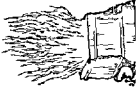

॥ अथ आचाररत्नप्रारंभः ॥

यो देव सवितासाकं धियो धर्मादिगोचरे । प्रेरेयत्तस्य तद्गर्गस्तद्वरेण्यमुपासते ॥

मुक्ताचिहुमहेमनीरपचलच्छायैर्मुखेलीक्षणेयुक्तामिदुकलानिबद्धमुकुटां तत्त्वार्थघर्णोत्तिकाम् ।
गायत्री वरदाभयांकुशकशाशुभ्रं कपालं गुणं शंखं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वंद्यो भजे ॥

अथात्राकिंचित्प्रास्ताविकम् ।

आचाररत्ननामधेयोऽस्त्यस्यादाचारप्रतिपादकोऽभिनवज्जाद्विकप्रमाणनिबन्धः । अत्रारुणोदयादारभ्याद्वितीयसूर्योदयमहरहः कर्तव्यानां प्राक्षणकर्तृकापाराणां तत्तद्विधिनिर्णयानामकरणप्रत्यवायानां च यथावद्विचारः प्रमाणैर्निर्णीतोऽस्ति । तत्रकोनामायं ब्राह्माचारः किंच ब्राह्मणलक्षण-मिति संभवति जिज्ञासेति तद्वन्न किंचिदुल्लिख्यते—आचारः प्रवृत्तिविषयत्वं, यथाऽऽलौकिकाविर्गीतशिष्टाचारविषयत्वमिति, अपि च—विद्वेष-रुग्णरहिता अनुतिष्ठतिर्यद्विज्ञाः । विद्वांसस्तं सदाचारं धर्ममूलं विदुर्गुणाः । इत्याचारलक्षणम् । ब्राह्मणश्चाऽदृष्टविशेषप्रयोज्यधर्मवान् । ब्रह्म वेदं, परमात्मना वेत्त्यधीते वेति ब्राह्मणस्य द्ब्युत्पत्तिः । लक्षणं च—विशुद्धमातापितृजनन्यत्वं ब्राह्मणत्वमिति । विशुद्धत्वं नाम पटुर्मोधिकारव-त्त्वम् । तथा—जात्याकुलेन नृतेन स्वाध्यायेन श्रुतेन च । पभिर्युक्तो हि यस्तिष्ठेन्नित्यं स द्विज उच्यते । इति । वसिष्ठोऽपि—योगस्तापो दमो दानं सत्यं शौचं दया धृतम् । विद्याविज्ञानभक्तिकर्मैतद्ब्राह्मणलक्षणम् । इत्याह । ब्राह्मणगुणप्रयुक्तं फलं तु—सर्वत्रदांताः क्षुत्पूर्णकर्णोजितेन्द्रियाः प्रा-णियधानिरुताः । प्रतिग्रहे संकुचितप्रादृक्तास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः । इति । एवं गुणविक्षिप्तत्वमीप्सिततममस्ति लोकानाम् । सदैव चेह ब्रह्मवर्षसंतेजोर्पुरुषत्वेनालं तं निश्चयसकरं भवति तस्यः पद्मास्पदं चायुज । तदिदं यथा ब्राह्माचाराद्यगमपूर्वकाचरणमृतेन सुलभं सदाचारोऽप्याहिकप्र-माणनिर्धैक्येऽदृष्टान्योन्यसंबद्धतादत्तं तादृत्य तादृत्य क्रीतज्ज्ञानावेषेक्षा । आचाराशंसका विद्यन्ते यद्यपि भूयिष्ठा आहिकग्रंथास्तथापि नैकेन पुंसानेकपां-संप्रदास्योऽप्यनपरपरविशेषाद्मार्जनाविशेष्यमिति श्रीमद्भारणसीश्वेत्त्रमंडनायमानश्रीमन्नारायणभट्टपौत्रेण लक्ष्मणभट्टविदुषा लिखित-

निर्णयकप्रमाणसमुद्यतात्मकीयमंधोन्यरपि । सोयंभूयसायासेनसंपाद्ययथामतिसंशोभ्यानंकयचप्रकाशितोस्माभिरघुना । अस्मादर्शपुस्तकेभवेकं
 गोमांतकांतर्गतमासेलयापवाप्तिभिः वे. शा. सं. वामुदेवशास्त्रिधूपकैर्देवतमाचंतेपद्मागरहितमंतरांतरावुदियुद्धातिशुद्धं च । द्वितीयश्रीकाशी-
 क्षेप्रवासिभिः वे. शा. सं. वल्लुरासचंद्रदीक्षितजडेइत्याख्ययाप्रसिद्धैर्देवतंपां कंनातिशुद्धं चेत्पुमाभ्यांप्रतिस्थलंपरपरविसदृशाभ्यामप्यस्यात्पु-
 स्तकसंतापयथाकथंचित्संस्कृत्यप्रकाशितमिमंयंथंनिसर्गव्यालबोविद्वांसोब्रूयानि शोभनावसरेमानुपशेयुपीमुलभानिस्खलितानिपरिशोभ्यानेना-
 भिनवंप्रपंरत्रेनस्वीयस्वीयभारतीकोशोदवसितानिमंडयंत्वित्याशास्त्रे-

विद्वदेकांतचशंवदःपणशीकरोवास्तुदेवशर्मा ।

आचाररत्नविपयानुक्रमणिका ।

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
मंगलान्वरणम्	...	संकल्पनिर्णयः	...	खशाखीशकर्मभ्यवरणानुज्ञा	...	देशपरलेनाचारभेदः	...
परिभाषा	...	नित्यकर्मसंकल्पः	...	प्रधानीगावृत्त्यादिविचारः	...	अथाह्निकम्	...
उपवीतविचारः	...	प्राग्गव्यप्रक्षेपस्थलानि	...	वारिधारयाकर्मनियेधः	...	त्राह्ममुद्रतलक्षणम्	...
कर्मवृत्तलक्षणम्	...	प्रीतपादलक्षणम्	...	दक्षिणबाहूद्वारविचारः	...	मातृपिनादिनमनम्	...
उपनीतमानम्	...	धुतादाबन्धेनरातेजीवेतिकथनम्	...	जपकलेऽसंभाष्याः	...	अभिवाद्याभिवादनविचारः	...
उपवीतस्वस्फंधावरोहणेप्रायश्चित्तम्	...	समिदादिप्रहणविचारः	...	तत्कालव्यापिनीतिपिबिचारः	...	वाङ्मयणिपादचापल्यादिनिषेधः	...
उत्तरीयविचारः	...	दीपादिछायावर्जनम्	...	एकदिश्यहःशुक्रमंदोयेप्रायश्चित्तम्	...	मातृपित्रादिभिःकलहनिषेधः	...
आययत्तम्	...	मीनस्थानलि	...	गृहिणांस्वर्तव्यति	...	पापगंधाद्राणादीप्रायश्चित्तम्	...
प्राणाभ्यासः	...	कर्मकर्तुर्दिक्षियमः	...	द्वारदेशोरंगवल्वादिकरणम्	...	प्रातःस्मरणानि	...
विद्वत्ताप्रदर्शना	...	मुख्यकाल्यसंभवेगीणकालानुज्ञा	...	मार्जनीनुज्ञायाद्यान्यनतिक्रमणीयानि	...	यद्दिर्विहारःमलमूत्रोत्सर्गविचारः	...
कापेण्डोदैवतस्मरणविचारः	...	रात्रावपिविहितकर्मणि	...	अग्नित्राह्मणाद्याभ्यन्तरतपमनीयाः	...	शौचप्राद्यामृद	...
कटिरूपप्रविचारः	...	अल्पहृदस्यादागुपःकालेपिकर्म	...	पादत्राणनिषिद्धस्थानानि	...	शौचकालेऽपवीतधारणविचारः	...

पत्रं ७ ७ ७ ८ ८ ८ ९ ९ ९ १० १० ११

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
कर्णोपवीतस्त्रलनेश्रवाक्षसम्	११	नामेरुध्वदक्षदुहोऽधस्तुवाम	१४	आचमनासंभवेकर्णस्पर्शः	१९	श्रोत्रिभर्तुकावाजस्रलायाध्वदंत	२२
शौचस्यलविचारः	११	पादप्रक्षालननिर्णय	१५	द्विस्त्रिाचमननिमित्तानि	१९	धावन निषेधः	२२
यज्ञिककाष्ठानि	१२	गंधूषसंख्या	१५	कालतवाचमनापवादः	१९	कर्तुंनियमा प्रतिनिधेरपिस्तुः	२२
शौचेष्टानद्वारणनिषेधः	१२	वृणह्रादशनलाः	१५	महानिशातक्षणम्	२०	दंतधावननिषेधेभिजिह्वोहोहस्या	२३
दिन-रात्रि-संध्याकालविचारः	१२	शौचनियमातिक्रमेप्रादक्षितम्	१५	निमित्तोप्यनाचमनेप्रायश्चित्तम्	२०	उपपानलक्षणम्	२३
दुस्तिष्ठतिविरोधेषुले प्राबल्यम् १२-५८	१२	आचमनविचारः	१५	आचमनापवादः	२०	पुंड्रधारणम्	२३
सान्नाय्यंगानुपारंभूतपुरीषोत्तरं निषेधः	१२	दुस्त्वर्तिवाक्पादितोयानि	१६	आचमननिषेधः	२०	आज्यावलोकनम्	२३
अभ्यंगलक्षणम्	१२	सब्योपगृहीतदक्षहस्तेफलाभिक्यम्	१६	यज्ञोपवीतेनष्टेविचारः	२०	कुशाविचारः	२३
ममामृदविनाशुफौमलेहसर्वेचप्रायः	१२	पूतव्रह्मप्रथिपविज्ञोनाचमेत्	१६	आचारेप्यशुचिलम्	२१	पविनकरणप्रकारः	२३
देवोयानेयूजोचारेदडः	१३	आचमनेवलप्रमाणम्	१६	अनुच्छिद्यस्थलानि	२१	वृत्तप्रथिव्रह्मप्रथिलक्षणम्	२४
बालादीनानैतेनियमाः	१३	गोर्णोक्ततिहसोनाचमनम्	१६	अलाब्धादियतिपात्राणि	२१	पवित्रस्थमंत्रवद्वारणम्	२४
शौचविचारः	१३	आचमनेशीर्षणानायानास्पर्शः	१७	यत्ते परदत्तोदेकेनाचमनम्	२१	पवित्रेदर्भसंख्या	२४
शौचेकृतिविषाद्युद्रोहाला	१३	उपसर्गेशेदक्ष-शस्त्रादिमतभेदी	१७-१८	दंतधावनम्	२१	हेम-रजत-वज्रधारणविचारः	२४
शौचेकृतिविषाद्युद्रोहाला	१४	व्याघ्रपादमेतनाचमनम्	१७	दंतधावनकाष्ठानि	२१	लोहत्रयधारणविचारः	२४
शुद्धिब्रह्मचार्यादिभेदेनशौचम्	१४	गायत्रीपादैर्व्याहृतिभिर्वोचमनम्	१७	निषिद्धकाष्ठानि...	२२	रक्षार्थमंगुलीयकम्	२५
आगुरलीशशदिभेदेनशौचम्	१४	आचमननिमित्तानि	१८	दंतधावनेनिषिद्धदिनानि	२२	माणिक्यादिरजस्रचित्तांगुलीयकधा- रणम्	२५
संपलेपक्षयवापच्छौचम्	१४	रीद्विषय्यायुरमंत्रोपेक्षसंशः	१८	विहितनिषिद्धानिकाष्ठानि	२३		

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
कुसप्रहणविचारः	२५	नदीलक्षणम्	२८	कुसप्रतिकृतिद्वाराज्ञानम्	३१	वसरीयलक्षणम्	३३
कुशांशुमूलनिर्मूलप्रहणनिर्णयः	२५	महानदीपरिगणनम्	२८	आर्वागन्तव्यविचारः	३१	उत्तरीयस्थानेनृतीयंयज्ञोपवीतम्	३४
अनेक्यादमीः	२५	रजसल्लसिगोत्सर्जनादौस्नानविधेयः	२८	नित्येतिलनिधेयः	३१	कच्छविचारः	३४
दर्भप्रहणमंत्रः	२६	रात्रीनद्यादिस्नानविधेयः	२८	निर्वीतल्लक्षानि	३२	तिलकविचारः	३४
दशविपादमी	२६	मंगलयुविद्वितानिपिद्विज्ञानानि	२९	दर्भेत्यगस्थलानि	३२	त्रिपुंड्रविचारः	३४
गोरोमकृतपवित्रधारणम्	२६	नित्यज्ञानेतिथ्यादिनविचार्यम्	२९	ज्ञानलोपेप्रार्थयदित्तम्	३२	ऊर्ध्वपुंड्रविचारः	३५
प्रातःस्नानम्	२६	द्विवास स्नानमेकवासपात्र	२९	ज्ञानोत्तरकृष्टम्	३२	गोपीचंदनाद्याधार्म्यामृदः	३५
तथैवृक्षाणामशिरस्कंस्नानम्	२७	स्नानेयुदादिसंभाराः	२९	पुनःस्नानेहेतुन्यस्तृश्वस्तुनि	३२	जलेनापितिलकोमृदुद्रस्मासंभवे	३५
उप काललक्षणम्	२७	शिरसावंधः	२९	द्यानवर्षेणनांगमार्जनम्	३२	तिलकप्रमाणानि	३५
आश्रमभेदेनप्रातर्मध्याह्नेनियवण- स्नानविचारः	२७	स्रोतोभिमुखंमुखाभिमुखंवास्नानम्	२९	यज्ञधारणविचारः	३२	कर्मभेदेनतिलकभेदः	३६
कंठस्नानमाधुरादीनाम्	२७	गृहेगृहमुखंस्नानम्	३०	वज्रधारणमंत्राः	३२	प्राशंगमस्य	३६
नदीस्नानमंत्राः	२७	स्नानकालेकर्णनासादिनिरोधः	३०	वर्णपरत्वेनवस्त्रवर्णाः	३२	भस्मधारणमंत्राः	३६
महानदीपुलमुदगासुविधेयः	२७	स्नानकालेनागादिसंस्नानम्	३०	निपिद्विद्विज्ञानि	३२	शंखचक्रादितिलकाः	३६
पारस्यजलाद्यस्नानेनृत्विजोद्वारः	२७	परिशिष्टेष्वाज्ञानविधिः	३०	विषवाकाशीनीधारणनिधेयः	३२	उपासनाभेदेनतिलकभेदाः	३७
स्नानेतिपिद्विज्ञानि	२८	शंखमुद्रालक्षणम्	३०	नीलवस्त्रनिधेयः	३३	तप्तमुद्राधारणविचारः	३७
रजसल्लसुनदीपुनस्नानम्	२८	योनिमुद्रालक्षणम्	३०	भौतवस्त्रप्रागमुद्राग्रंवाप्रसारयेत्	३३	संस्थातिर्णयः	३७
		असामर्थ्येनस्नानप्रकारः	३०	स्नानक्षीमाधिधारणम्	३३	यथावाल्लजलाभावेभूलाभ्यर्चनम्	३७

विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं
संध्याप्रसता ...	३८	संध्याभेदेनार्थभेदाः ...	४३	मालासंस्कारविधिः	अनुदिशहोमिनोमोनकालः ...	५१
संध्यास्वरूपम् ...	३८	अर्पणोत्तरकचित्तर्पणम् ...	४३	अभ्यासाभ्यासाः	होमेमुत्तरीणकालाबाह ...	५१
आसननिर्णयः ...	३८	गायत्रीस्वरूपम् ...	४३-४४	अंगुलिभिर्गणप्रकारः	होमकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम् ...	५१-५२
प्राणनामविषयम् ...	३९	गायत्र्याद्युपसर्गः ...	४३	विधानांतरम्	अर्पणानिहोमक्रमः ...	५२
पूरक-कुंभक-रेचकलक्षणम् ...	३९	आंतरक्षा ...	४३	गायत्रीतर्पणम्	मुसमिहोमविधानम् ...	५२
मात्रास्वरूपम् ...	३९	प्रणवत्यासः ...	४३	गायत्रीपुरश्चरणम्	अभिषमनसाधनानि ...	५२
नासिकाधारणमुल्यः ...	४०	महाव्याहृत्यासः ...	४३	पुरश्चरणप्रयोगः	होमद्रव्याणि ...	५२
प्रणवस्वरविचारः ...	४०	अक्षरत्यासः ...	४३	उपस्थानम्	आहुतिमानम् ...	५२
कट्यादिलक्षणविचारः ...	४०	पदन्यासः ...	४३	अभिवादनम्	आपत्कालेहोमप्रकारः ...	५२
व्याहृतीनाद्युपयः ...	४०	पादन्यासः ...	४३	नामविचारः	समस्यहोमः ...	५२
न्यासविचारः ...	४०	अक्षरदेवताः ...	४३	उत्तरकृत्यम्	पुनराधानप्रसंगाः ...	५२
संध्यायोजनद्रव्यविचारः ...	४०	मुद्राप्रकारः ...	४३	संध्यायाउपकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	ओपासनविच्छेदेप्रायश्चित्तम् ...	५३
मार्जनम् ...	४०	गायत्रीजपप्रकारः ...	४३	रात्रिप्रहरपर्यंतदिवत्कर्माभ्यनुष्ठा	प्राप्तसीमालक्षणम् ...	५३
मंत्राचमनम् ...	४१	जपस्थानानि ...	४३	ओपासनदोषनिर्णयः	मन्त्राचारिणोऽभिचार्यम् ...	५३
नवांग्महितीयमार्जनम् ...	४१	जपकालेऽदरानियासि ...	४५	ओपासनहोमः	अभिकार्यलोपेप्रायश्चित्तम् ...	५३
अपमर्पणम् ...	४१	जपगतविधिविचारः ...	४५	अन्यकर्तृकहोमेविज्ञेयः	शुक्लजोनियमाः ...	५३
सूर्यार्चनम् ...	४१	जपमालाविचारः ...	४५	अनुदिशितादिलक्षणम्	मस्तिनामभक्ष्यवस्तुनि ...	५३

विषयः	पन्ने	विषयः	पन्ने	विषयः	पन्ने	विषयः	पन्ने	विषयः	पन्ने
दिनद्वितीये देवपूजापर्वणे	५४-७१	रत्नखलाया आतुरायाः शुद्धिः	५८	विदुगायाया तर्पणप्रशंसा	५८	सत्याहसंस्था	५८	सत्याहसंस्था	५८
निलदानम्	...	आमलहड्डानम्	५८	विदुगणकमोक्षोपदेवस्य	५८	देवपूजा	५८-७१	देवपूजा	५८-७१
शुभपरलालंभाः	...	अभ्यगक्षानम्	५८-५८	अत्रसंविखरो निर्णयः	५८	पूजापात्राणि	५९	पूजापात्राणि	५९
सुतीयभोगे देवादिदर्शनं	...	सिन्धुधुवनलेन विहितनिषिद्धिदिवानि	५८	विधवाकर्तृकतर्पणम्	५८	पूजोपचारकमः	५९	पूजोपचारकमः	५९
चतुर्वर्गभोगे देवादिदर्शनम्	...	उष्णोदकक्षानम्	५९	तर्पणैर्दर्भाः कर्षाभ्राह्माः	५९	देवप्रबोधनम्	५९	देवप्रबोधनम्	५९
गृहाशाने निषिद्धदिवानि	...	मंत्रग्रन्थबद्धवपरिधिष्टे	५९	अंजलिसेव्या	५९	प्रतिमाविचारः	५९	प्रतिमाविचारः	५९
गोमयक्षानम्	...	विभूषिञ्चानम्	५९	ग्रहंजलिर्मंत्रादृतिः	५९	मधुपर्कमानम्	५९	मधुपर्कमानम्	५९
बोधावनोक्तज्ञानविधिः	...	ज्ञानप्रकारविचारः	६०	अंजलिना तर्पणनिर्णयः	६०	देवानोक्तानप्रकारः	६०	देवानोक्तानप्रकारः	६०
कालावनोक्तज्ञानविधिः	...	पंचमहायज्ञाः	६०	तर्पणे विभक्तिविचारः	६०	तान्नाप्रतिमायामपिगव्याधिपेकः	६०	तान्नाप्रतिमायामपिगव्याधिपेकः	६०
आमलावनपरिशिष्टोक्तज्ञानम्	...	गृह्यब्रह्मः	६०	संबुध्यते न द्वितीयातेन वा तर्पणम्	६०	ज्ञानादिद्रव्यमानम्	६०	ज्ञानादिद्रव्यमानम्	६०
प्राप्तमविच्योक्तज्ञानविधिः	...	तद्विपरितोत्तरीयकश्रुतौ	६०	नामाज्ञानैर्बोधावनः	६०	महाभिषेकज्ञानमानम्	६०	महाभिषेकज्ञानमानम्	६०
ज्ञानगताभेदाः	...	पंचयज्ञादृष्टेः प्राप्यस्थितम्	६१	काङ्क्षार्थद्विस्तर्पणम्	६१	मापवलादिमानम्	६१	मापवलादिमानम्	६१
अनेकज्ञानाभ्युपगमासीत्यवस्था	...	पंचमहायज्ञाधिकारिणः	६१	अमृतर्पणे विक्षेपः	६१	वज्रादिविचारः	६१	वज्रादिविचारः	६१
ज्ञाननिमित्तानि	...	तर्पणसिलमृदुणविचारः	६१	भीष्मतर्पणम्	६१	यक्षकर्मः	६१	यक्षकर्मः	६१
अत्युपपरिगणनम्	...	मन्त्रावायुगद्याय	६१	मोक्षमार्गोदाहितर्पणम्	६१	पुण्यार्पणविचारः	६१	पुण्यार्पणविचारः	६१
एकशतैकपात्राण्योर्ध्वांगलोपवैरो	...	कस्मिन्संस्कारैकस्ति तर्पणवर्ज्यम्	६१	श्राद्धागतर्पणम्	६१	निषिद्धपुण्याणि	६१	निषिद्धपुण्याणि	६१
स्टुत्यस्तुष्टिविचारः	...	आर्द्रवासाप्यभ्युपगमः	६१	वज्रनिष्पीडनविचारः	६१	पर्युपितविचारः	६१	पर्युपितविचारः	६१
रात्रिज्ञाने विशेषः	...	उत्कृतजलेन तर्पणे विशेषः	६१						

[illegible]

विषयः	पत्र	विषयः	पत्र	विषयः	पत्र	विषयः	पत्र
साध्याश्रितः ...	१२	फलदाहरेणापिबेदेव ...	१७	नित्यध्यानेनैतदालाक्षितियमः ...	१००	भोजनपात्राणि ...	१०३
द्वारयती शकमाहारम्यम् ...	१२	फलमूलरसादिभिरपि ...	१७	स्त्रीयादारेणापिभ्रातृभक्तिते ...	१००	निषिद्धपात्राणि... ...	१०३
शाखप्रामतीर्षप्रशंगा ...	१२	वैश्वदेवेनिषिद्धद्रव्याणि... ..	१७	नोदीध्राक्षोत्तरवर्ज्याभि... ..	१००	तिथिपरचैनपानविचारः ...	१०४
तीर्थमहणविचारः ...	१३	क्षारपरिगणनम् ...	१७	नित्यध्याद्विधिः ...	१०१	दाहस्युतपत्रावलिनिषेधः ...	१०४
वैश्वदेवः ...	१३	उत्तानहस्तेनहवनम् ...	१७	अन्नवर्ज्यकृत्स्नाभि ...	१०१	भोजनैदिगदिनियमाः ...	१०४
विमर्षाविमर्षानां वैश्वदेवविचार ...	१४	भूतशय ...	१७	नित्यध्याद्विधिप्रायश्चित्तम् ...	१०१	मंडलविचारः ...	१०४
वैश्वदेवाहुतिमानम् ...	१४	पठयाध्वविचारः ...	१७	नित्यध्याद्विधिः ...	१०१	आसदापात्रस्यापन्नविचारः ...	१०४
वैश्वदेवनालः ...	१५	विष्णुपुराणेऽन्येऽपिपल्यः ...	१७	मनुष्ययज्ञः ...	१०२	भोजनकालविचारः ...	१०५
आख्यादिताम्यनादित्वाभिनिमत्ता ...	१५	यष्टिदेवसहस्रारः ...	१७	अतिथिप्रतीक्षा... ..	१०२	दिवाभोजनद्वयविचारः... ..	१०५
अन्ननित्यभ्यासविचारः ...	१५	यष्टिहरौत्रिषेयः ...	१७	अतिथिलक्षणम् ...	१०२	व्रतध्यायिगृहिणोर्द्विभोजनम् ...	१०५
वैश्वदेवध्याद्व्यो पाकविचारः ...	१५	पाकवलिः ...	१७	अतिथिपूजार्जनः ...	१०२	हावस्यादौवर्ज्यानि ...	१०५
पाकनिष्पत्तिविचारः ...	१५	यष्टिहरणमेदा... ..	१७	प्रास-अन्न-पुष्कलाग्नप्रमाणम् ...	१०२	तिथिपरचैनभोजनविचारः ...	१०५
वैश्वदेवेऽह्निनिषेधः ...	१६	यष्टिहरणम् ...	१७	संन्यासिनेभिक्षादानप्रकारः ...	१०३	उपवासैधादसोपायमहणम् ...	१०६
सार्त्तपार्त्तपशेविषेयः ...	१६	यष्ट्युद्धरणम् ...	१७	गौप्राससमर्पणम् ...	१०३	भक्ष्याभक्ष्यविचारः ...	१०६
अभ्राभावेतंदुलाभ्यनुज्ञा ...	१६	विष्णुयज्ञः ...	१७	भोजनविधिः ...	१०३	वर्ज्याश्रानाविचारः ...	१०६
प्रोषितेऽपिबेदेयः ...	१६	नित्यध्याद्वम् ...	१७	वैश्वदेवोत्तनचरैत ...	१०३	स्वसुताभोजननिषेधः ...	१०६
हरिष्यामि ...	१७	स्वधापितृन्वश्यन्ननगोप्राचदू- ददराणावपि ...	१७	भोजनशालायामाचमननिषेधः ...	१०३	निषिद्धभोजनैकृमिपधानोक्तानिप्राय- श्चित्तानि ...	१०६

विषयः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं
प्राज्ञदेशिप्रसङ्गवृत्तिनि ...	१०७	धाम्रोक्तंरात्रीवर्जम् ...	११०	आपोशनविचारः ...	१११	विवाहेषुपथियान्नायावनिषेधः ...	११४
पुनर्निषिद्धाग्नि ...	१०७	दिनाकपितरंरात्रीदधिवर्जम् ...	११०	पाथपरणेविशेषः ...	११२	पंक्तिभेदावश्यकता ...	११४
पुनर्निषिद्धाग्नि ...	१०७	तिथिपरत्वेनवर्ज्योति ...	११०	भोजनकालेभोजनविचारः ...	११२	उदकयादिसद्व्यवस्थाविशेषः ...	११४
विनायुक्तिपञ्चमम् ...	१०७	नारपरत्वेनवर्ज्योति ...	११०	प्राणाहुतिकल्पयोगोन्मिलीयः ...	११२	परद्वोल्लङ्घनद्वयध्यायम् ...	११५
केरादीदृष्टितीक्ष्णपुनर्दृष्ट्याजम् ...	१०८	परिवेषणम् ...	११०	प्राणाहुतिव्युत्पत्तिविचारः ...	११२	भोजनकालिदोषविचारः ...	११५
विशेषावेष्टाकापुनर्दृष्ट्याजम् ...	१०८	हस्तोन्मादपरिवेषणीयानि ...	११०	ब्रीषावनीय.प्राणाहुतिकल्पः ...	११२	भोजनेजठरसंघर्षपुरदेव ...	११५
पलाङ्गुनिषिद्धवर्गः ...	१०८	आयसपाननिषेधः ...	११०	भोजनविचारः ...	११२	भोजनेतिःशेषसंशेषा.पदार्थाः ...	११५
दग्निप्रतिपत्तिनि ...	१०९	एकपञ्चोवैषम्यकरणविशेषः ...	११०	दर्भपाणिर्मुनीत ...	११२	उत्तरापोशनम् ...	११५
ताम्रकलारिमक्षणनिषेधः ...	१०९	परिवैद्युदृष्टिछत्संशेष ...	११०	भोजनकालेनिषिद्धानि ...	११२	दत्तलभोद्धरणविचारः ...	११५
विद्वानाङ्गुलीयादीनामिषेयः ...	१०९	आपोशनप्राणाहुत्यादि ...	१११	खादितार्धमोदकादिनपुन.खादेत् ...	११२	कास्यपानेनगंढवत्स्यामा ...	११५
आज्यपानस्येतत्ताम्रसंश्लेषः ...	१०९	आपोशनमृदोपिभक्ष्यानि ...	१११	सद्युतभोजनप्रशंसा ...	११२	भोजनशालायात्माचमननिषेधः ...	११५
भिरिदम् ...	१०९	सहस्रधन्यादिकक्षणम् ...	१११	भोजनेनिषिद्धस्थानानि ...	११२	शनपदगमनम् ...	११५
धुनंरसोपिहतादिनिषिद्धम् ...	१०९	विद्याहुतिबलिदानादि ...	१११	प्रासशेषंरोतशेषंवर्ज्यम् ...	११२	तांबूलभक्षणविचारः ...	११६
विष्णुकापुनर्दृष्ट्याजम् ...	१०९	समनभ.खाहाकारादिविचारः ...	१११	भोजनकालेसर्गास्यशैतिर्ययः ...	११२	फेबलपूरभक्षणवर्ज्यम् ...	११६
आमिषगणः ...	१०९	धाद्वेचित्राहुतिनिषेधः ...	१११	भोजनकालेसर्गास्यशैतिर्ययः ...	११२	आज्यदिनेतांबूलारिवर्ज्योनि ...	११६
अनिर्देश्यग्यादिवर्ज्यम् ...	११०	चित्राहुतिपुनर्दृष्ट्याजम् ...	१११	भोजनेप्रासप्रमाणम् ...	११२	विनशेषभागकृत्यम् ...	११६
सेरकारभोजननिषेधः ...	११०	वस्तुद्वरणावश्यकता ...	१११	भार्ययासदृशभोजननिषेधः ...	११४	सायंसंध्याविचारः ...	११६

विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं
आदभोक्तुःपार्वतंजागियेषः	११६	स्वाग्रेनिपिदस्यलानि	११८	अनुतावपिद्वीसंभोगेकचिदनुसा	११९	आशीचैपंचमहायज्ञनिर्णयः	१२१
आदभुक्तोप्रायश्चित्प	११७	संयोगेनिपिददेशदितानि	११८	गन्धाःस्त्रियः	११९	आशीचैश्वदेवविचारः	१२१
सार्ग्यैश्वदेवविचारः	११७	तद्वर्जदिवानि	११८	अगम्याःस्त्रियः	१२०	आशीचिनोदीक्षाथ्रीतयोर्विचारः	१२१
रात्रेःप्रथमयासेनावाणि	११७	पर्वोपिच्युर्देषादीनि	११८	मर्भिनीपतिवज्यानि	१२०	भृत्स्विर्जादीक्षितानांशौचम्	१२१
वायनविचारः	११७	निपिद्वारनक्षत्रादि	११८	सुतसंभोगयोगः	१२०	धीतेविदोपः	१२२
राद्वीरसीतायनेयोग्या	११७	कतुहिननियमः	११९	भार्याप्रसासा	१२०	भोजनोत्तरंकरतंज्या फलंठ्ये	१२२
वायनेदिगियारः	११८	आपदिपर्वस्वपि संभोगाभ्यनुसा	११९	दुःस्वप्नश्रीतिः	१२०	एकादशाहैप्रतःसंप्र्यासूतकियत्	१२२
शापयलेतिरोदेसेत्याप्यानि	११७	संभोगोत्तरंशौचविचारः	११९	आशीचैकार्याकार्येनिर्णयः	१२०	प्रयोगसंहारः	१२२
वायनेजाप्यम्	११७	आमदेमध्याह्नादौनश्चादितियमाः	११९	अश्वसंध्याहोमस्त्रिनिर्णयः	१२०		

॥ इत्याचाररत्नमतेविषयानुक्रमिका ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुराणायनमः ॥ मंगलाचरणम् । सिंदूरारुणगण्डेवंविघ्नौघतिमिरमार्तडम् । गृह्यच्छुंडाण्डंसिद्धीशंगणपति
 वंदे ॥ १ ॥ सतिमिरजगदुद्बोधोतद्युमर्गेर्वाङ्कुरःश्रीमत् । तद्वयतिरामनामरजनिचराणांविभेदनंधाम ॥ २ ॥ नारायणंराजभिरर्चितांश्चिनमा
 मिहंसीवयदीयकीर्तिः । तेजैतरात्तन्महसांविभेदंस्वस्यापिकीर्त्यतरतस्तमाह ॥ ३ ॥ विद्याप्रधोतनोद्बोधोतखद्योतीकृतवादिनम् । पितरं
 रामकृष्णाल्यंबदेस्नेहभरान्वितम् ॥ ४ ॥ सपर्यमग्निनिवेशादुभयाप्राप्तायुमासमाख्यातः । हुनदीनिर्मलचिंतांमातरगेकांसतीसदावंदे ॥ ५ ॥
 येनोद्बुतास्वसकुलप्रतिष्ठाभहावराहेणमहीवतोयात् । गंगेवविद्याभिससारयस्मादिवाकरंनौमितमग्रजाग्र्यम् ॥ ६ ॥ अधीत्यलक्ष्मणाल्येनकम
 लाकरसोदरात् । आचारखंडसुधियायथामतिवितन्यते ॥ ७ ॥ तत्रपरिभाषा ॥ तत्रविधिरूपआचारेऽशुचित्वमधिकारितावच्छे
 दकम्—सदाकुर्याद्धर्मकार्यमापद्यपिशुचिर्नर इतिटोडरानंदेसप्तपर्यिस्मृतेः । श्रुतिस्मृत्युदितंकर्मनकुर्यादशुचिःक्वचिदितिप्रयोगपरि
 जातेभृगुरेतेष्व । अतएवत्रिकाण्डमंडनः—पतितो नैवकुर्वीतशास्त्रीयंकर्मक्वचन । अद्विजेष्वेवयोधर्मोधर्मःसाधारणोऽपिवा । सत्यंवक्त
 व्यमित्यादिःपतितोऽपिसमाचरेत् । नन्वेवंपतितसंस्नानसंध्यादिगस्यात् । स्यात् । सचतेष्टदकोपस्पृशीशुद्धोदितिगौतमोक्तेः पतितस्य
 स्नानांगमंत्रप्राप्तिः सांगाधिकारन्यायात् । नचमंत्राहीनंस्नानम् । तद्राहित्यविध्यभावात् । अतएवाशौचेपिसमंत्रकंस्नानंभोजनंचभवतीत्युक्तं स्मृ
 त्यर्थेसारे । शुचिनाकर्मकर्तव्यमित्यस्यसर्वकर्मसाधारण्याच्छौचार्थसंध्याप्राप्तिः । संध्याहीनोऽशुचिर्नैलमनर्हःसर्वकर्मस्वितिस्मृतेः । अत्रसं
 ध्यापदंसर्वसंध्यापरमविशेषादितिचिज्ञानेश्वरः । नचद्विजातिकर्मभ्योहानिः पतनमितिवचनान्नसंध्येतियुक्तम् । पतितस्यब्रह्मोपदेशात्तदंगत्वे
 नैवसंध्यादिप्राप्तेः । वचनंत्विव्याध्ययनादिनिवृत्त्यर्थमितिचिज्ञानेश्वरः । तेनब्रतारंमात्राक्पतितवश्यायांसंध्यादि नेतिसिद्धम् । त्रिकाण्डमं
 डनः—पतितोऽपिमिपिपिद्वानावर्जनेऽधिकृतोभवेदिति । केचित्तु—अदीक्षितसवायोरुद्धृतंसर्वनिरर्थकमितिपाद्यात्कार्तिकमाहात्म्या

दग्गमदीक्षाप्यधिका रिति शेषणमित्याहुः । तन्न । उपक्रमानुरोधेन तस्य कार्तिकं व्रतमावप्रत्वात् । अनर्थकं परमपुरुषार्थसाधनं नैत्याचारचर्यं
 द्रोदयः । शक्तिधाधिका रिति शेषणम् । तदभावेऽन्येन कारणीयं पाठन्यायात् ।—यथा कथंचित्त्रित्यानिशत्तयवस्थानुरूपतः । येन केनापिका
 योऽपि नैयनित्या निलोपयेदिति माधवीयेयौ धायनोक्तेऽत्र । यथा कथंचित्किंचिदंगहीनेनापीत्यर्थः । येन केनापि स्वतः परतो वेत्यर्थः । नित्या
 नीनिने मित्तिकप्रारब्धकाम्योपलक्षणम् । नैत्यिकस्याप्यकरणे प्रत्यवायात् । समासेऽशास्त्रार्थत्वेन प्रारब्धकाम्यं नित्यायतइतित्यायाच्च । यत्तु—का
 म्येति निधिर्नास्ति नित्येनैमित्तिके च सइति तदनारब्धकाम्यपरम् । अन्येनाप्यसंभवेन दोषः । अत्यंतं रोगयुक्तं गेराजचौरभयादिषु । गुर्वधिदेवकृत्ये
 पुनित्यद्वा नौनपभागिति माधवीये शौचागमात् । अत्र नित्यपदेन प्रारब्धकाम्यग्रहणम् । औपदेशिकनित्यग्रहेणैव सिद्धावातिदेशिकनित्यग्रहे
 मानाभावात् । शौचिस्नानादौ च न प्रतिनिधिः । अन्यशौचेनान्यस्याप्रायत्यानपगमात् । मंत्रस्नानादिविधिवैयर्थ्यापत्तेश्च । उपवासोऽप्यधिका
 रिति शेषणम् । स्नानसंख्यातर्पणादिजपहोमामराचनम् । उपवासवताकार्यसायंसंध्याहुतीर्विनेति चाराहात् । उपवासवताऽनश्नतेत्यर्थः । उप
 वासोऽनशनम् । अनुवादोयम्—सायंप्रातर्द्विजातीनां उपास्यपश्चिमांसंध्यामित्यादिनैव सिद्धेरिति केचित् । तन्न । इह वचनाभावे कर्मवैगुण्या
 नापत्तेः । सायंसंध्याहुत्योऽौर्वाहिकस्य च भोजनोत्तरपूर्वकालत्वसिद्धावपि माध्याह्निकादेरनश्नदधिकारित्वासिद्धेऽर्थः । इक्षुरापः फलं मूलं तांबू
 लं पशूपथम् । भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रिया इति चतुर्विंशतिमते स्मृत्यर्थसारे चेक्ष्वादिपरिगणनानुपपत्तेश्च । नचायम
 पूर्वनिधिः । रागतः प्राप्तेः । नापि भक्षयित्वैवेति नियमः । अपिशब्दवैयर्थ्यापत्तेः । इक्ष्वादिभक्षणे उत्तरमनाचम्यापि क्रियाः कार्या इति स्मृतिरक्षा
 घट्टी । तन्न—आचांतः कर्मशुद्धः स्यात्तांबूलौ पथजिघृक्षुदिति चिष्णुरक्तिविरोधात् । अनाचम्येयस्याहाराप्रसंगाच्च । तस्मादश्नत्तत्प्रत्येतदपि
 शुन्द्रादिति युक्तम् । अस्नाताशीमलं भुंक्ते अजपीपूयशोणितम् । अहुताशीकृमीन्मुक्ते अदत्त्वाविधिभोजनः । अजपी अदत्त्वेत्यत्राशीत्यनुपपद्यते ।

कान्तिरूपुराणे—चलस्यापिनरथेष्ठप्राशनाद्रूपजादते । नित्यक्रियानिवर्ततकाम्यनैमित्तिकैःसह । शिवपुराणे—उपवासयुतःकर्मशिव
 पादिकंचरत् । आत्मपथ्यधिकारिविशेषणम्—आतोऽधिकारीभवतिदेवेष्व्येचकर्मणि । पवित्राणां तथाजप्येदानेचविधिदर्शित इतिवर्धमान
 परिभाषायां पिष्णोक्तम् । पवित्रं पुनर्तेम्रः पवित्रमुच्यते इति निरुक्तात् । अह्नात्वानाचरेत्कर्मजपहोमादिकिंचनेतिदक्षोक्तेः । आग्नेये-
 ग्रानानामपिमुपेपांसाग्रेनचमानवः । कर्तुमर्हत्तिकर्माणिपिपिबत्सर्वदाद्विजः । मार्कण्डेये—शिरःस्नातस्तु कुर्वीतदेवंपिच्यमथापिवा । आ
 ग्ने—अग्निरस्त्रं भवेत्प्राणं ग्रानाद्यत्तौतुर्कर्मिणाम् । तत्रा—असामर्थ्याच्छरीरस्यकालशुत्तयाद्यपेक्षया । मंत्रस्नानादयःपंचएकइच्छंतिसूरयः ।
 आग्नेयाममागमिमांजनं देहि रूपादुः । उपवीतित्वं वदद्विशिखत्वं चाधिकारिविशेषणम् ।—सदोपवीतिनाभाव्यंसदावद्विशिखेनच । विशिखो
 व्युपवीनथयत्करोतिनतत्कृतमितिकाल्यायनोक्तेः ॥ ॥ उपवीतं छिद्या—नवसूत्रं संस्थानविशेषश्च । तत्राद्यं शूद्रस्यनेत्युक्तं मित्ताक्षरा
 याम् । अंत्यं शूद्रस्यापिभवति । उपवीतिनारुमकर्तव्यमित्यस्यापिसर्वकर्मेशेषत्वेनशूद्रस्याप्यद्वयार्थकर्मण्युपवीतावश्यंभावात् । यत्तुशूद्रं प्र
 कुर्य—नश्रिरीनोपनीतीस्यान्नोबरेत्संस्कृतांगिरमितिपादंतदसच्छूद्रपरमकर्मकालपरंनवसूत्रपरंवा । उपवीताद्युत्तरीयवस्त्रेणापीतिपारिजा
 तंरूपतम् । चिन्त्यामित्रः—यज्ञोपवीतेद्वेयार्थेऽतीतेस्मार्तेचकर्मणि । तृतीयमुत्तरीयार्थवस्त्राभावेतदिव्यते । तृतीयमुत्तरीयार्थमित्येताव
 तीमगुरुत्पत्वेमिद्वयग्यायावदत्युक्तिरुत्तरीयाभाववानुकल्पस्वार्थो । तेनतृतीयेधृतेउत्तरीयलोभेतदपिथार्थमितिक्वचित् । तत्र । एकस्यैकदा
 चिदगुरुत्पत्वेप्राधान्येचपरोभात् । वयंतृत्तरीयस्यसर्वकर्मार्थत्वात्प्रतिकर्मधारणानुपपत्तेश्चतदुपवीतवत्सर्वार्थसकृदेवधार्यम् । एवंतृतीयोप
 वीतमपितदंगीकारेण कर्मविशेषपरंभोत्तरंसुदयोत्तरीयलोभेपिनतद्ब्रह्मः । पाठन्यायात् । नचतृतीयत्यागापत्तिः । सर्वार्थत्वेनधृतत्वात् उत्तरीय

दागमदीक्षाप्याधिकारिविशेषणमित्याहुः । तन्न । उपक्रमानुरोधेनतस्यकार्तिकव्रतमात्रपरत्वात् । अनर्थकपरमपुरुषार्थसाधनेनेत्याचारच
 द्रोदयः । शक्तिश्राधिकारिविशेषणम् । तदभावेऽन्यनकारणीय पाष्टन्यायात् ।—यथाकथंचिन्नित्यानिशत्तयवस्थानुरूपत । येनकेनापिका
 र्याणिनैवनित्यानिलोपयेदिति माधवीयेयोधायनोक्तेश्च । यथाकथंचित्किंचिदगहीनेनापीत्यर्थ । येनकेनापि स्वत परतोवेत्यर्थ । नित्या
 यत्तु—का

आयमस्तंभः—महूनिवायुप्लवामस्येति । हेमाद्रौभरद्वाजः—दक्षिणवाहुमुद्धृत्यवामस्कंधेनिवेशितम् । यज्ञोपवीतमित्युक्तंदैवकार्येषुश्रुते । कंठादलंघिनचैवमहायुगंयदाभवेत् । तन्निवीतमितित्यातंशस्तकर्मणिमानुषे । उल्लिखेसवामवाहौतुदक्षिणस्कंधमाश्रितम् । प्राचीनावीतमित्युक्तंतद्विग्रहेयैरर्चमनु । कृष्णभट्टीयेऽग्निः—ऋषिर्पणचंडालभाषणेनवाहने । विष्णुभूत्सर्वनेक्षीणारतिसंगेनिवीतयः । देवलः—मरुयोद्धरणात्तस्यग्रायधित्वीयेतद्विजः । आशार्क—मंत्रन्यस्तोपवीतंयज्ञोद्धरेत्तत्कदाचन । मोहद्विजस्तदुद्धृत्यपुनर्मंत्रेणधारयेत् । हेमाद्रौभृगुः—मंत्रपूतंस्थितंकार्येयस्मायज्ञोपवीतकम् । नोत्तारयेत्ततःप्राज्ञोयइच्छेच्छ्रेयआत्मनः । देहस्थमेवतत्क्षाल्यमुत्तार्यनकदाचन । कृष्णभट्टीयेआचारचंद्रोदयेचभृगुः—चैत्रोमैत्रःकठःकण्यश्चरकोवाजसेनकः । कंठादुत्तार्यसूत्रंतुक्षुर्यद्विक्षालनंद्विजः । बह्वचःसामगंधैवयथा न्योयादुपज्ञाया । कंठादुत्तार्यसूत्रंतुपुनःसंस्कारमर्हति । अव्यंगेचोदधिस्रानेमातापित्रोःक्षयेहनि । कंठादुत्तार्यसूत्रंतुक्षुर्यद्विक्षालनंद्विजः । आश्वत्थोकेयमः—श्राद्धेषावनकालेचैतलाम्यंगादिकर्मणि । अत्रकायाद्वहिःकुर्यान्नान्यत्रेत्यत्रवीन्मतुः । अपराके—उपानहौचवासश्चधृतमन्यैर्नंपारयेत् । उपनीतगलंकारंछत्रंकरकेवच । टोडरानंदेगौतमः—उपानद्वस्त्रेतुकृत्तनिर्गजेनेआपिधार्येइति । मनुः—मेखलामजिनंदंडमुपवीतंचनित्यशः । अप्सुग्रास्यपिनशनिगृहीतान्यानिमंत्रतः । हारीतः—मनोव्रतपतीभिश्चतस्रआज्याहुतीर्हुत्वापुनर्यथार्थप्रतीयादिति । यमार्थप्रतीयात् उपनयनोक्तमार्गेणसमंत्रकंधारयेदित्यर्थः ॥ ॥ स्कंधाचरोहणेप्रायश्चित्तामुक्तंभृगुणाधर्मप्रकाशे—स्कंधाचरोहणेयज्ञसूत्रेऽग्निःप्राणमंथमः । परद्रुर्परागतेतस्मिन्द्विपटूंमणिबंधके । वामहस्तव्यतीतेतुतस्यक्त्वाधारयेन्नवम् । तस्माद्यज्ञोपवीतस्यचलनंनकदाचनेतिप्रायश्चित्तमंत्रोपवीतनाशे ॥ ॥ कात्यायनवाक्येपूर्वाधेपुरुषार्थःशिलाबंधउक्तः । उत्तार्येतस्यकर्मार्थेतोक्ता । प्रायश्चित्तद्वयार्थमनृतवदनवर्जनवतुगुशिपार्थपद्वयंउपवीतेऽपिभेदापतोऽपिमुक्तंप्रयोगरत्नेपितामहचरणैः । चर्धमानोप्येवम् । एतेनप्रतिकर्मशिखाबंधोऽपास्तः । या

तुभ्यामज्ञाते शिखाचं पोक्ति सौदेवान्मुक्तशिखस्य शिखाग्रं धानुसुतीमपि शिखां मुक्त्वा पुनर्बन्धनीयेत्येतदर्थमित्याचारादर्शः । शूद्रस्य त्वनिय-
ताः केशेषेण इति यस्मिन्नेतरेः शिखाविकल्पः । स च सदसंश्लिष्टविषयत्वेन व्यवस्थित इति शिखावंधेऽपि विकल्प इति शूद्राचारशिरोमणिः ।
क्रौञ्चानां तु कर्मकालेऽशूद्रस्य न शिखाग्रं धनियम इत्युक्तम् । सर्वेषां शिरसि कचिल्लेशसत्वेनैव शिखाग्रधः । स शिखवपनेन खल्वटत्वादिना वा सर्वथा
कशामोचकोऽशी शिखाग्रमग्राधियुतादक्षिणकर्णस्थायेति द्विचोदासः । तथा चाचारचंद्रोदेयकाठकगृह्ये—अधचेत्प्रमादान्न शिखास्यात्
दाकोऽशी शिरसां मग्राधियुतां दक्षिणकर्णे निदध्यादिति । शिखाभिन्नकेशानामपि कर्मकालेषु । मुक्तकेशैर्न कर्तव्यं प्रेतस्थानं विना कचिद् । स्नाने
दानं च पक्षोऽगमुक्तकेशो न कारयेदिति वृद्धचसिद्धोक्तेः । न च पूर्वाधेऽप्रेतस्थानान्यस्नान एव मुक्तकेशनिषेधः । उत्तरार्धे स्नानपदवैयर्थ्यापत्तेः । स्नाने
तदनुवादे दानादौ तद्विधौ वैरूप्यापत्तेः उत्तरार्धे एव सर्वत्र तन्निषेधे वाक्यभेदापत्तेः पूर्वाधेऽवैयर्थ्यापत्तेश्च । न च प्रेतस्थानपर्युदासार्थपूर्वार्धः । आद्यपाद-
वैयर्थ्यापत्तेः । तेनोत्तरार्धे कवाक्यतया प्रेतस्थानान्यकर्ममाने मुक्तकेशनिषेधः । न चोत्तरार्धवैयर्थ्यम् । सर्वकर्मप्राप्त्यर्थत्वात् । न च केशपदशिखा
परम् । लक्षणायामानाभावात् । मुक्तकेश इत्यत्रापि तथापत्तेश्च ॥ उत्तरीयमप्यधिकारिविशेषणम् । सोत्तरीयस्ततः कुर्यात्सर्वकर्मणि
भारित इति त्रिष्मांडात् । यत्तु—कर्तव्यमुत्तरं वासः पचस्वेतेषु कर्मसु । स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमनेत्येति चौधायनोक्तौ पंचग्रहणान-
र्थेन यत्र प्रसात्त सर्वस्वसद्वयनियम इति । तन्न । सर्वत्वस्यानुपसहार्यत्वात् । अतः सर्वत्र वस्त्रद्वयनियम इति माधवः ॥ आचमनमप्यधि-
कारिविशेषणम् । देवार्चनादिकार्योऽपि तथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीत सम्यगाचम्य प्रयतोऽपि सदा द्विज इति मार्कण्डेयात् । यः क्रियाकुरुते मोहाद्
नाचम्येदनास्तिकः । भवति द्विष्टातस्या क्रिया-सर्वानसशय इति चर्धमानपरिभाषायां वायुपुराणाच्च ॥ प्राणायामोऽपि—प्राणानाय-
म्य कुर्वीत सर्वकर्मणि सयत इति वृद्धमनूक्तेः । प्रयोगपरिजाते संग्रहे—देवार्चने जपे होमे सध्योः श्राद्धकर्मणि । योगे दाने व्रते स्नाने च

नायामागम्यः । प्रणयोनि—प्रिमात्रस्तुप्रयोक्तव्यः कर्मार्थमुत्सर्वतइतिस्मृतेः । सर्वतइतिसार्वविभक्तिकस्तासिः । अर्णोऽकृत्यकृतंसर्वनभवेत्सि
द्विहाराकमिनिशान्तिहेमाद्रौयोगियाज्ञवल्क्योक्तेश्च ॥ ॥ विद्वत्तापि—नह्यविद्वान्विहितोस्तिहि विदुषपवकर्मण्यधिकारात् ॥
॥ आपृच्छंदोदेयतंचत्रिनियोगन्तयेवच । ब्राह्मणेनप्रयत्नेनवेदितव्यविषयिता । अविदित्वातुयःकुर्याद्याजनाध्यापनंजपम् । होममंतर्जलादीनि
नस्यन्तात्फलंभवेदितितयेवतदुक्तेश्च—मंत्रार्थोज्ञापनञ्जप्यंजुर्ब्रध्नप्यनंद्भिजः । स्वर्गलोकमवाप्नोतिनरकंतुविपर्ययेइतिप्रयोगपारिजातेव्या
मोक्तेः । अनिदित्वामुनिच्छंदोदेयतंयोगमेवच । योऽध्यापयेद्यज्ञोद्भापिपापीयान्जायतेहिंसः । ब्राह्मणविनियोगचछंदार्पचदैवतम् । अज्ञात्वा
नंचयोर्मंत्रेनसतफलमधुतइतिचंद्रिकायांब्यासोक्तेश्च । अयमेवऋष्यादिस्मरणक्रमः । यच्चुसर्वांनुक्रमेऋषिदैवतच्छंदंदांसनुक्रमिष्या
मोनयेतज्ज्ञानयुतेश्रीतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति तदग्रेदिपरम् । अथऋग्वेदाम्नायेशाकलकइत्युपक्रमात् । कृष्णभट्टीयेसंग्रहे—नचस्मरे
दृषिच्छंदःश्राद्धेदीतानि केमरे । ब्रह्मयज्ञेचयैतर्हियज्ञतर्पणकर्मणिइति ॥ ॥ कटिसूत्रंगृह्येनधार्यम् । कौपीनंकटिसूत्रंचब्रह्मचारीधुधारयेदिति
प्रमोक्तस्यतस्य सर्वेयानेतदत्रिरोपीतिगौतमीयेगृह्यस्थादावतिदेशात् । गृह्यस्थसकौपीननिपेधानुपपत्तेश्चेतिकेचित् । तत्र । यत्किंचित्कुरुतेय
मर्षेदिंरूपायतांत्रिकम् । कटिचयेनसंयुक्तंसर्वतन्निष्फलंभवेत् । रौप्यंक्षर्पांसकहैमंपट्टसूत्रकृतंतथा । वर्जयेत्कर्मकालेपुकांचीविप्रोविशेषत इतिसं
स्कारप्रयोगपारिजातेगृह्यस्थार्थमेव्याश्वलायनोक्तेः । कटिवंधःकटिसूत्रबंधः । प्रकरणाद्गृह्यस्थस्यैवायंनिषेधः । कर्मकालग्रहादकर्मकाले
ननिषेधः । रौप्यादेरेवनिषेधेऽन्ताद्यष्टार्थत्वापत्तेरौर्णादेरपिनिषेधः । श्रुतौ नम्लेच्छित्तवैनापभापितवैम्लेच्छोहवाएयदपशब्दइतितत्कर्मकालपरम् ।
पर्याप्तमर्थोनामऋषयोवयुस्तोषर्वाणस्तर्वाणइतिप्रयोक्तव्येयद्धानस्तद्धानइतिप्रयुजंतयाज्ञेपुनःकर्मणिनापभापंतइतिश्रुतेरितिकेचित् । अन्ये
तु तेगुराहेलयोहेलयइतिवदंतःपराधमगुर्त्यकर्मकालेपिदोषश्रुतेरकर्मकालेप्यपमापणेदोषइत्याहुः । पृथ्वीचंद्रोदयेनारदः—आसनेशयने

दानेपादुकादंतपावने । पलाशाश्वत्थकौवज्यौसर्वकुत्सितकर्मसु ॥ ॥ विष्णुः—संकल्प्यचयथाकुर्यात्स्नानदानव्रतादिकम् । अन्यथापुण्य
 कर्माणिनिष्फलानिभवतिवै । यथा यथावदित्यर्थः । पुण्येत्युक्तेः शौचभोजनादीदृष्टार्थे न संकल्पः । कालहेमाद्रावादित्यपुराणे कलिवज्य
 प्रकरणे—प्रतिमाम्यर्चनार्थायसंकल्प्यश्चसर्पर्मकः । वज्र्यइत्यर्थः । हारीतः—स्मरेत्सर्वत्रकर्मदौचांद्रसंवत्सरसदा । गगः—तिथिनक्षत्र
 धारादिसाधनंपुण्यपापयोः । प्रयोगदीपिकायाम्—मासपक्षतिथीनांचनिमित्तानांचसर्वशः । उल्लेखनमकुर्वणो न तत्फलमाप्नुयात् ।
 निमित्तपदं मासादिषद्विशेषणमिति मैथिलाः । तन्न । सक्रमादिनिमित्तानुल्लेखनापत्तेः । गोपालसिद्धान्तस्तु—निमित्तपदं मासादिविशे
 षणमनिमित्तमासायनुल्लेखार्थं । चकाराद्ब्रह्णादियहः । यद्वा चः उक्तसमुच्चये । निमित्तपदेन निमित्तत्वावच्छिन्नग्रहइत्याहुः । तदपिन । चद्वयेन वि
 शेषणत्वाप्रतीतेः । सर्वशइत्यनेनैव निमित्तत्वावच्छिन्नग्रहाच्च । एवं च पृथग्भासादिग्रहोऽनिमित्ताद्यर्थो वा मासादिशब्दोल्लेखपरो वा । व्यतीपाताद्य
 नेकनिमित्तपाते कस्यचिदनुल्लेखे तन्निमित्तं स्नानादिपुनः कार्यमिति हेमाद्रिः । उक्तं च—उद्देशेन हि तादर्थ्यं विविच्य इति तिथेरौदयिक्या उल्लेखः ।
 यातिथिर्ममनुप्राप्य उदयं याति भास्करः । सातिथिः सकलाज्ञेयादानाध्ययनकर्मस्ति विवचनात् । व्रतोपवासस्नानादौ घटिकैकापियामवेत् । उदये सा
 निधिग्राह्यापि परीतातुरैर्नृकइत्यपराकं भविष्याच्चेति केचित् । अन्ये तु—कर्मणो यस्यः कालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः । तया कर्मोणि कुर्वी
 तद्वासवृद्धीनकारणमिति वाक्यान्वित्यस्नानकाले वर्तमानतिथे रल्लेखः । पूर्ववाक्यंतु द्वितीयादियुक्तप्रतिपद्धतादौ द्वितीयादावपि प्रतिपदाद्युल्लेखपरं
 वा दिनद्वये कर्मकालव्याप्यमावे उदयस्थितिथेः संपूर्णतापरवेत्याहुः ॥ ॥ नित्यकर्मणामुपात्तदुरितक्षयार्थत्वमिति केचित् । भट्टसोमेभ्यस्तु
 तत्रोपात्तक्षयेऽन्यानर्थक्यात्कस्यचिदक्षये निनिगमकाभावात्तेषां प्रत्यबायपरिहारार्थत्वमाह । प्रयोगपारिजातस्तु—ब्रह्मण्यायायकर्मोणिनिः
 मंगः कामवर्जितः । प्रसन्नेनैव मनसा कुर्वणो याति तत्पदमिति चंद्रिकायां कौर्मो ब्रह्मर्षिणश्चुद्ध्या नित्यकर्मोणि कार्योणीत्याह । ब्रह्मण्याधानं ब्रह्मर्षिण

भित्तिचन्द्रिका । कामवर्जितइत्युक्तेः काम्यपरतासात्तदपितत्रैवोक्तम्—नाहं कर्ता सर्वमेतद्ब्रह्मैव कुस्ते सदा । एतद्ब्रह्मार्पणं प्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिनः । प्रचेत्ताः—तावृलाम्यं जन्तुवैवकां स पात्रे च भोजनम् । यतिश्च ब्रह्मचारी च विषयाच विवर्जयेत् ॥ ॥ पंचायतनसारे पदत्रिंशन्मते—स्नानतर्पणदाने पुताग्नेयव्यं न द्रव्यति । होमे कार्ये तथा दोहे पाके च परिवेषणे । अपरा कर्मरीचिः—निबस्य भक्षणं तैलं तिलैस्तपणं भवनम् । सप्तम्या नैव कुर्वता पात्रे च भोजनम् । भारते—बलिभिश्चातथार्घ्यचपितृणां च तिलोदकम् । ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथाल्पफलं भवेत् । आद्वहे माद्रौ पैठीनसिः—लौहानां सीसकायसरीति शोषाणि पात्राणि चेलययज्ञियाणि । ब्राह्मे—कृत्वा भूवपुरीये च रथ्यामाक्रम्य वायुनः । पादप्रक्षालनं कुर्यात्साध्याये भोजने तथा ॥ ॥ शाठ्यायनिः—दानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनम् । ग्रीढपादो न कुर्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणम् । इदं सर्वं कर्मोपलक्षणम् । ग्रीढपादलक्षणं तैर्नैवोक्तम्—आसना रूढपादो वाजान्वोर्वाजं योस्तथा । कृतावसविथको यश्च ग्रीढपादः स उच्यते । पादोपरि पाददाता ग्रीढपाद इति हरदत्तः । तत्र । नोक्रम्य पादं पादेन न च व्यबहितौ करौ । जपेन्न ग्रीढपादस्तु न प्रकाशकरं सदेति स्मृतिर जाचल्यां पुनः ग्रीढपादोक्तः ॥ ॥ मदनरत्ने च र्धमानपरिभाषायां च वायवीये—दानं प्रतिग्रहो होमो भोजनं बलिरेव च । सांगुष्ठेन सदा कार्यं मसुरेभ्योऽन्यथा भवेत् । अंगुलि संगांगुष्ठेनेति हेमाद्रिः । यौधायनः—भोजनं हवनं दानमुपहारः प्रतिग्रहः । बहिर्जातुन कार्याणि तद्वाचमनं स्युतम् । ज्योतिर्निबन्धे—धुतस्खलनं भुसुतृणामाशुः ग्रहीयते । तदेतरेण कर्तव्यो जीवपूर्वो गुलिध्वनिः । मदनरत्ने चिष्णुपुराणे—जीवेति ध्रुवतो ग्र्यां जीवेति शुक्रवेपि च ॥ ॥ अपरा कर्मशापातपः—अजाविरणुसंस्पर्शादायुर्लक्ष्मीश्च हीयते । श्वका कोशूरो र्लूकसूकरा मपक्षिणाम् । कृष्णभट्टीये—शूर्पातो न स्वाग्रां बुद्धिपुण्यं पुराकृतम् । दिवाकृत

मितीकचित्साठः । पटोदकंपटरफोट्रेतकुंभोदकम् । स्मृत्तिसारे—अजारजःखरजस्तथासंभार्जनीरजः । दीपमंचकयोश्छायाहंतिपुण्यंदि
याकृतम् ॥ ॥ हारीतः—समित्पुण्यकुशादीनिश्रोत्रियःस्वयमाहरेत् । शुद्रानीतैःक्रयक्रीतैःकर्मकुर्वन्ग्रजत्वधः । अश्रुशुद्रानीतैःक्रयक्रीतै
रितिसामानाधिकरण्येनसंबंधः । अन्यथावेतनदानेनकृतत्वाविशेषादारामादेःस्वयमपिपुष्पाद्याहरणेदोषपत्तेः । कुशेष्वप्येवम् । अतोद्विजे
म्यःकुशप्रयेनदोषः । स्वयमितिशक्तपरम् । तेनैवनियमसिद्धौशुद्राहृतनिषेधानुपपत्तेः । तेनस्वाशक्तौशिष्यपुत्राद्याहरणेष्वदोषः । आच्छेदे
मात्रौ—जपेहोमेतथादानेस्वाध्यायेपितृकर्मणि । तत्सर्वेनइयतिक्षिप्रमूर्ध्वपुंड्रविनाकृतम् । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—अधौतेनतुवक्षे
ननित्यांनैमित्तिकीक्रियाम् । कुर्वन्फलंनचाप्नोतिदत्तंभवतिनिष्फलम् । चंद्रिकायांयमः—अभ्युक्षेसुप्रयत्नेनप्रातराभ्युषितोगृहम् । मध्याह्ने
येचसायंरचनचानभ्युक्षितेयजेत् । तत्रैवप्रचेत्ताः—वैश्वानरेणयत्किंचित्कुस्तुप्रोक्षणंद्विजः । गंगातोयसंसर्वप्रवदंतिमनीषिणः । भारते—
सर्वोणिषेपांगांगेयैस्तोयैःकार्याणिदेहिनाम् । गांस्वक्ष्णमानवाविप्रदिवितिष्ठतितेजनाः । मार्कंडेये—दीपभांडमयीछायाविभीतककुण्डजा ।
वर्जनीयासदापुत्रयदिजीवितुमिच्छसि । अधोवक्ष्णयोवायुंकुस्तुशिरसिद्विज । स्थालेनचर्मशूर्पाभ्यांसुकृतंतत्स्वनश्यति । भारते—रक्तंमाल्यं
नधार्यस्नाच्छुक्रुंधार्यतुपंडितैः । वर्जयित्वातुकमलंतथाकुवलयंप्रभो । रक्तशिरसिधार्यतुतथावानेयमित्यपि । कांचीयापियामालानसादुष्यतिक
द्विषित् ॥ ॥ अग्निपुराणे—प्रचारमैथुनेचैवप्रस्त्रावेदंतधावने । स्थानेभोजनकालेचपदसुभौनंसमाचरेत् । प्रचारःपुरीषोत्सर्गः । प्रस्त्रावो
मूत्रोत्सर्गः । अत्रविशेषोवक्ष्यते । नागदेवाह्निकगिराः—संध्ययोरुभयोर्यजेभोजनेदंतधावने । पितृकार्येचदैवेचस्थानेमूत्रपुरीषयोः ।
गुरूणांसंनिधौदानेयागेचैवविशेषतः । एषुगौनंसमातिष्ठन्स्वर्गमाप्नोतिमानवः । चंद्रोदयेचयोगीश्वरः—यदिवाग्यमलोपःस्याजपादिपुण्यं

चन । व्याहरेद्वैष्यवंशंस्मरेद्वाविष्णुमव्ययम् । छंदोगपरिशिष्टे—यत्रदिङ्मियमोनस्याअपहोमादिकर्मसु । तिलस्तत्रदिशःप्रोक्ताएंद्रीसौ
 म्यपराजिता । तत्रैव—यत्रोपदिश्यतेकर्मकर्तुरंगनकथ्यते । दक्षिणस्तत्रविज्ञेयःकर्मणांपारगःकरः । मनुः—कुत्सितेवामहस्तःस्यादक्षिणःस्या
 दकुत्सिते । छंदोगपरिशिष्टे—आसीनऊर्ध्वःप्रहोवानियमोयघ्ननेदृशः । तदासीनेनकर्तव्यंनप्रह्णेनतिष्ठता । आह्ददीपकलिकायां
 विष्णुः—दक्षिणामिमुखःकर्मचरोत्पिच्ययथाविधि । उत्तराभिमुखोदैवमितिदिङ्नियमःस्यूतः । पित्र्येदक्षिणामुखत्वंबहुचेतरपरम् । तेषां
 मिडपितृयज्ञप्रकरणेसर्वकर्माणितादिशमितिस्त्रेपित्र्येआग्नेयीमुखत्वोक्तेः । कात्यायनः—मुख्यकालेयदावश्यंकर्मकर्तुंनशक्यते । गौणका
 लेपि कर्तव्यंगौणोप्येदृशोभवेत् । त्रिकांडमंडनः—स्वकालादुत्तरःकालोगौणःसर्वस्यकर्मणः । उत्तरग्रहान्नपूर्वकालस्यगौणत्वम् । तेनसम
 स्यपक्षहोमादावल्पदादयांचमाध्याह्निकस्यचापकर्णे नप्रायश्चित्तम् । उत्तरकालावधिरुक्तोयृहन्नारदीये—दिवोदितानिकर्मोणिप्रमादादकृता
 निरै । यामिन्याःप्रथमंयागंयावत्कर्माणि कारयेत् । चंद्रोदयेसंग्रहे—रात्रौप्रहरपर्यंतंदिवाकर्मोणि कारयेत् । ब्रह्मयज्ञंचसौरंचवर्जयित्वा
 विशेषतः । रात्रौब्रह्मयज्ञनिषेधस्तैत्तिरीयेतरपरः । तस्यद्वावनध्यायौयदात्माऽशुचिर्यदेशइतितत्सूत्रात् । तैत्तिरीयश्रुतौरात्रावपिब्रह्मयज्ञोक्ते
 थ । नित्यश्चाह्दमपिरात्रौयेतिवक्ष्यते । त्रिकांडमंडनः—यद्वागामिक्रियामुख्यकालस्याप्यंतरालवत् । गौणकालत्वमिच्छंतिकेचित्प्राक्तन
 कर्मणि । इदंश्रीतरम् । स्मृत्यर्थेसारं—सर्वत्रगौणकालेषुकर्मचोदितमाचरन् । प्रायश्चित्तंव्याहृतिभिर्हुत्वाकर्मसमाचरेत् ।—प्रायश्चि
 त्तमकृत्यानागौणकालेसमाचरेत् । अनयोःपक्षयोःशक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपारिजातः । रत्नावल्याम्—मुख्यकालंसमाश्रित्यगौ
 णमव्यस्तुसाधनम् । नमुख्यद्रव्यलोभेनगौणकालप्रतीक्षणम् । कालहेमाद्रौस्कांदे—यदाभवतिचात्पामुद्वाद्दशीक्षरुणोदये । उपःकाले
 द्रयंरुणोत्प्रातर्माध्याह्निकंतदा । सर्वधर्मोदिकंकृत्वाद्वादशीसाधयेन्नरः । यत्त्वतएवाब्दिकादिश्राद्धापकर्षोपीतिकेचित् । तत्र । तस्यापराह्णिका

सन्निवन्तात् । धर्मपदस्य प्रातर्मध्यह्निकपदान्यासुपसंहाराच्च ॥ ॥ शान्तिहेमाद्रौ—तस्मात्सर्वग्रन्थत्वेन स्वसूत्रं न विलिखयेत् । चसिष्ठः—
 पारंपर्यगतो वेदादेः सपरिवृंहणः । तच्छाखं कर्म कुर्वीत तच्छाखाध्ययनं तथा । वर्धमानपरिभाषायां—स्वशाखायः समुत्सृज्य परशाखा
 ग्रयं द्वित्रः । कर्तुमिच्छति दुर्मोधा मोपेतत्तस्य प्लुतम् । शान्तातपः—सर्वश्रुत्युपसंहारादुक्तः श्रौतौ यथाविधिः । सर्वस्य तु उपसंहारात्स्मात्तौ प्लुक्त
 म्ना विधिः । अस्यापवादरच्छंदोगपरिशिष्टे—यद्वत्संवासागृहोक्तं यत्स कर्म प्रचोदितम् । तस्य तावत्तिशास्त्रार्थकृते सर्वः कृतो भवेत् । अत्र
 कर्मोपासनाद्येव ननु शास्त्रादीति स्मृतिरलावली—यत्सुखगृहे नोक्तं यच्च साक्षांश्च मुक्तं तत्परकीयमपि ग्राह्यम् । तथा च कर्मप्रदीपे—यन्नाम्ना
 तं सञ्चारायां पारम्पर्यमविरोधि च । विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवत् । अपरार्थेऽप्येवम् । यत्त्वाशार्ङ्गे—अक्रियाविधाप्रोक्ता विद्वद्भिः
 कर्मकारिणाम् । अक्रियाचरोक्ता च तृतीयाचार्या क्रिया । प्रोक्ता परशाखोक्ता । तत्स्वगृह्यविरुद्धपरशाखोक्तनिषेधकम् । शक्तस्य सर्वस्य तु उप
 संहारः । अशक्तस्य सगृह्योक्तमिति निष्कर्षः । आपस्तंबादीनां स्वसूत्रेऽनुक्तौ विशेषो यज्ञकाण्डे—आपस्तंबादिभिरपि स्वसूत्राभावस्तथा ।
 षोडशानोक्तकर्तव्यमन्ययापतितो भवेत् । अग्निहोत्रादिकंच यच्छाखोक्तमाध्यर्ववंतदीये मेवांगीकार्यम् । आधानं येन सूत्रेण तेनैवेज्यादिकाः क्रिया
 इति यज्ञपार्श्वोक्तेः । छंदोगपरिशिष्टे—प्रवृत्तमन्यथा कुर्याद्यदि मोहात्कथंचन । यतस्तदन्यथा भूतं तत्त एव समापयेत् । समासेयदि जा
 नीयान्नयैतदन्यथा प्लुतम् । तावदेव पुनः कुर्यान्न वृत्तिः सर्वकर्मणः । प्रधानस्याक्रियायां तु सांगतत्क्रियेत्येते पुनः । तदंगस्याक्रियायां तु नानुत्तिर्न च
 तत्क्रिया । अन्यथा वैपरीत्येनेत्यर्थ इति हेमाद्रिः । तत्र । तदंगसेत्यग्निमंत्रविरोधात् । गुणक्रमानुरोधेन प्रधानावृत्तेरन्याय्यत्वाच्च । अतस्त्वा
 गमनार्थः । यत इति प्रयोगमर्थे गत्यागे प्रधानत्वात्वाज्ञाने तदंगत्वात् । अत्रानादित्वात् । तावदेवेत्यंगपरम् । पुनस्त्वर्थः । पुनस्त्वर्थः ।
 तदंगसेत्यंगो गपरम् । आवृत्तिः सांगप्रधानस्य तत्क्रियायां गंगानुष्ठानं । तेन सांगप्रधानां गंगस्य चोपवीतित्वादेरकरणे न सांगप्रधानप्रवृत्तिर्नोपि

तन्मात्रकरणं किंतु विष्णुस्मरणादिकंप्रायश्चित्तमिति चर्धमानः । कल्पतरुरपि प्रधानांगस्यैवाकरणे प्रायश्चित्तं न त्वंगगाकरण इत्याह । अंगि-
राः—भार्जनंतर्पणं श्राद्धं न कुर्याद्धारया । हारीतः—भार्जनार्चनवलिकर्मभोजनानि देवतीर्थे न कुर्यादिति । अपराकैपेठीनसिः—आ-
चमनदोमतर्पणानि प्राजापलेन कुर्यादिति । आपस्तम्बः—देवागरे तथा श्राद्धे गवांगोष्ठे तथा ध्वरे । संध्ययोश्च द्वयोः साधुसंगमे गुह्यं निधौ । अश्व-
गारविवाहेषु स्वाध्याये भोजने तथा । उद्धरेद्दक्षिणं वा दंडं ब्राह्मणानां क्रियापथे । उद्धरेत् सव्यं से उत्तरीयं कृत्वा दक्षिणवाहुमुत्तरीयाद्वह्निः कुर्यादित्यर्थः
इति व्रतहेमाद्रिः । बौधायनः—नाभेरधश्च संस्पर्शकर्म युक्तो विवर्जयेदिति । दृष्ट्वा पराशरः—प्रच्छन्नानि च दानानि ज्ञानं च निरद्वैतम् ।
जप्यानि च सुगुह्यानि ते पांफलमनंतकम् । योगियाज्ञचत्क्यः—स्त्रीशूद्रपतितांश्चैव रासभं च जस्त्रलाम् । जपकाले न भापेत्तत्र तहोमादिकेषु च ।
अस्यापवादमाह सगृह्य—एते ज्वेवावसक्ते तु यद्यागच्छेद्द्विजोत्तमः । अभिवाच्यत तो विप्रयोगक्षेमं च कीर्तयेत् । कालहेमाद्रौ स्कांदे—अभ्यंगे
जलधिह्लाते दंतधावनमैथुने । जाते च नियने चैव तत्कालव्यापिनीतिथिः । भारते—प्रसाधनं च केशानां दंतधावनमंजनम् । पूर्वाह्णैव कर्तव्यं
देवतानां च पूजनम् । तत्रैव—नक्तं न कुर्यात्सिध्याणि भुक्त्वा चैव प्रसाधनम् । सिध्यंतर्पणश्राद्धादि । संध्योपासनहानौ तु दिवा स्नानं विलुप्य च ।
होमं च नैत्यकं शुद्धेऽस्मा विव्र्यएसहसकृत् । द्वादशशतं दक्षिणे ति चेदष्टाधिकं सहस्रम् । यच्चुजमदग्निः—एकाहं समतिक्रम्य ग्रामादादकृतं यदि ।
अहोरात्रोपितः स्नात्वा गार्ग्याश्चायुतं जपेत् । द्विरात्रे द्विगुणं प्रोक्तं त्रिरात्रे त्रिगुणं तथा । त्रिरात्रात्पतश्चैव शूद्रएव न संशयः । इति तदेकदिनसाध्या
द्विकलोपे ज्ञेयम् । तथा—नित्ययज्ञास्वये चैवैश्वदेवद्वयस्य च । भोजने पतितान्नस्य च स्नैश्चानरो भवेत् । उज्ज्वलायाम्—दिवोदितानां नि-
त्यानां कर्मणां समतिक्रमे । स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् । (गृहिणां कर्तव्यानि) मार्कंडेयः—उदुंबरे वसेन्नित्यं भवानी सर्वं

देतना । ततः माप्रत्यहं पूज्यांगं थपुष्पाक्षतादिभिः । अशून्यादेहलीकार्याप्रातःकाले विशेषतः । यस्य शून्याभवे तस्मात्तु शून्यं तस्य कुलं भवेत् । पाद-
मरसनं नत्र द्रवमपूज्यचलघनम् । कुर्वन्नरकमाशोतितस्मात्तत्परिवर्जयेत् । प्रातःकाले स्त्रियाकार्यगोमयेनानुलेपनम् । निशायाः प्रथमेयाभेधान्य
मस्तरपादिकम् । कुल्लेयातुमोहेन वन्ध्याजन्मनिजन्मनि । अद्भुतस्वास्त्रिकायां तु क्रमेण लिप्तां च मेदिनीम् । तस्यास्त्रीणि विनश्यंति वित्तमायुष्यं श-
म्भा । मार्जनीं चुड़िं तां ग्रीवं विहस्य दचोपलतथा । नाऋभेदमिणा जातु पुनर्दारधनक्षयात् । उद्धूलं च मुसलं तथा चैव घट्टकम् । पादऋमणात्पा-
दीयातामुयादुत्तमांगतिम् ॥ ॥ मदनरत्ने च सिष्ठः—नाग्निब्राह्मणांतरव्यवेयान्नाभ्योर्नैव ब्राह्मणयोर्न गुरुशिश्वयोः अनुज्ञया व्यवयेयादिति ।
अंगिराः—दपत्योर्विप्रयोरद्वयोर्विश्राभ्योर्गोद्विजातिषु । अतरं यदि गच्छेत्तु विप्रश्चांद्रायणं चरेत् । एतत्कामतोऽलंताभ्यासे । सङ्कल्पे त्वेकदि-
नाभोजनमिति गृह्यपाणिः । आपस्तंबः—अभ्यगारे गवांगोष्ठे ब्राह्मणानां च सनिधौ । आहारे जपकाले च पादुके परिवर्जयेत् । आरुह्य पादुके
यस्तु गृहात् परगृहं नजेत् । छेत्तव्यौ चरणौ तस्य नान्योर्दंडोऽभिधीयते । प्रयोगपारिजाते भृगुः—नैकवासानचद्वीपेनांतराले कदाचन । श्रुति
स्तस्युदितं कर्म न कुर्यादशुचि क्वचित् । द्वीपे विशेषेण स्तेनैवोक्तः—वृषभैकशतं यत्र गवांतिष्ठत्यसंयतम् । न तद्धर्महंतं द्वीपमिति ब्रह्मविदो विदुः ।
चंद्रिकायां देवलः—येषु देशेषु यत्तोययाचयत्रैव सृजितम् । येषु देशेषु यच्छौचधर्माचारश्च यादृशः । तत्र तत्र ज्ञाचमनयेत धर्मस्तत्रैव तादृशः ॥
इति श्रीभक्तारावणभट्टात्मज रामकृष्णभट्टसुत दिनकरभट्टात्मज लक्ष्मणभट्टकृता चाररत्ने परिभाषा ॥

अग्राहिके । [ब्राह्मणमुहूर्तलक्षणं] चंद्रोदये ब्राह्मे—ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय चितयेदात्मनो हितम् । तल्लक्षणं त्रैवर्कं दे—रजनी
प्रांतयामाधनात्र मम य उच्यते । विष्णुपुराणे—रात्रेः पश्चिमयामस्य मुहूर्तौ यस्तृतीयकः । स ब्राह्म इति ज्ञेयो विहितः स प्रबोधने ।

नंद्रिकायाम्—रात्रेस्तुपश्चिमोयामोमुहूर्तोब्राह्मणोऽप्युच्यते । स्मृतिरब्राह्मण्यश्चकारिणी । तां करोति तु योमोहात्मादकुन्नेण शुद्ध्यति । एतन्निपिद्धकर्मश्रान्तिनिद्रापरम् । अन्यथातूक्तं बहुचकारिकायाम्—अविध्युक्तक्रियाश्रान्तमतिनिद्राव शंगतम् । अर्कोऽभ्युदेति चेदहःशेषस्थित्यासवाग्यतः । उदितेयस्य ते विश्वेत्युग्मिभक्षतमृभीरविम् । उपतिष्ठेति विहितकर्मश्रान्तस्य नेष्यते । ब्राह्मणमुहूर्तोऽप्यनमावश्यकत्वार्यम् । अंगिराः—उत्थाय पश्चिमेयामेरात्रिवासः परित्यजेत् । प्रक्षाल्य हस्तपादास्यान्युस्पृश्य हरिस्मरेत् । वामनपुराणे—ब्राह्मणमुहूर्ते तु ह्येतस्मरेद्देववरानुपीन् । स्मृतिरशुचि त्वेऽपि । यदास्यादशुचिस्तत्र स्मरेन्मंत्रं न तृचरेदिति नारासिंहात् । नाशुचिर्देवर्षिपि कृष्णांमानिकीर्तयेदिति विष्णुभिन्नपरम् ॥ ॥ ब्राह्मणे—उत्थाय मातापितरौ पूर्वमेवाभिवादेयेत् । आचार्यमथ विष्वांश्च भूगव्येकेन पाणिना । इदं मूलकर्मके । अजाकर्णेन विदुषो मूर्खाणि मेकपाणिनेति विष्णुक्तेः । श्रोत्रसमीकौ कृत्वा पुनः संयुक्तेन करद्वयेनेति मदनपारिजातः । अजावत्कर्णवान्मेयेति वा । यत्तु—जन्मप्रभृतियत्किंचिद्भूतं धर्मसमाचरेत् । सर्वतश्चिफलं तस्य एकहस्ताभिवादनं दिति मदनपारिजातेवचनं तद्रम्यं संस्पृष्टपाणिपरम् ॥ ॥ अत्र प्रसङ्गात् अभिवाच्यनिर्णयः । जमदग्निः—देवताप्रतिमां हृद्वा यतिं हृद्वाग्निदंडिनम् । नमस्कारं न कुर्वन् चिदुपवासेन शुद्ध्यति । यतिग्रहणं मान्यमात्रपरमिति स्मृतिरब्राह्मण्यश्चकारिणी । यवीयसो मातुलादीन्नाभिवा दयेदित्याह गौतमः । ऋत्विक्श्च शुरपितृव्यमातुलानां प्रत्युत्थानमनभिवाद्याहितेति । वृहस्पतिः—अपयज्ञगणश्च स भित्पुण्यकुशानलात् । उदपात्रार्च्यैश्चाश्वं वहन्ताभिवादेयेत् । नारदीये—तथास्नानं गृह्णन्तं जलमध्यगतं तथा । विवादशीलमशुचिं शयनं नाभिवादेयेत् । शान्ता तपः—पाण्डपतिं ग्राह्यं महापातकिनं शठम् । सोपानत्कं कृतध्वं च नाभिवादेत्कदाचन । धावंतं च प्रमत्तं च मृत्योच्चारकतं तथा । उच्चारः

१ नाभिगात्रेदितिष्ठेदुबुधोधात् । नाभिवादयेदित्यर्थः ।

पुरीयोत्सर्गः । भुञ्जानमाचमानार्हः(?) नास्तिकंनाभिवादयेत् । व्रतं तज्जृम्भमाणं चकुर्यत दंतधावनम् । अभ्यक्तशिरसंचैव स्वातंतैवाभिवादयेत् ।
 सूरूपानिकमनाज्ञातमशक्तं रिपुमातुरम् । योगिनंचतपःसक्तं कनिष्ठनाभिवादयेत् । स्मृत्यर्थे सारे—अभिवाद्य द्विजश्चैतानहोरात्रेण शुद्ध्यति ।
 सर्वं ग्रापिनमस्कार्यः सर्ववस्त्रासुसर्वदा । विष्णुधर्मे—समित्युष्णकुशादीनि वहंतं नाभिवादयेत् । तद्धारीचैव नान्यान्हि निर्माल्यंतद्भवेत्तयोः ।
 मदनरक्षे—सभायां यज्ञशालायां देवतायतेनेषुच । प्रत्येकं तु नमस्कारो हंतिपुण्यं पुराकृतम् । भिताक्षरायाम्—दंतधावनगीतादिब्रह्मचारी
 निषर्जयेदिति । योगीश्वरः—वाक्पाणिपादचापल्यं वर्जयेद्योगिभोजनम् । मनुः—नेक्षेतोद्यंतमादित्यं नास्तंयंतं कदाचन । नोपसृष्टं न वारि
 मं न मध्यं न भसोगतम् । अत्र न ज्युष्टासाथो निषेधार्थः । व्रतशब्दैकवाक्यत्वात् । स एव—नाश्रियाद्भार्यया सार्धं नैनामीक्षेत चाश्रतीम् ।
 ध्रुवतीजं भमाणां वानचासीनां यथासुरम् । नांजयतीं स्वकेनेन चाभ्यक्तामना वृताम् । नपश्येच्च प्रसूयंतीं तेजस्कामो द्विजोत्तमः । योगी—प्री
 यनाय स्य कृन्नुदरेतां गन्धुन निक्षिपेत् । पादौ प्रतापयेद्याग्रीनचैनमभिलंघयेत् । जलं पिबेन्नांजलिना नशयानं प्रबोधयेत् । शयानं श्रेष्ठम् । श्रेयांसं
 न प्रशोभयेदित्युक्तः । नाद्वैः कीडेन धर्मोऽव्यर्था धितैर्वानसविशेत् । विरुद्धं वर्जयेत्कर्म प्रेतधूमं न दीतम् । केशभस्म तु पांगारकपालेषु च संस्थितिम् ।
 नापक्षीतधर्यतीनां द्वारेण विशेषचित् । गौतमः—न वाक्पत्रविप्रादित्यापो देवान्नाश्वप्रतिपादौ प्रसारयेदिति । तत्र क्वचिदृष्टदोषः क्वचिदद्वयो
 पोष्यः । देवार्तिवस्त्रातकाचार्यराज्ञां छायां परक्षियः । नाक्रमेद्रक्ताविष्णुश्रीवनोद्धर्तनानिच । गुरोर्वंशुणो दीक्षितस्य चेति मनौ । स्नानोदकं श्लेष्म
 यं तां निचनारुमेत् । दूरादुच्छिष्टविष्णुमूत्रपादां भांसि समुत्सजेत् । श्रुतिस्तु दितं सम्यङ्नित्यमाचारमाचरेत् । विप्राद्विष्णुत्रियात्मनो नावशेषाः
 कथंचन । आमृत्योः श्रियमाकांक्षन्नकंचित्कर्मणि स्पृशेत् । गोब्राह्मणानलाग्ना निनोच्छिष्टेन पदं स्पृशेत् । न निदाता ङने कुर्यात्पुत्रं शिष्यं च ताडयेत् ।

कर्मणामनसावाचापत्वाद्धर्मसमाचरेत् । असुगर्भलोकाविद्धिष्ठमप्याचरेन्नतु । मातृपित्रितिथिब्रातृजामिसंबंधिमातुलैः । बृद्धधालातुराचार्यै
 दसश्रितभ्रातृभैः । ऋत्विक्पुरोहितापत्यभार्यादाससुतादिभिः । विवादवर्जयित्वातुसर्वाहोकाज्यवेदृही । पराश्रव्यापरोधानगृहयानानिवर्जयेत् ।
 पराण्यदत्तानीति—दाक्षायणीअन्नयूनीवेणुमान्सकर्मंडलुः । कुर्यात्प्रदक्षिणदेवमृद्रोविप्रवनस्पतीन् । दाक्षायणंहेम तन्मयेकुंडले । वैष्णवी
 धारयेवाष्टिसोदककर्मंडलुम् । यज्ञोपवीतेदंडं च शुभेरीकर्मचकुंडलेइतिमनुः । योगीश्वरः—मूशुद्धिर्मार्जनादाहात्कालाद्रोकमणात्तथा ।
 मेस्तदुल्लेखनहोपाद्देहमार्जनलेपनात् । गृहस्यपृथग्ग्रहोमार्जनलेपयोःप्रत्यहप्रास्यर्थइतिविज्ञानेश्वरः । यद्वृचगृहो—पापक्लंगमाघायाक्षि
 सादेतेरुण्णननेसु चक्षाअहमक्षीभ्यांभूयांसंसुवर्चासुखेनसुश्रुत्कर्णान्यामयिदक्षकृतुइतिजपेदगमनीर्यागत्वाऽयोज्ययाजयित्वाऽभोज्यंभुक्त्वाऽ
 प्रतिग्राह्यंप्रतिगृह्यचैत्ययूपंचोपहृत्य—पुनर्मौमैत्विद्रियंपुनरायुःपुनर्भगः । पुनर्द्रविणमेतुमांपुनर्ब्राह्मणमेतुमांस्वाहा । इमेधिष्ययासोअग्नयोयथा
 स्थानमिहकल्पताम् । वैश्वानरोवायुधानोतर्च्यच्छतुमेमनोहृद्यंतरमृतस्यकेतुःस्वाहेतिजपेत् ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुत
 दिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतेआचारबोप्रातःकृत्यपरिभाषाशेषः ॥ ॥

अथप्रातःस्मरणादि । विष्णुपुराणे—प्रातःस्मरामिभवभीतिमहातिशालैनारायणंरुडवाहनमञ्जनाभम् । ग्राह्याभिमूतवरवारण
 मुक्तिदेतुंचकायुधंतरुणवारिजपनेनम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमनसावचसाचमूर्धोपादारविंदयुगुलंपरमस्यपुंसः । नारायणस्यनरकार्णवतारण
 सापारायणप्रवणमिप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभयंकरंतंश्रावसर्वजन्मकृतपापभयापहृत्यै । योऽग्राहवक्रपतितांश्रिगजेंद्रघोरशोकप्र
 णाशमकरोद्भुतशंखचक्रः ॥ ३ ॥ पंचायतनसारे—प्रातःस्मरामिगणनाथमनाथबंधुंसिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मम् । उदंडविमलपरिखंड

नचंडमांडलादिसुरनायकचुंदबंधम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिचतुराननबंधमानमिच्छानुकूलमखिलंचत्रंदधानम् । तंतुंदिलंद्विरसनधिपय
 ज्ञमंत्रुनत्रिलासचतुरंशिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यमयदखलुभक्तशोकदावानलगणविशुंबरकुंजरास्यम् । अज्ञानकाननविनाशनहव्य
 याहदुस्साहर्षनमहमुतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदपुण्यंसदासात्राज्यदायकम् । प्रातरुत्थायसततयः पठेत्प्रयतः पुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः
 स्मरामिखलुतत्त्वमिदुर्वेण्यरूपहिमडलमुचोयतनुयैज्युषि । सामानियस्यकिरणाः प्रभावादिहेतुब्रह्माहारात्मकमलक्ष्यमर्चित्यरूपम् ॥ १ ॥ प्रात
 र्नमामितरानितनुवाग्न्यनोभिर्ग्रन्थैर्द्रपूर्वकसुरैः स्तुतमर्चितम् । इष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतत्रैलोक्यपालनपरत्रिगुणात्मकं च ॥ २ ॥ प्रातर्भजा
 मिमधितारमनंतशक्तिप्रापैषशुभयरोगहरंपरंच । तसर्वलोककलनात्मककालभूतिगोकठबंधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं
 भानोः प्रातः प्रातः पठेद्युयः । सर्वव्याधिविनिर्मुक्तः परमसुखमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिशरदिदुकोरोज्ज्वलाभांसद्रत्नवन्मकरकुंडलहारगुणाम् ।
 दिव्यासुभोजितसुनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतीपरेशाम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमाहिषासुरचंडमुडशुंभासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ।
 ब्रह्मद्रुद्रमुनिमोहनशीललीलांचंडीसमस्तसुरमूर्तिभनेकरूपाम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभिलापदात्रीधात्रीसमस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ।
 संसारपथनयिमोचनेहेतुभूताभायांपारामधिगतांपरमस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चंडिकायाः पठेद्युयः । सर्वोक्तकामानवाप्तोतिविष्णु
 लोकमेहीयते ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिभवभीतिहरसुरेशंगंधर्वपुष्यवाहनमविकेशम् । खट्वांगशूलवरदाभयहस्तमीशंसंसारोगहरमौपधमद्विती-
 यम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिगिरिशं गिरिजार्थदेहसंस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् । विश्वेश्वरं त्रिजित विश्वमनोभिरामंसंसारोगहरं ॥ २ ॥ प्रात
 र्भजामिशिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतवेद्यमनबंधं पुरुषं पुराणम् । नामादिभेदरहितं पद्मभावाद्यन्यंसंसारं ॥ ३ ॥ प्रातः समुत्थाय शिवं किंचित्यश्लोकत्र

१ एतत्सोपानम् । दिव्यायुर्भवेत्तेतिपाठ । २ अखिलायैर्द्राग्नीदक्षितिपाठ । ३ परासमधिगम्यतेतिपाठ । ४ पठेन्नर ।

मयः पठतीह मत्तया । सद्गुरुजतं विप्रप्रभृतं हित्वा पदं याति ते देवशंभोः ॥ ४ ॥ पराचारमाधन्याम्—ब्रह्मासुरारिखिपुसंतकारीभानुः
 ग्रहीन्मिमसुतो बुधश्च । गुरुश्चन्द्रकः सहभाजुर्लेन कुर्वतु सर्वमसुप्रभातम् ॥ १ ॥ सद्गुरुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च भानुः पुलस्त्यः पुलहः सगीतमः ।
 रेव्यो मरीचिश्च यवनश्च दक्षः कुर्वतु सर्वे नमसुप्रभातम् ॥ २ ॥ सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनो व्यासुरिणिगलौच । सप्तस्वराः सप्तसातलानि
 कुर्वतु सर्वे नमसुप्रभातम् ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाः सप्तकुलाचलाश्च सप्तर्षयो द्वीपवसाश्च सप्त । भूरादिकृत्वा सुवनानि सप्तकुर्वतु सर्वे नमसुप्रभातम् ॥ ४ ॥
 पृथ्वीसंगं धारमाम्नाथापः सप्तर्षी च वायुर्ज्ज्नीलितं च तेजः । नभः सञ्चन्दं महता सहैव कुर्वतु सर्वे नमसुप्रभातम् ॥ ५ ॥ श्रीः कामधेनुः सचवक्रतुंडश्च
 तामाणिः श्रीतुलसीचंगंगा । अरुंधती कौस्तुभकल्पवृक्षाः कुर्वतु सर्वे नमसुप्रभातम् ॥ ६ ॥ इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वाष्टुण्याच भक्त्या ।
 दुःस्वप्ननाशस्तिहस्तुप्रभातं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात् ॥ ७ ॥ पुण्यश्लोको न लोराजा पुण्यश्लोको द्युधिष्ठिरः । पुण्यश्लोका च वै देही पुण्यश्लोको जना
 र्दनः ॥ १ ॥ कर्कोटकस्य नागस्य दमयंत्या नलस्य च । ऋतुपर्णस्वराजर्षेः कीर्तनं कलिनानशनम् ॥ २ ॥ अश्वत्थामचलिव्यसो हनूमांश्च वि
 भीषणः । कृपः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ ३ ॥ सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यमाकर्ण्डेयमथाष्टम् । जीवेद्वर्षं ततः साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४ ॥
 अदल्याद्रीपदीकुटीता रामदोदरी तथा । पचैताः संस्मरेन्नित्यं मानवो नैव वध्यते ॥ ५ ॥ इत्यादि पठेत् ॥ प्रयोगपारिजातेस्कां दे—समुद्र
 यराने देवि पर्वतस्तनमंडिते । त्रिणुपलिनमस्ते स्तुपादस्पर्शक्षमस्मै ॥ कात्यायनः—श्रोत्रियं सुभंगं चाग्रिमग्निचिंतं तथा । रोचनांचंदनं
 र्पमृदंगं दर्पणं गणियम् । गुरुमग्निं रविपश्यन्मस्येत्प्रातरेव हि । आचारादर्शो विधेशोपः भारते—अवलोक्योनचादर्शमलिनो बुद्धिमत्तरैः ॥

१ सारिरादुरेता इति पाठ । २ ज्वलनं सतेजा इति पाठ । ३ सीताक्षारामदोदरी तथा । ४ पचकनास्मरेन्नित्यमहापातकनाशनमिति पाठ ।

॥ काल्याग्नः—पापिष्ठुर्भगंभयंनमसुल्लुक्तनासिकम् । प्रातरुत्थाययःपश्येत्तर्कैलरुपलक्षणम् । नमंवालभिलम् । दुष्टत्वात् । इति श्रीलक्ष्मणभट्टनेआचारव्रेप्रातःस्मरणम् ॥

अथ्यहिर्विहरः ॥ प्रयोगपारिजातेशौनकः—ग्रामाद्वहिःसमागत्यमलमूत्रैसमुत्सृजेत् । पराशरः—ग्रामादनुःशतंगच्छेन्नगरा
वचतुगुणम् । धनुर्द्विपदमितिकेचित् । चतुरस्रीतिस्मृत्यर्थेसारे । माघवीयेचिष्णुपुराणे—नैऋत्यामिषुविक्षेपनीत्याभ्यधिकंमुवः । दिनपर
दूरादानसथान्मूत्रपुरीपंचसमाचरेत् । मनुरपि—दूरादावसथान्मूत्रदूरात्पादावनेजनम् । उच्छिष्टान्ननिपेकंचदूरादेवसमुच्चरेत् । एतन्निरु
भिदम् । रानीमूत्रपुरीपेतुष्टहाभ्याशेसमाचरेदितिसंग्रहादितिचंद्रोदयः । देवलः—विण्मूत्राद्याचरेन्नित्यंसंध्यासुपरिवर्जयेत् । एतन्निरु
द्धेतरपरम् । नवंगंधारयेन्नोपरुद्धःक्रियांकुर्यादितिगौतमोक्तेः । चिष्णुः—ब्राह्मेमुद्धर्तेमूत्रपुरीपोत्सर्गंकुर्यादिति । स्वापादौनिमित्तेआचम्य
मूत्रपुरीपेकुर्यादित्युक्तंचंद्रिकायाम् । प्रयोगपारिजातेदक्षः—उभेमूत्रपुरीपेतुपूर्वमादायमृत्तिकाम् । आददानश्चैपश्चात्सचैलोजल-
मापयेत् । नचप्रह्वोनचोत्तिष्ठन्नाशुचिर्नलपन्दिजः । कमादभ्यादिवाय्वंतदिक्षुखोनादरेन्यूदम् । हलामुधे—अष्टांगुलंखनित्वाचद्वादशांगु
लमेववा । तदधोमृत्तिराम्राह्यासर्वेवविचक्षणैः । चाक्षतुंगुलम् । यत्तु—विनालोहविनाकाष्ठमृत्तिकायैनचोद्धृता । विष्टानुलेपनंतस्यपुनः
खानेनशुद्धतीत्याचारचंद्रोदयेवचनंतन्निर्मूलम् । सायणीयेमरीचिः—विप्रेशुक्लतुमूच्छौचैरक्ताक्षेत्रेविधीयते । हारिद्रवणवैश्येतुशूद्रे
कृष्णेतिनिर्दिशेत् । कौमुद्यांकदयपः—कृष्णास्त्रीशूद्रयोस्तथेलाह । मनुः—यस्मिन्देदेशेतुयत्तोयंयाचयत्रैवमृत्तिका । सैवतत्रप्रशस्तास्या

१ चाधनमंशतिराह । २ तदग्रावाधितमाह—कनैःठकम्पनागद्वैतिश्लोकपठदितिस्सार्तंकुवृद्धे । ३ छदोविरहितोनभदतिवेदविरहितोवाक्काणइत्यर्थेइति तत्रैव ।

४ गृहेतौचम्यभारै—मूत्रेस्वारविपरीतगण्डेनूयोच्छुचिल्लेखेस्त्रिभरणान् । ज्योतिषपत्रेपिपृष्टहेमन्पुण्यस्थान नियमानिनिर्दिशेयकृतआदिके ।

तन्मानीचिंतिरियते । एतेन यथोक्तमृदलाभेक्तिचिद्वृणहीनामृदेवग्राहानतुतद्वर्णद्रव्यांतरंप्रतिनियेयम् । युक्तंचैतत् । गुणीभूतशुक्त्वानुरोधेन
 द्रव्याभीगुणमृत्तरत्नागमानामात् । आन्ध्रलाग्नयः—अंतर्वलेदेवष्टेवल्मीकेभूपकसले । अन्यशौचावशेषाश्चनग्राह्याःपंचमृत्तिकाः । अ
 न्यशौचैवल्मीकमृत्तिकाः । तत्पुरुषापेक्षया रूग्णधारयस्यलघुत्वात् । तेनैकसैवशौचांतरशेषा अपिनिषिद्धाः । स एव—मार्गरे
 ध्याग्मशान्मर्मांशुलामलिनांलनेत् । क्रीडांगारास्थिसिद्धिनाहरेच्छर्करान्विताम् । वापीकूपतडागेपुनाहरेद्वाह्यमृत्तिकाम् । अंतर्जलगताग्राह्या
 रत्नोमनिर्यनात् । जलांतःस्थितमृत्त्रिपेयउद्भूतोदकशौचप्रियः । जलांतःशौचेतुयमः—वापीकूपतडागेपुनाहरेद्वाह्यमृत्तिकाम् । इदंचारण्य
 प्रियम् । स्मृत्यर्थसारे—आरण्यकेपुत्वेयस्याद्वाह्येज्वाह्रणंविदुरित्युक्तेः । स्मृतिचिंतामणावयेवम् । आचारादर्शहारीतः—मु
 द्वापीहंटेगमान्यदक्षिणपार्श्वेकमंडलमापायेति । चंद्रिकायांविष्णुः—ब्रह्मसूत्रंवायामासज्योचरेदिति । तत्रैवापस्तंबः—कृत्वाम्
 धुंयतीतहमितिमाधवीयेंडगिराः । कृत्वायज्ञोपवीतंतुष्टतःकंठलंवितम् । विष्णुव्रंतुष्टहीकुर्याद्वद्राकर्णसमाहितम् । पृष्ठेनिधानंचानेकव
 ग्म । एकरागममांगमयनेनयदेकमयोपज्ञोपवीतंकर्णेकृत्वेत्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रचंद्रिकादयः । कर्णश्चदक्षिणः । पवित्रंदक्षिणेकर्णे
 कृत्वापिष्णुमुत्तरेदितिलिङ्गात् । पवित्रश्चदक्षिणकर्णस्थत्वोक्तेरुपवीतमपितत्रैवेतिमाधवीये । द्विवस्त्रे—नियम्यप्रयतोवाचंनिवीतांगो
 नृंश्चिदमिन्चेत्निर्वीतगित्याचारदर्शः । मदनरत्नेष्वेवम् । स्मृतिरत्नाचल्यांतु—दिवासंध्यासुर्णस्यत्रसूत्रउदञ्जुलइति
 मन्त्राचारिश्चरुणेग्राज्यलङ्कार्योक्तैर्गमचारिणःरुणेनिधानं गृहिणस्तुष्टलंवितमित्युक्तम् । वस्तुतस्तुनिवीतष्टलंवितयोर्विवक्षादिपरत्वात्
 यथेकरागइत्यमन्त्राचारिपरत्वासंभवात् पृथ्वीचंद्रोक्तैरेवन्याख्या । ब्रह्मचारिश्चरुणेग्राज्यलङ्कार्योक्तैस्तुप्रथमंब्रह्मचारिधर्माभिधानात्
 प्रत्युक्त्यापिहा । गौतमीयेइतरेपांचैतदपिरोधीतिगृहस्यादौब्रह्मचारिधर्मातिदेशसाधकत्वादित्युक्तम् । अतएवस्मृत्यर्थसारे—उपवीतंनि

वीतंश्रुतः कंठलंघितकृत्वा एतदवस्येदक्षिणकर्णे निधयेति । उयोत्तिर्निर्दिष्टं धे—दक्षे कर्णे च मूत्रे तु पुरीये वामकर्णे के । धारयेद्ब्रह्मसूत्रं तु मैथुने ह्युप
 यीतवानित्युक्तम् । स्मृति सारे कृष्णभट्टीये चैवम् । अत्र मूलं गृह्यमित्येकेचित् । तत्र देशाचारतो व्यवस्था । शूद्रस्वनकर्णे निधानं उपवी
 ताभावात् । न चोपवीतं वस्त्रविन्यासादिति दौघायनादिभिरुपवीतकार्यत्वेनोक्तस्य वस्त्रोत्तरीयादेः कर्णे निधानं तत् कर्णे निधानं संस्कारो न निवीता
 दिवदंगम् । मानाभावात् । विशिष्यो व्युपवीतश्चेत्यादेः श्रौतस्मार्तकर्षपरत्वात् । न चैतत्स्मार्त रागतः प्राप्तेः । भोजनादौ तु प्रायश्चित्ताभ्यानात्तन्नि
 यमः । न च—पिचतो मे हस्तौ च भुजौ तु उपवीतिनः । प्राणायामत्रयं पदं नक्तं च त्रितयं क्रमादिति वाक्यस्यान्मेहनांगत्वं । तस्य द्विजपरत्वात् । तदा
 हृष्टदूपराशरः—यज्ञोपवीतेन विना भोजनं कुरुते द्विजः । अथ मूत्रपुरीये वारतः सेचनमेव वा । त्रिरात्रोपि तोविप्रः शयदकृच्छं तु मृमिपः । अहो
 रात्रोपि तो वैश्यः शुद्धिरेयापुरातनी । अतः शूद्रस्योत्तरीयवाससो न कर्णे निधानमिति शूद्राचारशिरोमणिः । तन्न । संस्कारत्वे मानाभावात् भोजना
 दावप्रियाय धित्तस्य द्विजपरत्वापत्तेश्च । नैमित्तिकं ह्रीदं कर्णे निधानम् । केचित्तु ब्यंगुलादि निर्मितोत्तरीयस्य कर्णे निधानं स्थूलवस्त्रादेरसंभवादित्याहुः ।
 वस्तुतस्तु कर्मकालेणोपवीतोत्तरीयादिधारणनियमात्सदोपवीताभावात्तत्कर्णे निधानमिति ॥ ॥ यमः—राजमार्गश्च तु ज्वयोरुक्तिर्दोषाधिक्यार्थो पथः पृथगुक्तेरित्ये
 च । उपरुद्धो न सेवेत छायां दश्यं चतुष्पथम् । उदकं चोदकांतं च पथानं च विवर्जयेत् । राजमार्गश्च तु ज्वयोरुक्तिर्दोषाधिक्यार्थो पथः पृथगुक्तेरित्ये
 के । दंडधारणरूपपट्टप्रयोजनिकेत्याचारादर्शः । समीपलक्षणाधेति ह्येता युधः । स्वच्छायायां त्वेव मेहेदित्युक्तेः पुरुषांतं रच्छायापि निषिद्धे
 त्याचारादर्शः । शौनकः—अग्नौ च गच्छंस्तिष्ठन् वरथांतीर्थं श्मशानके । अंगारे गोपयेन द्वां यज्ञभूमिपुसर्वदा । फाले जले चितायां च वल्मीके
 गिरिमस्तके । देवाले पेनदीतीरेर्भण्डपुष्पकुशस्थले । सेव्यच्छाये पुषुक्षेपु मार्गोऽष्टांशुमस्मत्तु । स्थाने चैते पुसर्वे पुष्कर्यान्मृत्रादिकंचन । वायुवार्यकं
 नो मोमत्तुलमीक्षीद्विजन्मनः । पश्यन्नभिमुखो भूत् पुरीपादी व्रकारयेत् । न कालकृष्टेन जलेन न घांश्च पर्वते इति मन्त्रुना पर्वतमात्रं निषेधात् । गिरि

मन्त्रग्रहणं दोषाधिन्यार्यम् । अतः पर्वतवासिनां पर्वतापरिहारेऽपि मन्त्रकः परिहार्य इति चन्द्रिका । कात्यायनः—मूत्रपुरीषेष्ठीवनं चातपेन कुर्यादिति । याज्ञवल्क्यः—न प्रत्यक्ष्यर्कगोसोमसंध्यां बुद्धीद्विजन्मनः । चिष्णुः—गोमयां गारुचल्मीकफालकृष्टेऽवरेतरौ । संसत्वे शादलोद्याने न मेहेत रुदाचन । अन्नं ऽतस्तिष्ठे । चिष्णुः—नोचरे दकाशे इति । आकाशेऽसंवृते । यदाकाशः स्थतो भीमस्तस्मान्नासं वृते कश्चित् । कुर्यान्मूत्रं पुरीषं वानसुं जीतपित्रे च येति चायुपुराणात् । अतो द्वालिकादौ न निषेध इत्याचारादर्शः । तत्र । अंतरिक्षनिषेधेनैव तन्निषधात् । चंद्रो दपे वृद्धमनुः—दशहन्तं परित्यज्य मूत्रं कुर्याज्जलाशयात् । शतहस्तं पुरीषे तु तीर्थे चैव चतुर्गुणम् । मनुः—दूरादावसथान्मूत्रं दूरात्पादावने जनम् । उच्छिष्टाश्च निषेधं च दूरादेव समाचरेत् । मदनपारिजाते वृद्धाश्चिष्णुः—अंतर्धायतृणैर्भूमिं शिरः प्रावृत्य वाससा । वार्चनियम्य येन नष्टी न नोच्छ्वासवर्जितः । तृणैर्यज्ञियैः । अयज्ञियैरनार्द्रैः संच्छाद्य काष्ठतृणैर्महीमिति यमोक्तेः ॥ ॥ यज्ञियकाष्ठान्युक्ता निव्राह्मे—शमीपलाशान्यथोषधश्च वैकंक्तोद्भवाः । अथ तथोदुंबरीपित्यश्चंदनः सरलस्तथा । सालश्च देवदारुश्च खदिरश्चेति यज्ञियाः । काष्ठाद्यंतर्धानं कुर्यात्तथेति स्मृत्यर्थस्तारे । प्रयोगपारिजाते संग्रहे—न सोपानत्पादुकी वा छत्री वा नांतरिक्षगः । हारीतः—घ्राणास्ये समावेष्टयेदिति । याज्ञवल्क्यः—दियासंध्यासु कर्णस्य त्रसत् उदञ्चुखः । कुर्यान्मूत्रपुरीषे च रात्रौ चेदक्षिणामुखः । केचित्तु दिवापदेनैव संध्याप्राप्तौ पुनरुक्तिरह निमनूक्तसु सुखत्वार्थेत्याहुः । तत्र । संध्यायादिवारात्रिमेन पुनरुक्तेरुपपत्तेः । अतएवाखंडमंडलवच्छिन्नः कालो दिवसः । खंडमंडलावच्छिन्नः कालः संध्या । तद्विशारादिरिति शास्त्रेऽप्युच्यते । अतो रात्रौ दक्षिणामुखोऽन्यथोदञ्चुख इति वाच्ये पुनः संध्याग्रहोऽव्यभिचारा

१ सद्यत्वं प्राप्तिप्रयुक्तम् । २ अतः रुधर्मग्रहणं शापस्तव —न सोपानत्कोमूनपुरीषे कुर्यादिति । इदं च अतः कर्मप्रकरणारम्भात् कविपथम् । उपानहनिषेधस्तु आनदेव यात्रासु पुनोपानहपरोहट्यर्थः । सोपानत्वं प्रकुर्वीत मृतोच्चारयितुं न भित्तिस्मृत्यंतारात् ।

र्धदत्तुवयम् । यत्तु—अत्यशुखस्तुपूर्वाद्धिपराद्धेप्राशुखस्तथा । उदशुखस्तुमध्याह्ने निशायां दक्षिणामुख इति गमोक्तिः सासूर्यसांमुख्यनिपे
 धपरा । सदैवोदशुख प्रातः सायाह्ने दक्षिणामुख इति देवलोक्तेरिति पृथ्वीचंद्रपारिजातादयः । प्रातः पददिनपरम् । सायाह्नपदरात्रि
 परम् । गोगीश्वरोक्त्यनुसाराद्विकल्प इति चंद्रिकामदनपारिजातकृत्यरत्नेषु । युक्तस्तूपसहस्रं सामान्यविशेषयोर्विकल्पायोगात् ।
 तत्साष्टदोषप्रस्तत्वाच्च । केचित्तु तुल्यार्थत्वेपि मनुविपरीतायास्मृतिरिति सानशस्यत इति बृहस्पतिस्मृतेश्चैतदन्यस्मृतीनामुर्ध्वलत्वेनाप्रामाण्यनतुविकल्प
 इत्याहुः । तन्न । अत्यशुधितिविरोधेपि स्मृतीनामप्रामाण्यनास्तीत्युक्तमाचार्यैर्विरोधाधिकरणे । किंत्वनुष्ठानलक्षणतत् । स्मृतिविरोधेप्य
 प्रामाण्यस्मृतीनादूपास्तम् । बृहस्पतिस्मृतिस्तु प्राशस्त्यार्थकृतयुगपरा । कृते तु मानवाधर्मक्षेतायागौतमा स्मृताः । द्वापरेशखलिखितौकलौ
 पाराशरस्मृतिरिति माधवीयेच बृहस्पतिस्मृतेः । यत्तुमनुः—छायायामधकारे वारात्रावहनिवाद्भिज्ज । यथासुरमुखं कुर्यात्प्राणवाधाभयेषुच ।
 तन्नीद्वारादिजातदिश्वोहविषयमिति माधवः । शिवधर्मोत्तरे—न विष्णुमूत्रमवेक्षेत छाया नैवात्मनोऽपिच । दर्शनेयमः—दृष्ट्वा सूर्यनिरीक्षे
 तगामग्निब्राह्मणतथा । कृत्यरत्ने जावालिः—स्नानकृत्वा र्द्रवासास्तु विष्णुमूत्रकुश्लेयदि । प्राणायाममन्यकृत्वा पुनः स्नानेन शुद्ध्यति । कौर्मे—तै
 लाभ्यक्तोऽथवा कुर्यादि मूत्रपुरीषके । अहोरात्रेण शुद्धेतश्मश्रुकर्मणि मैथुने ॥ ॥ अभ्यंग उक्तः प्रायश्चित्तशूलपाणाचायुर्वेदे—मूर्ध्नि
 दत्तपदवैलभवेत्सर्वांगसगतम् । द्योतासितर्पयेद्वाहू अभ्यंग सउदाहृत । तैलमल्पयदागे पुनश्च स्याद्वाहुतर्पणम् । सामार्ष्टिः पृथग्भ्यगोमस्तकादौ
 प्रकीर्तित । माधव्यां शान्तातपः—अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलस्नानव्याहृतिर्होमचक्रुर्यादिति । एतच्छ्रौचविनाचिरकालस्थिताविति
 मदनपारिजातः । विलवाभावे स्नानमात्रम् । विनाङ्गिरस्युवाच्यत शरीरयोनिपेवते । सचैलोवाहिरादुल्लगामालम्ब्य विशुद्धतीति मन्त्रकैः ।
 अत्यन्तार्तसेदमिति शूलपाणिः । मित्ताक्षरायां मरीचिः—ब्रह्मघ्नविनाशुक्ते विष्णुमूत्रकुश्लेयतथा । गायत्र्यष्टसहस्रेण प्राणायामेन शुद्धय

ति । स्मृत्यर्थसारे—विनायज्ञोपवीतेन निष्कृते पदप्रणायागाः । मत्वा गक्षयानविष्णुत्वे त्वष्टातजपइति । प्रयोगपारिजाते भरद्वाजः—
मलमूत्रे लजे द्विप्रोमिस्मृत्यैवोपवीतपृक् । उपवीतंतदुत्पल्यदध्यादन्यन्नवंतदा । निवीतादिविस्मृत्येत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—चांडालादिस्पृष्टश्चे
त्युरीपादिकरोतितदात्रिराग्रमुपवासइति । माधवीये संवर्तः—कृतमूत्रपुरीषो वा भुक्तोच्छिद्योपि बाह्विजः । खादेः स्पृशेजपेदेव्याः सहसंस्नानमू-
र्वकम् । प्रयोगपारिजाते कौर्म—देवोद्याने तु यः कुर्यान्मूत्रोच्चारं सकृद्विजः । छिद्याच्छिन्नं तु शुद्ध्यर्थं चरेच्चांद्रायणव्रतम् । देवायतने व्येतत् ।
विष्णुपुराणे—निष्ठेन्नातिचिरंतनेति । तत्र मूत्रपुरीषोत्सर्गस्थले । हारीतः—लोष्टेन प्रमृजीत शुष्ककोष्ठेन वेति । लोष्टकाष्ठामावे गौतमो
क्तिप्रोधादित्याचारादर्शः । भरद्वाजः—अपकृष्य च विष्णुमूर्धं काष्ठलोष्टतृणादिना । यत्तु गौतमः—नर्णलोष्टारस्मभिर्मूत्रपुरीषे अपकर्षं
येदिति । तदशीर्णविषयं यज्ञियर्णविषयं वा । मार्जनं वामहस्तेन वीरणधैरयज्ञियैरिति स्मृत्यंतरात् । गौतमोक्तिरुक्तकाष्ठादिसंभवइति चंद्रि-
का । अत्रिः—शुद्ध्यर्थं च त्रिभिः काष्ठैस्तृणैर्वापि निषर्पयेत् । आश्वत्थायनः—विष्णुमूत्रोत्सर्जनं कुर्याद्भूतशिशोदं शुक्लः । स्कांदे—वा
मेन पाणिना शिशं धृत्योच्छिष्टेत्सदा द्विजः । देवलः—आशौचाच्चोत्सर्जेच्छिन्नं प्रस्त्रावोच्चारयोस्तथा । नैते बालस्य नियमा उदञ्जुखादयः । तं
प्रकृत्य—न तसाचमनकस्यो विधते न तस्योदञ्जुखो दिवाराशौ दक्षिणामुखइत्यादयो नियमा इति गौतमोक्तेः ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्री०
लक्ष्मणभट्टकृते आचारसत्वे मूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः ॥

अथ शौचम् ॥ दक्षः—शौचे यत्नः सदा कार्यः शौचमूलो द्विजः स्मृतः । शौचाचारविहीनस्य समस्ता निष्फलाः क्रियाः । ब्रह्मांडपुराणे
मुनिर्णिक्ते मुदं दधान्मुदं ते त्वय एव च । मुनिर्णिक्ते क्षालिते पाणिपादादावितिकल्पतरुः । काष्ठादिप्रोच्छिस्तइत्यन्ये । गौतमः—गंधलेपाद्यपग-
भे शौचमग्रेभ्यस्तदद्विः पूर्वमुदाचेति । अपगमइति निनिस्तसप्तमी । स्मृत्यर्थसारे—त्रिषर्वपूरमात्रावास्मृतिकाक्षप्रमाणिका । अक्षोऽशीति

गुञ्जः । परिमाणमिदं न गुदे । अर्धप्रसृतिमात्रमिति दक्षेण गुदे प्रमाणांतरोक्तेरित्याचारादर्शः । मृद्ग्रहणं प्रावासात्कमृद्धाव्रीतः । तदसंभवे न्यतो
 वेति । शौचं दिवोदसुखोरात्रौ दक्षिणमुखः कुर्यादित्युक्तम् । चंद्रिकायां शौनकः—लिंगशौचं पुराकार्यं गुदशौचं ततः परम् । एकातुष्टिका
 लिंगे तिस्रः सव्यकरे मृदः । कर्द्वये मृद्ग्रयं सानृत्य लमाणमथोच्यते । आर्द्रमलकमात्राचलिंगशौचे तुष्टिका । मूत्रा लुद्धिगुणं शुक्ले मिथुने त्रिगुणं
 भवेत् । शुक्रमैथुनं विना शुक्रोत्सर्गः । पुरीषे तु—पंचापाने मृदः क्षेप्याः करे वा मेदशस्तृताः । हस्तयोः सप्तदातव्याः पुरीषे मृत्प्रमाणकम् । अर्धप्र
 मृत्तिमात्रं सप्तदधेतुततः परम् । एकैकपादयोर्दद्याद्धस्तयोर्लिंगशौचवत् । एकैकमिति मूत्रपरमिति कृष्णभट्टीये । उभयपरमिति युक्तम् ।
 दक्षः—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्धाध्याः प्रकीर्तिताः । लिंगे व्येवं समाख्याता त्रिपर्वाण्येते यया । चंद्रि
 कायां त्वंगिराः—प्रथमा प्रसृतिर्ज्ञेया द्वितीया तु तदर्धिका । तृतीया मृत्तिका ज्ञेया त्रिभागकरपूरिणीति । एकालिंग इति मूत्रशौचे । पंचापाने इति
 विदशौचे । पंचापाने दशैकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका इति याज्ञवल्क्योक्तेः । यत्तु विचखान्—तिस्रो मृदोर्लिंगशौचे प्राक्षाः सांतरमृत्तिकाः ।
 वामे पाणौ मृदः पंचतिस्रः पाण्योर्द्वयोरपीति । सांतराः किंचिन्न्यूना इत्यर्थः । यच्च यमः—द्वे लिंगमृत्तिके देये इति । यदपि शंखः—मेहने मृत्तिकाः
 सप्तलिंगे द्वे परिकीर्तित इति । तले पभूयस्त्वे विष्णुब्रूत्सर्गशुद्धयर्थम् । मृद्वार्यादेयमर्थवदिति मनूक्तेः । गुदे पंचेति प्रयोगपारिजातशुद्धीचं
 द्रादयः । चंद्रिकाचारादर्शोऽनु—एकालिंगे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करेर्दशेति मनूक्तेर्गुदे तिस्रः । गुदे पंच सख्यातु—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृ
 त्तिकामेवेत् । पूर्वपूर्वाभिमानास्तु चतस्रो न्याः प्रकीर्तिता इति शृद्धयसिष्टेनाल्पपरिमाणोक्तेरविरुद्धा । यत्तु शातातपः—और्द्रमलकमात्रास्तु

ग्रामाद्दुनतेस्मृताः । तथेवाहुतयः सर्वाः शौचार्थेयाश्चमृत्तिकाइति तद्वत्तशौचपरम् । गुदालिगयोर्मृत्परिमाणान्तरोक्तेरित्यूचतुः । यमः—
 उभयोः गमदातव्याः पुनरेकागुदतथेति पुनर्दानं सर्वपक्षेषु पुत्रेयमिति चन्द्रिका । हारीतः—दशसव्येपदृष्टेसप्तोभाभ्यां तिसृभिः पादौक्षाल
 धेदिति । शुष्टमव्यहन्तस्य । नियुगिरितिलेपमुदस्य इत्याचारः दृष्टः । एकत्वत्रित्ययोस्तुल्यवद्विकल्प इत्यन्ये । मिताक्षरायां शौचनकः—
 एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं नवचारिणाम् । त्रिगुणं स्याद्वनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुणम् । दिवायद्विहितं शौचं तदर्धं निशिकीर्तितम् । तदर्धमातुरे
 प्रोक्तमातुरस्यार्धमच्वनि । द्वेगुण्यादिसंख्यामात्रे तदुत्तरं स्मृतिष्वभिधानादिति टोडरानंदः । नेदं युक्तम् । संख्याधासंभवात् । अत्र मध्यामृद
 र्धपरिमाणायाने निस्मृतिः कौमुदीशूद्राचारश्चिरोमणिश्च । आतुरेऽर्धमशक्तपरम् । शक्तस्य पूर्णमेव । दिवाशौचस्य निश्चयार्धपथिपादो वि
 धीयते । आर्तः कुर्याच्चयाशक्तिस्यः कुर्याद्यथोदितमित्यादिपुराणादिति चन्द्रिका । योगीश्वरः—स्त्रीशूद्रादेरशक्तानां बालानां चोपवीतिनाम् ।
 गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यान्नसंख्यया । वातादिनाशुष्केलेपे गंधनिवृत्तावपिलेपक्षयार्धलेपग्रहः । तच्चिद्वृत्तावपि गंधानुवृत्तौ तद्वारणाय गंधपदम् ।
 गालस्य पंचपत्रप्रभृतिमृदायाचक्षयकम् ।—गालस्य पंचपाद्वर्षाद्विद्वक्षार्धशौचमाचरेदिति स्मृतेः । आदित्यपुराणे—स्त्रीशूद्रयो र्धमानं श्रोक्तं
 ग्रीपमनीपिभिः । एतच्छौचं द्विजातीनामर्धशूद्रे प्रकीर्तितमिति । तद्गृहस्थशूद्रान्यपरम् । तस्य—एतच्छौचं गृहस्थानामित्येव सिद्धेरितिकेचित् ।
 तस्य । गृहस्थे शूद्रेऽर्धनैतच्छौचमित्यसमाधात् । अतएव—नयावदुपनीयंते द्विजाः शूद्रास्तथांगनाः । गंधलेपक्षयकरं शौचमेपां विधीयत इति परा
 शरस्मृतौ । ग्रीशूद्रपदमकृतोद्वाहपरम् । अनुपनीतसाहचर्यात् पराशरमाधवीये । अतएवार्धसंख्या गृहस्थपरा । वस्तुतस्तु शूद्रगृहस्थप
 दयोः सामान्यविशेषाभावस्तुत्यत्वाच्छूद्रगृहस्थस्यधिकत्पदइति सोपिष्यवस्थितः । विवाहभावेद्वादशवर्षोत्तरं पोडशवर्षोत्तरं वा मृत्संख्यानिय
 मोऽन्यथा नेति कौमुदी । एतेन स्त्रिया अर्धसंख्या च शूद्रस्य च न विधवापरा । अन्यथा गंधलेपक्षयकरशौचवाधापत्तेरित्याचारचंद्रोदयो

क्ति.परास्ता । दृढभारदीये—व्रतस्थानांचसर्वेषांयतिवच्छौचमिष्यते । विधवानांचराजेंद्रएवंशौचंप्रकीर्तितम् । अतोऽर्धसंख्यासधवाहो
 परतिवयंप्रतीमः । यत्तुदक्षः—एकस्मिन्विंशतिहस्तेद्वयोर्देयाश्चतुर्दशेति । तत्पूर्वोक्तशौचेनगंधलेपानपगमेश्चेयमितिकेचित् । ब्रह्मचार्यादिप
 रमितिमाधवीये । गृहस्थस्याप्यवदानसमामृत्स्यादितिमरीच्युक्ताल्पपरिमाणश्चुतेरविरोधइतिचंद्रिका । अपराकैदक्षः—न्यूनाधिकं
 कर्तव्यंशौचंशुद्धिमभीप्सता । प्रायश्चित्तेनयुज्येतविहितातिक्रमेकृते । इदंसंख्यामानमुभयपरमविशेषादितिदोषरानंदः । तदपि यावदुक्तेन
 गंधलेपनाशे । अनाशेत्वधिकम् । यावत्तुशौचंमन्येततावच्छौचविधीयतइतितत्रैवदेयलोक्तेः । तेनशौचंदृष्टार्थं संख्यानियमोऽदृष्टार्थइत्युक्त
 मित्याचारादर्शःपरास्तः । यावन्नपैत्यमेध्याक्तोगंधोलेपश्चतत्कृतः । तावन्मृद्धारिचादेयंसर्वासुद्रव्यशुद्धिष्वितिमनूक्तिविरोधात् । चंद्रि
 काप्येवम् । इदंवाक्यद्वयंदक्षोक्तिविरोधाच्चातुराश्रम्येतरपरं तत्रसंख्यादेरश्चुतेरितिप्रांचः । सगंधलेपानामेवतेपांकर्मस्यादितियत्किंचिदेतत् ।
 पुरीपाद्युत्संगप्रवृत्तसतदभावेसायणीयेप्रयोगपारिजातेचवृद्धपराशरः—उपविष्टस्तुविण्मूत्रंकर्तुंयश्चनविंदति । सकुर्यादर्थशौचंतुस्व
 ल्पशौचस्सर्वदा । दातव्यमुदकंतावन्मृदभावोयदामवेत् । दृढस्पतिः—भुंजानस्यतुविप्रसक्तदाचित्प्रसवेदुदम् । उच्छिष्टमशुचित्वंचत
 स्सशौचंनिधीयते । पूर्वकृतैवशौचंतुतत.पश्चादुपस्पृशेत् । ततःकृत्वोपवासंचपंचगव्येनशुद्धयति । पैठीनसिः—मूत्रोच्चारैकृतेशौचंनस्यादं
 तर्जलाशये । इदंनद्यादिनिपयमितिप्रयोगपारिजाते । असंभवइतिसमृत्तिरलावल्याम् । पात्रवतोवा । अपात्रस्यतुचिवस्वान्—
 रत्निमात्रंलंत्स्यक्त्वाकुर्व्याच्छौचमनुब्रूतेः । पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थमन्यथाह्यशुचिर्भवेत् । तीर्थशौचस्यानम् । यस्मिन्स्थानेकृतंशौचंवारिणातद्वि
 शोधयेदितिऋष्यशृंगोक्तेः । पराशरः—धर्मविदक्षिणंहस्तमधःशौचेनयोजयेत् । तथाचवामहस्तेननाभेरूर्ध्वेनशोधयेत् । देवलः—
 प्रकृतिस्थितिरिपादिकारणादुभयक्रिया । कारणादस्तरोगादेः । उभयक्रियावमेनाप्यूर्ध्वदक्षिणेनाप्यधद्वयर्थः । स्मृत्तिसंग्रहे—करश्चमुद

भात्रेचतुर्ग्यान्मृगपुरीषयोः । तत्रलंग्रसव्यामुत्तराणेनतत्समम् । एतदपवादमाहधृद्वपराशरः—अरण्येर्जितेरात्रौचौरव्यालाकुलेपथि ।
 कृन्मृगपुरीषेतुद्रयदन्मोवदुप्यति । मृदादिहस्तेषुत्वानदुप्यतीत्यर्थः । स्मृतिदीपिकायामाचारादर्शोचदेवलः—अथमग्राञ्जुलः
 भिन्नापादीप्रक्षालयेच्छनीः । उदधुगोवादिबलेषुतेकेदक्षिणामुलः । इत्येवंमृद्धिराजानुप्रक्षाल्यचरणौपृथक् । हस्तौवामणिबंधाचक्रुयर्थादाच
 मन्ततः । मस्यापमंयआइप्रसम्पादामेचनमिति तत्केवलपादक्षालनपरमित्याचारादर्शः । कृष्णभट्टीये—स्वंप्रक्षालयेत्पादौशू
 द्रादिर्मांरुगंचन । शीचात्तेवामपादंप्रक्षालयिष्येवच । शीचेप्रथमंदक्षिणं अन्यत्रवामम् । अत्रदक्षिणंपादमवनेनिजे स्वयंपादमित्या
 द्रिदिगानात्रक्षालनक्रमोज्ञेयः । क्षत्रियैर्ययोःक्षालयितुंस्वयंपादपूर्वदक्षिणंवेत्यनियमइतिनारायणधृत्तिः । दक्षिणोपक्रमंपादौ
 क्षालयेदिति स्मृत्यागनभाष्याग्रशीचात्तेवामपादमितिनिर्गूलम् ॥ ॥ निर्वर्तितंष्ट्रलं वित्तं कर्णस्थं वा आहस्तशौचात् । तावत्तयोरपवित्रत्वेनो
 पनीतमंशंप्रायोग्यतात् । अपवित्रत्वंचशौचाज्ञानात् । उपवीतसकर्मगित्वेनविधानाद्विधीतादिनाचमनासंभवाच्च । अतएववृद्धपरा
 शरः—कृत्वाशुशीचंप्रक्षाल्यपादौहस्तौचमृजलेः । निषद्वशिसकच्छस्त्वुद्विजआचमनंचरेत् । कृत्वोपवीतंसव्यंसेवाग्यतःकार्यंसंयतम् । शिख
 रुन्मृग्यशुक्लकर्मोयोध्यः । कच्छंधोक्तेःपूर्वशौचान्मुक्तकच्छत्वम् । शिखाबंधश्चदेवान्मुक्तशिखस्यशिखाबंधार्थनतुमृगपुरीपोत्सर्गकालेशिखा
 मोचनार्थम् । आश्वत्यागनः—कुर्याद्वाशगंडूपांमृगपुरीपोत्सर्जनेशुधः । मूत्रोत्सर्गेतुचतुरोभोजनतितुपोडश । भक्ष्यभोज्यावसानेचगंडूपाष्ट
 रुमाचरेत् । स्मृतिरत्नावल्ल्याम्—पुरतःसर्वदेवाश्चदक्षिणेपितरस्तथा । ऋषयःशृष्टतःसर्वैवामेगंडूपमुत्सजेत् । स्मृतिरत्नाचल्ल्यांक्रु
 द्याभट्टीयेच—चतुरष्टदिपद्मशृंगद्वयैःशुद्धतेरुमात् । मृगपुरीपेसुज्यंतेरेतःसंसवणेपिच । स्मृतिस्मग्रहे—सकदेमेतुवर्षासुप्रविश्यत्राम

संकटम् । जपयोर्युक्तिकास्तिष्ठः पादयोर्द्विगुणं भवेत् । विष्णुः—नानेरघस्तात्कायिकैर्मलैः सुराभिर्वोपहृतौ मृतौ यैस्तदंगं प्रक्षाल्याचातः शुद्ध्येत् । अन्यत्रोपहतौ मृतौ यैस्तदंगं प्रक्षाल्य स्नात्वेन्द्रियोपहतस्तूपोष्य पंचगव्येन दशनच्छदोपहतश्चेति । मनुः—वसाशुक्रमसृज्जामूत्रविट्पुर्णविण्णखाः । ध्वेन्माशुदूपिकान्ते दोद्वादशैते नृणां मलाः । दूषिकानेव मलः ॥ अत्र शौचमाह्वयौ धाय नः—आददीत मृदोयश्च पदसुषूयैषु शुद्ध्ये । उत्तरेषु पदस्य त्रिः केवलाभिर्विशुद्ध्यति । मनुस्तु द्वादशस्वपिष्ठजलाभ्यां शुद्धिमाह—विष्णुत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थं मृदायदियमर्थं वत् । दैहिकानां य एतानां च शुद्धिपुद्गादशस्वपीति । कृत्स्नरत्नेयमः—मृदादौ पादयोस्ति सोहस्तयोस्ति स एव च । मृदः पंचदशमेव्येह स्तादीनां विशेषतः । एतदाल्मीय मृदादिस्मर्ये । परस्य शोणितस्पर्शैरेतो विष्णुमूत्रजेतथा । चतुर्णामपि वर्णानां द्वान्निशम्यस्तिकाः स्मृताः । शूलपाणौ देव लस्तु—मानुषास्थिवसां निष्ठा मार्यं वं मूत्रैतसी । मज्जनं शोणितं वापि परस्य दि संस्पृशेत् । स्नात्वा संस्पृश्य लेपादीनां च म्यसशुचिर्भवेत् । तान्येव खानि संस्पृश्य पूतः स्यात्सरि मार्यनात् । मार्जनोत्तरमाचमनं च । शंखः—तिस्रस्तु मृत्तिका देयाः कृत्वा च नखशोधनम् । नखशोधनं नखांतर्गतं भलशोधनम् । एवं पादयोः । मनुः—अजानात्प्राश्य विष्णुमूत्रं सुरासं स्पृष्टमेव च । पुनः संस्कारमर्हति त्रयोवर्णाद्विजातयः । रेतः प्राशनेप्येवम् । विज्ञाने श्वरीये प्रचेत्ताः—नखकेशमृत्तोष्ठमक्षणे अहोरानमभोजनाच्छुद्धिरिति । संवर्तः—कृत्वा मूत्रं पुरीषं वा यदनैवोदकं भवेत् । स्नात्वा लब्धोदकः पश्चात्स चैलस्तु विशुद्ध्यति ॥ शौचो के नियमाति क्रमे प्रायश्चित्तं स्पृशेत् । प्रायश्चित्तं शौचं विधिः ॥

अथाचमनम् । शौचोत्तरमाचमेत्—एवं शौचं तु निर्वर्त्य पश्चादाचमनं चरेदिति बृहन्नारदीयात् । पूर्वोक्तं बृद्धपराशरोक्तेः । याज्ञवल्क्यः—अंतर्नीनुचौ देशे उपविष्ट उदस्पृशतः । प्राग्नाम्रात्पेणतीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेत् । उपस्पृशेदाचमेत् । अत्र विज्ञाने श्वरेण द्विजो न शूरा

दिरित्युक्तेः शूद्राचमने उपवेशनादि नियमोनेतिकेचित् । युक्तं तु ब्राह्मतीर्थस्यैव द्विजे नियमः । उपवेशनादिसर्वसाधारणम् । स्थितस्याचमननिषेधात् ।
 हारीतः— ऐशान्यभिमुखो मूलोपस्थशेत्तु यथाविधि । हेमाद्रौ देवलः— उदञ्चुखो वा दैवल्यैपैतु केदक्षिणामुखः । स्मृतिरक्षावल्याम्—
 याम्यप्रत्यञ्चुत्तलेन कृतमाचमनं यद्दि । प्रायश्चित्तं तदा कुर्व्यात् तन्नाममाचमनं कृमात् ॥ ॥ नीथान्याहयाज्ञवल्क्यः— कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्य
 ग्रं करस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यप्यनु कृमात् । वसिष्ठः— अंगुल्यग्रेषु मातुष्यणिमप्येवाग्रेयतीर्थमार्पकनिष्ठिका मूलइति तीर्थानि । ब्राह्मणस्य
 दक्षिणहस्तेन पंचतीर्थानीति प्रचेतः स्मृतं । दक्षिणेत्युपलक्षणम् । अंजलितर्पणे दक्षिणहस्ताभावे च वामहस्ते पितृदपेक्षणात् । ब्राह्मणपदं क्षत्रिया
 युपलक्षणम् । ब्राह्मणतीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्थशेदिति पाज्ञवल्क्येन द्विजपदोक्तेः । हेमाद्रौ चंद्रिकायामप्येवम्— कायं कनिष्ठिकामूले तीर्थमुक्ते
 द्विजस्य त्वितिवर्धमानपरिभाषायां शांखोक्तेः । शूद्रस्य तर्पणादौ पित्रादितीर्थक्षेपाच्च । अतएव— ब्राह्मेण विप्रस्तीर्थेनेति मनूक्तौ विप्रपद
 माचमनकर्तृमानोपलक्षणमित्याचारादर्शः । अवविकल्पिततीर्थस्वीकरणमाचमनाद्यप्रयोगे वेत्तव्यं न प्रतिप्रयोगमिति चंद्रिका । वस्तुतस्तु एकाचम
 नांतर्गतत्रिःशशनेत्येकमेव तीर्थम् । ब्राह्मेण नित्यमुपस्थशेदिति पाज्ञवल्क्योक्तेर्ब्राह्ममुल्यम् । यत्तु हेमाद्रौ शांखः— प्राजापत्येन तीर्थेन त्रिः
 प्राश्रीयाजलं शुचिरिति । घब्रमनुः— कायैर्दक्षिकाभ्यां वानपित्र्येण कदाचनेति । तद्ब्राह्मतीर्थस्य क्षताद्यवरोधे ज्ञेयमिति पृथ्वीचंद्रः । हारीतः—
 वामहस्ते कुशांकृत्वा समाचामतियो द्विजः । उपस्थं भवेत्तेन रुधिरणमलेन च । वामहस्ते केवले । उभयवस्थितैर्दभैः समाचामतियो द्विजः । सोमपा
 नफलं तस्य भोक्ता यज्ञफलं भेदिति गोभिलोक्तेः । आह्वहेमाद्रौ गौतमः— वामहस्ते स्थिते दर्भे दक्षिणेनपि वेत्तु । वक्ष्वाजिनोपग्रहणेन दोषः
 पिनतो भवेत् । चंद्रोदये यमः— तावन्नोपस्थशेद्विद्वान्यावद्वाभेन न स्पृशेत् । दक्षिणं करमिति शेष इति पृथ्वीचंद्रः । जलमिति चंद्रिका परार्का ।
 हस्तसंज्ञमित्याचारादर्शः । आचारप्रदीपे— दक्षिणे संस्थितोऽप्यंतर्जन्यासव्यपाणिना । ततोऽयं स्पृशेत् यस्तु सोमपातफलं लेभेत् ।

आचारचंद्रोदयेष्वम् । आश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेण नमुजीयान्नचाचमेत् । ग्रंथिर्ब्रह्मग्रंथिः । नम्रह्मग्रंथिनाचामेन्नदूर्वाभिः कदा
 चनेति चंद्रोदये स्पृष्टिसारात् । कौशिकः—अपवित्रकरः कश्चिद्ब्राह्मणो यद्युपस्पृशेत् । अवृत्तं तस्य तत्सर्वभवत्याचमनतथा । याज्ञव
 ल्क्यः—अद्विस्तु प्रकृतिस्थाभिर्द्भिर्नाभिः फेनबुद्बुदैः । हृत्कंठतालुगभिस्तु यथासंख्यं द्विजातयः । शुद्धेरन्ध्री च शुद्धश्च सृष्ट्याभिरंततः । प्र
 कृतिस्याभिरफेनाभिः । अंततस्तालुनेति विज्ञानेश्वरः । तत्समीपवर्तिनादनेनेति हेमाद्रिः । ओष्ठप्रान्तेनेत्याचारादर्शः । मापमजनमात्रा
 हृदयंगमाभवंतीत्युशनः स्मरणादेकैकपादहान्याकंठतालुतदुर्गतत्वमिति हेमाद्रिः । द्विजपदादनुपनीतानामपितेषामुपनीतवदाचमनमित्या
 चारचंद्रोदयः । तत्र । नह्यस्मिन् युज्यते कर्म किंचिदात्मौजिबंधनात् । शूद्रेण हि समस्तावद्यावेदं न युज्यत इति मन्त्रकैः । उपनयनात्पूर्वशूद्र
 समत्वोक्ते शूद्रवदाचमनमित्युक्तम् । यौघायनस्तु शूद्राणामार्कच्छिष्टि(?) तानामार्यवदाचमनवैश्यवच्छौचमिति । हारीतः—विवर्णगंधव
 तोयं फेनिलं च विवर्जयेत् । प्रकृतिस्थाभिरित्युक्तेयत्स्वभावतएव गंधादिमत्तन्ननिषिद्धम् । माधव्यां प्रचेत्ताः—अनुष्णाभिरफेनाभिः पूताभिर्वत्सच
 धुपा । हेमाद्रीचौधायनः—शब्दमकुर्वन्निरपो हृदयंगमाः पिबेदिति टोडरानंदेनोभिलः । हृदयस्पृशएवाप उपस्पृशेदुच्छिष्टो ह्येवातो न्य
 धाभवतीति । दक्षः—अक्षाल्यपादौ हस्तौ च त्रिःपिबेदं बुबीक्षितम् । यमः—रात्रावबुबीक्षितेनापिशुद्धिरुक्तामनीषिभिः । उदकेनातुराणां तु यथो
 प्येनोष्णपायिन्याम् । मार्कंडेयगारुडयोः—अंतर्जालुतथाचामेन्नित्युत्तुर्वापि वेदयः । अत्र चतुष्टयत्रित्वेनैच्छिको विकल्प इति माधव्यां हे
 माद्रीच । देवपितृकर्मविषयत्वेन व्यवसेसन्ये । त्रित्वेन चतुष्टयाभावे इति मदनपारिजातः । मैथिलाश्च—त्रिरित्युत्तुर्वापि वेदयः—अथपः प्रथमासीर्थाद्वक्षिणा
 दनपारिजातः । यत्र मंत्रवदाचमन अथिमेत्यादि तेन सह चतुष्टुमन्यत्र त्रिरिति हरदत्तः । हेमाद्रीदेवतः—अथापः प्रथमासीर्थाद्वक्षिणा
 त्रिःपिबेत्समम् । प्रथमाद्राक्षात् । सममव्यवधानेनेत्यर्थे इत्युक्तं । तत्रैव मर्याजः—आयतं पूर्वतः कृत्वा गोकर्णकृतिवत्करम् । सदृतांगुलि

नातोयद्वीत्वापाणिनाद्विजः । मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांशेणेणाचमनं चरेत् । मापमज्जनमात्रास्तुसंगृह्यात्रिःपि वेदपः । मापमज्जनमात्रपानं त्राणा जमात्र
 परम् । क्षत्रियादेस्तुन्यतम् । स्मृत्यध्वंसारे—पीतावशिष्टांमुपानेवामहस्तेनपानेपराकार्थमिति । भविष्ये—दक्षिणतुकरंकृत्यागोर्कर्णाकृति
 यत्पुनः । त्रिःपिप्रेदक्षिणेनांबुद्विरासंपरिमार्जयेत् । पुनर्ग्रहणात्पूर्वगोर्कर्णाकृतिनाहस्तेनोदकंगृहीत्वांगुष्ठकनिष्ठिकेवदिःकृत्यपुनर्गोर्कर्णाकृतिंकुर्या
 दितिहेमाद्रिः । चतुश्चपरिशिष्टे—पाणिपादमुखंग्रहात्यशुचौदेशेभूमिष्ठपादःकनिष्ठांगुष्ठौविच्छिष्टौवितत्यत्सौतरांगुलीःसंहतोर्ध्वाःकृत्यात्रिः
 पिचेत् संहतमव्यमांगुलिभिःपाणिग्रहात्यसव्यपाणिपादौशिरश्चाभ्युक्षेति । आचारादर्शोभविष्ये—समौचचरणौकृत्यातथावद्धशिखो
 नृप । घनांगुलिकंकृत्याएकाग्रःसुमनाद्विजः । आचामेदितिशेषः । घाञ्जवल्कयः—त्रिःप्राश्यापोदिरुन्मृज्यखान्यद्विःसमुपस्पृशेत् ।
 त्रितिरमुदकंग्राह्यम् । अंतरापाणिमाप्लाव्यवारिणेतितिशिबधर्मस्तरात् । शौनकः—ताम्रपात्रस्थितैर्वोपितथातोयाशयस्थितैः । कुर्वन्नाच
 मर्नंविश्रोनिर्त्यंयानिसमालभेत् । तदभावेतुकुर्वीतपात्रधारोदकेनच । खानि शीर्षण्यानि । खानिचोपस्पृशेच्छीर्षण्यानीतिगौतमोक्तेः । शी
 र्षण्यानिततःखानिमूर्धानंचनृपालभेदितिचिष्णुपुराणावेतिहेमाद्रिः । नामेरूध्वानीतिमिताक्षरायाम् । चंद्रोदयेद्वारीतः—वाम
 हस्तेत्सपःकृत्यायःखानिसमुपस्पृशेत् । दृथैवाचमनंतस्याप्रायश्चित्तीयतेहिसः । दक्षः—संमृज्यांगुष्ठमूलेनद्विरुन्मृज्यात्ततोमुखम् । संहतांगुलि
 भिःपूर्वमासमेतदुपस्पृशेत् । अंगुष्ठेनप्रदेशिन्याघ्राणंचसमुपस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाम्यांतुचक्षुःश्रोत्रेततःपरम् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांचक्षुषी । अंगु
 ष्ठानामिक्षायांश्रोत्रे । कनिष्ठांगुष्ठान्यानामिहदयंतुलेनवै । सर्वांगिश्चशिरःपश्चाद्वाहूचांग्रेणसंस्पृशेत् । अंगुलिभिस्तिष्ठसुभिर्भ्यभाभिः । मध्य
 माभिर्मुलेपूर्वतिष्ठभिःसमुपस्पृशेदितिचंद्रिकायांयोगपाञ्चवल्कयोक्तेः । पाठादेवक्रमेसिद्धेपश्चादितिवचनंबाहुनंतरंशिरःस्पृशोर्थम् । शो
 ल्यस्तु—तर्जन्यंगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासासुटहयम् । अंगुष्ठस्यानामिकयायोगेनश्रवणेस्पृशेत् । मध्यमांगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नेत्रमद्वयंततः । कनिष्ठांगुष्ठ

योगेन स्पृशेत्स्कंधद्वयंततः । नाभिं च हृदयंतद्वत्स्पृशेत्साणितलेन तु । संस्पृशेच्च तथा शीर्षमयमाचमनेन विधिः । चंद्रोदये वै पीठे न सतिः—अग्निं गु-
 ष्णन्तस्मात्तेन नमर्वाणि स्पृशेदिति । आश्वलायनः—पाणिना पोऽग्निमेतरेण अवष्टुज्याथ संस्पृशेत् । विप्रस्यनेतराणां तु तन्गुखालं भनं स्थूतम् ।
 सूर्याय दक्षिणे नेत्रे तामे सोमाय वायवे । न सोऽदिग्न्यः श्रवणयोर्बाह्वोरिद्राय संस्पृशेत् । पृथिव्यै पादयोर्जान्वोरंतरिक्षाय गुह्यके । दिवेनाभौ ब्रह्मणे च वि-
 प्वने हृदये तथा । शिवायेति शिरस्ते हस्तप्रक्षालयेत्ततः । अंगुष्ठतर्जन्यत्राम्यां नेत्रयोराचमस्पृशेत् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यां च नासा श्रवणयोस्ततः । अंगुष्ठा-
 नामिकाभ्यां च कनिष्ठाभ्यां च पादुके । सांगुष्ठैरखिलैरेव स्थानेष्वन्येषु संस्पृशेत् । व्याघ्रपादः—केशवादि त्रिभिः पीत्वा चतुर्थेन सृजेत्करम् । पंचमे-
 न च पष्ठेन दिशोऽपुन्यं जेतुमात् । तौ सप्तमे नावमृजेदेकवारतुभं त्रिवित् । अष्टमे न तु भं त्रेण त्वमिमं व्यजलं शुचि । द्यामं संप्रोक्षयेत्पाणिमन्यं च न वमेन च ।
 दक्षिणं दक्षमेनाभिं वाममेकादशेन वै । मूर्धनं द्वादशेनाथ स्पृशेद्द्वौष्ठपृष्ठकम् । संकर्षणाय नम इत्यनेनांगुलिमूर्धनि । अंगुष्ठतर्जन्यत्राम्यां संस्पृष्टाभ्यां ज-
 लेऽमहा । नासारं धेवा मुदेवं प्रद्युम्नाभ्यामुभे स्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाभ्यां च सक्लिष्टाभ्यां जलैः सह । अनिरुद्धाय नम इति संस्पृशेदक्षिणे क्षणम् । पुरुषोत्तमं
 त्रेण ताभ्यां तामां स्पृशेदथम् । तथांगुष्ठकनिष्ठाभ्यां संक्लिष्टाभ्यां जलैः सह । अबोधजनुसिंहाभ्यां श्रोत्रे द्वे संस्पृशेत् क्रमात् । नाभिं मच्युतमंत्रेण ताभ्यां मे वस्पृ-
 शेद्बुधः । श्रीजनार्दनमंत्रेण तलेन हृदयं स्पृशेत् । उपद्रायेति मूर्धनं स्पृशेत्सजलपाणिना । सर्वांगुल्यग्रभागैस्तु समाक्षिप्यै जलैः सह । 'सुजौ तु हरिश्च-
 व्याभ्यां संस्पृशेदक्षिणोत्तरी । मयौ गगपारिजाते भरद्वाजः—देव्याः पदैस्त्रिभिः पीत्वा अबल्लिर्गनं वधास्पृशेत् । पुनर्ब्याहृतिगायत्र्या शिरोभैत्रैर्द्वि-
 धास्पृशेत् । स्मृत्यर्थसारे—तदोकारेणाचमनं यद्वा व्याहृतिभिर्भवेत् । सावित्र्या चापि कर्तव्यं यद्वा कार्यममंत्रकम् । तैत्तिरीयश्रुतौ—त्रि-
 राचोभे द्विःपरिमृज्य सक्लुपस्पृश्य शिरश्चक्षुषीनासिके श्रोत्रे हृदयमालभत इति । ते देत ब्रह्मयज्ञप्रकरणपाठात्तदंगमेवेति । न पुरुषार्थाचमने कर्मणा चम-
 नेनाप्रवर्तते । हेमाद्रौ चौप्यायनः—त्रिःपरिमृजेद्विरित्येक इति । तत्रैव कण्ठः—अथर्ववेदेति द्वादशपुराणानि ध्यायनब्राह्मणे तीर्थेनोष्ठयोः

सलोमदेशमुन्मुडयादिति । हेमाद्रौदक्षः—नाम्रागुल्यानष्टृवापरिमृज्यात्कथंचन । आपस्तंबः—दक्षिणेनपाणिनासव्यंश्रोक्ष्यपादौ
 शिरश्चेन्द्रियाण्युपस्पृशेत् । चक्षुपीनासिकाश्रोत्रेचैवयापउपस्पृशेदिति व्यासः । अक्षिणीनासिकेकर्णवोष्ठीचतदनंतरम् । ततःस्पृशेन्नाभि
 देशंनरपश्चसंस्पृशेत् । वीधायनः—हान्यद्भिःसंस्पृश्यपादौनाभिंशिरःसव्यंपाणिमंततःश्रोक्षेदिति । पैठीनसिः—पादौश्रोक्ष्यसव्येपाणौशे
 पावपोनिनयेदिति । अत्रदेशाचारतोव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । चंद्रिकायांतुयथाशखंव्यवस्थेत्युक्तम् । शूद्राधिकारेगौतमः—आचमनार्थे
 पादप्रक्षालनमेवैकइति । ब्राह्मणे—स्त्रीशूद्रयोरनित्यामंक्षालनाचकौरौष्ठयोः । आचमनक्रियेतिशेषइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथाचमननि
 मित्तानि । यमः—उत्तीर्यौदकमाचामेदवतीर्थतथैवच । ब्रह्मांडे—निष्ठीकृतितथाव्यंगेभुक्त्वाचपरिधायच । उच्छिष्टानांचसंस्पृशेत्
 यापादावसेचने । उच्छिष्टसचसंभापादशुभ्यप्रयतसच । संदेहेषुचसर्वेषुशिखांमुक्त्वातथैवच । विनायशोपवीतेननित्यंचसमुपस्पृशेत् । जि
 ह्वायचैवसंस्पृश्यदंतासक्तंतथैवच । देवलः—भोजनेदंतलग्नानिनिहंत्याचमनंचरेत् । हारीतः—स्त्रीशूद्रोच्छिष्टाभिःमापणेमूत्रपुरीषोत्सर्गद
 श्नेदेवतामभिगंतुमाचामेदिति । जपादौस्त्रीशूद्रभापणेइत्युक्तंमाघवीयेस्मृत्यर्थेसारेचप्रजापतिः—उपक्रमेविशिष्टस्यकर्मणःप्रयतोपि
 सन् । कृत्वाचपितृकर्मणिपसकृदाचम्यशुद्धति । चंद्रिकायांहारीतः—सुषुप्सुराचामेदिति । आपस्तंबः—स्वप्रेक्षवथौसिंघाणिकालं
 भेलोहितस्यकेशस्यवसानामर्गेवाब्राह्मणसंस्त्रियाश्चालंभेनीवीपरिधायउपस्पृशेदिति । सिंघाणिकानासभलः । केशस्यमृगितशिरोगतस्यचेति
 प्रयोगपारिजातः । च्युतकेशनस्यसंस्त्रेइतिस्मृत्यर्थेसारे । अग्न्यादिस्पर्शआचमनंनिमित्तंविनास्पृशेदितिपृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मणस्पृशेआच
 मनमग्निगोस्पर्शवत्यायश्चित्तत्वेनविहितइतिमदनरत्ने । ब्राह्मणस्योच्छिष्टस्येतिप्रयोगपारिजातः । नीवीअधोवासोअंशिरितिचंद्रिका ।

मार्कण्डेयपुराणे—देवार्चनादिकार्याणि तथार्गुर्भिवादनम् । कुर्वीत सम्यगाचम्य तद्वदेव शुजि क्रियाम् । बृहस्पतिस्मृतौ कर्मप्रदीपे च—
 पितृमंत्रानुचरणे आत्मालभेक्षणे तथा । अथोवायुसमुत्सर्गे आकंदे कोधसंभवे । मार्जारसूषिकास्पर्शे प्रह्लासे नृतभापणे । निमित्ते चैव पुसर्वपु कर्म कुर्वन्नपः
 स्पृशेत् । आलंभे विहितं हृदयस्पर्श इति कल्पतरुः । आत्मस्तुताविति वर्धमानः । स्पृशेदिति स्पर्शमात्रमिति स्मृतिरज्ञाबलिः । आचामेदि
 ति वर्धमानः । मार्जारकर्तृके स्पर्शे आचमनं स्वयंकृते स्नानमित्याचारचंद्रोदयः । वनमार्जारस्पर्शो स्नानम् । अभोज्यसृजितिकापंदमार्जाराखंश्च
 कुक्कुटात् । संस्पृश्य शुद्धयति स्नानादुदक्याग्रा मसूकराविति वचनादिति शूलपाणिः । केचित्तु मार्जारस्पर्शः पुच्छान्यदेशपरः । कर्मकाले अद्भुद्धि
 पूर्वस्पर्शविषयो वा । पुच्छे विडालकं स्पृष्ट्वा स्नात्वा विप्रो विशुद्ध्यति । भोजने कर्मकाले च विधिरप उदाहृत इति तत्रैव बुद्धिपूर्वे स्नानविधानादन्यदाशु
 चिरेव । मार्जारश्चैव दर्वीचमारुतश्च सदाशुचिरिति मनूक्तेरित्याहुः । घातबलकथः—रौद्रपिच्यसुरान्मंत्रांस्तथाचैवाभिवारकात् । व्याहृत्या
 लभ्य चात्मानमपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेत् । अपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेदित्युक्तेर्यत्र रौद्रादिपाठोत्तरं कर्मनोक्तं तत्र नोदकस्पर्शः । संभ्रमे—श्राद्धारंभेऽवसाने च
 चपादशौचार्चनंतयोः । विकिरेपि हृदने च कुर्वादाचमनंकृती । तत्र प्रथमेव द्विःशेषाणि तु सकृत्सकृत् । चंद्रिकायां कौर्म—उच्छिष्टं पुरं
 दृष्ट्वा भोज्यं चापितया विधम् । आचामेदश्चुपाते च लोहितस्यातैव च । ज्ञानातपः—आचामेव बर्णेनित्यं मुक्त्वा तांबूलचर्वणम् । ओष्ट्री
 विलोमकौस्पृष्ट्वा वा सोविपरिधाय च । चर्वणे आदावंते च । अनाचम्य भक्षणेऽष्टशतजपो भोजने तु पवास इति स्मृत्यर्थस्मारात् । अपरांके—
 ग्राणसायमनंकृत्वा आचामेत्ययतोपि सन् । मनुः—वेदमध्ये व्यमाणश्चाप्यन्नग्रंश्च सर्वदा । आचामेदिति संवंधः । विष्णुः—पंचनखा
 स्थिनिः स्नेहं स्पृष्ट्वा चामेबंडालम्लेच्छ संभापे चेति । पाराशरे—श्रपाकं वापि चंडालं विग्रः संभापते यदि । द्विजसंभापणं कुर्यात्सावित्री तु सकृज्जेपत् ।
 उच्छिष्टैः सह संभापेति रात्रेण विशुद्ध्यति । द्विजो नूचान इति भावः । चंद्रिकायां पाप्मे—चंडालादीन् जपेहमेदं पाप्मे द्विजोत्तमः ।

मनुन्युपर्यगारे-अलंगभाषणे हर्महृन्नाचामेदित्युक्तं तथित्वात् । नृणीमासीतचवंशं डालपतितादिकात् । दृढातान्वायुपस्थश्याभाप्यक्षा
 त्माशुक्लीति चंद्रोदयं वर्धमानपरिभाषायां योगयाजवल्कयोक्तेः । चंडालपतिती दृढानरः पश्येत भास्वरम् । स्नातस्त्वेतौ समा
 ओत्स्य गेष्टाननापरेदिनिचंद्रिकायां व्यासोक्तेऽथ । माघवीये-चंडालरुपथं गत्वा गायत्री स्मरणाच्छुचिः । यत्तु न्याघ्रपादः-
 चंडालं गच्छिन्नं दूरतः परितोयेत् । गोवालव्यजनादर्वाक्सवासाजलमाविशेदिति । तत्संकटपरम् । अतएव बृहस्पतिः-युगंच द्वियुगंचैव
 त्रियुगंच चतुर्गम् । चंडालयुतिरोदक्याप तितानामपः क्रमात् । अंगिराः-श्वादीन् स्पृष्ट्वा पिवाचामेत् कर्णवा दक्षिणं स्पृशेत् । नाभेरधः स्पर्शे
 तत् । नाभेरूर्ध्वं हरीमुखाशुनायुपहन्यते । तत्र स्नानमथ स्ताचेत्यक्षाल्याचम्य शुद्धयतीति तैवेोक्तेः । चंद्रिकायां शातातपः-चर्म
 त्तरात्तर्गोत्स्यापव्यालोपजीविनी । निर्णेजकः स्त्री निकश्चनटः शैल्यपकस्तथा । मुले भगस्तथाश्वाचवनिताः सर्ववर्णगाः । चक्रीध्वजीवध्वजीवीग्रा
 म्यतुष्टुहरी । एतैर्बदंगं स्पृष्ट्व्याच्छिरोचर्जं द्विजातिषु । तोयेन क्षालनं कृत्वा आचतः प्रयतो मतः । रजकोवस्त्रादिरागकर्ता । आचारादर्शो सं
 यमः-चर्मो रजकं र्णधीरं नटमेव च । एतान् स्पृष्ट्वानरो मोहादाचामेत् प्रयतोऽपि सन् । इदं शिरोहीनांगस्पर्शे । शिरः स्पर्शे स्नानं वक्ष्यते । आं ग्वा
 यमनः-शुले निष्ठीयित्वैव दंतोच्छिद्येत मानृते । पतितानां च संभाषेदक्षिणं श्रवणं स्पृशेत् । आदित्यावसवोरुद्रावायुरग्निश्च धर्मराट् । विप्रस्य दक्षि
 पे रुग्णं वै निष्ठति गन्दा । निम्रोक्तेः क्षत्रियादीनां दक्षिणं रुणं स्पर्शेन । विप्रपदमाचमनं कर्तुमात्रोपलक्षणमित्याचारचंद्रोदयः । तत्र । उप
 दृश्य परमाणमावात् । इदंचाचमनासंभवे । तथा च हरनाथीये मार्कंडेये-कुर्यादाचमनस्पर्शं गोपृष्ठस्यार्कदर्शनम् । कुर्वीतालं भनं वापि

दक्षिणश्रवणस्य च । यथाविभक्तोद्धेतस्पूर्वाभावेपरंपरम् । विज्ञानेश्वरादावप्येवम् । टोडरानंदे पराशरः—गंगाचदक्षिणे श्रोत्रेऽना
मिकायां हुताशनः । उभयोः स्पर्शने चैव तत्क्षणादेव शुद्ध्यतीति । बौधायनः—नीवीं विंशं सपरिधायाप उपस्पृशेद द्रवृणंगोमयं भूमिगामोपधी
वेति ॥ ॥ अथ द्विराचमन निमित्तानि । याज्ञवल्क्यः—ब्राह्मणीत्वाक्षुते सुते शुक्त्वारथ्योपसर्पणे । आचांतः पुनराचमं द्वा सो
विपरिधाय च । वक्षपरिधाने सकृद्विराचमनयोर्विकल्प इति केचित् । पूर्ववासः परित्यज्या न्यवासः परिधाने द्विराचमनम् । तस्यैवान्यया परिधाने स
कृदाचमनमिति टोडरानंदः । कर्माधिकाराथं द्विरन्यत्र सकृदित्यन्ये । कौर्म—रेतो मूत्रपुरीषाणां मुत्सर्गं ऽशुचिभाषणे । संधयोरुभयोरुत्तद्वदा
चांतोप्याचमेत्युनः । मूत्रपुरीषयोर्द्विराचमनकर्माधिकारार्थः । हारीतेन तत्र सकृदाचमनविधेर्व्यवस्था संभवे ऽष्टदोषदुष्टविकल्पयोगात् । ब्रा
ह्मे—होमे भोजनकाले च संधयोरुभयोरपि । आचांतः पुनराचमं जपहोमार्चनेषु च । संध्यात्रयां दुपानेषु पूर्वपश्चाद्विरा
चमेदिति स्मृत्यर्थः सारात् । संध्यात्रयं ऽदुपानेचेत्यर्थः । सायणीयेनंदस्वरिः—भूसुपवीतविन्यासे सखेर्होपधमक्षणे । पैतृककर्मणि स्नेहम
क्षणे ताद्ययो सकृत् । बौधायनः—हविर्भक्षणकाले च तद्विराचमनं स्मृतम् । कौर्म—अक्षाल्यपाणिपादौ च भुंजानो द्विरुपस्पृशेत् । प्रीवित्वा दा
वनारं भेकासश्चासागमे तथा । चत्वरवारश्मशानं वासमागम्य द्विजोत्तमः । स्मृत्यर्थः सारे—रोदने पीत्वा वलीढे युक्त्वा चाभ्यगेद्विराचमेदिति ।
द्विराचमनं ऽग्रगृते पाणिपादक्षालनसकृत् । दृष्टोपकारसौकल्यात् । आस्यस्पर्शदित्वदृष्टभेदादावर्तते । तत्र त्रिराचम्यां गान्ध्यापुनः सांगाच
मनक्रियेत्वेवं दाक्षायण्यज्ञे दर्शपूर्णमासावृत्तिवदित्याचारादर्शः ॥ ॥ अथाचमनापवादः कालतः । हेमाद्रौ पैठीनसिः—
अपेयद्विसदातोपरात्रौ मध्यमयाभयोः । ह्यानैचैव न कर्तव्यतथैवाचमनक्रिया । तत्रैव चिन्वाभिन्नः—महानिशातु विज्ञेयागम्यस्थं ग्रहरद्वयम् ।

तस्यानंनकुर्वीतकाम्यमाचमनं तथा । तत्रैवपद्विंशान्मते—मूत्रोचारेमहारानौकुर्वीताचमनंतुयः । प्रायश्चित्तीयतेविप्रःप्राजापत्यार्धम
इति ॥ ॥ महानिशादेया । तत्राचामाहमाकर्ण्डेयः—महानिशादेधटिकेरात्रौमध्यमयामयोः । द्वितीयस्यात्यातृतीयस्याधेत्यर्थः । द्वि
तीयातृथिश्चामित्रोक्ता । द्रव्यतःस्मृत्यर्थसारे—अस्त्रिगपञ्चौषधेजघेसिगधेबुद्धेसेलेपने । नाचामेद्धोजनेवृत्तेशुद्धार्थंक्रमुकादिषु । अन्येषुचा
मभक्ष्येषुसंसारेषुसुगधिषु । तांबूलैःक्रमुकेहोमेषुक्तखेहानुलेपने । इक्षुदंटेतिलेमूलपत्रपुष्पफलेषुच । तथात्वक्तृगुणकाष्ठेषुनाचामेदामभक्षणे । म
धुपर्कचर्मोमेचप्राणाहुतिपुचाप्सुच । आस्यहोमेषुसर्वेषुनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । क्रमुकादिष्वित्यत्रादिशब्दात्तांबूलादीनि । पुनरग्रेतांबूलक्रमुक
योर्ग्रहणादनपूर्णचमननिषेधः । अतएवशुद्धार्थमित्युक्तम् । प्राणाहुतिव्यतितासांमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टसचमंत्रपाठासंभवादाचमनेग्रेतेतन्नि
षेधः । तेनपिपयससमीयन् । तेनभोजनेजसृतोपस्तरणमसीत्येतदुत्तरंनाचमनम् । अतएवाप्स्वतिप्राणाहुतिसाहचर्यादधृतापिधानमसीतिपीतां
प्परं । अन्यथोच्छिष्टम्यमनपाठासंभवात् । तेनतस्मिन्नप्यानेकर्तव्येनोच्छिष्टत्वमित्युक्तंआहहेमाद्रौ । नचैवंपुरीषाद्युत्सर्गोत्तरमाचमनेकर्त
व्येतत्राधिकारसिद्ध्यर्थमाचमनंतरापत्तिः । आरंभणीयान्यायेनोपपत्तेः । यथादर्शपूर्णमासांगारभणीयातिदेशादारंभणीयायांप्राप्तानवस्थाप्रसं
गात्वात्मनिस्वातिदेशासंभवाच्चनतथेहापि । नचैवमाचमनेसकृजलपानोत्तरमाचमनापत्तिः । पुनर्जलपानस्यगायत्र्यादिमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्य
तदसंभवादित्युक्तम् । अनवस्थापत्तेर्दोत्तरत्वात् । हेमाद्रावेवसमव्यवधानेनेत्युक्तेश्च । कृष्णभट्टीये—अनाचांतःपिवेद्यस्तुपीत्वाना
चामयेयदि । गायत्र्यष्टशंतंजहमाप्राणायामेनशुद्धति ॥ ॥ आचमनापवादआचारसारे—अपोजग्वौषधंजघ्वाकृत्वातांबूलचर्वण
म् । सौगंधिकानिसर्वाणिनाचमेतविचक्षणः । अपोजग्वेलयमृतापिधानमसीतिमंत्रैः । पीत्वायोध्येज्यमाणश्चाचामेलयतोपिसन्नितिमनूक्तेरिति

कल्पतरुः । अप्सुच्छिद्यतानिपथात्सीत्वापइतिनैमित्तिकमाचमनमित्याचारादर्शः । विश्वादर्शोऽपस्तंभः—संध्यार्थभोजनार्थवापितुदे
 वप्रयोजने । शूद्राहतेनगाचामेअपादिहवनेषुच । संवर्तः—शूद्राशुच्येकहस्तैश्चदत्ताभिर्नकदाचन । शूद्राहृतजलनिषेधः सर्वकर्मसुज्ञेयः । स्मृत्य
 र्थसारे—नपादप्रक्षालनशेषेणनाचमनशेषेणनाम्र्युदकशेषेणकर्माणि कुर्यात् । यदि कुर्याद्भूमौ जलस्रावयित्वा तत्रांबुपात्रं स्थापयित्वोद्धृत्य कुर्यादिति ।
 आपस्तंभः—नवर्षधारयाचामेअप्रदरोदकेनाकारणादिति । प्रदरः स्वयभिन्नोभूभागः । वसिष्ठः—प्रदरादपि गोतुसराचामेतेति । नेदं कलौ ।
 नोतृप्तिशिष्टेपयसि शिष्टैराचमनक्रियेति माधवीये कलिवर्ज्येषु पाठात् । स्मृतिसारे—एलालवंगकर्पूरगंधावैर्वासितैर्जलैः । नाचामेदद्विरूष्णा
 भिरुथाशोचायशेषितैः । चंद्रोदये संग्रहे—पात्रावशिष्टं यच्छौचे पाणिपादावनेजने । भूमौ तदभुनिः स्राव्य शेषेणाचमनं चरेत् । चंद्रिकायां
 विष्णुस्मृतावप्येवम् । देयजानीये—शौचशेषपादशेषपीतशेषतथैवच । अपेयं तद्विजानीयात्पशुक्षणकृतिं विना । स्मृत्यर्थसारे—पाद
 शौचशिखाकच्छवपथौ तोषवीतकम् । विनाचांतोऽशुचिर्नित्यवद्वेके शिरस्यपि । प्रयोगपारिजाते भृगुः—आच्छन्नदक्षिणां सस्तुनाचामे
 द्विकदाचन । अकृत्वा पादशौचं च तिष्ठन्मुक्तशिखोपि वा । विना यज्ञोपवीतेन आचांतोऽप्यशुचिर्भवेत् । तिष्ठन्निजलक्षेत्रपरम् । जानोरुर्ध्वजले
 निष्ठन्नाचांतः शुचितामियात् । अधस्ताच्छतकृत्वोपिसमाचांतोनशुद्धयतीति विष्णुस्मृत्युक्तेः । अधस्ताज्जान्वोः । चंद्रिकायां विष्णुः—नस्पृ
 शन्नहसन्तत्पन्नश्चांडालदर्शने । आचामेदिति शेषः । तत्रैव प्रचेत्ताः—नासमपादवाचामेदिति । स्मृत्यर्थसारे—उपविष्टः समाचामेज्जानु
 मानादथोजले । तथा—सोपानत्कोष्ठतोष्णीपः पर्यं कासनयानगः । दुर्देशे प्रपदध्वैव नाचामन्शुद्धिमाप्नुयात् । आचांतः कर्मशुद्धः स्यात्तांबूलौपधि
 जग्मिकृत् । नागदेवाह्निके यमः—मधुपर्कभोजनतिसंध्यादीनित्यकर्मणि । आसनस्थोपि चाचामेदन्यत्र कुट्टासनः । स्मृत्यर्थसारे—
 नयज्ञोपवीतमुत्तरीयं चान्यथाकृत्वाचामेत् सम्यग्धृत्वा पुनराचामेत् ॥ यज्ञोपवीतेनष्टे अन्यत्सर्वत्र चोपवीयाचामेत् । हारीतः—नजले

शुक्रयज्ञेणस्थलेयेयाद्रवाससा । तर्पणाचमनजप्यगार्जनादिकमाचरेत् । पैठीनसिः—अंतरेकषहिरैकंकृत्वापादमाचमेदिति । व्यासः—
 शिरःप्रावृत्त्यकंडंचमुक्तकच्छशिखोपिवा । अकृत्वापादयोःशौचमाचतोप्यशुचिर्भवेत् । गौतमः—नमुख्याविभुपउच्छिष्टकुर्वतिनचेदंगेनिपतं
 तीति । अंगस्पर्शेआपस्तंबः—यथास्याद्विदवःपतंतउपलभ्यंतेतेज्वाचामेत् । गौतमः—मंत्रब्राह्मणमुच्चारयतोविदवःशरीरउपलभ्यंतेनेते
 व्याचमनमिति । मनुः—सृशंतिविदवःपादौयस्याचामयतःपरान् । तेषार्थैवःसमाज्ञेयानतैःप्रयतोभवेत् । अत्रपादग्रहणाञ्जपादिस्यर्शोदोप
 इतिमयात्तिथिः । तन्न । प्रयांत्वाचमतोयाश्चशरीरेविभुपोनृणाम् । उच्छिष्टदोपोनास्त्यन्नमृमितुल्यास्तुतेस्तृताइतिमाधवीयेयमोक्तौ
 शरीरग्रहणात् । अतःपादावितिप्रायिकम् । तेनांगांतरस्पर्शेपिनदोपइतिसर्वज्ञनारायणः । माधवीयेत्येवं । आपस्तंबः—
 नमश्चुभिरुच्छिष्टोभवतिपावन्नहस्तेनोपस्पृशतीति । मुखगतैरित्यर्थः । मुखजाविभुपोमेध्यास्तथाचमनविदवः इति ।
 शंखः—दंतवदंतलमेपुरसर्वमन्यत्रजिह्वाधिमर्शनादिति । गौतमस्तुग्राक्युतेरेकेइत्याह । व्युतेतुशंखः—व्युतेष्वास्त्रावद्विद्यान्निगिरन्नेव
 तच्छुचिः । मुखोदकमाद्यावः । शान्तातपः—दंतलमेगूलफलेमुक्तमेहेतवैवच । तांमूलेचेक्षुदंडेचनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । स्मृत्यंतरे—
 अलाबुतात्रपात्रस्यैकरकस्यंचयत्पयः । आचम्यस्वयमादायशुद्धोभवतिनान्यथा । खर्यगृहीत्वाचाचामेन्नपरःप्रयच्छेदित्यर्थः । अलब्बादिपात्रं
 यतिपरम् । यतिपात्राणिस्मृद्वेणुदार्वाल्बुमयानिचेतिपात्रज्ञवल्क्योक्तेः । अतैजसानिपात्राणितस्यस्युनिर्घ्नानिचेतिमनूक्तेश्च । अलाबुदारु
 जंवापिवैणवंसृन्मयंतथा । एतानियतिपात्राणिगृहस्थोनसमाचरेदितिपंवाघतनसारेव्यासोक्तेश्च । तत्रैवसंवर्तः—सौवर्णराजतंताम्रं
 मुख्यंपात्रंकीर्तितम् । तदभावेस्मृतंपात्रंशक्यतेयन्नधारितम् । कुरुष्णभट्टीधेमरीचिः—कांसेनायसपात्रेणत्रपुसीसकपित्तलैः । आचांतःश
 तक्रुलोपिनकदाचनशुद्धाति । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—सौवर्णरौप्यपात्रैश्चवेणुबिल्वाश्मचर्मभिः । अलाबुदारुपात्रैश्चनारिकैलैःकपित्थकैः । तु

श्रीः काष्ठैर्बलापारैरन्यातरितमृन्मयैः । वामेनोद्धृत्यवाचा मेदन्यदातुरसंभवेदिति । तन्मृन्मयमात्रपरम् । तस्यैव संनिहितत्वात् । तत्राप्यन्यदातुर
 संभवे वामेन मंदंशादिनोद्धृतैर्मृन्मयैरित्यर्थः । अतएवाग्रे स्मृत्यर्थस्यारे—तत्र मृन्मयपात्रस्थं जलं नैवोपहन्यत इत्युक्तमिति केचित् । अन्येतु वामे
 न पात्रमुद्धृत्य न पिबेदक्षिणेन त्वित्युपक्रम्य सौवर्णरोप्यपात्रैश्चेत्याहुर्केदिदं स्वहस्तेनाचमेत्तैरेवेति परिगणनबलाच्चिद्यमेन नान्यैरित्यर्थोऽपि पत्तलकां
 म्यादिभिर्वाग्नोद्धृतैर्नाचमेदित्याहुः । प्रयोगपा रिजाते संस्रहे—करकालाबुपात्रेण ताम्रचर्मपुटेन च । गृहीत्वा स्वयमाचामेद्धमिलमेनना
 न्यथा । अत्र भूमिग्रत्वे मूर्त्तौ चित्यम् । वामेनोद्धृत्येति स्मृत्यर्थस्तारविरोधात् । माधवीये स्मृत्यंतरे—कृत्तपत्रेषु यत्तोंयं यत्तोंयं ताम्रभाजने ।
 सोमेष्वरावते चैव नैवाशुद्धंतु तस्मृतम् । अपरां कं स्मृत्यंतरे—ताम्राश्मनालिकेराब्जवेषु कालाबुचर्मभिः । स्वहस्तेनापि चाचामेत्सर्वदा शुचि
 ॥ इति श्रीमद्वाचायण ऽलक्ष्मणभट्टकृता वाचारलेखाचमनम् ॥

रेवतः । न केवलमन्यदत्तनीततत्र ॥ इति श्रीमन्नारायण उल्लसम्भट्टकृतानां तत्त्वसंग्रहः ॥

अथ दंतधावनम् ॥ अत्रिः—मुखपुरुषितिनित्यं भवत्यप्रयतो नरः । अथार्द्रकाष्ठं शुष्कं वा भक्षयेदंतधावनम् । तस्याद्यंतयोराचमेत् । आग्नेये—शौचं कृत्वा पृदाचम्य भक्षयेदंतधावनमित्युक्तेः । प्रक्षाल्य भक्त्वा तु शुचौ देशे त्यक्त्वा तदाचमेदिति गारुडाच्च । आचारार्द्रार्थे विष्णुः—प्रातर्भुक्त्वा च यतवाग्भक्षयेदंतधावनम् । भुक्त्वेति यतिपरमिति हलायुधः । विष्णुः—कंटकक्षीरिबुक्षोत्थं द्वादशांगुलमव्रणम् । कनिष्ठांगुलिचत्सूलं वर्षार्धं कृतकूर्पकम् । दंतधावनमुद्दिष्टं जिह्वोल्लेखनिका तथा । द्वादशांगुलकं विभ्रैकाष्ठमाहुर्मनीषिणः । क्षत्रविदश्च द्रजातीनां नवपदचतुरंगुलम् । स्मृत्यर्थे सारोतु—तितं कपायकटुसुगंधिकंटकक्षीर्यवणमृजुकीटाद्यदपितं द्वादशांगुलं विभ्रै क्षत्रादिपञ्चगुलिह्वास इत्युक्तम् । शङ्खः—कुमाराणां च नारीणां कर्तव्यचतुरंगुलम् । अथ तत्तत्काष्ठानि मदीयाः श्लोकाः—आम्रात्रातकसर्पेणुबृहती श्रीपणिं पुन्नागकान् च पात्रैकदंशिरीषस्त्रिपामार्गं निवार्युनान् । नारिगंवदरीप्रियंगुकुटजान् धानीतमालंतथाकंकोलत्वरिभर्देलोघ्रमधुकान् राजादनं पर्णकम् । जाल्याट

रूपायतिमुक्तं प्रशान्कपायंकुटंकच । गृहीतशुद्धौदंतानामन्यास्तत्रविवर्जयेत् । आघ्रातकधांवाडाइतिप्र
 सिद्धः । राजादन्तचारी । कदरः खेतसारः खदिरः । अतिमुक्तजंभोगरावेलीइतिमध्यदेशे । मधूकोल्येष्टीमधुः ।
 संग्रहे—अपामार्गधृतिर्मेघाग्रशक्तिर्विशुचिः । अंगिराः—श्रद्धाल्यभक्तत्वातज्जङ्घुचौदेशेसमाहितः । जातूकर्ण्यः—इशान्य
 भिमुरः कुर्याद्वायतोदंतधावनम् । कृत्परलेगर्गः—ग्राधुखलधृतिः सौख्यंशरीरारोग्यमेवच । दक्षिणेनतथाकार्यपश्चिमेनपराजयः ।
 उत्तरेणगवांशः क्षीणप्रेष्यजनसच ॥ अथनिपिद्धानि । मदीयाः श्लोकाः—छेष्मातकः पिप्पलित्तिदुकोपारिजातरिष्टाक्तमुक्तेगु
 दीच । कार्पासमव्यौशणपाणिभद्रौकुशेष्टकेवैयकुलश्चशुष्कम् । शाल्मल्यक्षौशिशुमोचानखानिकाशोलोष्ठसैधवंचांगुलिश्च । सुवत्वांगुष्ठानामिके
 शिशपायायुत्त्रापणूगारपापाणतार्णम् । कुंभोविभीतकधवौसिकताश्चमत्योनिर्गुडिगुगुलपटौकनकश्चकच्छः । नंदास्वष्टमिरंभ्रयोर्व्रतदिनेदेशोर
 वीभूमिजेश्राद्धेजन्मदिनेचतुर्दशियुगेकांतौव्यतीपातके । द्वादश्यानिजजन्मभेपरतरेतत्पूर्वभैषौर्णमास्यामांगत्यदिनोपवासदिनयोश्छायासुतेवा
 भृगौ । प्रतीचीमुत्सोदक्षिणाशमुखोवाह्विजानांविशुद्धिनकुर्यादमीभिः । अत्रमूलंष्टुध्वीचंद्रादियुस्पष्टम् । पारिमद्रोनिवतरित्यमरः । रक्त
 मंदारइतिहिमाद्रिः । यत्तुश्राद्धकाशिकायांस्मृतिः—शणशाकंस्रुतंमांसंकरेणमथितंदधि । अंगुल्यादंतसंघर्षस्तुल्यंगोमांसभक्षणैरिति
 तदंगुष्ठानामिकान्यपरम् । इष्टकालोष्ठपापणैरितरांगुलिभिस्तथा । सुवत्वात्त्वनामिकांगुष्ठौनकुर्यादंतधावनमित्तिचंद्रिकायांष्टुद्धयाज्ञव
 ल्क्यरोक्तेः । चाराहे—अज्ञातपूर्वाणिनदंतकाष्ठान्यद्याद्यप्यैश्वर्यमस्त्विति । नसुग्मपत्राणिनपाटितानिचार्द्रांशुष्काणिविनात्वचाच । आ
 श्वलायनः—दीक्षितोब्रह्मचारीचयतिश्चविधवांगना । नित्यमद्यादंतकाष्ठममायांतुविवर्जयेत् ॥ ब्रह्मचारिणंप्रकृत्यकौर्म—नाद
 न्नैववर्षीक्षेतनान्यरेदंतधावनम् । अतोब्रह्मचारिणोविकल्पइतिकेचित् । वस्तुतस्तुपूर्ववाक्येब्रह्मचारिपदंनैष्ठिकपरं यतिसाहचर्यादितियुक्तम् ।

स्मृतिमंजरी—रजस्रलाचतुर्थे हितिकादशमे हनि । स्नानात्पूर्वबंधमोक्षे निधेयवपिचरेदिति । बंधो निगडः ॥ ॥ अथ विहितनिषिद्धा
नि—खर्जूरपीलुवटयित्वकंदंबंधूकाश्चत्यकिंशुकमधूकशमीचजातिम् । अर्ककरंजकुटजावयति तिणीचनिर्गुड्युदुंबरविशोककोविदारान् ।
विद्वानेतांसदानि याव्यतिषिद्धविधिस्तान् । अनदंतधावनकरणत्वेन सामान्यप्राप्तौ विशेषविधिनशेषनिषेधे सति पुनर्निषेधः प्रतिनिधित्वेन ग्राहणं
नेत्यर्थको मापनिषेधवदित्याचारचंद्रोदयः । विहितनिषिद्धेषु विकल्पइति कश्चित् । तत्र व्यवस्थासंभवे विकल्पायोगात् । वयंतु विहितग्रहणेन
तदन्यनिषेधे सिद्धे पुनस्तद्ग्रहणविहितालाभे निषिद्धान्यग्रहार्थं विहितनिषिद्धान्यालाभे विहितनिषिद्ग्रहार्थतद्रूपनमिति ब्रूमः । नारदः—आस
नेशयेनानेपादुकादंतधावने । पलाशाश्चतथकौवज्यौसर्वकुत्सितकर्मसु । धर्मसारे—स्त्रीसंगंखादनंपानं स्वाध्यायं धुरकर्मच । न कुर्यादंतसं
घर्षतैले शिरसि स्थिते । यमः—चतुर्दश्यष्टमीदर्शपूर्णमासं कर्मैवौ । एषु स्त्रीतैलमांसानि दंतकाष्ठं च वर्जयेत् । भविष्ये—दशम्यादंतकाष्ठे
न विहां लेखयेत् यदा । एकादशी विधानाय निराशः स्याद्यमस्तदा । वृद्धमनुः—गते देशांतरे पत्यौ गंधमाल्यां जनादि च । दंतकाष्ठं च तांबूलं वर्जये
द्वनितासती । प्रयोगपारिजाते दक्षः—अंजनाभ्यंजने स्नानप्रवासदंतधावनम् । न कुर्यात्सार्तवानारीग्रहाणामीक्षणं तथा । संवर्तः—रवौ
विवाहश्चाशौचवर्जयेदंतधावनम् । मरीचिः—नाद्यादजीर्णवमशुश्वासकासज्वरादितः । गोभिलः—श्राद्धे यज्ञेथ नियमेन भक्ष्यं प्रोदितैरवौ ।
यमः—मध्याह्नस्नानवेलायां योभक्षेदंतधावनम् । निराशास्तस्य गच्छति देवताः पितरस्तथा । अत्र प्रोदिते इति मध्याह्ने पितृन्निषेधे सिद्धे मध्याह्नि
पेयोदोषाधिक्यार्थे इति कश्चित् । वस्तुतस्तु मध्याह्ने तन्निषेधस्तत्पूर्वप्रोदिते पितृनामर्थः । अन्यथानिषेधवैयर्थ्यादिति युक्तम् । श्राद्धे दंतधावन
निषेधस्तु कर्तुं नैव । श्राद्धशुक्रातस्तथा यत्र कुर्यादंतधावनम् । श्राद्धकर्तान् कुर्यादंततानां धावनं बुधदिति प्रचेतोचचनात् । अविभक्तानां ज्येष्ठस्य क
र्तुं नैव पिप्लभापत्वात् स्त्रिंशं स्कारादंतधावनवर्जनादयः सर्वेषाम् । एवं प्रतिनिषेधेऽपि ।—श्राद्धशिष्येण पुत्रेण तदन्येनापि कारयेत् । नियमानाचरेत्सो

निनिपांगभसुंगेदतिह्रमाद्रोशराह्राघ । विष्णुरहस्ये—उपवासेतथाश्राद्धेस्वादित्वादंतधावनम् । गायत्र्याशतसंप्लुतमधुप्राश्यविशु-
ज्जाति । काशीगंगे—अलागेदंतकाष्ठानांनिषिद्धेयाययासरे । गंडूपाद्वादशग्राह्यामुलसपरिशुद्धये । स्कांदेप्रभासखंडे—वर्जितेदिव
मेदेगिंद्याभिवपोडश । ततलनैःसुगंधैर्वास्त्रयेदंतधावनम् । यत्तु—उपवासेपिनोद्विष्येदंतधावनमंजनम् । एकादश्यांतुजैःपर्जनैकुर्यादंत-
धानमिनिष्कृष्टगन्दीयेरुकांदं तत्समर्तुकोपवासपरम् । अंजनसाहचर्यात् । हेमाद्रावप्येवम् । दंतधावननिषेधपिजिह्वोलेखोभवति—
प्रतिपक्षपंषष्ठीपुनरन्यादंतधावनम् । पर्जन्यनकाष्ठैस्तुजिह्वोलेखःसदेवहीतिव्यासोक्तेः । स्कांदे—दंतधावनकाष्ठेननजिह्वांपरिभार्जयेत् ।
आरुपंठेयगोमर्चःप्रजापशुमधुनिच । प्रखप्रज्ञांचमेधांचत्वंनोभेद्विचनस्सते । मंत्रेणानेनमतिमान्भक्षयेदंतधावनमिति काशीखंडान्मंत्रोभक्षणे
इतिष्टुत्रीचंमंत्रमदनपारिज्जातौ । छंदोगपरिशिष्टेप्येवम् । अभिमंत्र्याहृताशाखांमंत्रेणानेनवैद्विजाः । तत ऊर्ध्वक्रमेणैवधावयेच्छाख्या
तयेगंगिरःस्मृतेः । शाखाभिमंत्रणइतिस्मृतिरक्षाचली । वचनद्वयादुभयत्रेतितुयुक्तम् । सएव—पतितांलजपांखंडिदेवाजीवरजस्वलाः ।
गिरम्यातक्रिचंडालानम्रेक्ष्यादंतधावने । शुनकंविड्ग्राहं चगर्दभंताम्रचूडकम् । अन्यात्रैवेदशान्परयेद्विजशुद्धौविचक्षणः । देवाजीवोदेचलकः ।
यत्तु कल्पतरौ—ऊर्ध्वेनिपतितेसिद्धिस्तथाचाभिमुखोस्थिते । अतो न्यथानिपतितेजानीयपुनरुत्सृजेदिति तत्सिद्धार्थकादिसप्तमीप्रत्यक्षकरणान
भिज्जलावात्क्रियेदेव ॥ ॥ उपःपानम् । बृहदात्रेयसंहितायाम्—पिबतिपशुपितंजलमन्वहंतिमिरवांश्चरमश्रहरेनिशः । यदितदा
तमतेमनुगाकडीरश्मपास्तसमस्तगदोनरः । आयुर्धेदेभोजोपि—अमसःप्रसृतीरष्टौरधावनुदितेपिबेत् । नवनागवलंप्राप्यजीवेद्वर्पशतनरः ।
श्रीनकः—पथाष्टादशगंदूयैःशुद्धिकृत्वाद्रिताचमेत् । ललाटेहृदिबाहोश्चऊर्ध्वपुंङ्गाणिधारयेत् । चतुर्भिःसंकर्षणादिनामभिश्चंदनादिभिः ।
विष्णुपुराणे—स्वाचांतस्तुपुनःकुर्यात्सुमान्केशप्रसाधनम् । आदर्शजनभांगस्यदूर्वाधालंभनानिच । मार्कंडेयपुराणे—दक्षिणाभिमुखो

यस्तुविद्वत्संमुखएवच । केशान्सस्फुरतेभक्त्योधननाशंसर्विदति ॥ इति श्रीमन्नारायण ० लक्ष्मणमहकृताचारखेदंतथावनम् ॥

अथाज्यायलोक्रनम् ॥ मदनपारिजातेब्राह्मविष्णुपुराणयोः—स्वमात्मानंद्युतेपश्येधदीच्छेच्चिरजीवितम् । स्कांदे—आदीविप्रशवरणंकुर्याद्ब्रह्मातुलेपनैः । ततःप्रतिष्ठयेत्पात्रसैर्मन्त्रैश्चप्रपूजयेत् । पश्चाद्विप्रायदातव्यंस्वर्णेकेनसमन्वितम् । प्रातराज्यपात्रदानमंग्रोहेमाद्रौगोपधन्नाह्मणे—आज्यतेजःसमुद्रतमाज्यं पाहं परम् । आज्येन देवास्तु व्यंति आज्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः । भौमांतरिक्षदिव्यादियन्मेक त्मपमागतम् । सर्वतदाज्यसंस्पर्शात्प्रणाशमुपगच्छतु । अन्यच्च—याऽलक्ष्मीर्यच्चदौस्त्व्यमेसर्वगात्रेष्ववस्थितम् । तत्सर्वशमयाज्यत्वलक्ष्मीपुष्टिचवर्धय । इति ॥ अथकुद्राः । चंद्रोदयेऽन्निः—उभयानामिकाभ्यां तु धार्येदर्भपवित्रके । पवित्रमाहमाकंडेयः—चतुर्भिर्देभिर्पिजूलैर्ब्रह्मणस्पपवित्रकम् । एकैकन्यूनमुद्दिष्टवर्णेष्वेव यथाक्रमम् । यत्तु कात्यायनः—अनेतर्गभिर्गंगाग्रं कौशं द्विदलमेव च । प्रादेशमात्रं विज्ञेयपत्रिकुर्यात्तद्वैदर्यपरंपूर्ववचनादिति पृथ्वीचंद्रः । स्मृत्यर्थे सारे तु—सर्वेषां वाभवेद्वाभ्यां पवित्रं यत्र कुत्रचिदित्युक्तम् । चंद्रिकायां तु—सप्तभिर्देभिर्पिजूलैः कुर्याद्ब्राह्मपवित्रकम् । पंचभिः क्षत्रियस्यैव चतुर्भिश्च तथा विशः । द्वाभ्यां शूद्रस्य विहितमितरेपांतैव चेति । तथाऽनंतर्गभिर्णिमित्यादितुल्याहीपाकपरमित्युक्तम् ॥ ॥ रत्नावल्याम्—प्रथमं लघयेत्पर्वद्वितीयं तु न लघयेत् । अग्रपर्वस्थितो दर्भस्तपोवृद्धिकरो हि सः । मध्येचैव प्रजाकामो मूले सर्वार्थसाधकः । चंद्रिकायाम्—अंगुलीमूलदेशे तु पवित्रं धारयेद्दिजः । राज्ञां द्विपर्वके चैव विशामग्रे करस्य तु । रत्नावल्याम्—यज्ञोपवीतेर्मौज्यां च तथा कुशपवित्रके । ब्रह्मग्रीवं विजानीयादन्यथा तु यथारुचि । पवित्रप्रकारस्तत्रैव—अंगुष्ठं पयैर्द्विद्वान्तर्बन्यापि पुनः पुनः । ज्ञानमुद्रामधः कुर्यात्पदैवद्वंध्रं धियं धनम् । आश्वलायनः—तारेण कुयं द्विंथं तु पवित्रस्य द्विजोत्तमः । ग्रंथिरेकांगुलस्तद्वत् दूर्यं गंगुलं मतम् । तारः प्रणवः । भरद्राजः—अथोक्तं संख्यापिजूलानेकीकृत्य समं यथा । मूला निक्षिपे हस्ते धृत्वा प्राणान्यपाणिना । दक्ष

ह्यनेन गमनं न ह्यनदक्षिणम् । तथैवाग्रेण चापेष्टा रुयति धियया दृढाय । धृत्ता मन्थितक्षणां हेमाद्रौ गारुडे—अर्धप्रदक्षिणी कृत्य शिखां पा
 न्ने प्रीत्येते । नेप्यनेन मार्गेण तु तत्रार्थी पत्रिके । वैष्णवो मार्गः पश्चाद्भागः । ब्रह्मार्थं धिरपितत्रैव—संलज्य वैष्णवं मार्गं ब्राह्मणं च विमिश्रि
 तम् । मरुजदक्षिणी कृत्य मयार्थः मनुच्यते । कर्तुरभिगुत्तरप्रदेशो ब्रह्ममार्गः । क्षेमप्रकाशोऽंशः प्रकाशं रत्नमाह—त्रिगुणीकृतं रज्जुस्तु
 त्रिगुणं निगोचयेत् । ब्रह्मार्थः मन्त्रियः सदा र्गो जादियुद्धिः । चन्द्रोदयेऽव्यासः—करं कठो शिखायां च कर्णयो रूमयोरपि । पवित्रचारको य
 धनमप्येन नृप्यते । कृत्यायनः—सपत्रिः सदर्गो वाक्यमार्गे पितृकर्मणि । अशून्यं तु करं कृत्वा सर्वत्राचमनं चरेत् । नोत्सृज्य तत्पवित्रं तु मु
 र्त्तौ स्निग्धं नृप्येत् । ब्राह्मे—मन्त्रं विना धृतं यत्तत्पवित्रमफलं भवेत् । तस्मात्पवित्रे मन्त्राभ्यां धारयेदभिमन्त्र्य च । पवित्रे ते तु इत्यादि मन्त्रं द्वितयम
 म्नु । प्रजासूत्रानमन्त्रः म्नालममाध्याह्नं तिष्ठेत् । पृथ्वीचन्द्रोदये—धृतं पवित्रं कर्म ते ग्रंथिमुक्त्वा तु तत्त्यजेत् । विसृज्य यदि पात्रे पुपवित्रं वि
 मुञ्चेत् । प्राजापत्यं चरेत् रुच्यं न त्किं त्यप्यग्नियुद्धये । आश्वलायनः—तस्मिन्क्षीणे क्षिपेत् तोये यद्द्वौ वा यज्ञसूत्रवत् । भूमिं ज्ञात्वा तथा शुद्धांश्च
 स्त्रिन्नारिपृथ्वेत् । भरद्वाजः—कर्म ते पुनरादाय पवित्रं द्वितयं द्विजः । शुचौ देशे विनिक्षिप्य दध्यादे तत्पुनः पुनः । यद्युच्छिष्टाद्युपहृतं पवित्रं वि
 हनं भवेत् । तदैव ग्रंथिगुत्सृज्य तज्जैदितरयानद्वि । मदनपारिजाते कौशिकः—पवित्रस्य तु नाशौचमाचतितु कदाचन । पितृणां तर्पणेऽप्य
 ज्यगुगारिपृथ्वेत् । दध्नेषु तु हेमाद्रौ स्कांदे—अनामिकाधृतादभक्षिकानामिकया पिवा । द्वाभ्यामनामिकाभ्यां तु धार्येर्धर्भपवित्रके । आ
 न्द्रायनः—अपयानामिकाभ्यां तु गंधिहीनकुशादिकम् । हेमादीन्वाधविभृयात्सर्वकर्मस्वपि द्विजः । गौडस्तु—मध्यमानामिकाभ्यां तु धा
 रयेद्द्विदं रुग्णम् । संध्यादिकर्म जाप्येषु स्वाध्यायेऽपि तर्पणे । केवलानामिकायां तु अज्ञानाद्धारयेत् रुग्णम् । श्वानमूत्रसमंतो यं पीत्वा चांद्रायणं चरे

१ मनुज—नेगलामजिनं दं नृपरीतिं च मंडुम् । अप्युग्रास्य विनिष्ठा निगृहीतान्यानि मन्त्रवत् । (मनु. अ. २. श्लो. ६४) इत्युक्ते रजस्यो बहिर्निक्षेपो विचारणीयः ।

दितिहारीतोक्तेः कुशधारणं मध्यमानामिकयोरित्याहुः । तत्र । वचनसामहानिबधेषुकाप्यनुपलभात् । सर्ववचनेषुकुशहेमरूप्यपवित्राणाम्
 विशेषोक्तेः । कुशानुध्वान्विभृयात् । वज्रयथासुरद्रस्यशूलहस्तेहरस्यच । चक्रायुधयथाविष्णोरेव विप्रकरेकुशइतिचंद्रिकायांगोभि
 लोचनौ सद्दिग्भेषुवाक्यशेषादितिन्यायेनशूलसाम्योक्त्यानिर्णयाच्छूलदृष्टान्तएवमुख्यः । अतएवतत्रैवहस्तग्रहणत्रिशूलत्वादिनाप्रिशूलसाम्यच्च ।
 दर्भसंख्यामाह—समूलाग्रौनिगर्भेतुकुशौद्वौदक्षिणेकरे । सम्येचैवतथात्रीनैविभृयात्सर्वकर्मसु । छंदोगपरिशिष्टे—द्वौदर्भौदक्षिणेह
 स्तेसव्येनीनासेनेसकृत् । उपवीतेशिलायाचपादमूलेसकृत्सकृत् । अत्रचत्वारःपक्षाः । हस्तद्वयेदर्भधारणम् हस्तद्वयेपवित्रधारणम् दक्षिणेप
 वित्रवाभेकुशा. दक्षिणएवोभयमिति । तृतीय कातीयपरः—सव्य.सोपग्रह.कार्योदक्षिणःसपवित्रकइति कात्यायनोक्तेः । लघुहारीतः—
 जपेहोमेतथाद्रानेस्वाध्यायेपितृतर्पणे । अशून्यतुकरकुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः । सुवर्णरजतैरितिबहुत्वमेकसुवर्णाधवयवविधारणेपियुक्तम् । सुवर्ण
 त्वोदेरवयवावयववृत्तित्वात्सुवर्णादीनांसमुचयः । अनामिकायातद्धेमधारेदक्षिणेकरेइतिदेवीपुराणे—अनामिकायांहिमधारणोक्तेस्तत्समभि
 व्याहृतंरजतमपितत्रैवधार्यम् । तर्जन्यांरजतधार्यमितिवचनतुनिर्मूलम् । कल्पतर्ज्यादिभित्तादरादितिबर्धमानः । तत्र । अनामिकाधृत
 हेमतर्जन्यांरूप्यमेवच । कनिष्ठिकाधृतखट्वेनपूतोभवेन्नरइतिआह्रहेमाद्रौचंद्रिकायांचयोगयाज्ञवल्क्यवितोधात् तर्जन्यांरूप्यंजीव
 लितन्यपरम्—उत्तरीययोगपट्टतर्जन्यांरजततथा । नजीवत्पितृकैर्धार्यज्येष्ठोवाविद्यतेयदीतिभद्रोदयेसंग्रहात् । आश्वलायनः—अन्यै
 धृतनगृहीयात्पवित्रतृणसंभवम् । हेमादयस्तुसंग्राह्या.सम्यङ्निष्ठप्यवाहिना । सपव—पवित्रेपतितेज्ञोतथाजपणेभुवि । प्राणायामत्रयकुर्व्या
 त्सात्वाविप्रोऽघमर्पणम् । जपगणो माला—हेमैवसर्वदासर्वकुर्वीदेवाविचारयन् । रौप्यदक्षप्रदेशिन्यांविभृयाहीक्षितोद्विजः । अत्रधिकंचहेमच
 तथालोहनयोद्भवम् । गायत्र्यक्षरवर्गेणगृहीयात्ताम्रमुत्तमम् । अनुष्टुभस्तथारूप्यं त्रिष्टुभ कनकोत्तमम् । गायत्रीचतुर्विंशत्यक्षरा तावदशताम्रम् ।

नमोऽपि । दानि न दधत्तुष्टु । चतुः । तत्तारिषादक्षराभिष्टुप्-श्रुताः काः कारयित्वा तोऽगियुनेदं गुलीयकम् । शुद्धीभायं दिवाराग्रं यं सममथापि वा ।
 आगमेन न्यमोक्तम्—गोममृग्यागिरूपाः स्युर्वर्णलोहव्रजं तथा । रीव्यमिदुःस्युतो हेमसूर्यस्तार्द्रताशतः । लोहभागाः समुद्रिताः स्वराद्यक्षरसंख्य
 ना । निर्वोहः क्षुण्णमुद्रामगं कलितमंगताम् । अकारादयः षोडश । ६ स्वरास्तान्वतो भागरीष्यस्य । काद्यामांताः पंचविंशतिः २५ हेमः । यादयः क्षांता
 द्वा १० तत्रान्य । मांजमहर्गं जव्यस्युद्रतां जुहुयात्ततः । तस्यामं पातयेन्मन्त्री स विपापपूर्वसंख्यदः । जपः पूर्वोक्तमावृत्तमंत्रस्य कं खं गं इत्यादिः ।
 निजिन्यं प्रोक्तं मुद्राभिर्भोक्तवर्त्मना । आवाह्यपूजयेद्देवी गुपचरैः समहितः । अभिषिच्य विनीताय दद्यात्तां गुद्रिकां गुरुः । इयं रक्षा शुद्ररोग
 निपजगन्निनिनी । आरदात्तिलके तु—तारताग्रमुवर्णानामर्कपोदशखैर्दुभिरित्युक्तम् । योपदेवः—हिंशुमुचं भ्रमंगोरा नीश
 । तैर्मुपुगो । आच्यत्रा निमेषे दधमये माणि स्य गुणगोः । उष्णगुः सूर्यः । हिंशुमित्याद्यक्षरद्वंद्वानि हीरकशुक्रादिग्रहचोदकानि । मंत्र
 आग्रं—यं हिंशु रक्तगुरुभृगुभंडादिकतवः । माणि स्यं मौक्तिकं चारुविट्मंगारुडं पुनः । पुष्परागं लसद्भ्रं नीलंगोमेदकं शुभम् । वैदूर्यं नवरत्ना
 निमुद्राभिः कृण्वन्नुभाम् । जपहोमादिकं मर्वकुर्यात्पुर्वोक्तवर्त्मना । योगुद्रांधारयेदेनांतस्य स्युर्वरागाग्रहाः । विन्यसे विंशे पोऽयोतिपे—
 माणि स्यं मंगराणेर्निर्धयं वज्रं गुमुत्तमिलसत्यमालम् । गोमेदकं निर्मलमिद्रनीलैर्वैदूर्यकंपुष्पमतस्तुपाचिः । पूर्वोदितः शुक्रशशांकभौमराहर्कि के
 निज्यमगं कृतानाम् । रत्रानियन्नेन च मुद्रिकायां न्यस्यानि लेटे पुनि बोधे गु ॥ इतिलक्ष्मणभट्टकृता चारखैर्गुलीयकप्रकरणम् ॥

अथ कुद्राग्रचणम् । कुद्राः कृतिभिः कदाकथैर्क्राव्याः केऽधिकारिणोऽप्यहीतानामहर्भयोदां चाह स्मृतिचिंतामणौ—अहन्यहनि
 र्मार्धे ह्यगोद्धास्य शस्ते । तत्रैव—मासिमास्युद्धादार्भोमासिमास्येव चोदितः । उत्तरोत्तरमासेषु धर्मविद्विरसंमताः । पट्टात्रिंशन्मते—
 मासेन प्यदमापत्तादार्भोश्रोतः स्मृतः । मदनरत्ने शंखमरीची—मासेन भस्मवासात्सातसां दर्भोद्योमतः । अयातयामास्ते दर्भानियो

ज्याश्रपुनः पुनः । आर्द्राहुनीयाद्रात्रौ नलुनीयाद्वापि संध्योः । मासः शुक्लादिरिति वधमानः । हेमाद्रौ हारीतः—मासेन भस्मभावात्सातस्यां
 दर्भोचयोमतः । यत्तु शंखः—अमायाचैव नच्छिद्यात्कुशांश्च समिधस्तथेति तत्तत्कालकर्मपर्याप्तव्यतिरिक्तविषयम् । कुशाः काशाश्च दूर्वाद्याग
 नार्थचतुणादिकम् । निषिद्धे वापि गृह्णीयादभावात्साहनि द्विजइति जायाल्युक्तेरिति पृथ्वीचंद्रः । वनस्पतिगतसोममुहूर्तपरोनिषेधः । त्रिमु
 हूर्तवसेदकत्रिमुहूर्तजलेवसेत् । त्रिमुहूर्तवसेदोषु त्रिमुहूर्तवनस्पतौ । वनस्पतिगते सोमेयस्तु हिंस्याद्वनस्पतीन् । घोरायां भ्रूणहत्यायां पच्यते नात्र
 संशयइति सौपर्णोक्तेरिति मदनपारिजातः । रागप्राप्तस्यायं निषेधः वैधतन्निषेधे विकल्पापत्तेरिति चंद्रिका । तत्रैव यमः—समूलस्तु भ
 वेदर्भः पितृणां श्राद्धकर्मणि । श्राद्धमेकोद्विष्टम् । एकोद्विष्टे कुशाः कार्याः समूला यज्ञकर्मणि । वहिर्लूनाः सकृद्लूनाः सर्वत्र पितृकर्मस्वितितेनैवोक्तेः ।
 वहिर्लूनाः उपमूलं लूनाः । तेचैकोद्विष्टतराद्दपराइति चंद्रिका । तत्रैव पुराणे—पित्र्यं मूलेन मध्येन नारंदानं चयलतः । दैवं कर्म कुशाग्रेण क-
 र्त्तव्यं भूतिमिच्छता । तत्रैव संग्रहे—होमेतर्पणकाले च विवाहे यज्ञकर्मणि । अगर्भिणस्तु येदर्भाः पुत्रदारधनप्रदाः । तत्रैव हारीतः—पितृदे
 वद्विजार्थे पुंसमूलानाहरे द्विजः । स्मृतिचिन्तामणौ—सप्तरात्रं शुभादर्भोस्ति लक्षेत्रसमुद्भवाः । भरद्वाजः—पलाशाश्च रथखदिरवटश्च स
 मीपगाः । बिल्वैकंकतां तस्यास्तच्छायासाः कुशाः शुभाः । गृह्यपरिशिष्टे—दर्भाः कृष्णाजिनं त्राम्राह्मणाहविरभ्ययः । अयातयामान्येतानि
 नियोज्यानि पुनः पुनः । इदं नमस्यदर्शोच्छिन्नदर्भविषयमिति वर्धमानः । एतदपवादस्तत्रैव—येच पिंडाश्रितादर्भायैः कृतं पितृतर्पणम् । अमेध्या
 ऽशुचिलिप्तायेते पांत्यागो विधीयते । हारीतः—पथिदर्भोश्चितौ दर्भोयेदर्भो यज्ञभूमिषु । स्तरणासनपिंडेषु पदकुशान्परिवर्जयेत् । अत्र पदत्व
 मनिवक्षितम् । द्रव्ययज्ञे च येदर्भोयेदर्भाः पितृतर्पणे । हतामृतपुरीषाभ्यते पांत्यागो विधीयते । मृद्योच्छिष्टधृतायेचेति वर्धमानधृतः पाठः ।
 येत्वन्तर्गमितादर्भोयेचच्छिन्नान्वेस्तथा । काथिताश्चाग्निनादर्भास्तान्दर्भोन्परिवर्जयेदिति दृष्ट्वा हारीतोक्तेः । शंखः—नीवीमध्ये स्थिताद

मां प्रसूते च ये प्रुताः । पवित्रांस्तान्विजानीयाद्येतुकर्णे च दक्षिणे । नीवीपरिधानं वस्त्रांश्चिरितिकल्पतरुः । चन्द्रोदये संग्रहे — अमिकायं
 चयागे च समूलान्भरियजेयेत् । संग्रहे — आचातः प्राङ्मुखांस्त्यक्त्या पाणावन्यांश्चयारयेत् । श्राद्धारं भेतुयेदर्भाः पादशौचे विसर्जयेत् । अर्च-
 नादौ तु ये दर्भा उच्छिष्टं तिसर्जयेत् । पार्वणादौ तु ये दर्भा आप्राणतिसर्जयेत् । मार्जनादौ तु ये दर्भाः पिंडोत्थाने विसर्जयेत् । उत्तानादौ तु ये दर्भा
 दक्षिणतिसर्जयेत् । ग्रार्थनादौ तु ये दर्भान्मस्कारे विसर्जयेत् । विकिरेपिंडदाने चतुर्णे स्नानकर्मणि । आचातं धूपं कुर्वीत दर्भसंयजनं बुधः ।
 काल्याग्नयः — समूलाः पितृदेवलाः कल्मषावैश्वदेविकाः । ह्रस्वाः प्रवरणीयाः स्युः कुशादीर्घास्तु चर्हिपः । प्रवरणीयाः स्नानार्थदाः । दर्भ-
 ग्रहणमंत्रमाह शंखः — विरिचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज । नुदसर्वाणि पापापानि दर्भं स्वस्तिकरो भव । स्मृत्यर्थे सारे — हुं फट्कारेण मं-
 त्रेण सकृच्छित्त्वासमुद्धरेत् । हेमाद्रौ काष्ठाजिनिः — पूर्वतु शिथिलीकृत्य खनित्रेण विचक्षणः । आदद्यात्पितृतीर्थं नहुं फट् हुं फट्सकृत्सकृत् ।
 भरद्वाजः — युगाशुद्धवरो हेममार्जोरेणैकचक्षुषा । खरेण कुक्कुटेनैव स्पृष्टः कर्मरिषुः कुशः । कपिना कृकलासेन पतितेनां त्यजातिना । भिषजा
 रोमिणस्पृष्टः कुशः कर्मस्वशोभनः । देवलेन च पंढेन त्रात्येनाज्ञातजन्मना । चर्ज्यः सूतकिना स्पृष्टः कुशोऽनुष्ठेयकर्मसु । रक्तश्लेष्माश्रुभिः स्पृष्टः किं
 यायुक्तः पुराधृतः । उच्छिष्टजनसंस्पृष्टः कुशः कर्मविनाशकः । सूतिकात्रेयिकावेश्याज्ञातपूर्वाभिसारिकाः । अन्याः सदोपायास्ताभिः कुशः स्पृष्टः
 क्रियासिद्धिः । आत्रेयिका गर्भिणी । अपरांरकैः — कुशाः काशाय वादूर्वागोधूमाश्चाथ कुंदुराः । उशीरानीह यो मुंजादशदर्भाः सचत्वजाः । चत्त्व
 जादक्षिणदेशो लब्ध इति प्रसिद्धा इति हेमाद्रिः । दर्भलोक्तिः काशादिस्तुत्यर्था । दर्भाभावे द्विजः कर्मकाशैः कुर्वीत संयत इति शंखोक्तेः । नागदे
 वाहिके सुमंतुः — कुशः काशः शरो गुं द्रो यवा दूर्वाश्च पल्वजाः । गोके शकंदौ मुंजश्च पूर्वाभावे परः परः । धृद्धपराशरः — दर्भैर्लोहितदर्भैश्चका

शरीरणत्वं जैः । शूक्रधान्यतृणैर्वापि दर्भकार्यचरे द्विजः । स एव — काशहस्तस्तुनाचामेन्द्रदूर्वाभिः कदाचन । बौधायनः — हस्तयोरुभयोर्द्वीद्वयामनेपितभेवच । लेखने च तथा द्वौ द्वौ स्तरणे पौडशस्मृताः । कौशिकः — गद्यावालपवित्रेण संध्योपास्तिकरोति यः । सर्वे द्वादश वर्षाणि कृतमंज्योभवेद्वातः । भरद्वाजः — रोम्णां पवित्रकरणे नियमो न कुत्रोच्चिव । पाद्ये — न दमनुद्धरेच्छूद्रो न पिबेत्कापिलंपयः । नोक्षरे त्यणवं मंत्रपुरोडाशं न भक्षयेत् ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मज ० लक्ष्मणभट्टकृता वाचाचारलेखे कुशप्रकरणम् ॥

अभ्यप्रातः स्नानम् । शंखल्लिखितौ — अनश्रन्त्यायादिति । अनश्रन्तां वृलाद्यभक्षयन्निति कल्पतरुः । हेमाद्रौ कौर्म — नित्यमभ्युदयात्पूर्व्यातप्यं शुद्धिमिच्छता । एष साधारणो धर्मश्चतुर्वर्णस्य नित्यज्ञः । स्त्रीभिः शूद्रैश्च कर्तव्यं मंत्रवर्ज्यविगाहनम् ॥ ॥ भारते — ब्रह्मक्षत्रियशौचैर्मंत्ररत्नानमिष्यते । तूष्णीमेव तु शूद्रस्य सनभरकारकं स्मृतम् । तूष्णीमिति श्रौतस्मार्तमंत्रनिषेधे प्राप्ते न मइति नमस्कारमंत्रो विधीयते । मण्डपमृद्धो मयस्त्वानमिष्येयः । तेनाश्वकांते इत्यादि भगवो नेति मदनपालः । श्रीदत्ताहि के तु तूष्णीमिति वैदिकमंत्रनिषेधो न पौराणानामित्युक्तम् । द्रोहरानंदे व्येवम् । कल्पतरुस्तु — कर्मणि मंत्रपाठः शूद्रस्येत्याह । वस्तुतस्तु पौराणोऽपि ब्राह्मणैरेव पठनीयः । शूद्रो न मइत्येवोच्चारयेदिति । शूद्रशिशोरे मणाव्येवम् ॥ ॥ स भर्तृकाणां क्षीणां नित्यस्नानमशिरस्कम् । सचैलस्नानमिति चेत्प्यशिरस्कत्वविधानात् । व्रतगेमशिरस्कताविधानाच्च । जायालिः — सततं प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकम् । आचरेदुपसिद्धानंतर्पयेद्देवमानुषान् । आह्वचंद्रिकायां पुराणे — चतस्रो यष्टिकाः प्रातरुणोदय उच्यते । यतीनां स्नानकालस्तु गंगां स सदृशः स्मृतः । यतयो नियताः । अरुणोदयः संध्यपूर्वकालः । मध्याह्नां निषादि तिद्दरिद्दरः । तत्र । संध्यार्पूर्वकालेऽपि रानित्वेन निषादित्व्याचारादर्शः । तदपि न । वक्ष्यमाणपराशरब्राह्मणेनापरगरेत्यानोक्तेः । घृद्धपराशरः — उपस्युपमित्यन्यानां क्रियतेऽनुदिते रवौ । प्राजापत्येन तच्चुल्यं मद्वापातकनाशनम् । उप-कालस्तु लोहितदिग्

पलक्षितकालायाहलइतिरूपतः । नागदेवाह्निकेक्षेमप्रकाशेचचिच्छुः—नाडिकापद्मं चाश्रयातस्त्वेकाधिकोरुणः । उपःका
 लोऽष्टपंचाशच्छेषः सूर्योदयः स्युतः । यन्तुमाकेडेयः—सूर्योदयं विनानैव स्नानदानादिकः क्रमः । अमेर्विहरणं चैव कृत्व भाग्यलक्ष्यते । इतितदुपः
 कालासंसेदइतिकेचित् । उदयपदेनोपःकालोलक्ष्यतइतिवर्धमानः पृथ्वीचंद्रश्च । तेनरात्रौ नकुर्वीदित्यर्थः । अविहितविशेषविषयमिति
 श्रोतरानंदः । इदं नित्यं काम्यं च । सप्ताहं प्रातः स्नायीद्विजः शूद्रत्वमाधुयादिति च सिद्धोक्तेः । उपस्युपसीति वीप्साश्रुतेश्च । प्रातः स्नानं ह
 रत्नापमलदर्मीगलानिमेव च । अशुचि त्वंचटुः स्वप्नं तुष्टिं पुष्टिं च यच्छतीति काशीखंडाच्च । प्रातः स्नायीमेवेन्नित्यं मध्यस्नायीसदाभवेदिति न्या
 यपादोक्तं मध्याह्नं स्नानमपि नित्यमिति हेमाद्र्यादयः । नित्यमेव तु मध्याह्ने प्रातश्च कस्यचिदिति स्मृत्यर्थं सारान्मध्याह्ने एव नित्यमित्या
 चारादर्शः । कामयेनावयव्येवम् । दक्षस्मृतिगारुडयोः—प्रातर्मध्याह्नयोः स्नानं वानप्रस्थगृहस्थयोः । यत्ते स्त्रियवर्गं स्नानं सकृच्छु
 म्यत्र चारिण । सकृदित्यत्र उक्तं । स्नायात्प्रातश्च मध्याह्ने ब्रह्मचारी गृहीतयेति चंद्रोदये संभ्रमोक्तेः । बह्वृचपरिशिष्टे—स्नानं प्रक
 म्य तत्रातर्मध्याह्ने च गृहस्थः कुर्यादिकतरनवेति । कात्यायनः—यथाह नित्यप्रातर्नित्यं स्नायादनातुरः । दंतान्प्रक्षाल्य नद्यादौ गेहे च तद
 मत्र यत् । अहि मध्याह्ने । आतुरस्य मनस्वानादिवेति पृथ्वीचंद्रः । अमंत्रवदल्पमंत्रम् । गृहेऽपि द्विजातीनां मंत्रवत् स्नानमिव्यते इति हे
 माद्रौ जैमिनिस्मृतौ । साग्रेर्नद्यादावप्येवम् । अल्पत्वाद्धोमकालस्य बहुत्वात् स्नानकर्मणः । प्रातः संक्षेपतः स्नानं होमलोपो विगर्हित इति
 कात्यायनोक्तेः । चतुर्विंशतिमते—प्रातर्मध्याह्नयोः स्नानं गृहस्थस्य विधीयते । शक्तेश्चेदुभयंकुर्यादश्च क्तस्त्वापराल्लिकम् । तत्सशि
 रस्कम् । जानातिः—अशिरस्कं भवेत् स्नानस्नानाशक्तौ तु कर्मिणाम् । स्मृत्यर्थं सारं—चक्षुरो गीर्णरोगी शिरोरोगी कफाधिकः । कंठस्त्रा
 नं प्रकुर्वीति शिरः स्नानसमं दितत् । मुखवक्त्रापादकोरोगः । आयुर्वेदेऽपि—स्नानमर्दितेन त्रिजालक रोगेणातिशयिष्यति । आध्मानपीनसाजीर्ण

युक्तवस्तुचर्हितम् । हेमाद्रौ चाराहे—त्रिभिः सारस्वततोयं पंचाहेन तु यामुनम् । सद्यः पुनाति गंगेयं दर्शनादेव नार्मदम् । समुद्रगानां
 सरितामन्यासामपि त्ययः । पावनं स्नानदिनेषु प्राजापत्यसमं स्मृतम् । रूपनारायणीये ब्राह्मे—नद्यां प्रत्येकशः स्नाने भवेद्गोदानं जंफलम् ।
 गोप्रदाने धेनुभिः स्नाने पुण्यं तु संगमे । अग्निपुराणे—भूमिष्ठमुद्धृता सुण्यंततः प्रस्रवणोदकम् । ततो पिसारसं पुण्यं तस्मान्नोदेयमुच्यते ।
 तीर्थतोयंततः पुण्यं गंगं पुण्यं तु सर्वतः । चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—त्रिरात्र फलदानधोयाः काश्चिदसमुद्रगाः । समुद्रगास्तु पक्ष
 स्य मासस्य सरितां पतिः । निरात्र फलदाः नदीभिर्न जलाधिकरणकत्रिरात्र स्नानफलदाः । पश्चादावप्येवमिति रूपनारायणः । त्रिरात्रोपासफल
 दा इति हेमाद्रिः । वृद्धयाज्ञवल्क्यः—नदी स्नानानि पुण्यानि तडागैर्मध्यमानि च । वापीकुपेजघन्यानि गृहेष्वथ वराणि च । गारुडे—
 नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रियां गमलकर्पणम् । तीर्थार्थावैतुर्कर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः । माघवीये गार्ग्यः—कुर्यान्नैमित्तिकं स्नानं शीताद्भिः काम्य
 मेव च । नित्यं यादृच्छिकं चैव यथारुचि समाचरेत् । हेमाद्रावप्येवम् । असमुद्रगताश्वापियाः काश्चिद्विपुलोदकाः । अशोष्या ग्रीष्मकालेऽपि
 तासु स्नानं समाचरेत् । शुष्यं तियाः कुसरितो ग्रीष्मे सूर्याशुनापिताः । तासु स्नानं न कर्तव्यं दृष्टतोयास्वपि क्वचित् । इदं काम्यपरम् । रूपनाराय
 णीये भविष्ये—शिवलिंगसमीपस्थं यत्तोयं पुरतः स्थितम् । शिवगंगेति तज्ज्ञेयं तत्र स्नानादिवं ब्रजेत् । तत्रैव—देवार्चादृष्टिपूते तु स्नानं कृत्वा ज
 लाशये । सर्वपदविनिर्मुक्तक्षणाद्भवति निर्मलः । चंद्रोदये वृद्धपराशरः—कूपे पृष्ठततो येन स्नानं कुर्वीत वा भुवि । योगयाज्ञवल्क्यः—
 अथ भेदे वखातानां सरितां सरसां तथा । उद्धृत्य चतुरः पिंडान् पार्वये स्नानमाचरेत् । सरउत्सृष्टम् । पराशरः—कदाचिद्विदुषामत्यान स्वात
 व्यं पतंभसा । पंचवाससत्वा पिंडान् स्वायादुद्धृत्य तत्र तु । शौनकः—उद्धृत्य मृत्तिका पिंडान् दशपंच तथा क्षिपेत् । पैठीनसिः—त्रीन् पिंडा
 नुद्धृत्य स्वायादिति । द्यौचायनः । निरुद्धा मुतुष्ट्य लिपिंडान् कृपाच्च त्रीन् पटां स्वाया । अग्राप्रतिष्ठितमात्रे पिंडोद्धार इति श्रां चः । तत्र । अग्रप्रतिष्ठित

जलत्वेन तत्रानामावात्परस्वोपयोगे चोर्वापत्तेऽथेति हृदि हराक्षयः । अतः पिङ्गवयोद्धारः सेतुपरः । पञ्चपिङ्गोद्धारस्तदन्यपरः । सप्तादिपिङ्गोद्धार
नार्पणार्थमिति पृथ्वीचन्द्रः । यथा सामर्थ्यव्यवस्थेति चंद्रिका । सर्वमेतदनुत्पद्यन्निपयम् । अनुत्पद्ये पुनस्तथा तथैवासंस्कृतेषु चेति मरी
च्युक्तेः । पराक्षरः—न तीर्थे कृयाकुले स्नायान्नासज्जन समाधृते । दर्भहीनोऽन्यचित्तश्च न मनो न शिरो विना । बौधायनः—शाल्म
ल्यतिनिर्णयकरंजश्च हरीतकी । कोविदारकविल्वार्काचदरीचविभीतकः । शेरुश्च खादकश्चैपांछायाखानं विवर्जयेत् । माधचीये आप
स्तम्बः—अंलजैः खानिताः कृपास्तङ्गागोवाप्यपृच । एषु स्नात्वा च पीत्वा च प्राजापत्येन शुद्ध्यति । खानितग्रहणादखानितेन दोषः । तत्रै
व चिप्युः—जलाशयेष्वयात्सेषु स्थावरेषु मंहीतले । कूपवत्कथिताशुद्धिर्गहत्सु न तुद्रूपणम् । चंद्रिकायां बौधायनः—अधोवर्णो दके खा
नं वज्रं न वां द्विजातिभिः । तस्यां जकतीर्य तु दशहस्तेन वर्जयेत् । तत्रैव पुराणे—स्रवन्नदी पुनस्तथा त्रविश्यातः स्थितो द्विजः । मरीचिः—
नद्याय च परिग्रहं नद्याय च विवर्जितम् । गतप्रत्यागतं यच्च ततोऽप्यपरिवर्जयेत् । स्नानादाविति शेषः । परिग्रहं विच्छिन्नम् । विवर्जितं नदीतोनिः स
तम् । गतप्रत्यागतमविच्छिन्नं गार्वर्तत इति चंद्रिका । न्याग्रपादः—सिंहकर्कटयोर्मध्ये सर्वानधोरजस्वलाः । तासु स्नानं न कुर्वीत वर्जयित्वा स
मुद्रगाः । ग्नानं तर्पणादेरुपलक्षणम् । न स्नानादीनिकर्मणि तासु कुर्वीत मानव इत्यत्रिस्मृतेः तीरवासिनां निषेधः । न तु तत्तीरवासिनामिति
त्रिस्थलीसेतौ निगमात् । समुद्रगानां तु हेमाद्रौ देवीपुराणे—समुद्रगामिनीनां तु पद्मं रज इष्यते ॥ ॥ नदीराहृकाल्यायनः—
धनुः सहस्राण्यष्टौ तु गतिर्यासान्विद्यते । न तानदीशब्दवद्भागतोऽस्ते परिकीर्तिताः । धनुश्चतुर्हस्तमिति याचस्पतिः । भविष्योत्तरे—आदौ
कर्कटके देविमहानयो रजस्वलाः । त्रिदिनं तु चतुर्थे हि शुद्धाः स्युर्जाह्नवी यथा ॥ ॥ महानद्यश्चोक्ता ब्राह्मे—गोदावरी भीमरथी तुंगभद्रा

चेषिणा । तापीपयोष्णीर्विध्यस्सदक्षिणेतुप्रकीर्तिताः । भार्गरीथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती । विशोकाचवितस्ताचविध्यस्योत्तरतःस्थिताः ।
 नन्दिकायां वामनपुराणे—गोदावरीभीमरथीकृष्णावेणीसरस्वती । तुंगभद्राप्रयुगोपासत्याकावोरिरेवच । दुग्धोदानलिनीरेवाचारिसीता
 कलस्सना । एता अपि महानद्याः सख्यमूलाद्विनिर्गताः । अपराकैमरीचिः—तपनस्यसुतांगगौतमीचसरस्वती । रजसानामिभूयतेवेणाचन
 दमंजिताः । देवलः—शोणसिंधुहिरण्याल्याः कोकलोहितघर्षराः । शतद्रव्यनदाः सप्तपवनाः परिकीर्तिताः । हेमाद्रौ वामनपुराणे—सर
 स्वतीनदीपुण्यातथावैतरणीनदी । आपगानर्मदाचैव गंगामंदाकिनीनदी । मधुसूताञ्जुनतीकौशिकीयमुना तथा । इषद्वतीमहापुण्यातथाहैरण्व
 तीनदी । रजस्सलात्वमेतासां विद्यतेन कदाचन । इदं त्रिदिनाधिकरजोनिषेधपरम् । पूर्वोक्तभविष्यविरोधादिति हेमाद्रिः । प्रथमकर्कटे देविज्य
 हंगंगारजस्सलेऽन्तर्गतं रजोविषयम् । गंगाधर्मद्रवः पुण्योयमुनाचसरस्वती । अन्तर्गतं रजोदोषाः सर्वावस्थासु चामला इति निगमादिति भट्टाः ॥ ॥
 रजोयुक्तनदीत्यानेप्रायश्चित्तमुक्तं त्रिस्थलीसेतौ संग्रहे—कालेन भस्मशुद्धं स्यात् त्रिरात्रं तु न वोदकम् । अकाले तु दशाहं स्यात् स्नात्वानाद्यादहर्नि
 शम् । काल्यायनः—उपाकर्मणि चोत्सर्गोऽप्रेतस्नानेनैव च । चन्द्रसूर्यग्रहे चैव रजोदोषो न विद्यते । ग्रेतपदे भ्रातः पदमित्याचारादर्शोऽदोडरा
 नन्दे च पाठः । बृद्धयाज्ञवल्क्यः—ग्रभूते विद्यमानेऽपि उदके सुमनोहरे । नाल्पो दके द्विजः स्नायान्नदीचोत्सृज्य कृत्रिमे । बृद्धपराशरः—
 न न्यायाच्छुद्धस्तेनैकहस्तेन वा तथा । उद्धृताभिरपि स्नायादाहृताभिर्द्विजातिभिः । आपस्तम्बः—सशिरोमज्जनमप्सु वर्जयेदस्तमिते च स्नान
 मिति । अशिरोमज्जनमिति पाठे मज्जनयोग्यजले गान्धला ननं कार्यमित्यर्थ इति हरिहरः । व्यासः—नद्यां चास्तमिते सूर्ये वर्जनीयं सदा बुधैः । न
 गानमाचरेत्तु स्नानातुरो न महानिधि । नवासोभिः सहा जलं नाविज्ञाते जलाशये । अथास्तमितशब्देनाद्यथामोनिषिद्धो महानिशाशब्देन मध्य
 यामः । आचारारदर्शेतु अन्तमितपदेन सर्वरात्रिनिषेधः । महानिधानिषेधो दोषाधिक्यार्थ इत्युक्तम् । नैमित्तिकं तु स्नानं रात्र्यादावपि कार्यम् ।

नेमिर्तिकं तु कर्तव्यं गानंदानं च रात्रिं विवचनत् । हेमाद्रौ भविष्ये—नन्नायाहुस्तथेऽतीते गंगलं विनिवर्त्य च । अनुवज्यसुहृदं धूनचं धित्वे
 एदेरताः । अत्र तीतलजलस्नानमेव निषिद्धमिति शिष्टाः । स्नानमात्रमिति तु युक्तम् । तत्रैव—मंगले ध्रियते स्नानं वृद्धौ पर्वोत्सवे पुत्र । खेद
 मंत्रममासुं मध्याह्नाग्नौ पतः । अयं पूर्वोक्तप्रतिप्रसवइति हेमाद्रिः । अपूर्वस्नानविधिरेवेति युक्तं प्रतीतम् । योगयाज्ञचल्क्यः—दर्श
 गानंदं तृतीयापि प्रोस्तु जीवतोः । स्नानं कुर्वन्निराचष्टे पित्रो रुद्रति जीवते । माता पित्रोरितिसाहच्यं विवक्षितमिति पृथ्वीचंद्रः । दर्शरागप्राप्त
 गानपरमिति पारिजातः । दर्शप्रयुक्तस्नानपरमिति टोडरानंदः । यत्तु गर्गः—द्रयोदयां तृतीयायां दशम्यां चैव सर्वदा । शुद्धविदक्षत्रियाः
 गानं नाचरेयुः रुध्रं च नेति तत्र त्रयैर्नैमित्तिकान्यपरम् । यादृच्छिकं तु यत्स्नानं भोगार्थं क्रियते द्विजैः । तत्र पिद्धं दशम्यादौ नित्यं नैमित्तिकेन त्वित्या
 पस्तं चोक्तेरिति मदनपारिजातः—अभोगगाहनं स्नानं विहितं सार्ववर्णिकमिति वचनोक्तस्नाननिषेधइति कल्पतरुः । रागप्राप्तस्नाननिषेधो
 भेयनिषेधेन क्रुत्वा पापतैरिति टोडरानंदः । गर्गपैठीनसिचसिष्टाः—पुत्रजन्मनि संक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा । नित्यस्नाने च कर्तव्येति थि
 द्रोपेन विधत्ते । अपरार्कं द्वाष्टे—स्नानसंक्रमणं स्वप्नं दिग्वासान समाचरेत् । न्यासः—नादशकेन वस्त्रेण स्नायात्कौपीनकादृते । गान्यदी
 येनार्द्रेण न सृज्याग्रं विनयेन च । अनेतरकर्मवद्वस्त्रद्वयधारणं नियमितमिति कल्पतरुः । मेधातिथिस्तु—एकेन वाससास्त्रायाद्वाभ्यामनियमः
 स्मृतः । बहुभिः श्रुतिषेधस्तु स्नाने फलमभीप्सितमित्याह । अपरार्कस्तु—अस्तस्य स्पर्शने चैव वातायां पुत्रजन्मनि । तीर्थे द्विवाससास्नानमन्यत्रै
 केन त्रयमेत्याह । वार्ता मरणवार्ता । सदोपवीतिना भाव्यं सदा वद्धशिखेन चैति वाक्येन वद्धशिखित्वयज्ञोपवीतित्वयोः सर्वदा प्रासौ पुनः स्नानप्रकर
 पेन द्वाशिखियज्ञोपवीतीति काल्यायनोक्तिः शिखाभिन्ने श्वबंधोत्तरीयनिवृत्त्यर्थेति हरिहरः । तत्र । अनेनैव सिद्धो वैकवक्षाः प्राचीना वीतिन

इति कात्यायनोक्तिवैयर्थ्यापत्तेः । यत्वेतन्नैमित्तिकत्वानांतरेद्विवक्षताज्ञापकमितिनैतज्ज्ञापकायत्तं किंतु वाचनिकं वांतरादनादावपि तथापत्तेः ।
 मुक्तकैर्दीर्घकैर्नैतव्यप्रेतव्यानां विना कचिदिति वृद्धव्यसिद्धोक्तेश्च । अतएवाचारादर्शोऽस्यानुवादत्वाच्चोत्तरीयादिनिवृत्तिरित्युक्तम् । ब्रह्मद
 साचार्योऽपि सवसोऽहरहराद्युलेति शांखायनसूत्रे सवसवग्रहणं द्वितीयवक्षग्राह्यर्थमित्याह । हेमाद्रौ शौनकः—तथाभ्युक्षणमाहर्तुणा
 नमौर्दुंवरद्वयम् । जपार्थमक्षमालां च रुद्राक्षादिविनिर्मिताम् । एवं संभृतसंगारः क्षानकर्मसमाचरेत् । अभ्युक्षणं जलम् । और्दुंबरं ताम्रमयम् ।
 ग्राह्यचक्रस्यः—शृङ्गोमयतिलान्दर्भान्पुष्पाणि सुरभीणि च । आहरेत्क्षानकाले तु क्षानार्थे प्रयतः शुचिः । इदं कातीयानां प्रातर्मध्याह्नयोः । आ
 श्रलायनानां तु यद्वृत्तपरिशिष्टे—प्रातर्गोमयेन कुर्यान्मृदामध्यं दिने शुद्धाभिरद्भिः सायमिति । स्मृतिसारे—जलं ते तिलदर्भस्तु योऽनुष्ठाना
 ययाचते । नानुष्ठानफलं तस्य दातुं रेवहितफलम् । वामने—निषिच्यतीरे कुशपिंडुलानि पूर्वोत्तराग्राणि सृदंन्यसे च । प्रक्षाल्य पादौ च मुखं च कं
 ठे यज्ञोपवीतं च जलं पिबेद्भिः । यज्ञोपवीतं कंठे कृत्वा त्रिः प्रक्षाल्येत्यन्वयः । पादग्रक्षालनमलक्ष्मिनिर्वाहः कार्यः । जलं देवगृहं चैव शयनं च द्विजालयम् ।
 निर्गुक्तपादः प्रविशेन्ना निर्गुक्तः कंधं च नेति न्यासोक्तेः ।—मलक्षानं बहिः कृत्वा आचम्य ग्राश्रुखः स्थितः । प्राणायामांस्ततः कुर्यात्ततो ध्यात्वा
 दिवाकरमिति चंद्रिकायां यमोक्तेश्च । वामने—कराभ्यां धारयेद्दर्भान् शिखाबंधं विधाय च । प्राणायामं तथा कुर्यादिति न्यासः । स्मृत्यौ
 कांतुंगाव्यानि वामीयान्छिन्नांततः । पट्टत्रिंशन्मते—शिखाबंधस्तु गायत्र्या नैर्ऋत्या ब्रह्मरंभ्रतः । चिष्णुः—संकल्पपूर्वकं स्नानं कुर्याद्विप्रः
 समाहितः । मनुः—तिथि वारादिकं ज्ञात्वा सुसंकल्प्य यथाविधि । स्नायादिति शेषः । न्यासः—स्रोतसोऽभिमुखः स्नायान्मार्जनं चाचमपणम् ।
 अन्यत्रार्कमुत्तोरानौ प्राश्रुतोऽभिमुखोऽपि । संध्यामुत्सस्तु संध्यायांतथाचाधंतयामयोः । स्रोतोभिमुखत्वं बह्वचरम् । स्रोतसोभिमुखः सरि
 त्युग्रायादन्यत्रादित्याभिमुख इति यद्वृत्तपरिशिष्टात् । कातीयैतैत्तिरीयादीनां सर्वत्राकीर्णभिमुखं स्नानम् । आचारदर्पणे व्येवम् । तेषामपि

रात्रीप्रगहाभिगुगंग्यानंनपादात्रिलुपकम्य यूयांभिगुलोमजेदितिसामान्येनकात्यायनोक्तेरितिहरिद्वरः । अयमर्पणादिसर्वेषांक्षोतोभिमुख
 म् । ततोमृष्टांगुलीभिस्तुश्रोत्रद्वनासिकागुप्तम् । विधायान्तःप्रतिस्रोतश्चिर्जपेदधमर्पणमितिब्यासस्मृतेः । आश्वलायनः—एहृदहृगुलं
 त्रिपादन्यत्राभिमुखः । एतद्वदृचपरम् । अन्येषांतुष्टुद्वयाज्ञचल्क्यः—स्वावरेपुष्टेचैवसूर्यसंमुखमाहवेत् । जीवत्पितृकनिर्णये—ना
 भिमात्रजलेमत्वाकुर्यादग्निद्विजः । जीवत्पितानकुर्यात्तदक्षिणेकेशसंचयम् । दृष्ट्वापराचारः—निरुध्यकर्णौनासांचित्रिःकृत्योन्मज्जनंत
 तः । कृष्णभट्टीयेविश्वामित्रः—नाभिमानेजलेतिष्ठन्सप्तद्वादशपंचवा । त्रिवारंवापिचाष्टुल्यह्वानमेवंविधीयते । हेमाद्रौसंग्रहे—गं
 गांगयांकुरुक्षेत्रप्रयागेदधिपंगमम् । तीर्थान्येतानिसंस्मृत्यततोमजेजलाशये । तत्रैवव्यासः—कुरुक्षेत्रंगयांगंगंप्रभासंनैमिषंतथा । तीर्थान्ये
 तानिमतोऽग्न्यानजलेभवंतुमे । तत्रैवगंगावाक्पम्—नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा । विष्णुपादाब्जसंभृतांगंगविपथगागिनी ।
 भागीरथीभोगवतीजाह्नवीत्रिदशेधरी । द्वादशैतानिनामानिनियत्रयत्रजलाशये । खानोद्यतःस्मरेन्नित्यंतस्यतत्रभवाम्यहम् । तीर्थस्मृतिःकृत्रिमे ।
 ननदीपुनदीप्रयागंतेपुनर्पवतम् । नान्यांप्रदेशेत्तत्रस्त्रीर्थेज्वायतनेपुचेत्तत्रोदयेदेवलोक्तेः । गंगादिपुण्यतीर्थानिकृत्रिमादिपुसंस्मरेदि
 त्पिरात्ररोक्तेभ्य ग्यादिस्थितिःसंनिहिततीर्थाभावे । गंगायास्तुसर्वत्र । यत्रस्थानेतुयतीर्थनदीपुण्यतमाचया । तांध्यायन्मनसास्त्रायादन्यत्रे
 धर्तचित्तमनिहंमाद्रौभुगृक्तेः । अन्यत्रउद्धृतजलेदितोऽडरानंदः । खानकालेन्यतीर्थेषुजप्यतेजाह्नवीजनैः । विनाविष्णुपदीकान्यत्स
 र्वार्थप्रपन्नोभनइतिनिर्णयामृतेस्कांदाद्य । प्रतापमार्तंडेप्येवम् ॥

अथपरिशिष्टोक्तःखानविधिः । गोमयंततरिक्षसंसंगृह्य भूमिष्ठंचोपर्वधश्चसंयज्य धौतपादपाणिमुखआचम्य संध्योक्तवदाल्याभ्यु

क्षणादिकृत्वा द्विराचम्यसंयतप्राणः कर्मसंकल्प्य गोमयवीक्षितमादाय सन्धेपाणौकृत्वा व्याहृतिभिस्त्रिधाविभज्य दक्षिणभागप्रणवेनदिक्षुविशि
 व्योत्तरंतीथैक्षित्वा मध्यमंगानस्तोकइत्युच्चार्य गंधद्वारामित्युच्चार्य दिसर्वांगमालिप्यभ्रांजलिर्वरुणमवतेहेल्लइतिद्वाभ्यां प्रसंगजेवृहदर्थेति
 सूक्तेन द्विरण्यगृगवरुणप्रपद्येतीर्थमेदेहियाचतः । यन्मयासुक्तमसाधूनापापेभ्यश्चप्रतिग्रहः । यन्मेमनसावाचाकर्मणावादुष्कृतंक्रतुम् । तन्नइंद्रो
 वरुणोवृहस्पतिः सपिताचपुनंतुपुनः पुनरितिद्वाभ्यांचप्रार्थ्य । या. प्रवतइतितीर्थमभिमृश्यावगाह्यातोद्विराचम्य मार्जयेदंचयोयंत्यध्वभिरित्यष्टाभि
 रापोहिष्ठेतिनवभिरथतीर्थमंगुष्ठेनेममेगंगइतित्रिः प्रदक्षिणमालोढ्यप्रकाशपृष्ठमग्नोऽधमर्पणंत्रिरावर्त्यनिमज्ज्योन्मज्ज्यादित्यमालोक्य द्वादशकृत्वथा
 पुत्यग्नसमुद्रयायोनिमुद्रयोदकमादाय मूर्ध्निमुखेबाहो रुरसिचात्मानंगायत्र्याभिषिष्य त्वनोअग्नेवरुणस्येतिद्वाभ्यां तरत्समंदीधावतीतिसूक्तेन पु
 नः स्वायान्मूर्ध्निचाभिषिषेत्तद्विष्णोरक्ष्णोअग्नेयत्किंचेदमित्येताजपेत् । साक्षताभिरद्विः प्राञ्जलउपवीतीदेवतीर्थेनव्याहृतिभिर्यस्तसमस्ताभिर्ग्रह्यादि
 देवान्सकृत्सकृत्तर्पयित्वोदश्नुत्वोनिवीतीसयवाभिरद्विः प्राजापत्येनतीर्थेनऋषीन्व्याहृतिभिर्द्विर्द्विस्तर्पयित्वा दक्षिणामुखः प्राचीनावीतीपितृतीर्थे
 नसतिलाभिरद्विव्याहृतिभिर्भूरित्यादित्रिखिंस्तर्पयेदथतीरमेत्यदक्षिणामुख. प्राचीनावीतीयेकेचास्मदितिवरुंनिष्पीड्योपवीत्यपउपस्पृश्य परिधा
 नीयमभ्युक्ष्यपरिधाय द्वितीयप्रोक्षितं प्रावृत्वाचामेदथसंध्यामुपासीतेति ॥ ॥ शंखमुद्रालक्षणागमे—वामांगुष्ठुसंगृह्यदक्षिणेनतुमु
 ष्ठिना । कृत्वोत्तानंततोमुष्टिमंगुष्ठुप्रसारयेत् । वामांगुल्यस्तथाश्लिष्टा. संयुक्ताः सुप्रसारिताः । दक्षिणांगुष्ठसंपृष्टाः शंसुमुद्रेयमीरिता । यो
 निमुद्रापित्तत्रैव—मिथ कनिष्ठिकेवध्यातर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वसंश्लिष्टेदीर्घमध्यमयोरधः । अंगुष्ठाग्रद्वयन्यसेद्योनिमुद्रेयमी
 रिता । अथप्रातः स्नानविधिर्वहृचानाम् । कातीयानांतुमध्याह्नान्नानभिधरेव ॥ ॥ प्रातः स्नानेयोगदाज्ञवत्कथः—यएपविस्त्रेणोक्तः
 ग्नानम्पिधिकृतमः । असामर्थ्यान्नक्रुयोचेत्तत्रायविधिरुप्यते । स्नानमतर्जलेचैवमार्जनाचमनेतथा । जलाभिमंत्रणचैवतीर्थसपरिकल्पनम् ।

अन्तर्यामिनेन त्रिरावृत्तेन नित्यशः । श्वानाचरणमित्येतदुपदिष्टं महात्मभिः । अन्यांश्च वारुणान्मननकामतः संप्रयोजयेत् । अयं चांगसंको-
 चो मया दद्यात्तेषु । मा र्कटेश्वरे—मातरं पितरं जायां श्रातरं सुहृदं गुरुम् । यमुदित्यनिमज्जेत अष्टमांशं लभेत सः । चंद्रिकायां बृहत्स्मिन्ने
 चो मया दद्यात्तेषु । निमाये तु यमुदित्यद्वा दशांशं लभेत स इत्युक्तम् । वैठीनस्मिः—प्रतिकृति कुशमयी तीर्थवारिणिमज्जेत् । कुशोसि कुशपुत्रोसि ब्रह्मणा
 ज्ञातु—निमाये तु यमुदित्यद्वा दशांशं लभेत स इत्युक्तम् । अत्र पूर्ववाक्ये निमज्जेतेति श्रुतेर्मज्जनरूपं स्नानं जीवत्यतिनिधित्वेन स्नाने । प्रतिकृतिमज्ज
 निमित्तं नृप । तदपि यातेपि मया तोयमेदं यं धिबन्धनम् । स्नानादनंतरं तावत्तर्पणं कुर्यात् । स्नानादनंतरं तावत्तर्पणे स्विप्तृदेवताः । उत्तीर्य पीडयेद्द्वहंसं
 न नृप प्रप्रतिनिधित्वेन याते इति प्रयोगो गपारिजातः । स्नानोत्तरं तदंगतर्पणं कुर्यात् । स्नानोत्तरं तदंगतर्पणं कुर्यात् । स्नानादनंतरं तावत्तर्पणे स्विप्तृदेवताः ।
 आरुमंजलः परमिनि चतुर्विंशतिमतात् । स्नानेषु चैव सर्वेषु तर्पणेषु तर्पयेत्स्विप्तृदेवताः । काम्येनिले विशेषेण तत्प्रकुर्यात्प्रयत्नत इति चंद्रिकायां न्या
 प्रोक्तेऽथा । चंद्रोदये द्वाप्रांटे—नित्यं नैमित्तिकं क्षेत्र्यं देवपित्र्यवियजितमिति पराशरोक्तं तर्पणमित्युक्तं गयादा
 मित्तान्नान्तु—अष्टस्वसर्गेन याते अथुगते शुरमगे । स्नानेनैमित्तिकं क्षेत्र्यं देवपित्र्यवियजितमिति पराशरोक्तं तर्पणमित्युक्तं गयादा
 मनिर्धेयान्तरां चित्तमणौ च वाचस्पतिमिश्रैः । स्नानांगतर्पणं विद्वान्कदाचिन्नैव हापयेदिति हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्तौ च आशौचे पितृव
 ति । स्मृत्यर्थं सारं व्येयम् । माधवीयेयमः—द्वौ हस्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेद्दुदकांजलिम् । गोशृंगमाग्रमुद्धृत्य जलमध्ये जलं क्षिपेत् । चंद्रो
 दये दक्षः—प्रादेशमाग्रमुद्धृत्य जलं क्षिपेत् । उदत्तानुध्यां स्तर्पेत पितृवृन्दं क्षिणतस्तथा । चौधायनः—अनुत्तीर्य मण्डपसि च तीलय
 नीर्धेदेयम् । तत्प्रकारः पृथ्वीचंद्रोदये—भूर्देवांस्तर्पयामि । भुवर्देवांस्तर्पयामि । स्वर्देवांस्तर्पयामि । भूर्भुवः स्वर्देवांस्तर्पयामि । एवं ऋ

१ अभयलक्षणमानीम् । त्रेम्यत्तुलभावाद् जलनिर्दानं । सूत्रोपेयस्य द्वागं स्तर्पितृवर्णतद्दक्षिणेनैव कार्यं । सूत्रे अंजलिचोदनाभावात् । अनादेशे दक्षिणं प्रतीयादिति सूत्रका
 नेति मीमांसकटीये ।

प्यादीन् । अथवाभूदेवगणतर्पयामि । स्वर्मेनुष्यगणतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपितृगणतर्पयामि । कृष्णभट्टीये—उपवीती
ब्रह्मादयोयेदेवास्तान्देवांस्तर्पयामि । भूर्देवानित्यादि । निवीतीकृष्णैःपायनादयोयःपयस्तावतीस्तर्पयामि । भूर्देवानित्यादि । प्राचीनावीतीसोमः
पितृमान्यमोगिरिस्वानशिव्यात्ताःकथ्यवाहनदयोयेपितरस्तापिपदंस्तर्पयामि । भूःपितृनित्यादि । सनकादयोयेमनुष्यास्तान्मनुष्यांस्तर्पयामिमिगूर्मु
प्यानित्युक्तंजयंतवृत्तौ । स्मृत्यर्थस्सारेचैवम् । अत्रदेवपितृणाभेदेव्यत्वात्सांगस्यचानुष्ठेयत्वाज्जीवस्वितृकस्याप्यधिकारः । प्राचीनावीति
त्वंत्वाग्रमोष्ठादित्युक्तंजीवस्वितृकनिर्णयिगुरुभिः ॥ संक्षेपान्तिशायमाहशंखः—आब्रह्मस्तचपर्यंतजगत्पृथ्वितिक्रमात् । जलांजलि
त्रयंद्यादेतत्संक्षेपतर्पणम् । आचारदर्पणेस्मृतिः—प्रातःस्नानेनकर्तव्यंकदाचित्तिलतर्पणम् । इदंचनैमित्तिकविषयमितितत्रैवोक्तम् । अन्ये
तुप्रातःस्नानांगमूतेतर्पणेसर्वदातिलनिषेधः । प्रातःस्नानेविशेषोयंतद्विनैवतिलैर्युतम् । नैमित्तिकंचनित्यंचतिलैरेवविधीयते इतिस्मृतिरत्नावल्ल्यां
कौशिकोक्तेरित्याहुः ॥ अत्रविशेषोहेमाद्रौपाद्ये—प्राचीनावीतसंयुक्तःकुशपाणिस्तिलैःसह । असंस्कृतप्रमीतानांस्थलेदद्याब्रह्मांज
लिम् । प्रेक्षमाणोदिश्याम्यामंत्रेणानेनयत्नतः । असंस्कृतप्रमीतायेगोत्रजादुर्गेतिंगताः । तेषांहृदि त्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । तत्रैवव्या
सः—अग्निप्रदग्धायेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम । भूमौदत्तेनतोयेनतृप्तायांतुपरांगतिमिति । इदंजलस्थेनैवकार्यम् । जलद्रववासाःस्थलगोयःप्रद
द्याब्रह्मांजलिम् । वयन्निश्च्योतनंप्रेताअपवार्यपिबंधितेइतिस्मृमंतूक्तेः । अपवार्यांजलित्वत्वेतिहेमाद्रिः । शौनकः—स्नानांगंतर्पणंकृत्वा
यक्ष्मणेजलमाहरेत् । अन्यथाकुरुतेयस्तुस्नानतस्याफलंभवेत् । तत्रमंत्रः—यन्मयादूषितंतोयंशारीरमलसंभवैः । तदोषपरिहारार्थयक्ष्ममाणंत
र्पयाम्यहम् । आश्वलायनः—येकेचास्मत्कुलइतिवस्त्रनिष्पीडनंस्थले । वृद्धमनुः—निष्पीड्यस्नानवस्त्रंतुपश्चात्संध्यांसमाचरेत् । अन्यथाकुरु

तेषु नुत्नान्तं व्याफलं भवेत् । सायणीये—भनुष्यतर्पणे चैव स्नानवस्त्रनिषीडने । निवीतीतु भवेद्विप्रस्तथा मूत्रपुरीषयोः । आशाकं तु—वस्त्रनिषीडने चैव कुशानां चैव प्रसर्जने । अपसव्येन कर्तव्यं हस्तप्रक्षालनं तथेत्युक्तम् । अतो विकल्पः । बहुचान्तु प्राचीनाचीनी । बहुचपरिशिष्टे—प्राचीनाचीनी वस्त्रनिषीडयेदित्युक्तेः । इदं च जीवत्पितृकोनकुर्यात् । न जीवत्पितृकः कुर्याद्वस्त्रनिषीडनं बुध इति जीवत्पितृकनिर्णयेपुराणात् । यत्तु पराशरः—निराशराः पितरो यांति वस्त्रनिषीडने कृते । तस्मान्न पीडयेद्वस्त्रमकृत्वा पितृतर्पणमिति । तद्वागप्राप्तवस्त्रनिषीडनपरम् । अतएव मध्याह्ने स्नाने हेमाद्रौ ग्रह्यां डे—ततः स्नात्वा विधनेन संतर्प्य पितृदेवताः । जलाशयाद्विनिर्गत्य द्विराचामेत्समाहितः । स्नानवस्त्रमनिषीड्य व्याप्य मास्थलतर्पणात् । स्थले पितर्पणं कृत्वा ततो वस्त्रं निषीडयेत् । एवं वस्त्रं निषीड्यैकपादं जलेऽन्यस्थले कृत्वा आचामेत् । उदके चोदकस्थस्तु स्थलस्थस्तु स्थले शुचिः । स्नात्वा चामेत्तदा विप्रः पादौ कृत्वा स्थले जले इति दक्षोक्तेः ॥ तर्पणोत्तरं दर्भत्याग उक्तः स्मृतिरत्नावल्याम्—त्रिकिरेपि इदने च तर्पणे श्राद्धकर्मणि । आचांतस्तु प्रकुर्वीत दर्भसंत्यजनं बुधः । दर्भत्यागो प्राचीनाचीनी तित्वमुक्तं प्राक् ॥ नदीस्नाने तत्प्रार्थनोक्तं कर्मात्मैर्—ज्ञानतो ज्ञानतो वापि यन्मे दुश्चरितं कृतम् । तत्क्षमस्वाखिलं देवि जगन्मातर्न मोस्तुते । स्नानाकरेण प्रायश्चित्तमुक्तं ऋग्विधाने—त्रिप्य(श्च) प्रमुस्रुक्तं च स्नानलोपो भवेद्यदि । स्मृतिरत्नाचन्यां तु—स्नानलोपे गायत्र्यष्टसहस्रजप उक्तः । स्नानमकृत्वा भोजने उपवासं विरात्रं कुर्यादिति स्मृत्यर्थे सारं ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टा लक्ष्मणभट्टकृता वाचारबोधप्रतः स्नानम् ॥

अथ स्नानोत्तरकृत्यम् । हारीतः—स्नात्वा गात्रमवमृज्यान्नाशिशो विधुनुयान्नोत्तरीयविपर्ययसं कुर्यादिति । त्रिकाण्डमंडनः—दीपं शूर्पतथा शय्यापादनार्णचमार्जनीम् । स्नानं तस्य स्थले धस्तु पुनः स्नानेन शुद्ध्यति । विष्णुः—न तैलवसे स्पृशेन्न पूर्वधृतमक्षालितं वा सोविभृयत्

भ्रातृएवसोष्णीपेधौतवाससीविभृयात् न्लेच्छांत्यजपतितैर्नसंभापेतइति । उष्णीपकेशजलपकर्पणार्थवत्त्वमितिपृथ्वीचंद्रः । अतएव
 हारीतकौमानग्रहणम् । केचित्तुसोष्णीपवासोधारणानुवादेनधौतत्वविधानात्कर्मकालंविनाक्षानोत्तरमपिधौतप्रसिद्धोष्णीपधारणम् । वृद्ध
 पराशरेण—यच्चश्मश्रुपुकेशेषुजलदेहलोमसु । हस्ताभ्यांतत्रवर्णेजलंविद्वान्विमार्जयेदिति शिरोमार्जनवस्त्रनिषेधादित्याहुः । वस्तुतस्तु—
 मार्जयेद्वस्त्रशेषेणनोत्तरीयेणचाशिरइतिव्यासवचनैकवाक्यतयाक्षानवस्त्रद्वयस्यैवनिषेधः । अतएवस्नानोनांनिमृज्याच्चक्षानशब्दानपाणिने
 तिविष्णुपुराणात् । मार्जननिषेधएतत्परइतिपारिजातस्मृत्यर्थेसाराचारादर्शाः । नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेदितिवस्त्रनिषेधेसिद्धेक्षानशा
 दीनिषेधोदोषाधिक्यार्थइतिटोडरानंदः । समर्थस्यमार्जनाभावोऽसमर्थस्यपाणिशाटीमार्जनाभावइतिहरिहरः । चंद्रोदयेसंग्रहे—
 ग्रात्वादूरंतरेतिष्ठेत्प्राचीनावितिनाद्विजः । यावत्स्ववनिदेहांबुतूष्णीगृतादितुस्ये । सुराबिंदुसमाज्ञेयाःपृष्ठतःकेशबिंदवः । तएवपुरतोज्ञेयाः
 मर्तीयोपमादुर्ध्वैः । तिस्रःकोट्योर्ध्वकोटीचयानिरोमाणिमानवे । स्वतिसर्वतीर्थानितस्मान्नपरिमार्जयेत् । देवलः—देवाःपिपतिशिरसोमुख
 स्नाप्सरसस्तथा । वक्षसोपिचगर्धर्वाअथस्तात्सर्वजंतवः । अगानिशक्तौवर्णेणपाणिनाचनमार्जयेत् । धौतावरेणवाप्रोच्छविविभृयाच्छुष्कवाससी ।
 अमार्जनपक्षेगोदोहनकालपर्यंतंतथैवतिष्ठेदित्याचारदर्पणः । हेमाद्रौभरद्वाजः—वस्त्रोदकमपेक्षतेयमृतादासवर्गिणः । कंचित्कालंस्थित
 न्तस्माज्जलमसौनिपातयेत् । तदुत्तरमपिमार्जनंकार्यशक्तेन । आर्द्रएवतुवासांसिस्नात्वासेवेतमानवइतिविष्णुक्तेः । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—
 ततस्वाचमनंकृत्वाश्रोक्षितंवस्त्रमावहेत् । योगयाज्ञवल्क्यः—स्नात्वैववाससीधौतेअक्लिप्तेपरिधायच । प्रक्षाल्योरुमृदाद्विथ्वहस्तौप्रक्षाल
 येत्तथा । जाचालिः—स्नात्वा निवसवसनंजवेशोभ्येसृद्भसा । अपवित्रीकृतेतेहि कौपीनस्नानवारिणा । कौपीनपदोपादानाद्यतिपरमिदमि
 त्तिकेचित् । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—शुचीबोह्व्यामस्तइत्युक्त्वाशुद्धमंथरम् । संप्रोक्ष्यदेवसत्वेतिव्याहृत्यादायभास्करम् । उदु

संजातमेदसमित्युज्ज्वलाढ्येयततः । आवहंतोत्सुदाहृत्यपरिधायद्विराचयेत् । भृशुः—आक्षेपणस्यसितं वस्त्रं नृपस्यरक्तमुल्बणम् । पीतं वैश्यस्य
 शूद्रस्वनीलं मलयदिप्यते । मलवत्कृष्णमिति पृथ्वीचंद्रः । यत्तु नारसिंहे—नरक्तमुल्बणं वा सोननीलं च प्रशस्यते । मलाकं
 चद्रशाहीनं वर्जयेदं च बुधश्च तिरक्तनीलवस्त्रयोर्निषेधः स पूर्ववाक्यात्क्षयिष्यद्विभ्रविषयः । ज्यासः—नाग्निदीप्तेनार्द्रेण न सूक्ष्म्याग्रथितेन च । योग
 कीर्णो न शक्तिं भिन्नं मालिनं केन शृणुते । छिन्नाग्रं चोपवस्त्रं च कुत्सितं धर्मतो विदुः । भारते—वस्त्रं नान्याधृतं ग्राह्यं न चातिविकृतं तथा । योग
 याज्ञवल्क्यः—दग्धं जीर्णं च मलिनं मूषकोपहृतं तथा । खादितं गोमहिष्याद्यैस्तत्त्याज्यं सर्वथा द्विजैः । प्रयोगवारिजाते संग्रहे—स्नानं
 कृत्वा र्द्रवसंस्तुञ्ज्यं मुतारयेद्बुधः । आर्द्रवस्त्रमप्यस्ताचेत्युनःस्नानेन शुद्ध्यति । तत्रैवोदाना—स्नात्यानुपहृतं वस्त्रं परिदध्यावधा विधिः । अभावे
 पूर्ववस्त्रं वा संश्लेष्य त्रयोपहृतं ननु । अनुपहृतं अपरिहितम् । जावालिः—नार्द्रमेकं च वसनं परिदध्यात्कथं चत । स्मृतिरत्नावहत्यां अंगिराः—
 आर्द्रवासास्तु यत्कुर्यात्त्रयोपहृतं ननु । सर्वतद्राक्षसं विद्याद्विजो नृचयत्कुतम् । सप्तयाताहृतं वस्त्रं शुष्कवल्गुतिपादितम् । आर्द्रवापि द्विजा
 तीनामाहृतं गौतमादिभिः । कृष्णभट्टीये—ईषद्धौ तं स्त्रियाधौ तं शूद्रधौ तं तथैव च । अधौ तं तच्च विज्ञेयं शुष्कं दक्षिणपदैवैः । देवलः—स्वयं धौ
 तेन कर्तव्याः क्रियाधर्म्या विपश्चिता । न तु नेव कथौ तेन नाहतेनाचकुत्र चित् । नाहतेनेत्येकं पदम् । स्वयं ग्रहणादेव नेव कनिष्ठे स्त्रिभिर्वेधोऽन्येनापि
 प्राक्षणादिनाधौ तेन क्रियाकार्ये तेन दर्धम् । अहृतलक्षणमाह पुलस्त्यः—ईषद्धौ तं न वंशे तं सद्यं न धारितम् । अहृतं तद्विजानीयात्सर्वकर्म
 सुपावनम् । ब्राह्मे—अच्छिन्नाग्रं च यद्रक्षं मृदाप्रक्षालितं च यत् । अहृतं धातुरक्तं वा तस्य विप्रमिति स्थितिः । माधवीये प्रजापतिः—क्षौभं

१ कानं कृत्वा शपादं कलं लजे गद्यामधो द्विजः । ग्रहे ज्ञानमयो हृदवा विभ्रजे कतकृष्येतः । संस्तार्य परिधायार्द्रं वस्त्रं नयादावधः क्षियेत् । शुद्धे तु र्ध्वमाकर्षेदिति कृष्णभट्टीये कर्म
 लापरीतेन ।

वासः प्रशंसंति तर्पणे सदंशं तथा । कापायं धातुरक्तं वानोत्पन्नं तु कर्हि चित् । भृगुः—दिवाकीर्तिकृतं वासः सर्वदा परिवर्जयेत् । काशीखंडे—
 नीलीरक्तं तु यद्वखंडं तत्स द्विवर्जयेत् । क्षीणां क्रीडां सर्वसंयोगेशयनीयेन दुष्यति । अंगिराः—मृते भर्तुरियानारीनीलीवखं प्रधारयेत् । भर्तुनार
 कं यातिसानारीतदन्तरम् । चंद्रोदयेस्कांदे—स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् । धृतात्समहायज्ञानीलीवासो विभर्तियः । डोडरा
 नंदे भविष्ये—नीलीरक्तं यदा वखं विप्रस्त्वं गेपु धारयेत् । अहोरात्रोपितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति । मिताक्षरायां मार्कंडेयः—रोमकूपै
 र्यदा गच्छेद्रजोनीत्यास्तु कस्यचित् । त्रिवर्णे युचसामान्या तत्तद्वखं विशोधयन् । नीलीदोषः कार्पासे एव । ऊर्णयां पट्टवखे वानीलीरागो न दुष्यती
 तित्तैर्वोक्तेः । नारायणदास निबंधे भृगुः—क्षीधृताशये नीली ब्राह्मणसन दुष्यति । नृपस वृद्धौ वैश्यस्य पर्वण्ये विधारणमिति । श्याता
 तपः—प्रागगमुदग्रं वाधौ तंवखं प्रसारयेत् । पश्चिमाग्रं दक्षिणायं पुनः प्रक्षालनाच्छुचि । योगयाज्ञवल्क्यः—अभावे धौतवस्त्वस्य शाणक्षौ
 माजिना निच । कुतपयोगपट्टं वा द्विवासायेन वा भवेत् । क्षौममतसीसूत्रकृतम् । कुतपोनेपालकंचलः । धौतेति विशेषणपदाच्छाणादीनि प्रक्षा
 लितान्यपि श्लथीयात् । द्विवासेति पदोपादानाच्चोत्तरीयत्वेनैव शाणादीनां ग्रहणं न तु परिधानीयत्वेनेत्युक्तमपरांके । अन्ये तु—परिधेयं स
 दानासः कार्पासं सदंशं सितम् । क्षौमं वा कुतपं वापि न कौशेयं कदाचनेति जातु कर्ण्योक्तेः क्षौमाजिनयोः परिधानीयत्वमप्याहुः । यस्तु आद्धहे
 माद्रौ बौधायनः—क्षौमाणि वासांसि तेपमलाभे कार्पासिकान्यौर्णकानि भवतीति तच्छ्राद्धे देयवस्त्रपरम् । स्मृत्यर्थे सारं—केशनिर्मितवस्त्रधरणे
 उपवास इति । व्यासः—नोत्तरीयमधः कुर्याच्चोर्ध्वनाथस्तनांवरम् । नांतर्वासो विधायान्यद्वसीत वसनं शुभ ॥ उत्तरीयमाह ज्ञातु
 कर्ण्यः—सत्रं धिपरिमंडलमुत्तरीयं कुर्याद्वस्त्रोत्तरीयात्वे कांगुलं खंगुलं चतुरंगुलं वा सत्रैरेव कृतं परिमंडलमुत्तरीयं कुर्यादिति । अंतर्वास उ
 रंतमयोगपरिजाते संग्रहे—योऽश्वादादशाष्टाभिरंगुलैर्विस्तृतं च यत् । आयतं व्याममात्रं च तदंतर्वास ईरितम् । उत्तरीयांतर्वासो रभेद इति

केनित् । भेदइत्यन्ये । उत्तरीयार्थेयज्ञोपवीतवेत्युक्तम् । परिहितवस्त्रस्य चोर्ध्वभागमुत्तरीयकुर्यात् । एकंचेत्तस्योत्तरवर्गेण प्रच्छादयतीति पार
 स्फुरोक्तेः । उत्तरीयंचपुरोदेशावस्थितदशनधारयेत् । आगशंचोत्तरीयंतु कर्मकालेन धारयेदिति पृथ्वीचंद्रोक्तेः । उत्तरीयस्थानीयंतृतीयो
 पवीतं जीमस्तिपृकोनधारयेत् ।—उत्तरीयं योगपटंतर्जन्यां रजतं तथा । न जीवति पृथ्वीकैर्धौर्ज्येष्ठो वा विद्यते यदीति चंद्रोदधे संग्रहान् । उत्तरीयं
 यनोपरि त्रासो मानं किंतु सग्रं विपरिमं डलमित्यादि जानातृकण्योक्तं । उक्तपरिवासस्तु तस्यापि भवत्येव ।—एकवस्त्रो न मुंजीयात्तु कुर्याद्वेव तार्च
 नम् । न चार्चयेद्विजाग्रान्यर्कुर्यादेवं विधो न इति गोभिलेन निषेधात् । नन्वेकवस्त्रइत्यस्य सामान्यरूपत्वा जीवतिपितृकस्य सर्बोत्तरीयवाध इति
 चेत् । न । उत्तरीयशब्दस्य र्थो गिकलोपि जानातृकण्योक्तोत्तरीये रूढे रिति पितृचरणाः । वर्धमानपरिभाषायां शातात्तपः—सव्यादं
 मात्परिग्रहं रुद्रिदेशधृतां वरम् । एकवस्त्रविजानीयाद्वैपिन्ये च कर्मणि । वीधाघनः—अकच्छ. पुच्छकच्छो वा विकच्छः कटिवेष्टितः । यावदास्ते
 द्विजस्तावन्धृद्रूपवनसंग्रहः । पुच्छकच्छः पुच्छाकारकच्छः । स चाप्रद्वयस्य मेलनैकस्यैवाग्रस्य कच्छत्वेन भवतीति द्वयमपि निषिद्धम् । अत्र द्विज
 स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वे सर्वस्यापितत्वापत्तेः । अकच्छत्वादि विशिष्टस्य तत्त्वैव परीत्येवागारवैम् । अतोऽकच्छत्वादेवोद्देश्यत्वात् स्त्रीशूद्रादेरपि क
 च्छाग्रस्यकः । न च द्विजपदश्रुतेः शूद्रस्य शूद्रतुल्यत्वानुपपत्तेः कच्छइति युक्तम् । द्विजत्वस्याविवक्षितत्वात् । तद्वहणंतु कैमुतिकन्यायार्थम् । अत
 एव शूद्रपदं अकच्छसनमत्वोक्तिश्च । आद्वहेमाद्रौ—नम्रः स्यान्मलवदासानम्रः कौशेयकेवलः । नमोद्विगुणवस्त्रः स्यान्नमोदग्धपटस्तथा ।
 नमश्चस्युतधासाः स्यान्नम्रः कौपीनकेवलः । नम्रः कापायवस्त्रः स्यान्नम्रश्चार्धपटावृतः । विकच्छोऽनुत्तरीयश्च द्विकच्छोऽवस्त्र एव च । अधौतवस्त्रो
 मलयद्वयः रजकादिधीतवस्त्रो वा । एकस्य पटस्यार्धत्रावृण्वानोऽर्धपटावृतः खंडपटं वसानो वा । परिहितवस्त्रोपरितदुत्तरार्धेन वस्त्रांतरेण वा कटिबंधनं

वासःप्रशंसंति तपणे सदशं तथा । कापायं धातुरक्तं वानो ल्वणं तु कर्हि चित् । भृगुः—दिवा कीर्तिकृतं वासः सर्वदा परिवर्जयेत् । काशीखंडे—
नीलीरक्तं तु यद्वसं दूरतस्तद्विवर्जयेत् । स्त्रीणां स्त्रीडार्थसंयोगे शयनीयेन दुष्यति । अंगिराः—मृते भर्तरि यानारीनीलीवस्त्रप्रधारयेत् । भर्तुतु नर
कं याति सानारी तदनंतरम् । चंद्रोदये स्कांदे—स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणम् । वृथा तस्य महायज्ञानीलीवासो विभर्तियः । टोडरा
नंदे भविष्ये—नीलीरक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्वर्गे पुधारयेत् । अहोरात्रोपितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्धति । मिताक्षरायां मार्कण्डेयः—रोमद्वये
र्यं दगच्छेद्रजोनीत्यास्तु कस्य चित् । त्रिवर्णे पुच सामान्या तप्तसकृच्छं विशेषनम् । नीलीदोषः कार्पासे एव । ऊर्णायां पट्टवस्त्रे यानीलीरागो न दुष्यती
ति त्रैवोक्तेः । नारायणदास निबंधे भृगुः—स्त्रीधृताशयने नीली ब्राह्मणस्य न दुष्यति । नृपस्य दृष्टौ वैश्यस्य सर्वण्येव विधारणमिति । शात्ता
तपः—प्रागगमुदग्रं वाधैतं वस्त्रं प्रसारयेत् । पश्चिमाग्रं दक्षिणायं पुनः प्रक्षालनाच्छुचि । योगयाज्ञवल्क्यः—अभावे धौतवस्त्रस्य शाणक्षौ
माजिना निच । कुतपयोगपट्टं वा द्विवासायेन वा भवेत् । क्षौममत्तसी सूत्रकृतम् । कुतपोनेपालकंचलः । धौतेति विशेषणपदाच्छाणादीनि प्रक्षा
लितान्यपि गृहीयात् । द्विवासेति पदोपादानाच्चोत्तरीयत्वेनैव शाणादीनां ग्रहणं न तु परिधानीयत्वेनेत्युक्तमपरांके । अन्ये तु—परिधेयं स
दावासः कार्पासं सदशंसितम् । क्षौमं वा कुतपं वापि न कौशेयं कदाचनेति जातू कण्ठ्योक्तेः क्षौमाजिनयोः परिधानीयत्वमप्याहुः । यत्तु आन्ध्रह
माद्रौ चो धारयनः—क्षौमाणि वासांसिते पामलाभे कार्पासिकान्यौर्णकानि भवंतीति तच्छ्राद्धे देयवस्त्रपरम् । स्मृत्यर्थं सारं—केशनिमित्तवस्त्रधारणे
उपवास इति । न्यासः—नोत्तरीयमधः कुर्यान्नोर्ध्वनाथस्तनांबरम् । नांतर्वासो विधायान्यद्वसीतवसनं बुधः ॥ उत्तरीयमाह जातू
कण्ठ्यः—सग्रांषि परिमंडलमुत्तरीयं कुर्याद्ब्रह्मोत्तरीयात्वे कां गुलं ब्रह्मं गुलं चतुरंगुलं चतुरंगुलं वा सत्रैरेव कृतं परिमंडलमुत्तरीयं कुर्यादिति । अंतर्वास उ
क्तं प्रयोगपारिजाते संग्रहे—षोडशद्विंशतिभिर्गुलैर्विस्तृतं यत् । आयतं व्याममात्रं च तदंतर्वास ईरितम् । उत्तरीयांतर्वासो रगेद इति

केचित् । भेदइत्यन्ये । उत्तरीयार्थेयज्ञोपवीतवेत्युक्तम् । परिहितवस्त्रम्यचोर्ध्वभागमुत्तरीयकुर्यात् । एकंचेतत्सोत्तरवर्गेणग्रच्छादयतीतिपार
 स्फुरोक्तेः । उत्तरीयचपुरोदेशामभ्यतदग्रनधारयेत् । प्रागग्रचोत्तरीयतुरुर्मकालेनधारयेदितिपृथ्वीचंद्रोक्तेः । उत्तरीयस्यानीयतृतीयो
 पवीतनीयपितृस्नोभारयेत् ।—उत्तरीययोगपटंतर्ज्यारजंतं तथा । नजीवत्पितृकैर्षयज्येष्ठोवाविद्यतेयदीतिचंद्रोदयेसंग्रहात् । उत्तरीयं
 चनोपरिरामोमात्र किंतुमुग्रविगरिमडलमित्यादिजान्तरुण्योक्तं । उक्तपरिवांसस्तुतस्यापिभवस्येव ।—एकवस्त्रो नमुंजीयाद्यकुयोद्देवतार्च
 नम् । ननार्चयेद्विजाग्रान्यकुयदिरेमिधोनइतिगोभिलेननिषेधात् । नन्वेकवस्त्रइत्यस्यसामान्यरूपत्वाजीवत्पितृकस्यसर्वोत्तरीयवाचइति
 चेत् । न । उत्तरीयग्रन्थमयीगिरुत्वेपिजान्तरुण्योक्तोत्तरीयेरूढेरितिपितृचरणाः । चर्धमानपरिभाषायांशातातपः—सव्याद
 मात्परिग्रहकृतिदेशगृतांवरम् । एकवस्त्रनिजानीयार्धेरेपिन्येचकर्मणि । यौधायनः—अकच्छ पुच्छकच्छोवाविकच्छ. कटिचेष्टितः । यावदास्ते
 दिग्मायच्छद्रूपमगशयः । पुच्छकच्छ. पुच्छाकारकच्छ. । सचाग्रद्वयसमेलनैरुसैवाग्रसकच्छवेनभवतीतिद्वयमपिनिषिद्धम् । अत्रद्विज
 म्योदेदयत्तास्त्रेदकलेमर्यापितत्वापतेः । अकच्छत्यादिविशिष्टसतत्तैपरीत्येवागारवैम् । अतोऽकच्छरवादेवोद्देश्यत्वात्स्त्रीशूद्रादेरपिक
 च्छभाषयत् । नचद्विजपदयुते शूद्रस्यशूद्रतुल्यत्वानुपपत्तेः कच्छइतियुक्तम् । द्विजस्यसाविवक्षितत्वात् । तद्वहणतुर्कैमुतिकन्यायार्थम् । अत
 एवशूद्रपद अकच्छमनग्रत्वोक्तिश्च । आद्धर्मादौ—नग्र. सान्मलपद्मासान्नः कौशेयकेवलः । नग्रोद्विगुणवस्त्रः स्यान्नग्रोदग्धपटस्तथा ।
 नग्रमस्तूतरामा. न्यान्नग्र कौपीनकेवलः । नग्र. काषायमस्र स्यान्नग्रार्थपटावृत । विकच्छेऽनुत्तरीयश्चद्विकच्छोऽवस्त्राएवच । अथौतवस्त्रो
 मलमदग्र रजकादिधीतवयोवा । एकम्यपटस्यार्धप्रावृणानोऽर्धपटावृतः सडपटवसानोवा । परिहितवस्त्रोपरितदुत्तरार्धेनवस्त्रांतरेणवाकटिघ्नं

१ उपवीतमातुपमिपिपाठ २ यागव्याभिभक्तयेपिपाठ ३ विमन्त्रोविपरीतश्च

द्वितीयकच्छः । अप्रमलवन्निपेधः समर्थपरः । नजीर्णमलवद्वासाभवेच्च विभवेसतीति याज्ञवल्क्योक्तेः । वस्तुतस्तु नग्रः स्थान्यलवद्वासा इत्यादौ निपेधश्रुतेः ननग्रः कर्मकुर्वतीत्यनेनेकवाक्यत्वाच्चा नग्रेन ग्रमत्वोक्तेः कर्मकालपरत्वादस्य पुरुषार्थत्वाद्विन्नवाक्यमेव युक्तमिति हेमाद्रिः । कौशेय केवलस्य नग्रत्वोक्तेः वासः सहितकौशेयत्वेन नग्रत्वम् । भृगुः—नग्रो मलिनवस्त्रः स्यान्नग्रश्चाद्रपटावृतः । नमोरक्तपटस्तथेति चंद्रिकायां द्वितीयापादपाठः । सर्वकर्मस्वासुरकच्छानिपेधमाह याज्ञवल्क्यः—जपेहोमेतथादानैर्देवैर्विज्येचकर्मणि । धात्रीयाज्ञासुरीकच्छांशेपेकर्मणि वेच्छया । तत्तक्षणाद्वाहसपत्न्य—परिधानाद्दहिः कच्छानि धद्वाह्यासुरीमता । बहिः कच्छातु संवृतपरिधानवस्त्रांतदतिवर्धमानः । स्मृत्यंतरे—संयोजित दशं चापि क्षार्धं चिच्छन्नदशं तथा । नित्येनेमिति केवापि प्रयत्नेन विवर्जयेत् । अकृत्रिमदशं वस्त्रं दशं सर्वकर्मसु । कृच्छणभट्टीये योगयाज्ञा चल्मयः—जानुगूर्तुन वस्त्रात्रिकच्छं धारयेद्दुधः । मनुः—नागौ च वामकुक्षौ च यष्टौ वैवपथाक्रमम् । वस्त्रग्रावरणं यत्स्यात्तत्किञ्छमुदाहृतम् । भारते—अन्यदेवभेद्वासाः शयनीयेन राधिष । अन्यद्रथ्यासु देवानामर्चायामन्यदेवहि । अन्यबलोकयात्रायामन्यदीश्वरदर्शने । सुभंतुः—अन्यत्क्षानेनं तथापाने गोजने चान्यदेवहि । इति श्रीमन्नारायणभट्टा ० लक्ष्मणभट्टकृता वाचारबेत्तानोत्तरकृतम् ॥

अथ तिलकविचारः । विष्णुस्मृतौ बृहन्नारदीये च—यागोदानं जपोद्दोमः स्वाध्यायः पितृतरपणम् । भस्मीभवतितत्सर्वमूर्ध्वपुंड्रे चिनाकृतम् । पादो रूतिर्न रुमाह्वात् न म्येवम् । इदं यागादिसर्वकर्मोपलक्षणार्थं न परिसंख्यार्थम् । उत्तरार्धे सर्वपदश्रुतेः । अपर्णवैष्णवयज्ञसमं स्नातेन च पशुतम् । यच्च शून्यललाटेन तदत्यल्पफलं भवेदित्याश्वलायनोक्तेः । यद्यपि सत्यं शौचमिव्यादि त्रिपुंड्रे पिवाक्यं तथापि तत्क्षत्रियादिय रम् । ऊर्ध्वपुंड्रद्विजः कुर्यात्क्षत्रियस्तु त्रिपुंड्रकमिति माधवीये विष्णुधर्मोत्तरान् । माधवचंद्रिका स्मृत्यर्थं सारानि दिभिक्षिपुंड्राखिख

नाग । ताशीगंडेससर्पिवर्णनेऊर्ध्वपुंड्रांकितालिकाइत्युक्तेऽथ । नचकालाग्निरुद्रोपनिपद्युक्तत्वाद्बलत्रयिपुंड्रत्वम् । शुतीहिभस्मधारणमान
 मास्रातंतनुपुंड्रत्वेनकर्मणित्वेन । तद्यथानल्वेनाप्युपपन्नम् । यद्यपिकर्मगतथापित्रैवकर्मपरम् ।—विनाभस्मत्रिपुंड्रेणविनारुद्राक्षमालया ।
 पृत्रितोपिगहोदेनोनम्यासत्यफलप्रदइतिथितत्वेऽलगात् । सितेनभस्मनातिर्यक्त्रिपुंड्रस्यतुधारणम् । शैवागमेषु निष्ठानांतत्तन्मन्त्रेण शस्य
 तेऽनस्मृतिरद्याचन्यांपचनाय । साधिरुपरं तात ।—श्राल्वापुंड्रमुदाकुर्यादुत्वाचैवतुभस्मनेत्याश्वलायनोक्तेः । तयोरप्यूर्ध्वपुंड्रोपर्ये
 रजुयात् । तयोराल्पितानाहितानाद्योः । ऊर्ध्वपुंड्रमिनामोहाद्यदिकुर्याच्चिपुंड्रम् । नतस्यफलमामोतिदानस्याश्रोनियेयथेतिस्मृतिरद्वाचल्यं
 ननात् । यत्तुपाद्येकार्तिकमाह्वातग्ने-ऊर्ध्वपुंड्रेत्रिपुंड्रयःकरोतिसनराधमः । मुक्त्वाविष्णुगुहंपुण्यंसयातिनरकंध्रुवमितितद्भस्मान्यपरम् ।
 तद्वारणमिधिवैवर्ष्यापत्तेः । यद्वाशुद्धतांतिरुपरम् । नचश्राद्धेऽत्रिपुंड्रनिषेधानुपपत्तेस्तत्प्राप्तिः । तदधिकारिणिक्षत्रियेतद्विषेधचारिताथ्यात् ।
 रागप्राप्तनिषेधोपपत्तेः । माभधीयेन्नाहो—पंताग्रेनदीतीरेमक्षेत्रेविशेषतः । सिंधुतीरेचवल्मीकेतुलसीमूलसंस्थिताः । मुदएतास्तुसंश्रा
 त्पारजयेदन्यमृत्तिरुताः । चंद्रोदयेगोभिलः—गोरोचनंपंचगव्यपंचांगंविल्ववृक्षतः । कालीयकंचदनंचपञ्चकरक्तचंदनम् । गोमयंहो
 लिताभस्मश्वेतापीतारुणाचमृत् । पुण्यश्वेनोद्धसाग्राहानदनद्योस्तुशर्मराः । पंचांगमूलत्वधपत्रपुष्पफलानि । कालीयकंपीतचंदनम् ।
 न्यासः—जाह्नवीतीरसंयुतांमुदंमूर्ध्निभर्तियः । निभर्तिरूपसोऽर्कस्यतमोनाशायकेऽलम् । सत्यतपाः—गोमतीतीरसंयुतांगोपीवापी
 मगुरुनाग । मुदंमूर्ध्नादेधमृतुमर्षपापैःप्रमुच्येते । माघवीरे—द्वारवत्युद्धवाक्षोपीचंदनादूर्ध्वपुंड्रकम् । धारयेन्नित्यमेवहिपापंहंतिदिनेदिने ।
 पाग्ने—गृत्तिकचंदनंभस्मतीर्यचैत्रचतुर्थकम् । एभिर्द्रव्यैर्यथाकालमूर्ध्वपुंड्रभवेत्सदा । चंद्रोदयेऽत्रस्यपुंड्रंजलांतःकर्म
 विद्धये । तोयेनतिलकंन्यानेत्तरमाग्न्यपरिधानादितिपंचायतनसारः । वक्षपरिधानोत्तरमपिद्रव्यांतराभाववृत्तिचंद्रोदयः । आश्वला

यनः—ह्यात्वापुंङ्मृदाकुर्याद्धृत्वाचैवतुभस्मना । देवानभ्यर्च्यगेधेनसर्वपापापनुत्तये । तत्रविशेषमाहृदयासः—ऊर्ध्वपुंङ्मृदाकुर्यात्त्रिपुं-
 भस्मनातथा । चदनेनोभयंकुर्यान्नतिर्यगोपिचंदनम् । चतुर्विंशतिमते—येषुदेशेषुविप्रदेवास्तीर्थानिमृत्तिकाः । तत्रतान्नावमन्येतथ
 माचारार्थतत्रये । तिलकरुरणेविशेषोब्रह्मांडे—अगुष्टपुष्टिद-श्रोक्तोमध्यमायुष्करीभवेत् । अनामिकान्नदानित्यमुक्तिदाचप्रदेशिनी ।
 एतैरगुलिभैदैस्तुकारयग्रनहैःस्पृशेत् । तिलकप्रमाणंब्रह्मांडेसत्यव्रतस्मृतौच—दशांगुलप्रमाणंतुत्तमोत्तमगुच्यते । नवांगुलमध्य
 मस्यादशांगुलमत-परम् । सप्तपदपचभिःपुंङ्मध्यमात्रिविधस्मृतम् । चतुस्त्रिंशंगुलैःपुंङ्कनिष्ठानिविधभवेत् । तिलकाकृत्तिविशेषोपित
 न्नैव—वर्तिदीपाकृत्तिवापिषेणुपत्राकृत्तितथा । पद्मस्यमुकुलाकारंतथैवकुमुदस्याच । मत्स्यकूर्माकृत्तिवापिशंखाकारंमथापिवा । प्रयोगपारि
 जाते—निटिलैचैवबाहोश्चदडवत्कर्णपल्लवे । हृदयेकमलाकारमुदरेदीपवह्निखेत् । वेणुपत्रसमाकारंबाहोर्भ्येखितेषुधीः । अधःपृष्ठेस्कंधदे
 शेलिपेअवूषलाशवत् । निटिलेलाटे । यत्पुपंचायतनसरेपादौ—नासामूलंसमारभ्यललाटांतलित्सेन्मृदा । मध्येछिद्रंप्रकर्तव्यंतच्छिद्रं
 हरिमदिरमिति । तत्रमूलमृगम् । अत्रकश्चित्—वीक्ष्यादर्शेजलेवापियोविदध्यात्प्रयत्नतः । ऊर्ध्वपुंङ्मृदाभागसयातिपरमांगतिमिति ब्रह्मां
 डोर्केर्जलेप्रतिविंबद्वोर्ध्वपुंङ्कुर्यादित्याह । तन्मदम् । नपादुकास्योनादर्शनजलेस्त्वयलोकयन्त्रितिकृष्णभट्टीये—तिलकप्रकरणेस्मृत्यत
 रात् । मयितेजइतिच्छायास्वाह्वांशुगतांजपेदिति याज्ञवल्क्येनजलेस्वप्रतिविंबदर्शेनायश्चित्तोक्तेश्च वाक्यस्यचंद्रिकाघलित्तत्वेननिर्मु
 लत्वाच्च । स्मृतिरज्ञाचल्यांपृथ्वीचंद्रेचब्राह्मे—सदर्शेणतुहस्तेनय-कुर्यात्तिलकबुधः । आचम्यसविशुद्ध्येतदर्भत्यागेनचैवहि । ब्र
 ह्मांडे—नामान्युचार्यविधिनाधारयेदूर्ध्वपुंङ्कम् । ललाटेकेशवविधात्रारायणमथोदरे । माधवंहृदयेन्यसेतोविंदंकंठकूपके । विष्णुंदक्षिण

कुक्षीतुतच्छुभे मधुसूदनम् । त्रिविक्रमं कर्णगूले वा मकुक्षौ तु चामनम् । श्रीधरं च हृषीकेशं वामयोर्वाहुकर्णयोः । पद्मनाभं पृष्ठदेशे ककुक्षौ मोदरस्मरेत् । वायुदेवं स्मरेन्मूर्ध्नि तिलकं चारे त्यक्त्वा । केसवादिभं वा अथ तुर्धीनामौ ताद्रष्टव्याः । तिलकलापनकमोप्यथ मिति प्रयोगपारिजातः । आन्वलायनः—मूर्ध्नि ललाटे नामौ च हृदये कंठकूपके । पार्श्वे बाहोः परगले दक्षसव्ये च पश्चिमे । स्तनयोर्मूर्तिर्नमैश्च स्थानेष्वेव द्विद्विभुजः । तत्रैव—संकर्षणादिभिः कृष्णशुक्ले च तैश्च वादिभिः । कृष्णभट्टीयेष्वेवम् । पंचायतनसारे पाद्ये—एवं द्वादशशुद्धाणि ब्राह्मणः स ततं चरेत् । चत्वारिभूतांगोक्तं शुद्धाणि द्वे विंशं स्मृते । एकपुंड्रं च नारीणां शूद्राणां च विधीयते । ललाटे हृदि बाहोः अथ पुंड्राणि धारयेत् । ललाटे हृदये द्वे भाले त्वेकं विधीयते । मदनपारिजाते ब्रह्मांडे—इयमं शांतिकं श्रीकृष्णं संवश्यं करं तथा । श्रीकरं पीतमित्याहुः श्वेतं मोक्षप्रदायकम् । इयमं मृगमदादेः । रक्तं सिंदूरादेः । पीतं गोरोचनादेः । हारीतः—अभ्यंगे सूतके चैव विवाहोऽपुत्रजन्मनि । मांगल्येषु च सर्वेषु न धार्यं गोपिचंदनम् । आरुद्धदीपकलिकायां चिष्णुः—ऊर्ध्वपुंड्रं द्विजातीनामग्निहोत्रसमो विधिः । आरुद्धकाले तु संग्राहं कर्तुं भोक्ता च वर्जयेत् । तत्रैव नारायणः—ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा चंद्राकारमथापि वा । आरुद्धकर्तानकुर्वीत यावद्विण्डान्ननिर्वपेत् । विश्वादर्शं स्प्ये चम् । आरुद्धदिने तिलकनिषेधः प्रातः संध्यावंदनादावपीति आरुद्धकाशिका । तत्र । वर्जयेत् तिलकं भाले आरुद्धकाले कदाचने तिस्रस्तत्रतोक्तैः । यत्तु पराशरः—ऊर्ध्वं च तिलकं कुर्याद्वै वैपित्र्ये च कर्मणीति तत्तर्पणादिपरम् । यत्तु—ऊर्ध्वं च तिलकं कुर्यान्न कुर्याच्च त्रिपुंड्रकम् । निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा चैव त्रिपुंड्रकमिति वृद्धपराशरेण आरुद्धे ऊर्ध्वपुंड्रं भवतीत्युक्तम् । तत्रोक्तं परं न कर्तृपरमिति शुद्धीचंद्रः । निष्कर्षस्तु शिक्षाचाराद्यवस्था । ऊर्ध्वपुंड्रं च तुलसी आरुद्धेनेच्छंति केचन । वृद्धाचारः परग्राहस्तस्माच्छ्रेयोर्धिर्नैरिति वृद्धचारदीपात् । आचारनिलके—न चोर्ध्वं धारयेद्भस्ममृदंति यद्भनधारयेत् । चंदनागुरुकस्तूरीकुंजमानियथेच्छया । स्मृतिरत्नावल्यां—ब्राह्मणानां नृपाणां च भस्ममिश्रं च चंदनम् । नेत्रयुग्मप्रमाणं तु त्रिपुंड्रं धारयेद्विजः । मध्यमा

नामिकांगुलैलाटेयन्निपुङ्गकम् । तन्निपुङ्गभवेच्छस्त्रमहापातकनाशनम् । केदारखंडे—ललाटेगुष्ठरेखा च आदौ भाव्याप्रयत्नतः । मध्यमां व
 जैविरातु अंगुलीद्वयकेन च । एवं त्रिरेखासंयुक्तललाटेयस्य दृश्यते । स शैव शिववज्ज्योदशनात्पापनाशनः । पुरुषार्थप्रबोधे—श्रौतभस्मद्वि
 जामुख्यं स्मार्तगौणं प्रकीर्तितम् । श्रौतं भस्मतथा स्मार्तं द्विजानामेव कीर्तितम् । औपासनसमुत्पन्नगृहस्थानां विशेषतः । समिदमिदमुत्पन्नं धार्यैवै
 ब्रह्मचारिणा । शूद्राणां श्रोत्रियागारेपचनाग्निसमुद्भवम् । अन्येषामपि सर्वेषां धार्यदावानलोद्भवम् । अपक्वमतिपक्वं च सत्यज्यभसितसितम् ।
 आदाय वा ससालोदरभस्माधारे विनिक्षिपेत् । चंद्रोदये शैवे—तर्जन्यनामिकामधैस्त्रिपुङ्गुं तु समाचरेत् । पचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्नि प्रणवेन तु मं
 त्रतः । अंगुलैर्विन्यसेद्भालेशिरोमनेन देशिकः । सव्येन दक्षिणे कर्णवामदेवेन वामतः । अघोरेण तु कंठे च मध्यांगुल्या स्पृशेद्बुधः । हृदयहृदये नैव
 त्रिभिरंगुलिभि स्पृशेत् । विन्यसेदक्षिणे बाहौ शिखामनेन देशिकः । वामे बाहौ न्यसेद्धीमान् कवचेन त्रियंगुलैः । मध्येन स स्पृशेन्नाभ्यामीशानामिध
 मन्त्रतः । तत्रैव क्रिया सारं—भस्मना वै त्रिपुङ्गुं च गृहिणां जलसंयुतम् । धार्यं त्रिपुङ्गुं च यतीनां जलवर्जितम् । वनस्थव्रतकन्यानां दीक्षा
 हीननृणां तथा । पटुगुलाय तमानमपि वाधिकमानकम् । नेत्रयुग्मप्रमाणेन भाले दीप्तं त्रिपुङ्गकम् । अभिरित्यादिभिर्मन्त्रैः पङ्क्तिराथर्वणैस्तथा । ज्या
 युपेण च मनेन मेधावीत्यादिमाधवा । त्रैयवकेण मनेन सतारेण शिवेन च । पचाक्षरेण मनेन प्रणवेन युतेन च । च दनाद्युपरि श्राज्ञो धारयेद्भस्म वै दि
 कम् । लौकिकच दनाद्यतु भस्मोपरि न धारयेत् । सूतसंहितायाम्—ऊर्ध्वपुङ्गुन्यनित्यधारयेद्भस्मना मृदा । ललाटेऽर्हगिमे निष्ठश्च दनेनाथवा
 नरः । अर्हगमे निष्ठस्त्रात्रिकः । धारणप्रकारे न्यद्रोदये च वाराहे—दक्षिणे तु जेविप्रोचिभृयद्वि सुदर्शनम् । सव्येतु शंखं विभृयादिति वेद
 विदो विदुः । क्षत्रादेस्तु ब्रह्मण्डे—चक्रचदक्षिणे बाहौ शस्रवामेपि दक्षिणे । गदां वामे गदाधस्तात्पुनश्चक्रधारयेत् । शंखोपरितथा प्रभुनः

पश्यन् चक्षिणे । हलायुचे—वामेचाहीगदांप्रशंखचक्रंचक्षिणे । उपर्यधःक्रमोक्तेनधृत्वापापक्षयोर्भवेत् । हृदयेवाललाटेयाविलिखेन्मत्स्य
 कण्ठौ । मंत्रमष्टाक्षरंवापित्रीयतेतस्यकेशवः । रामार्चनचंद्रिकायां—ललाटेतुगदाधार्यामूर्ध्निचापःशरस्तथा । नंदकक्षैवहृन्मध्येशंखच
 क्रेषुजह्वये । प्रयोगपतरिजातेसायणीयेचशंखः—चक्रांकितःसदातिष्ठेन्मद्रक्तःसर्वदाशुचिः । अनयोर्व्यवस्थामुत्तमं हितायाम्—
 वेदमार्गं कनिष्ठानवेदोक्तैर्नैववर्त्मना । ललाटेभस्मनातिर्यक्त्रिपुंड्रधार्यमेवहि । विष्णवागमादितंत्रेपुदीक्षितानांविधीयते । शंखचक्रगदापूर्वरं
 कर्तव्यं देहिनाम् । वेदमार्गं कनिष्ठस्तु मोहेनाप्यंकितोयदि । पतत्येव न संदेहस्तथापुंड्रांतरादपि । अत्रैवापान्यवस्था—शुद्धवैदिकेनशिवम
 क्तेनविभूतिरेवधार्या । शुद्धवैदिकेनविष्णुभक्तेनगणपत्यादिभक्तेनचतिलकोधार्यः । तांत्रिकैर्वैदिकैष्णवेनत्वच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यम् ।
 तांत्रिकैर्वैदिकेनशैवेनविभूतिस्तिलकश्चविभूतिमात्रंवाधार्यम् । शुद्धतांत्रिकेणविष्णुभक्तेनसच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यमिति । यत्तुविष्णुः—
 शंखचक्राद्यंकनंचगीतनृत्यादिकंतथा । एकजातेरयंधर्मोनजातुस्याह्निजन्मनः । शंखचक्रंमृदायस्तुकुर्यात्तप्तायसेनवा । सशुद्धवद्वहिष्कार्यःसर्व-
 स्माह्निजकर्मणइति । यन्वाश्वलायनः—यथाश्मशानजंकाष्ठमनर्हसर्वकर्मसु । तथाचक्रांकितोविप्रःसर्वकर्मसुगर्हितइति । यच्च—यस्तुसं
 तप्तशंखादिलिगचिह्नतनुर्नरः । ससर्वथातनाभोगीचांडालोजन्मकोटिपु । द्विजंतुतप्तशंखादिलिगांकिततनुनरः । संभाव्यरोरखंयातियावदिद्राक्ष्य
 तुर्दशेतिबृहन्नारदीयंतच्छुद्धवैदिकपरम् । सततसंहित्तावाक्येनवैदिकस्यचक्रादिधारणनिषेधादनेनतांत्रिकस्यापितत्रिषेधेशंखचक्रादिविध्या
 नर्थक्यपत्तेः । नचतस्यशुद्धविषयत्वेनसावकाशत्वम् ।—शंखशंखचक्रैवातथापंचायुधानिवा । धारयित्वाथविप्रोवैव्रह्मकर्मसमारभेदिति
 नृसिंहप्रसादेपाद्येन, मातुलःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवायदिचेन्नरः । शंखचक्रांकिततनुःशिरसामंजरीधरः । गोपीचदनलिमांगोदृष्टश्चेत्तदधंकुत
 इति काशीखंडेन, दक्षिणेचमुजेविप्रोविभूयाद्वैसुदर्शनमित्तिचंद्रोदयेधारणप्रकाशेशेचचाराहेणब्राह्मणादेरपितद्विधानात् । यत्त्वत्रविप्रा

द्रिपदं गावोवाएतत्सगमसतेत्यादिवस्तुस्वार्थनविप्रादीन्प्रतिविध्यर्थमिति स्मृतिरन्नाचली । तत्र । विविधश्रुतेः । तत्रतदभावात्तथेति । एतेषां वास्यानापतितप्राज्ञणविषयत्वोक्तिरङ्गधीदघ्नणयैव । अत्रयच्चान्यललटेनेतिसालेतिलकामवेऽल्पफलश्रुतेरूर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं तिलकमित्येकवचनात्तदविवक्षयांमानाभावाच्चललटेएकपुंड्रं नित्यं द्वादशपुंड्रं त्रिपुंड्रं तिलकान्यानीतिकेचित् । तत्र । कामयोगाभावात् । नचात्रविश्वजिन्यायः । स्वर्गकल्पनानुपपत्तेः फलान्तरे विनिगमकामावात् । अतएकपुंड्रमदीक्षितपरं, द्वादशपुंड्रं त्रिपुंड्रं तिलकान्यानीतिकेचित् । तत्र । द्वादशपुंड्रा निर्विघ्नवपराणीत्याचारचंद्रोदयः । इति श्रीमन्नारायणभट्ट० लक्ष्मणभट्टकृतावाचारलेखितलक्ष्मणकरणम् ॥

अथसंध्यानिर्णयः । स्कान्दे—उदयात्प्राक्तनीसंध्याघटिकाग्रमुच्यते । सायंसंध्यात्रिघटिकाशस्तादुपरिभास्वतः । दक्षः—रात्र्यंतया मनाज्यौद्विसंध्यादिः कालइष्यते । दर्शनाद्रविरेखायास्तदस्तोमुनिभिः स्मृतः । मुधानिधौ—उत्तमातारकोपेतामध्यमालुस्तारका । अधमासूर्यसंहिताप्रातःसंध्यात्रिधामता । उत्तमासूर्यसंहितामध्यमालुसभास्करा । कनिष्ठातारकोपेतासायंसंध्यात्रिधामता । संचर्तः—प्रातःसंध्यासनक्षत्रागुणासीतयथाविधि । सादित्यापंध्रिमांसंध्यामार्धस्तमितभास्कराम् । संध्यायामुपस्थानमेवप्रधानं मार्जनादिल्यंगम् । तेतथैवमहाराजदंशितारण्यूर्ध्वनि । संध्यागतंसहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे । इति भारतादित्तिचंद्रिका । अर्धदानस्यश्रौतत्वादाशौचेतदेवानुष्ठेयमितिचंद्रिकोक्तेरुर्गार्थनीजपोपस्थानयोरशौचेपाक्षिकत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् । उभयोःसंध्ययोः कालेरजसावार्धयुग्मिष्वेदितिवाक्याच्चाप्यदानप्रधानमिति वयम् । भट्टदिनकरस्तुसंध्यागुणासीतेतिमन्वादिस्मृत्यादुपपूर्वसासतेरुपस्थानमेववाच्यम् । नोपतिष्ठंतियेसंध्यांस्वस्थावस्थामुवैद्विजद्विप्रत्रिस्मृतैरुपस्थानमेवप्रधानमित्याह । उपपूर्वसासतेर्योर्नवाच्यमितिमाधवः कृष्णभट्टश्च । स्मृतिरन्नाचल्यांशः—प्रातःसंध्यासनक्षत्रां

मन्त्रमात्रानकर्मणि । ज्ञानकर्मणीति मध्याद्विज्ञानोत्तरमिति तत्रैवोक्तम् । संध्याया अकरणे प्रत्यवायो मन्त्रः—नानुतिष्ठतियः पूर्वानोपास्तेयस्तु पाश्चि
 नाम् । मग्नद्रवदहिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः । याज्ञवल्क्यः—सर्वावस्योपियोविप्रः संध्योपासनतत्परः । ब्राह्मण्या ब्रह्महीयेत ह्यन्यजन्मग
 तोपिगः । याज्ञवल्क्यः—अनर्तयोत्प्लेबस्तु सविप्रः शूद्रसंमितः । भारते—येन पूर्वामुपासंते द्विजाः संध्यां न पश्चिमाम् । सर्वास्तान् धार्मि
 को राजा शूद्रकर्मणि कारयेत् । स्कांदकौर्मयोः—संध्याहीनोऽशुचिर्निलयमनर्हः सर्वकर्मसु । यस्किचित्कुरुते कर्मन तस्य फलमाप्नुयात् । वि
 ण्णुरुराणे—सर्वकालमुपसानं संध्ययोः पार्थिवेव्यते । अन्यत्र सतकाशौचविभ्रमातुरभीतितः । विभ्रमः अत्रादिना संध्याकालाज्ञानं वैशाब्ध्यं वा ।
 मंध्याविधिपुद्रिजपदोक्तेर्न शूद्रसंध्या आगमदीक्षा युक्तस्तु तदुक्तास्तेवेति पंचायतनसारे स्मृतिकौमुद्यां च । ब्राह्मणाद्ब्राह्मण्या मुत्पन्नयोः
 कुंडगोष्ठकुर्यादपि मंध्या—कुंडोवागोलकोविप्रः संध्योपासनमात्रमिदिति स्मृतिकौमुद्यां स्मृतेः । शातातपः—अनृतं मध्यां च दिवसैश्च न
 मेव न । पुनरिति घृणलस्यां च दहिः संध्यामुपासिता । गृहे पुत्राकृती संध्या गोष्ठे दशगुणा स्मृता । नदीपुशतसाहस्रानंता शिवसंनिधौ । अनंता वि
 ष्णुमंनिधाविति च त्रिकायां च सिष्ठपाठः । प्राकृती एकगुणा । व्यासः—बहिः संध्या दशगुणा गतं प्रसवणादिषु । ख्याततीर्थं शतगुणा साह
 सीताद्वीजले । माधवीपेऽत्रिः—उभे संध्ये तु कर्तव्ये ब्राह्मणैश्च गृहेष्वपि ॥ ॥ अधप्रयोगः । बृहत्पराशरः—पूर्वासंध्या तु गायत्री
 प्राद्वीहंसवाहना । रक्तपथारूपा देवी रक्तपथानस्थिता । रक्ताभरणभारंगी रक्तमाल्यां धरा तथा । अक्षमालाजलाधारवरहस्ताभरा चिता ।
 विश्रमातः गुराभ्यर्थ्येष्णुये गायत्री वैपसि । अवाहयाम्युपास्त्वर्थमंहो निम्नगुनीहि माम् । संध्यामाध्याह्निकी श्वेता सा वित्री रंद्रदेवता । बृषेद्रवा
 हना देवी ज्वलन्निशिलधारिणी । श्वेतां वरधरा श्वेतनागाभरणभूषिता । श्वेतस्रगक्षमालापि कृतानुरक्तसंकरा । जलाधारजटाधारी धरेद्रभ्रमवा

तथा । मातर्भवानि विश्वेश्वि श्वेश्वि जनाचिते । शुभे वरे वरेण्ये त्वमाहूतै हि पुनी हिमाम् । संध्यासायंतनी कृष्णा विष्णुदेवी सरस्वती । खगगा कृष्णव
 स्त्रा तु शंखचक्रगदाधरा । कृष्णस्त्रम्भूर्णैर्युक्ता सर्वज्ञानमयी वरा । वीणाक्षमालिका चापहस्ता स्मितवरानना । मातर्वाग्देवते देवि वरेण्ये च न
 प्रदे । सर्वामरगणस्तुले आहूतै हि पुनी हिमाम् । त्रिशिखि त्रिशूलम् । खगोरुडः । मद न रत्ने—वृद्धां सरस्वती कृष्णा पीतवस्त्रां चतुर्भुजाम् । वैष्णवी मक्षरांशां
 शुक्लचक्रगदापद्महस्तां गुरुडवाहनाम् । वदर्यां श्रमवासांता मायांती सूर्यमंडलात् । सामवेदकृतोत्सर्गावनमाला विभूषिताम् । वैष्णवी मक्षरांशां
 तादेवी मावाहयाम्यहम् । आचारादर्शो—रक्ता भवति गायत्री सा वित्री शुक्लवर्णिकेति पाठः । संवर्तः—अथाचम्य कुशैर्युक्त आसनेन सुप
 स्थितः । करसंपुटकं कृत्वा सध्यां नित्यसमारभेत् ॥ ॥ आसनम् । स्मृतिसारे—कौशेयं केवलं वापि अजिनं पटमेव च । दारुजतालपर्णवा
 आसनं परिकल्पयेत् । श्रीपण्यादि दारुविहितं । चंद्रिकायां कौशिकः—कुशासनं सदा पतंत्यतीनां तु विशेषतः । योगयाज्ञवल्क्यः—कौशे
 यं वायवा चर्मचैलमूलमथापि वा । मार्कंडेये—चित्रासनयोगपटंत्यैव मृगचर्म च । कृष्णाजिनं तथा तातवर्जयेत् पुत्रवान्गृही । स्मृतिससु
 चये—वंशासने तु दारिद्र्यपापाणे व्याधिसम्भवः । धरण्यां दुःखसंभूतिर्दौर्भाग्यं भिन्नदा रुजे । तृणासने यशोहा निःपल्लवे चित्तविभ्रमः । कृष्णाजि-
 ने ज्ञानसिद्धिर्नोक्षेत्री व्याधौ चर्मणि । वस्त्रासने व्याधिनाशः केवले दुःखमोचनम् । अभिचारे नीलवर्णो रक्तो वश्यादिकर्मणि । शांतिके धवलः प्रोक्तः
 सर्वार्थे धिक्त्रकपलः । मार्कंडेये—तद्ब्रह्मोपविशेऽत्राज्ञापादेनाक्रम्य चासनम् । बृहस्पतिः—वस्त्रासने नियम्यास्स्मृत्या चर्प्यादिकंततः ।
 मन्त्रिमीलितदृष्ट्यौ नीना प्राणायामं समभ्यसेत् । आसनं तु वायुपुराणे—यन्मार्धासनं वापि तथा स्वस्तिकमासनम् । शांतिहेमाद्रौ कौर्म—
 ऊर्वोरपरिविष्टे द्रुकृत्वा पादतले उभे । समासीनालयनः पद्ममेतदासनमुत्तमम् । एकपादमथैकस्मिन् विन्यस्योरुणि सत्तम । आसीनोर्धासनमिदं

योगमाधनमुत्तमम् । उभेकृत्वापादतलेजान्वर्ततेरेणहि । समासीनात्मनः प्रोक्तमासनं स्वस्तिकं परम् । छंदोगपरिशिष्टे—रक्षयेद्वारिणा
 त्मानं परिशिष्यममृततः । रक्षा शिरसाबंध इति केचित् । तत्र । शिरसाबंधस्तत्रानुक्तेः । साप्राणायामात्पूर्वमित्याचारादर्शाः । प्राणायामोत्तर
 निमित्ताभ्येयानुः ॥ ॥

प्राणायाममनिर्वचनंतु कौर्मै—प्राणाः श्वेदहजोवायुरायामस्तु निरोधनम् । तद्वैविध्यं कौर्मै—स एव द्विविधः प्रोक्तः सगर्भोऽगर्भ एव च ।
 गर्भमादुःमजपमगर्भमत्रपंशुषाः । अगर्भो योगाभ्यासोपयोगी । व्यासश्चौनकौ—प्रणव्याहृतिसुतां गायत्री शिरसासह । त्रिःपठेदायत
 प्राणः प्राणायामः मनुज्यते । प्रणव्याहृतीति द्वंद्वे व्याहृतीनां प्रणवयोगो न स्यात् । मध्यमपदलोपिसमासे गायत्र्या स्वद्योगो न स्यात् । मास्त्विति चे
 त् मव्याहृतिमप्रणयामिति योगप्राज्ञचलन्यविरोधः । अतो गायत्री शिरसासाधने प्रणवयोगो न स्यात् । प्रतिप्रणवसंयुक्तां त्रिरयं प्राणसंयमइ
 ति प्राज्ञचलन्यग्राह्यव्या । गायत्र्याणवप्रणययोगे प्रतीतिव्ययं स्यात् । न च व्याहृतिगायत्री शिरसां प्रत्येकं तयो गात्रिः प्रणवत्वेन प्रतीतिसार्थकम् ।
 मस्य व्याहृतिभिर्गायत्र्योक्तं सार्थकम् । शिरसामहितादेर्यो प्राणायामे नियोजयेदिति चंद्रोदये योगयाज्ञवल्क्यविरोधान् । यस्त्वतएव
 व्याहृतीनामेवादी प्रणवइति निजोन्मत्तश्चिंत्यम् । गायत्री विशेषणत्वादुभयोः परस्परमन्ययायोगात् । गायत्री विशेषणसतयाऽसंबन्धार्थसव्याह
 रणयायोगात् । न च वाजपेयन्यायः । तत्र प्रधानेन्ययायोगाद्युक्तो गेव न्ययः । पष्ठधाः संबन्धसामान्येऽप्यपत्तेश्च । न चात्र तथा । अतो यथाज
 येति नृगणं तत्र प्रणवपदं तं तथात्राभिधृत्तानि सार्थं विजाने श्वरोक्तिः समाधेया । प्रतीत्युक्तेरेव शिरसापि प्रणवान्वयः । अतो न वप्रणवाइति चं
 त्रिक्ता । तदपि न । व्यासस्मृतौ प्रणवांशिशिरोभिधानात् । प्रतिप्रतीकं प्रणवमुच्चारयेदं ते च शिरसइति छंदोगपरिशिष्टाच्च । अतो दशप्रण
 वाइति छन्दीचंद्रः । शिष्टाचारोपेयम् । युक्तैरेतदेव—एतामेताः सहानेन तथैभिर्दशभिः सह । त्रिःपठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते इ

तिष्ठंदोगपरिशिष्टाच्च । एताव्याहृतयःसप्त एतांगायात्री अनेनशिरसा एभिःप्रणवैः दशभिरितियथाप्राप्तानुवादः प्रतिप्रतीकमित्युक्तः
 ननुसंततमोक्तादशकं । व्याहृतयःसप्त । भूर्भुवःस्वर्गहर्जनस्तपःसत्यतथैवच । इतिसप्तव्याहृतयःप्राणायामेषुनित्यशइतिचंद्रिकायांयोगया
 ज्ञवल्क्योक्तेः । व्यासः—आदानतोषधुत्सर्गवायोक्लिश्चिःसमभ्यसेत् । शांतिहेमाद्रौयोगयाज्ञवल्क्यः—नासिकाकृष्टउच्छ्वासो
 धृतःपूरकउच्यते । कुंभकोनिश्चलश्वासोरिच्यमानस्तुरेचकः । नीलोत्पलदलद्वयाभनाभिदेशेव्यवस्थितम् । चतुर्भुजंमहाभानंपूरकेणविचितये
 त् । कुंभकेनहृदिस्थानेच्यायीतकमलासनम् । ब्रह्माणगौरवर्णचचतुर्वक्रपितामहम् । रेचकेनेश्वरंविद्याल्ललाटस्थंमहेश्वरम् । शुद्धस्फटिकसंकाशं
 निर्मलपापनाशनम् । पूरकेणेत्यादितृतीयासम्यर्थे । गौररक्तम् । रक्तंप्रजापतिर्व्यायेदितिव्यासोक्तेः । पूरकादीनांमिलितानांप्राणायाम
 त्वम् । पूरककुंभकरैःप्राणायामस्त्रिलक्षणोज्ञेयइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । प्रत्येकंत्रिर्मंत्रपाठेप्रत्येकंप्राणायामत्वमित्याचारादर्शः ।
 शौनकः—नासिकागंगुलीभिश्चतर्जनीमध्यमाहते । दक्षिणेनसमाकृष्यसव्येनतुविसर्जयेत् । देवजानीयेस्मृत्यंतरे—दक्षिणेश्वासमाह
 त्वाभेचैवविसर्जयेत् । शांतिहेमाद्रावीश्वरगीतासु—रेचकंदक्षिणेप्रोक्तपूरकंवामतश्चरेत् । जपारंभेतुविज्ञेयोविपरीतध्वसंस्थितौ । सं
 स्थितिःसमाप्तिः । विपरीतोदक्षिणेनपूरकोवामेनरेचकइत्यर्थः । बह्वृचपरिशिष्टे—दर्भपाणिःप्रथममंत्रकंपंचदशमात्रिकंप्राणायामत्रयंकृ
 त्वासंमनकसकृत्कुर्यादिति ॥ ॥ मात्रास्वरूपमुक्तंसंग्रहे—यावत्कालत्रिरावेष्टयजानुहस्तेनदक्षिणम् । छोटिकाकरणंयत्सामात्रेतिपरि
 पठ्यते । मानाभिःपंचदशभिःप्राणायामोऽधमःस्मृतः । मध्यमोद्विगुणःश्रेष्ठस्त्रिगुणोधारणास्मृता । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । गायत्रीरह
 स्येस्मृतिसारे—पंचांगुलीभिर्नासाग्रपीडनप्रणवाभिधा । मुद्रेयंसर्वपापघ्नीवोनप्रसृगृहस्थयोः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्नासाग्रस्यचपीडनम् ।

भोक्तारमुद्रासाप्नोक्तायते श्ववक्ष्यचारिणः । चंद्रोदये संग्रहे — अंगुष्ठतर्जनीभ्यां तु ऋग्वेदी सामगायनः । अंगुष्ठानामिकाभ्यां च ग्राह्यं सर्वैर्यवभिः ।
 न्यासः — अंगुष्ठेन पुटं धार्यनासायादक्षिणपुनः । कनिष्ठानामिकाभ्यां तु वायं प्राणस्य संग्रहे । मनुः — श्राणायामत्रयं कार्यं संध्यासु च तिसृष्व-
 वि ॥ ॥ प्रणवस्वरमाह चंद्रोदये वृद्ध पराशरः — ऋग्वेदे स्वरितोदात्त उदात्तश्च यजुः श्रुतौ । सामवेदे सविज्ञेयो दीर्घः सप्त एव च । योग-
 याज्ञवल्क्यः — आथर्वणे संमुद्दिष्ट उदात्तो नात्र संशयः । शान्तिहेमाद्रौ — अनुदात्तो दात ऋग्वेदे पञ्चमात्रः स्वर उच्यते । सर्वोदात्तो यजुः सा-
 ग्रं श्रुतातीतः श्रुतस्तथा । पूर्वो स्ति सोऽनुदात्ता स्ति श्रुत उदात्ताः । तत्रैव शौनकः — वाष्कलेनैकमात्रो यमोकारः समुदाहृतः । श्राकलायन आचार्यो-
 द्विमात्रमभिवाञ्छति । सार्धद्विमात्रं तं ग्राह्यमुद्रलो मुनिपुंगवः । सार्धत्रिमात्रमोकारं वसिष्ठो मुनिव्रवीत् । पराशरश्चतुर्मात्रं ग्राह्यत्वात् तत्त्ववित् ।
 मात्रा सार्धचतस्रोऽस्य विज्ञेयाः परमार्थतः । अथर्वणश्रुतौ — यद्येकमात्रमभिध्यायित्वेकमात्र उक्तः ॥ ॥ ऋग्व्यादिस्मरणं कार्यमित्युक्तं तत्र च-
 त्रोदये न्यासः — त्रणवस्व ऋषिर्ब्रह्मा गायत्री छंद एव च । देवोऽग्निः सर्वकर्मादौ विनियोगः प्रकीर्तितः । देवोऽग्निरिति जप परम् । ध्यानकोले परं ब्रह्म ज-
 पकोलेऽग्निरिव्यत्तद्विद्यो गगयाज्ञवल्क्योक्तेः ॥ ॥ व्याहृतीनामृषीनाह भरद्वाजः — भरद्वाजः कश्यपश्च गौतमोऽत्रिस्तथैव च । वि-
 श्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठश्चर्षपः क्रमात् । चंद्रिकायाम् — विश्वामित्रो जमदग्निर्भरद्वाजो यगौतमः । ऋषिरिवसिष्ठश्च कश्यपश्च यथाक्रमम् ।
 आग्नेये — गायत्र्युष्णिगमुद्रपचवृद्धतीर्णं क्तिरेव च । त्रिष्टुप् च जगती चेति छंदांसेतान्यनुक्रमात् । अग्निर्वायुस्तथा सूर्यो वृहस्पत्यप एव च । इंद्रश्च
 विश्वेदेवाश्च देवताः समुदाहृताः । सूर्यस्थाने आदित्यः अपोऽस्थाने वरुणः चंद्रिकायां पठितः । तत्रैव — व्याहृतीनां च सर्वा सामृषिरुक्तः प्रजाप-
 तिः । गायत्र्या ऋग्व्याद्याह योगयाज्ञवल्क्यः — सवितो देवतायसा सुखमग्निस्त्रिपात्सिता । विश्वामित्र ऋषिश्छंदो गायत्री सा विशिष्यते ।

शूद्राचारशिरोमणौशातातपः—तत्सवितुर्वरेण्यमिति सवित्रीब्राह्मणस्य देवसवितरितिराजन्यस्य विश्वारूपाणीति वैश्यस्येति । योग
 याज्ञवल्क्यः—आपोज्योतिरित्येवमवोयस्तु प्रकीर्त्यते । तस्य प्रजापतिश्चरिष्यं शुशुंक्षदोषिवर्णितम् । ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्च देवताः समुदाहृताः ॥ ॥
न्यासाः चंद्रिकायाम्—पादयोश्च तथा ज्ञान्वोर्जघयोर्जठरेष्वपि च । कंठमुखे तथा मूर्ध्नि क्रमेण व्याहृतीर्न्यसेत् । मूर्ध्नि गुह्येन्यस्य भुवस्तर्जनि
 काद्वये । ज्येष्ठांगुलिद्वये धीमान्स्वः पदं विनियोजयेत् । करन्यासविधिं कृत्वा अंगन्यासं समारभेत् । भूः पदं हृदि विन्यस्य भुवः शिरसि विन्यसेत् ।
 शिखायां स्वः पदं न्यस्य कवचे तत्पदन्यसेत् । अक्ष्णोर्भगं पदं न्यस्य दिग्विधुधियः पदम् । ततः शिरसां सर्वांगन्यासः ।—
शिरस्तास्तास्तु सवर्णिप्राणायामे परं न्यसेदिति न्यासोक्तेः । न्यासांतरमाह चंद्रोदये न्यासः—आपो गुह्येन्यसेज्योतिश्चक्षुष्यथरसो मुखे ।
 अमृतं ज्ञानोर्ब्रह्महृदये भूः पदन्यसेत् । भुवर्नाभौ ललाटे स्वरोकारं मूर्ध्नि विन्यसेत् । शौनकः—प्राणानायम्य विधिवद्वाग्यतः संयतैर्द्रियः । अथ
 संख्यामुपासिष्य इति संकल्प्य मारजेत् ॥ ॥ चंद्रिकायां बृहन्मनुस्मृतौ ब्रह्मांडे च—नद्यातीर्थे हृदे वापि भाजे नम्रमयेथवा । औदुंबरे च
 सौवर्णे राजतेदारवेजलम् । कृत्वा धामहस्ते वासं ध्योपास्ति समारभेत् । औदुंबरे ताम्रपात्रे । यत्तु न्यासः—वामहस्ते जलं कृत्वा येतु संख्यामुपा
 सते । सांख्यावृषणीज्ञेया बसुरास्तेस्तु जपिता इति । तत्प्रांतरसत्वे इति चंद्रिकादयः । नद्यादिपरमिति वयम् । गंगायां वापि कायां वा तडागे
 पित्तथैव च । वामहस्ते जलं गृह्णन् कुर्यान्मार्जनं कचिदिति गायत्री रहस्ये आपस्तंबोक्तेः । बह्वचपरिशिष्टे—स्थिरतूदकाशयेया च तिकर्म
 कुर्वति तावदुदरुल्लस्य विभागं कल्पयित्वा तीर्थानि तत्रावाबोधेत्युक्तम् । बृहस्पतिः—धारान्धुतेन तोयेन संध्योपास्ति विगृहिता इति ॥ ॥

मार्जनं योगयाज्ञवल्क्यः—आपो हि घृति तिष्ठभिर्दग्धिस्तु प्रयतः शुचिः । नवप्रणवयुक्ताभिर्बलं शिरसि मार्जयेत् । नवप्रणवाः प्रतिपादम् ।

वरुचपरिशिष्टे—सदर्भपाणिनादायोत्तानंशिरसिसमाजयेत् । छंदोगपरिशिष्टे—शिरसोमार्जनं कुर्याच्छ्रौः सोदकार्षिदुभिः । ऋगंतेमार्जनं
 कुर्यात्सादातेवासमाहितः । प्रणवोर्भुवः स्वर्वागायत्रीचतुतीयकम् । अब्देवतंतृचंचैवचतुर्थमिति मार्जनम् । योगीश्वरनारायणौ—तृच
 स्यातेयकुर्याद्वीणांमत्तमीदृशम् । एवं च त्रयः पक्षः—ऋगंतेमार्जनमित्येकः । नवमिः पादैः प्रणवोपेतैर्नवमार्जनानीति द्वितीयः । तृचंतिमा
 र्जनमिति तृतीयः । व्यासः—यस्य ध्यायेति जलं सकुशं प्रक्षिपेदधः । हारीतः—मार्जनं च कुशाभावे देवतीर्थेन यद्वा कुशसहितेन देवतीर्थेन ।
 यत्तु स्मृत्यर्थसारे—पञ्चोर्ध्वं शङ्कश्वमार्जने तन्मयेतृचे । ब्रह्महस्तच्युततोयं स्वयं शिरसि धारयेदिति तन्मंत्रस्नानपरम् । मंत्रस्नानोपक्रमात् ।
 प्रकारंतरमुक्तं काशीमंढे—आपोहिष्ठेति तिसृभिर्मार्जनं तु ततश्चरेत् । भूमौ शिरसि चाकाशे आकाशे सुविमस्त्रके । मस्तके च तथा काशे भूमौ
 च नवधा क्षिपेत् । सूत्रभास्तेन च रणावाकाशं हृदयं स्मृतम् ॥ ॥ आपोहिष्ठेत्यस्य ऋध्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सिधुद्वीपो भवेदायं गायत्रं छं
 दएव च । आपश्च देवतत्रोक्तं विनियोगधमार्जने । भृगुः—आपोहिष्ठानवस्त्वृशुसिं धुद्वीपऋषिः स्मृतः । अब्देवत्यास्तु सप्तर्चो गायत्र्यो द्वे त्वनुष्टुभौ ।
 मैत्रायणीयपरिशिष्टे—प्रातःसूर्यश्च भेत्सु कत्वा सायमग्निश्च भेत्ति च । आपः पुनंतु मध्याह्ने कुर्यादाचमनंततः । प्राणायामोत्तरं सूर्यश्च भेत्सा
 चम्यमार्जयेदिति क्रमः काल्यायनादीनाम् । अन्ये प्राणायामोत्तरमाचम्यमार्जयेत्पित्वासूर्यश्चेत्सकृदाचमनद्वयमिति पृथ्वीचंद्रदेवयाज्ञि
 को ।—शाल्यामं वदाचम्य पुनराचमनं चरेदिति दोडरानंदेनारसिंहात्सकृदाचमनमेव । पितामहः—सूर्यश्चेत्यनुवाकसंछंदोगायत्रमु
 च्यते । सवितो देवता तस्याऋषिरत्रिरिति स्मृतः । चंद्रो देवो संग्रहे—आपः पुनंतु मंत्रस्य ऋषिः पतु इति स्मृतः । छंदोऽनुष्टुभे द्वापि पृथिवी तस्य दे

१. मार्जने चरथारः पक्षः—आदी प्रणनेन सनस्तव्याहृतिभि गायत्र्या मार्जनं कृत्वा स मस्तुर्चैर्नवमार्जनं कुर्यादित्येकः । प्रणवोपेतैर्नवभि पादैर्नवमार्जनानीति द्वितीयः ।
 ऋगंतेनार्जनमिति तृतीयः । तृचंतेमार्जनमिति चतुर्थसंख्यव्ययः ।

वता । तत्रैव—अग्निश्रेतिपिपेचोयत्वंससूर्यमृषिपिडुः । देवताग्निर्भवेच्छंदोगायत्र्यश्रोक्षणेविधिः । सूर्यसेत्यस्याग्निर्ऋषिः प्रकृतिश्छंदः सूर्यमन्यु
मन्युपतिरायदेवताइतिचंद्रिकामदनपारिजातौ । नारायणऋषिः सूर्योदेवतागायत्र्युपरिष्टाद्बृहतीछंद इतिहरिहरः । ब्रह्माऋषिः प्रकृति
श्छंदः आपोदेवतेति एवचंद्रः । अग्निश्चेत्यससूर्यऋषिः प्रकृतिश्छंदः अग्निमन्युमन्युपत्याहानिदेवताइतिचंद्रिका । आपः पुनस्त्वित्यस्यमारी
चः करस्यपेविश्वार्ऋषिः आपोदेवताअनुष्टुप्छंद इतिसएव । नारायणऋषिरितिदेवजानीये ॥ ॥ छंदोगानामाचमनेमंत्रमाहगौतमः—
अहश्चमादित्यधपुनात्वितिग्रातः । रात्रिश्चमावरुणश्चपुनात्वितिसायमिति । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिर्लिङ्गोक्तादेवतेतिचंद्रिका । विष्णुः—
जानुम्यामुपरिष्टात्तुशुक्वासाः स्थितोजले । सांध्यमाचमनं कुर्वन्नुचिः सादशुचिस्त्वधः । पुनर्गर्जनमुक्तं बहूचपरिशिष्टे—अथपुनराच
म्यमार्जयेत्प्रणवव्याहृतिसावित्रीमिरापोहिष्ठेति सूक्तेनेति । शौनकीयेऽप्येवम् । गायत्रीकल्पे तु—आपोहिष्ठेति त्रिभिः पादान्ते शनोदे
वीरिति चतुर्भिरर्धचति इदमापइति त्रिभिर्ऋगते । मार्जानोत्तरमथमर्पणं योगयाज्ञवल्क्यः । जलपूर्णतुलुकं नासिकाये विधृत्य च । प्राणा
न्निरुध्नुपदांपठित्वा तबलक्षिपेत् । कात्यायनः—जपेदनायतामुर्वीत्रिः सङ्कत्वा धर्मर्पणम् । कौर्म—आपः पाण्योः समादाय घ्राणमासज्यत
त्रच । बहूचपरिशिष्टे—अथगोर्ऋणवत्कृतेन हस्तेनोदकमादाय नासिकाये धारयन्कृष्णघोरपुरुषाकृतिर्मोत्मानमंतव्याप्य स्थितं विचित्रं संयतप्रा
णोऽथमर्पणं सूक्तं पदासृचं वावर्तयेत्तं पाणिसे उदके पतितं ध्यात्वा वामतो मुवितीव्रपातेन क्षिपेदित्येवमेकेन कुर्वतीति । संध्याकल्पे—स्वहस्तवा
रिनास्ताग्नेपठित्वा पुदं क्षिपेत् । अर्धभूमौ शिरस्यर्धं सर्वं भुव्यधर्मर्पणम् । अत्र करपाण्योरैच्छिको विकल्पः । योगयाज्ञवल्क्यः—अधर्मर्पण
सूक्तस्य ऋषिधैवाधर्मर्पणः । आनुष्टुभं भवेच्छंदोर्भाववृत्तंचदैवतम् । अथमेधावभुथेके विनियोगोऽस्य कल्पितः । अधर्मर्पणोत्तरमाचमनमाहचंद्रि

कादौशंगः—उपस्थेततः पश्चान्मन्त्रेणानेनमंग्रवित् । अंतश्चरसि भूतेषु गृहायां विश्रुतो मुक्तः । स्वयंश्च स्वं वपदकारापो ज्योतीरसोऽसुतम् ॥ ॥
 अभ्यर्चयार्घ्यः । कौर्म—३०—कारव्याहृतियुतांगवर्षवेदमातरम् । अस्वाजलांजलिदद्याद्वास्तरंग्रतितन्मनाः । अंजलयक्षयः । करार्भ्यां
 तोयमादाय गायत्र्याचाभिर्मंत्रितम् । आदित्याभिमुखः स्तिष्ठंश्चिरूर्ध्वसंध्ययोः क्षिपेदिति ज्ञयासोक्तेः । अतएव केवलगायत्र्यार्घ्यग्रयनव्याहृतियु
 तया । तदुद्घातेन सवादिनः पूर्वाभिमुखाः संध्यायां गायत्र्याभिर्मंत्रिता अपूर्णविशिषंस्तुल्यं तस्मादित्यमिति तैत्तिरीयारण्यकात् ।
 अतएव चतुर्थीर्षु गायत्र्या दद्याद्वाहृतिसंयुतमिति प्रायश्चित्तार्थे विज्ञेयः । कौर्मैतु कालायनपरमिदमित्युक्तम् । उत्थायार्कप्रतिप्रोहेऽत्रिकेणांजलिं
 मसादिति कालायनस्मृतैः । त्रिकं प्रणवव्याहृतिप्रणवगण्यः । संध्याकल्पेऽनाश्वलायनः—सकृन्मन्त्रेण द्विस्तूष्णीमर्घ्यं दद्याद्विचक्षणः ।
 मनुः—परं नम्रः प्रभाते स्यान्मथाहेतुः सुष्ठुः स्थितः । द्विजोऽर्धप्रक्षिपेद्देव्यासायं चोषविद्यन्भुवि । प्रातर्मोधाह्नि कीसंध्यां तिष्ठन्नेव समर्पयेत् । उप
 विश्य तु सायोज्जेत्तर्ध्वं न निक्षिपेत् । यत्तु च सतिष्ठः—उपविश्य च यच्चांर्ध्वं सर्वतन्निष्कलं भवेदिति तत्सायंसंध्याभिन्नपरम् । कदयपः—
 विश्रुतोऽतो महावीर्यमिदं देहानामसाक्षसाः । कृष्णातिदारुणा योराः सूर्यमिच्छंति स्वादितुम् । ततो देवगणाः सर्वेऽसुपयश्च तपोचनाः । उपासते त
 दासं सूर्याग्रक्षिपंस्तु दकांजलिम् । दहते तेन ते दैत्यावज्जीमूतेन वारिणा । अर्घ्यं कालः काशरीखंडे—अर्घो दयास्तसमये तस्मादर्घो दकं क्षिपेत् ।
 कौर्ममार्कं देययोस्तु—अस्वाजलांजलिदद्याद्वास्तरंग्रतितन्मनाः । सावित्रीप्रणवे द्विद्वान्नाश्रुखः प्रयतः शुचिः । अथोपतिष्ठेददित्यमुदयंतं
 समगदितं हस्त्युक्तम् । देवजानीयेष्वेवम् । चंद्रिकायामपि गायत्रीजपो तस्युपस्थानमुक्तम् । न च आदित्याभिमुखः स्तिष्ठंश्चिरूर्ध्वसंध्ययोः
 क्षिपेदिति ज्ञयासोक्तेः सूर्योदयोऽंतरमर्घ्यदानमिति वाच्यम् । तस्या आदित्यदिग्भिमुखत्वायैवात् । यत्तुपस्थानोत्तरं जपउक्तः सशाखांतरपरः ।
 योनिरुक्तः—अतापादित्यमंग्रेण प्रदक्षिणमतः परं । अपः स्पृष्ट्वा दक्षिणे तु पश्चादेवान्निजसर्जयेत् । प्रदक्षिणोत्तरं जलं स्पृशेत् । सायंमंत्रवदाचम्य प्रोक्ष्य

सूर्यस्यचानलिम् । दत्त्वाप्रदक्षिणकृत्वाजलस्रष्ट्वद्विविशुध्यतीतिचंद्रोदयेनारारसिंहात् ॥ अर्घ्यदानोत्तरसध्यातर्पणमुक्तप्रयोगपारिजाते—अस्यकश्यपऋषि ब्रह्मादेवता गायत्रीछन्द तर्पणेविनियोगः । गुरुपुत्रतर्पयापि ऋग्वेदतर्पयामि । मण्डल आत्मान ब्रह्मरूपिणीं गायत्रीं वेदमातर साकृतिं सध्या बाला ब्रह्मणीं उपस निमृच सर्वसिद्धिकरीं सर्वमन्नाधिपां । सायतु विष्णुदेवता अनुष्टुप्छन्दः स्वपुरुषतर्पयामि सामवेदतर्पयामि विष्णुरूपिणीं परमात्मान सरस्वतीं वृद्धा वैष्णवी । एवमपचदशकृत्वस्तर्पयित्वाद्विराचमेदिति । संध्याकल्पेप्रयोगपारिजातेचस्मृत्यन्तरे—ततस्त्वाचम्यविधिवत्प्राणायामाब्रवाचरेत् ॥

गायत्रीस्वरूपध्यानन्यासादि । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—जपेत्तुत्रिपदाज्ञेयाअर्चनेतुचतुष्पदा । न्यासेजपेतथाध्यानेअग्निकार्ये तथाचर्चने । सर्वत्रिपदाज्ञेयाब्राह्मणैस्तत्त्वचित्तकैः । पदशब्द पादपर । गायत्र्याश्चतुर्थ्यपादउक्तोगारुडे—परोरजसेसावदौचतुर्थ्यपदमीरितम् । पद्त्रिंशन्मते—मानस्तोकेतिमन्त्रेणशिखाबधतुकारयेत् । जपहिंसतिरक्षसिरक्षाकर्मविवर्जितम् । कात्यायनः—भूर्भुवसुब्रित्यापोऽभिमव्यचपरिक्षिपेत् । रक्षयेद्धारिणात्मानपरिक्षिप्यसमतत । प्रणवाद्याव्याहृतीस्तुसावित्रीचजपेत्ततः । शान्तिहेमाद्रौब्राह्मे—छन्दोगायत्रीगायत्र्या सवित्तचैवदेवता । शुक्लेवर्णोमुखचामिर्विश्वाभिन्नऋषिस्तथा । त्रयीशिर शिखारुद्रोविष्णुहृदयमेवच । उपासनेविनियोग सात्त्व्यायनस गोमन्ना । त्रैलोक्यचरणज्ञेयपृथिवीकुक्षिरेवच । एवध्यात्वातुगायत्रीजपेद्वादशलक्षणम् । न्यासाकरणेदोषउक्तः शान्तिहेमाद्रौ—कर्मणोन्यासहीनस्यगृह्णत्वर्धहिराक्षसा । अखेणकरशुद्धिकृत्वा न्यासकुर्वीदित्युक्तचंद्रिकायाम् । प्रणवन्यासमाहयोगयान्नचलन्वयः—अकारानामिदेशेतुउकारहृदिविन्यसेत् । मकारमूर्ध्निबिन्यसेदेयन्यासोविमुक्तिद । व्याहृतिन्यासमाहपराशरः—भूर्लोकपादोन्यस्व सुबर्लोकतुजानुनो । स्वर्लोकगुह्यदेशेतुनाभिदेशेमहस्तथा । जनलोकतुहृदयेकठदेशेतपस्तथा । ध्रुवर्ललाटसधौतुसत्यलोक प्रतिष्ठितः । मध्य

देशमुचरिति । पारिजातेगायत्रीरहस्ये—तत्सवितुर्वरेण्यमाग्नीमिहि शक्तिरंशुगाम्यां नमः । वरेण्यं विष्णुवात्मनेलक्ष्मीशक्तिस्तर्जनीन्यां
 नमः । भर्गो देवस्य धियो नमो गौरीशक्तिर्मध्यमाभ्यां नमः । धीमहि परमात्मने ज्ञानशक्तिरनामिकाभ्यां नमः । धियो यो नः निरञ्जनात्मने ईषणाश
 क्तिः कनिष्ठिकाभ्यां नमः । प्रचोदयात्रि रासात्मने मायाशक्तिः करतलकरशुभ्राभ्यां नमः । तत्सवितुर्वरेण्यमाग्नीमिहि शक्तिरंशुगाम्यां नमः । वरेण्यं
 विष्णुवात्मने लक्ष्मीशक्तिः शिरसे स्वाहा । भर्गो देवस्य रुद्रात्मने गौरीशक्तिः शिखायै वषट् । धीमहि परमात्मने ज्ञानशक्तिः कवचाय हुम् । धियो यो नः
 निरञ्जनात्मने ईषणाशक्तिर्नेत्रत्रयाय वौषट् । प्रचोदयान्नि रासात्मने मायाशक्तिरस्त्राय फट् इति पङ्कः । चन्द्रिकायां ब्रह्मकल्पेऽक्षरन्यास
 उक्तः—तकारं विन्यसेत्स्वर्गपादांशुष्टद्वये द्विजः । सकारं गुल्फदेशे तु विकारं जघन्योर्न्यसेत् । जान्वोस्तु कारं विन्यस्य वकारं चोर्द्वे शके । रेकारं वि
 न्यसेद्दुष्टेष्वेणकारं घृणेत्यसेत् । कटिदेशे यकारं तु मकारं नाभिर्मण्डले । गोकारं जठरे योगीदेकारं स्तनयोर्न्यसेत् । वकारं हृदि विन्यस्य सकारं कंठे
 न्यसेत् । धीकारमासौ विन्यस्य मकारं तालुके न्यसेत् । हिकारं नासिके त्रिभुजं धि कारं नयनद्वये । भुवोर्मध्ये तु योकारं ललाटे तु द्वितीयकम् । पूर्वानने तु नः
 कारं मकारं दक्षिणानने । उत्तरासे तु चोकारं दकारं पश्चिमानने । विन्यसेन्मूर्ध्न्याकारं सर्वव्यापिनमीश्वरम् । अथ पदन्यासः—तत्तपादांशुभ्राभ्यां
 नमः । सवितुर्जीपाभ्यां । वरेण्यं कटिभ्यां । भर्गो नाग्यै । देवस्य हृदयाय । धीमहि कंठाय । धियो मुखाय । योचक्षुभ्यां । नः ललाटाय ।
 यजुर्वेदः कृषिः अशुष्टुपल्लवः रुद्रो देवताशुचो भर्गो देवस्य धीमहि हृदये रुद्राय नमः । तृतीयपादस्य सामवेदः ऋषिः जगती छंदः विष्णुर्देवतास्वर्धियो यो
 नः प्रचोदयात् ललाटे विष्णवे नमः । तुरीयपादस्य विमलऋषिः परमात्मा देवता गायत्री छंदः परोरजसे सावदौ ब्रह्मरंत्रे परमात्मने नमः । अक्षरं दे
 चनात्रास्मै—आमेयं प्रथमं वायव्यं द्वितीयं चुतीयं सौर्यं चतुर्थं वैद्युतं पंचमं वारुणं षष्ठं सप्तमं बार्हिस्पत्यं अष्टमं पर्जन्यं नवमं ईंद्रं दशमं गंधर्वं पौष्णं मेकादशं

शीवं द्वादशं त्वाष्ट्रं त्रयोदशं वासवं चतुर्दशं मारुतं पंचदशं सौम्यं षोडशं मांगिरि संसप्तदशं वैष्णवं मष्टादशं मांजि नमो को न विंशं प्राजापत्यं विंशं सर्वदेवमेकाविंशं
 रौद्रं द्वाविंशं ब्राह्मणयोर्विंशं वैष्णवं चतुर्विंशमिति । चंद्रिकायाम्—अयतत्त्वानिवक्ष्यामि अक्षराणां विशेषतः । पृथिवी ह्युदकं तेजो वासुरंवरमेव
 च । गंधोरसो यरूपचस्पशः शब्दो यवागिति । हस्ताब्जुपस्थंपासुश्च पञ्चोत्रे त्वक्चक्षुषी । जिह्वाघ्राणं मनस्तत्त्वमहंकारो महंस्तथा । गुणत्रयं च
 सततं नमश्चस्तत्त्वनिश्चयः । तत्रैव—सहानित्वा विश्वहृदया विलासिनी प्रभावती लीलाशांतिर्दुर्गा सरस्वती विश्वरूपा विशाला आप्यायनी च
 मलातमोगयी हिरण्यरूपा सुक्ष्मा विश्वायो निर्जया वह्वा पद्मालया वराशो भनागदारूपेति शक्त्य इति । अक्षरे देवता तत्त्वशक्तीनामुक्तिरक्षरन्यासोत्तर
 देवतादिन्यासार्थः । यद्वा मुकदेवताका मुकशक्तिका मुकतत्त्वका मुकाक्षराय नम इत्यक्षरन्यासार्थः । अक्षरविन्यासकाले तदेव तादित्येयमित्येवमर्थ
 वा । चंद्रिकायामंगन्यासमाह व्यासः—हृदितत्त्ववितुर्न्यस्य न्यसेत्कंठे वरेणियम् । भर्गो देवस्येति खंडशिखायां तु ततो न्यसेत् । धीमहीति
 न्यसेद्भ्रूयोर्यो न धनेत्रयोः । प्रचोदयादिति पदमद्वयार्थे विनियोजयेत् । ॐ भूर्गुष्टयोर्न्यस्य ॐ भुवस्तर्जनीद्वये । ॐ स्वश्चैव तथान्यस्य मध्यमा
 म्यां यतौ द्वियः । अनामिकाद्वये धीमाध्यसेत्तत्पदमग्रतः । कनिष्ठिकाद्वये भर्गः पाण्योर्मध्ये धियः पदम् । अत्र सर्वे मंत्राः सप्रणवानमोताश्च । ॐ कार
 मादाबुच्चार्यमं नवीजमतः परम् । नामग्राह्यं नमो तं च जपन्यासः प्रकीर्तित इति चंद्रिकायां शांतिहेमाद्रौ च भृगूक्तः ॥ ॥ अधगायत्री
 ऋचचम् । चंद्रिकायां ॐ मिति हृदि । भूरिति मुखे । भुव इति शिरसि । स्वरिति सर्वांगे । तत्रैव व्यासः—विन्यस्यैवं जपेद्यस्तु गायत्री
 वेदमातरम् । ब्रह्मलोकमवाप्नोति व्यासस्य वचनं यथा ।

. मुद्राप्रकारः—चंद्रिकायां ब्रह्मकल्पे च—अथातो दर्शयेन्मुद्राः संमुखं संपुटं तथा । ततो विततविस्तीर्णे द्विमुखत्रिमुखेततः । चतु
 र्मुखं च मुखपण्मुखाधोमुखेततः । व्यापकांजलिकार्यं च शकटं तदनंतरम् । यमपाशं च प्रथितं ततः स्यात्संमुखोन्मुखम् । प्रलंबमुष्टिकोमीनः

दृष्टौ नागदण्डरत्न । मिद्वान्नातमहाकांततनोमुद्ररपहवधिति । तद्वक्षणांतत्रैव—संमुखसंधितौहस्तावुत्तानौकुंचितांगुली । कुंचितावध्याः ।
 मंपुटंमस्रोशामीकरान्योन्यसंहती । विततंसंहतीहस्तावुत्तानावायतांगुली । विस्तीर्णसंहतीपाणीभियोमुक्तांगुलिद्वयौ । अंगुल्यौकनिष्ठे । सं-
 मुखमरुतयोःपाण्योःकनिष्ठाद्वययोगतः । शेषांगुलीनावैकस्येद्विमुखविमुखादयः । कनिष्ठयोर्योगंगुष्ठयोर्योगेशेषांगुलीनावैकस्येद्विमुखम् ।
 तर्जनीयोर्योगेत्रिमुखम् । मध्यमयोर्योगेचतुर्मुखम् । अनामिकयोर्योगेपंचमुखम् । शेषांगुलीनांसंयोगेकनिष्ठायोगनाशने । तिर्यक्संयुज्यमाना-
 भ्रामंयुक्तांगुलिमंडली । हन्तौपण्युरभित्युक्तामुद्रामुद्राविशारदः । आकुंचिताग्रौसंयुक्तौन्युज्जीहस्तावधोमुखम् । उत्तानौतादृशावेधव्यापकां
 नन्तिकंकरौ । अग्रौगुपीनद्वमुष्टीमुक्ताग्रौगुष्ठकीकरौ । शकटंनामकथितंयमपाञ्चमतःपरम् । यद्धमुष्टिकयोःपाण्योरुत्तानावामर्तजनी । कुंचिता
 ग्रान्ययायुक्तातर्जन्यानुञ्जकया । उत्तानसंधिसंलीनबद्धांगुलिदलीकरौ । संमुखौषटितौदीर्घगुप्तौअधितमुच्यते । संचितोर्ध्वांगुलिर्वाभस्ता
 द्यादक्षिणेतु । अग्रौगुरेतमंयुक्तसंमुखोन्मुखमुच्यते । संचितासंबद्धा । उत्तानोन्नतकोटीचप्रलंबःकथितौकरौ । उत्तानानामिकाकनिष्ठि
 कापित्यर्थः । गुष्टीचान्योन्यसंबद्धावुत्तानौगुष्टिकोभवेत् । मत्स्यस्तुसंमुखीश्रुतौयुक्तानामकनिष्ठिकौ । ऊर्ध्वसंयुक्तवक्राग्रौशेषांगुलिदलीकरौ ।
 अग्रौगुग्नःकरोनामस्तादृशादक्षिणेतु । पृष्ठदेशेसमाकांतःकूर्मोनामाभिधीयते । ऊर्ध्वमध्येवामशुजःपक्षाभ्यामाश्रयेत्करम् । वराहःकथ्यतेक
 द्यागमीपाश्रयेकरे । सिद्धान्तंतसमाख्यातंकर्णपितकराडुभौ । किंचिदाकुंचिताग्रौचमहाकांतंततःपरम् । ऊर्ध्वकिंचिद्रतौपाणीमुद्रोवामत
 र्जनी । अन्तादक्षिणहस्तेनपहवोदक्षिणःकरः । मूर्ध्निअधोमुखःस्थितोदक्षिणःकरःपहवइत्यर्थः । चंद्रिकायांमहासंहितायाम्—नवा
 तुदर्येन्गुद्रामहाजनसमागमे । शौनकस्तुयोनिमुद्रामेवाह—पंडंगमंत्रैर्विन्यस्ययोनियुद्रांप्रदर्शयेत् । गायत्रीसंस्मरेद्धीमान्हृदिवासूर्यम

डले । कृष्णभट्टीयेऽन्यासः—हस्ताभ्यामुकुलीकृतवानामिकामूलपर्वण । अंगुष्ठौतुक्षिपेदुक्तमुद्रपावाहनीधुधैः । अधोमुखीत्वियंचेतस्या
 त्स्थापनीमुद्रिकास्मृता । सनिधायोच्छ्रितांगुष्ठौमुष्ट्यासंयोजनीभवेत् । अंतःप्रवेशितांगुष्टासैवसरोधिनीमता । नमस्काराभिधामुद्राज्ञेयापाणी
 तुसहती । प्रसार्यदक्षिणहस्तं वामस्योपरिचक्रमात् । कनिष्ठाग्रगुलीनांचसंकोचनसमानयेत् । अंगुष्ठान्मूलपर्यंतसहाराख्येयमीरिता । हस्त
 योरुभयोः सम्यगुच्छ्रितामगुलीपुच । मध्यमातर्जनीयोगात्कनिष्ठोपकनिष्ठयोः । संश्लेषादेनुग्रेयंगोस्तनीचेश्वरश्रिया ॥ ॥ गायत्र्याः
 स्वरूपमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—श्वेतवर्णासमुद्दिष्टाकौशेयवसनातथा । श्वेतैर्विलेपनैः पुष्पैरलंकारैश्चभूषिता । आदित्यमंडलांतस्याब्रह्मलो
 कगतातथा । अक्षसूत्रधरादेवीपद्मासनगताशुभा । बहूचपरिशिष्टे—अथमंत्रदेवतांध्यात्वागच्छवरदेदेविजपेमेसंनिधौभव । गायं
 तत्रायसेयस्माद्वायनीत्वततः स्मृतेत्यावाह्यपूजयेदिति । चंद्रिकायांगोभित्तः—आयाहिवरदेदेवित्र्यशरोग्रहवादिनि । गायत्रिछंदसांमा
 तर्ब्रह्मयोनेनमोस्तुते । व्यासः—तेजोसीतिचम्रेणगायत्रीमौवहेद्भिजः । उपस्थायतुरीयेणनमस्कृत्यजपेच्चताम् । तुरीयेणेतिनमस्तेतुरीयाये
 त्यादिसावदोमित्येतेन । आवाहनमन्त्राणांयाथास्वाखंव्यवस्था ।

गायत्रीजपप्रकारमाहयोगीश्वरः—प्रणवःपूर्वमुच्चार्योर्भूर्भुवःस्वस्तःपरम् । गायत्रीप्रणवश्चातिजयेष्वेवमुदाहृतम् । चौ
 धायनः—उभयतःसप्रणवांसंव्याहृतिकांजपेदिति । वृद्धपराशरः—प्रणवोर्भूर्भुवःस्वश्चपुनःप्रणवसंयुताम् । अत्योकारसमायुक्तां
 न्यतेकवयःपरे । प्रणवोत्तेतथाचादौआहुरन्येजपक्रमम् । आदावेवकारोव्याहृत्याचादितस्ततः । तदाद्यांचतदंतांचकुर्योऽप्रणवसंपुटाम् ।

१ सवर्त —गावनीभ्यक्षराबालासाक्षसूत्रकमडलुम् । रक्तवक्षःचतुर्वैषाहसबाहूनसंस्थिताम् । ब्रह्मानीप्रक्षदैवत्याब्रह्मलोकनिवासिनीम् । आवाहयाम्यहदेवौगायनी
 सूर्यमदत्तम् । इति । २ आवहेदावाहयेत् ।

देवजानीयेदृष्टमनुः—पहोंकारंजपेद्विप्रोगायत्रीमनसाशुचिः । तिस्रोव्याहृतयःपूर्वप्रथमोंकारसंयुताः । पुनःसंहृत्यचोंकारंमंत्रस्याद्यंतयो
 क्षथा । तत्रैवहारीतः—प्रणयोव्याहृतयःसावित्रीचेति । अत्रययासंप्रदायंव्यवसेतिपृथ्वीचंद्रः । स्मृतिरब्जाचल्यांतु—तत्रैकप्रण
 वाप्राद्यागृहक्षेजैपक्रमणि । गृहस्रवजस्तव्यासाचैवब्रह्मचारिभिः । संपुटाचपडोंकाराभवेत्सातूर्ध्वरेतसामितिव्यवस्थेत्युक्तम् । ऊर्ध्वरेतसोर्नै
 ष्टिकात्रद्व्यचारिणश्च । वनस्थायतयः । मोक्षार्थिनं प्रत्याहृष्टद्व्यपराशरः—योनवांछतिसंतानंमोक्षमिच्छति केवलम् । अंखोंकारमसौकुर्व
 त्तक्षरंपदमाप्नुयात् । योगयाज्ञवल्क्यस्तु—प्रणवव्याहृतीसार्धस्वाहंतोहोमकर्मणि । प्रतिलोमाप्रकर्तव्याफट्कारांतामिचारकेइत्याह ॥ ॥
 अथजपस्थानानि । याज्ञवल्क्यः—अद्यगारेजलंतेवाजपेदेवालेयेपिवा । पुण्यतीर्थेगवांगोष्ठेसिद्धक्षेत्रेथवागृहे । शंखः—गृहेत्वे
 कगुणंजप्यंनद्यादीद्विगुणंमतम् । गवांगोष्ठेशतगुणमभ्यगारेशताधिकम् । सिद्धक्षेत्रेपुतीर्थेपुदेवतायाश्चसंनिधौ । सहस्रशतकोटीनामनंतंवि
 ष्णुसंनिधौ । कौर्म—गुह्यकाराक्षसाःसिद्धाहरंतिप्रसमंयतः । एकांतेशुभेदेशेतस्माज्जप्यंसदाचरेत् । पारिजातेसंस्पृष्टपाकरूपे—प्रात
 र्नाभौकरीकृत्यामथ्याह्नेद्विदिसंस्थितौ । सायंजपस्तुनासास्रोत्रिसंध्यजपलक्षणम् । योगयाज्ञवल्क्यः—तिष्ठन्यदाजपंकुर्याद्धस्तोहृदयसं
 मितः । आसीनजपएवस्यात्रानुमात्रेणसंमितः । विश्वोपांतरस्माद्दसपञ्च—जपस्येहविधिवद्व्येयथाशक्तिसमासतः । नचक्रमन्नविहसन्न
 पार्थम्यलोकयन् । नापाश्रितोनजल्पंश्चनप्रावृत्तशिरास्तथा । पादेनपादमाक्रम्यनचैवहितथाकरौ । नैवंविधंजपंकुर्यान्नचसंश्रावयेजपम् ।
 उष्णीषीरंकुलीमम्रोमुक्तकेयोगलावृतः । अपवित्रकरोऽशुद्धःप्रलपन्नजपेत्कचित् । क्रोधोमदःशुधातंद्रानिष्ठिवनविजृम्भे । श्वनीचदर्शनं
 निद्राप्रलापश्चजपद्रिपः । एतेपांसंभवेवापिकुर्यात्सूर्यादिदर्शनम् । आचम्यवाजपेच्छेपंकृत्वावात्राणसंयमम् । चंद्रोदयेसांबपुराणे—
 जपंकुर्यन्पदिष्टीवेदंशुवतेजुंभतेपिवा । आचामेद्विविन्यस्ताक्षःस्पृशेदम्भोयोगोमयम् । घोगयाज्ञवल्क्यः—प्रसार्यपादौनजपेत्कुक्कुटासनए

वच । गतासनः शयानो वारय्यायां शृङ्गसंनिधौ । रिक्तभूम्यां च खट्वायानं जपे आपकः स्वयम् । आसनस्थो जपेऽपस्सम्यङ्मंत्रार्थगतमानसः । ध्यायेच्च मनमग्नं निहोष्टौ च न चालयेत् । नक्तपयेच्छिरो ग्रीवादंताच्चैव प्रकाशयेत् । दृष्टमनुः—वक्षेणाब्धायस्वकरंदक्षिणयः सदा जपेत् । तस्य तत्सफलं जप्यं तद्दीनं निष्फलं स्मृतम् । योगयाज्ञचल्मसः—तूष्णीमासीत च जपं शृङ्गालपतितादिकान् । दृष्टान्तान्वार्युपस्पृश्य भाष्यं ह्यात्वा विशुद्ध्यति । शान्तिहेमाद्रौ—जपकाले यदा पश्येद्दशुचिं मंत्रवित्तमः । प्राणायामस्तदा कार्यस्ततः शेषं समाचरेत् । यदा चैव भवेन्मन्त्री स्वयमप्यशुचिः पुनः । आचान्तः प्रयतो भूत्वा न्यासं पूर्ववदाचरेत् । अशुचिर्भूत्रोत्सर्गो दिनाऽस्पृश्यस्पर्शो दिनावेत्यर्थः । गोभिलः—कदाचिदपिनोविद्वान्नायग्रीमुदके जपेत् । गायत्र्यग्निमुखा प्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेत् । उत्थाय जलाग्निर्गल । स्पृष्ट—अभावाद न्यवस्त्रस्य संध्या चार्चितर्पणादिकम् । जलमध्ये जपो लोऽपि सा विन्याः कापि सर्वशः । [अपिशब्दोऽत्र तु शब्दार्थः] । कौर्म—यदि स्यात्स्निग्धवत्सा वै वारिमध्यगतो जपेत् । अन्यथा तु शौचभूम्यां दर्भेषु च समाहितः ॥

अथ जपभेदाः । दृष्टद्वारदीये—मंत्रस्योच्चारणं सम्यक् स्फुटाक्षरपदं यथा । जपस्तु वाचिकः प्रोक्तः सर्वयज्ञफलप्रदः । मंत्रस्योच्चारणं किंचित्सदा तदनिवेचनम् । जपस्तु कथितो पांशुः पूर्वस्माद्द्विगुणाधिकः । धिया यदक्षरश्रेण्यास्तत्तदर्थं विचारणम् । मानसस्तु जपः प्रोक्तो योगसिद्धिप्रदायकः । वाचिक उच्चैर्जपः । चिन्तुयधर्मोत्तरे—त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयः स्यादुत्तरोत्तरम् । यत्तु शंखः—नोच्चैर्जपं बुधः कुर्यात्सावित्र्या धविश्रेयस्तद्वति । तन्मानसादि जपप्रशंसायं नतु चैत्स्थनिषेधार्थमिति चंद्रिका । अल्पफलपरमिति पृथ्वीचंद्रः । अन्यश्रवणनिषेधार्थमिति तु युक्तम् । मनुः—विधियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः । उपांशुः साच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः । वसिष्ठः—मानसः शान्तिको जप्य उपांशुः पौष्टिकः स्मृतः । सशब्दश्चाभिचारोयं त्रिविधो जप उच्यते । व्यासः—शतं जप्ता तु सादेवी पापोपशमनी सृष्टा । सहस्रजप्ता सादेवी

उपपातकनाशिनी । लक्ष्मणाप्येनचतथामहापातकनाशिनी । कोटिजाप्येनराजेंद्रयदिच्छतितदाशुयात् । मनुः—सहस्रकृत्वस्त्वम्यस्यबहिरेतत्रिकंद्विजः । महतोप्येनसोमासात्त्वेवाहिविमुच्यते । त्रिकं प्रणवोव्याहृतित्रयं गायत्रीच । व्यासः—अष्टोत्तरशतं नित्यमष्टाविंशतिमेववा । विधिनादशकं वापित्रिकालेषु जपेदुधः । यमस्मृतौ नारसिंहेच—सहस्रपरमादेर्वीशतमभ्यां दशावरात् । गायत्रीतु जपेन्नित्यं सर्वं पापप्रणाशिनीम् । याज्ञवल्क्यः—जपन्नास्तीतसावित्रीप्रत्यगातारकोदयात् । संख्याग्राह्यातरेवं हितिष्ठेदासुर्यदर्शनात् । प्रत्यक्षप्रत्यक्षः । अत्रोदयोत्तरकालांतरे सायं संख्यावंदने पिउत्तरायधौ विधेयेनासनप्रत्यक्षबुधत्वयोर्वाधः एवांतरापि । अत्राधेनगतीसंभवस्यांवाधयोग्यत्वात् । मनुः—पूर्वसंध्याजपेतिष्ठेत्सावित्रीमार्कदर्शनात् । पश्चिमांतुसमासीनः सम्यगृक्षविभावनात् । दशोत्पात्परमिति चंद्रिका । संभवापेक्षया विकल्पइति वेदवज्जानीये । सूर्योदयनक्षत्रावधिर्जपः काम्यः । कामनाभावे विहितदशादिसंख्याग्रहस्य आचारादर्शः । तत्र कामाधुतेः । आपघणसंख्येति स्मृत्यर्थसारे । आपस्तंबः—सावित्रीसहस्रकृत्व आवर्तयेच्छतकृत्व अपरिमितकृत्वोवेति । अपरिमितेन नेन गणनान निराक्रियते ।—असंख्यातंतु यज्ञसंततं निष्कलं भवेदिति शंखोक्तेः । किंतु सहस्रादिभ्योऽधिकसंख्याग्रहणं पाठन्यायादितिकेचित् । युक्तं त्वत्राष्टाविंशत्यादिन्यूनग्रहणमेव । सहस्रकृत्वइत्युक्तत्वाशतकृत्वइतिन्यूनप्रक्रमात् । पाष्ठे तु एकादेयानि स्रोदेया इत्यधिकोपक्रमोद्वेदधृण्यमिति । चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—ब्रह्मचार्यो हिताग्निश्च शतमष्टोत्तरं जपेत् । वानप्रस्थो यतिश्चैव सहस्रादधिकं जपेत् । शतमित्यनुदितहोमिपरमिति चंद्रिका ॥

जपमालाविचारः । माधवीयेन्द्रांशः—कुशदृष्ट्यांसमासीनःकुशोत्तरीयोवाकुशपवित्रपाणिःसूर्याभिमुखोवाक्षमालामादायदेवतां ध्यायन्त्रपुङ्गुर्यादिति । स्वांदे—सौवर्णराजतंतंअंस्फाटिकंरत्नंतया । अरिष्टपुत्रजीवं(?)चक्षंपदांतयामणिम् । कुशग्रंथिचरुद्राक्षमुत्तमंचो

[illegible]

ततोत्तरम् । सांयपुराणे—प्रवालहेममुक्ताभिर्मणिरुद्राक्षपुष्करैः । दर्भोरिएकवीजैश्चशंखैर्वाजीवकैर्जपेत् । रामार्चनचंद्रिकायाम्—
तुलसीरुपपटितैर्मणिभिर्जपमालिका । सर्वकर्मसुखेपामीप्सितार्थफलप्रदा । हारीतः—स्फटिकेद्राक्षकैर्मालातथैवांगुलिपर्वभिः । शंख
रूप्यमयीमालाकांचीनीवजोत्पलैः । पद्माक्षकैश्चरुद्राक्षैर्विदुमैर्मणिमौक्तिकैः । गौतमः—अंगुल्याजपसंख्यानेमेकमुदाहृतम् । रेख
याष्टुणंपुनर्जीवै(?)दंशगुणाधिकम् । शतंस्याच्छंखमणिभिःप्रवालैश्चसहस्रकम् । स्फटिकैर्दंशसहस्रमौक्तिकैर्लक्षमुच्यते । पद्माक्षैर्दंशलक्षंतुसौ
वर्णैःकोटिरुच्यते । रुद्राक्षमधिकृत्योगासंवादेब्राह्मे । —लक्षकोटिसहस्राणिलक्षकोटिशतानिच । जपेतुलभतेपुण्यंनान्यकार्योविचारणा ।
शिवकालिकेयसंवादेऽल्लभे—सर्वमंत्रजपंकुर्याद्द्विजोरुद्राक्षमालया । ब्राह्मे—सशब्दांचं चलायाचनुटिताग्रंथिनाविना । भिन्न-मन्त्रग्रथिता
पाखंडस्यपुरातनी । मालादुःखमदायिन्योग्रथितानियंतंतुभिः । वाराहे—उत्तमाष्टाधिकशतंचतुःपंचाशन्मध्यगा । कर्त्तोजपेत्तर्द्धच
परिमाणेनसुंदरि । नोच्छिष्टःसंस्पृशेतांतुलीणांहस्तेनधारयेत् । आकाशेस्थापनंकुर्यान्नचवामेनसंस्पृशेत् । नदर्शयेच्चकस्यापिचिं । चणो
पयेत् ॥ ॥ मालासंस्कारविधिः । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—समासेनाधसूत्रस्यविधानमिहकथ्यते । पंचविंशतिभिर्मोचारणशब्दि
नसिद्धयः । सर्वेऽर्थाःसप्तविंशत्यापंचदश्याभिचारकम् । पंचाशद्भिःकाम्यकर्मसिद्धिःस्याचतुरत्तरैः । अष्टोत्तरशतैःसर्वसिद्धिरक्षैर्नोयोग्रजः ।
अन्योन्यसमरूपाणिनातिस्थूलाकृतीनिच । जंतुभिर्नविशीर्णोनिनजीर्णोनिनवा निच । गव्यैस्तुपंचभिस्तानिप्रक्षाल्यपृथक्पृथक्गत्सोद्विजं
द्रपुण्यसीनिमित्तंग्रंथिवर्जितम् । त्रिगुणंत्रिगुणीकृत्यसूत्रंप्रक्षाल्यपूर्ववत् । अश्वत्थपत्रैर्नवभिःपद्माकारंप्रकल्पयेत् । सूत्रमणीश्रगंनिषेध्वालि
तांस्तत्रनिक्षिपेत् । तारंशक्तिमानृतृकांचसूत्रैचैवमणिज्वय । विन्यस्यपूजेदाज्यैर्छुदुयाद्भक्तिसंयुतः । मणिमेकैकमादायसूत्रेत्तत्रतसःत्रयेत् ।
मुखेमुखंतुसंयोग्यपृष्ठेपृष्ठंचयोजयेत् । प्रोक्तसंख्यान्यमेकाक्षमेरुत्वेनाग्रतोऽन्यसेत् । एकैकमणिमध्येतुग्रंथिवंधंप्रकल्पयेत् । स्वयंग्रंथिप्रक्षालातुश

दनुजापुरःसरम् । तपर्णोदीत्यादिपदेमार्जनविप्रभोजनयोर्ग्रहः ॥ ॥ अधप्रयोगः ॥ योगपिठन्यासांतेशिरसिब्रह्मणेन्द्रपयेनमः । मुखेदेवी
 गायत्रीछंदसेनमः । हृदयेश्रीपरमात्मनेदेवतायैनमः । पुनःशिरसिजंमदग्निमरद्वाजभृगुगौतमकश्यपविश्वामित्रवसिष्ठेभ्योऋषिभ्योनमः । मुखे
 गायत्र्युज्जिगगनुष्टुब्धृद्धतीपक्तिनिष्टुब्जगतीभ्यश्छंदोभ्योनमः । हृदयेअग्निवासुसूर्यगुरुवरुणवृषविश्वेभ्योदेवोभ्योनमः । ततोमहाव्याहृतिभिः
 प्राणायामत्रयंकृत्वा शिरसि विश्वामित्राय रुपयेनमः । मुखे गायत्रीछंदसेनमः । हृदिसवित्रेदेवतायैनमः ॐ ब्रह्मणे हृदयाय नमः । विष्णवे शिः
 रसेभ्याहा । रुद्राय शिखायै वषट् । ईश्वराय कवचाय हुम् । सदा शिवाय नेत्रत्रयाय वौषट् । सर्वोत्तमनेऽध्याय फट् इति पठं गं विधाय हृदि ॐ मूर्तम
 मुत्ते । एवं सर्वत्र । भुवः दक्षिणांसे । स्वः वामांसे । महः दक्षो रौ । जनः वामे । तपः जठरे । सत्यं पादां गुलिमूलयोः । तत् गुल्फयोः । सः जानुनोः ।
 विंजकमूले । तुः लिंगे । वं नामौ । वैहृदि । णिकंठे । यं करां गुलिमूलयोः । भ्रमणिवंधयोः । गौकूर्परयोः । देसुजमूलयोः । वं मुखे ।
 संनासिकयोः । धीं कपोलयोः । मनेत्रयोः । ह्रिकर्णयोः । पिक्षुयोः । यो शिरसि । यो चूडाक्वः । नः वामकर्णे । (ग्रं) दक्षिणकर्णे । चो
 मुखे । दं शिरसि । यातनमः शिरसि ॥ तत् ब्रूमध्ये । सवितुः नेत्रयोः । वरेण्यं मुखे । भर्गः कंठे । देवस्य हृदि । धीमहिनाभौ । धियः गुह्ये ।
 यः जानुनोः । नः पादयोः । प्रचोदयात् पुनः शिरसि । ॐ आपो ज्योतीर सोमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो नम इति विन्यस्य ध्यायेत् । गायत्रीरहस्ये—
 पंचवक्त्रांचतुर्बाहुं प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनाम् । जटाकिरीटांपदकुक्षिचिपदां स्फटिकप्रभाम् । साक्षसूत्राभ्यां कुशौदपतीं दक्षहस्तायोः । सवारिजपत्रव
 रदोलुगुंडं वामहस्तयोः । आत्मपूजति सौरी पीठमभ्यर्च्य तत्र मंत्रमूतिं गायत्र्याः परिकल्प्य तस्यां देवीमावाह्य पुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य त्रिकोण
 स्थाने त्र्यकोणादिप्रादक्षिण्येन कोणत्रये ॐ ब्रह्मैनमः । माहेश्वर्यैनमः । इति संपूज्य कर्णिकायामेव त्रिकोणाद्वाहिरैवादिचतुर्दिक्षु

१ अत्र विश्वामित्रजमदग्निमरद्वाजगीतमाग्निचक्षिष्ठुकरयपादविक्रमोयुच इति भासि ।

॥ अथ गायत्रीतर्पणम् । नागदेवाह्निकेप्रयोगपारिजातेच—आचम्यग्राणानाम्यगायत्रीतर्पणंकरिष्यइतिसंकल्प्य तत्स
वितुरितिसवितारमावाह्य गायत्रीपङ्केषुविन्यस्यःपुरुषमृगवेदायनमस्तर्पयामि । भुवःपुरुषंयजुर्वेदायनमस्तर्पयामि । स्वःपुरुषंसामवेदायन
मस्तर्पयामि । महःपुरुषमयर्वेदेदायनमस्तर्पयामि । जनःपुरुषमितिहासपुराणेभ्योनमस्तर्पयामि । तपःपुरुषंसर्वागमायनमस्तर्पयामि । सत्यं
सर्वलोकायनमस्तर्पयामि । सुशुवःस्वःपुरुषमंडलांतर्गतंसवितारंतर्पयामि । सवित्रेइतिकेचित् । भूःएकपदांगायत्रीतर्पयामि । भुवःद्विपदांगा
यत्रीतर्पयामि । स्वःत्रिपदांगायत्रीतर्पयामि । सुशुवःस्वःचतुष्यदांगायत्रीतर्पयामि । उपसेनमस्तर्पयामि । गायत्रीनमस्तर्पयामि । सावित्री
नमस्तर्पयामि । सरस्वतीनमस्तर्पयामि । वेदमातरंनमस्तर्पयामि । सत्कृतिंनमस्तर्पयामि । सांकृतिमित्यपरे । दृधिवीनमस्तर्पयामि । कौ
शिकींनमस्तर्पयामि । जयांनमस्तर्पयामि । अपराजितांनमस्तर्पयामि । सहस्रमूर्तिंनमस्तर्पयामि । अनंतमूर्तिंनमस्तर्पयामीति । कृष्णभट्टीये
व्येवम् । श्रीशक्त्यैनमस्तर्पयामीतिक्वृष्णभट्टः । तन्न । मंत्रैरेभिस्तुयोनित्यंचतुर्विंशतिसंमितैः । गायत्रीतर्पयेत्तेनतर्पितंस्याच्चराचरमिति
गायत्रीकल्पविरोधात् । तत्रैव—अनेनविधिनानुकर्यात्प्रातःकालेचतर्पणम् । मध्याह्नैवैवसायंचमंत्रैरैतैश्चतर्पणम् ।

अथ गायत्रीपुरश्चरणम् । तत्रकाम्येज्येभक्ष्यमुक्तमाचारादर्श—शाक्यावकभैक्ष्याणिपयोमूलफलानिच । दधिसार्पस्तथाह्यापः
प्रशस्तंद्युतोत्तरम् । चरमोह्युपवासश्चभक्ष्यंतक्रमयाचितम् । विश्वशृंगाशालूकहविष्यान्नानियानितु । एतान्यनुव्रतान्याहुःशस्तानिजपक
र्भणि । शाकादिकल्पेपिभक्ष्यविशेषेणजपारंभेएकादश्युपवासोपिनेतिहरिहरः । तन्न । अस्मरागप्राप्तभक्ष्यनियामकत्वेनोपवासायावक
त्वात् । शारदानिलके—व्याहृतित्रयसंयुक्तांगायत्रीदीक्षितोजेपेत् । तत्त्वलक्षविधानेनभिक्षाशीविजितेन्द्रियः । तत्त्वानिचतुर्विंशतिः ।
क्षीरीदनतिलादूर्वाक्षीरदुमसमिद्धराः । पृथक्सदृष्टप्रितयंजुहुयान्मंत्रसिद्धये । तर्पणादिततःकृत्वागुरुंसंतोष्ययत्नतः । प्रयोगानाचरेद्विद्वांस्त

गुरुचृद्धांश्चोपगृह्णीयादेवंसायमिति । पर्वतवासिनि । ब्रह्मणासमनुज्ञातेतिदेवजानीयेपाठः । आश्वलायनः—जश्वोदितेसमुत्तिष्ठञ्जुपति
 छेदिवान्करम् । ऋग्भिश्चतसृभिर्मन्त्रैर्गावत्रैरेवचदृक्चः । उपस्थायेतरस्वीयैर्मैत्रैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् । चतुःप्रदक्षिणंकुर्याजपदोपापनुत्तये । तस्माद्ब्र-
 ह्मिदमित्युक्त्याकुर्यात्पूर्वप्रदक्षिणम् । भुवःस्वर्गर्षुवःस्वेतिचतुर्वारं पृथक्पृथक् । ततःशक्रादिकाक्षत्वापूर्ववायप्रदक्षिणात् । तत्तन्मन्त्रैरुपस्थाय
 सृष्ट्वाभूमिमेदुरुन् । ततोऽभिवादेयद्भूमौपित्रादिभ्यःसुसंयतः । कीर्तित्योयथान्यायंस्वकीयंनानकीर्तयन् । शोनकः—सायंप्रातरुप
 स्थायजातवेदसइत्युच । तच्छ्रयोर्नमोप्रहृणइत्युच्चार्यदिशोनेमेत् । इमंमेवरुणतत्त्वेतिसायंकालेविशेषतः । मित्रस्यचर्पणीद्वाभ्यांप्रातःकालेपि
 संजपेत् । विशंगभृष्टिमित्युच्चार्यमुल्लंस्पर्शयप्रदक्षिणम् । भद्रंकर्णेतिमंत्रेणकर्णस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । केइयमिमित्युच्चेकयाशिखांस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । सं
 त्वांगाग्र्यनीसावित्रीसर्वोन्देवान्प्रणम्यच । स्मृत्यर्थेसारे—यद्वोभयव्रजातवेदसेनवैष्णवैरौद्रैर्वोपतिष्ठेतेति नारायणः । वारुणीमिस्तथादि
 त्यमुपस्थायप्रदक्षिणम् । कुर्वन्दिशोनमस्तुयर्थेदिगीशांश्चपृथक्पृथक् । प्रदक्षिणाभिवादीचआत्मानंचाभिवादयेत् । आत्मपादौतथामूमिसंध्या
 कालेभिवादेत् । वारुण्यःसायंसंध्यापराइतिचंद्रिका । तत्रैवबौधायनः सायंजपतिराज्युपस्थानमाह—वारुणीभ्यांरात्रिमुपतिष्ठेत् इ
 मंमेवरुणतत्त्वायामितिद्वाभ्यां । दिग्भिवादेनेग्रान्यैदिशोइंद्रायनमः दक्षिणायैदिशेयमायनमइत्यादिप्रयोगइतिकेचित् । अन्येतु प्राच्यैदिशेयाश्च
 देवताएतस्यांप्रतिवसंसेताभ्यध्वनभोनमइत्यादितैस्त्रिरीपारण्यकमन्त्रैरित्याहुः ॥

अभिवादनम् । यमः—ज्यायानपिकनीयांसंध्याकालेऽभिवादयेत् । विनाशिष्यंचपुत्रंचदौहित्रंदुहितुःपतिम् । सुदर्शनभाष्ये—
 रोरेममृत्येचिपुष्ट्रद्विरादीनांसेचवांलश्रवशांश्चयुक्षु । शोपेपुनाम्नोःकपरःसारोत्यःस्वाचोर्दार्धःसधिसर्गइष्टः । अस्यार्थः—रोहिणीरेवतीमघासु
 गज्येष्ठाचित्रासुरौहिणोरेवतइतिवादिष्ट्युद्धिर्वा । नक्षत्रेभ्योचदुलमिति नक्षत्राणांचालुक्तेः । उत्तरेभ्योपदशब्देठकारात्परेपकारेवृद्धिः । उत्तरपदा

ॐ आदित्याय नमः । स्वये नमः । भानवे नमः । भार्क्याय नमः । आग्नेयादिचतुष्कोणे पुण्ड्रभायै नमः । प्रप्रज्ञायै नमः । संस
 प्यायै नमः । अष्टदले केसरेषु अंगानि संपूज्य दलेषु ब्रह्मादिन्यै नमः । प्रभार्यै नमः । नित्यार्यै नमः । विश्वंभार्यै । विशालिन्यै । प्रभा
 वत्यै । जवायै । शाल्यै । दलप्रेषु काल्यै । दुर्गायै । सरस्वत्यै । विश्वरूपायै । विशालायै । ईशायै । व्यापिन्यै । विमलायै । ।
 द्वितीयाष्टदलमूलेषु तमोपहारिण्यै । । सूक्ष्मायै । विश्वयोन्यै । जयावहायै । पद्मालायै । परायै । शोभायै । पद्मरूपायै । । दलम
 ध्येषु ब्राह्मयाद्याः नारसिंहीचाष्टमी ब्राह्म्यै । माहेश्वर्यै । कौमार्यै । वैष्णव्यै । वाराह्यै । इंद्राण्यै । चागुंडायै । नारसिंह्यै । इति । दलप्रेषु सो
 माघाष्टग्रहान् । सोमाय । भीमाय । बुधाय । बृहस्पतये । शुक्राय । शनैश्चराय । राहवे । केतवे । इति सर्वान्संपूज्य चतुरस्रवीथीद्वये इंद्रादीन् वज्रा
 दीध इंद्राय । अग्नये । यमाय । निर्वृत्तये । वरुणाय । वायवे । सोमाय । ईश्वराय । इति । वज्राय । शक्त्यै । दंडाय । खड्गाय । पाशाय ।
 अंकुशाय । गदायै । त्रिशूलाय । इति संपूज्य धूपानि पूजां समाप्य जपं कृत्वा जपदशांशेन प्रत्यहसर्वजपं ते वाहो मं कुर्यात् । अत्रमूलं गायत्री
 रहस्ये ज्ञेयम् । इति गायत्रीपुराधारणविधिः ॥

उपस्थानम् । गायत्रीजपोत्तरं कर्तव्यमुक्तं कौर्मगारुडयोः—सावित्रीप्रजपेद्विद्वान्प्राशुखः प्रयतः शुचिः । अथोपतिष्ठेदादित्यमुद
 यंतं समाहितः । चस्मिष्टः—शालैस्तु विविधैः सौरैर्मयजुः सामसंभवैः । उपस्थानं स्वकैर्मन्त्रैरादित्यस्य तु कारयेत् । बह्वचपरिशिष्टे—
 जाते वेदसेतच्छंयोरिति नमो ब्रह्मण इत्येताभिः प्रदक्षिणं दिशः साधिपान्नत्वाथ संध्यायै सावित्र्यै गायत्र्यै सरस्वत्यै सर्वाभ्यो देवताभ्यश्च नमस्कृत्य । उक्त
 मे गिरिस्तरे देविभूष्यां पर्वतमूर्धनि । ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञाता गच्छेदेवियथा मुखमिति संध्यां विस्तृत्य भद्रनो अपि वातयमन इत्युक्त्वा शास्त्रिचक्रि रुचा
 र्यं प्रदक्षिणपरिक्रमन् । आसत्यलोकादापतालादालोकालोकपर्वतात् । ये सति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः इति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृह्य

च्यति क्रोति जपं कृत्वा पुनर्मनः । ऋचं छृचं चतुर्वापि पुनः संध्यामुपासेयेत् । पुनस्त्वर्थे । इदं चरात्रिप्रथमयामावधि दिवोदितानीत्याद्युक्तवचनात् । तदूर्ध्वप्रायश्चित्तमात्रम् । यदा प्रातर्भध्याह्वासयं संध्यानामेककाले प्राप्तिस्तदा प्रातः संध्या पूर्णकुर्यात् । संध्यादीनोऽशुचिर्नित्यमर्हः सर्वकर्मसु । यदन्यत्कृतं कर्म न तस्य फलभागभयेदितिकाशीस्वच्छे प्रातः संध्याप्रकरणे पाठात्प्रातः संध्या विना कर्मतिरेकं नधिकारात् । विज्ञानेश्वरस्तु संध्यापदं सर्वसंध्यापरमित्याह । मध्याह्नसायं संध्ययोः संपाते पूर्वसायं संध्या मध्याह्नसंध्यायाः सायं संध्याधिकारसंपादकत्वाभावात् । प्रातःकालावधिमानाभावात् एकस्य गौणकालत्वे संभवत्युभयौ गौणकालत्वं सान्याय्यत्वाच्च पांचमिकसांतपनीयांतः पाल्यग्निहोत्रन्यायाच्च सहा लभे सवनीयोपाकरणन्यायाच्च । यत्तु स्मृत्यन्तरे—दिवोदितानि कर्मणि प्रभादादकृतानि वै । अर्चयोः प्रथमे यामे तानि कुर्याद्यथाक्रममिति तत्सायं संध्यामुख्यकालातिश्रमे ज्ञेयम् । अतएव सायं संध्यामुख्यकालातिश्रमे तिसृणामपि गौणे काले क्रमेणैवानुष्ठानम् । सायं संध्या गौणकालस्तुराग्नौ सार्धं ग्रहरावधिः । रात्रिभोजनस्य सार्धं ग्रहरकालोत्प्राप्त्यसंध्याभावो भोजनासंभवात् प्रदोषावसाने सायं संध्या गौणकाल इति माधवरीये देवजानीये च । संध्याप्रकरणे प्रायश्चित्तं परिभाषायामुक्तं त्वतिनिधनापि कार्यमित्युक्तम् । इति श्रीमद्रामेश्वरमहंस्तु ० लक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्ने संध्याप्रकरणम् ॥

अथोपासनहोमः । हेमाद्रौ श्राद्धायनिः—ततःसूर्यमुपस्थाप्यसम्यगाचम्यचक्षयम् । अयुक्षणं समादाय संयत्वात्मा गृहं व्रजेत् । तत्रैव गार्ग्यः—त्रिसंध्यां वाग्यतो वादिगु समाहृत्य शोधयेत् । होमोपहारभूते हृद्रव्यात्मपरिचारकान् । चंद्रिकायां प्रचेत्ताः—अयुक्षणोदपायंतु न तावत्स्थाप्येते क्वचित् । यावन्नाचमनं दत्तं प्रोक्षितान गलंतिका । असमर्धं प्रत्याहृशां लायनिः—नद्यादौ सम्यगाचांतः संयतो गृहभागतः । उद्धृत्य मणिका तोयं तेन प्रोक्षणमाचरेत् । गृहे वा समुपस्थ कृत्वा स्वर्णकुशोदकम् । कृत्वा च मनमाचांतः पुनः प्रोक्षणमाचरेत् । चंद्रिकायां गोमिलसूत्रे—पुरा प्रादुर्कारणवेलायाः सायं प्रातरपवाहरेदनुगुप्तादपि बाकुं मादामणिं काढा गृहीयादिति । तत्रैव श्राद्धायनिः—अब्जं हिरण्यं

धिकरे ज्ञेयप्रदानमित्युक्तेः । अंत्यमपभरणी शब्दश्रुतौतयोक्तेः । श्रवणशतमिपक्वअश्वधुवाआदिवृद्धिः । अपभरणः आपभरणः श्रवणः श्रावणः शतमिपक्वशतमिपजः अश्वयुक् आश्वयुजः । भरणीशब्देपिवा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् वत्सशालेतिचवालुगुक्तेः । शेषेषुन वृद्धिर्नेत्यर्थः । कृत्तिकः तिप्यः आश्वेयः फल्गुनः इस्तः विशाखः अनूराधः अपाढः श्रविष्ठः । श्रविष्ठेत्यादिनानित्यंलुगुक्तेः । आश्वौराद्रागूलयोरेत्यःस्वरः कपरः । आर्द्रकः मूलकः पूर्वाषाढपरालेत्यादिनालुत् । स्वाव्योः स्वातीपुनर्वसोरेत्यःस्वरोदीर्घःसविसर्गश्च । स्वातिः पुनर्वसुः । एषानामासंध्याभिवादने प्रथमयानिर्देशदृष्टिस्तुदर्शनाचार्यः । अभिजित् अभिजितः कृत्तिकः कार्तिक इतितुयुक्तम् । धनिष्ठेत्यात्रापिवादिवृद्धिः श्राविष्ठीयः आ पाढीयइत्यपिवहुलोक्तेः । तत्तत्रक्षत्रचरणाक्षरघटितनामपठंतिशिष्टाः । नागदेवराहिके—भोःशब्दकीर्तयेदंतेस्वस्यनामोभिवादने । आयुष्मान्भवसौम्येतिवाच्योविमोऽभिवादने । अकारश्चास्यनामोऽतेवाच्यःपूर्वोत्तरःश्रुतः । तदुत्तरकृत्यमाहदृढपरशरः—यदक्षरपदग्रंथमात्राहीनं चयद्भवेत् । तत्सर्वशाम्यतोदेविकास्यपप्रियवादिनि । पुरुषसारस्तुधानिधौ—प्रातःसंध्यावसानेतुनित्यंसूर्यसमर्चयेत् । संध्याकालातिक्रमे प्रायश्चित्तंक्रमप्रदीपे—प्रातःसंध्यांसनधानोपास्तेयःप्रमादतः । गायत्र्यष्टशतंतसप्रायश्चित्तंविशुद्ध्ये । प्रातःकालंतरोपलक्षणमितिपृथ्वी चंद्रः । दक्षः—संध्यामकुर्वतःकोलेउदयेस्तमेपिवा । गायत्र्यष्टशतंजायंयंप्रायश्चित्तंभवेत्तदा । चतुरर्थ्यतुगापञ्चादद्याद्याहृतिसंयुतम् । कालातीतिविशुद्धसंधिततःसंध्यांसमाचरेत् । स्कांदे—उदयास्तमयादूर्ध्वयावत्स्याढटिकात्रयम् । तावत्संध्यामुपासीतप्रायश्चित्तमतःपरम् । संध्याकल्पेस्मृत्यन्तरे—प्राणायामत्रयंप्रातर्द्विगुणंसंयवेस्तस्य । मध्याह्नेत्रिगुणंश्रोक्तमपराह्नेतुपद्मम् । सायाह्नेद्वादशगुणंसूर्यहत्यांततोव्रजेत् । प्रातरादिव्यकरणइत्यर्थः । शान्तातपः—निश्चर्ययानेवातीतिअर्धयामेपिवासरे । अतिकालमतिक्रान्तंतेसंध्यालोपनकारयेत् । संध्याकाले

१ शब्दश्रुतौ लग्नधज्योतिषे अग्नि-प्रजापतिरित्यारभ्यअग्निनीयमएषचेत्तिक्रमेणात्समपभरणी ।

सवित्याश्वलायनोक्तः । स्वस्याशक्तौमाधवीयेचंद्रिकायांचशातातपः—श्रीतयत्स्यात्स्वयंकुर्यादन्योपिस्मार्तमाचरेत् । अशक्तौश्री
 तनयन्यःकुर्यादाचारमंततः । चंद्रोदयेगारुडे—ऋत्विक्पुनोगुरुश्रिताभागिनेयोऽथविदपतिः । एतैरेवहुतंपत्स्यात्तदुतंस्वयमेवतु । विद्वप
 तिर्जामाता । सत्रैचकौर्मै—ऋत्विक्पुनोऽथवापत्नीशिव्योवापिसहोदरः । पत्नीस्मार्तएव । कामंयुह्येभौशुहुयात्सायंग्रातहोगावितिगोभिलो
 क्तः । स्मृत्यर्थसारे—पत्नीकन्याचशुहुयाद्विनापर्युक्षणक्रियाम् । अत्रऋत्विक्त्रिधा—प्रतिकर्मवृत्तः, परंपरागतः, एकस्वसर्वकर्मार्थिसकृद्
 तश्च । आद्ययोरेवहोमकर्तृत्वमितिदृष्टिकृत् ॥ ॥ अन्यकर्तृकहोमेविशेषः । स्मृत्यर्थसारे—असमक्षंतुदंपत्योहोतव्यंनत्विगादिना ।
 द्योरप्यसमक्षंचेद्भवेद्भुतमनर्थकम् । कात्यायनः—प्रक्षिप्याग्निस्वदोरेपुपरिकल्प्यत्विजंतथा । प्रवसेत्कार्यवान्विश्रोद्धैवचिरंवसेत् । स्मृत्य-
 र्धसारे—संनिधौयजमानःस्यादुरेशत्यागकारकः । असनिधौतुपत्नीस्यादुरेशत्यागकारिका । असनिधौतुपत्न्याःस्यादध्युस्तदनुज्ञया । उन्मादेप्र
 सवेचर्तोकुर्वीतानुज्ञयासदा । सर्वदायजमानोवात्यजेचदिष्टुक्शुचिः । मनुः—उदितेऽनुदितेचैवसमयाभ्युपिततथा । सर्वथावर्ततेयज्ञइती
 यमैदिकीश्रुतिः ॥ ॥ अनुदितादिलक्षणमाह कात्यायनः—रात्रेःस्तुषोडशेभागेग्रहनक्षत्रगृणिते । कालंत्वनुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्या
 द्विचक्षणः । तत्राप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमंडले । रविर्योवन्नदृश्येतसमयाभ्युपितंचतत् । रेखामात्रचदृश्येतरस्मिंश्चसमन्वितः । उदितंतंविजा
 नीयात्तत्रहोमप्रकल्पयेत् । अनुदितहोमःकातीयछंदोगपरः । उदितहोमोचद्रुचपरइतिमदनपारिजातः । अनुदितहोमिभिरर्थदत्त्वासूर्यो
 दयात्पूर्वहुत्वागायत्रीजप्या । उदितहोमिभिस्तुजस्वाहोतव्यमितिपृथ्वीचंद्रः । उभयोःसंध्यांसमाप्यहोमइतिकल्पनरुः ॥ ॥ अनु
 दितहोमिनिगौणकालमाह कात्यायनः—हस्तादूर्ध्वरविर्यावक्षिरिंहित्वानगच्छति । तावद्धोमविधिःपुण्योगान्योऽनुदितहोमिनाम् ।
 यावत्सम्यङ्नभार्थ्येतेनभस्यृक्षानिसर्वतः । नचलोदितिमापैतितावत्सायंचहूयते । रजोनीहारधूमाभ्रवृक्षायांतरितैरवौ । संध्यामुदिर्यलुहुयाद्र

यसौप्यदारं मुग्धमयं दृढम् । ताम्रं पुनरुदं पुण्यं पात्रमभ्युक्षणाय वै । अभ्युक्षणं करणव्युत्पत्त्या जल । पत्रपुटमन्यालाभपरम् । सर्वालोभे तु पात्राणां पर्णपात्रं निधीयत इत्यापस्तंभोक्तेः । आपस्तंभः—शैवालबालुकालदूर्वातृणपर्णयैरपि । नालिकाभिन्नपर्णत्रेण कांस्पपात्रेण चैव हि । प्राण्यगफलजेनापि कुर्यान्नाभ्युक्षणद्विवः । श्लाघ्याय निः—नाहरे देकपात्रस्तु नात्र तोन च कन्यका । एकपात्रः पिधानरहितपात्रः । ततोऽग्निप्रादुर्भूतकरणं कात्यायनः—सूर्यस्तशैलमग्रासेषां दुर्गुलैः । प्रादुर्भूतकरणमग्नीनां प्रातर्भासां च दर्शनात् ॥

अग्रहोमः । तत्र यक्तेनार्धाधानं कृत्वा श्रौतः स्मार्तश्च होमः कार्यः । श्रौतं स्मार्तं च यत्किञ्चिद्विधानसर्वमादरात् । गृहे निवसता कार्यमन्यदादौ प्रमुञ्चतीति मनूक्तेः । तत्राशक्तः सर्वाधानं कृत्वा श्रौतमेव यावज्जीवं जुहुयात् यावज्जीवयुतेः । [एतेनैकादश्यां तमकुर्वतः परास्ताः । अकरणे प्रत्ययाय युतेः अहरहरितिवक्ष्यमाणापस्तंभोक्तेश्च, होमकालातिक्रमे होमलोपे च प्रायश्चित्तोक्तेश्च, कर्मस्मार्तविवाहादौ कुर्वीत प्रत्यहं गृहीति ग्राह्यं न न्योक्तेश्च, अग्निहोत्रं जुहुयादाद्यतेषु निशोः सदेति मनूक्तेः, अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निर्विधीयेत काठकथुतिदर्शनादिति चंद्रिकायां शौनकोक्तेः, पक्षहोमैश्च तुर्दशचतुर्गृहीतानुपपत्तेश्च, सप्तशतानि विंशतिश्च सवत्सरे सायमाहुतयोद्धयं ते सप्तशतानि विंशतिश्च प्रातरित्यादि श्रुत्यनुपपत्तेश्च यत्किञ्चिदतत्] । ग्रीणि वर्षाणि विप्रा इति भारतात् यावज्जीवाशक्तैर्वर्षत्रयं वा जुहुयात् । ये चाग्निहोत्रं जुहुतिश्च ह्रधानायास्मायमिति स्मृतेः । तत्राप्यशक्तः स्मार्तमेव जुहुयान्नत्वा दध्यात् तत्राप्यशक्तः सदाचारमानं कुर्यान्नस्मार्तमपि । श्रौतं कर्म न चेच्छक्तः कर्तुं स्मार्तं समाचरेत् । तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारं लेभे दुधदति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः । कौर्म—अथागम्य गृहं विप्रः समाचम्य यथामिधि । प्रज्वाल्य वह्निं विधिवज्जुहुयाज्जातवेदसम् । तत्र श्रौतं स्मार्तं वा होमं यजमान एव स्वयंकुर्यात् । अहरहर्यजमानः स्वयमग्निहोत्रं जुहुयात् वर्षाणि वेत्यापस्तंभोक्तेः । अत्र वर्षाणि स्वयमेवेति नियमो न तु वर्षण्येव स्वयमिति । पाणिग्रहणादि गृहं परिचरेत् स्वयं पत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्येते वा

प्रायश्चित्तसहितं कृत्वा वर्तमानकालमनुद्धृतप्रायश्चित्तसहितं कुर्यात् । अविहृतेषु कालांतरासौमनस्वतीक्ष्णमतिपन्नस्य प्रतिहोमं च कृत्वाथनुद्धृता
 यश्चित्तादीनि । इदमनापत्तरम् । आपदि तु न किंचित्प्रायश्चित्तं किंतु होममग्नं कुर्यात् । आपदि तु होममित्येव प्रतीयादिति बौधायनोक्तेः । छंदो
 मप रिक्षिष्टे—सगृक्षोत्तेजविधिना होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ ॥ अर्धोचानिनो होमक्रममाह चंद्रोदये भरद्वाजः—होमवैतानिके
 कृत्वा स्मार्तैः कुर्याद्विचक्षणः । स्मृतीनां वेदमूलत्वात् स्मार्तैः केचित्पराविदुः । विष्णुः—बहुशुक्लं धनेचाग्नौ सुसमिद्धे हुताग्ने । विधुर्मेलेलिहाने च
 होतव्यं कर्मसिद्धये । यो न चिंषुहोलेत्यग्नौ व्यंगारं चैव मानवः । मंदाग्निरामयावी च दरिद्रश्चोपजायते । पात्रादाहुद्धृतेष्वग्नौ न होमादिसमाचरेत् ।
 दामोदरीये सांख्यपुराणे—क्षुत्तृक्षो धत्वरायुतो हीनमैर्जुहोति यः । अप्रबुद्धे स धूमे वा मोघः स्यादन्यजन्मनि । क्षुत्तृयौ प्रमादादेरुपलक्ष
 णमिति रत्नाकरः । स्वल्पेरूक्षे स स्फुलिंगे वा मावर्ते भयानके । आर्द्रकाष्ठैः सुसंपूर्णं फूलकरोति च पाचके । कृष्णाचिपि सुदुर्गंधे तथा लिपति मेदिनीम् ।
 अर्हुतीर्जुदयालस्तु तस्य नाशो भवेद्धुवम् । मदनपारिजाते कात्यायनः—जुहुयुश्च हृते चैव पाणिश्लोसदारुभिः । न कुर्यादग्निधमनं न कुर्या
 द्भजनादिना । व्रतहेमाद्रौ—मुखेनैव भेदार्थिमुखादेरपोषजायत । नार्थिमुखेनेति तु यद्वै किके योजयंति तत् । कात्यायनः—हविष्ये पुय
 वा सुल्बयास्तदनुग्नीहयः स्मृतः । अभावे ग्रीहियवयोर्दग्धावापयसापि वा । तदभावे यवाग्वावाजुहुयादुदकेन वा । स्मृत्यर्थे सारं—पयोदधियवाग्
 श्वसर्विरोदनंतुलाः । सोमो मांसं तैलमापो दशैतान्यग्निहोत्रके । स्यादग्निहोत्रवद्भक्षे संस्कारो मंत्रवर्जितः । शालिश्याभाकनीवाराग्नीहिगोधूमया
 वकाः । एते पातं दुलाहोभ्यायावनालाः प्रियंगवः । प्रियंगवः शालयश्च गोधूमाग्नीहयो वकाः । सारूप्येणाग्निहोम्याः स्युः स्वरूपेणैव वैतिलाः । अत्र ग्री
 हियदंपाष्टिकपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—मापको द्रवगौरादि(?) सर्वाला भेद विजयेत् । शौनकः—दध्यादीनामपक्वानां नाधि श्रयणसुच्यते ।
 उल्युकेनावज्वलयेदपक्वपक्वमेव च । सायं होमे द्रव्यं च प्रातरपि ग्राह्यं कर्म क्वात् । यदि सायं गृहीतं द्रव्यं प्रातर्न लभ्यते तदा प्रतिनिधिभूतं द्रव्यं तं ग्राह्यं

तमस्यनलुप्यते । सायत्वर्थस्तमितेसूर्येनुदितहोमिनोहोमकालः । अस्तमितेतदुदितहोमिनः । तथाचोक्तानाः—अर्धमंडलसंप्राप्तेभानावनुदि-
तेदुतम् । तस्मिन्नस्तमितेहोमोभवेदुदितएवतु ॥ ॥ मुख्यगौणकालावाहापस्तंभः—तस्मात्संधीहोतव्यंनक्षत्रंष्ट्वप्रदोपेनिशायांवासाय
मिति । सधिरर्धास्तोदयौनक्षत्रमेकं सर्वोदयः प्रदोपः द्वितीययामोनिशेतिमाधवः । सायप्रातश्चसंधिमुख्यकालः नक्षत्रदर्शनादयश्चयः सायं
गोणाइतिमाधवपृथ्वीचंद्रौ । धूर्तस्वामिभाष्येरामांडारेचचत्वारोमुख्यकालाइत्युक्तम् । प्रातर्होमकालश्चतुर्धाआपस्तंबेनोक्तः ।
उपस्युपोदयं—समयाप्युपित—उदित—प्रातरितिआश्वलायनः । प्रदोपेतिहोमकालः संगवांतःप्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यंखुहुयादिति
प्रदोपातिक्रमेप्रायश्चित्तविधानात्तदंतोमुख्यः कालइतिक्वचित् । तन्न । संधीतदुत्तरंचहोमेफलतुल्यतापत्तेः । अतः सधिरवमुख्यः । कालातिपत्तिर्न
वनाडिकोर्ध्वमितिचंद्रिका । प्रातर्द्विदशनाडिकोर्ध्वकालचतुष्टयातिपत्तिः । स्मृत्यर्थेसारे—प्रातर्होमः संगवांतःकालस्त्वदुदितस्तथा । सा
यमतमितेहोमकालस्तुनवनाडिकाः । संगवः पचधामक्तदिनद्वितीयांशः । रामांडारोप्येवम् । कालातिक्रमेप्रायश्चित्तोर्ध्वमपिहोमः कार्यः ।
यदिगृहोत्रीसायंप्रातर्होमयोर्हव्यहोतारंनाधिगच्छेत्कथं कुर्यादित्यासायमाहुतेःप्रातराहुतिर्नित्येत्वाप्रातराहुतेःसायमाहुतिरितिगोभिलोक्तेः ।
गृहइतिश्रौतस्याप्युपलक्षणम् । अनौचित्यापत्तेः । आसायभित्तिनकालग्रहणम् । आहुतिपदवैयर्थ्यादितिकेचित् । तन्न । सायंहोमोनलब्धश्चेत्
संप्राश्रवमोजनम् । प्रातर्होमोनलब्धश्चेत्तदहर्भोजनंलजेत् । तावताहोमसिद्धिः स्यात्तत्प्रायश्चित्तमिव्यतइतित्रिकांडमंडनविरोधात् । अत
एवचंद्रिकायामासायमित्येनेनकालग्रहणं उत्तरस्मिन्कालआगतेहोमश्चेदनिवृत्तः पूर्वस्यसंयंकालातिपत्तिः तस्यांप्रायश्चित्तंमनोज्योतिरित्यादश
रात्रमितिभरद्वाजोक्तेरित्युक्तम् । षड्दृचानांस्वतीतवहुहोमानुष्ठानम् ।—अतीतहोमान्कृत्वादौकालहोमंततश्चरेदितिशौनकोक्तेः । वृत्ति
कृत्ताप्येवमुक्तमितिप्रयोगपरिजातः । आश्वलायनबृत्तावपि—विहृतेष्वग्निष्वहुतेषुहोमांतरकालप्रासादुपक्रांतमेवहोमंकालातिपत्ति

दास्येयम् । अत्रिकायां वैजवापः—एकेषु दितहोमाः स्युरन्ये नुदितहोमिनः । अन्ये भोजनहोमाश्च पक्षहोमास्तथापरे । शौनकः—अत्रा
 वगुतेयत्रहोमकालद्वयं ब्रजेत् । उभयोर्विप्रवासे बालौ किकोऽग्निर्विधीयते । स्मार्तपरमिदम् । सर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाभ्य
 भेयं पुनरापेयं वा समारूढेषु चारणीनां शोइत्याभ्यलायनोक्तेः । यस्य चोभावनुगतावभिनिम्लोचेदनुदियाद्वापुनरापेयं तस्य प्रायश्चित्तमित्याप
 स्तं वाप । कात्यायनः—विद्यायां सिसर्गार्थे तृतीयां मुहूर्ध्वगच्छति । होमकालात्सयेतस्य पुनराधानमिष्यते । शौनकः—अथ तत्रैव वसति
 होमकालव्यतिः । लौकिकोऽग्निर्विधीयेत काठकश्चुतिदर्शनात् । प्रोषितेषु यदा पक्षीपत्यौ ग्रामांतरं ब्रजेत् । होमकाले यद्विप्रासानसादोपेण युज्यते ।
 अत्रिंशत्तुल्यं—अग्निहोत्रेण रहितः पंधानं शतयोजनम् । आहिताग्निः प्रयायाचेदग्निहोत्रं विनश्यति । विनाग्निं रियदा पक्षीनद्रीं मंभुधिगमिनी
 म् । अतिक्रामेत्तदग्रीनां विनाशः स्यादिति श्रुतिः । अदंस्वयमजुह्वन्योद्वावयेदल्लिगादिना । तस्य स्यात्पुनराधानं पवित्रेष्ठिरथापि वा । होमातिक्र
 मे प्रायश्चित्तमुक्तं कारिकायाम्—नित्यहोमे त्वत्किं तसंस्कृत्याज्यं च पूर्ववत् । चतुःकृत्वा गृहीत्वाज्यं मनस्वत्याजुहोत्यथ । आद्वादशदिनादेव मूध्वं
 रिच्छयेत्तुल्यं । प्रायश्चित्तं तु यद्योक्तमग्नित्यागोपपातके । मनुना तत्पुरुषीत तत्तत्कालानुसारतः । प्रायश्चित्तं कृत्वा होमं कुर्यात् । कालातीतेषु हो
 मेषु उत्तरेष्वामतेषु च । कालातीता निहुलैव उत्तराणिसमाचरेत् । यस्त्वतीतान्यनुक्रम्य उत्तराणिसमारभेत् । नदैवात्रैव च मुनीन्द्रविस्वदुपतिष्ठत
 इति स्मृतिरन्वाचल्यं वचनात् । तुल्यः—अकाले चेत्कृतं कर्म कालप्राप्य पुनः क्रिया । कालातीतं तु तत्कुर्यादकृतं तद्विनिर्दिशेदिति तद्वाद
 शाहोचरं ज्ञेयम् । द्वादशेति वदुचपरम् । आपस्तंबानां तु चतुराग्रमहृयमानोऽग्निरौक्तिक इत्यापस्तंबोक्तेः । औपासनचिच्छेदे प्रायश्चित्त
 माह चंद्रोदये भरद्वाजः—एकान्निर्द्वादशाहविच्छिन्नः पुनरापेयो दीर्घकालविच्छेदेऽति कृच्छ्रमिति । विच्छिन्नोऽहुतः । यस्तु शौनकः—

ननु वैकृत्यिकं द्रव्यांतरम् । दृढरूपतिः—प्रक्षयान्यं चतु. पष्टिगुति. परिकीर्तिता । तिलानांतु तदर्धस्यात्तदर्धस्याद्भूतस्य तु । दौघायनः—
ग्रीहीणां वायवानां वा शतमाहुतिरिव्यते । क्वात्यायनः—पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपूरिकारसादिना चेत्युपमात्रपूरिका । दैवेन तीर्थेन च हूयते हविः स्व
गारिणिस्सर्चिगितचपावके । द्वादशपर्वपूरिका द्रव्यासम्भवे दोषरानेदेशं खः—आर्द्रा मलकमात्रा वैग्राह्या इदुव्रते स्मृताः । तथैवाहुतयो ग्रीचशौ
चार्येयचमृतिका । बहुचपरिशिष्टे—शतचतु. पष्टिर्वाहुतिर्द्वादशानां तदर्धं तिलानां तदर्धं सर्पिलयोरिति । गोभिलसूत्रे कृतचेत्यक्ष
त्यजुहुयादिति । चंद्रिकायां शातातपः—तीर्थीयतनसमृष्टात रुतानपाणिना । बृंगुलंसमिधोतीत्यसर्वजुहुयाद्दविः । चंद्रोदये संग्र
हे—द्रवं युवेण होतव्यपाणिना कठिन्हविः । याज्ञवल्क्यः—हुत्वा ग्रीन्सुर्यदेवत्यान्जपेन्नान्नांसमाहितः । आपत्तौ मरीचिः—प्रवसन्न
मिहोनीयस्त्रिपंचाभाहरारितः । दातव्यो होम एकाहे सायंप्रातः पृथक् पृथक् । तथान्यास्त्रपि चापस्युपक्षहोमो विधीयते । तत्प्रकारो मैत्रायाणी
यपरिशिष्टे—पर्वणोत्सायं चतुर्दशचतुर्दशीतानि सकृदुव्रयने मेकासमित्सकृद्दोमः सकृत्पाणिमार्जनं सकृदुपस्थानमित्येवंप्रातरिति । स्मृत्य
र्थसारे—पक्षहोमानशेषान्वाशेषहोमानथापि वा । समस्य जुहुयात्तत्र अयोगोयं निरूप्यते । अतिपद्युव्रयेत्सायमापद्यन्यत्रवादिने । यावंत्यौपव
सथ्याद्याग्निदिनानि भवंति हि । तावतिपरिगृहीयाच्चतुर्दशयनानि तु । एवमेवोत्तरत्रापि प्रातर्होमान्समस्य तु । जुहोत्यौपवसथ्याहास्त्रातर्होमाव
धीन्सकृत् । एवमेकत्रपक्षे ये होमास्तेषामशेषतः । न्यूनां वासमासः स्यान्नपक्षांतरवर्तिनाम् । सर्वथौपवसथ्याहेसायंहोमः पृथग्भवेत् । तथैव य
जनीयाहे प्रातर्होमो भवेत्पृथक् । तत्रैव—तृतीयेऽन्तरेपक्षे समासं समाचरेत् । आपचेदनुवर्तेत दीर्घकालं कथंचन । याचजीवमविच्छिन्नं पक्षहो
मंसमाचरेत् । यच्चुचंद्रिकायाम्—यदि पक्षहोमेन पक्षयमतीयात्पुनराधेयमिति तदनापत्तिपरम् । पक्षहोमे कृते तत्पक्षमध्ये आपन्नचिनुत्तावाह
मरीचिः—पक्षहोमानशेषोऽकृत्वत्वात्वाऽकस्माच्चिवर्तितः । होमं पुनः प्रकुर्यात्पुनचासौ दोषभागं भवेत् । पक्षहोमानित्युपलक्षणम् । अतः शेषहोमा

निर्वर्जयेत् । मसूराह्वणाक्षारांश्चणकान्कोरदूपकान् । मापान्मधुपराक्षं च वर्जयेत्पर्वणिद्विजः । गृह्यपरिशिष्टे—शाकं मांसं मसूरांश्च अणवः कोरदूपकाः । वर्जयेद्विशेषः । आपस्तंबसूत्रे आधानप्रकरणे ऋषीसमंत्रनाश्रीयादिति । ऋषीसमन्तरुम् । बौधायनः—सर्वमेवैतदहःकोशामुद्रमापादिधान्यं वर्जयेदन्यत्रतिलेभ्य इति । स्मृत्यर्थसारे दिवोदासीये—लवणं मधुमांसं च क्षारानश्न च हूयते (१) । उपवासेन सुजी त उरुतायी च किंचन । मित्ताक्षरायां स्मृत्यर्थसारे च—य आहिताग्नेर्धर्मः स्यात्स्मार्तोपासनिकस्य च । इति श्रीमद्रामेश्वरभट्टसूनुश्रीमन्नरायणलक्ष्मणभट्टकृतावाचारजे होमप्रकरणम् ॥

अथ होमोच्चारं कर्म । मदनरत्ने मरीचिः—विधाय देवतापूजां प्रातर्होमादनंतरम् । शौनकः—प्रातर्मध्यं दिने सायं विष्णुपूजां समाचरेत् । अशक्तौ विस्तरैव प्रातः संपूज्य केवलम् । मध्याह्ने चैव सायं च पुष्पांजलिं मपि क्षिपेत् । हलायुधः—प्रातः काले सदा कुर्यान्निर्माल्योद्वासनं युधः । प्रयोगपारिजाते क्रियासारे—मध्यमानामिकामध्ये पुष्पं संपृष्ट्वा पूजकः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यां निर्माल्यमपनोदयेत् । अपनीतं च निर्माल्यं चोदयाय निवेदयेत् । मध्यमानामिकाभ्यां दिवोपारिपुष्पं धृत्वा निर्माल्यमपनोदयेदित्यर्थः । वाराहे—निर्माल्यं शिरसोत्तार्य धार्य शिरसि चात्मनः । लिङ्गे चित्तोपस्तत्रैव—अशून्यं मस्तकं लिङ्गे सदा कुर्वीत पूजकः । विष्णुधर्मोत्तरे—उशीरकूर्चकंदत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते । दत्त्वा गोवालङ्कूर्चसर्वपापं व्यपोहति ॥ ॥ अथ नित्यदानम् । भारते—एकेनाग्निं धर्मस्तु कर्तव्यो भूतिमिच्छता । एकेनाग्निं न कामस्तु एकमंशं विवर्धयेत् । स्मृतिरत्नावल्यां याज्ञवल्क्यः—दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः । निमित्तं ग्रहणादि । अन्नकोचिप्रत्यहं श्रवणादहनि यदा कदाचिन्नित्यदानमाहुः । भट्टदिनकरस्तु—उपयेते प्रथमे पुषु जुते मनुदानाय सूरय इति मंत्राणि गान्धोमात्पूर्वनित्यदानमाह । चंद्रोदये वामनपुराणे—होमं च कृत्वा लभनं शुभानां ततो गृहान्निर्गमनं प्रशस्तम् । दूर्वाचसपिर्दिधिचोदकुंभं धेनुं सधत्सासृपं मसुवर्णम् । सुद्रोमयं स्वस्ति

होमद्वयात्ययेदर्शपूर्णमासात्ययेतथा । गुनरेवाक्षिमादध्यादिति भार्गवशासनमिति तच्छ्रौताग्निपरम् । दर्शपूर्णमाससाहचार्यात् । आपस्तम्बः—
नासतियजमानेग्राममर्यादाभधीनतिहेत्युलौकिकाः संपदेरन्निति । ग्रामसीमोक्तादेवीपुराणे—नगराद्योजनं खेडः खेडाद्ग्रामोऽर्धयोजन
म् । द्वितीशंपरमासीमाक्षेनसीमाचतुर्धनुः । चंद्रिकायाम्—यावंत्योग्राममर्यादानयश्चस्युस्ताथतिक्रानंतावन्वारमेयातामायंतयोर्वीर्यादिन
लौकिकाः संपदेरन्निति । जातूकर्ण्यः—विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंडुधिगामिनीम् । अतिक्रामेत्तदमीनां विनाशः स्यादिति श्रुतिः । चंद्रिका
यांष्टृद्धांगिराः—मासत्रयपण्मासादिविच्छेदेऽर्धकृच्छ्रकृच्छ्रतिकृच्छ्रं प्रायश्चित्तम् । भरद्वाजगृह्ये—यावत्कालमहोमीस्यात्तावद्रव्यमशे
पतः । तद्देयंचैवविश्वेभ्योयथाहोमस्तथैवतत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणः संध्योत्तरं कर्मोक्तं मदनरत्नेकौर्मे—सायंप्रातर्द्विजः संध्यामुपासीत समाहि
तः । अग्निकार्यततः कुर्यात्संध्ययोरुभयोरपि । देवताभ्यर्चनं कुर्यात्पुष्पैः पत्रेण वा बुना । तत्रैव लौगाक्षिः—सायमेवाग्निमिधेतेत्येकइति ।
याज्ञवल्क्यः—भैशाग्निकार्ये त्यक्त्वा तु सप्त रात्रमनातुरः । कामावकीर्ण इत्याभ्यां जुहुयादाहुतिद्वयम् । उपस्थानंततः कुर्यात्संमासि च त्वेनेन तु ।
कामावकीर्णोऽस्य वकीर्णोऽस्मि कामाया स्वाहा । कामावपन्नोऽस्य वपन्नोऽस्मि कामाया स्वाहेति । एतद्वरुकार्यं व्यग्रतया अकरणे श्रेयम् । अन्यथा तु
मनुः—अकृत्वा भैक्षं चरणमसमिध्य च पावकम् । अनातुरः सप्त रात्रमवकीर्णं व्रतंचरेत् । विज्ञाने भवरोप्येवम् । स कृच्छ्रोपेतुः ऋग्विधाने—
मानस्तोके जपे नमंत्रं शतं संख्यं शिवालये । अग्निकार्यं विना भुङ्क्ते न पापं प्रसृजति ॥ ॥ अथ ब्रह्मसाहचर्यनियमाः । चंद्रिकायां पुलस्त्यः—
सकृत्सर्वणि संपिध्मद्विष्यं लघुभोजनम् । न सायं नोपवासः स्यात्तैलमपि विवर्जयन् । आपस्तम्बः—अतृप्तिश्चात्र स्य चैतयोः प्रियं स्यात्तदस्मिन्न
हनिमुं जीयातामथ शशयीयातामिति । भरद्वाजः—वर्जयेत्सर्वकाले तु स्त्रीतैलमपि वृक्षजम् । सांख्यायनः—कलहं क्रीतविक्रीतं ग्रहासंबहु
भाषणम् । तौर्यं किं वृथा श्रव्यां पश्यमाणो विवर्जयेत् । जाबालिः—कोविदारात्कुलित्वांश्च वर्जयेत्कोद्रवांस्तथा । दंतशौचं च पूर्वैर्द्वयौगस्यैता

ऊर्वा निजिमेध्याष्टद्वेषुच । नैमित्तिकेऽपि च खानेन तथामौमांस्कारयोः । त्रयोदश्यां च सप्तम्यां भरण्यां कृत्तिकासुच । च सिंष्टेन मृत्तिकास्नाने
प्रहारांतरशुक्लम्—मृदेक्याग्निः क्षाल्यं द्वाभ्यां नानाभेस्तथोपरि । पुनश्च तिसृभिः कायं पद्भिः पादौ तथैव च । मृत्तिप्रदीपिकायाश्च—कटिः सक्थी
ऊर्ध्वं पंचरर्णाच त्रिभिस्त्रिभिः । तथैव हस्तावाच मध्यममस्तु र्याञ्जलं तु तत् । ततो गोमयस्नानमाह यमः—आचम्य गोमयेनापि मानस्तोत्र्या
गमालभेत् । अग्रमग्नितिसृत्वा मानस्तोत्रेन यः पुनः । मार्जयेदतो मयं प्राञ्चः सोदकं भानुदर्थितम् । मार्जयेद्द्वेषेत् ।

अथ यो भ्रातृनोक्तः स्नानविधिः—अथ हस्तीप्रक्षाल्य कर्म ङलुं मृत्पिण्डं च परितृण्णती र्थगत्वा त्रिः पादौ क्षालयेत् त्रिरात्मानं तथा पोभिश्च पद्यते हिर
व्यभृंगं गणमित्यथां नलिनाऽपहंतिसुमित्रियान आपओपधयः संत्वितितां दिशं निरीक्षति यस्यामस्तद्व्योभवति दुर्मित्रियास्तस्मै स्युरित्यपउपस्पृश्य
त्रिः प्रदक्षिणमुदकमावर्तयति यदपां नूरं यदमेध्यं यदशांतं तदपगच्छतादित्यप्सु निमज्ज्योन्मज्ज्यं चांतः पुनराचामेत् आपोवाइदृशं सर्वविश्वाभूतान्यापः
प्राणानाभ्रापः पुनंतु पृथिवीमिति पत्रिकृत्वा द्विर्मार्जयत्वा पोद्दिष्टे तिसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिः पवमानः सुवर्जनइत्यनुवाकेन चांतर्जलगतो वमर्प
णेन श्रीन्याणायामान्कृत्योत्तीर्य वासो निष्पीड्य क्षालितो रुरहता निवासां सिपरिधायेति । उपहंतति गृह्णति ॥

अथ काल्यायनोक्तः—अथातो नित्यस्नानं नद्यादौ मृद्मयकुशतिलसुमनसबाह्वस्योदकांतं गत्वा शुचौ देशे स्थाप्य प्रक्षाल्य पाणिपादौ कुशोपग्र
होपमृद्वग्नितोयं नोपनीत्याचम्यो रंही तितोयमामं व्यावर्तयेद्येते शतमितिसुमित्रियान इत्यपोजलिनादाय दुर्मित्रियादिति द्वेष्यं प्रतिनिर्षिंचेत् कटिवस्तूरुजं
नेचरणौ कृती गृदात्रिदिशः प्रक्षाल्याचम्य नमस्तोदकमालभेदं गानि गृहेदं विष्णुरितिसूर्याभिमुखो निमज्जेदापो अस्मानिति स्नात्वोदिदाम्यइत्युन्मज्जयनिम
उयोन्मज्जयाचम्य गोमयेन धिलिपेन्मानस्तो कइतिततो भिर्षिंचेदिमं भैवरुणेति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिः
पापयेदापोद्दिष्टे तिसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिर्हिरेण्यवर्णादिति च तसृभिः चित्पतिर्भैर्योका

कमशताधैतलंमधुब्राह्मणकन्यकाश्च । श्वेतानिपुष्पाणितथाशमीचहुताशनंचंदनमर्कटिचम् । अश्वत्थवृक्षंचसमालभेतततश्चकुर्यान्नृजजातिधर्मान् ।
नित्यदानतंकर्माष्टधाविभक्तदिनाद्यभोगेकार्यम् । तदुक्तंनारसिंहे—दिवसस्याद्यभोगेतुसर्वमेतत्समाचरेत् ॥ ॥ दिनद्वितीयभागकृत्यं
दक्षः—द्वितीयचतुर्थाभागेवेदाभ्यासोविधीयते । चतुर्थाभक्ताहर्द्वितीयइतिस्मृतिरत्नावल्यां । कौर्म—जपेदध्यापयेच्छिष्यान्धारयेद्द्वैविचार
येत् । समित्पुष्पकुशादीनांसकालःसमुदाहृतः ॥ ॥ दिनतृतीयभागकृत्यं दक्षः—तृतीयेचतथाभागेकुर्यादर्थस्यसंग्रहम् । याज्ञव
ल्क्यः—उपेयादीश्वरचैवयोगक्षेमार्थसिद्धये । इदंचशक्तस्यनित्यंष्ट्यार्थत्वात् । मनुः—देवतान्यधिगच्छेत्तुधार्मिकांश्चद्विजोत्तमान् । ईश्वरं
धैवरक्षार्थगुरुरूपेणैवचपर्यवसु । छागलेयः—यतीनांदर्शनंचैवस्पर्शनंभाषणंतथा । कुर्वाणःपूयतेनित्यंतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । अग्निचित्कपिलास
ग्रीराजाभिद्युर्महोदधिः । दृष्टमानाःपुनर्येतेतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । विष्णुपुराणे—ततःस्ववर्णधर्मैर्णवृत्त्यर्थंचधनार्जनम् । धनार्जेनेप्रवासका
लनियममाह चंद्रिकायांपैठीनस्तिः—मासद्वयंप्रवासोस्तिपरतोनाहिताभिवत् । आहिताग्निवदनाहिताग्नेरपिमासद्वयमेवप्रवासः ।

अथदिनचतुर्थभागेमध्याह्नस्नानम् । तच्चदिवसचतुर्भागे । तथाचदक्षः—चतुर्थेतुतथाभागेस्नानार्थंसृदमाहरेत् । अरुक्षुदिवाच
रेस्नानंमध्याह्नात्राग्विशेषतः । यत्तुस्मृतिरत्नावल्याम्—दिनतृतीयेभागेमध्याह्नस्नानमुक्तंतत्पंचाभागापरम् । दक्षः—प्रयतोमृदमादा
यदूर्वाभार्द्रचगोमयम् । भविष्ये—नालार्थदेहजीर्णायामध्यायाश्चविशेषतः । रोगार्तनवसूतायानगोर्गोमयमाहरेत् । गृहीत्वागोमयंस्व
च्छंस्नानेचपतितंशुभे । उपर्यधश्चसंलग्नप्रत्यग्रंतुवर्जितम् । चंद्रिकायाम्—मृत्तिकातुसमुद्दिष्टाआर्द्राभलकमात्रिका । गोमयस्याप्रमाणंतत्रे
धार्गलेपयेत्ततः । त्रेधात्रिवारम् । प्रयोगपरिजातेदेवजानीयेच—नंदायांभार्गवदिनेकृत्तिकासुमघासुच । भरण्यांभानुवारेचगजच्छा
याद्वयेतथा । अथनद्वितयेचैवमन्यादिपुरुगादिषु । मृदास्नानंपिण्डदानंकुर्यात्तिलतर्पणम् । विवाहव्रतचूडासुवर्णमर्धतदर्धकम् । मृदास्नानं

विष्णुपदप्रगृह्णामि श्रीपिण्डदेवता । आहिनस्त्वेन सप्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् । तिस्रः कोट्योर्ध्वकोटीचतीर्थानां वायुरन्नवीत् । दिवि सुव्यंत
 रिऽञ्चनानि नैमं निऽद्वाध्वि । नैन्द्रिणीस्येतेनामदेवपुनलिनीति च । क्षमापृथ्वीच विहगा विश्वाकाया शिवासिता । विभावी सुप्रसन्ना तथा लोक
 प्रमादिनी । पतानि पुण्यनामानि यानकाले प्रकीर्तयेत् । भवेत्संनिहिता तत्र गंगान्निपथगामिनी । सप्तवारा भिज्जेन कसंस्पृष्टयोजितम् । मूर्ध्नि
 शिस्तान्तरं गृहिण्यतुः पंचमस्तथा । स्नानं कुर्यान्मृदा तद्वदामं च विधानतः । अश्वक्रांतैरधक्रांतैर्विष्णुक्रांतैर्वसुंधरे । मृत्तिके हस्तस्त्वयन्मया
 दुष्टुर्नष्टुनम् । उच्यते मित्रादिषु कृष्णेन शतचाहुना । नमस्ते सर्वभूतानां प्रभवारणि सुव्रते । एवं स्नानं ततः पश्चादाचम्य च विधानतः । उत्था
 य गगर्माग्रीते भक्तिस्तेरिराय च । अयं विधिः श्रीशुद्धादेरपीत्याचारार्द्धयोः ॥

अभग्नान्नभेदाः । शान्तः—स्नानं तु द्विविधं प्रोक्तं गौणमुख्यप्रभेदतः । तयोस्तु वारुणं मुख्यं तत्पुनः पडिपं भवेत् । नित्यं नैमित्तिकं काम्यं
 क्रियागंगमलरूपेणम् । नित्यायानंततः पष्ठं स्नानंतत्रमता क्रिया । तदुक्षणानि स एवाह—अस्नातस्तु भाद्राहो नित्याग्निहवनादिषु । प्रातः स्नानं
 तदर्थं तु नित्यं आनं प्रकीर्तितम् । चंडालशययूपादिस्पृष्टास्नातोरजस्वलाय । स्नानार्हस्तु यदा स्नाति स्नानं नैमित्तिकं तु तत् । पुष्पस्नानादिकं यच्छुदेवज्ञ
 विधिचोदितम् । तद्विकाम्यं सगुरिष्टनाकामस्तत्करोति वै । जप्युक्तमः पवित्राणि अर्चिष्यन्देवताः पिबन् । स्नानं समाचरेद्यस्तु क्रियागंतस्वकीर्तिं
 तम् । मलापरुर्णनामग्यां नम्यं गर्वकम् । सरः सुदेवस्वाते पुतीर्थे पुचनदीषु च । क्रियास्नानं सगुरिष्टं स्नानंतत्रमता क्रिया । भव्यं दिनीयमपि
 नित्यमुक्तं माभ्यर्चयेद्यिष्णुः—स्नानार्हो यो निमिनेन कृत्वा तोयावगाहनम् । आचम्य ययतः पश्चात्स्नानं विधिवदाचरेत् । योगयाज्ञाञ्च
 लस्यः—दृष्ट्वा भिवागगहेतपदासादशुचिः पुमान् । विधिवदिति नित्यस्नानधर्मातिदेशः । अतएव देवपि विधिविबर्जितमित्युक्तम् । क्रियागं

रेणव्याहृतिभिर्गायत्र्यावादावतेचांतर्जलेघमर्पणं निरावर्तयेत् द्रुपदांवाग्म्यौ रिति वानुचं प्राणाया मं वास शिरसमो भित्तिविष्णो र्यास्मरणमिति । सुम
नत्ताममभवे तुलसादि । अन्यार्हं तत्वात्पाणिशब्दस्य पूर्वनिपातः । तेन पूर्वदक्षिणोपक्रमं चरणौ प्रक्षालय पाणीक्षालयेदित्यर्थः । कुशानामुपग्रहोधार
णयस्येति धृतकुशइत्यर्थः । अतैवेति तदिति इमं मेवरुणइत्याद्यष्टभिर्मथैरभिपेको वक्ष्यमाणमंत्राभिपेकोत्तरमपिकार्यइत्यर्थः । आदावते चेति आपोहि
ष्टेसादौचित्यसिर्मापुनात्वित्यस्यैव प्रणवव्याहृतिगायत्रीभिरभिर्विचेदित्यर्थः । नित्यमध्याह्नं स्नानेनास्य विधेर्नैमित्तिकस्नानादावप्राप्तिः प्रकृति
विकृतिभावस्य च नित्यपदेन निरासात् । अन्यथा प्रातःस्नानमित्येवावश्यकम् । प्रातःस्नाने तु यथाहनीत्यतिदेशादक्षेण नित्यत्वोक्तेश्च तत्प्राप्तिरिति नि
र्णयचिन्तामणिः । तन्न । ग्रहणादिस्नाने धर्मभावप्रसक्तेश्च । एष स्नानविधिरित्यस्यातिदेशार्थत्वाच्च ॥

अथाश्वलायनपरिशिष्टोक्तम्—मध्यं दिने तीर्थमित्यधौ तपादपाणिमुखोद्विराचम्याय तप्राणः स्नानं संकल्प्य सदर्मपाणिः शुचौ देशे खनित्रेण
भुवं गायत्र्या खाल्योपरि सृदं चतुरंगुलमुद्धास्या धस्तान्मृदं तथा खाल्या गायत्र्या दायगर्भमुद्धासितया प्रतिपूर्य मृदमुपात्तां शुचौ तीरे निधाय गायत्र्या प्रोक्ष्य त
च्छिरसा नेत्रे धाविभज्य दक्षिणभागमन्वेष्टुदशसु विक्षिप्योत्तरतीर्थे क्षिप्वा तृतीयं गायत्र्यभिर्मानितमादित्याय दर्शयित्वा तेन मूर्ध्ना आपादात् गायत्र्या
प्रणनेनासां वागमनुलिप्य सुमिथ्यान आपोपथयः सत्वितिसकृदद्विरात्मानमभिविव्यदुर्मित्रियास्त्वस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्म इति मृदम
क्षिः प्रक्षालयेदथ वरुणप्रार्थनादिना तर्पणं तोक्तेन विधिना स्नायाच्चास्मिन्प्राग्मक्षयज्ञांगतर्पणाद्वस्त्रं निष्पीडयेदपुत्रादयो ह्यतेतप्योभौमादिपुष्टहेचनमृ
दास्त्रायादिति । वरुणप्रार्थनादिप्रातःस्नानउक्तम् ॥

अथ पाश्चात्तमविष्योत्तरोक्तः—अनुब्रूतैरुद्धृतैर्वाजलैः स्नानं समाचरेत् । तीर्थप्रकल्पयेद्द्विद्वान्मूलमंत्रेण मंत्रवित् । नमो नारायणायेति मूल
मंत्रउदाहृतः । दर्भपाणिस्तु विधितान्वाचांतःपथतः सुधीः । चतुर्द्वैस्तसमायुक्तं चतुरस्त्रं समंततः । प्रकल्प्यावाहयेद्गंगामेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ।

क्षालितं विभृयादिति चंद्रिकायामंगिराः । साध्याचारानतावत्सात्वात्तापि स्त्रीरजस्वला । यावत्प्रवर्तमानं च रजोनविनिवर्तते । स्थायाद्रजसि
 निष्ठुत्तेशी चार्थतुल्यः पुनः । रोगेण रजः प्रवृत्तौ नाशुचित्वमित्युक्तं चंद्रिकायां याज्ञवल्क्यः—उदक्याशुचिभिः स्थायात्संस्पृष्टस्त्रैरुपस्पृशेत् ।
 तैः स्पृष्टैः । इदं चाचेतनस्पृष्टस्पर्शे । चेतनस्पृष्टे तु ज्ञानम् । दिवा कीर्तियुदक्यां च पतितं सूतिकांतया । शवं तस्स्पृष्टिनं चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुद्धयतीति
 मनूक्तेः । तृतीयसत्याचमनम् । तत्स्पृष्टिनं स्पृशेद्यस्तु स्नानंतस्य विधीयते । ऊर्ध्वसाचमनं प्रोक्तं ब्रह्मणां प्रोक्षणंतथेति संबर्तते चेत् । इदं चाका
 मविषयम् । कामतस्त्रुतीयसापि स्नानम् । पतितचंडालसूतिकां दक्यां श्वस्य स्पृष्टितस्स्पृष्टुपस्पृशेत् सचैलम् । उदकोपस्पृशनाच्छुद्धेदिति गौतमो
 नेतः । तत्स्पृष्टिपदेन पतितस्पृष्टिग्रहणमित्याचारादर्शः । यजुर्कौर्मै—तत्स्पृष्टस्पृष्टिनं स्पृष्ट्वा बुद्धिपूर्वद्विजोत्तमः । आचामेत्तस्य शुद्धार्थं प्राहृदे
 यः पितामह इति तदशक्तविषयम् । चतुर्थसत्याचमनम् । संग्रहे—अबुद्धिपूर्वं संस्पृशेद्रयोः स्नानं विधीयते । त्रयाणां बुद्धिपूर्वे तु तत्स्पृष्टिन्याय
 कत्पनेति माधवीयं संग्रहेनेतेः । उपस्पृशेद्यतुर्थस्तुतदूर्ध्वप्रोक्षणं स्मृतमितितत्रैव स्मृते श्व । विज्ञाने श्वरीयेप्येवं । चंद्रोदये—कटधूम
 स्पृशेत्तं विरक्तं क्षुरकमिणम् । मैथुनाचरितारं च स्पृष्ट्वा स्नानं न विद्यते । भोजनोर्ध्वमुद्धूतोर्ध्ववर्तते स्नानमिति स्मृत्यर्थं सारं रेकुराणां भक्षयेच्च ।
 प्रायश्चित्तश्रूलपाणिस्तु स्नानं पापमसूरायन्नपरम् । मसूरमापसां सानिभुक्त्वा योचमतिद्विजः । विरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ।
 प्राणायामैश्चिभिः स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति यमोक्तेः । पशुपितृवर्तते स्नानम् । भोजनदिने त्वाचमनमिति आहृहेमाद्रौ चंद्रिकायामा
 चारादर्शे च । मिताक्षरायां तु—अश्वभुक्त्वा द्रुपाणिर्वाचां तोन स्नानमाचरेत् । अन्यदा वमने स्नायात्तथा शोकाशुपातनइति योगयाज्ञव
 ल्क्योर्क्तेर्धर्मेऽपि स्नानमुक्तम् । वक्षान्तरितस्पर्शे प्रचेत्ताः—वक्षान्तरितसंस्पर्शः साक्षात्स्पृशोऽभिधीयते । साक्षात्स्पृशेतु यत्प्रोक्तं तद्व
 क्षान्तरितेऽपि च । श्रूलपाणाचापस्तंभः—एकशालां समाखण्डां डालादिर्यदा भवेत् । ब्राह्मणस्तत्र निवसन् स्नानेन शुचितमियात् । आदिशब्दा

पिनित्यपर्मादितिमाधवीये । ग्रहणनिमित्तस्थानेपि—गंगास्थानं प्रकुर्वीतग्रहणे चंद्रसूर्ययोः । महानदीपुचान्यासुस्थानं कुर्वाथयाविधीतिभार
तात् धर्मश्रुतिः । अनेकेषां स्थानानामेककालपातेनित्यनैमित्तिककाम्यानामुत्तरोत्तरेण पूर्वपूर्वस्यग्रसंगसिद्धिरन्येषां तंत्रता ॥

अथमन्त्राननिमित्तानि ॥ मदीयाः श्लोकाः—शैवान्याशुपतांस्तथाचिखिरांश्चर्मरलोकेकयतनैकवर्ताजरकाब्रटोष्ट्रबुधडाभिह्यनुदक्याशु
नः । यूपंधीवरसृतिगृध्रपतितान्शूद्रान्वृकान्नास्तिकानस्थ्यार्द्रशक्काकपूकरशिवागोमायुमधैडकान् । व्यंगवानरविडालदीपिकादीपतैलचितिधूम
नीलिकाः । अश्वकुङ्कुमवराहदेवलान्सविकाशुचिमदिष्णुदाहकान् । स्पृष्टद्वादुःस्वप्नवातेषुविरक्तक्षुरमैथुने । श्मशानाक्रांत्यजीर्णेपुत्रायादभ्युदया
स्त्रगे । शैवपाशुपतयोरनधिकारिणोः स्नानमिति मदनपारिजातः । श्रोत्रियादीनां साक्षिनिषेधदोषाभावेपिवाचनिकं स्नानमित्यपि स एव ।
लोकायतो वौद्धः । उदक्या रजसूला । विकर्मस्थशूद्रस्पर्शे स्नानं न शूद्रमात्रस्य । विकर्मस्थान्द्रिजान्द्रान्द्रान्सवासाजलमाविशेदिति हारीतोक्ते
श्च । शूद्रोच्छिष्टद्विजः स्पृष्ट्वा उच्छिष्टं शूद्रमेव वा । शुचिमप्यवगुह्यै न स वासाजलमाविशेदिति चंद्रिकायां न्यासोक्तेश्च । एतच्च कर्मकाले ।
अस्वर्ग्याद्याहुतिः सास्याञ्छूद्रसंस्पर्शदूषितेतिवचनात्—द्वावप्यंत्यां त्यजौ स्पृष्ट्वा सवासाजलमाविशेत् । अन्येष्वानमनं प्रोक्तं क्रियायां स्नानमाचरे
दिति पराशरोक्तेश्च । मदनपारिजाते—अंसजाम्लेच्छशूद्रादय इति कुम्भकभट्टः । अंत्यजांश्चाह विज्ञानेश्वरीयंगिराः—चंडा
लश्चपक्षसासूतौ वैदेहकस्तथा । मागधयोगवौचैव सप्तैतैस्तानवसायिनः । पराशरस्त्वन्यानाह—रजकश्चर्मकारश्च नटो बुधसृष्टवच । कैवर्तमे
दभिह्यथ सप्तैतैस्त्वं लजाः स्मृताः । यन्तु रजकादिस्पर्शे आचमनमुक्तं तच्छिरोभिन्नांगसंश्लेषे । शिरःस्पर्शे स्नानमिति प्रायश्चित्तशूलपाणिः ।
शिरःपदं नामे रूपांगोपलक्षणमिति चंद्रिका । अस्थिनरस्यैव । नारं स्पृष्ट्वा खिसखेहमिति मनूक्तेः । इदं द्विजास्थिविषयम् । अन्यस्मिंस्तु
स्निग्धेनिरात्रमस्निग्धे त्वहोरात्रमिति विज्ञानेश्वरादयः । अमानुषेत्यस्य नि चिष्णुः—भक्ष्यवर्ज्यपंचनखं शवं तदस्थिचस्पृष्ट्वा पूर्ववद्भक्ष्यं

निद्यायंतु उदभ्यापतितादिना । दिवानीतेन तोयेन सखायादग्निसंनिधौ । माधवी येमरीचिः—दिवा हंतं तु यत्तोयं गृहयेदिदं विद्यते । प्रज्वा
ल्याग्निमतः ग्रायात्र द्रीपुष्करिणीपुत्र । पराशरः—यदि गेहेन तोयं सात्तदा शुद्धिः कथं भवेत् । धाम्नो धाम्नेति भग्ने गृह्णीयादग्निं संनिधौ । आ
तुरादि विपये संप्रय—आतुरे स्नान उत्पन्ने दशकुलौघानातुरः । स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदेवं ततः शुद्धेत्स आतुरः । स्नानेनैमिदं प्रोक्तं नारी यदि
रजस्वला । पात्रांतरित तोयेन स्नानं कृत्वा ग्रवं चरेत् । सिक्तगात्रा भवेदग्निः सांगोपांग कथं चन । नवक्षणीडं न कुर्वन्नान्यद्वासश्च धारयेत् । चंद्रि
कायामुशानाः—ज्वराभिभूता या नारी जरसा च परिमुता । कथं तस्या भवेच्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा । चतुर्थे हनि संप्राप्ते स्पृशेदन्या तु तं स्त्रि
यम् । सा स चैलावगाक्षापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् । दशद्वादशकुलौघा आचमेच्च पुनः पुनः । अंतो च वाससां त्यागस्वतः शुद्धा भवेत्तुसा ।
दद्याच्छक्यता ततोदानं पुण्याहेन विशुध्यति । शंखः—स्थ्या कर्दमतो येन घ्नीवनो धेनवा पुनः । नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति । स्मृ
त्यर्थं सारे—यत्र पुंसः स चैलं स्नात्स्नानं तत्र सुवासिनी । कुर्वीतैवाशिरः स्नानं शिरोरो गीजटी तथा ।

अथामलकस्नानम् । चंद्रिकायां क्रतुः—पृष्ठीं च सप्तमीं चैव नवमीं च त्रयोदशीम् । संक्रांतौ रविवारे च स्नानमामलकैस्त्वजेत् । योग
याज्ञचल्क्यः—धात्री फलैरग्रायासासप्तमीनवमीपुत्र । यः स्नायात्तस्य ह्यहीयं ते तेज आयुर्धनं सुताः । व्यासः—श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वताम
लकैरनरः । सायणीये बृहस्पतिः—सर्वकालं तिलस्नानं पुण्यं व्यासो ब्रवीन्मुनिः । पट्टचिंशान्मते—तथा सप्तम्यमावासा संक्रांतिग्रहसुतिषु ।
धनपुत्रकलशार्थं तिलपिण्डं संस्पृशेत् । प्रयोगपारिजाते बृहदसिष्ठः—आसीनः प्राञ्चुखो भूत्वा तैलाभ्यंगं समाचरेत् । व्रतहेमाद्रौ मा
तस्ये—तस्मात्कुलोपवासेन स्नानमभ्यंगपूर्वकम् । वर्जनीयं प्रयत्नेन रूपभ्रंतत्परं नृप । पाद्मे माघमाहात्म्ये—उपोव्यैकादशीं शुक्लतैलाभ्यंगः
कृतस्तथा । द्वादश्यां प्राग्भवेदेहेतेन व्याघ्रमुखोऽभवत् । अत्र मदीयः श्लोकः—दिग्बिष्टिव्यतिपातवैधृतिर्युगादिष्वेव मनवादिपुश्राद्धे जन्मदिने

दुदप्यदीनि । आखाग्रहणमेकावयव्युपलक्षणम् । तेनैकपापाणादेरपिग्रहणमिति शूलपाणिः । आखास्त्रपिकाष्ठादिपुच्छालेनसहावस्थितः
 स्त्रायान्नसंचैलमितिसएव । एतदपवादमाह शूलपाणौ पराशरः—रथ्याकर्दमतोयानिनावःपंथास्तृणानिच । स्पर्शनाशप्रदुष्यंतिपकेष्टकचि
 तानिच । तृणानीतिधुवचनादेकतृणस्पर्शेक्षानमिति शूलपाणिः । माधवीघेऽज्ञातातपः—येनेकेनचिदभ्यक्तशंखं डालं सस्पृशेद्यदि ।
 अहोरात्रोपितः स्नात्वापंचगव्येन शुद्ध्यति । उच्छिष्टः संस्पृशेद्विभोगश्चद्रशुनोऽशुचीन् । अहोरात्रोपितः स्नात्वापंचगव्येन शुद्ध्यति । हेमाद्रौ
 कौर्मै—उच्छिष्टोऽद्विरनाचांतं शंखं डालान्स्पृशति द्विजः । अमादौ द्वैजेपेस्नात्वागायत्र्यष्टसहस्रकम् । मनुः—यस्तुच्छयांश्चपाकस्य ब्राह्मणो वा
 धिगच्छति । तत्र स्नानंतु तस्यैव धृतं प्राश्य विशुध्यति । शूलपाणौ वृद्धऽज्ञातातपः—अशुचिं संस्पृशेद्यस्तु एकएव सदुष्यति । तं स्पृष्ट्वा न्योनदुष्ये
 तत्सर्वद्रव्ये व्ययं विधिः । चंद्रिकायां स्मश्रुकर्मण्यपि स्नानमुक्तम् ॥ ॥ स्पृष्ट्वा स्पृष्टौ हेमाद्रौ ज्ञातातपः—आभेतु यत्र संस्पृष्टिर्थात्रायां कल
 हेपुच । आमसंदूषणे चैव स्पृष्टिदोषो न विद्यते । संग्रामे राजमार्गौ यज्ञे पुप्रकृतेषु च । उत्सवेषु च सर्वेषु स्पृष्टा स्पृष्टिर्न दुष्यति । बृहस्पतिः—तीर्थे
 निवाह्यात्रायां संग्रामे देशविप्लवे । नगरग्रामदाहे च स्पृष्टा स्पृष्टिर्न दुष्यति । दाने विवाहे यज्ञे च महोत्सवेषु रुजागमे । आपदापि च कष्टायां सदाः शौचं
 विधीयते इति याज्ञवल्क्योक्तेः । एतद्यथाहमनेन स्पृष्ट इति गज्ञांतं तद्विषयमिति हेमाद्रिः । मदनपारिजातेष्वेवम् । उच्छिष्टाशु
 चिस्पर्शपरमिति चंद्रिकायां । ज्ञातातपः—काकविष्टोपघाते स चैलं स्नानं व्याहृतिहोमं च कुर्यादिति । घालस्यास्पृश्यस्पर्शो आपस्तंभः—
 अन्नप्राशनान्नान्नयत्ताभयं स्तारदित्येके यावता वादिशो न प्रज्ञायंत इति । स्पृष्टिप्रदीपिकायाम्—शिशोरभ्युक्ष्णं प्रोक्तं घालस्याचमनं स्पृ
 तम् । रत्नस्त्रलादिसंस्पर्शे स्नानमेव कुमारके । तल्लक्षणंतु—प्राक्छूडाकरणाद्वालः प्रागन्नप्राशनान्छिद्युः । कुमारकस्तु विज्ञेयो यावन्मौजीनि
 बंधनम् । आशार्क—सर्वत्रास्पृश्यसंस्पर्शेष्वारुणं स्नानमुच्यते ॥ ॥ रात्रिस्नाने विशेषपमाह चंद्रिकायांगमः—विप्रः स्पृष्टो

पंचदश्यांचतुर्दश्यामष्टम्यांरविसंक्रमे । द्वादश्यांसप्तमीपष्ठचोस्तेलस्पर्शविवर्जयेत् । तत्रैवहारीतः—पंचमीदशमीचैवगौर्णमासीत्रयोदशीम् । तथैवेकादशीचैवयस्तेलमुपसेवते । अग्न्यात्स्पर्शनाद्वापिभक्षणाच्चतथैवच । उत्तीर्णतस्त्वृद्धिः स्याद्धनापत्यवलायुषाम् ॥

अभ्योष्णोदकस्नानम् । तत्रमदीयः श्लोकः—स्वोसप्तमीश्चाद्धपष्टीव्रतेपुस्वजन्माहसंक्रांतिजन्मन्यनिंदो । ग्रहेस्पृश्यसंस्पर्शनेर्णमासां मृतौवर्जयेत्स्नानमुष्णोदकेन । अत्रमूलंहेमाद्र्यादौस्पष्टम् । मैथुनेक्षारेचोष्णोदकंनेतिकृच्छणभट्टः । अस्पृश्यस्पर्शोऽष्णोदकनिषेधोदियसे । अस्पृश्यस्पर्शनेस्नानंनिश्चुष्णेनजलेनचेति स्मृत्यर्थसारात् । यत्तुपराशरः—घृथाक्षुष्णोदकस्नानंवृथाजाप्यमवैदिकम् । यवगयाज्ञव स्पर्शः—अशुचिस्पर्शदुष्टाभिरुद्धताभिस्तुभानवः । स्नानंसमाचरेद्यस्तुनसशुद्धतिकर्हिचिदिति तद्गोदकभिन्नपरम् । बृहन्मनुः—स्नातस्य बह्वितमेनतथैवपरवारिणा । शरीरशुद्धिर्विज्ञेयानतुस्नानफलंउभेदिति तदनातुरस्य । तीर्थसत्वेतु—भूमिष्ठमुद्धृतंवापिशीतमुष्णमथापिवा । गांगंपयःपुनात्याशुपयमामरणांनिकमितिहेमाद्रौमरीच्युक्तेः । चिरंयुपितंवापिशुद्धस्पृष्टमथापिवा । जाह्नव्याःस्नानदानादीपुनात्येवसदा पयइति तत्रैवादित्यपुराणाच्च । यत्तुपट्टत्रिंशान्मते—आपःस्वभावतोमेध्याःकिंपुनर्वह्निसंयुताः । तस्मात्संतःप्रशंसंतिस्नानमुष्णेनवारिणेति तदातुरपरम् । आदित्यकिरणैःपूतपुनःपूतंतुवाह्निना । आम्नातमातुरेस्नानंप्रशस्तंचोष्णवारियदित्तिचंद्रिकायांयमोक्तेः । अनातुरस्यापितीर्थभावे—नित्यनैमित्तिकंक्राम्यंक्रियंगमलकर्षणम् । तीर्थभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैरितिचंद्रिका । मरणादिपुतुतीर्थभावेपि नोष्णोदकस्नानंकिंपुनरोदकैरुद्धृतैर्वैतिचंद्रिका । तत्रेतिकर्तव्यतामाहव्यासः—शीतास्त्वक्षुनिपिन्योष्णामंत्रसंभारयोगतः । गृहेपिअस्यते स्नानंतद्धीनमफलंभवेत् । संभारा मृदादयः । मंत्रमहोदधौ—तीर्थोमावेस्वसदनेस्नायादुष्णेनवारिणा । हस्तयोरुपआदायक्षुर्यात्तत्रापम र्पणम् । स्मृत्यर्थसारे—उद्धृतजलस्नानेनार्जनंकार्यम् । अपमर्पणंजलतर्पणंचानित्यमित्युक्तम् गृह्यपरिशिष्टे—नशीतोदकेनशीतोष्णो

त्रैलोक्यमदिनेन दासु रिक्तासु च । ऋष्यभ्यर्कतिथौ वसावहिदिने कामोत्तराफल्गुनीज्येष्ठाद्राहर्भेषु शुक्रशुभौ मार्केषु जन्मत्रये । तैलाभ्यंगं न कुर्वीत म
 तिमानेषु सर्पदा । दिग्दशमी । अमवदिनं दिनक्षयः । नन्दाः प्रतिपत्यष्टयेकादशयः । रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः । ऋषिः सप्तमी । अग्नि
 सूतीया । अर्कः द्वादशी । तिथिः पूर्णिमावासे । चतुरष्टमी । अहिः पचमी । कामस्त्रयोदशी । हरिभंश्रवणः । अत्रमूलचंद्रोदयादिषु
 स्पष्टम् । आयुर्चंदसं हितायाम्—नाभ्यंगस्तत्र चालानां वृद्धानां तु न दोषदः । तत्र पूर्वोक्तेषु । चंद्रिकायां संग्रहे—स्त्रीणां तु बुधवारणै तैला
 म्यंगं निर्वर्जयेत् । कृष्णभट्टीये—सोमवारे तथा म्यंगं पुनर्बान्बर्जयेत्सदा । मार्कंडेयः—अपुष्टिः कांतिरल्पायुर्वर्धनं निर्धनतां तथा । अनारो
 ग्यं सर्वकामभ्यंगाद्वास्करादिषु । अन्यद्रव्ययुतं तैलं न दुष्यति कदाचन । चंद्रिकायां यमः—धृतं च सार्पतैलं चैतलं पुष्पवासितम् । नदीयः
 पकृतैलेषु ग्रामाभ्यगेषु नित्यशः । आयुर्चंदसं हितायाम्—निषिद्धतिथिवारक्षेत्रहणेष्वपि रात्रिषु । किंचिद्रोधृतं संयुक्तं विप्रपादरजोन्वितम् ।
 तिथ्यालोकं—स्वौषुषं गुरोर्दूर्वाभूमिभूमिजवासरे । भार्गवगोमयं दद्यात्तैलदोषोपशंतये । पट्टचिंशन्मते—सूर्यशुक्रादिवारेषु निषिद्धा
 सु तिथिष्वपि । ग्रानेवायदिवास्त्रानेपकृतैलं न दुष्यति । अत्र तिलतैलमेव निषिद्धं । तिलानामिदं तैलमिति विकारतद्धितात् । सार्पपादौ तु तैलशब्दो
 गीतः । अयं च तिथिनिषेधो म्यंगएव न नित्यस्नानादौ ।—पुनर्जन्म नि संक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा । नित्यस्नाने च कर्तव्ये तिथिदोषो न विधत्त इति गा
 र्ग्योक्तः । यादृच्छिक्तुयस्त्रानभोगार्थं क्रियते द्विजैः । तन्निषिद्धदशम्यादौ नित्यनैमित्तिके विनेति चंद्रिकोक्तः । मनुः—शिरःस्नातस्तु तैले
 न नांगं किंचिदुपस्पृशेत् । तैलेन शिरसो म्यंगोत्तरमन्येनापि तैलेन नांगम्यंगः । सार्पपादिना तु तदभ्यंगे उभयाभ्यंगेवान दोषः । यद्वा शिरोभ्यंगशेष
 म्येव निषेधः । शिरोम्यक्तापशिष्टेन तैलेनांगं न लेपयेदिति देवलोक्तेरिति कुल्लूकभट्टः । अमां प्रकृत्य चंद्रिकायां प्रचेताः—तैलं च न
 स्पृशेदाप्रवृक्षादींश्चन कर्तयेत् । तत्रैव यौधायनः—अष्टम्यां च चतुर्दश्यां न वभ्यां च विशेषतः । शिरोभ्यंगं वर्जयेत्तु पर्वसंधौ तथैव च । तत्रैव गर्गः—

णतु । सिक्तान्गारपापाणानीशनेनविशोधयेत् । एवंविधिकृतैर्नैवभस्मनास्नानमाचरेत् । त्रिपुङ्गमधादध्यात्सर्वपापक्षयोभवेत् । अन्यजातमनाचारंयत्रक्वापिस्थितंनयत् । संस्काररहितंयत्तन्निर्धार्यकथंचन । शुद्धहस्तस्थितंभस्मद्विजातिर्नैववारयेत् । तथैवांलजहस्तस्थंशुद्धैर्धार्यनजातचित् ॥ ॥ स्नानप्रकारःक्रियासारे—स्नानस्योपक्रमेपादौकरोप्रक्षाल्यवाग्यतः । आचम्योक्तासनेस्थित्वाग्राशुखोवाप्युदञ्चुखः । पवित्रहस्तद्वितयःप्राणायामं समाचरेत् । ततोमूलेनमसितमष्टकत्वोभिमंग्यच । ईशानेनशिरोदेशंमुखंतत्सुरपेणतु । स्मृतिभास्करे—व्याशुधैःशिवमंत्रैश्चलिष्यादापादमस्तकम् ॥ इति श्रीनारायणभट्ट० लक्ष्मणभट्टकृतावाचारब्रह्मेमध्याह्नस्नानम् ॥

अथपंचमहायज्ञाः । तत्स्वरूपमाहमनुः—अध्ययनंब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणम् । होमोदैवोचलिर्भौतोऽनृत्यज्ञोतिथिपूजनम् । पंचैतान्योमहायज्ञाश्चाहापमतिशक्तिः । सगृहेष्विवसन्नित्यंसूनादौयैर्नलिप्यते । सूनाःसप्तवाह—पंचसूनागृहस्थस्यचुह्नीपेणयुपस्करः । कंडनीचोदकंमध्यवध्यतेयास्तुवाहयन् । उपस्करः संमार्जनी । हारीतः—सूनाःपंचविधादुतावगाहनतरणविक्षोभणविक्षेपणापतृग्रहणयानादिभिराद्यां कुर्वत्येलाविस्पष्टद्रुतगमनाक्रमणादिभिर्द्वितीयां हननग्रहरणबंधनच्छेदनकुहनोत्पाटनादिभिस्त्वृतीयामाक्रमणघर्पणेपेपणादिभिश्चतुर्थीउदीपनतपनस्वेदनभर्जनपचनादिभिःपंचमीं तदेतासूतानीरययोनीरहरहःप्रजाःकुर्वत्यभिगुरुशुश्रूषास्वाध्यायैरादितःसूनात्रयंब्रह्मचारिणःपावयंति पंचमिर्थेर्ज्ञेर्गृहवनस्थाःपञ्चपावयंति पवित्रज्ञानध्यायैर्भिध्वजःसूनाद्वयंपावयंति ।

अथब्रह्मयज्ञः । तत्कालंमरीचिराह—सर्वाकर्षणार्त्कार्यःपञ्चाद्याप्रातराहुतेः । वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्तेनिमित्तकात् । मध्याह्नपक्षेर्तर्पणात्पर्वम् । बृहस्पतिः—यदिस्यात्तर्पणाद्वर्गाब्रह्मयज्ञःकृतो नहि । कृत्वामनुष्ययज्ञवैततःस्वाध्यायमारभेत् । बृत्तौश्रुतिः—मध्यंदिनेत्रयलमधीयीतय एवंविद्वान्महारात्रउपस्युदितइतिच । नैत्तिरीयश्रुताबुदितआदित्युत्केरुदयात्प्राक्ब्रह्मयज्ञनिषेधइतिमाधवः ।

दकेनगृहस्थायान्मन्त्रविधिर्वर्जयेत्तवहिर्वाशुचौदेशेशेर्वपश्चात्कुर्यादिति । पारिजातेआम्बलायनः—स्नानमप्येत्वाचमनतर्पणवत्क्षपीडनम् ।
 करपात्रगततोयगृहएतानिर्वर्जयेत् । गृहस्नानेनकुर्वीततर्पणमार्जनतथा । नातराचमनकुर्यात्पश्चादाचम्यशुद्ध्यति । चंद्रोदयेयोगयाज्ञव-
 ल्क्यः—वापीकूपगृहस्नानेसूतकेन्दुतकेतथा । मासोचारनकुर्वीतजलरुधिरभवेत् ॥ ॥ अथमंत्रस्नानंयह्नुचपरिशिष्टे—शुचौदेशे
 शुचिराचात प्राणानायाम्यसव्येपाणावप कृत्वातिसुगिरापोहिष्ठीयाभिश्चि पञ्च प्रणवपूर्वदर्भोदकैर्मर्जयेत् पादयोर्भूमिंहृदयेमूर्ध्निहृदयेपादयो-
 र्हृदयेपादयोर्भूमिं चाथार्धशोर्मूर्ध्निहृदयेपादयोर्हृदयेपादयोर्भूमिं चाथऋक्शोहृदयेपादयोर्भूमिं चाथतुचेनमूर्ध्निमार्जयित्वा गायत्र्यादशधाभिमन्त्रि-
 तावप प्रणनेनपीत्वाद्विराचामेदित्येतन्मन्त्रस्नानम् । प्रकारान्तरंहेमाद्रौ—शनआपस्तुद्रुपदाआपोहिष्ठाधर्मणम् । एभिश्चतुर्भिर्ऋञ्जत्रैर्मन-
 स्नानमुदीरितम् । अन्यकर्तृकस्नानेमन्त्रमाह तत्रैवव्यासः—दाक्षायणमयै कुर्मैनवञ्जह्वीजलै । कृतमगलपुण्याहै स्नानमस्तुतवा-
 नधम् । दाक्षायण सुवर्ण । इत्युक्त्वाजाह्वीस्थानेतीर्थान्यन्यानिर्कीर्तयेत् । सर्वतीर्थोभिपेकस्तेभूयादित्यततोब्रवीत् । अत्रविशेषश्चंद्रिका-
 याम्—आदौतावत्प्रभासेबहुगुणसलिलेमध्यमेपुष्करेचगगाद्वारेप्रयागेकनखलसहितेकुम्भकोणेगयायाम् । राहुग्रस्तेचसोमेदिनकरसहितेसनिह-
 त्यानिशेपादैर्विव्यातीर्थैस्त्रिभुवनसहितै स्नानमच्छिद्रमस्तु । प्राप्यसारस्वतस्नानभवेन्मुदितमानस । सर्वतीर्थोभिपेकाद्विषवित्राविदुपाहि-
 वारु ॥ ॥ अथविभूतिस्नानम् । तदुत्पत्तिश्चंद्रोदयेशिवपुराणे—भस्मसपादनविधि सुलभ समुदीरित । पौर्णमास्याममावास्याम-
 ण्म्यावाविशुद्धी । कपिलाया शकृत्स्वल्पगृहीत्वागर्गनेपतत् । उपर्यध परित्यज्यगृह्णीयात्यतियदि । पिंडीकृत्यशिवाश्रयादौतर्क्षिपेन्मूलमन-
 तः । धारयेन्नित्यकार्येषुनिभूतितुप्रयत्नत । क्रियासारे—पद्मपत्रेणदान्येनशुचिपत्रेणवापुन । सद्येनगोमयगृह्वतद्रोमेनाभिमन्त्रयेत् । शुद्धा-
 म्मावधारेणदेहेच्छदौकिकाग्निना । सद्येन सद्यो नातप्रपद्यामीत्यनेन । वामेन वामदेवायनमोज्येष्टायइत्यनेन । ताम्रकुम्भेक्षिपेद्भस्मशुद्धेतत्पुरुषे

णतु ! सिक्ताङ्गारपापाणानीशानेनविशोधयेत् । एवंविधिकृतेनैवभस्मनास्नानमाचरेत् । त्रिपुण्ड्रमथवादध्यात्सर्वपापक्षयोभवेत् । अन्यजातम
नाभारयत्रक्तापिस्थितंचयत् । संस्काररहितंयत्तन्निधार्थकयंचन । शूद्रहस्तस्थितंभस्माद्विजातिनैवधारयेत् । तथैवांलजहस्तस्थंशूद्रैर्धार्थ्यनजातु
चित् ॥ ॥ स्नानप्रकारःक्रियासारे—स्नानस्योपक्रमेपादौकरोग्रक्षाल्यवाग्यतः । आचम्योक्तासनेस्थित्वाप्राञ्चुखोवाप्युदञ्चुखः ।
पवित्रहस्तद्वितयःप्राणायामंसमाचरेत् । ततोमूलेनमसितमष्टत्वोभिमन्यच । ईशानेनशिरोदेशंशुखंतत्पुरुषेणतु । स्मृतिभास्करे—आसु
धैःशिवमंत्रैश्चलिप्यादापादमस्तकम् ॥ इतिश्रीनारायणभट्ट०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेमध्याह्नस्नानम् ॥

अथपंचमहारायज्ञः । तत्स्वरूपमाहमनुः—अध्ययनंब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणम् । होमोदैवोवलिर्भौतोमृत्युज्ञोतिथिपूजनम् । पंचैतान्यो
महायज्ञाब्रह्मपयतिशक्तिः । सगृहेपिवसन्नित्यंसूनादोपैर्नलिप्यते । सूनाःसप्तबाह—पंचसूनागृहस्यचुह्नीपेणसुपस्करः । कंडनीचोदकुं
मथवध्यतेयास्तुबाहयम् । उपस्तरः संमार्जनी । हारीतः—यूताःपंचविधाद्रुतावगाहनतरणविक्षोभेणविशेषणापूतग्रहणयानादिभिराद्यां
कुर्वत्यवेलाविस्पष्टद्रुतगमनावगमणादिभिर्द्वितीयां हननप्रहरणबंधनच्छेदनकुहनोत्पाटनादिभिस्तृतीयामाक्रमणघर्षणेपेपणादिभिश्चतुर्थीउद्दीपन
तपनस्वेदनभर्जनपचनादिभिःपंचमीं तवेतासूतानीरययोनीरहरहःप्रजाःकुर्वत्यग्निगुरुशुश्रूषास्वाध्यायैरादितःसूतात्रयंब्रह्मचारिणःपावयंति पंचभि
र्जज्ञैर्हवनस्थाःपञ्चपावयंति पवित्रज्ञानध्यानैर्भिक्षवःसूनाद्वयंपावयंति ।

अथब्रह्मयज्ञः । तत्कालंमरीचिराह—सचार्वाकपर्पणात्कार्यःपश्चाद्वाप्रातराहुतेः । वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्तेनिमित्तकात् । मध्याह्न
पक्षेत्तर्पणात्पूर्वम् । दृष्टरूपतिः—यदिस्यात्तर्पणादर्वाग्ब्रह्मयज्ञःकृतो नहि । कृत्वामनुष्ययज्ञवैततःस्वाध्यायमारभेत् । दृत्तौश्रुतिः—मध्यं
रिनेप्रपलमपीयीतयएवंविद्वान्महारात्रउपस्युदितइतिच । तैत्तिरीयश्रुताहुदितआदित्यइत्युक्तेरुदयात्प्राक्ब्रह्मयज्ञनिषेधइतिमाधवः ।

निपेधेनेतिचंद्रिका । स चार्वाक्त्तर्पणादितितर्पणस्यपृथगुक्तेर्नब्रह्मयज्ञांगतर्पणार्कितुस्तत्रप्रधानमतस्तर्पणस्यापृथक्संकल्पः । कृतब्रह्मयज्ञस्यतो
र्धेप्राप्तोपितृतर्पणंभवति—अकालेप्यथवाकालेतीर्थश्राद्धतथानरैः । श्रासैरेवसदाकार्यकर्तव्यंपितृतर्पणमितिश्राद्धशूलपाणौदेवीपुराणा
त् । आश्रलायनान्तुब्रह्मयज्ञांगतर्पण तत्सूत्रेतद्धर्मैःसंदशात् । बृहन्नारदीये—कुर्यात्प्रतिदिनंवर्णाब्रह्मयज्ञंचतर्पणम् । प्रयोगपारिजा
तेजैभिनिः—अनुपाकृतवेदस्यकर्तव्योब्रह्मयज्ञकः । वेदस्थानेतुसावित्रीगृह्यतेतत्समाहिता । उपनयनदिनेनारंभः । आरभेद्ब्रह्मयज्ञंचमध्याह्नितु
परेहनीतिप्रयोगपारिजातेवचनात् । बृहन्नारदीये वनस्थंक्रम्य—अधःशायीब्रह्मचारीपंचयज्ञपरायणः । शूद्रस्याधिकारमाहया
जवल्गम्यः—भार्यारतःशुचिर्भृत्यभर्ताश्राद्धक्रियारतः । नमस्कारेणभर्त्रेणपंचयज्ञान्नह्रापयेत् । सर्वत्रमहाकार्येनमस्कारविध्यर्थोभंत्रशब्दइत्या
परार्कः । सौमुच्यांमाधवीयेच—स्नाहकारेनमस्कारोमन्त्रःशूद्रेविधीयते । तेनशूद्रःपाकयज्ञैर्यजेतब्रह्मवान्स्वयम् । नमस्कारमंत्रोदेव
क्ताम्यःपितृतृत्यइतिभिताक्षरा । निरावर्तितेनमःशब्दइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ अथचिधित्सैस्तिरीयश्रुतौ—ब्रह्मयज्ञेनयक्ष्यमाणःप्रा
यादिशिप्रागादच्छदिदेशउदीच्यानोदितआदित्येदक्षिणतउपवीयोपविश्यहस्तावनिज्यत्रिराचमेह्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुपीनासिके
भोत्रेहृदयमालभ्ययत्सव्यपार्णिपादौप्रोक्षति । दर्भणांमहदुपस्तीर्योपसंस्कृत्वाप्राडासीनःस्वाध्यायमधीयीतदक्षिणोत्तरोपाणीपादौकृत्वासपवित्रा
चोमितिप्रतिपद्यतेग्नीनेवप्रयुक्तंभूर्भुवःस्वरित्याहाथसावित्रीगायत्रीनिरन्वाहपञ्चोर्ध्वचेशोनवानमथोप्रज्ञातयैवप्रतिपदाच्छंदांसिप्रतिपद्यतइति । वाम
पादांगुष्ठोपरिदक्षिणपादांगुष्ठनिधायपादपार्णिभेलेनोपस्थमितिचंद्रोदयः । इतरेतरपादव्यत्यासेनोपवेशनतदितिस्मृतिमंजर्यामदनपारि
जातेच । वामोरूपरिदक्षिणजानुनिधानंतदितिहृत्सिक्कत् । कारिका—कृत्वोपस्थकरेसव्येउत्तानेप्राग्दिगुलौ । पवित्रेस्थापयेदुत्तेप्राग
ग्नेदक्षिणेनतु । न्यचंप्रागांगुलेनसदध्याहदक्षिणकरम् । शौनकाः—सव्यस्यपाणेरंगुष्ठग्नेदक्षिन्योस्तुमध्यतः । दक्षिणसांगुलीन्यसेबतसंगुष्ठ

वर्जिताः । तथास्यकरांगुष्ठदक्षिणांगुष्ठवेष्टितम् । कुर्वीतचैवंसंवद्धौपाणीदक्षिणसक्थनि । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—प्रदक्षिणं स
मावृत्त्यनमस्कृत्योपविश्यच । दग्धेपुदूर्भाणिभ्यांसंहताभ्यांकृतांजलिः । चिप्युः—ॐकारंन्याहृतीस्तिष्ठःसावित्रीचतथाङ्गचम् । मनस्येता
ननुस्मृत्यवेदादीन्समुपक्रमेत् । तैत्तिरीयब्राह्मणे—यत्स्वाध्यायमधीयैतैकामप्युचंयजुःसामवातद्रव्यज्ञःसंतिष्ठतइति । न्यासः—वेद
मादौममारभ्ययथोपयुपरिक्रमात् । यदधीतेऽन्वहंशक्त्यास्वाध्यायंतंप्रचक्षते । उपयुपरीतिप्रयोगेऽह्निवेदादिपठित्वा तदुत्तरंकांचिद्वेदभागंपठे-
त्तदन्यदिनेपुवेदादिपठित्वातदुत्तरान्वेदभागान्पठेदितिचंद्रिका । प्रत्यहंवेदादिपाठोनास्तीतिपृच्छवीचंद्रः । स्वशाखाध्ययनंविप्रब्रह्मयज्ञ
इतिस्मृत इति लिङ्गपुराणादनेकशाखाध्यायिनः स्वशाखाभावाध्यायनाद्रव्यज्ञसिद्धिरित्यपराकः । याज्ञवल्क्यः—वेदायर्वे
पुराणानिसेतिह्यासानिशक्तिः । जपयज्ञप्रसिद्धार्धविद्यांचाध्यात्मिकीजपेत् । मनुः—सावित्रीमप्यधीयीतगत्वार्णयंसमाहितः । तैत्तिरी
यश्रुतौ—नमोब्रह्मणइतिपरिधानीयांतिरन्वाहापउपस्थश्चयगृह्णेत्ययददातिसादक्षिणेति । ब्रह्मयज्ञसाध्यंतयोर्विद्युदृष्टिमंनौपठनीयौ सर्वे
पुण्यज्ञकतुष्विति होव्यन्नपउपस्थेत् विशुदसिचिविद्यमेपाप्मानमिति अथदुत्वोपस्थेत् वृष्टिरसिवृथापेपाप्मानमिति यक्ष्यमाणोवेष्टवेति
तैत्तिरीयश्रुतेः । श्रुतिभाष्येमाधवोप्येवम् । इदंतैत्तिरीयमात्रपरम् । अन्यथायद्वृचस्यैश्वदेवादावपितदपत्तिः । होव्यन्नित्युक्तेःसहो
मकेष्वेवयज्ञेयिदमितिकेचित् । पारिजातेसंग्रहे—नकुर्वादासनस्थस्तुब्रह्मयज्ञंकथंचन । योगयाज्ञवल्क्यः—जपयाथप्रणवंचापितत
स्तर्यणमाचरेत् । तत्रैवस्मृत्यंतरे—कुशानुत्तरतःक्षिप्ततथाचमनमाचरेत् । तैत्तिरीयश्रुतौ—ग्रामेमनसास्वाध्यायमधीयीतेति । मनुः—
वेदोपकरणेचैवस्वाध्यायेचैवनेत्येके । नादुरोधोस्तनध्यायेहोममंत्रेषुचैवहि । आपस्तंबस्तु—भनसाचानध्यायेविद्युतिचाभ्यग्रायांस्तुन
यिद्वानप्रायस्तेप्रेताग्नेहीहरेचश्राद्धभोजनपैकैकइत्याह । अथगौतमः—अथयदिवातोवायात्स्तनयेद्वाविद्योतेतवाऽवस्कुर्जैद्वैकांशचर्मकं

यायजुरेकं वा सामाभिव्याहरेद्धर्षुयः स्वः सत्यं तपः श्रद्धायां जुहोमीति चैतन्नेन वाचा सैतदहः स्वाध्याय उपात्तो भवतीति । एष्वेवाल्पपाठो नान्यन्यान् अध्या-
 येयितीति माधवप्रयोगपारिजातो । अनध्यायां तरेष्वपीति चंद्रिकामदनरत्नमदनपारिजाताः । अनयोरेष्वल्पं वर्षं यत्पतरं पठे-
 दिति देवजानीये ॥ ॥ पंचयज्ञाकरणे प्रायश्चित्तमाह दक्षः—अनिर्वर्त्य महायज्ञान्यो मुक्ते प्रत्यहं गृही । अनातुरः सति धने स
 कृन्ना र्षेन शुष्यति । यौघायनः—एतेभ्यः पंचयज्ञेभ्यो यद्येकोऽपि तु गृहीयते । मनस्वत्याहुतिस्तत्र प्रायश्चित्तं विधीयते । द्यहं वापि श्र्यहं वापि
 प्रमादादकृतेषु तु । तिलस्तं तु मतीर्तुं त्याचतस्रो वारुणीर्जयेत् । दशाहं द्वादशाहं वा विनिवृत्तेषु सर्वतः । चतस्रो वारुणीर्तुं त्वाकार्यं स्नातुं मतश्चरुः ।
 तथा—अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु पुक्त्वा चांद्रायणचरेत् । उज्ज्वलायां तु भोजनोत्तरं न ब्रह्मयज्ञः किंतु पवासः प्रायश्चित्तमेव कार्यमित्युक्तम् ॥ ॥
 अथ तर्पणम् । तस्य मुख्यकालो मध्याह्न एव । कात्यायनादिस्त्रेष्णुनाध्याह्निकप्रकरणे पाठात् । यत्तु—प्रहराभ्यंतरे पुनः पित्रे दद्याज्जला
 खलीन् । द्वितीये तु पयो ज्ञेयं तृतीये जलमेव च । चतुर्थे शोणिते ज्ञेयमिति धर्मविदो विदुरिति । तत्काम्यपरम् । नित्यस्य सायकालावधिकत्वात् ।
 यतु तर्पणप्रकृत्य—तस्मात्सदैव कर्तव्यमकुर्वन्महर्तनसा । युज्यते ब्राह्मणः कुर्वन्विश्वमेतद्विभर्तिस इति । तत्र स देतियावजीवन्यायेन विहितमध्याह्न
 परम् । यत्प्रातः स्वातेनोदयात्पूर्वकृत तर्पणमध्याह्ने स्नानाभावेऽपि पुनस्तर्पणं कार्यम् । अहःकालिक तर्पणस्यावश्यकत्वात् । उदयोत्तरं प्रातस्तर्पण
 करणे तेन निर्वाहान्न पुनस्तर्पणम् । वैधस्नानपक्षे तु पुनः करणमिति वाचस्पतिराचार्यचंद्रोदयश्च । तत्र । उदयात्पूर्व तर्पणे विध्यभावात् ।
 स्नानप्रकरणपाठादवृत्तिरिति चेत् तृतीयस्नानेऽप्यावृत्त्यापत्तेः । मध्याह्नसंध्यावृत्त्यापत्तेश्च । चस्मिष्ठः—अपिलैवं ततः कुर्यादेव विधिं पितृ तर्पणम् ।
 तर्पणस्य ब्रह्मपद्मानंतर्पिता होमोत्तरब्रह्मयज्ञपक्ष इति चंद्रिका । दृष्ट्वा पराशरेण तु मध्याह्नसंध्योत्तरं तर्पणमुक्तं—उपास्य विधिवत्संध्यामुपस्था-
 य च भास्करम् । गायत्रीशक्तौ जलत्वतर्पयेद्देवताः पितॄन् ॥ ॥

अत्राधिकारिणआहमनुः—चतुर्णामपिवर्णानां तर्पणं तु भवेत्सदा । वर्णानामिति न कर्मपट्टी । सर्वर्णेभ्यो जले देयं नासवर्णेभ्य एव चेति
 योगयाज्ञवल्क्येन असवर्णतर्पणनिषेधात् असवर्णपदं हीनपरम् ।—ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां कुर्यात्कर्म किंचन । कामाहोभाद्व्यान्मोहात्कुलत्वात्
 जातितां व्रजेदिति ब्राह्मेऽसवर्णतर्पणत आतिव्यापत्तिहेतुकेः । उत्तमजात्यापत्तेस्त्वष्ट्यादिति मदनपारिजातः । असवर्णः पिता तर्प्य इति
 गोविंदराजहरनाथौ । हीनवर्णमाता तर्प्येति गोविंदराजः । आतातपः—तर्पणं तु शुचिः कुर्यात्त्र्यल्लहं स्नातमोद्विजः । बृहन्नार
 दीये—कुर्यात्प्रतिदिनं वर्णविषयज्ञं च तर्पणम् । इदं नित्यं । प्रत्यहमित्याद्युक्तेः ।—देववाधसुनीधैवपितृव्यै योनतर्पयेत् । देवादीनामृणीमूलान
 र्कंसनजल्यध इति हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्तं अकरणे प्रत्यवाययुतेश्च । जीवत्पितृकस्तु देवर्षिभ्यो नुप्यानेव तर्पयेत् । जीवत्पितृकोप्येता निति का
 त्यायनमनुव्रतात् । अत्रैतानेवेति नियम्यते । जीवत्पितृकसर्पणत्वादेव प्राप्तेः । हेमाद्रौ चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—कव्यवाहनलं
 सोमं यममयं मणंतथा । अग्निप्रातान्तो मर्षाश्च तथा बर्हिपदः पितृन् । यदिसा जीवपितृक एतां दिव्यान्पितृन्स्तथा । येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो वापि
 श्रदापयेत् । येभ्य इति सन्यस्तपतितपितृक्रादि परतीर्थं परं वेति पृथ्वीचंद्रः । अत्र—सपितुः पितृकुलेषु अधिकारो न विद्यते । न जीवंतमतिक्रम्य
 किंचिदद्यादिति श्रुतिरिति । पितृजीवत्पितृनोक्तमित्यादि स्मृतिभिर्जीवत्पितृकसर्वपितृव्यनिषेधे उद्वाहेषु न जनन इत्यादिव प्रतिक्रियाभावात्
 मातृमातामहत्तर्पणेनेति दक्षः । प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलं ग्राभ्युतः सुरान् । उदभ्यनुप्यांस्तर्प्येत पितृन्दक्षिणतस्तथा । उदक् उदभ्युखः ।
 दक्षिणतो दक्षिणामुखः । वीधायनः—अनुतीर्थमप उडपसिंचंतीति देवानां देवेन ऋषीणामापोषणपितृणां पितृव्येणेत्यर्थः । समाख्याया अनन्यार्थ
 त्वात् । अपरा कंचिदप्युसमुचये—प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् । बृद्धपराशरः—दक्षिणजानुमूलो देवेभ्यः सेचयेज्जलम् ।
 पुरुस्त्वः—मनुष्यतर्पणं कुर्वन्नकंचिजानुपातयेत् । पितृतर्पणं प्रक्रम्य बृद्धपराशरः—मूलग्रसव्यजानुश्च दक्षिणाग्रकुशेन च । तर्पयेदिति

संघः । यौधायनः—अथनिवीतीऋषींस्त्वर्षयेदिति । यस्तु उपवीतीऋषींस्त्वर्षयेदित्याचारादर्शस्तद्वचोविरुद्धम् । चंद्रोदयेपादो—
 कृतोपवीतीदेव्योनिवीतीचमवेत्तः । मनुष्यांस्त्वर्षयेद्भक्त्याऋषिपुत्राऋषीस्तथा । अपसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचभूतले । पितृस्तर्षयेदितिसं
 घंघः । दृढगार्ग्यः—नकुर्वीतापसव्यंचनकुर्वीतापिमुंडनम् । अपसव्यनिषेधःप्रकोष्ठादुपरि । अपसव्यंद्विजाश्रयाणांपिष्येसर्वत्रकीर्तितम् ।
 आप्रकोष्ठाद्यकर्तव्यंमातापित्रोस्तुजीवतोरितिवचनादित्युक्तंजीवतिपटुकनिर्णयेपितृचरणैः । हेमाद्रौशंखलिखिनौ—अपसव्यंवा
 सोयजोपवीतेकृत्वेति । तत्रैवप्रचेताः—अपसव्ययज्ञोपवीतवाससइति । वासउत्तरीयम् । यौधायनस्तु—यज्ञोपवीतान्यपेशलानिकृत्वेति ।
 अप्रविकल्पःशाखाविशेषपरत्वेनव्यवस्थितिरितिहेमाद्रिः । लौगाक्षिः—नजीवत्वितृकःकुर्यात्तिलैःकृष्णैस्तुतर्पणम् । कृष्णपदंशुक्लतिलनि
 दृत्यर्थमितिक्वचित् । कृष्णत्वस्योद्देश्यविशेषणत्वेनाविवक्षितत्वात्तर्पणेतिलमात्रनिषेधइत्यन्ये । गोभिलः—लोमसंस्थांस्तिलान्कृत्वायस्तुत
 र्पयेत्तेपिदम् । पितरस्तापितास्तेनरुधिरेणमलेनच । स्मृत्यर्थसारे—वामहस्तेतिलान्द्विह्वाजलमध्येतुतर्पयेत् । स्थलेक्षायांतटेपात्रेरोममूलेन(?)
 कुत्रचित् । कल्पतरौमरीचिः—वामहस्तेतिलाग्राह्यामुक्त्वाहस्तेतुदक्षिणम् । तिलग्रहणंनगुष्ठेन ।—अंगुष्ठेनतिलैःकुर्यादेवतापितुतर्पणम् ।
 रुधिरतद्भवेत्तोयंप्रदाताकिल्वपीभवेदितिब्राह्मोक्तः । मरीचिः—मुक्तहस्तेनदातव्यंमुद्रांतत्रनदर्शयेत् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । चंद्रिका
 हेमाद्रौर्मरीचिः—सप्तम्यारविबारेचगृहेजन्मदिनेतथा । पक्षयोरुभयोरजन्मसप्तम्यांनिशिसंध्ययोः । विद्यापुत्रकलत्रार्थीतिलान्यंचमुवर्जयेत् ।
 भागीर्भोजयोदस्यानंदाभृगुमयासुच । पिंडदानंमृदास्नानंकुर्यात्तिलतर्पणम् । मदनरत्नेचौधायनः—सप्तम्यारविबारेचजन्ममर्क्षदिवसेषुच ।
 गृहेनिषिद्धंमत्तिलतर्पणंतद्विर्भवेत् । यद्युद्धतंप्रांसिंचेतुतिलान्संमिश्रयेज्जले । अतोऽन्यथातुसव्येनतिलाग्राह्याविचक्षणैः । यस्तुगृहेतिलनिषेधः

सपथद्वितिलपरः । स्मृतिरत्नाचल्यं बृद्धमनुः—सप्तम्यां भागुवारे च मातापित्रोः क्षयेऽहनि । तिलैर्यस्त्वर्यं कुर्यात्स भवेत्पितृयातकः ।
 स्मृत्यर्थसारे—शोभने शोभने दिनेन कुर्यात्तिलतर्पणम् । हेमाद्रौ कालिकापुराणे—स्वौ शुक्ले त्रयोदश्यां सप्तम्यां निशि संध्ययोः । श्रेयो
 धाम्नामणौ जातु न कुर्यात्तिलतर्पणम् । यदि कुर्यात्ततः कुर्याच्छुक्लैरेव तिलैः कृती । प्रयोगपारिजाते देवजानीये—नंदयां भार्गवादिने कृतिका
 शुभपागुच । गरण्यां भागुवारे च गजच्छायाहये तथा । अयनद्वितये चैव मन्वादिपुष्यगदिपुष्यगदिपु । पिंडदानं मुद्रास्नानं कुर्यात्तिलतर्पणम् । मन्वादिपु
 मादिपु निषेधे मूलं चित्तम् । —मन्वाद्यासु सुगावासु प्रदत्तः स तिलो जलिः । सहस्रचापि कीर्तुं सिपितृणाभाय हेत्स देतिका लालादर्शविरोधात् । —
 आयुतोयमपि ध्यात्व तिलद्वं विनिश्चितम् । पितृनुद्दिश्य यो दद्यात्स गतिपरमां लभेदिति मन्वादीः प्रक्रम्य नागरखंडाच्च । —वैशाखमासस्य च
 यातृतीयानवम्यसौ कर्तिरुशुक्लपक्षे । नमस्त्रयासस्य च कृष्णपक्षे त्रयोदशीपंचदशीचमाथे । इत्युपक्रम्य—पानीयमप्यत्र तिलैर्विभिन्नं दद्यात्पितृभ्यः
 प्रयतो मनुष्यः । आढं कृतं तेन समाः सहस्रं हस्यमेतत्पितरो वंदतीति हेमाद्रौ चिष्णुपुराणात् । वौधायनः—विवाहे चोपनयने चौले सति
 यथाक्रमम् । वर्षमर्धतदर्थं च नैलके तिलतर्पणम् । संस्कारेषु तथा न्येषु मासमासार्धे भवच । स्मृतिरत्नाचल्यं कात्यायनः—बुद्धावनंतरं शीव
 यायगमासः ममाप्यते । तानत्पिंडाद दद्यात्तु न कुर्यात्तिलतर्पणम् । अन्नमदीयः संग्रहश्लोकः—पित्रोः क्षये मनुसुगादिषु कामनंदाजन्माह शुक्रवि
 भोगमया सुयाभ्ये । जन्मार्धवद्विभग्यहस्यने निशायां संध्यागजे च तिलतर्पणमत्यनिष्टम् । नंदाः प्रतिपत्पष्ठचेकादश्यः । यत्त्वेकादशीं प्रकृत्य लघु
 नारदीये—अकृतश्चाद्विचयाजलपिंडविना कृता इति तदेकादशीस्तुत्यर्थं पितृभिरैकादश्यां जलपिंडोपयोगेन कृत इति । एतेन ये चैकादश्यां
 श्राद्धतर्पणादि निषेधमाहुस्ते निरस्ताः । प्रतिगृहद्विषेधेन पुत्रादीन् त्रत्यपघृतेः । अतएव पुत्रादिभिन्नश्राद्धादि निषेधपरत्वमपि न । स्मृत्यर्थसारे—
 तिथिवारनमायोगान्निषेधो य उदाहृतः । ऋषिभिस्त्वर्यं नित्येनैमि संतनुषा ध्यते । अतः संक्रांत्यादि निमित्ते निषिद्धदिनादावपि गृहे तिलतर्पणं कार्यं

संबन्धः । यौभायनः—अथनिवीतीकृषीस्तर्पयेदिति । यत्तु उपवीतीकृषीस्तर्पयेदित्याचारादर्शस्तद्वचोविरुद्धम् । चंद्रोदयेपादो—
 कृतोपवीतीदेवेभ्योनिवीतीचभवेत्ततः । मनुष्यांस्तर्पयेद्भक्त्याऋषिपुत्राश्चृषीस्तथा । अपसव्यततःकृत्वासव्यंजानुचभूतले । पितृस्तर्पयेदितिसं-
 बन्धः । घृद्धगार्ग्यः—नकुर्वीतापसव्यंचनकुर्वीतापिमुडनम् । अपसव्यनिषेधःप्रकोष्टादुपरि । अपसव्यंद्विजाड्याणांपिष्येसर्वत्रकीर्तितम् ।
 आग्रकोष्टालकर्व्यंमातापित्रोस्तुजीवतोरितिवचनादित्युक्तंजीवत्पितृकनिर्णयेपितृचरणैः । हेमाद्रौशंखल्लिखितौ—अपसव्यंवा
 सोयज्ञोपवीतेकृत्वेति । तत्रैवप्रचेत्ताः—अपसव्ययज्ञोपवीतवाससइति । वासउत्तरीयम् । यज्ञोपवीतान्यपेशलानिकृत्वेति ।
 अग्रविकल्पःशाखानिशोषपरत्वेनव्यवस्थितिरितिहेमाद्रिः । लौगाक्षिः—नजीवत्पितृकःकुर्यात्तिलैःकृष्णैस्तुतर्पणम् । कृष्णपदंशुक्लतिलनि-
 वृत्यर्थमितिकेचित् । कृष्णत्वस्योद्देश्यविशेषणत्वेनाविवक्षितत्वात्तर्पणेतिलमात्रनिषेधइत्यन्ये । गोभिलः—लोमसंस्थांस्तिलान्कृत्वायस्तुत-
 र्पयेतेपितृन् । पितरस्तापितास्तेनरुधिरेणमलेनच । स्मृत्यर्थेसारे—वामहस्तेतिलान्दक्षिणजलमध्येतुतर्पयेत् । स्थलेशाख्यांतटेपात्रेरोममूलेन(?)
 कुनचित् । कल्पतरौमरीचिः—वामहस्तेतिलाग्राधामुक्त्वाहस्तंतुदक्षिणम् । तिलग्रहणनांगुष्ठेन । अंगुष्ठेनतिलैःकुर्यादेवतापितृतर्पणम् ।
 रुधिरतद्भवेत्सोयंमृदाताकिल्बिपीभवेदितिग्राह्योक्तः । मरीचिः—मुक्तहस्तेनदातव्यमुद्रांतत्रनदर्शयेत् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । चंद्रिका
 हेमाद्र्योर्मरीचिः—सप्तम्यारंविबारेचगृहेजन्मदिनेतथा । पक्षयोरुभयोरान्नसप्तम्यानिशिसंध्ययोः । विधापुत्रकलत्रार्थीतिलान्यंचमुवर्जयेत् ।
 भानीभोगेनयोदस्यानदाभृगुमघासुच । पिंडदानमृदास्नानंकुर्यात्तिलतर्पणम् । मदनरत्नेबौधायनः—सप्तम्यारंविबारेचजन्मक्षौद्रिवसेपुच ।
 गृहेनिपिद्धमतिलतर्पणंतद्वाहिर्भवेत् । यद्युद्धंतंरसिचैत्तुतिलान्संमिश्रयेज्जले । अतोऽन्यथातुसव्येनतिलाग्राह्याविचक्षणैः । यस्तुगृहेतिलनिषेधः

तीर्थतर्पणम् । तिथिनाग्रहणक्षयोगोदेरुपलक्षणम् । कात्यायनः—उपरागेपितुःश्राद्धेपतेमायांचसंक्रमे । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेत् । संक्रमोऽयनभिन्नइतिप्रयोगपारिजातः । तत्र—उपहवेचद्रमसोरवेश्चन्निष्वष्टकास्वप्ययनद्वयेच, । पानीयमप्यत्रतिलैर्विभिन्नैश्चान्द्रयास्वितृभ्यःप्रयतोमनुष्यः । श्राद्धंकृततेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदतिइति हेमाद्रौविष्णुपुराणचिरोधात् । अत्रपानीयमितिवचनादावदयकतायनश्राद्धद्वयस्योच्यतइतिहेमाद्रौ । मकरप्रकृत्यकृत्यकरूपद्रुमे—तिलैःस्नानंप्रकुर्वीततिलैरेवाशनंबुधः । देवतानांपितृणांचतिलैस्तर्पणमाचरेत् । अतःपारिजातोक्तिश्चिह्नित्या । कात्यायनोक्तिःस्नानांगतर्पणपरा । मुख्येतिलनिषेधेवेति । देवजानीयेगंगादौननिषेधः—तीर्थेतिविशेषेचगगायांप्रेतपक्षके । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेदितिपृथ्वीचंद्रधृतवचनात् । तीर्थपदेनैवगंगाग्रहेषुनर्गगाग्रहःसर्वदात्रतिलप्राप्त्यर्थः अन्यतीर्थेषुप्राप्तिर्नेवेति । तिथितीर्थविशेषेपुकार्यप्रेतेचसर्वदेतिप्रयोगपारिजातेचौधायनोक्तेश्च । संक्रांत्यादिनिमित्तेषुस्नानांगेतरर्पणैर्द्विजः । तिथिवारनिषिद्धेपितिलैस्तर्पणमाचरेदितियोगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । हारीतः—वसित्वावसनंशुष्कस्थलेमिन्दीर्णचर्हिपि । विधिज्ञस्तर्पणकुर्यात्पात्रेषुनकदाचन । यत्राशुचिस्थलवास्यादुदकेदेवताःपिबन् । तर्पयेत्तुयथाकाममप्सुसर्वप्रतिष्ठितम् । विष्णुः—आर्द्रवासादेवर्षिपितृतर्पणमभःसाएवकुर्यात्परिवर्तितवासाश्चेत्तीर्थादुत्तीर्येति । अभःस्थइतिकातीयान्यपरम् । तेषामुत्तीर्यतर्पणंकार्यमित्युक्तेरित्याचारादर्शः । हेमाद्रौपट्टञ्चिशनन्ते—नतर्पयेत्पिबन्दिद्व्यान्जलसंस्थःस्थलेकचित् । स्थलस्थस्तुकचित्कुर्याज्जलेप्यशुचिचेत्स्थलग् । चौधायनः—यत्नपरिधायाद्विरेवाप्सुययोत्तरेदेवानिदंस्तर्पयेदिति । अप्सवेत्यर्थः ।

उद्धृतजलेनतर्पणेविशेषमाह हारीतः—पात्राद्वाजलमादायशुभेपात्रेविनिक्षिपेत् । जलपूर्णतथागतेनस्थलेतुविबर्हिपि । हेमाद्रौ गोभिलः—नोदेकेषुनपात्रेषुनकुब्धोनैकपाणिना । नोपतिष्ठतित्तोययन्नमसौप्रदीयतइति तत्स्थलस्थस्यानुद्धृततर्पणपरम् । पितामहः—

अतुर्भार्याचतद्वत्साधस्यावाप्त्येस्तर्नपिवेत् । स्तनपानमुभयोःशेषद्वितिकेचित् । एकार्थतिर्गतत्वेनप्रातुपढयाएवेत्यन्ये । वयंतुनपूर्वशेषवान्वय
 भेदेनयोजयामः । यस्याःस्तनपिवेत्सायाकापिमातुसमातस्याअपितर्पणम् ॥ ॥ विचवाधाविशेषः काशीखंडे—तर्पणप्रत्यहं कुर्याद्भ
 तुःकुशतिलोदकैः । तलितुस्तलितुआपिनाभगोत्रादिपूर्वकम् । इदंयुञ्जौत्राभावपरमिति पितामहचरणाः । मदनपारिजातेभ्येचम् । हे
 माद्री—आमुष्यायणकादद्युद्धाम्यापिडोदकेपृथक् । तर्पणं संन्यासिनानकार्यम् । नकुर्यात्सुतकंभिधुःश्राद्धपिडोदकक्रियामितित्रित्यली
 सेतौवचनात् । शंखः—पूर्वाग्रैस्तापयेद्देवानुदगग्रैश्चमानवान् । तानेवद्विगुणिकृत्यतर्पयेत्प्रयतःपितृन् । हेमाद्रौनारदीये—तर्पणादीनि
 कार्याणिपितृणांयानिकानिचित् । तानिस्तुर्द्विगुणैर्दभैःसमपत्रैर्विशेषतः । दक्षः—अग्रैस्तुतर्पयेद्देवान्मनुष्यान्कुशमध्यतः । पितृस्तुकुशमूलाग्रै
 विधिःकौशेययाक्रमम् । काशीखंडे—अंगुष्ठद्वयमध्येतुकृत्वादभौनृजून्दिजः । कथ्यवाडनलादींश्चपितृन्दिव्यान्प्रतर्पयेत् । प्राचीनावीति
 कोदभैर्द्विगुणैस्तिलमिश्रितैः । शंखः—विनारूप्यसुवर्णेनविनाताम्रतिलेनच । विनादभैश्चमंत्रैश्चपितृणानोपतिष्ठते । हेमाचसह्यदत्तंक्षीरेण
 मधुनायवा । तदप्यक्षय्यतांयातिपितृणांतुतिलोदकम् । रामायणे—पादशौचंविनाभ्यंगंतिलहीनंचतर्पणम् । सर्वतत्रिजटेतुभ्यंयच्चश्राद्धम
 दक्षिणम् । सत्यव्रतः—खट्वनौक्तिकहस्तेनकर्तव्यंपितृतर्पणम् । मणिकांचनदर्भैर्वानशुद्धेनकदाचन । अन्नसंभवेसमुच्चयः ।—एषामन्य
 तमेनापियुक्तपाणिःसमाचरेत् । द्वाभ्यांवायत्रिभिर्वापिसर्वेषांतर्पणंशुचइतिहेमाद्रौमरीच्युक्तेः । तिलानामप्यलामेतुसुवर्णरजतादिकम् ।
 तदभावेनिर्विचेचुदर्भैर्भेषेणवाप्ययेत्तिचंद्रोदयेयोगयाज्ञबल्कयोक्तेश्च । प्रयोगपारिजातेवाराहे—तर्जन्यारजतंधृतवापितृभोयत्पदी
 यते । अंतोस्तिपरमाणूनामस्यांतेनैवविद्यते । हारीतः—कांचनेनतुपात्रेणराजतौदुबरेणच । दत्तमक्षय्यतांयातिखड्गेनाश्मकृतेनच । मनुः—
 राजतैर्भाजैर्नरेपामथचारजतान्वितैः । वार्येपिश्रद्धयादत्तमक्षय्यायोपकल्पते । भारते—अमावास्यांतुयेमर्त्याःप्रयच्छंतितिलोदकम् । पात्रमौ

नौचित्यापत्तेश्च । अथमातामहीनांचसपत्नीनामन्तरिमित्यादिवाक्यविरोधाच्च । अतस्तर्पणं पृथगेव । तर्पणीयत्वावच्छेदकस्यमातृजनकत्वस्यो
 भयनतुल्यत्वेनविगमनाविरहेणमातुल्योरिवेतरतरसाहित्यसवक्तुमशक्यत्वात् । एवंश्चश्वशुरयोःपृथक्कर्तृपणं भार्याजनकत्वस्यावच्छेदकस्याभे
 दात् । मातुलान्यास्तुनपृथक्कर्तृपणं मातुलस्यतत्संबंधघटकत्वात् । यदपि मातुलानीचदुहितेतिमातुलान्याःपृथक्श्ववर्णतन्मातुलस्यसपत्नीकत्वेनै
 नतर्पणेउपपन्नंनपृथक्कर्तृपणमकम् । एवंपितृव्यव्याप्रातृपुत्रपत्नीनामपि । एवंपितृव्यसुःसभर्तृकायास्तर्पणं तस्यास्तत्संबंधघटकत्वात् । यत्पितृव्यसुश्च
 तद्वर्तुंरितिगारुडंतत्पूर्ववदेवोपपन्नम् । एवंमातृव्यसुभगिनीपुत्रीणामपि । भागिनेयदौहित्रयोर्नपृथक्कर्तृपणं किंतुभगिनीसापत्यां पुत्रींसापत्यामि
 लेव । पितृव्यसेयमातृव्यसेयमातुलादीनांतुपृथक् बंधुत्वस्यावच्छेदकस्यभेदात् । भागिनेयत्वंहिभगिन्यपत्यत्वम् । बंधुत्वंतुनैतृव्यसेयादि
 समनियतं परस्परव्यभिचारात् । बंधवस्त्वात्मापितृमातृबंधवः । केचित्तुसर्वेषांपृथक्कर्तृपणमाहुः । आतृज्येष्ठस्यैवतर्पणंनकनिष्ठस्य । ज्येष्ठप्रा
 वृत्सर्पयेदितिहारीनोक्तौज्येष्ठग्रहणात् । यत्तुचंद्रोदयेवौघायनः—यदिस्नेहेनकुयांतांसर्पिडीकरणंविना । गयायांतुविशेषेणज्यायानपि
 समाचरेदिति तत्सर्पिडीकरणपर्युदासादशाहांतकृत्यपरम् । अन्यथापुनर्गयाश्राद्धविधिवैयर्थ्यात् । अन्याभावेकुर्वादेव । एवंपुत्रस्यापि । नच
 मातानचपिताकुर्वात्पुनस्यैतृकमितिकात्यायनोक्तेः—अन्याभावेकुर्वादेव । एवंपत्न्याअपि । नपत्न्यैतुपतिर्दद्यादेवधर्मःसनातनइतिसृष्टि
 रद्वयाचल्यांवचनात् पत्न्यैचापिपतिर्दद्यादितिगयायातुर्विधानाच्च अन्याभावेकुर्वात् । पितृव्यत्वादिसत्वे नतद्वर्तीदितर्पणंद्वारलोपात् । मातु
 लादिसत्वे नतत्स्वीणाम् । जननीसत्वेसपत्नमातृमरणेपितृसाएवतर्पणं नमातामह्यादीनांजनन्यास्तत्रद्वारत्वात् । नचपितृपत्न्यःसर्वामातरइति
 तासामपिद्वारत्वम् । उत्सादकब्रह्मदानोर्गरीयान्ब्रह्मदःपितेत्युक्तेर्जीवत्सर्पिजनकेब्रह्मदश्राद्धतर्पणाद्यापत्तेः । नचैवंमातृमरणे पितामहीसत्वेसप
 त्रापितामहीमरणेपिनप्रपितामहीतर्पणंस्यात् । यस्यपिताप्रेतःसादितिश्राद्धन्यायेनोपपत्तेः । भारते—ज्येष्ठमातृसमाचैवभगिनीभरतर्पम् ।

दुषरंगुल्लमधुमिश्रतपोधनाः । कृतंभवतितैःश्राद्धंसरहस्यंयथार्थवत् । खड्गपात्रादिधारणंचांजलिमध्ये । लघुपात्रंकरेकृत्वासौवर्णखाद्वमेववा । रावतताग्रजवापितेनसतर्पयेत्पितृनिहिमाद्रौछागलेयोक्तेः । एतेनखड्गपात्रेणतर्पणेनेतिवदन् मदनपारिजातोऽपस्तः ॥

अंजलिसंख्या । हेमाद्रौकौर्म—देवतानांतुसर्वासामैकैकांजलिरिष्यते । तत्रैवब्रह्मांडे—अंजलिद्वितयंदद्याद्देवान्संतर्पयन्बुधः । सैवविष्णुपुराणे—त्रिप. ग्रीणनार्थायदेवानामपवर्जयेत् । तथर्षीणांयथान्यायंसकृच्चापिप्रजापतेः । ब्रह्मांडे—ऋषीणांचमनुष्याणांसकृदेवप्रदीयते । कौर्म—ऋषीणामेकएवस्यान्मनुष्याणांद्वयस्मृतम् । अत्रयथाशाखंव्यवस्था । शाखायामंजलिसंख्यानुक्तौविकल्पइतिहेमाद्रिः । शांखः—एकैकमंजलिंदेवादौद्वौतुसनकादयः । अर्हतिपितरस्त्रीस्त्रीस्त्रियस्त्वैकैकमंजलिम् । हेमाद्रौकौर्म—अयस्त्रयःपितृणांतुस्त्रीणामेकैकइष्यते । पितृपदेनदिव्यपितरोप्युच्यतइतिष्टथ्वीचंद्रः । पैठीनसिः—तिलोदकांजलीस्त्रीस्त्रीनुचैरुचैर्विनिक्षिपेत् । उच्चैरितिपित्र्यंजलिभ्यः पितामहांजलय. किंचिदुच्चाः तत. प्रपितामहस्येति हेमाद्रिः । नच—यद्वैनमुत्पादयेतेयश्चैनंत्रायतेभयात् । यद्वास्यदुरुतेवृत्तिसर्वेपितरस्त्रयइतिभारतादेयामंजलित्रयापत्तिः । नित्यत्ववाधनेतात्पर्यात् । अन्यथासपत्नमातुरपितृत्वापत्तिः । मात्रादिभ्योप्येकैकांजलि रितिश्राद्धहेमाद्रिः । वस्तुतस्तुस्त्रीपदमात्रादिभिन्नपरम् ।—मातृमुख्यास्तुयास्त्रिसस्तासांदद्याबालंजलीन् । स्त्रीस्त्रीन्दद्यादधान्यासांस्त्री णामेकैकमंजलिमितिचंद्रोदये शालंकायनोक्तेः । मातृस्त्रीनंजलीन्दद्यादन्यासामेकमंजलिम् । सपत्न्याचार्यपत्नीनांद्वौदद्याञ्जलां जलीनितिकाशीखंडात्सापत्नमात्राचार्यपत्नीनांत्रीन् । हेमाद्रौब्रह्मांडे—गुर्वाचार्यश्चशुराणांसुहृत्संबंधिनांसकृत् । मातामह्यादीनामेक द्ययोवा ।—मातामह्यादिसर्वासामेकंवंतुतिलांजलिम् । दद्यात्तीर्थविशेषेणधर्मपरममास्थितइतिचंद्रिकायां गारुडात् । मातृमातामहांस्रद्ध त्स्त्रीस्त्रीनेवप्रिभिक्षिभिः । मातामहीश्रयेष्वन्येगोत्रिणोदातृवर्जिताः । तानेकांजलिदानेनप्रलेकपृथक्पृथगितिमदनरत्नेष्वप्यासोक्तेश्चेति

केचित् । अन्येतुमातामह्यादीनामंजलित्रयम् । गारुडे मातामह्यादिपदेऽतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणामातामह्यादिभिन्नानामेकांजलिविधाना
 दित्याहुः । तत्र । मातामह्याद्यादीतिपाठापत्तेः । अन्यथागातामह्याएवांजलित्रयापत्तेः । विरूपैकशेषेमानाभावात् । मातामह्यादीनामंजलि
 द्रयविधानेनानीचित्यापत्तेश्च । न्यासोक्तौचत्वायै द्वितीयाश्रयमार्थे । अत्रेयपिशब्दात् मातामह्यानांलंजलित्रयम् ।—पितृणांश्रीणनार्थायत्रिरपः
 पृथिवीपते । पितामह्येयश्रतथाश्रीतयेश्रपितामहात् । मातामह्यायतत्पित्रेतत्पित्रेचसमाहितः । इतिविष्णुपुराणात् । मातृमातामह्यांस्तद्वत्स्वी
 र्गीनेवत्रिभिश्चिरितिव्यासोक्तेत्रैतिचंद्रोदयेमदनरदोच । द्वौमातामह्यानांचमातुलानांसकृत्तयेतित्रह्यांढाद्वावितिहेमाद्रौ । विकल्पस्तु
 युक्तः ॥ अद्यप्रतपंजलिमंत्रावृत्तिः । ननुमंत्रस्यतर्पणकृतत्वात्संख्यांजलिदानस्यैककर्मत्वादवरक्षोदिवइतिवत्सकृदेवमंत्रपाठः स्यात् । न ।
 अवपातश्रीशणयोन्मएवत्रीहयः पुनरखहन्यंते सैववेदिः पुनः श्रोक्ष्यतइतिद्रव्यैकत्वान्नमंत्रावृत्तिः । इहतुसत्यप्येककर्मत्वेप्रत्यंजलिद्रव्यभेदाद्विर्वाप-
 लवन-संध्याप्यदान-यन्मंत्रावृत्तिरितिकेचित् । वस्तुतस्तुद्विस्त्रिरिति क्रियाभ्यावृत्तौसुखिधानात्संख्यायाः कर्मसामानाधिकरण्याभावेनभेदक
 त्याभावाद्यतर्पणभेदः । किमुधिरावृत्तिविशिष्टमेकतर्पणं त्रिःश्रोक्षतीतिवत्तदंगं चमंत्रोनावर्तते । तर्पणानावृत्तेः । नचांजलिभेदान्मंत्रावृत्तिः ।
 मंत्रस्यतदनंगत्वात् । नियंपेतुमंस्कार्यद्रव्यभेदान्मंत्रावृत्तिः । नचेहद्वितीयंजलयः संस्कार्याः । धात्वर्थकर्मतयासकृच्चद्वितीयोपपत्तेः ।
 तर्पणस्यागांगस्येनांजलिकरणकत्वात् । नचमंत्रोऽजलिसंस्कारः । मंत्रैश्चदेयमुदकमित्यादिस्मृतौ तृतीययायाज्यावदानक्रियांगत्वादंजल्यंगत्वे
 मानाभावात् । कारकाणांपरस्परसंध्याय । अतःपशुसोमाधिकरणन्यायेनप्रथमावगतयागैक्यानुरोधेनैकादशांगकरणैककयागत्ववदंजलित्रय
 करणरूपेकंनर्पणम् । यत्पुपैठीनसिः—उदीस्तागितिभिर्मंत्रैस्त्रीनंजलीन्नियेदिति । तत्राप्येकशेषसद्वद्वापवादत्वेनत्रयाणांमंत्राणामेकैक

स्मिन्ननयने करणत्वासंभवाङ्गीणि त्रिभिर्मैत्रैः साध्यं तद्विधिको विरोधः । अर्घ्यदानेपिकारभ्यां तोयमादाय गायत्र्या चाभिभूतमिति च ग्राम्योक्तौ
मयमद्रव्यसंस्कारकत्वाच्चैद्वेदान्मनावृत्तिः । नेह तथेति नमंत्रावृत्तिरित्युक्तमुत्पश्यामः । अत्रोदीरतामंगिरसथायंतुन ऊर्जपितृभ्यो ये चेहमधु
याता इति पृथक् उपनृत्तिसिंचेदिति कात्यायनस्तु श्वश्रुप्रत्ययान्मंत्रपाठकाले प्रसेकः । मंत्रातैः कर्मादिरित्यादि परिभाषा करणमंत्रपरेति हरिहरः ।
श्रीदत्तरास्तु नेहाप्यं वर्तमाने । एव हि मंत्रपाठकाले प्रसेके गोत्राद्युच्चारणभावप्रसंगात् । किंतु वर्तमानसमीप्ये । अतो मंत्रपाठोत्तरमेकैकांजलिदान
मित्याह । अत्र विनिगमनाभावेन प्रतिमत्रोत्राद्युच्चारणम् । अन्यथा प्रत्यंजलिश्रीदत्तादिलिखितत्यागानुपपत्तेः । सर्वत्र पितृशब्दश्रुतेः । यत्तु प्रसे
कतर्पणयोर्भेद इति हरिहरस्तच्चित्तम् । मानाभावात् शब्दांतराद्भेद इति चेन्न निनयनस्यापि भेदापत्तेः । त्वयैव तृप्यध्वमिति प्रसेकोक्तेश्च । समंत्रकांज
लिदानं प्रसेकौजलि नयंतर्पणमिति भेद इति चेत् त्वयादानार्थकत्वस्याप्यनंगीकारात् अतो यत्किंचिदेतत् ।

अंजलितर्पणनिर्णयः । सर्वत्रांजलिश्रुतेरंजलिनैव तर्पणमिति केचित् । अन्ये तु—अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु । देवर्षीस्तर्प
येद्विद्वानुदकांजलिभिः पितृनितीकौर्मो देवादितर्पणे सव्यान्वारंभः । पितृतर्पणे त्वंजलिरेवेति व्यवस्थामूचुः । अपरे तु—एकेन वाहस्तो न कुर्याद्दे
वपितृतर्पणं सव्यान्वारब्धेनोभाभ्यां वेति श्राद्धहेमाद्रौ च सिष्टोक्तेः । सर्वत्र विकल्पमाहुः । अंजलिश्च न हस्तद्वययोगमात्रं कितु व्याकोशः ।
न हृत्पानां त्वनादेशे दक्षिणं त्रीयादितितत्सु वाहस्तो नैव तर्पणम् । काशीखंडे—तर्पयेच्छुचिभिस्तोयैस्तृप्यत्वितिसमुचरन् । बृद्धपराशरः—
देवैर्म्यश्च नमः न्याहापितृम्यश्च नमः स्वधा । अत्र चतुर्थीनिर्देशाद्वाह्यैर्नमः स्वाहेत्यादिप्रयोग इति पृथग्भीचंद्रः । अत्र चतुर्थ्यादेवादीनां देवतात्वा
यगमाद्रव्येदनामयोगेन यागत्वकल्पनात्तर्पणेन भेतित्याग इत्युक्ते देवजानीये आचारादर्शोच ॥

तर्पणे विभक्तिविचारः हेमाद्रौ सत्यतपाः—देवपितृमनुष्यादिस्वशास्त्राविधिचोदनात् । एकैकांजलिना तृप्तिप्रथमां तेन वाचयेत् ।

चंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यः—तृप्यतामिति वक्तव्यं नाम्नातृणवादिना । तत्रैव गोभिलः—गोत्रकस्तर्पणे प्रोक्तः कर्ता एवेनमुह्यति । शर्मन्नर्था
 दिके कार्यशर्मा तर्पणकर्मणि । हेमाद्रौ भविष्ये—चतुर्थी सर्वकार्येषु प्रथमतर्पणे स्मृता । छंदोगपरिशिष्टे बृहत्पत्रे चेतः स्मृतिना गरखं
 डेतु—सर्वत्रैव पितः प्रोक्तः पितृ तर्पणकर्मणि । हेमाद्रौ ऋष्यासः—प्रथमतर्पणे प्रोक्ता संबुद्धि मपरेजगुः । छंदोगपरिशिष्टे—नमो ते तर्प
 यामीति आदायो मिति च ब्रुवन् । नमोति इति हेमाद्रौ पाठः । यमः—संबंधनाम गोत्रेण स्वधांतनेन मोततः । तर्पयामि पदे नैव तर्पयेति तृप्यकम् ।
 तेन द्वितीयांतनाम प्रयोगोपि सिद्धः । प्रयोगस्तु प्रथमापक्षे अस्मत्पितामुकशर्मसु कर्मागोत्रस्तु व्यताम् । तृप्यत्विति वा । द्वितीयापक्षे अस्मत्पितरममु
 कशर्मणममुकगोत्रं तर्पयामिनमः स्वधा । स्वधानमद्वतिवा । संबुद्धिपक्षे अस्मत्पितरमुकशर्मसु कर्मागोत्रे दंतं जलं नमः स्वधेति । वस्तुतस्तु बहुस्मृत्यनु
 साराप्रथमांतप्रयोगे बहुक्तं पश्यामः । बहुचानां गोत्रोचारः पूर्वं तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वैति बहुच स्मृत्वात् । यद्यपीदं प्रकरणांतरे उक्तं तथापि विश
 ये प्रापदर्शनादितिन्यायेन सर्वत्राप्येवं ज्ञेयम् । हेमाद्रिस्तु—गुरुबहुवचनं निष्ठुचैकवचनं तेन स गोत्रनामग्रहणं पुरुषं प्रतीतिचंद्रिकायां
 पेठीनसिस्मृतेः, सकारेण तु वक्तव्यं गोत्रं सर्वत्राप्यमीति तस्मात्स्याच्चायुक्तस्य गोत्रानां स्मत्पितृनुकशर्मणस्तर्पयामि स्वधानमद्वतिप्रयोग इत्याह ।
 आचारादर्थोक्तरूपतरोतु—अमुकगोत्रः पिता अमुकशर्मा तृप्यतामिदं जलं तस्मै स्वधेति प्रयोग इत्युक्तम् । तत्र । पुनश्च तुर्थ्यतप्रयोगे मानाभावात् ।
 न च स्वधायोगानुपपत्तिर्मानम् । पितृन्स्वधानमस्तर्पयामीति यो धारयन् नैव चानिक्तत्वं यो गाल्थयमिति पितृप्रयोगोपपत्तेः । योगयाज्ञव
 ल्क्यः—नामतस्तु स्वधाकारैस्तर्प्योः स्युरनुपूर्वशः । अमुकदेवशर्मेति प्रयोग इति पृथ्वीचंद्रः । चतुर्थ्यंतनाम प्रयोगोपि हेमाद्राबुक्तः ।
 मदनपारिजाते तु—पितृ तर्पणे वसु रूपेत्यादिकीर्तनं नेत्युक्तम् । तत्र ।—संबंधमनुकीर्त्येव नाम गोत्रे त्वनंतरम् । वस्वादिरूपं संकीर्त्य स्वधा

कारेणतर्पयेदितिशसिष्ठस्मृतिविरोधात् । पित्रादीनामनैस्तर्पणमाद्यादीनानाम्नेतिहेमाद्रिश्चन्द्रिकाच । वैदिकमन्त्रैर्देवानावाह्यनामातर्पयेत् ।
 सितृमन्त्रैराह्यमन्त्रैस्तर्पयेदितिरूपतरुनाकारवाचस्पत्यादयः । आचारचन्द्रोदयेष्वेवम् ॥

नामाज्ञानेनैवायनः—पृथिवीपत्पितावाच्यस्तत्पिताचांतरिक्षसत् । अभिधानापरिज्ञानेदिविपत्प्रपितामहः । इदं चापस्त्वादिपरम् ।
आश्रयायनानांतुतत्रेत्यादि । यद्विनामनविद्यात्तत्पितामहप्रपितामहेतिब्रूयादितितत्पुत्रात् । चौधायनः—शर्मातंब्राह्मणस्योक्तं वर्मार्तक्षत्रि
यस्यतु । गुप्तर्तचैत्रैयस्यदासांतशूद्रजन्मनः । मनुः—वैश्यस्याधनंसंयुक्तशूद्रस्येव्यसंयुतम् । क्षीणालक्ष्मीदामितिदांतनाम । दांतनाम
यीणामिति चंद्रोदयेगोभिलोक्तैः । चंद्रिकायांतुदायीशब्दांतमुक्तदेवीशब्दांतवा । गोत्रंमातानामदेवीतृप्यत्वेवंसधोचरन्नितिचाराह
द्वितिदिद्योदासः । शूद्रस्यकाश्यपगोत्रं गोनानेतुकाश्यपइतिव्याघ्रपादोक्तैः, तस्मादाहुःसर्वाःप्रजाःकाश्यप्यइतिश्रुतेभ्येतिहेमाद्रिः ।
गोत्राज्ञानेव्येयम् । गोत्रस्यत्वपरिज्ञानेकाश्यपंगोत्रमुच्यतइतिचंद्रिकायांप्रयोगपरिजातेचस्मृत्यंतरात् । कौमुद्यांतुशूद्राणामपि
ब्राह्मणादिवत्तरंपराप्रसिद्धगोत्राह्वम् । चतुर्णामपिवर्णानांपितृणांपितृगोत्रतइतिचंद्रिकायांहैमाद्रौधौधायनोक्तैरित्युक्तम् । इदंचद्वि
जोदयद्रोतन्नशूद्रपरमितिश्चाद्वहेमाद्रिः । सर्व—पितृगोत्रंकुमारीणामूढानांमर्तुगोत्रतः । हेमाद्रौवृद्धशतातपः—ब्राह्मादिपुत्रिवा
हेयुयातुद्वारुण्यकाभेत् । मर्तुगोत्रेण कर्तव्यास्तस्याः पिंडोदकक्रियाः । आसुरादिपुत्रान्येपुपितृगोत्रेणधर्मवित् । ब्राह्मादिष्वपिपितृमर्तुगोत्रयोर्वि
कल्पेपितृशरंपरायाताचरेणव्यवस्था । येनास्यपितरोयाताइत्यादिवचनादितिबिज्ञानेश्वरः ॥

अधतर्प्याः । हेमाद्रीमात्स्ये—देवासुरास्तथानागां धर्वाप्सरसोऽसुराः । क्रूराः सर्पाः सुपर्णाश्चतर्वोजुंभकाः खगाः । वाद्याधाराजला
धागन्तर्धेनाकाशगामिनः । निराधाराश्च ये जीनाः पापकर्मरताश्च ये । कुतोपवीतीकृतैव निवीती च भवेत्ततः । सनकश्च सनन्दश्च नृतीयश्च सनातनः ।

ऋषिश्वासुरिश्चैनोऽहु गंचशिरस्तथा । सधेतुसिमायांतुमहत्तेनांनुनासदा । मरीचिमव्यगिरसौपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् । प्राचेतसंवसिष्टं चभृगुं
 नारदमेव च । देवान्मन्त्रन्पीथीवतर्पयेदक्षतोदकैः । तनैवपैठीनस्मिः—गौतमोथमरद्वजोविश्वामित्रश्चतापसः । जमदग्निर्वसिष्ठश्चकश्यपो
 त्रिस्तथोत्तमः । स्वरोचिषौर्वितश्रमहातेजाश्चक्षुषः । वैवस्वतस्तथातर्क्यइति । चंद्रिकायाम्—अथकांडऋषीनेतानुदकांजलिभिःशुचिः ।
 अयमस्तर्पयेन्नित्यमत्रै.पर्वणीपुत्र । कांडानितिबेदस्य । याजुषपरमितिमाधवः । हेमाद्रौभविष्ये—अथसर्व्यंततःकृत्वासर्व्यंजानुंचभू
 तले । अग्निव्यात्तावर्हिपदोहृदिमंततयोष्मपाः । सुकालिनस्तथाभौमाआज्यपाःसोमपास्तथा । तर्पयेद्वैपितृन्मत्स्यासतिलोदकचंदनैः । चंद्रो
 दयेधृद्धपरावारः—गायत्रीशक्तितोजस्वातर्पयेदेवता.पितृन् । ब्रह्मेशकेशवात्पूर्वप्रजापतिमथश्रुतीः । छंदोयज्ञानृषीन्सिद्धानाचार्यास्तनया
 नपि । गंधर्ववत्सरर्तूश्चनासपक्षदिनानितु । देवान्देवानुगंधैवनागाग्रागकुलानिच । सरितःसागरांस्तीर्थान्यर्चयन्कुलपर्वतान् । किन्नरान्खे
 चरान्यक्षान्मनुष्यानथतर्पयेत् । वनस्पतीनोपधीश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । ब्रह्मादयोमयाहूता.समागत्याददंत्यपः । अनृणंमांप्रकुर्वतुप्रसीदंतुम
 भोपरि । स्मृतपूर्वाग्निर्दग्नेपुसाग्नेपुसकुशेषुच । प्रादेशिकेषुशुद्धेषुब्रह्मादिभ्योबुसेचयेत् । उदीरतामगिरसआयतुवोर्जमित्यपि । पितृभ्यश्चस्वया
 निभ्योचेनेहपितरस्तथा । अग्निव्याचोपहृताश्चतथावर्हिपदोपिच । येन.पूर्वपितरश्चसोमपान्समुदीरेयत् । आवाह्यचपितृनेतैरपसव्योपवीतिना ।
 दक्षिणागिपुरोह्वाभ्या त्साभ्यामबुसेचयेत् । रुक्मरूप्यविलेस्ताज्रदर्भमनैःक्षिपेत्पयः । वसुन् रुद्रांस्तथादित्यान्नमस्कारसमन्वितान् । ध्रुवोऽध्वरश्च
 सोमभापजोयानिलोमलः । प्रत्युपशाप्रयासश्चवसवोऽष्टौभिक्षीर्तिताः । अजैकपादहिर्बुभ्योविरूपाक्षोर्धरैवतः । हरश्चबहुरूपश्चर्च्यंवकश्चसुर
 धरः । सावित्रशजयंतश्चभिनागतीचापराजितः । इन्द्रोधाताभगःपूषामिनोथवरुणोर्धमा । अंशुर्विवस्वांस्त्वष्ट्राचसविताविष्णुरेवच । कव्यवाह
 रु मोमोयमश्चैवतथार्यमा । अग्निनात्ताःसोमपाशतथावर्हिपदोपिच । यमश्चधर्मराजश्चमृत्युश्चैवतथांतकः । वैवस्वतश्चकालश्चसर्वभूतक्षय

तेपातुदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलेदेकम् । पितृवंशेऽमृतायेचमातृवंशेतथैवच । येमेकुलेऽसृषिंहाःपुत्रदारविवर्जिताः । तेपातुदत्तमक्षय्यमिदमस्तुति
लोदकम् । पितृवंशेऽमृतायेचमातृवंशेतथैवच । सदातृप्तिर्भचत्वेपातिलेस्तुसहचारिणा । अपुत्रायेष्टताःकेचित्सुमांसोयोपितोषिवा । अस्मदंशेतुतेभ्यो
वैदत्तंयस्त्रजलंमया । सएव । नपूर्वतर्पणाद्वस्त्रंचामसिनपादयोः । एषुचेत्पीडयेद्वस्त्रंराक्षसंतदतिक्रमात् । मनुः—वस्त्रंविगुणितंयस्तुनिष्पी
डयतिमेदधीः । वृथास्नानंयवेत्तस्यपुनःस्नानंविशोधनम् । जाबालिः—नाप्युनिष्पीडयेद्वस्त्रं सर्वथाद्विजसत्तमः । धौतंचद्विगुणीकृत्यगूमिलमं
नपीडयेत् । वृथास्नानंयवेत्तस्यश्वाधोदशमंमुनि । मदनरत्नेपराक्षरः—द्वादश्यांपंचदश्यांचंस्कान्तौश्राद्धवासरे । वस्त्रंनिष्पीडयेन्नैवतनच
क्षारेणयोजयेत् । पंचदश्यमा । एकादस्यामयायांचमात्तायित्रोःक्षयेहनि । नपीडयेत्स्नानवस्त्रंनचक्षारेणयोजेयेदित्याचारचंद्रोदयेभृगुस्तेकः ।
तत्रैव—शनिभौमाशितेऽश्वेऽकुहूपष्टीनिर्ऋके । वस्त्राणांक्षारसंयोगोदहत्यासमंकुलम् । तत्रैव—आदित्यसौरिधरणीसुतवासरेपुत्रक्षालनायरज
कायनचखदानम् । शंसंतिगर्गयमविष्णुपराशराद्याःपुंसांभवंतिविषदःसहपुत्रपौत्रैः । चंद्रोदयेसंग्रहे—वस्त्रंचतुर्गुणीकृत्यनिष्पीड्यसदशंतथा ।
वामप्रकोष्ठेनिक्षिप्यस्त्रस्यश्वाद्विराचयेत् । जाबालिः—निष्पीडितंयौतवस्त्रंयदास्कंधेविनिक्षिपेत् । तदाहुपुंभवेत्कर्मपुनःस्नानंविशोधनम् ।

अधमद्यथाहसंध्या । दक्षः—अधर्पयामादासायंसंध्यामाध्याह्निकीव्यते । संध्यात्रयंकुर्वन्तव्यद्विजेनात्मविदासदा । उपन
यनदिनेमध्याह्नसंध्यामाह प्रयोगपारिजातेजैमिनिः—यावद्ब्रह्मोपदेशस्तुतावत्संध्यादिकंचन । ततोमध्याह्नसंध्यादिसर्वकर्मसमाचरेत् ।
अथकीदृद्धतृचानामुपनयनदिनेतिद्वेदहःशेषमित्युपवेत्तननिषेधाद्भक्तदिनेमध्याह्नसंध्येत्याह । तत्रसमग्राससनिषेधात् । प्रातःसंध्यावन्मध्या
ह्नसंध्या । विशेषस्तूच्यते—आयःपुनस्तुमध्याह्नेकुर्वादाचमनंततः । अर्घ्यदानेऽध्यासः—मध्याह्निसंकुदेवाध्यक्षपणीयंद्विजातिभिः । शौन
काः—मध्याह्नेतुविशेषोयमुपस्थानंतथाध्वकम् । अपामंजलिमापूर्यआकृष्णेनेतिनिक्षिपेत् । हंसचत्याकृष्णेनेतिवार्ध्वदद्यादित्युक्तं यदुच

प्रायान्मुह्यत्संगं पिपां धयान्द्रव्यान्नादातृषोपक्रुरिक्थिमस्तत्पत्नी श्रुतर्पयेदिति । त्रिस्थलीसेतौ—आदौ पिता ततो माता सप्तव्रजनी तथा । माता महाः सप्तद्वीका आत्मपद्व्यन्ततः परम् । सुतप्रातृ पितृव्याश्च मातुलाश्च सभार्यकाः । दुहिता च स्वसाश्रोक्तादौ हित्रो भागिनेयकः । पितृव्यसा मातृव्यमाश्रयौ भूयस्त्रिपदी । एतेऽस्यः पितरस्तर्प्यास्तर्पणे च महा लये । छंदोगपरिशिष्टे—ये चान्ये भक्त उदकमर्हतितां स्तर्पयामीत्यवसानां बलिरिति । तर्पणोत्तरं त्वादी गंडे—आब्रह्मस्तं पर्यत देवर्षिपितृमानवाः । तृप्यंतु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः । अतीतकुलकोटीनां समष्टी पतिगामिनाम् । आब्रह्मभुवनलोकादिदमस्तु तिलोदकम् । हेमाद्रौ काष्णार्जिनिः—देवतानां पितृणां च जले दद्याज्जलं जलीन् । असंस्कृतप्रमीतानामेकमेव तदेक्षिपेत् । यत्र कचन संस्थानां शुतृष्णोपहृतात्मनाम् । तेषां हि दत्तमक्षय्यमिदमस्तु तिलोदकम् । हेमाद्रौ भविष्ये—संतप्य विधिवं दत्तया इमं मंत्रमुदीरयेत् । येषां भयावां भवानायेऽन्यजन्मनि पांधवाः । ते तृप्तिमन्विलायां तु यश्चास्मत्तोंऽबुवां च्छति ॥

अथ आर्द्धांगतर्पणम् । न च तत्र मानाभावः । परेष्टुः श्राद्धकृन्मर्त्यो न तर्पयति वै पितृन् । तस्य ते पितरः कुब्जाः शापं दत्त्वा ब्रजं तिहीति बृहन्नारदीयात् । यन्तर्पयति तान्निग्रः श्राद्धकृत्यापरेहनि । पितरस्ते न तृप्यंति न चेत्कुप्यंति वै भृशमिति प्रयोगपारिजाते गर्गेणांगत्वोक्तेभ्य । नार्त्तातपः—पूर्वतिलोदकं दद्यात्तामश्राद्धं तु कारयेत् । प्रत्यब्दे न भवेत्पूर्वपरेहनि तिलोदकम् । पक्षश्राद्धे हिरण्ये च अनुब्रज्य तिलोदकम् । अनुग्रज्य श्राद्धं कृत्वा न दद्वयेत्यर्थः । बृहन्नारदीये—पक्षश्राद्धं यदाऽक्षुर्यात्तर्पणं तु दिने दिने । सकृन्महालयै चैव परेहनि तिलोदकम् । हेमाद्रौ च स्त्रिष्टः—तीरे जलाग्रयण्ये विनिर्त्यं पितृतर्पणम् । निष्पीडयेत्तान् गच्छं दक्षिणाभिमुखः स्थले । तत्र गंगो बहूच परिशिष्टे—प्राचीना तीर्थे केचा स्मत्कुन्इति गंगं निष्पीडयेदिति । चंद्रोदये गृह्ण पुरा शरः—यस्त्रिन्विपीडने मन्त्रे म्नि लदर्भं युतं त्यजेत् । ये गेकुलेऽस्य पिडाः पुनरदारवि वार्जिताः ।

तेपांतुदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । पितृवंशेश्चमृतायेचमातृवंशेतथैवच । येमेकुलेलुप्तपिंडाःपुत्रदारविवर्जिताः । तेपांतुदत्तमक्षय्यमिदमस्तुति
लोदकम् । पितृवंशेश्चमृतायेचमातृवंशेतथैवच । सदातृप्तिर्भवत्येपांतिलेस्तुसहचारिणा । अपुत्रायेमृताःकेचित्सुमांसोयोपितोपिवा । अस्मद्वंशेतुतेभ्यो
वैदत्तंवल्लजलमया । सुएव । नपूर्वतर्पणाद्वर्जनं चामसिनपदयोः । एषुचेत्पीडयेद्वर्खराक्षसंतदतिक्रमात् । मनुः—वर्खत्रिगुणितंयस्तुनिष्पी
डयतिमंदधीः । दृयास्नानंभवेत्तस्यपुनःस्नानंविशोधनम् । जाबालिः—नाप्सुनिष्पीडयेद्वर्खं सर्वथाद्विजसत्तमः । धौतंचद्विगुणीकृत्यभूमिलमं
नपीडयेत् । दृयास्नानंभवेत्तस्यश्वाधोदशमंबुनि । मदनरत्नेपराशरः—द्वादश्यांपंचदश्यांचसंक्रांतौश्राद्धवासरे । वर्खंनिष्पीडयेन्नैव नच
क्षारेणयोजयेत् । पंचदश्या । एकादश्याममायांचमातापित्रोःक्षयेहनि । नपीडयेत्स्नानं वर्खंनचक्षारेणयोजयेदित्याचारचंद्रोदयेभृगुत्केः ।
तदेव—शनिभौमास्थितेश्राद्धेकुहूपष्टीनिरंशके । वर्खणांक्षारसंयोगोदहत्यासप्तमंकुलम् । तत्रैव—आदित्यसौरिपरणीमुतवासरेपुष्यक्षालनायरज
कायनवल्लदानम् । शंसतिगर्गयमविष्णुपराशराद्याःपुंसांभवंतिविषदःसहपुत्रपौत्रैः । चंद्रोदयेसंग्रहे—वर्खंचतुर्गुणीकृत्यनिष्पीड्यसदंशंतथा ।
वामप्रकोष्ठेनिक्षिप्यसलस्यश्वादिराचमेत् । जाबालिः—निष्पीडितंघौतवर्खंयदास्कंधेविनिक्षिपेत् । तदादुष्टंभवेत्कर्मपुनःस्नानंविशोधनम् ।

अथमध्याह्नसंध्या । दक्षः—अध्यर्धयामादासार्यसंध्यामाध्याह्निकीभ्यते । संध्यात्रयंतुर्कृत्यंद्विजेनात्मविदासदा । उपन
यनदिनेमध्याह्नसंध्यामाह प्रयोगपारिजातेजैमिनिः—यावद्वृक्षोपदेशस्तुतावत्संध्यादिकंचन । ततोमध्याह्नसंध्यादिसर्वकर्मसमाचरेत् ।
अत्रकश्चिद्ब्रह्मचानामुपनयनदिनेतिष्ठेदहःशेषमित्युपवेशननिषेधात्रतदिनेमध्याह्नसंध्येत्याह । तत्ररगप्रातस्यनिषेधात् । प्रातःसंध्यावन्मध्या
ह्नसंध्या । विशेषस्तुच्यते—आपःपुनंतुमध्याह्नेकुर्यादाचमनंततः । अध्यर्धदानेअद्यासः—मध्याह्नेसकृदेवाध्यक्षेणणीयंद्विजातिभिः । शौन
कः—मध्याह्नेतुविशेषोयमुपस्थानंतथाध्यर्धकम् । अपामंजलिमापूर्यआकृष्णेनेतिनिक्षिपेत् । हंसवत्याकृष्णेनेतिवाध्यर्धदद्यादित्युक्तं बह्वच

गृह्ये अर्घ्यदानेऽनुष्ठुलमुक्तम् । कात्यायनः—पुष्पाण्यंजुमिश्राण्यूर्ध्वप्रक्षिप्योर्ध्वचाटुःसूर्यमुदीक्षेतेति । अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तं प्रयोग-
 गपारिजाते—कश्यपऋषिः रुद्रोदेवतात्रिष्टुपछन्दः पुरुषतर्पणेविनि० । ॐम्ःपुरुषतर्पयामि यजुर्वेदतर्पयामि मंडलंत० रुद्ररूपिणंत०
 अंतरात्मानंत० सावित्रीत० वेदमातरंत० सांक्रुतिंत० संध्यांत० युवतीत० रौद्रीत० उपसंत० निमुचंत० सर्वसिद्धिकरीत० सर्वभन्त्राधि-
 पंत० एवंपंचदशतर्पणानि कृत्वा हिराचम्यादित्यमुपतिष्ठेतेति । गायत्रीध्यानम्—सावित्रीयुवतीयुक्तांशुह्रस्वात्रिलोचनाम् । विशूलिनीवृषारू-
 ढांपंचासोरुद्रदेवताम् । कैलासविहितावासामायातीसूर्यमंडलात् । वरदांज्यक्षरांसाक्षादेवीमावाहयाम्यहम् । गायत्रीजपेचंद्रिकायां
 शातातपः—तिष्ठंश्चेद्रीक्षमाणोऽर्कमासीनः प्राञ्जुखोजपेत् । आसीनश्चेदित्यर्थः । रात्रौमध्याह्नसंध्याकरणे नोपस्थानम् । रात्रौप्रहरपर्यंतमि-
 त्यादिसंग्रहादितिचंद्रोदयः । कृष्णभट्टीयप्रयोगपारिजातयोस्तु रात्रौगायत्र्यार्धदद्यादुपस्थानेहविष्णांतसूक्तंजपेदित्युक्तं । इयं ब्रह्म-
 यज्ञात्पूर्वकार्यो । उपास्यविधिवत्संध्यामुपस्थायचभास्करम् । गायत्रीशक्तोजस्वातर्पयेद्देवताः पिबूतिबृहत्पराशरोक्तेरितिमाधवचंद्रिका
 मदनरत्नरत्नसृत्यर्थसारकृष्णभट्टाः । प्रयोगपारिजातस्तु—अपांसभीपेनियतोनित्यकंविधिमास्थितः । सावित्रीमप्यधीयीतगत्वारण्यं
 ममाहितइतिमन्त्रैर्मेध्याह्नसंध्योत्तरप्रहलयज्ञमाहसब्रह्मयज्ञप्रकरणानभिज्ञत्वात्संवद्धंवदभुपेक्ष्यः । मदनपारिजातेतुततोर्यभानवेदधात्ति
 लुप्यजलान्वितिमितिनारसिंहेततःशब्देनब्रह्मयज्ञानंतर्यमध्याह्नसंध्यायाइत्युक्तं । जयंतवृत्तावप्येवम् । यद्वृचांतुतत्सूत्रे अथस्वाध्याय
 विधिरित्युपक्रम्य आहुत्येतिमध्याह्नखानमुक्त्वाततोब्रह्मयज्ञोक्तेरवांतरप्रकरणान्खानं ब्रह्मयज्ञां तयोर्मध्येनसंध्या । अंगांगिनोरोनव्यवायापतेः
 कर्मणि कर्मांतराभायोगाब आगतूनामतेनिवेशइतिन्यायाच्च ब्रह्मयज्ञोत्तरमेवसंध्या । नचैवमतेयइदतिसादक्षिणेत्युक्तेस्तावत्पर्यंतमर्वांतरप्रक-
 रणाब्रह्मयज्ञोत्तरमपिसंध्यानस्यादितिसुक्तम् । ददातीत्यसाविधायकत्वात् । अतएवद्वृत्तिकृतान्यथादद्यादित्येवावक्ष्यविति । संध्योत्तरं ब्रह्म

यज्ञस्तु आपस्तंवादिपरः । इदमापः प्रवहत धाम्नो धाम्नस्तथैव च । विमोचने तु तीर्थस्य आप्यायस्तेति वैजपेत् । देवा गा तु विद इति कृत्वा जप्य
 निवेदनम् । ग्रंक्षाल्य तीर्थदेशं च गत्वा स्वधर्ममाचरेत् । श्राद्धं हेमाद्राद्रुक्षताः—स्वयं त्यादिष्वथ चाम्यसोपानत्कोह्यसंस्पृशन् । आगतः सोद
 पात्रस्तु यत्नेन शुचिरेव सः । तेनोदकेन द्रव्याणि श्रोक्ष्या च गम्य पुनर्गृहे । ततः कर्माणि कुर्वीत नित्यं वैयानिकाभि च । श्रान्ता तपः—यद्धानी तंतु सव्येन
 श्रोक्ष्ये ब्रह्मिणेन तु । इति श्रीमन्नारायण० लक्ष्मणभट्टकृतोत्तरलोमाध्याह्निकविवरणम् ॥

अथ देवपूजा । तत्र प्रयोगपारिजाते वसिष्ठः—कौवेयतिु धनस्थानमैशान्यां देवतालयम् । माधवीयेदक्षः—भागे तु पंचमे देवम
 च येत्पुरुषोत्तमम् । इति । मंत्रराजविधाने—प्रातर्होमं च कृत्वा वा देवतार्चनमारभेत् । यद्दामाध्याह्निकं कृत्वा पूजयेत्पुरुषोत्तमम् । इति । चं
 द्विकायां हारीतः—कुर्वति देवतापूजां जपयज्ञादनंतरम् । अथ पूजापात्राणि । प्रयोगपारिजाते पैडीनसिः—सीसकायसपापाण
 हीनमग्नपात्राणि वज्र्यानि । हीनानि मानतः । मानं शिखरहस्ये—पट्टत्रिशदं गुलं प्रात्रमुत्तमं परिकीर्तितम् । मध्यमं तु त्रिभागो नं कनिष्ठद्वद
 शांगुलम् । तत्रैव देवीपुराणे—वस्वंगुलविहीनं तु न पात्रं कारयेत्कचित् । कचिदिदितिसर्वधर्मकार्ये निषेध इति शोडशरानंदः । तत्रैव—नानावि
 नित्ररूपाणि पुंडरीकाकृतीनि च । शंखनीलोत्पलमानि पात्राणि परिकल्पयेत् । चारुहे—शृणु तत्त्वेन मे देवि प्रियपात्राणि यानि मे । सौवर्णराज
 तं ताग्रं कांस्यं चैव तु यद्भवेत् । सर्वं व्योभ्यधिकं ताग्रं तदेव मम रोचते । अग्निपुराणे—सुभयं च तथा कांस्यमारकूटादिसंभवम् । त्रपुसीसलोहजा
 तमर्धशतं विवर्जयेत् । वैखानसग्रंथे अभिषेकपात्रमुक्तम्—अरलिमात्रविस्तारं मध्येष्टदलसंयुतम् । प्रतिपद्दलं मध्ये सुपिराणां शतं
 भवेत् । अष्टोत्तरशतं कापि भूषितं मध्यतस्तथा । खचितं च महारत्नैरेवं धारासहस्रकम् । धाराष्टकेन वा युक्तमभिषेकाय कल्पयेत् । विशालावाष्टभि
 र्वापि द्वाभ्यां वा दशभिश्च वा । तत्रैव—पानीयपात्रं सौवर्णराजतं ताग्रमेव च । वृत्ताय तं सुवृत्तं वा गवेदाय तमेव वा । ग्रस्यमानप्रमाणं भः पूर्यो ग्यांत

रंशुचि । नीराजनक्रियापात्र्योहेमादिद्रव्यनिर्मिताः । तैवपुष्पसारसुधानिधौ—अर्धपात्रंतुवायव्येनैर्ऋत्यांपाद्यपात्रकम् । आग्नेव्याह्ला
 नकलशमीशेत्याचमनीयकम् । मध्येतुमधुपर्कः स्यादित्येतत्पात्रलक्षणम् । चंद्रिकायामाचारादर्शचस्कांदे—नैवेद्यपात्रंवक्ष्यामिकेशवत्य
 महात्मनः । सौवर्णराजतंत्रांकांसंभृन्मयमेववा । पाठाशंपद्मपत्रंविष्णोरितिप्रियम् । पूर्वोक्तमृन्मयनिषेधस्तुकुलालचक्रनिष्पन्नपरः ।—कुलाल
 चक्रनिष्पन्नमासुरंभृन्मयंस्तुतम् । तदेवहस्तघटितंस्याल्यदिदैविकंमतमितिकल्पतरुदिवोदासीयादौवचनात् । शौनकः—पूजागृहं
 प्रविश्यायमंडलंपरिकल्प्यच । सौवर्णचचतुर्द्वारंसंश्राकारंसविस्तरम् । मंडपंचयित्वातुवितानध्वजतोरणैः । कृष्णभट्टीये—दर्शनीयामहा
 मुद्रापूजारंभावसानयोः । संहारमुद्राकर्तव्यापरिपूर्णेर्धनादिके । अधोमुखान्धाहस्ताभ्यामापादतलमस्तकम् । पसारिताभ्यांसंस्पृश्यमहामुद्रेय
 मीरिता । आचारचिंतामणौ—गंधादिकानिवेद्यांपूजापचोपचारिकी । अर्धपाद्याचमनीयमधुपर्काचमानिच । गंधादिपंचकंचेतिउपचा
 रादर्शदिताः । षोडशोपचारास्तत्रैव—आसनंस्वागतंचार्धपाद्यमाचमनंतथा । मधुपर्काचमस्नानवसनाभरणानिच । गंधपुष्पेधूपदीपौ
 नैवेद्यचंदनंतथा । प्रयोगदीपिकायांविष्णुपुराणे—पूर्वमावाहनंश्रोक्तमासनंचततःपरम् । ततश्चपाद्यमर्घ्यचततस्त्वाचमनीयकम् ।
 स्नानंवस्त्रंचोपवीतंतोगंधादिचंदनम् । पुष्पंधूपंचदीपंचनैवेद्यतदंनंतरम् । ततोदेयःप्रणामश्चततोदेयाप्रदक्षिणा । विसर्जनंततोदद्यादुपचारा
 स्तुपोडश । क्वचित्प्रणामप्रदक्षिणास्थानेतांवूलदक्षिणेउक्ते । हेमाद्रौभविष्ये—आवाहनासनार्घ्यपाद्याचमनमधुपर्कसेवाश्च । भूषणगंधाः
 सुमनोयुतधूपदीपभोज्यानि । प्रादक्षिण्यंस्तुतिरितिकथंयत्युपचारपोडशकम् । आचारचिंतामणाचष्टादशउक्ताः—आसनावाहने
 चार्धपाद्यमाचमनंतथा । स्नानवस्त्रोपवीतंचभूषणानिचसंबंशः । गंधपुष्पेतथाधूपदीपावज्ञेनतर्पणम् । माल्यानुलेपनंचैवमस्कारविसर्जने । पाद्या
 र्धयोःपीत्रोपर्येविकल्पद्विस्मार्ताः । तैव—आसनाभ्यंजेनेतद्वद्रुद्रतंनिरूपणे । संमार्जनसर्पिरादिस्नानपाद्याहनेततः । पाद्यार्षीचमनीयंच

आनीयमधुपर्कनी । पुनराचमदीयंचवत्त्रयज्ञोपवीतके । अलंकारागंधपुष्पेधूपदीपोतथैवच । नैवेद्यमथातृचलंपुष्पमालातयैवच । अमुलेपनं चक्षुष्याचचामरव्यज्जनेतथा । आदर्शार्तिकंचैवनमस्कारोधनर्तनम् । गीतवाद्यादिदामानिस्तुतिहोमप्रदक्षिणम् । दंतकाष्ठप्रदानंचततोदेववि सूर्जनम् । उपचारादग्नेयः पदविंशत्सुरपूजने । शांतिर्हेमाद्रौत्वन्येऽन्ताः—आवाहनासेनपाद्यमर्घ्यमाचमनंतथा । गंधपुष्पेतथाधूपं दीपंचमधुपर्ककम् । उपहारांतथाचामंश्चानंचांगविभूषणम् । वस्त्रोपवीतमाचामलंकारात्रविलेपनम् । गंधपुष्पेतथाधूपं दीपमंजनमेवच । आदर्शमंगलंसर्वदेयंसर्वाभ्यनातथा । होमंभोजनमाचाममलंकारांस्तथापुनः । गंधादिचपुनर्दधान्पुखवासंप्रदक्षिणाम् । स्तुतिर्दंडनमस्कारमात्मनोऽपिनिवेदनम् । तत्रैव—स्तुतिःस्मृतायैदिकीदेवादिकृतावेति ।

भार्गवार्चनदीपिकायां पट्टिसंख्यपाठः—पूर्वप्रबोधप्रसङ्गोऽयं प्रसङ्गः । नमस्कारततः कुर्यात्ततोनीराजनं परम् । ततो दिव्यामनंदं चात्ततो वैदं तत्रावतम् । पादप्रक्षालनं दद्यात्ततो ध्वजं प्रकल्पयेत् । आचामं मधुपर्कं च पुनराचमनीयकम् । ततः सुगंधितैलेन मर्दनं कारयेद्दरेः । ततोऽभ्यंगं सुगंधैस्तु कुर्यात्तिलापसारणम् । ततः पुण्योदकैः कुर्यादभिषेकं सुगंधिभिः । क्षीरेण दध्ना च तथा घृतेन मधुनापि च । शर्करया मंत्रयैर्गंधपुष्पोदकैरपि । महाभिषेकं तथा चामंगवद्यंततो रपयेत् । दाससीपरीधानार्थं मुपवीतं तथा चमम् । गंधमागरणं पुष्पं धूपं नीराजनं तथा । दृष्टुत्तारणं नैवेद्यं मुत्तुना संसुगंधिभिः । तांबूलं शयनं केशसाधनं वस्त्रदानकम् । किरीटचंदनं दद्यात्तत आभरणानि च । पुष्पनीराजनादर्शमंडपागमनंततः । तत्रासनं पादमर्घ्यमाचामं धूपदीपकौ । नैवेद्यं च सतांबूलं चंद्रनीराजनं परम् । चामरं व्यजनं छत्रं पुरो गीतं मनोहरम् । सुदंगादिस्वनं नृत्यं नमस्कारं श्रद्धाक्षिणम् । स्तुतिं कुर्यात्ततो विष्णोश्चरणौ भस्त्रकेन्यसेत् । निर्माल्यधारणं कुर्यान्नैवेद्यां शस्यभोजनम् । सेवामुद्दिश्योपविशोऽभ्यं चक्रे तूलिकां नयेत् । सुखासनेन शयने नीत्वा तत्र आश्रयेत् । अर्चैस्तु समतांबूलैः पादौ संवाहयेत्ततः । अत्र विष्णुपदं शिवादेरुपलक्षणम् । विधिवच्चा

चयेत्सर्वान्योविप्रोभक्तिस्तर इति पारिजातेष्टृद्धपराशरोक्तेः । स एव—स्नानेवस्नेचनैवेधेदद्यादाचमनंहरेः । अत्र पितृचरणाः—सुवर्णप्रतिमादौ तंदुलपुजादिपुचपोडशाद्युपचारपूजैव । आवाहनाभावे पूज्याया अभवात् । पंचोपचारादशोपचारास्तु पूर्वस्थापितदेवेवित्युच्यते ।

प्रतिमाचिचारः । भविष्ये—सौवर्णीराजतीताग्नीमृन्मयी च तथा भवेत् । पायाणधतुयुक्तावारीतिकांशमयी तथा । शुद्धदारुमयी वा पिदेवतार्चप्रशस्यते । अंगुष्ठपर्वदारभ्यवितस्ति यावेदेव तु । प्रतिमा च तथा कार्यानां प्रकाशस्यते बुधैः । पंचरात्रे—भृदारुलाक्षागोमेदमधूच्छिष्टमयी न तु । स्मृति सारे पुराणे—शैलीदारुमयी लौहीलेप्यालेख्या च सैकती । मनोमयी मणिमयी प्रतिमा ष्टविधा स्मृता । चलाचलेति द्वित्रिधा प्रतिष्ठा नीयमदिरम् । प्रयोगपारिजाते चिष्णुधर्मे—तयोरसभवे चैव सा चेह न वधा स्मृता । रत्नजाहेमजा चैव राजतीताम्रजा तथा । रेतिस्य चोत्तथा लौहीशीलजा दृढमजा तथा । अधमाधमा विज्ञेया मृन्मयी प्रतिमा च या । रैतिकी पित्तलजा । स्मृति सारे—नार्च्यार्गुहेरमजा मूर्तिश्चतुरंगुलतोधिका । न वितस्त्यधिका धातुसंभवा श्रेयश्छता । देवीपुराणे—सप्तांगुलसमारभ्य यावच्च द्वादशांगुलम् । गृहेष्वर्चासमाख्या ताप्राभादेचाधिका शुभा । कपिलपंचरात्रे—मानांगुलप्रमाणेन दशपचदशांगुला । गृहेतुप्रतिमा पूज्यानां धिका तु प्रशस्यते । हयशर्पीर्षपंचरात्रे—दशांगुलप्रमाणायातिध्यगुलमितापि वा । दानमदनरत्नेष्वेवम् । तत्रैवमात्स्ये—धीहिभिर्वात्रिभिश्चोर्ध्वधमांगुलमीरितम् । मध्यमतुत्रिभिर्सार्धश्चतुर्भिश्चतयोत्तमम् । मानांगुलमिति ख्यातमावांगुलमथोच्यते । गोविंदराजीये देवीपुराणे—तथाचोर्ध्वस्थिताका योमदादेरीचतुर्मुखा । अन्यथा तु न कर्तव्या कृताभयकरी सदा । अष्टभुजा सदा कार्यप्रासादे वा गृहे तथा । ऊर्ध्वस्थिता गृहे घोराः रौद्राचामि भवेद्युधि । गृहे न मज्जा पूज्या शैलजा पितृथैव च । अष्टभुजा ऊर्ध्वोर्ध्वोरेति गोविंदराजः । चाराहे—गृहे मिदधाभमाध्वनार्चाः पूज्या वसुंधरे । एतासां पूजना नित्यमुद्वेगं प्राप्नुयाद्दही । स्कान्दे—शालग्रामशिलायास्तु प्रतिष्ठा नैव विवर्ते । महापूजां तु कुल्यादौ पूजयेत्तांततो बुधः । बृहदारामने—

प्रतिष्ठादिरियानेन विनैव वसते हरिः । सदा तत्र शिलामात्रेव कपिहंवरानने । चक्रचिह्न इत्युक्तेरचके हिरण्यगर्भो दौशालग्रामशिलाकृतमूल्यो दीव
 प्रतिष्ठाभवतीति पंचायतनसारः । अत्र केचित्प्रतिष्ठावाहनयोर्मिलितयोर्देवतासंनिधिजनकत्वात्स्थापितदेवव्यावाहनमित्याहुः । तन्न ।
 आवाहनात्सर्वपादस्पर्शादावपि दोषाभावप्रसक्तेः । मालादिदोषेण पुण्याभावापत्तेश्च । अतो नावाहनम् । पंचायतनसारे तु देवतायाव्यासंगां
 तराभाग्रध्यानार्थप्रतिष्ठितदेवतायामप्यवाहनमित्युक्तम् । अन्येतु प्रतिष्ठया देवसन्निधियोग्यताक्रियते आवाहनेन तत्सन्निधिरित्याहुः । दैशिकसा-
 न्निध्येपि चोद्ग्राह्यार्थमावाहनमिति भट्टदिनकरः । स्मृतिसारे पुराणे च उद्गासावाहनेन स्तःस्थिरायागुद्धचार्वने । अस्थिरायां विकल्पा-
 त्म्यात्संश्लेलेतु भवेद्द्वयम् । स्वपनंचाविलेख्यायामन्यत्रपरिमाणम् । पंचायतनसारे नंदिपुराणे—स्थिरलिङ्गेऽनलेतोये हृदये सूर्यमंडले ।
 आवाहनादि चत्वारिंशत्क्रियांश्चोद्गासनं तथा । तत्रैव पादो—शालग्रामशिलायां च नावाहनविसर्जने । देवीपुराणे—गर्भेश्यामाकदूर्वाचविष्णुक्रांता
 दिरिष्यते । गधपुष्पाक्षतयः कुशपत्रतिलसर्पपाः । तत्रैव—बिल्वरक्ताक्षतैः पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशस्तलैः । सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्योऽयं परिकीर्तितः ।
 अमनेदधिदूर्वादेर्यानि संवाप्रकल्पयेत् । रक्तंकुम्भम् । पुष्पसारसुधानिधौ—इक्षुर्मधुघृतं चैव पयोदधिसहैव तु । प्रस्थप्रमाणं वा ग्राह्यं मधु-
 पर्कमिहोच्यते । पंचायतनपूजासारे—जातीलवंगकं कोलान्याचमनीयद्रव्याणि ॥

अथ स्नानं । बृहन्नारदीये—वादित्रनिर्देरुचैर्गर्भमलभिः स्नानैः । यः स्नापयति देवेशं जीवन्मुक्तो भवेद्धिसः । वादित्राणामभावे तु पूजा
 काले च स रवेदा । घंटाशब्दो नैर्कार्यः सर्ववाद्यमयीयतः । योगिनीतन्त्रे—शिवगारे शृङ्गकंचसूर्यागारे च शंखकम् । दुर्गागारे वंशबाधं मधूरीचन
 वादयेत् । स्कान्दे—वैष्णवीणास्नानैश्चैव कुर्यात्तुल्यपनं हरेः । शिवशंखेन स्नापयेत् । न शिवशंखवारिणेति पंचायतनसारे वचनात् । सर्वत्रैव

प्रशान्तोऽब्जः शिवसूर्यार्चनं विनेति प्रयोगपारिजातेन ब्राह्मणम् । शिवार्चनेन शंख उक्तः सौरपुराणे पादो—कुशपुण्योदकस्नानाद्ब्रह्मलोकमवा-
 मुयात् । रत्नोदकेन सावित्रीकौबेरद्वेयवारिणा । नारसिंहं तु संस्त्राप्यकर्पूरगण्डवारिणा । इन्द्रलोकसमोदित्वापश्चाद्विष्णुपुराव्रजेत् । कपिलाक्षीरमा-
 दायशंखे कृत्वा जनार्दनम् । यज्ञायुतसहस्रस्य स्नापयित्वा लमेत्फलम् । ताम्रमूर्तौ गव्याभिषेको न निषिद्धः । स्नानतर्पणदानैश्चित्रादिपूर्वोक्तवचनात् ।
 नारसिंहे—यः पुनः पुण्यतैलेन संस्त्रापयति केन च । दिव्यौषधियुतेनापितस्य ग्रीतो भवेत्सदा । रुद्रयामले—द्वादश्यां च दिवा स्नापस्तुलस्य-
 यचयस्तथा । तत्र विष्णोर्दिवा स्नानं वर्जनीयं सदा बुधैः । पादो—शखेतीर्थोदकं कृत्वा यः स्नापयति केन च । द्वादश्यां विंदुमात्रेण कुलानां तारयेच्छ-
 तम् । द्वादश्यां स्थानेन विक्लप्य इति केचित् । दिवापदोपादानाद्विषे निषिद्धं न तुराग्रावित्यन्ये । विष्णुमूर्तेः स्नाननिषेधेन शालग्रामादेरित्यपरे । प्र-
 योगपारिजाते व्यासः—प्रतिमापट्टयंत्राणां नित्यं स्नानं न कारयेत् । कारयेत्पर्वदिवसे यदा वामलधारणम् । पादो वैशाखमाहात्म्ये—
 चंदनोशीरकर्पूरकुंजुमागरुवासितैः । सलिलैः स्नापयेन्मन्त्री नित्यदा विभवे सति । स्कांदे—क्षीरादशगुणं दध्ना घृतेनैव शतोत्तरम् । घृतादशगुणं
 क्षौद्रं क्षौद्राच्चैश्च व्रजं तथा । स्नानादिपुद्रव्यमानमुक्तं शिवधर्मोत्तरे—स्नानं पलशतं श्रेयमभ्यंगं पंचविंशतिः । पलानां द्वे सहस्रे तु महास्नानं प्रकीर्ति-
 तम् । हरनाथीये—अष्टोत्तरपलशतं स्नानेनैतु सर्वथा । व्रतहेमाद्रौ कालिकापुराणे—पंचविंशत्यलं गेभ्यः गङ्गाकारयेदथ । शिवस्य
 सर्पिषा स्नानं श्रोतं पलशतेन च । तावता मधुना चैव दध्ना चैव पुनः पुनः । तावतैव च क्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः । भूयः सार्धसहस्रेण पलानामैक्षवं तथा ।
 पलं च कुड्यः प्रस्र आदौ द्रोण एव च । धान्यमानेन पुबोद्धव्याः क्रमशोऽमी चतुर्गुणाः । मदनरत्ने आर्यवर्णपरिशिष्टे—पंचकृष्णलको माप-
 स्तैश्चतुःपष्टिभिः पलम् । चंद्रिकायां पुलस्त्यः—स्नाप्यमानं च पश्यति ये घृतेनोत्तरायणे । ते यांति विष्णुसालोक्यं सर्वपापविवर्जिताः । द्युतमानं
 प्रशोभा आदकं चैतितत्रैव । तैव चाम्बने—देवमाव्यापनयन् देवागारसमूहं नम् । स्नपनं सर्वदेवानां गोप्रदानसमं स्मृतम् ॥ चन्द्रादि ॥ अग्नि-

पुराणे—दुकूलपट्टकौशेयरांककापंसिकादिभिः । वासोभिः पूजयेद्देवं सुशुभैरात्मनः प्रियैः । चिष्णुधर्मोत्तरे—रांकवासुगरोम्याश्चकंदस्यश्च
तथाशुभाः । निष्पिच्छानिवाराहे—नीलिरंजितवस्त्रयोपत्योमंभ्रं निवेदयेत् । नवमक्षालितं चैव सचिरीरं वेवसेत् । नीलीदोपः कार्पास एवोक्तः ।
तथा—यज्ञोपवीतदानेन सुरेभ्यो ब्राह्मणाय वा । भवेद्विश्रश्चतुर्वेदी शुद्धधीनां प्रशंसयः । नंदिपुराणे—अलंकारं च यो दद्याद्विप्राय च दुराय च ।
सोमलोके रमित्वा स विष्णुलोके महीयते । वस्त्रालंकारादिन प्रत्यहमपूर्वम् । वस्त्रमभ्युक्षणाच्छुभ्येदपरंतु दिने दिने इति हरनाथीये तत्त्वसागर-
संहितेनेक्तेः । अपरं तदेव । न निर्गोल्यं गवेद्वस्त्रं रत्नविभूषणमिति त्रैव चिच्छा करीयमिति यथा च । उपवीतमपि प्रत्यहं नार्पूर्ववत्समत्वा
दिति हरनाथः ॥ ॥ गंधपुष्पधूपदीपादेव ताभेदेन वक्ष्यंते । चंद्रिकायां पाद्मे—गंधेभ्यश्चंदनं पुण्यं चंदनादगुरुवरः । कृष्णागरस्ततः
श्रेष्ठः कुंकुमं तु ततो वरम् । मदनरत्ने गारुडे—कस्तूरिकाया भागौ द्वौ च त्वारश्चंदनस्य तु । कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनः स्यात्ततः समम् । कर्पूरं चं-
दनं दर्पः कुंकुमं च समं शोके । सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तसुरवल्लभम् । क्ताक्षीखंडे—कस्तूरिकाया द्वौ भागौ कुंकुमस्य तु । चंदनस्य त्रयो भा-
गाः शशिनस्त्वेक एव हि । यक्षकंदं मइत्येव सर्वदेवमनोहरः । मदनरत्ने—कर्पूरमगरुश्चैव कस्तूरी चंदनं तथा । कंकोलं च भवेदेभिः पंचभिर्गंध-
कंदमः । चिष्णुधर्मोत्तरे—दारिद्र्यं पद्मकंकुयादस्वास्थ्यं रक्तचंदनम् । उद्गीरं विप्रविभ्रं शमन्ये कुं सुरद्रवम् । केवलनिषेधो यं मिलितानां वि-
भागानां चंदायनसारः । गारुडे स्कां दे च—यो ददाति हरेर्नित्यं तुलसीकाष्ठचंदनं । पितृणां च विशेषेण सदा भीष्टं हरेर्यथा । तुलसीदल
लग्नेन चंदनेन जनार्दनम् । विलेपयति यो नित्यं लभते चित्तं फलम् ॥

अथ पुष्पाणि । पुष्पदानं कर्त्तव्यमिति केचित् । तत्र । तत्र दक्षिण करनियमात् । पुष्पांजलि विधावंजलि विधेश्च । यत्तु—यजन्क

गम्यायंवेशनिति । यश्च—तावेवकेवलीष्ठाप्यैयोतत्पूजाकरीकराविति । तत्कथंचिच्छब्धकरद्रव्यापाराशुवादइतिटोडरानंदः । पुष्पां-
 जत्वादिपरमितियम् । पादो—स्यामापितुलसीविष्णोः प्रियागौरीविशेषतः । विष्णुरहस्ये—तुलसीप्राप्ययोनित्यंनकरोतिममार्चनम् ।
 तत्साहस्रतिगृह्णामिनपूजांशतवार्पिकीम् । विष्णुधर्म—रक्तान्यकालजातानिचैत्यवृक्षोद्भवाणिच । श्मशानजातपुष्पाणिनैवेद्यानिकर्हिचित् । विष्णु
 विष्णुः—नोअगंधिपुष्पंनार्गंधिनकंठकिजम् । कंठकिजमपिशुक्लंमुगंधिदधात् । नरकंदधात् । रक्तमपिकुंभंजलजंचदधादिति । विष्णु
 रत्स्ये—नशुकैःपूजयेदेवंकुसुमीर्महीगतैः । नविशीर्णदलैःस्पृष्टैर्नाशुभैर्नाविकासिभिः । अतिगंधीन्यगंधीनिअम्लगंधीनिवर्जयेत् ।
 अत्रिक्तामिभिरितियेषांमिसोमनजातः । येषांविकासोत्तरंमुकुलत्वंकमलादीनंतेषांसूर्यएवनिषेधइतिवक्ष्यते । भविष्ये—केशकीटापविद्धा
 निशीर्णपुष्पितानिच । स्वयंपतितपुष्पाणित्यजेदुपहृतानिच । मुकुलैर्नाचयेदेवमपक्वंननिवेदयेत् । गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ।
 नंपहीनमपिग्राह्यंपवित्रंयत्कुशादिकम् । तिथ्यालोकेमत्स्यसूक्ते—बंधुजीवंचद्रोणंचसरस्वत्यैनदापयेत् । विष्णुधर्मोत्तरे—नगृहे
 करवीरोत्स्थैःकुसुमैरचयेद्धरिम् । गृहेजातोयःकरवीरस्तदुत्थैरित्यर्थइतिपंचायतनसारः । यथाश्रुतमेवतुयुक्तम् । निषिद्धपुष्पा
 णिगारुहे—नार्कनोन्मत्तंकिंचित्तथैवगिरिकर्णिकाम् । नकटकारिकापुष्पमच्युतायनिवेदयेत् । कुटजंशालमलीपुष्पंशिरीषंचजनार्दने ।
 निनेदितंभयंशोभंनिःस्वतांचप्रयच्छति । करानीतंपटानीतंतत्पुष्पंसकलंजयेत् । करोवामः । पटोऽधोवस्त्रम् । देवोपरिधृतंयचवामहस्तेच
 यद्भूतम् । अपोऽग्नपृतंयचतत्पुष्पंपरिवर्जयेदितिपंचायतनसारात् । विष्णुः—याचितंनिष्कलंपुष्पंक्रयक्रीतंवनिष्कलम् । अस्पृश्य-
 त्वाद्रज्ज्वलायादेवकार्यनिषेधेसिद्धे । नदेवकार्यंकुप्यादितिहारीतोक्तिर्देवार्थपुष्पनैवेद्यादीत्येतदर्थेतिरूपतरुः । विष्णुधर्मोत्तरे—
 अपोऽग्नपृतंयचजलांतःक्षालितंचयत् । देवतास्तद्गृह्णतिपुष्पंनिर्माल्यतांगतम् ॥ पर्युपितदिनविचारः । हलाशुधेभविष्ये—केशकी-

द्यापविद्धानिलजेत्युपितानिच । तुलस्यगस्तिविल्वानानास्तिपुपितासता । मदनपारिजाते—जलपुपितं ताल्यं पत्राणि कुसुमानि च । तुलस्य
 गस्तिविल्वानि गंगारि न दुष्यति । विष्णुधर्मोत्तरे—तुलसां बिल्वपत्रे च जलजेषु च सर्वशः । नपुपितदोषोऽस्ति मालाकारगृहेषु च ।
 स्कांदे—पलाशं दिने मेकं चंपकं च दिनत्रयम् । पंचाहं बिल्वपत्रं च दशाहं तुलसीदलम् । पुपुषितं नैत्यर्थः । हलायुधे—जलजानां च सर्वेषां
 निल्वपत्रम्यचैव हि । तेषां पुपुषितां शंकाकार्या पंचदिनोर्ध्वतः । तीर्थसौख्ये प्राप्ते—तुलसीनोपुषिता बिल्वं च त्रिदिनावधि । पशुपंचदिना
 त्याज्यं शेषं पुपुषितं त्रिदुः । तत्रैव स्कांदे दमनमुपक्रम्य—तस्य मालाभगवतः परमप्रीतिकारिणी । शुष्कापुपुषिता वापि न दुष्टा भवति क्वचित् ।
 पूजोक्तदिनसंख्यातिक्रमे पि मालाकारगृहस्य मद्दुष्टमिति शौचागमः । स्मृत्ति साराचलयां—जलजानां च सर्वेषां पत्राणामहतस्य च । कुश
 पुष्पस्य रजतसुवर्णकृतयोरपि । नपुपुषितदोषोऽस्ति तीर्थतोयस्य चैव हि । वोपदेवः—विल्वपापमार्गजाती तुलसि शशिशताकेतकी भृंगदूर्वा मंदां
 भोजादिदुर्भासुनि तिलतगरव्रक्षक्लृष्टारमह्वी । चंपाश्चाराति कुंभादमनमरुवक्त्रा बिल्वतोहानि शस्त्रास्त्रैश्चलेकार्यरीशोदधिनिधिवसुभूयमाभूय एव ।
 अस्यार्थः—शताशतावरी । मंदोमंदारः । अहिर्नगचंपकः । मुनिरगस्त्यः । ब्रह्मपलाशम् । कल्लारं कुमुदम् । तेन न पौनरुक्त्यम् ।
 अश्वारातिः करवीरः । अरीपद । ईशः एकादश । उदधिश्चत्वारः । निधिर्नव । वसुरथौ । भूरूकः । यमौ द्वौ । बिल्वभारग्याहिपयंतं
 गणयित्वा दध्मभारम्यत्रिंशदादिसंख्यया पुनर्गणयेदित्यर्थः । तत्त्वसागरसंहितायां—यद्वापुपुषितैश्चापि पुष्पाद्यैरविकारिभिः । गंधोदके
 न चैतानि त्रिःशो द्वैव प्रपूजयेत् । पारिजाते आदित्यपुराणे—शिवे कुंदं दंती च यूषी बंधूकेतकम् । जपारं त्रिंशं द्वैत्रे सिंदूरकुटजानि तु ।
 मालती पुष्टुण चैव हयारिं च वरीयजेत् । नशसंशाल्मलं पुष्पं कूष्मांडं च न शोभनम् । कलिका मुकुलैर्न ज्योविनावं पकपंकजैः । पुष्पमालायाम्—
 मंदारमर्कटचूरशाल्मलीकां च नालजम् । निषिद्धं विद्धि तं विष्णौ शिरीषं शक्रपुङ्कम् । नरसिंहस्य पूजायां

निषिद्धेकेतकीद्वयम् । चंद्रिकायामप्येवम् । मदनपारिजातेविष्णुधर्मे—ऋतंचाल्यस्यपुण्यागितथाधत्तूरकस्यच । कृष्णंचरुटले चार्कनैवेदेयंजनार्दने । शाल्मलंचशिरीषंचवृहतीगिरिमल्लिकाम् । सर्वकचैवकृष्णमांडकंचनारंचवर्जयेत् । श्यातातपः—देवीनामर्कमंदारी सूर्यस्यतगरतथा । निषिद्धमित्यर्थः । कार्तिकमाहात्म्ये—गणेशंतुलसीपत्रैर्दुर्गानैवतुदर्वया । मुनिपुण्यैस्तुसूर्यचलद्दमीकामोनचार्ययेत् । पाद्मे—नचित्वेनाचैरेकानुनंकेतक्यामहेश्वरम् । नाक्षत्रैःपूजयेद्विष्णुंनतुलस्यागणाधिपम् ॥

तुलसीग्रहणादौविशेषः । हारीतः—स्नानंकृत्वातुयेकेचित्सुष्णंचित्स्नाननवाः । देवतास्तन्नगृह्णंतिभस्मीभप्रतिकाष्ठवत् । तन्म ध्याहस्नानपरम् । अस्नात्वातुलसीछित्त्वादेवतापितृकर्मणि । तत्सर्वनिष्फलंयातिपंचगव्येनशुध्यति इति पाद्मेत्तेरितिचंद्रिका । अत्रतुलसीपदपुष्पमात्रपरम् शिष्टाचारानुरोधादितिरुद्रधरः । देवयाज्ञिकनिचंधैरमृतिसारे—श्रवणेचव्यतीपतेभौमभार्गवभानुषु । पर्वद्वयेचसंक्रांतौद्वादश्यांसूतकद्वये । तुलसीयेविचिन्वतितेछिदतिहरेःशिरः । कचिच्छ्रवणस्यानैवैधृतिपदम् । पाद्मे—भृग्वर्कागारवार्युद्धा दश्यांपचपर्वसु । येविचिन्वतितुलसीतेछिदतिहरेःशिरः । विष्णुधर्मोत्तरे—रविवारंविनादूर्वातुलसीद्वादशोविना । जीवितस्याग्निनाशाय नविचिन्वीतधर्मवित् । तथा—संक्रांतावर्कपक्षांतेद्वादश्यानिशिसध्योः । यैरिच्छन्तुलसीपत्रैरिच्छिच्छंहरिमस्तकम् । विष्णुधर्मे—नछिया तुलसीविग्रोद्वादश्यांवैष्णवःकचित् । हरिभक्तिविलासे—संक्रांत्यादौनिषिद्धोपितुलस्यवचयःस्यूतौ । परंश्रीविष्णुभक्तैस्तुद्वादश्यामेवनेष्यते । अयनिषेधोनकृष्णतुलस्याम् ।—तुलसीकृष्णतुलसीतथारक्तचंचदनम् । केतकीपुष्पपत्रंचसद्यस्तुष्टिकरंहरेरितिभविष्येकृष्णतुलस्याःपुनरु पादानेनतुलसीत्वाभावात् । जीरंककृष्णजीरकमित्तिवत् । पाद्मे—द्वादश्यांतुलसीपत्रंधात्रीपत्रंचक्षतिके । तुनातिसनरेगच्छेद्विरयानतिग हितान् । रुद्रयामले—देवार्थेतुलसीछेदोहोमार्थेसमिधस्तथा । इंदुक्षयेनद्रुच्येतगवार्थेपितृणस्यच । पाद्मे—तुलस्यमृतजन्मामिसदात्वके

श्वप्रिये । केयवार्थविचिन्वामिवरदाभवशोभने । इतितुलसीग्रहणमंत्रः । अबंतीखंडेस्कांदे—येऽर्चयंतिहरेर्मूर्तिकोमलैस्तुलसीदलैः । कोटिकोटिसुवर्णानांदानस्यफलमाप्नुयुः । तत्रैव—सुभंजयसदलयातुलसीभवयाहरेः । पूजाकुर्वीतयोनित्यंस पूजाफलमश्नुते । शंखः—वानसत्येभूलफलेदार्वय्यैचनोस्तृणम् । देवतार्थचकुसुममस्तैर्यमनुरब्रवीत् । इदं द्विजपरम् । द्विजस्तृणैधःपुष्पाणिसर्वतःस्वयमाहरेदितिग्राज्ञवल्ग्वपोक्तैः । एतद्विलपूजापरम् ।—पारव्यारामसंजातैःकुसुमैरर्चयेत्सुरान् । तेनपापेनलियेऽहंयदेतदनुत्तमभेदितिनारदीयादितिपंचायतनसारः । आह्निकमदीपेस्कांदे—पत्रंवायदिवापुष्पंफलंनेष्टमधोगुखम् । दुःखदंतस्समाख्यातंयथोत्पन्नंप्रदापयेत् । अधोमुखार्पणं नेष्टुष्पांजलिविधिविना ॥ ॥ लक्षपूजायांविशेषः । लक्षपूजासुसर्वासुपुष्पमेकैकमर्पयेत् । समुदायेनचेत्पूजालक्षपुष्पापर्पणंहितत् । लक्षपुष्पादीपुष्पापर्पणंयथेच्छमितिपंचायतनसारे । जटमह्द्वे—येपांशंसंतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पहवाअपितेपांस्युःफलंवाचीविधौहरेः । पान्मे—विल्वपत्रंशमीपत्रंतुलस्यामलंकृतथा । कुशपत्रंभृंगराजंसदाग्राहंहरेर्बुधैः । विल्वपत्रेचिशेषः शिचधर्मोत्तरे—अच्छिन्नैर्विल्वपत्रैश्चच्छिन्नैस्त्रिपत्रकैः । वामपत्रेवसेद्वक्षापन्ननाभश्चदक्षिणे । पत्राग्रेलोकपालाश्चमच्येपत्रेसदाशिवः । पृष्ठभागेस्थितायक्षाःपूर्वभागेऽयुतंस्थितम् । तस्याद्विपूर्वभागेनवर्चयेद्विरिजापतिम् । जटमह्द्वे—येपांशंसंतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पहवाअपितेपांस्युःफलंवाचीविधौहरेः । भविष्ये—फलानामप्यलाभेतृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामभावेतुभक्त्याभवतिपूजितः । मनसापूजयेदित्यर्थः ॥

अथधूपः । तिथितत्वेकालिकापुराणे—मधुमुस्ताघृतंगंधोगुगुल्वगरुशैलजम् । सरलंसिद्धसिद्धार्थादशांगोधूपइध्यते । मदनरत्ने—पद्मभागकुष्ठंद्विगुणोदथलाक्षात्रयंपंचनखस्यभागाः । हरीतकीसर्जरसश्चमांसीभागीकमेकंत्वथशैलजस्य । घनस्यचत्वारिपुरस्यचैकंधूपोदशांगःकथितोगुनीद्रिः । द्विगुणोऽंशः । शैलजंमध्यदेशेतूलइतिप्रसिद्धम् । घनोगुला । पुरोगुगुलः । त्रतहेमाद्रौभविष्ये—अगरुचं

दन्तगुस्तासिहकंचूपणंतथा । समभागंतुकर्तव्यधूपोयममृताह्वयः । तथा—श्रीखंडंश्रियसहितमगरुसिहकंतथा । मुस्तातथैदुर्भूतेशशर्कराचददे
 त्रयम् । इत्येपोऽनंतधूपश्चकथितोदेवसत्तम । तथा—कृष्णागरुसिहकंचवालकंचूपणंतथा । चंदनतगरुमुस्ताप्रबोधःशर्करान्वितः । तथा—
 कर्पूरंचंदनंकुण्डुशीरसिहकंतथा । अधिकंचूपणंभीमकुंभंगंजनंतथा । हरीतकीतथोशीरयक्षधूपउदाहृतः । तथा—चूपणंसिहकंचिल्वंश्रीखं
 डमगरुस्तथा । कर्पूरंचतथागुस्ताशर्करासत्त्वचद्विज । इत्येपविजयोधूपःस्वयंदेवेननिर्मितः । वृषणंकस्तूरिकैतिसमयप्रदीपः । कर्पूरंचंदनं
 मांसीत्वक्पत्रैलालवंगके । अगरुसिहकंधूपंप्राजापत्यंप्रचक्षते । श्रीखंडंतगरुकुण्डकंपूर्णसिहकंतथा । महानयंस्मृतोधूपःप्रियोदेवस्यसर्वदा । चंद्रि
 कायांहारीतः—संहिकाख्यंकणंदागरुसिहकंसगरुसितम् । शंखंजातीफलश्रीधूपानिस्युःप्रियाणिवै । रुहिकामांसी । कणोगुगुलविशेषः ।
 दाखदेवदारुः । शंखंनखी । नारसिंहे—विनामृगमदधूपेजीवजातंविवर्जयेत् । एतच्चृष्टिसिंहान्यपरम् । महिपाख्यंगुगुलंयआज्ययुक्तं
 शर्करम् । धूपंददातिराजेंद्रनरसिंहायभक्तिमानितितत्रैवोक्तेः । देव्यादौतस्यवक्ष्यमाणत्वाच्च । तत्रैव—कृष्णागरुसमुत्थेनधूपेनश्रीधरालयम् ।
 धूपयैद्वैष्णवोयस्तुसमुक्तो नरकार्णवात् । गौतमः—तीर्थकोटिशतैर्धौतोययामवतिनिर्मलः । करोतिनिर्मलंदेहंधूपशेषस्तथाहरेः । पादौ—
 धूपंचारात्रिकंविष्णोःकराम्यायःप्रविंदते । कुलकोटिसमुद्धृत्ययातिविष्णोःपरंपदम् ॥

अथदीपः । नारसिंहे—घृतेनवाथतैलेनदीपंप्रज्वालयेच्चरः । अथमहादीपःत्रतहेमाद्रौचिष्णुधर्मे—महावतिःसदादेयाकृष्ण
 पक्षेविशेषतः । देवस्यदक्षिणेपार्श्वेदेयतैलतुलानूप । पलायकयुतांराजन्वतितत्रप्रकल्पयेत् । महाराजनरक्तेनसमग्रेणतुवाससा । वामपार्श्वेदु
 देवस्यदेयाधृतुलानूप । पलायकयुतांपुण्यांशुक्लंवर्तित्तिचदीपयेत् । वाससातुसमग्रेणसोपवासोजितेद्रियः । एवंवर्तित्तिद्रयमिदंसकृदल्वामहीयते ।

एकामप्यथवादद्याद्भीष्टामनयोद्दयोः । दीपदानं महासंस्कृत्वा फलमुपाश्रुते । दीपनिर्घोषविष्ये—तांश्चदत्त्वानहिसेतनच
तैलविवर्जितान् । कुर्वीत दीपहिंसां यो मूर्खोऽधः प्रजायते । भविष्योचरे—प्रज्वालयेद्वेदे वस्य कर्पूरेण तु दीपकम् । अथ मेधमवाप्नोति
कुलं चैनसमुद्धरेत् । संवर्तः—देवागरे द्विजानां च दीपं दत्त्वा चतुष्ये । मेधावी ज्ञानसंपन्नश्च धुम्यान् जायते नरः ॥

अथ नैवेद्यं । कृष्णभट्टीये—नैवेद्यजलपुष्पादीषेनुद्रां प्रदर्शयेत् । गोविंदराजीये ब्रह्मांडे—पत्रं पुष्पं फलं तोयमन्नपानाद्य
गोपयम् । अनिवेद्यनमुं जीतयद्वा हाराय कल्पितम् । तत्रैव पाद्ये—अनिवेद्यहरेः सुजन्ससजन्मनि नारकी । निवेदितस्य भक्षणं प्रतिपत्तिरिति
गोविंदराजः । तन्न । यद्रक्षयेत्तन्निवेदितमिति वाक्यार्थात् । अनिवेदितभक्षणनिषेधात् सर्वान्ननिवेदननिषेधः । व्यवदानद्वारा पुरो
डाशस्येचोद्धृतान्ननिवेदनद्वारा सर्वान्ननिवेदनमिति वाच्यम् । उद्धरणाविधानात् । तद्विधानेनैव पुरोडाशत्यागवत्सर्वान्ननिवेदनसिद्धेऽर्थः ।
निवेदितशेषपत्वेन सर्वस्य निवेदितत्वाङ्गीकारे लक्षणापानाच्च । पाकैक्ये निवेदिते नैवैश्वदेवः स्विष्टकृत् । यत्तु शान्तात्पः—एकस्मिन्वाप्यशक्त
श्चेत्स्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवंततः शिष्टाब्जासस्य च चनं यथेति शिष्टपदं तत्सर्वपुरोडाशत्यागे शेषात्स्विष्टकृतवद्विष्णोर्निवेदिताग्नेन यष्टव्यं देवतांतर
मिति श्रीचरोक्तेः सर्वनिवेदनेऽप्युपपन्नमिति गोविंदराजः । भट्टदिनकरस्तु वैश्वदेवानैव धार्यपाकभेदे निवेदितमेव संस्कृतमेव भक्षयेदिति
नियमद्वयं न युक्तम् । एकभक्षणेन्यतरनियमयाधात् । उभयभक्षणेनियमद्वयाधात् । अतो निवेदितमेव भक्षयेदिति वचो होमासाधनवटकांबूला
दिपरं । हुतमेव भक्षयेदिति हविष्यपरं । यद्वा निवेदितमेव भक्षयेदिति वैश्वदेवानधिकारिपरम् । अथवा पाकैक्येऽप्यहविष्यस्येव पाकभेदेऽपि निवेदित
स्याहुतस्यापि हुतत्वमस्त्येव । नहि पाकभेदे वैश्वदेवभेदः । महानसंस्कारत्वाद् वैश्वदेवभेदः । एवं निवेदितत्वमपि न च सर्वनिवेदनं । निवेदितस्य दा
ह्यादिवियानेन सर्वोद्धवाहाद्यापत्तेः । पाकैक्येऽप्येवम् । तस्मादुद्धृतैव निवेदनमित्याह । विष्णुः—मेधीमहिपीछागीनां दुग्धदधिघृतादन्यदेयानि ।

गाम्भे—तुलनीदलसंमिश्रं हरेर्यच्छ्रितयः सदा । नैवेद्यमित्यादिस्मृतिरत्नावल्याम् । नैवेद्यस्य त्वभावे तु फलान्यपि निवेदयेत् । फलानामप्यलभेतु तृणगुल्मीपधीरपि । औषधीनामलभेतु तोयान्यपि निवेदयेत् । तदलभेतु सर्वत्र मानसं प्रवरं स्मृतम् । नैवेद्यां शदानमुक्तं पारिजाते सं ग्रहे—विवस्सेनायदा तव्यं नैवेद्यस्य शतशकम् । पादोदकं प्रसादं च लिंगे च ङेश्वराय तु । तद्विधिः पंचरात्रे—ततो जव निकांतिदानपसार्यथाविधि । मुख्यादीशानतः पात्राद्वैवेद्यां शंसमुद्धरेत् । दोडरानंदे विष्णुधर्मे—फलानि दत्त्वा देवेभ्यः सफलां विंदते श्री यम् । अथ फलं भविष्ये—फलं च कथितं विष्णुं कृमिभिस्तद्विवर्जयेत् । यत्नपक्वमणिग्राह्यं कदलीफलमुत्तमम् । अथ तां नूलं स्कांदे—तां नूलानां क्लिप्तलयं दत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् । इति ॥

अथ प्रणामः । दोडरानंदे चंद्रिकायां च वाराहभविष्ययोः—प्रणम्य दंडवद्भूमौ नमस्करेण योर्चयेत् । स यां गतिमवाप्नोति न तां क्रतु गतेरपि । हलायुधे—न देवं शृष्टतः कृत्वा प्रणामकचिदाचरेत् । वरमुत्थाय कर्तव्यं न वृथा भ्रमणं चरेत् । तत्रैव—एकहस्तप्रणामश्च एकैव प्रद क्षिणा । अकाले दर्शनं चैव पुण्यं हंति पुराकृतम् । एकेति चंडान्यपरम् । तस्या एकप्रदक्षिणा यावद्व्ययमाणत्वात् । गोविंदराजीये भविष्ये—अग्रेष्टे वामभागे समीपे गर्भमंदिरे । जपहोमनमस्कारात्र कुर्वीदेव तालये । वाराहे—वस्त्रप्रावृतदेहस्तु योनः प्रणमेतमाम् । सदा सजायते मूर्तः मत्सजन्मसुभामिनि । इदं परिधानीयान्यपरम् । चंद्रिकायां नारसिंहे—नमस्कारेण चैकेन भगणेन हरिस्मरेत् । पद्भ्यां कराभ्यां शिरसा पंचांगप्रणतिः स्मृता । दोभ्यां पद्भ्यां च जानुभ्यां शिरसा तथा । मनसा वचसा भक्त्या प्रणामोऽष्टांग इति रितः । चंद्रिकायां तु—उरसा शिरसा दृष्टपाननसापिधियापि च । पद्भ्यां कराभ्यां वाचा च प्रणामोऽष्टांग उच्यते इत्युक्तम् । संग्रहे—शिरोहस्तौ च जानू च चिबुकं बाहू कक्षयम् । पंचांगं स्तुनमस्कारो विद्वद्भिः समुदाहृतः । पादौ—भूमिमापीड्य जानुभ्यां शिरसा सेव्यवैशुचि । प्रणमे यो हृदि देवेश सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥

अथप्रदक्षिणा । वाराहे—प्रदक्षिणंनकर्तव्यपुरतः प्रष्टव्यमात् । चक्रवच्चक्रमयेदंगं प्रष्टुं तौ गन्तव्यौ । अत्र विशेषो वक्ष्यते केदारखंडे—
आरात्रिकं सकर्षुर्ये कुर्वति दिने दिने । तेऽभ्युवन्ति सायुज्यं नात्र कार्या विचारणा । टोडरानंदे विष्णुधर्मे—गीतवादित्रदानेन सौख्यं प्रप्नोत्यनु-
त्तमम् । प्रेक्षणीयकदानेन रूपवानभिजायते । प्रेक्षणीयं तु लग्नीतादि । अथ शंखपूजां भविष्ये—त्रैलोक्येयानि भूतानि वासुदेवस्य चाज्ञ-
या । शंखवसंति विप्रैश्च तस्माच्छंखं प्रपूजयेत् । तत्र मंत्रः—त्वं पुरा सागरोत्पन्नो विष्णुना विधूतः करे । निर्मितः सर्वदेवैश्चाप्यं च जन्य नमोस्तुते ।
गर्भादेवादिनारीणां विर्णयिते सदृशः । तव नादेन पातालेषां च जन्य नमोस्तुते । वाराहे—द्वौ शंखौ नार्चयेदिति । शिवाचार्येन चंद्रिकायां
सारसंग्रहे—शंखान्तु प्रादेशं चतुर्गुलमुच्छ्रितम् । क्रियासारे—प्रसंगं प्रमितः शंखः श्रेष्ठस्तथ्यं शूरकः । मध्यस्तदर्थं प्रमितः कनिष्ठः
क्रमशो भवेत् । गोक्षीरयवतः स्निग्धो दीर्घनालो वृहत्तनुः । वृत्तो यो दक्षिणावर्तः स ज्ञेयः शंखसंज्ञकः । पूर्वोक्तलक्षणो पेतो वामावर्तो धिवापियः । प्रशो-
दानरत्ने ज्ञेयः । मदनरत्ने स्कांदे—पल्लवेन प्रसृतं द्विगुणं कुडवं मतम् । चतुर्भिः कुडवैः प्रसाधाढकस्तैश्चतुर्गुणैः । चतुराङ्को भवेद्गोण इत्येत-
द्रूपनानकम् । इति ॥

अथपूजाधिकारिणः । तत्रविष्णुपुराणे—ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्च भूषणीपते । स्वयर्गत्तरो विष्णुगाराभयतिनान्यथा । त्कांदेशातिग्राममाहात्म्ये—ब्राह्मणक्षत्रियविंशतीशूद्राणामपारिवा । शालग्रामेधिकारोऽस्तिनान्योपांतुकदाचन । अन्येसंकरजाः । प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—चत्वारो ब्राह्मणैः पूज्यास्तयोरावन्प्रातिभिः । वैश्यैर्विवेकसंपूज्यौ तैः कः शूद्रजातिभिः । ब्राह्मणैर्वासुदेवस्तुगुरैः संकर्षणस्तथा । मनुजः पूज्यवैश्यैरनिरुद्धस्तु शूद्रकैः । प्रयोगपारिजाते मंत्रराजानुष्टुब्धिवधाने—शालग्रामशिलां वापि च गर्तोक्तिशिलं तथा ।

१. सर्वोत्तमं धर्मं कुरु ।

ब्राह्मण. पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिनः पूजयेत् । क्षत्रियादिरदीक्षितः । नित्यसर्वदा । अतो ब्राह्मणस्यादीक्षितस्यापि शालिग्रामपूजानित्या । क्षत्रियादेस्तु दीक्षितस्य । अत्र दीक्षानमत्र विहीने पीत्युक्तेः अयं नैव मन्त्रेण पुण्यराशिः प्रकीर्तित इति विष्णुपूजाप्रकरणे भविष्योक्तेः । विष्णुपूजायामदीक्षितस्याप्यधिकारो नान्यत्र तिष्ठोऽङ्गरानन्दः । तेन दीक्षितस्यापि क्षत्रियादेर्मूर्तिपूजेनेऽधिकारः । स्मृत्यर्थसारे—स्त्रीणामप्यधिकारोऽस्ति विष्णोरा राधनप्रति । यशुस्मृतिकौमुद्यां शूद्राचारशिरोमणौ च मनुः—जपस्तपस्तीर्थयानाग्रज्यामंत्रसाधनम् । देवताराधनं चेति स्त्रीशूद्रपतनानि पडिति तत्सर्ववत्पूजापरम् ।—आर्जवलोमशूद्रस्य त्वदेव ब्राह्मणपूजनम् । अनग्न्यसूयाचतथाधर्मः सामान्य उच्यते इति शोऽङ्गरानन्दे विष्णुर्क्तेः । साधारणधर्मश्चतुर्वर्णपरा इति व्रतहेमाद्रौ विज्ञानेश्वरीये च । स्त्रीशूद्रपतनानि पडिति शूद्रस्य द्विजसेवाऽविरोधेन स्त्रियास्तु भर्तृसेवाऽप्यगपरमिति मद्रपादाः । जातिविवेके—स्पर्शने देवतानां च कायस्थायविवर्जयेत् । नास्याधिकारो धर्मे स्त्रीति मनुष्याख्याने मेधातिथिः । स्नानोपवासदेवतार्चनानां शूद्रस्य नित्योधिकार इति । शूद्रादेः पूजास्पर्शविना ।—स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वर । स्पर्शनेनाधिकारोऽस्ति त्रिष्णोर्वंशं करस्येवेति बृहन्नारदीयात् । यदि भक्तिर्भवेत्तस्य स्त्रीणां नापि वसुधरे । दूरादेवाः शूद्रपूजां कारयेत्सुसमाहित इति वाराहाच । ब्राह्मण्यपि हरविष्णुन स्पृशेन्न्रेय इच्छती । अनाथावासनाथावातस्यानास्तीह निष्कृतिरिति पंचायतनसाराच । सांप्रदायिकास्तु निषेधेषु स्त्रीशूद्रपदस्याप्यदीक्षितपरत्वाद्धिधिषु तत्पदं दीक्षितपरम् । अतो दीक्षितानां तेषां शालग्रामपूजास्पर्शवत्यपि भवति । स्पर्शनिषेधोऽदीक्षितपर इत्याहुः । तत्र । वचनविनाव्यवस्थाकल्पने मानाभावात् । अतोऽदीक्षितस्य पूजैव । यत्तु—मातरः सर्वलोकैस्तु श्लाघ्याः पूज्याः सुरोत्तमेति देवीपुराणे सर्वपदं तत्स्त्रीशूद्रान्यपरमिति केचित् । दीक्षितस्याप्यस्पर्शेनेति युक्तम् । विष्णुमूर्तेः प्रतिष्ठायां चाधिकारः—चतुर्वर्णैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठाप्य सुखाधिभिरिति कल्पतरौ देवीपुराणात् । अन्येतु सर्वपदसंकोचे मानाभावात्—ब्राह्मण. क्षत्रियो वैश्य. शूद्रो वाय दिवाक्षियः । पूजयेन्मातरो भक्त्या स

मर्त्यमेतत्फलमिति देवीपुराणाच्च शुचित्वस्य नैमित्तिकपरत्वाद्दीक्षितस्य तत्पूजाभवतीत्याहुः । कौमुद्यां नारसिंहे शूद्राधिकारे—पुराणं श्रु
 नुयान्नित्यं नरसिंहस्य पूजनं । कुर्यादिति शेषः । तत्रैव—ब्राह्मणः क्षत्रियवैश्याः क्षत्रियः शूद्रास्त्यजातयः । संपूज्यतं सुरश्रेष्ठं भक्त्या सिंहवपुर्धरम् । अत्रां त्य
 जातयोऽजगच्छूद्राननुचंडालदयः । चंडालाः सर्वधर्मत्रहिण्युक्ता इति स्मृत्युते । लिङ्गेऽपि चानुचर्प्यस्याधिकार उक्तः शिवसर्वस्वैभविष्ये—
 यमुपूजयेते विर्लिङ्गे मां च जगत्पतिम् । ब्राह्मणः क्षत्रियोर्वैश्यः शूद्रो चामत्यरायणः । तस्य प्रीतः प्रदास्यामि शिवं ह्यो काननुत्तमान् । ब्रह्मचारि
 णां प्रश्रुत्य मनुः—देवताभ्यर्चनं नैव समिदाधानमेव च । कुर्यादिति संधयः । तिथितत्त्वे स्कांदे—शूद्रः कर्माणि यो नित्यं स्वीया नि कुरुते प्रिये ।
 तस्याहमचांष्टसामि चंद्रांडविभूषिते । इदं पुराणप्रसिद्धजीर्णलिङ्गविषयमिति । त्रिस्थलीसेनौ भट्टपादाः । नूतनलिङ्गपूजायां तु—यदा
 प्रतिष्ठितं लिङ्गं भगवति स्मिन्निर्यया विधि । तदा प्रभृति शूद्रभयोपि द्वापिन संसृशेदिति बृहन्नारदीयादस्पर्शपूजाकल्पकामावाचनाधिकारः । यत्तु—लिङ्गं
 गृहीयति वां पि गम्याप्यतु यजेत्तदेति देवीपुराणं तत्र यत्तिसाहचर्यादृष्टिपदं द्विजपरम् । न च परप्रतिष्ठितलिङ्गादिपूजायुक्ता—यः शूद्रेणाचिंतं लिङ्गं
 पिष्णुवाग्निमेतारः । तस्यैह निष्कृतिर्नास्ति प्रायश्चित्तशतैरपीति बृहन्नारदीये अनमस्कार्यत्वोक्तेः । न चैतदन्यथानुपपत्त्यैव शूद्रस्य लिङ्गा
 दिगूलाकल्पनं अन्यदीया लिङ्गपूजा निषेधेनापि चरितार्थत्वात् । तिथितत्त्वे स्कांदे—ब्रह्मचारी गृहस्थो वावानं प्रसन्नते स्थितः । एवं दिने दिने दे
 वं पूजयेदपि कापतिम् । संन्यासी देवदेवेशं प्रणवेनैव पूजयेत् । नमो ते न शिवे नैव वक्षीणां पूजा विधीयते । वीधायनः—स्त्रीशूद्राणां च भवति नाम्ना
 वैदेयतार्चनम् । सर्वेषां गममागेषां कुर्वेदनुसारिणा । पंचायतनसारे भागवते—वैदिकस्तांत्रिको मिश्र इति भेदो विधीयते । वैदिको मि
 श्र होवापि मिश्रादीनां विधीयते । तांत्रिको विष्णुभक्तस्य शूद्रस्यापि प्रकीर्तितः ॥

मंघराजानुष्टुप् विधाने—श्रौतार्चनतु विप्राणां विशेषेण भवेत्सदा । स्मार्तागमार्चनं क्षेत्रवैश्वेकेवलमागमः । तस्मादेवार्चनं श्रौतं विप्रस्यैव त
 दुच्यते । बहुचपरिशिष्टे—प्रतिमाः प्राञ्चुखीरुदञ्चुखोयजेतान्यत्र प्राञ्चुखः संभृतसंभारोयजनभवनभवनभेल्यद्वारोस्थित्वा हस्ततालत्रयेण—अपसर्पे
 तुतेभूतायेभूतामुविमस्थिताः । येभूताविमक्ततारस्तेनश्यतु शिवाज्ञयेति विज्ञानुद्वास्त्यप्रविश्य येभ्योमातामधुमत्यन्वतेष्य एवापित्रे विश्वदेवाय घृष्ण
 इति जपित्वा शुभासने—पृथिवित्वया धृतालोको देवित्वविष्णुना धृता । त्वंचधारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनमित्युपविश्याय तत्राणः कर्मसंकल्प्य शुचि
 शंखअद्भिः प्रणवेन पूरयित्वा गंधाक्षतपुष्पाणि प्रक्षिप्य सावित्र्याभिमर्श्य तीर्थान्यावाह्याभ्यर्च्य पत्रपुष्पाणि तदुदकेनापोहिष्ठीयाभिरात्मानमायत
 नं यजनांगानि चाम्युक्ष्य क्रियांगोदं कुम्भं गधादिभिरभ्यर्च्य नमो तनाम्ना तत्तन्त्रेण वोपचारान्कुर्यादावाहनमासनं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयं स्नानमाचमनं
 वस्त्रमाचमनमुपवीतमाचमनं गंधपुष्पाणि धूपं दीपमुपहारमाचमनं मुखवासं स्तोत्रप्रणामं प्रदक्षिणाविसर्जनं च कुर्यादसंपन्नो मनसा संपादयेदाचमनमष्ट
 यगुपचारः प्रणामस्तोत्रं प्रदक्षिणाविसर्जनं गम्य । अथ मन्त्राः—गणानां त्वेति गणपतेः । कुमारश्चित्पितरमिति स्कंदस्य । आकृष्णेनेत्यादित्यस्य ।
 पावकान इति सरस्वत्याः । जातवेदस इति शकैः । व्यवकमिति रुद्रस्य । गंधद्वारामिति श्रियः । इदं विष्णुरिति विष्णोरेवं षोडशे मानुषचारान् पौरुषेण वा सू
 क्तेन प्रत्युचंसा विज्यावाजातवेदस्यावाप्राजपत्यावाव्याहृतिभिर्वा प्रणवेन वा कुर्वतिस एष देव यज्ञोऽहरहर्गोदानसंमितः सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्गापवर्गदश्च त
 स्मादेनमहरहर्कुर्वतेति । दोडरानंदे वाराहे—अभावे वेदमंत्राणां पंचरात्रोदितो विधिः । उदञ्चुख इति स्थिरप्रतिमा विषयमिति पारिजातः ।
 वैशाखमाहात्म्ये पाद्मे—स्वर्णवर्मानुवाकेन महापुरुषविद्याया । पौरुषेण च सूक्तेन सामभीराजनादिभिः । अर्चयेदिति शेषः । दोडरानंदे
 योगयाज्ञवल्क्यः—दद्यात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यपएव वा । अर्चितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वंचराचरम् ।

अथ न्यासादि । शौनकः—अंगुष्ठोत्तरे तु गोविंदं तर्जनीं तु महीधरम् । मध्यमायां हृषीकेशमनामिक्यां त्रिविक्रमम् । कनिष्ठिक्यां न्यसेद्विष्णुं करम

ध्येतुमाधवम् । एवंन्यासंपुराकृत्वादेहांगन्यासमाचरेत् । मस्तकेकेशवन्वस्यभालेनारायणंतथा । माधवंकर्णयोरक्ष्णोर्विष्णुंचैवतुनासयोः । मुखेतुम
धुसूदनंकंठदेशेऽग्निविग्रमम् । ग्रामनंविन्यसेद्बाहोःश्रीपरंहृदिविन्यसेत् । नाम्यांविद्याद्दुषीकेशंकट्यांवैषमनाभकम् । दामोदरंपादयोश्चन्यासंद्वादश
धाचरेत् । ततःपुरुषसूक्तेनसर्वांगन्यासमाचरेत् । अपरांकेनारसिंहे—आनुष्टुभस्यसूक्तसत्रिष्टुवंतस्यदेवता । पुरुषोयोजगदीजसृगिर्नारायणः स्मृतः ।
प्रथमांविन्यसेद्बाहोर्द्वितीयांदक्षिणेकरे । तृतीयांवागपादेतुचतुर्थींदक्षिणपदे । पंचमींवागजानेतुपष्ठींवैदक्षिणेन्यसेत् । सप्तमींवागकुक्षौचअष्टमींदक्षि
णेन्यसेत् । नवमींनाभिमध्येतुदशमींहृदयेतथा । एकादशींकंठदेशेवामधाहीततःपराम् । त्रयोदशींदक्षिणेतुबास्यदेशेचतुर्दशीम् । अक्ष्णोःपंचदशीं
चैवयोड्यर्थाग्निंविन्यसेत् । यथादेवेतथादेहेन्यासंकृत्वाविधानतः । एवंन्यासविधिकृत्वापश्चादागंसमाचरेत् । गोविंदराजीये योगयाज्ञव
ल्क्यः—पङ्गन्यासइत्येकेउत्तरेपुरुषसूक्ते । अद्भ्यःसंभृतइतिहृदयायनमः । वेदाहमितिशिरसेस्वाहा । प्रजापतिश्चरतीतिशिखायैवपद । योदेवेभ्य
इतिकवचायहुम् । रुचंवाहमितिनेत्रत्रयायवौपद । श्रीशैल्यस्त्रायफट् । चंद्रिकायांनारदीये—एवंन्यासंतुक्रुत्वादौपश्चादेवसपूजनम् । गंधमा
लैःसुरभिरालानंचार्चयेद्बुधः । ततःपीठसमारोध्यगंगपुष्पाक्षतैःशुभैः । क्रग्विधाने—वक्ष्येपुरुषसूक्तसविधिनात्वर्चनेपुनः । आधयावाहयेदेव
मृचातुपुरुषोत्तमम् । द्वितीययासनंदवात्पादंचैवतृतीयया । चतुर्थ्यार्घ्यंप्रदातंव्यंपंचम्याचमनीयकम् । पष्ठवासानंप्रकुर्वतिसप्तम्यावश्चमेवच । यज्ञो
पवीतमष्टयानवम्यांगमेवच । दशम्यापुष्पदानंचएकादश्यातुधूपकम् । द्वादश्याचतथादीपंत्रयोदश्यातुपुष्पहारकम् । चतुर्दश्यानतिकुर्यात्पंचदश्याप्र
दक्षिणाम् । षोडश्याद्व्यासंकुर्यादेवमेवसमर्चयेत् । पौरुषेणचसूक्तेनतद्विष्णोःपरमेणच । नैताभ्यांसदृशोभंजोवेदेषूक्तश्चतुर्विधिः । पूजोत्तरंक्रग्विच
धाने—हुत्वाषोडशभिर्नैःषोडशात्रास्यचाहुतीः । शेषंनिवेदयेत्तस्मैद्वादाचमनंततः । जानुभ्यांभरणं गत्वाग्नीहोत्रिगंधोवहेत् । पुनःषोडशभि

भूतदयात्पुष्पाणिषोडश । तच्चसर्वजेष्वयःपौरुषसूक्तमुत्तमम् । पण्मासात्सिद्धिमाप्नोतिहोवमेवसमर्चयेत् । पूजांतेकर्तव्यमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—निवेदयेत्तदात्मानंतद्विष्णोरितिमंत्रतः । पादो—ब्रह्माणविष्णुमीशंवासूर्यमग्निगणाधिपम् । दुर्गासरस्वतीलक्ष्मीगौरीवानित्यमर्चयेत् । एतेष्वन्यतरार्चनेनापिनग्रत्यवैतीत्यर्थः । केचित्तुपंचायतनपूजांनित्यांब्रुवन्ते—शिवंभास्करमग्निचक्रेशवंकौशिकीमपि । मनसानर्चयन्त्यातिदेवलोकादधोगतिम् । वरप्राणपरित्यागःशिरसोवापिकर्तनम् । नत्वसंपूज्यभुंजीतकौशिकीकेशवंशिवमितिकालिकापुराणादित्याहुः । केचित्तुअग्निर्गणेशःपावकःकार्तिकेयोविनायकइतिभविष्योत्तरात्तत्पूजामाहुः । एतेनाग्निस्मार्तमितिवदन्नर्थानभिब्रुत्वादपास्तः । कौशिकीदुर्गाअनर्चयन्नपूज्यत्वज्ञानवानितिवर्धमानसमयप्रदीपादयः । पुष्पाद्यभावेमनसापिपूजयेदितिवयम् । केचित्तुविष्णुपूजैवनित्या शिवदुर्गादिपूजातुक्काम्येत्याहुः । यस्त्वेपांपूजायाअकरणेनिर्दार्थवादःससंक्लेशेसतिनित्यतापरइतिश्रीदत्तवाचस्पती । तन्न । विष्णुपूजायामपितत्त्वापत्तेः—ब्रह्माणविष्णुमीशंवागौरीवानित्यमर्चयेदितिपाद्मेवाशब्दश्रवणेपि—तस्मादनादिमध्यातंतित्यभाराधयेद्धरिमितिचंद्रिकायांकौर्मोद्विष्णुपूजानित्या । —तत्रापिशालग्रामशिलांवापिचर्कांक्षितशिलांतथा । ब्राह्मणःपूजयेन्नित्यंक्षत्रियादिर्नपूजयेदितिमंत्रराजानुष्टुप्बिधानात् । शालग्रामशिलापूजांनिनायोश्चातिकिंचन । सचंडालोहिषिप्रायामाकल्पंजायतेकृमिरितिहलायुधाच्चशालग्रामपूजैवनित्येतिकेचित् । अन्येतुपूर्ववाक्येशालग्रामपदंमूर्त्युपलक्षणमितिपंचायतनसारात्—केशवाचीगृहेयस्यनतिप्रतिमहीपते । तस्यान्नैवभोक्तव्यमभक्षणसमंसृतमितिहलायुधेवचनान्मूर्तिपूजापिनित्येत्याहुः । अत्रविष्णोरेचैतिपाठमाश्रित्य—शंखारिभ्यांगदाब्जाभ्यांपूज्योविष्णुःश्रियैर्नरैरित्युक्तलक्षणाविष्णुप्रतिमाशालग्रामसद्भावेप्यावश्यकीतिदोडरानंदः । लिङ्गेदेवोमहादेवःसर्वदेवव्यवस्थितः । अतुग्रहायलोकानंतस्माद्विलंघ्यपूजयेदितिभविष्योत्तराह्निगपूजानित्येत्याहुः । चंद्रिकायांकौर्मो—योमोहादथचालस्यादकृत्वोदेवतार्चनम् । मुक्तेसयातिनरकान्सर्करेष्विहजायते । यस्त्वाश्वलायनः—दानाध्य

यनदेवाचीजपहोमघटादिकान् । नक्षुर्याच्छ्रद्धादिवसेश्राग्विप्राणां विसर्जनादिति तन्नित्यवजंमितिचोपदेयः । विष्णुभिन्नपरमितिपरिचर्या । पूजयित्वाशिवंभक्त्यापितृश्राद्धंप्रकल्पयेदितिल्लेगात् ।—आद्याह्निमुसमभ्यर्च्यतृवराहंजनादंनमितिचिष्णुधर्मोक्तेश्चविहितभिन्नपरमित्यपिकेचित् । सचार्चोदौस्वर्यपूजा—अपूज्यप्रथमंसूर्यमपरान्यःप्रपूजयेत् । नतद्भक्तकृतंपाथंसंप्रतीच्छंतिदेवताइतिब्राह्मात् ।—रविर्विनायकश्चंडीइशोविष्णुश्चपंचमः । अनुक्रमेणपूज्यंतेव्युक्तमेनहृदयमिति । गणेशार्कोसमभ्यर्च्यशैवोविष्णुंप्रपूजयेत् । अर्चयेच्चशिवंपश्चाद्विष्णुमादौतुवैष्यवः । ततःशिवंततोदुर्गोमेवंस्यादर्चनक्रिया । अन्नगणेशार्कयोःक्रमेणतत्पर्यंकिंतुतावपूजयित्वाप्रधानंनपूजयेत् । आदौनसर्वोदौकिंतुविष्णवादौ । पौराणोयंक्रमः ।

आगमोक्तस्तुयोगिनीतंत्रे—गणेशसूर्यविष्णुबीशदुर्गाआवाह्यपूजयेत् । भैरवीतंत्रे—आदौगणपतिदेवंसूर्यंविष्णुमुमापतिम् । दुर्गाचपूजयेद्विद्वानिति । आपस्तंबस्मृतौ—अत्यहंदेवताःपूज्याइत्युक्तिर्वैश्वदेवदेवताभ्योन्याःपराशराद्युक्तप्रतिपदादितिधिदेवताःपूज्याइत्येतदर्थेतिदोढरानंदः । तन्न । पूर्ववचनैकवाक्यतयास्यगणेशादिपूजापरत्वात् प्रतिपदादिदेवतापूजनस्यान्यत्रविधानाच्च । पंचायतनस्थापनमाहयमलप्रकाशोचोपदेवः—शंभौमध्यगतेहरीनहरंभूदेव्योहरीशंकरेभास्येनागसुतारवौहरगणेशाजंविकाःस्थापयेत् । देव्यांविष्णुशिवैकंदंतरवयोलंबोदरेलेश्वरार्च्येनाःशंकरभागतोऽतिसुखदाय्यस्तास्तुतेहानिदाः । धम्मयइष्टोदवःसतेनमध्येस्थाप्यःसाधारणतयापूजनेविष्णुः । श्लोकार्थस्तु—पंचसुदेवतासुपूजकान्यर्हितत्वेनशिवादौमध्यस्थेशिष्टानामेपक्रमः । शंभौमध्यगे—ईशानेहरिःआग्नेयेसूर्यःनैऋत्येगणेशःवायव्येदुर्गा । हरौमध्यगे—ईशानेशंकरःआग्नेयेगणेशःनैऋत्येसूर्यःवायव्येदुर्गा । रवौमध्यगे—ईशानेशानेईश्वरआग्नेयेदुर्गानैऋत्येहरिर्वीर्यव्येइतिगोविंदराजः । मंत्रमहोदधौ—पंचायतनपक्षेमुमध्येविष्णुंततोर्चयेत् । अग्निनैऋतवायव्येशानेपुगणनायकम् । रविशिवांशिवंमध्येगणेशश्चेच्छिवंशिवाम् । रविंविष्णुरवौ

मध्येविभक्तजनगजेश्वरान् । भवान्यामध्यसंस्थायामीशविभक्तमाधवान् । हरेमध्यगतेसूर्यगणेशगिरिजाच्युतान् । संपूज्यादौमध्यगतंगणेशादि
ततोयजेत् । गणेशेमध्यसस्येतुपूजयेद्वास्करादितः । एतेनाजेश्वरेनार्योद्भूतिपाठं वदन्नाचारचंद्रोदयोपास्तः ॥

अत्रपूज्यपूजकांतरालं प्राची । तदुक्तमागमे—पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ताविचक्षणैः । प्राच्येवप्राचीसोद्दिष्टामुक्त्वावैदेवपूजनं ।
प्रयोगपारिजातेर्मन्त्रशास्त्रे—देवस्यमुखमारभ्यदिशप्राचीप्रकल्पयेत् । तदादिपरिवाराणामंगाद्यावरणस्थितिः । देवपूजायां—प्राक्ष्यद्विभो
दगासाधप्रातःसायनिशसुचेतिवचनाद्ववस्येतिवाचस्पतिमिश्राः । सूर्यसप्ताक्षरमंत्रपरमेतदितिपूजारत्नाकरेतिधित्तत्वेच । टोडरानंदे
गौतमः—रात्राबुदबुलः कुर्यादिवकार्यसदैवहि । शिवार्चनंसदाचैवशुचिः कुर्यादुदबुलः । अर्कमर्कतनुर्वेदितिभविष्योक्तैः । सूर्यनित्या
र्चनेप्रणवेनपूरकादिभिर्वायुधारणशोपणादिभिर्भूतशुद्धिरगमितिटोडरानंदः । आगमिकास्तुनादेवोदेवमर्चयेदितिवाक्यात्सर्वदेवार्चनांग
मित्याहुः ॥

अथसूर्यपूजाभविष्ये—भेरुमंदरतुल्योपिराशिःपाणस्यदारुणः । आसाधभास्करंमर्त्यस्तंनाशयतितत्क्षणात् । प्रदद्याद्द्वैगवांलक्षंदोग्ग्रीणां
वेदपारोपकाहमर्चयेद्भानुंतस्यपुण्यंततोधिकम् । स्मृतिरत्नाचल्याम्—शिवंसूर्यतथाचंद्रगुणाभ्रदेवताः । योर्चयेत्पणपूर्वतुसद्यःपततिमान
कः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—सर्वत्सरत्रयंकुर्याद्यः परार्थसुरार्चनम् । सर्वत्सरचरगायत्रीपणमासंरुद्रमेवचाप्रणवंवादिनचैकंसचपातिलमाश्रुयात् ।
तदपिपुण्येनगरणे । देवार्चनपरोविश्वोविचार्योवत्सरत्रयम् । सर्वदेवलकोनामहव्यकव्येपुगहितइतिचंद्रिकायांचिष्णुः । आपःक्षीरंकुशाग्रा
णिघृतंदधितयामधु । रक्तानिकरवीराणिनित्यारक्तंचंदनम् । अष्टांगमर्धमापूर्येभानवेद्विनिवेदयेत् । हरनाथीयेस्मृत्तिसारे—दारवेणार्धपात्रे
णदत्त्वाप्येत्कलंभेत् । तस्माच्छतपुण्यंमृत्पात्रेणनराधिप । ताम्रपात्रार्धदानेनपुण्यंदत्तगुणंस्मृतम् । पालाशपत्रपात्राभ्यांताम्रपात्रसमंलभेत् ।

रीव्यपात्रेणविज्ञेयंलक्षाशोनात्रसंशयः। सुवर्णपात्रविन्यस्तमर्धकोटिगुणंभवेत् । एवंखानेपुनैवेधेचलिपूजादिपुक्रमात् । मृन्मयमग्नहस्तकृतंआख्यम् । चक्रकृतस्यासुरत्वेननिषेधात् । तथाभविष्ये—कालेयंकंरुक्चरुक्तचंदनमेवच । यान्यात्मनःसदेष्टानियान्यशस्तान्यपाकुरु । कालेयं कृष्णागदं । कालियाकाष्ठमित्यन्ये । तुरुक्कंसिंहकम् ॥

अथपुष्पपाणितत्रैच—पुष्पैररण्यसंभूतैःपञ्चैर्वागिरिसंभवैः। आत्मारामोद्भवैर्वापिभक्त्यासंपूजयेद्भविम् । पुष्पमालायायाम्—जातिकुंदशमीकुशेद्यकुशशोकंकिकिशुकंपुन्नागंकरवीरचंपकजपानेपालिकाकुब्जकम् । वासंतीशतपत्रिकाविचकिलंमंदारमर्काह्वयपीताम्रातकनागकेसरमिदंपुष्परवैःशस्यते । त्र्यंशैरवमुत्पलंचसकलंसिंहास्यकंपाटलायूथीकुंकुमकर्णिकारतिलकावाणंकदंबंजपा । काशैकेशरकेतकीमरुचकंद्रोणंत्रिसंध्याह्वयंपुष्पंशस्तामिदंचपूजनविधौसर्वसहस्रार्चिषः। तमालतुलसीविल्वशमीभृंगारजोद्भवम् । केतकीद्रव्ययोर्धान्याःपञ्चदिनकरप्रियम् । पुष्पंशस्तंभृंगराजशाल्मलीकांचनालजम् । निषिद्धंविहितंसूर्यैतगरंकंटकारिका । गुंजापराजितोन्मत्तवराहंकांतयासह । भविष्ये—करवीरेदृपैकस्मिन्नकार्यविनिवेदिते । दशदत्त्वासुवर्णस्यनिष्कानांलभतेफलम् । ग्रथितेनृपशार्दूलतदेतद्विगुणंभवेत् । भक्त्यापूजयेतयोर्कर्मकपुणैःसितासितैः। तेजसासौर्कसंकाशोद्यकैलोकैर्महीयते । जपापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरंविशिष्यते । करवीरसहस्रेभ्योविल्वपञ्चंविशिष्यते । विल्वपञ्चसहस्रेभ्यःपद्मनेकंविशिष्यते । वीरपञ्चसहस्रेभ्योचकपुष्पंविशिष्यते । चकपुष्पसहस्रेभ्यःकुशपुष्पंविशिष्यते । कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते । सर्वासांपुष्पजातीनांप्रवरंनीलमुत्पलम् । नीलोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलयतेनच । रक्तैश्चकरवीरैस्तुयथापूजयेतरेविम् । वसेदर्कपुरेथ्रीभान्सूर्यंतुत्पपराकमः । शमीपुष्पंवृहल्याश्चकुसुमंतुल्यमुच्यते । करवीरसमाज्ञेयाजातीचकुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमंसितपञ्चतत्सभम् । नागचंपकपुन्नागमुकुराश्चसमाःस्मृताः। ग्रहरंतिष्ठतेजातीकरवीरमहर्निशम् । प्रत्येकमुक्तपुष्पेणदशसौर्वाणिकंकफलम् । हजोभिर्मुनिशार्दूलतदेवद्विगुणंभवेत् । मुकुराणिकदंवानिरात्रौदेयानिभानवे।दिवाशेषाणिपुण्याणि

दिवारानीचमहिक्ता । तथा—भहिकाभालतीचैवदूर्वाकाशोतिमुक्तकः । पाटलाकरवीरंचजपाजायतिरेवच । कुब्जकंतगरंचैवकाणिकारःकुरंटकः । चपकोवेणिकःकुंदोवालोवर्धमहिक्ता । अशोकस्तिलकोलोप्रस्तथाचैवाटरूपकः । शतपत्राणिचान्यानिबक्राहंचविशेषतः । अगस्त्यंकिशुकंतद्वत्पूजायांभास्करस्तु । तुलसीकालतुलसीतथारक्तंचंदनम् । केतकीपुष्पपत्रचसद्यस्तुष्टिकरंवेः । नक्तकारिकापुष्पंतथान्यद्रंधववर्जितम् । नचाभ्रातकजैः पुर्वैरर्चनीयोदिवाकरः । येषांनप्रतिपेधोस्तिगधवर्णांन्वितानिच । तानिपुष्पाणिदेयानिभानवेलोकभानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरंजाती पुष्पप्रहरस्यतपूजाहम् । भविष्ये—यथानलघयेत्कश्चिस्त्वपन्नंभास्करस्यच । तथाकार्यप्रयत्नेनलंघितंत्वशुभावहम् ॥

अथगणेशपूजा गोविंदराजीयेभविष्ये—गणेशपूजनान्नित्यंसर्वविघ्नानपोहति । सर्वान्कामानवाप्नोतिगणेशपूजयन्नरः । चाराहे-
गृहेलिंगद्वयनार्यगणेशप्रितयतथा । नर्मदातीरसंभूतांस्त्रीन्यद्वहीनार्चयेत्सुधीः । गृहग्रहणात्संन्यासिब्रतिनोर्ननिषेधः । अथदुर्गापूजाटोडरानं
देभविष्यपुराणे—दिग्विभागेपुसर्वेपुर्कौवेरीदिक्क्षिवाप्रिया । तस्मात्तन्मुखआसीनःपूजयेत्तुसदाविकामम् । गोविंदराजीयेभविष्ये—
यःसदापूजयेद्दुर्गाप्रणमेद्वापिभक्तितः । सयोगीसुमतिर्धीमांस्तस्यमुक्तिं करेस्थिता । आपःक्षीरंकुशाग्राणिअक्षतादधितंदुलाः । सहसिद्धार्थकादूर्वा
कुटुमोर्चनामधुः । अर्घ्यंकुशार्द्रद्व्यादशांगुडाहृतः । तथा—नागकेशरकर्पूरसुरांसीसवालका । उद्धर्तनसमाख्यातामातृणांसर्वतःप्रिया ।
शिवार्चनचंद्रिकायाम्—चंदनागरुकर्पूरकार्मरीरोचनांनितैः । ससिंहकजटामांसीसटीभिःशक्तिसमवम् । गंधाष्टकंशुभं वश्यंशक्तिमंवेपुयो
जयेत् । सिंहकंशिलारसइतिप्रसिद्धम् ॥

अथपुनःपुष्पाणि देवीपुराणे—शृणुशकप्रक्ष्यामिपुष्पाध्यायंसमासतः । ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैर्मल्लिकाजातिंकुंभैः । सितरक्तैश्चकुसुमै
न्यापयैधपांडुरैः । किंशुकैस्तगरैश्चैवकिंकिरतैःसंचपकैः । चकुलैश्चैवमंदारैःकुंदपुष्पैस्त्रिरोटकैः । करवीरार्कपुष्पैश्चापराजितैः । सितरक्तै

स्तथापीतैः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । धत्तूरकातिमुक्तैश्च धूपकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचकैस्तथा । लतानिर्बलवृक्षस्य पुष्पैश्चैव मनोहरैः । मंजरीभिः कुशानां च विल्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथा लभ्यं सर्वोपधिमयैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रयोजयेत् । कालोद्भवैरलाकालिरुपुष्यनिषेधः । मंदारैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमुक्तश्च धूपककुलारिपिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंधुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्चंपकश्चैव यूथिकावनमल्लिका । तगरार्जुनमल्ली च वृहती शतपत्रिका । वीरगकुसुमकल्लारविल्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलासिता । पंकजेशतपत्रं च दशधा पुष्पयवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनीलायामार्गपत्रिका । सुरसावर्चरी मद्रा सुरभी कण्ठमल्लिका । मदनो मरुपत्रश्च शतधा पुष्पयवृद्धये । कदंबैरर्चयेद्द्राक्षी मल्लिकोभयतः शुभा । दिव्योशेयाणि पुष्पाणि यथा लाभेनियोजयेत् । श्लोकं मुक्तपुष्पे पुदशसौवर्णिकं फलम् । सन्निवद्धे पुतेष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः । सौवर्णैः लक्ष्मीराजन्मगवतैः प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथा सुवर्णतिलकं द्दुर्गादेव्यै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र सा परमाकला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागं तु नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैर्वैधेयपूर्वोक्ति एव ।

अथ शिवपूजा रुद्राक्षादिचरित्तिथितत्वे लैंगे—विनामस्म त्रिपुंड्रेण त्रिना रुद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महो देवो न स्यात्तत्तत्फलप्रदः । तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललटे वै त्रिपुंड्रकम् । कृत्यफलपट्टमेव मासं वा दे—उच्छिष्टे वा विकर्मस्थः संलिप्तः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्तथा रणात् । लक्ष्मं तु स्पर्शने पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि सहस्राणि धारणा ह्यष्टमते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुङ्करोऽभियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशति रुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोरसि कंठे यः शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुराणां सर्वेषां तन्वं ह्रियथा शिवः । शिखायां वा ह्रुकंठे च कर्णयोश्चापियोत्तरः । रुद्राक्षं धारयेद्भक्त्यया सौवं लोके कामाप्नुयात् । नववक्रं च रुद्राक्षं धारयेद्भामपा

णिना । चतुर्दशमुत्तमैव शिखायां धारयेद्बुधः । निषिद्धद्रात्र्यसुपक्ताश्च रुद्राक्षाधारेण स्मृताः । नच वक्त्रादिभेदाः शिवरहस्येषु रूपाथार्थप्रबो
 धेन—यस्य सुते च रुद्राक्षा अष्टमिंश प्रमेदतः । सूर्येन स समुद्भूताः कपिलाद्वादश स्मृताः । सोमनेत्रोत्थिताः श्वेतास्तेषोऽश्विधाः क्रमात् । वह्निनेत्रो
 ब्रवाः कृष्णाद्दश भेदा भवति हि । श्वेतवर्णतु रुद्राक्षजातिर्ब्राह्ममुच्यते । क्षात्रं रक्तं तथा मिश्रं वैश्यं कृष्णं तु शूद्रकम् । एकत्र क्रः शिवः साक्षा
 ब्रह्म इत्याव्यपोहति । द्विगेकं हरिगौरीसाक्षोऽवधनाशयेद्बुधम् । त्रिवक्त्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् । चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहस्यां व्य
 पोहति । पंचवक्त्रस्तु कालाग्निः सर्वपापप्रणाशकृत् । षड्वक्त्रः कार्तिकेयस्तु भ्रूणहत्यादिनाशयेत् । सप्तवक्त्रस्त्वनतः स्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् ।
 निनायकोऽष्टवक्त्रस्तु सर्वाघ्नितविनाशकृत् । भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः । दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः । एकादशमुखो रुद्रो
 नानापञ्चफलप्रदः । द्वादशास्त्वस्तथादित्यः सर्वरोगनिर्वहणः । त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः । चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठो वंशोद्धारकरः परः ।
 पञ्चायतनसारेति धितत्वे च—विनामत्रतु यो धत्ते रुद्राक्षान्भुवि मानवः । स याति नरकान्घोरान्यावदिद्राक्ष्यतुर्दश । आचारदर्पणे बो
 पदे च—रुद्राक्षान्कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशतीद्देपदपदकर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादशद्वादशैव । बाह्वोरिदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं
 शिखायां यक्षसाष्टाधिकं यः कलयति शतकसंख्यं नीलकण्ठः । पुरुषार्थप्रबोधे—प्रक्षाल्य गन्धतोयेन पंचगव्येन चोपरि । शिवांभसाधप्रक्षाल्य श्रीरुद्रे
 णाभिप्रेषयेत् । श्रीरुद्राणां प्रतिष्ठेयमेव वैदिकसंभूता । तान्निकेण प्रतिष्ठासाग्राह्या नौ वैदिकेन तु । अथवा वैदिकमते प्रतिष्ठानैव विच्यते । शिबर
 हस्ये—पञ्चायतं पंचगव्यं स्नानकाले प्रयोजयेत् । रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रपंचाक्षरतथा । पञ्चायतनसारे पादौ—शालग्रामशिला लिंगेयः
 करोति ममार्चनम् । तेनार्चितः कार्तिस्त्रेयो युगानामेकसप्ततिम् । शूलपाणौ लिंगे—वरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनम् । नचैवापूज्यभुञ्जी
 तश्चिदलिंगे महेश्वरम् । सुते केमृतकै चैव नलाज्यं शिवपूजनम् । भारते मूर्तावपि शिवपूजोक्ता—ताभ्यां लिंगे चितो देवस्त्वर्चायां च युगे

युगेइति । शिवमूर्तिदशभुजापूज्या—पिनाकिनं वज्रिणं दीपशूलं पराश्रधिनं गदिनं स्वायतासिम् । दिव्यं चापमिषु धीचाददानं व्याघ्राजिनं परि
 विणंदं ढपाणिमिति भारतात् । चतुर्भुजेत्यन्ये । त्रियंबकेति मंत्रं तु तया तत्र प्रयोजयेत् । देवीपुराणे—याश्च वितप्रदं लिंगं स्फाटिकं सर्वकाम
 दम् । नर्मदागिरिजं श्रेष्ठमन्यद्वापि हि लिंगवत् । कृत्वा पूजयन् विंशं द्रलप्ससे चेप्सितं फलम् । तिथितत्त्वे भविष्ये—सयामलकमात्रं तु कृत्वा
 लिंगं हिरण्यम् । संपूज्य रत्नजटितं शिवलोके भवहीयते । मृदस्मगोशकृत्पिष्ठताम्रकां स्य स मुद्रवम् । कृत्वा लिंगं सकृत् पूज्य वसेत्कल्पायुतं दिवि ।
 काशीखंडे नर्मदे शमाहात्म्ये—यावलो ह्यपदः संतितवरो वसिनर्मदे । तावलो लिंगरूपिण्यो भविष्यंति वरानमम् । भविष्ये—चाण
 लिंगानि राजैर्द्रव्यातानि भुवनत्रये । न प्रतिष्ठान संस्कारस्ते पाप्माणाह न न च । एवमेव प्रपूज्यानि शिवरूपाणि भावतः । कालोत्तरे—विपंचवारं
 यस्यैव तुला साम्यं गजायते । तद्वाणं हि समाख्यातं शेषपापाण संभवम् । क्रियासारे—लिंगस्य शिवनाभे स्तुनहि पीठप्रकल्पनम् । तदा धारशिलै
 व स्वातस्पीठमिति स्मृतम् । उत्तमं मध्यमं चैवाधमं लिंगं त्रिविच्यते । एष्वेकैकं त्रिधा तद्भुक्तं भंगुलिमानतः । नवाष्टसप्तगुलिकं लिंगं श्रेष्ठतया स्मृ
 तम् । षट्पंचकचतुर्मानं मध्यमं त्रिविधं स्मृतम् । त्रिज्येकांगुलिकं लिंगं त्रिविधं तु कनीयसम् । उत्तमं बुहुदाकारं मध्यमं कुकुटांडवत् । अधमं गोककुद्र
 तस्यादिति लिंगविधा स्मृतम् । तिथितत्त्वे कालकौमुद्यां च स्कांदे—अक्षादल्पपरिमाणं लिंगं कुत्र चिन्नरः । कुर्वीतां गुप्ततो ह्रस्वं न कदाचित्सा
 माचरेत् । अंगुष्ठतौ गुष्ठपर्वयथे । अंगुष्ठांगुलिमानं तु त्रयत्रयोपदिश्यते । तत्र तत्र बहुत्व सर्वत्र यिभिर्मिथुयात्सदेति छंदोगपरिशिष्टादित्युक्तं तिथि
 तत्त्वे । सिद्धांतशेखरे—अंगुलादिवितस्त्वतं लिंगं हे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदूर्ध्वं स्यात्पूजनीयं प्रयत्नतः । लिंगमस्तकवित्सारं पूजाभागस
 मंनयेत् । नाहंत त्रिशुणं कुर्यान्नाहवलीठानि स्तुतिः । विस्तारद्विगुणं कुर्यादुन्नतं पीठमुच्यते । घृतं वा चतुरस्रं नाम ध्येकं ठसमन्वितं । द्विगुणं लिंग
 नाह्यचकंठनाहंसमाचरेत् । विमेलमधशोर्ध्वं समं वायद्विमेखलम् । लिंगमस्तकवित्सारोपद्भुगं विभजेततः । मेखलमेकभागे न कुर्यात्स्वातं च तत्स

मम् । लिंगदैर्घ्यसंख्यालंपीठबाह्यतः । विस्तारतत्समं मूलेतदग्रे चतुर्दशतः । जलमार्गः प्रकर्तव्यस्तस्य मध्ये त्रिभागतः । कुर्यात्पीठाधर्धदीर्घवाप्र
णालं च शिवोदितम् । सर्वेषां रत्नलिंगानां सपीठानां विशेषतः । लौहादीनां च लिंगानां वलक्षणमाचरेत् । गौतमीतन्त्रे तु — लिंगमस्तकविस्तारो
लिंगोच्छ्रयसमो भवेत् । परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठं व्यवस्थितम् । प्रणालिकातयैव स्यात्पञ्चसूत्रविनिर्णयः । लिंगमस्तकविस्तारदैर्घ्यलिंगोच्चतेसमे ।
तद्विगुणपष्ठद्वाहलिंगसौत्यम् । तत्समं वृत्तचतुस्रं वा पीठमधश्चोर्ध्वचेतितत्वम् । पीठोच्चताल्लिंगोच्चताद्विगुणा । नन्दिपुराणे — त्रिकोणं फलकाका
रं शृलाग्रं जर्जनतम् । कपिलं चापि यद्विंशतिगुणं तद्वत्स्योनपूजयेत् । तथा दीक्षितानां द्विजान्ये पांस्त्रीणामपि तथैव च । लिंगे स्वगुरुणा दत्ते पूजानान्यत्र चो
दिता । सूतसंहितायां शिवपूजाविधिप्रक्रम्य — समासीनः स दामौ नीनिश्चलो दक्षुखः शुचिः । सोमशंभुः — देवस्य दक्षिणे भागे सन्निविष्टः
सुखासने । जानरत्नावल्याम् — न प्राच्या मग्नतः शंभोर्नोत्तरे योषिदाश्रये । न प्रतीच्यायतः पृष्ठतस्मादक्षं समाश्रयेत् । दक्षदक्षिणभागं । ति
थितत्वे नन्दिपुराणे — चरलिंगे च ये देवं पूर्वाभिवदन् बुधः । स्थिरलिंगे यथाकामं सुखमादौ तथा चरेत् । चन्द्रिकायां हारीतः — आराधयेन्म
हादेवं भावपूतो मे हेश्वरम् । मन्त्रेण रुद्रगायत्र्या प्रणवेनाथवापुनः । ऐशानेनाथवारौद्रेच्यं बकेण स समाहितः । तथोत्तमः शिवायेति मन्त्रेणानेन वायेजेत् ।

षौघायनः — अथातो महादेवस्याहरहः परिचर्या विधिं व्याख्यास्यामः । स्नात्वा शुचौ देशे गोमेयेनोपलिप्य प्रतिकृतिं कृत्वा क्षतपुष्पैर्यथा लाभ
चेत्सहस्रणोदेकेन महादेवमावाहयेदोर्भूमिं महादेवमावाहयामि ॐ भुवो महादेवमावाहयामि ॐ स्वर्गं महादेवमावाहयामि ॐ भूर्भुवः स्वर्गं महादेवमावाह
यामीत्यावाह्यायातु भगवान्महादेव इत्यथ स्वागतेनाभिनन्दयति स्वागतं सुस्वागतं भगवते महादेवायैतदासनमुपकृत्तमन्त्रास्तां भगवान्महादेव इत्यत्र कूर्चं
ददाति भगवते यं कूर्चोर्ध्वमयस्त्रिवृद्धरितः सुपर्णस्तं शुपस्तेत्यत्र स्थानासनानि कल्पयत्यग्रे ब्रह्मणे कल्पयामि विष्णवे दक्षिणतः स्कन्दाय विनायकाय
पश्चिमतः शृङ्गाय महाकालाय उत्तरतः उमायै नन्दिकेश्वराय कल्पयामि तितकल्पयित्वा सावित्र्या यो रुद्रो ब्रह्माविति च पात्रमभिर्भञ्ज्य प्रक्षालयन्निप

तिरःप्रविनमपयात्रीय सहपनित्रेणादिलंदशेयदोभिल्यातमितोस्तासंत्वरितरुद्रेणपाबंधद्याल्लणवेनार्थ्यमधव्याहृतिभिर्निर्माल्यंब्यपोक्षोत्तरतश्चेष्टा
यनमइत्येनंरूपयत्यापोहिष्ठाभयोभुवइतितिरुमिर्हिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाइतिचतसृभिःपयमानःसुवर्जनइत्येतेनानुवाकेनाथाद्विस्वर्पयतिमवदेवं
तर्पयामिशर्वदेवंईशानंदेवंपशुपतिंदेवं रुद्रंदेवंभूमीभदेवंमहांतदेवंतर्पयामि ब्रह्मजज्ञानैकेतुरुद्रायत्वरितरुद्रं वामदेव्यभपोवाइदमितिचाभिपेकं
कुर्याद्व्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्य ॐ नमो भगवते रुद्राय व्यंकषेति तर्पयित्वा येतानि वस्त्रं यज्ञोपवीतानि दद्याद्भवाय देवाय न भदतिव्याहृतिभि
र्दत्त्वाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्य नमस्ते रुद्रमन्यवइतिगंधं दद्यात्सहस्राणिसहस्रशइतिपुष्पं दद्यात्ईशानं त्वाभुवनानामपिश्रियामित्यक्षतंदद्या
त्माविज्याधूपमुदीप्यत्येतिदीपदेवसत्त्वासावितुःप्रसवेधि नोर्बाहुभ्यां पूज्यो हस्तान्यां भगवते महादेवाय जुष्टं च रुं निवेदयामीति त्रियं च कमिति परिपेकम
मृतोपस्तरणममीतिप्रतिपदं कृत्वा हवि रुद्रासयामीति निवेद्यामृतापिधानमसीतिप्रतिपदं कृत्वा व्यंकषमिल्याचमनीयमथाष्टमिर्नामधैर्यैरष्टौपुण्यानि दद्या
द्भवाय देवाय नमः । शर्वाय देवाय नमः । ईशानाय देवाय नमः । पशुपतये देवाय नमः । रुद्राय देवाय नमः । उग्राय देवाय नमः । भीमाय देवा
य नमः । महते देवाय नमः । विष्णवे नमः । स्कंदाय नमः । विनायकाय नमः । शूलाय नमः । महाकालाय नमः । उमायै नमः । नंदिकेश्वरा
य नमः । इति च स्थोपेण नामधैर्यैरष्टाहुतीर्जुहोति । भवाय देवाय स्वाहा । शर्वाय देवाय स्वाहा । ईशानाय देवाय स्वाहा । पशुपतये देवाय स्वाहा ।
रुद्राय देवाय स्वाहा । भीमाय देवाय स्वाहा । महते देवाय स्वाहेत्यथ शिष्टैर्गंधमात्यैर्घ्राक्षणात्मास्मानं बालं कृत्वा येन मृगयजुःसामार्थवैभिःस्तुवंतिसहस्राणि
सहस्रशइत्यनुवाकं जप्त्वा न्यांश्चरौ द्रान्मंत्रान्याथाशक्तीत्येके ॐ भूर्भुवःसुवर्मेहरो भगवते महादेवाय च रुद्रासयामीति च रुद्रास्यो द्वासन कालं ॐ
मर्भुगःस्वः महादेवमुद्रासयामीत्युद्रास । प्रयातु भगवानीशःसर्वलोकपरायणः । अनेन हवि पातुष्टःपुनरागमनाय च । पुनःपुनःसंदर्शनाय चे
त्तिलेने प्रतिमास्यानेष्वस्वप्नावावाहने विसर्जने वर्जसर्वसमानं महत्स्वत्ययनमित्याह भगवान्बौधायनः ॥

शिवपूजायां विशेषो भविष्ये—आपःक्षीरकुशाग्राणि दध्यधतसितामधु । सिताश्वसर्पपाशैव अर्घोष्टांगः प्रकीर्तितः । तत्रैव—
 चंदनेष्वगरीत्रेषु ण्यमष्टगुणं प । कृष्णागरीत्रेषु ण्यद्विगुणं फलमादिशेत् । तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य विधीयते । चंदनागरुकपूरैः सूक्ष्म
 पिष्टैः सक्तुं कुनैः । शिवस्यार्चासमालम्ब्य सेत्कल्पायुतदिवि । अर्चेति लिङ्गोपलक्षणम् । शिवाचनचंद्रिकायां भविष्ये केदारखंडे—
 करवीरारशगुणमर्कपुष्पं निशिष्यते । अर्कपुष्पाद्दशगुणं धत्तूरं हि निशिष्यते । चंपकनागपुष्पं च कल्हारं च निशिष्यते । नीलोत्पलं च कल्हारात्सहस्रेण वि
 शिष्यते । चक्रपत्रसहस्रेभ्य एकधत्तूरकवरम् । धत्तूरकसहस्रेभ्यो बृहतीपुष्पमुत्तमम् । बृहतीपुष्पसाहस्राद्गोणपुष्पं निशिष्यते । द्रोणपुष्पसहस्रे
 भ्योऽपामार्गं निशिष्यते । अपामार्गसहस्रेभ्यः कुशपुष्पं निशिष्यते । कुशपुष्पसहस्रेभ्यः शमीपुष्पं निशिष्यते । शमीपुष्पसहस्रेभ्यः श्रीमन्नीलोत्प
 लं रम् । शमीपुष्पबृहत्पुष्पं कुकुमुमं तुल्यमुच्यते । अपामार्गः अपामार्गपुष्पं । करवीरसमाज्ञेयाजाती च कुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमं सितपत्रं च त
 लमम् । नागचंपकपुंनागाधत्तूरकुसुमाः स्मृताः । तत्समं करवीरसमम् । नागो नागकेसरः । तथा—केतकीचातिमुक्तं च कुंदोद्यूथीमदंतिका ।
 शिरीषमर्जं च धत्तूरकुसुमानि विवर्जयेत् । कुंदं वार्पिकं शिवपूजायां माघे विहितम् । अन्यथा निषिद्धम् । तथा—कंदकानिकदं वानिरात्रौ देयानि शंकरे ।
 दिवा शेषाणि पुष्पाणि दियारात्रौ च न ह्येका । प्रत्येकमुक्तपुष्पे पुद्गलसौवर्णिकं फलम् । मंत्रान्वितेषु तेष्वेव द्विगुणं फलमिष्यते । विल्वपत्रैरखंडैस्तु शंकरं पू
 जयेत्कचित् । सर्वपापनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते । तुलसीविल्वनिर्गुडीजबूरात्रणकं तथा । पंचविल्वमिति प्रोक्तमर्चयेद्दिदुशेखरम् । बृहतीकुं
 दुर्भक्तया गोलिङ्गं सद्दर्शयेत् । गवामयुतदानसफलं प्राप्य शिवं व्रजेत् । तथा—अशोकश्चेतमंदारकर्णिकारवकानि च । करवीरार्कमंदारशमी
 तगरकेशरम् । पुष्पैरैर्यथा लाभो योनरः पूजयेच्छिवम् । सयत्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु । सूर्यकोटिप्रतीकाश्चैर्विमानैः सर्वकामिकैः ।

दोषयमानश्चमरैः शिवलोके महीयते । करवीरोषकश्चैव जर्कं उन्मत्तकस्तथा । पालाशो वृहती चैव तथा च गिरिकर्णिका । तथा काशस्य पुष्पाणि मंदार
 श्यापराजिता । शमी पुष्पाणि चान्यानि कुंजकः शिखिना तथा । अपामार्गस्तथा पर्णजाती पुष्पं सकोपनम् । चंपकोशीरतर्गतया विनागकेसरम् ।
 पुंनागः किंकिरातं च द्रोण पुष्पं तथा शुभम् । शिशोडुं चरश्चैव जपामहती तथैव च । पुष्पाणि यज्ञवृक्षस्तथा बिल्वदलं शुभम् । कुसुंभस्य च पत्राणि तथा
 वैकुण्ठमस्य च । नीलं च कुमुदं चैव तथा रक्तोत्पलानि च । सुरभीणि च सर्वाणि स्थलजान्यंबुजानि च । गृह्णामि शिरसा देवियो मे भक्त्या निवेदयेत् । केसरो
 वकुलः । किंकिरातः कुण्डकः । सर्वाणीति निषिद्धे तत्परम् । वसंतं तु ऋतुं प्राप्ते सर्वैः पुष्पैर्मनोरमैः । पूजितं तु महादेवे अश्वमेधफलं लभेदिति वचना
 दत्तं निषिद्धं रपि पूजा । सर्वशब्दसंकोचे मानाभावात् निषेधस्य कालांतरं सावकाशत्वाच्च । देवीपुराणे—वैशाखे मासि कर्तव्या पूजा पाटलयासदा ।
 सर्वां न्यामानयामोति ज्येष्ठे पञ्चार्चनैः सदा । आपादे वित्त्वकह्वरिरीप्सितं लभते फलम् । नवमहिन्या पूजानभो मासि महाफला । कंदवैश्वंप्रैरेव
 न भस्मे सर्वकामदा । पूजापंकजमाला इह पेप्सु दयदायिनी । शतपत्रिकया पूजा कर्तुं के सर्वकामदा । मार्गे नीलोत्पलैः पूजापौषे तु कुब्जकैः सदा । मा
 पे तु कुंदकुसुमैरुचकेन च फाल्गुने । शतपत्रैस्तथा चैत्रे योचयेद्दिदुशे खरम् । लभते सर्वयजानां सर्वदानफलं तथा । केदारगर्भं छे—जाती पुष्पं गह्वि
 कायाथ पुष्पं समो गं नीलपुष्पं तदेव । तथा पुष्पं कुटजं कर्णिकारं कौसुंभाख्यं वारिजं रक्तवर्णम् । एतान्येव च पुष्पाणि मध्याह्ने हिलिगपूजने । रात्रौ मो
 गरकान्येव च वित्राणि विशेषतः ।

अथ धूपः । त्रिचपुराणे—गुगुलुं घृतं संयुक्तं शिवेयश्च निवेदयेत् । रुद्रलोकमत्राप्नोति गणपत्यं च गच्छति । अत्रिचपे—दधित्थं घृतं सं-
 युक्तं रंधं बिल्वमथापि वा । अग्निश्रोमस्य जज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः । दधित्थः कपित्थः । वित्तं वित्त्वफलम् । दीपस्तु पूर्वोक्त एव । आदि
 त्यपुराणे—प्रदक्षिणानयं कुरु न शिवस्यावतने नरः । अश्वमेधसहस्रस्य इष्टस्य लभते फलम् । बहु च परिशिष्टे—एका विनायेकदद्याद्देस्ये त्री

निगंरै । चत्वारिंशदद्यात्सप्तम्यत्प्रदक्षिणाः । बृहन्नारदीये—एकांचल्यांवौसप्ततिलोदद्याद्विनायके । चतस्रःकेशवेदद्याच्छिवेत्व
 धंप्रदक्षिणम् । पदांतरेपदंन्यस्तेत्करोचलनवर्जितौ । स्तुतिर्वाचिहृदिभ्यानंचतुरंगंप्रदक्षिणम् । लैंगे—सव्यंब्रजेचतोऽसव्यंप्रणालंनैवलंघयेत् ।
 रुकांदे—श्रदक्षिणंप्रकुर्वीतशतमष्टोत्तरं तथा । बृहन्नारदीये—शिवप्रदक्षिणेमर्त्यःसोमसूत्रंनलंघयेत् । प्रदक्षिणाप्रकारस्तु—वृषंचंडं
 वृषपैर्योमसूत्रंपुनर्वृषम् । चंडंचतोमसूत्रंचतुनश्चंडंपुनर्वृषम् । प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—ग्राच्यानंदिमहाकालौयाम्येभृगिविनायकौ । वारुणेवृ
 षमस्कंदौदेवीचंडीतयोत्तरे । त्रैविक्कम्पांत्यीशान्यांचंडउक्तः । तत्रैव—याणलिंगेचलेलौहेसिद्धलिंगेस्वयंयुवि । प्रतिभासुचसर्वसुनचं
 डोऽपि कृतोभवेत् । आदित्यपुराणे—लिंगेस्वायंयुवैचवरत्नैजसनिर्मिते । सिद्धप्रतिष्ठितैचैवनचंडोविहृतोभवेत् । तथा—अपसव्यंयतिः
 रुपात्मव्यंतुनमचारिणः । सव्यापसव्यंशुहिणोनित्यंशंभोःप्रदक्षिणम् । तृणैःकाष्ठैस्तथापणैःपापणैर्वेष्टकादिभिः । अंतर्धानंपुरःकृत्वासोमसूत्रं
 तुलंघयेत् । तत्प्रमाणंतत्रैव—ग्रासादविस्तारसमानसूत्रंसोमसूत्रेदिशिसोमसूत्रम् । सूत्राद्वहिलंघनतो नदोषःस्यादोषआभ्यंतरलंघनेन ।
 शिल्पशास्त्रे—लिंगमस्तकमध्यानुसूत्रंस्यादाप्रणालकम् । लिंगप्रणालीपुष्टत्वंतावदेवप्रकीर्तितम् । चित्रोपांतरंतत्रैव—सोमसूत्रद्वयंय
 त्ररत्नमणिशुभंदिरम् । अपसव्यंनकुर्वीतैवप्रदक्षिणम् । केदारखंडे—वृषपांतरितोभूत्वापीठकांतरमेवच । प्रदक्षिणंनकुर्वीतकुर्वन्किञ्चिप
 मानुमात् । तालिकापुराणे—सृष्ट्वा रुद्रस्यनिर्माल्यंस्वासाबाहुतःशुचिः । इदमशुचिविषयम् । निर्माल्यंयोहिमद्रत्तयाशिरसाधारयिष्यति ।
 अशुचिर्भिक्षमयोद्देनःपापममन्वितः । नरकेपच्यतेघोरेतिर्यग्योनौचंसंभवेदितिस्कांदादिति श्रीदत्तः । अपास्तएवायंदोषःस्कांदे—
 शिवनिर्माल्यभोक्तारःशिवनिर्माल्यलंपकाः । शिवनिर्माल्यदातारःस्पर्शस्तेपांहिपुण्यहृत् । शिवैकभक्तानाननिषेधः । पादोदकंचनिर्माल्यंभक्तै
 र्पायैरिजोपतइत्यग्निपुराणात् ।—निर्माल्यंधारेयद्रत्तयाशिरसाणवर्तीपतेः । राजसूयसयजुश्चफलंग्रासोतिनिश्चितमित्यादित्यपरागम् ।

लोभातुनचार्यम् । लोभात्राधयेच्छंभोर्निर्माल्यंनचमक्षयेत् । नस्यशेषिपादेनलघयेन्नापिनारदेतिपाद्यात् । अग्निपुराणे—चाणलिंगेचले
 लीहृदिसिद्धलिंगेस्वयंभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनदोपोमाल्यधारणे । शालग्रामसंसर्गेतुनदोषः । अग्राह्यशिवनिर्माल्यंपत्रपुष्पंफलंजलम् । शालग्राम
 मस्यसंसर्गोत्सर्वयातिपवित्रतामितिस्कांद्वाराहोक्तः । अस्वार्थः—पंचायतनपूजायांकांडानुसमयपदार्थानुसमयविहायसहैवपंचानांपू
 जनेशालग्रामसंसर्गोच्छिन्नैवैवंधंभक्ष्यम् । यदाशिवेनैवंधंपृथक्कृतदानभक्ष्यमिति ॥

अत्रपुरुषार्थप्रवोधेचतुर्धाव्यवस्थोक्ता—द्विजानानिपधोद्विजानांविधिरित्याद्या । वैदिकतांत्रिकविषयेत्यन्या । दीक्षितादीक्षित
 विषयेतितृतीया । ततःसिद्धांतकृतः—ज्योतिर्लिंगविनालिंगंयःपूजयतिमानवः । तस्यैवैवनिर्माल्यभक्षणात्तत्कृच्छ्रकम् । शालग्रामोद्भवेल्लिंगेवा
 णलिंगेस्वयंभुवि । रसल्लिंगेत्तथार्थेचसुरसिद्धप्रतिष्ठिते । हृदयेचंद्रकतिचत्सर्णरूप्यादिनिर्भिते । शिवदीक्षावताभक्तेनेदंमक्ष्यमितीयेते । इतिभवि
 व्योक्तः । तथा—चाणलिंगेस्वयंभूतेचंद्रकातेहृदस्थिते । चांद्रायणसमंज्ञेयंशंभोर्नैवैधमक्षणम् । यत्रचंडाधिकारोस्तिनभोक्तव्यंचमानवैः ।
 चंडाधिकारोनीयत्रभोक्तव्यंतत्रमक्तितइतित्रैयोक्तः ।—निवेदितंयदेवेशेत्च्छेपंचात्मशुद्धये । श्रद्धधानोनेनलोभेनचंडायह्यनिवेदितमितिवायुपु
 राणाद्य ।—येवीरभद्रशपिताःशिवमक्तिपराशुखाः । शंभोरन्यत्रदेवेषुयेमक्तायेनदीक्षिताः । तेषामनर्हमीशस्यतत्प्रसादचतुष्टयमितिशिचपुरा
 णाचसामान्यविधिरतत्परएव । एतैर्विशेषवाक्यैरुपसंहारात्, अन्यथानिपेधानांनिरवकाशत्वापत्तेः । यद्युशिवनिर्माल्यस्पर्शेप्रायश्चित्तं
 तदेतदन्यपरम् । यद्युशिवनैवैधमक्षणादेःकाम्यत्वात्तत्सकलशिवस्वभक्षणादिनिषेधवाधकत्वमिति तत्रपूर्वोक्तव्यवस्थासंभवात् फलरहितवि
 धिसद्भावाद्येतिश्रीभट्टनारायणचरणाः । सिद्धांतशेखरे—धराहिरण्यगोरक्षताम्रैरप्यांशुकादिकान् । विहायशेषनिर्माल्यंचंडे
 शायनिवेदेयेत् । अन्यदन्नादिपानीर्यतांबूलगंधपुष्पकम् । दद्याच्चंडायनिर्माल्यंशिवभुक्तंतुसर्वशः । आचार्यशिवचंडानामाज्ञाभंगेतुलक्षकम् ।

घनस्यभक्षणेतेषांनो नलक्ष्मीरितम् । निर्माल्येभक्षितेपादलक्ष्मतःशुद्धिरीरिता । दानं च भक्षणसमंतदर्पतदुपेक्षणे । अकामाभक्षणेयद्वा निर्माल्यस्यज
पेतुधीः । ब्रह्मपंचकसाहसमर्पेनसहितंततः । कामतोभक्षणेदीक्षाप्रापयश्चित्तनचान्यतः । निर्माल्यलंघनेधोरंप्रजपेदयुतंततः । स्पृशेत्तद्विचक्रयस
मोविक्रयोभक्षणेनच । स्मृत्यर्थसारे—शैवसौरनिर्माल्यभक्षणेचांद्रम् । अभ्यासेद्विगुणम् । मत्स्याभ्यासेपतनम् । अन्यनिर्माल्येप्यनापद्येव
मिति । अत्र—ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वानिर्माल्यंयस्तुधारयेत् । तस्यपापंमहच्छीघ्रंनाशयिष्येमहाव्रतेतिस्कांदादशुचिनानधार्यं किंतुस्वात्वेति
स्मार्त्ताः । अनुपनीतेननधार्यमितिश्रीदत्तः । शिवदीक्षाहीनैर्नधार्यमितिशैवाः । माघमाहात्म्येपाद्भे—द्रव्यमन्नफलंतोयंशिवस्वनस्पृशेत्क
चित् । निर्माल्यलंघयेत्तैवकूपेसर्वतुतस्क्षिपेत् । हरनाधीयेस्मृत्यर्थसारे—ब्रह्मांगलग्नंविभ्रभ्योविष्णवेचग्रदीयते । रुद्रांगलग्नमग्नौचदेहेत्सर्व
तुतत्क्षणात् । विप्रेभ्यस्त्वधतदेयं ब्रह्मणेयन्नैवेदितम् । वैष्णवंसात्वतेन्यश्रमस्मांगेभ्यश्चशांभवम् । सौरसृगेभ्यःशाक्येभ्यस्तापिनियन्निवेदितम् ।
चाण्डेभ्यस्तुतदेयंगणशायनिवेदितम् । सूतमेतपिशाचेभ्योयत्तद्दीनेषुनिक्षिपेत् । सुगःशाकद्वीपीयोब्राह्मणइतिपंचायतनसारः । विष्णुः—
देवैर्निवेदितंकुमार्यं । विष्णवेनिवेदितंसात्वताय ब्राह्मणायवेति । सात्वतो देवलकः । पुराणे—नैवेद्यप्रतिपत्त्यर्थसात्वतश्चेन्नलभ्यते ।
प्रासमात्रंसमुद्भूत्यजलेभौवाक्षिपेदिति । यद्वासात्वतप्रतिपत्तिः साधारणप्रतिमादत्तपरा, सात्वतपूज्यदेवतादत्तपरा । यद्योनिरत्तिनैवेद्यंदा
नुधानवधानतः । धातातद्योनिमाप्रोतितस्मादेयंतदुत्तमेइतिविष्णुरहस्योक्तेः उत्तमपदंहीनान्यपरम् । तेनोत्तमजातिनिवेदितंनीचजातिभ्यो
नदद्यादित्यर्थइतिपंचायतनसारः । वस्तुतस्तुसात्वतपदंभक्तपरम् । निवेदितंतद्भक्तायद्वाङ्गुजीतवास्वयमितिमहापुराणात् । सर्वमेत
त्साधारणस्यावप्रतिमादत्तपरं सगप्रासपरंवेति गोविंदराजः । अतएवजाचालोपनिषदि—रुद्रभुक्तंमुंजीयादित्युपक्रम्य तस्माद्ब्राह्मणाः

शिवनिर्माल्यभक्षयंतीत्युक्तम् । अत्र द्वाभ्यां ग्राह्यात्तदन्यस्य निषेधः । अतएव पादो—शिवस्यैव तु पूजापि मत्तथा चेयाद्विजातिभिः । विष्णुनैवेद्यभक्षणाद्युक्तं गारुडे—पादोदकं विवेचित्स्य नैवेद्यं भक्षयेद्धरेः । पादो—गौरीप्रतिशिवः—अग्निष्टोमसहस्रैश्च वाजपेयशतैरपि । तत्फलं लभते देवि विष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् । कौर्म—मध्याह्ने विधिवत् पूज्यः श्रीविष्णुर्वैष्णवोत्तमैः । नैवेद्यं शिरसान्त्वा ह्योके मेतमुदीरयेत् । यस्योच्छिष्टं हि वाञ्छंति ब्रह्माद्या रुपयोऽमलाः । सिद्धाद्याश्च हरेस्तस्य वयमुच्छिष्टभोजिनः । इति ।

अथ विष्णुपूजा । तदाधारश्च नरसिंहे—अप्लव्हीहृदये सूर्ये खंडिले प्रतिमासु च । पटस्त्रेतेषु हरेः सम्यक् पूजनं मुनिभिः स्मृतम् । सम्यगिति पण्णां प्राश्नस्त्वम् । एतच्चाधारपरिगणनं नारासिंहे वक्ष्यमाणपूजाद्वये अर्चनं वक्ष्यामीत्युपक्रम्य तयोरेवोक्तत्वात् । चाराहे—कुट्येलेह्ये च मे कश्चित्पेठे कश्चित्तुमानवः । पूजयेद्यदि वाचकं भक्तैर्जोशं भवम् । चक्रेशालग्रामशिलाचक्रे । तथा—पद्मे संपूजनं शस्तं शस्तं चैव तु खंडिले । सर्वत्र संप्रतिष्ठापि पूजामस्तत्त्वद्वंद्वतः । पादो—कृत्वा ताग्रमये पात्रे यो वै ये न्मधुसूदनम् । फलमाप्नोति पूजायाः प्रत्यहं शतवार्षिकम् । आधारविशेषे विधिविशेषमाह—हविषाग्नीजले पुण्यैर्मनसारविमंडले । ध्यानेन हृदये चाक्षेर्गंधाद्यैः खंडिलादिषु । शौनकः—उत्तमा हरिपूजा पुमप्यभाखंडिले रवी । अधमा प्रतिमा दौ तु पूजा सा विविधामता । आगवने—सूर्यो मित्रां ह्यजागवो वैष्णवः खंम रुद्रलम् । भूरात्मा स वै भूतानि भद्रपूजापदानि मे । सूर्ये तु विद्यया त्रय्याह विषाग्नौ यजेत माम् । आतिथ्येन च विप्राग्र्ये गोण्वंगयवसादिना । वैष्णवे च धुसत्कृत्या हृदि खेध्या न निष्ठया । खंडिले मंत्रहृदयैर्गौरीरात्मानमात्मनि । क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषु स भवेन यजेत माम् । पादो—अग्निहोत्रं हतं तेन दत्ता पृथ्वी स सागरा । येनाग्निं तो हरिश्चक्रेशालग्रामसमुद्भवे । शालग्रामशिलारूपीयत्रातिष्ठतिकेशवः । तत्र देवाः सुरायक्षाभुवनानि चतुर्दश । शालग्रामसमीपे तु क्रोशमात्रं समं

ततः । कीटकोपि नृतोयातितद्विष्णोः परमंपदम् । मनोधृतिर्धारणास्यात्समाधिर्ब्रह्मणि स्थितिः । अमूर्तौ चेत्स्थिरानस्यात्ततो मूर्तिर्विचिंतयेत् ।
चतुर्विंशतिमूर्तिः स्याच्छालिग्रामशिलास्थितः । द्वारकादिशिलासंस्थोऽप्येयः पूज्योऽथवा हरिः । तत्रैव—मौक्तिकं च प्रवालं च पद्माक्षं तुलसीमणीन् ।
वपपूजनवेलायां धारयेद्यः स वैदिकः । इति ।

अथ केदाव्यादिचतुर्विंशतिमूर्तयः । तत्र चोपदेवः—केविगोवादापुहप्रेजाच्युकुममात्रिणा । बाधो नृहसानि श्रीपञ्चाचगेविगये
चपे । अस्यार्थः—केशवविष्णुगोविंदवामनदामोदरपुरुषोत्तमहृषीकेशउर्षेद्रघुमृगजनादनाच्युतकृष्णमधुसूदनमाधवविक्रमनारायणवासुदे
वापोक्षवत्सिंहहरिसंकर्पणानिरुद्धश्रीधरपद्मनाभानां क्रमेण मूर्तयोभिधीयते । तत्र केशवे शात्शखात् चगे चक्रगदे इत्यर्थः । शिष्टेभ्यो जेपद्ममर्था
त्सिद्धम् । इदं दक्षिणोर्ध्वं करप्रभृतिप्रादक्षिण्येन ज्ञेयम् । दक्षिणोर्ध्वं करक्रमादिति हेमाद्रिवचनात् । तथा च दक्षिणोर्ध्वं भुजे शंखः । वामोर्ध्वं भुजे चक्रं
वामाभो हस्ते गदा दक्षिणाधः पद्मम् । विष्णो वामोर्ध्वं प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । गोविंदे वामाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । वामने दक्षिणाधः
प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि निपरीतंगचे इत्यर्थः । दामोदरे दक्षिणोर्ध्वं प्रभृतिशंखचक्रगदाचक्रपद्मानि । दक्षिणोर्ध्वं पांचजन्यमधस्तात्तु कुशेशयं । स
व्योर्ध्वं कौमुदीदेवी हेति राजमधः स्थितम् । अनिरुद्धस्य भेदोऽयं दामोदर इति स्मृत इति ह्यक्षरीर्षपंचरात्रात् । पुरुषोत्तमे वामोर्ध्वं प्रभृतिशंखगदा
हृषीकेशेऽयानाधः प्रभृतिशानि । उपेद्रे दक्षिणाधः प्रभृतिशानि । शातगोपे गदापद्मे इत्यर्थः । शिष्टे च क्रमार्थात् । शिष्टे दक्षिणोर्ध्वं प्रभृतिशंखगदा
चक्रपद्मानि । जनार्दने वामोर्ध्वं प्रभृतिशानि । अच्युते वामाधः प्रभृतिशानि । कृष्णे दक्षिणाधः प्रभृतिशानि । विपरीतंगे इत्यर्थः । दक्षिणोपरिशं
खं च चक्रं चाधः प्रदश्यते । वामोर्ध्वं पंकजं यस्य गदाचाधोऽप्यवस्थिता । मधुसूदननामायं भेदः संकर्षणस्य चेति ह्यक्षरीर्षपंचरात्रात् । मधुसूद
ने दक्षिणोर्ध्वं प्रभृतिशंखचक्रगदाचक्राणि । माधवे वामोर्ध्वं प्रभृतिशानि । नारायणे दक्षिणाधः प्रभृतिशानि । शातचपे चक्रपद्मे इत्यर्थः शिष्टे गदा

उर्धात् । वायुदेवेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंसचक्रप्रमगदाः । अयोक्षजेवामोर्ध्वप्रभृतितानि । नृसिंहेवामाधःप्रभृतितानि । हरौदक्षिणाधःप्रभृतितानि । निपरीतंपचइत्यर्थः । संकर्षणेगदाशंसपचक्रपरःस्मृतः । एताश्चमूर्तयोज्ञेयादक्षिणाधःकरकामादितिस्त्रिद्वार्थसंहितोक्तेः । संकर्षणेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंसपचक्रगदाः । अनिरुद्धेवामोर्ध्वप्रभृतिताः । श्रीधरेवामाधःप्रभृतिताः । पद्मनाभेदक्षिणाधःप्रभृतिताः । अत्रभूलंहेस्माद्विक्कादीबिन्दुशिवाचनचंद्रिकादीज्ञेयम् । चाराहे—शक्तित्रयमत्सकूर्मवराहरशकंच । अर्च्यमितिपूर्वेणसंचयः ।

पंचायतनपूजासारंपाद्यो—स्वमंनेणबुधैःपूज्यःस्वकैर्च्यनैःस्वमुद्रया । शालग्रामेनायंनियमइत्युक्तंस्कांदे—पूज्यानिजनैरेवमंत्रैः मय्येष्टमृतयः । शालग्रामात्मकेरूपेनियमोनैवविविधते । भारते—यामेवदेवतामिच्छेदाराधयितुमव्ययाम् । सर्वोपायैःप्रयत्नेनसंपूजयतुसद्विजान् । हंगे—शालग्रामशिलायेतुयच्छादयितुमिति । पाद्यो—स्केवकृत्वातुयोध्वानंवदुतशिलनायकम् । तेनव्यूढंमयेत्सर्वलोक्यंसचराचरम् । कृतार्चनाहरेर्येनपित्र्यमुनिसत्तम । गथापार्षिडदानंतुहृततेनपदेपदे । यमुदिश्यहरेःपूजाक्रियतेसुनि सत्तम । उद्धृतोत्तरकाण्डःखात्सयातिपरमंपदम् । मित्रार्थमपिक्रियमाणाविष्णुपूजासच्येनैव एकादशाहस्ययादिदानवत् । स्कान्दे—शालग्रामनमस्कारःशालग्रामापीहयेःकृतः । मद्रत्ताअपितेनैवमांनमसंतुमानवाः । इलायुधेपाद्यो—अपिपापसमाचाराःकर्मण्यनधिकारिणः । शालग्रामार्चकावैश्यनैवयांतियमालयम् । शालग्रामोद्भवंहृद्ग्रान्यस्तंहृदिजनाधिप । नैवेक्षितुंशुक्लंभतिसर्वेतेयमकिंकराः । हयग्रीवपंचरात्रे—चांडालमद्यपस्पशदूयितावह्निनाथवा । अपुण्यजनसंसृष्टविप्रक्षतजदूयिता । पुनःसंस्कारःशालग्रामसमहापूजेतिशिष्टाः । पदार्थार्थदार्श्यास्त्रो—खंडितेस्फुटितेदरधेभ्रष्टेमानविवर्जिते । यागहीनपशुष्टेपतितेदुष्टमृगिषु । अन्यमंत्रार्चितेचैवपतितस्पर्शदूयिते । दशस्वेतेषुनोचकुःसंनिधानंदिवीकसः । यागः पूजा । पशुर्गर्भादिः । अर्चोभंगदाबुपवासःकार्यः । नराज्ञोवैष्णवेश्रीयात्सुरार्चोविद्भवेतथेतिचि

पुनर्मर्त्तः । मिद्धांतशेगरे—चौरचांडालपतितोदक्यादेःस्पर्शनेसति । शवाद्युपहृतेचैवप्रतिष्ठापुनराचरेत् । पंचरात्रे—अंगादंगा
दिमंपातेप्रतिष्ठापुनराचरेत् । पूजाभावेविशेषमाहबौधायनः—पूर्वप्रतिष्ठितस्याबुद्धिपूर्वकमेकरात्रंद्विरात्रमेकमासंवाचनानादिविच्छेदे
शूद्रजललापुपस्पर्शेऽधिवाय्य श्रोतृद्वीकलश्रावधिसौक्यं चगव्येनपूरयेदपरंशुद्धोदकेनाथक्षपयेदष्टशतमष्टाविंशतिवाकलशैः पुरुषसूक्ते
नमूलमेनेच ततःपुष्पाणिदत्वायथासंबसंपूज्यगुडौदननिवेदयेद्बुद्धिपूर्वमर्चनानिदिविच्छेदेऽप्येवमिति । शालग्रामस्थावरव्यावृत्त्यर्थपूर्वप्रतिष्ठितस्ये
रुक्तम् । बुद्धिपूर्वविच्छेदेऽपुनःप्रतिष्ठा—द्रव्यवत्कृतशौचानां देवतानांभूयःप्रतिष्ठापनेनशुद्धिरितिशुद्धिविवेकेविष्णुक्तेरितिकेचित् ।
तत्र । तत्रापिबौधायनोक्तमितिप्रसत्तात् । विष्णुक्तिस्तुमथादिस्पर्शपरा मासद्वयाधिकविच्छेदपरावा । अर्चादिपदंलिंगस्याप्युपलक्षणम् ॥

चंद्रिकायांनारदः—शृण्वंतुमुनयःसम्यक्पुरुषोत्तमपूजनम् । स्नात्वायथोक्तविधिनप्राञ्जुखःशुद्धमानसः । स्वशाखोक्तक्रियांकृ
त्वाहुत्वाथैवमिहोत्तमम् । कुर्यादाराधनंविष्णोर्देवेदेवस्यचक्रिणः । बौधायनः—अथातोमहापुरुषस्यपरिचर्याविधिंव्याख्यास्यामः ।
स्नात्वाशुधिःशुचौदेशेगोमयेनोपलिप्य प्रतिष्ठां कृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभमर्चयेत् सहपुण्योदकेनमहापुरुषमावाहयेदोभूः पुरुषमावाह
यामि । ॐ भुवःपुरुषमावाहयामि । ॐ स्वःपुरुषमावाहयामि । ॐ भूर्भुवःस्वःपुरुषमावाहयामीत्यावाह्य । आयातुभगवान्म
हापुरुषइत्यन्यागतनामिनंदयति स्वागतमनुचागतभगवतेमहापुरुषायैतदासनगुपकृत्समवास्त्राभगवान्महापुरुषइत्यत्र कूर्चददातिभगवतेयं
कूर्चोदभेमपविष्टृद्धरितमंजुपस्वेत्यस्यानासनानिकल्पयति अग्रतःशंखायकल्पयामि चक्रायदक्षिणतो गदायैकं वनमालायैकं पश्चि
मतः धीरत्मायगरुमतै । उत्तरतः श्रियैसरस्वत्यै पुष्पैस्तुष्ट्यै । अथसावित्र्यापात्रमभिमंज्यप्रक्षाल्यनिरपःपवित्रमानीयसहपवित्रेणादित्य
दशैर्गदोमित्यादितन्मायांभीणिपदादिचक्रमेइतिपाद्यंप्रणवेनार्घ्यमहाच्यादतिमिनिर्माल्यंय्यपोद्धोत्तरतोविष्वक्सेनायनमइत्यधेनंस्वपयत्सापोद्धि

तितितुभिर्ब्रह्मज्ज्ञानं वामदेव्यर्चायज्ञः पवित्रेणेत्येताभिः पङ्क्तिः स्तुत्यैव नारायणं माधवं गोविन्दं विष्णुं
 मधुसूदनं त्रिविक्रमं वामनं श्रीधरं हृषीकेशं पद्मनाभं दामोदरं । इत्यथैतानि वल्लभ्यज्ञोपवीताचमनीयान्युदकेन व्याहृत्य भिर्द-
 त्याप्याहूतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परित्यज्येदं विष्णुरिति पुष्पं दत्त्वा वतीत्यक्षताः सा विज्या धूपमुदीप्य स्वेतिदीपं देवस्य त्वाहस्ताभ्यां भगवते
 महापुरुषाय जुष्टं चरुं निवेदयामीति नैवेद्यं । अथ केशवादिद्वादशनामभिर्नमोऽर्तैः पुष्पाणि दत्त्वा शंखायनमश्चक्रायनमोवनमालायै नमः श्री-
 वरमायनमोगरुत्सते नमः श्रियै नमः सरस्वत्यै नमः पुष्ट्यै नमः स्तुष्ट्यै नमोऽथ शिष्टैर्गंधमात्यैर्वाक्षिणान्स्वगात्मानं चालंकृत्यैनमृग्यजुः सामाथर्वभिः स्तु-
 तिभिः स्तुवंति । ध्रुवसूक्तं पुरुषसूक्तं चान्यांश्च वैष्णवमंत्रानित्येकै ॐ भूर्भुवः सुवर्गैर्भगवते महापुरुषाय च रुद्रासयामीति च रूद्रासनकाले ॐ
 मूः पुरुषमुद्रासयामि ॐ भुवः पुरुषमुद्रासयामि ॐ भूर्भुवः सुवः पुरुषमुद्रासयामि ॐ भूर्भुवः सुवः पुरुषमुद्रासयामीत्युद्रास्य । अथातु भगवान्महापुरुषो
 नेन हविषा नृसो हरिः पुनरागमनाय पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वभावाद्वाहनविसर्जनवर्जसमानं महत्स्वस्त्यथानमित्याह
 भगवान्बोधायनः । ध्यानमुत्तुचं चंद्रिकायां नारसिंहे — ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासनसंनिधिष्ठः । केयूरवान्मक-
 रकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्ययथपुर्णतंशं चक्रः । शिवा चैनं चंद्रिकायाम् — ह्रीवैरंचंदनं कुष्ठमगस्तुं कुर्मं मुरम् । सेव्यकंचजटामांसं विष्णवं
 तदुदीरिताम् । ह्रीवैरंबालकम् । गुंमोरहरीतिप्रसिद्धम् । अथ पुष्पाणि — चंद्रिकामदनपारिजातयोर्नारसिंहे — दशदत्त्वासुवर्णा-
 नियत्फलं लभते नरः । तत्फलं लभते विष्णोर्द्रोणपुष्पप्रदानतः । द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यः खादिरं पुष्पमुत्तमम् । खादिरात्पुष्पसाहस्राच्छमीपुष्पं विशि-
 ष्यते । शमीपुष्पसहस्राद्विविलपत्रं विशिष्यते । विल्वपत्रसहस्राद्विचक्रं पुष्पमुत्तमम् । चक्रलात्पुष्पसाहस्राच्चैवर्तं विशिष्यते । नंद्यावर्तसहस्रे
 भ्यः करवीरं विशिष्यते । करवीरसहस्रेभ्यः पालाशं पुष्पमुत्तमम् । पालाशपुष्पसाहस्रात्कुशपुष्पं विशिष्यते । कुशपुष्पसहस्राच्चैव नमाला

विशिष्यते । वनमालासहस्रादिचंपकापुष्पमुत्तमम् । चंपकापुष्पसाहस्रादशोकंपुष्पमुत्तमम् । अशोकपुष्पसाहस्रात्सेवंतीपुष्पमुत्तमम् । सेवंतीपुष्पसाहस्राद्रौलुकापुष्पमुत्तमम् । गौलुकापुष्पसाहस्रान्मालतीपुष्पमुत्तमम् । मालतीपुष्पसाहस्रात्संध्यारक्तंतुपुष्पकम् । संध्यारक्तसहस्राद्रिकुंदपुष्पंविशिष्यते । कुंदपुष्पसहस्रादिशतपत्रंविशिष्यते । शतपुष्पसहस्रादिमल्लिकापुष्पमुत्तमम् । मल्लिकापुष्पसाहस्राज्जातीपुष्पंविशिष्यते । जातीपुष्पसहस्रेणयोमालांसंप्रयच्छति । विष्णवेविधिवद्भक्त्यातत्सपुण्यफलंशृणु । कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच । वसेद्विष्णुपुरेथ्रीमान्विष्णुतुल्यपराक्रमः । इति ।

अथछात्रिश्चदपराधाः । चाराहे—भुक्त्वातुपरकीयान्नंतत्सरस्तात्रिवर्तकः । प्रथमश्चापराधोयंघर्मविधायजायते १ अभुक्त्वादंतकाष्ठं च यस्तुमागुपसर्पति । अपराधोद्वितीयोयंघर्मविधायजायते २ कृत्वाभैयुनसयोगंयस्तुमांस्पृशतेनरः । तृतीयमपराधंतंकल्पयामिवसुधरे ३ स्पृष्ट्वारजल्योनारीमहात्वायःप्रपद्यते । चतुर्थमपराधंतंकल्पयामिवसुधरे ४ स्पृष्ट्वातुमृतकंचैवअसत्कारकृतंतुवै । पंचमंचापराधंतंनक्षमामिवसुधरे ५ स्पृष्ट्वातुमृतकंयश्चनाचम्यस्पृशतेहिमाम् । षष्ठंचापराधंवैकल्पयामिवसुधरे ६ गमार्चनस्यकालेतुपुरीपंयत्यगच्छति । सप्तमंचापराधंतंकल्पयामिवसुधरे ७ लब्ध्वातुममशास्त्राणिवाक्यमन्यत्प्रभापते । अष्टमंचापराधंवैकल्पयामिवसुधरे ८ गमैवार्चनकालेतुयस्त्वसत्यंप्रभापते । नवमंचापराधंतंकल्पयामिवसुधरे ९ अविधानेनमांस्पृश्यमामेवअतिपद्यते । दशमश्चापराधोयंमचाप्रियकारकः १० सक्त्रोघोमेस्पृशेद्वात्रंचितंकृत्वाचलाचलम् । एकादशंचापराधंनसहिष्येवसुधरे ११ अकर्मण्यानिपुणाणियस्तुमागुपकल्पयेत् । द्वादशंचापराधंतंकल्पयामिवसुधरे १२ यस्तुरकेनवखेणकौसुमेनोपगच्छति । त्रयोदशंचापराधंकल्पयामिवसुधरे १३ अंधकारेतुमांदेवियःस्पृशेतकदाचन । चतुर्दशंचापराधंकल्पयामि

गुरुधरे १४ यस्तु कृष्णेन वस्त्रेण मम कर्मणि कारयेत् । पंचदशापराधंतं कल्पया भिवसुधरे १५ अथैतेन च वक्षेण यस्तु मासुपसर्पति । षोडशं त्वपराधं
 तं कल्पया भिवसुधरे १६ स्वयमंशं च यो दद्यादज्ञानाय च माधवि । सप्तदशापराधंतं कल्पया भिवसुधरे १७ यस्तु मत्सांशं मांसा निभक्षयित्वोपसर्पति ।
 अष्टादशापराधंतं कल्पया भिवसुधरे १८ जालप्रादं भक्षयित्वा यस्तु मांसां प्रतिपद्यते । ऊनविंशापराधंतं कल्पया भिवसुधरे १९ दीपं स्पृष्ट्वा तु यो देवि मम कर्मो
 णि कारयेत् । विंशकंचापराधंतं कल्पया भिवसुधरे २० श्मशानं यस्तु वै गत्वामामेव प्रतिपद्यते । एकविंशापराधंतं कल्पया भिवसुधरे २१ पिण्याकं
 भक्षयित्वा तु यो मामेवाभिगच्छति । द्वाविंशं चापराधंतं कल्पया भिवसुधरे २२ यस्तु वाराहमांसा निभक्षयित्वोपसर्पति । अपराधं त्रयोविंशं कल्पया
 भिवसुधरे २३ गुरांपीत्या तु यो मर्त्यैः कदाचिदुपसर्पति । अपराधं चतुर्विंशं कल्पया भिवसुधरे २४ भुक्त्वा कुसुं भक्ष्याकं च यस्तु मासुपसर्पति ।
 अपराधं पंचविंशं कल्पया भिवसुधरे २५ परप्रावरणेनैव यस्तु मासुपसर्पति । षड्विंशमपराधंतं कल्पया भिवसुधरे २६ न देवा न्नपि नृनिद्वानवा न्नयस्तु भक्ष
 येत् । सप्तविंशं चापराधं कल्पया भिवसुधरे २७ उपानहौ च अग्रदेतथा चार्थांच गच्छति । अपराधमष्टाविंशं कल्पया भिवसुधरे २८ शरीरं मंडयित्वा
 तु यो मामात्रोति माधवि । ऊनविंशापराधंतं त्वं विजानीहि मेदिनि २९ अजीर्णेन समाविष्टो यस्तु मासुपसर्पति । त्रिंशकंचापराधंतं कल्पया भिवसुधरे ३०
 गंधपुण्याण्यदत्त्वा तु यस्तु धूपं प्रयच्छति । एकविंशं चापराधं कल्पया भिवसुधरे ३१ विनातूर्यादि शब्देन द्वारस्योद्घाटनं मम । महापराधं जानीयाद्वा त्रि
 शंतं मम त्रिये ३२ ॥ कृष्णमदीये प्रकारान्तरेण दद्यात्त्रिंशदपराधाः—तिर्यक्पुंशुधरो भूत्वा द्वाकृत्वा देवतार्चनम् । याचितैः पत्रपुष्पाद्यैः
 करोति ममार्चनम् । अक्षालितपांदुर्यः प्रविशेन्मम मंदिरम् । मम दृष्टेरभिमुखं तावूलं चर्वयेत्क्षयः । ममार्चो मासुरेको लयः करोति विमूढधीः ।
 अयेष्ण यस्य स पक्षांशं यो मद्यं विनियेदयेत् । अयेष्णे वेपथुष्यं यस्तु मम पूजां करोति यः । दिनांतरितपंक्तांशं यन्मद्यं विनियेदयेत् । अगौनी च भीलिसांगो
 मत्पूजां विदधाति यः । यातमूत्रनिरोधेन मत्पूजां विदधाति यः । कृत्वा पातननाचम्यतया प्रावृत्त्यं कंचलम् । पीठासनोपविष्टः सन् पूजेयद्वा निरासनः ।

मृन्मयेपूपदहनदीपयः कुरुतेर्चने । मत्तल्लकोनकुरुतेतंतुपूजांचदामनीम् । मत्तल्लकोशिवद्वेषीशिवभक्तश्चमाद्विपेत् । भूताष्टम्योर्नंकुरुतेनक्तंनहरि
यासरम् । अपूजयित्वाविभेदशमसंभाव्यकपालिनम् । कुक्षोयत्कर्मकुरुतेत्रिकालार्चनविम्वकृत् । वामहस्तेचमांकृत्वास्त्रापयेद्यदिमूढधीः । इति
प्रकारांतरेणद्वार्विशदपराधाउक्ताः । परवक्ष्य परपरीधानं । कुसुभभुजिः कुरवकपुष्पभक्तिः । एषुप्रत्येकंप्रायश्चित्तंतत्रैव — संवत्सरस्यमध्ये
चतीर्थैसुकरकेमम् । कृतोपवासः स्नानेनगगायांशुद्धिमाप्नुयात् । मधुरायांताचाैवसापराधः शुचिर्भवेत् । स्नांदेअवंतीखंडे — जागरेद्वाद
शीरानौपटेपत्तुलसीस्नवम् । द्वार्विशदपराधांश्चक्षमतेतत्संकेदवः । तुलसीस्तवोप्रतरत्नेज्ञेयः ।

अथचिह्नविशेषेणशालग्राममूर्तयः । पाद्वे — चक्राकारेणरेखासायनरेखामयीभवेत् । ससुदर्शनेत्येवंख्यातः पूजाफलप्रदः । उपर्य
षड्यचकेद्वेनातिदीर्घमुखेपिलम् । मध्येचरेखालवैकासचदामोदरः स्मृतः । यस्यदीर्घमुखपूर्वकधितैर्लक्षणैर्युतम् । रेखाद्यकेशराकारानारसिंहोमतो
द्विसः । वाराहाकृतिराधुमश्चक्ररेखाखलंकृतः । वाराहइतिसप्रोक्तोवामनोचदरोपमः । गरुडः सतुविज्ञेयश्चतुश्चक्रैर्जनार्दनः । हयग्रीवोयथाद्वारारे
खाब्जयाशिलाभवेत् । तथासौम्याद्धयग्रीवः पूजितोज्ञानदोभवेत् । चतुश्चक्रः सुक्ष्मद्वारोचनमालांकितोदरः । लक्ष्मीनारायणः श्रीमान्भुक्तिमुक्तिफल
प्रदः । कूर्माकाराचचक्रांकाशिलाकूर्मः प्रकीर्तितः । एवमत्स्यादयोज्ञेयाः शालग्रामामनीषिभिः । अनंतचक्रैर्वहुभिश्चिह्नैरप्युपलक्षितः । अनंतः सतुवि
ज्ञेयः सर्वपूजाफलप्रदः । चक्रचकेवलंयनपद्मेनसहसयुतम् । केवलचनमालावाहरिर्लक्ष्म्यासहसितः । विदिशुदिशुसर्वोसुयस्योर्ध्वदृश्यतेमुखम् ।
पुरुषोत्तमः सविज्ञेयोभुक्तिमुक्तिफलप्रदः । दृश्यतेशिखरेलिङ्गंशालग्रामसमुद्भवम् । सचयोगेश्वरोनामब्रह्महत्यांव्यपोहति । आरक्तंपद्मनाभाख्यंपद्म
च्छन्नसमन्वितम् । तुलसापूजयेन्नित्यंदरिद्रस्त्वीश्वरोभवेत् । वामपार्श्वे तथाचक्ररेखाचैवतुदक्षिणे । दक्षिणावर्तचक्राचनमालाविभूषिता ।
याशिलाकृष्णसंज्ञासाधनधान्यसुखप्रदा । नारदः — द्वारदेशेसमेचकेदृश्येतेनांतरीयेके । वासुदेवः सविज्ञेय शुक्लभद्रातिशोभनः । नानाव

नौ प्रनः न्नाद्यागमो गेन विदिताः । अनेरुमूर्तिमयुक्तः सर्वकामफलप्रदः । प्रद्युम्नः सुक्ष्मचक्रस्तु पीतदीप्तिस्तथैव च । शिखरं छत्रयद्गुलं दीर्घाकारं
तुमन्त्रेण । अत्रिगुणस्तु पीतगोचरे तुल्यकारेण प्रयोजनं लाञ्छितम् । शिवनाभिरिति लब्ध्या तं यत्र देशे शैव्यवस्थितम् । तच्छैव
विष्णुना पीतं शालग्राममुद्राम् । नाभीक्षिणेन युक्ता वागर्तेन च तथा पुनः । शिवनाभिरिति लब्ध्या तां मुक्तिमुक्तिप्रदायिका । यवमाग्रं तु गर्तस्था घया
भृष्टिप्रमुच्यते । गामुदेनमंगं शैवक्षिणां शिवमयं शुभम् । तस्मात्तद्वारिते शैवे पूजयेच्छंकराच्युतौ । पांचजन्यां किताया तु पद्मेन गदया युता । तत्र
भीः प्रनंदं प्रियं गदार्गदमादिशेत् । शालग्राममयी मुद्रा मंथिता यत्र कुत्रचित् । वाराणस्याय वा धिक्यं संमंता योजनत्रयम् । एकमूर्तिर्निवपूज्या
मृदिना रूढिभिः कृता । अनेरुमूर्तिमयसागर्वैरुक्तमफलप्रदम् । अन्येपि मेदाग्रं गौरीवादीकृताः । गोविंदराजी येस्कां दे—स्त्रिधा सिद्धिकरी
मं रूपाः स्त्रीरुदापि च । पांशुना पदद्वन्द्वी पीता पुत्रप्रदायिनी । नीला च दिशते लक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी । रूक्षा चोद्वेगदानित्यं वक्रादारिद्र्यदा
यिनी । दुःखदा भानुप्रिया नागमित्री नैवेद्य च । यद्रूपका गुलं विना दद्रुचका । अन्यथा श्रिविक्रमानंतपूजा विरुध्यते । यथा यथा शिलासुक्ष्मात्
दायादामदृग्दृग् । तस्यानामलक्ष्मिस्तु यद्वाचातीव सामवेत् । तस्यामेव शिलायां तु श्रिया सहयसेद्धरिः । कपिलो नारसिंहश्च पशुचक्रः सुशोभनः ।
अथ यत्नेन तुल्यमनुभूय गामिप्रदो भवेत् । इदं रक्तमपरम् । निष्क्रामेन शालिग्रामशिलामात्रं पूज्यम् । यैके चिथैव पाषाणा विष्णुचक्रेण मुद्रिताः ।
तेऽति संममो तेन मुच्यन्ते मं । हस्तिपीथी नियाराभत् । रांडितं शुद्धितं मं पाथै भिन्नं सुभेदितम् । शालग्रामसमुद्भूतं यैलंदो पाचद्वं न हीति पात्रो र्केः ।
नात्राभं निमग्नं पात्रं पीयामथ केहीति याराभत् । यत्तुल्यं मं न पूजयेदिति तत्र लं मं चक्रम् । यत्तुल्यं मं न पूजयेदिति तत्र लं मं चक्रम् । यत्तुल्यं मं न पूजयेदिति तत्र लं मं चक्रम् ।
न्यनम् । निमग्नं पीयामथ केहीति याराभत् । यत्तुल्यं मं न पूजयेदिति तत्र लं मं चक्रम् । यत्तुल्यं मं न पूजयेदिति तत्र लं मं चक्रम् । यत्तुल्यं मं न पूजयेदिति तत्र लं मं चक्रम् ।

नृगदगान्दप्रममंग्लोक्ता हेमाद्रौ । माताम्यतिकृति । ततकायनाश्रवणात् । मानसोद्धासेपाद्भवाराहयोः—यःपुनः

पूजयेद्भक्त्याशालग्रामशिलाशतम् । उपित्वासहरेर्लोकेचक्रवर्तिहजायते । शिलाद्वादशभौवेश्यशालग्रामसमुद्भवाः । विधिवत्पूजितायेनतस्य पुण्यंवदामिति । कोटिद्वादशलिंगैस्तुपूजिते स्वर्णपंकजैः । यत्स्याद्वादशकल्पेषुदिनैकेनतद्भवेत् । स्कांदे—अत्रहंद्वादशशिलाःशालग्रामस्यभोर्चयेत् । द्वाशवत्या-शिलायुक्ताःसर्वैकुलमहीयते । लैंगे—ततोचह्वीरर्चयतिशालग्रामशिलास्तुयः । नहिव्रह्मादयोदेवाःसख्यंजानति तत्फलं । स्मृत्यंतरे—शालग्रामाःसमा पूज्याविपमानकदाचन । समेदुनद्वयंपूज्यंविपमेज्वेकएवहि । विपमेज्वेकएवेज्यःसमेद्वेयद्विवि र्जयेत् । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—एवंलक्षणसंपन्नामध्यमायाचिताधमा । उत्तमासानुविज्ञेयापारंपर्यक्रमागता । फलपुज्यैश्चतस्तथानंशा लग्नमोन्नतंहरिम् । ऐहिकामुनिकार्योयममदेहिरुत्तम । इत्युक्त्वापादयोःपुष्पंदत्वाचप्रणिपत्वाच । गुरुःपुष्पफलैःसार्धंगृहीत्वापूजितंहरिम् । दत्त्वापुष्पांजलिंभूयान्धातिरस्तुशिवत्विति । स्कांदे—शालग्रामशिलायास्तुमूल्यंयःकुरुतेनरः । विभक्ताचानुभंताचयःपरीक्षानुमोदकः । सर्वेते नरकंयातियावदापूलसंलभम् । त्याज्याःशिलाउक्तास्तत्रैव—तिर्यक्चक्रापारित्याज्यावद्धचक्रातयैवच । क्रूरापिसंपरित्याज्यास्फोटारूक्षात यैवच । कुरुपानिहुरास्याचकरालविकरालिका । कपिलोवैपमानाचवृत्तास्याकंबुरातथा । आसनेचलनाभग्रामहास्थूलाविगर्हिता । आस नेमुष्टिरस्यास्तुचक्रैर्नैकेनसंयुता । ददुरावहुचक्राचलग्रचक्राप्यधोमुखी । छिद्रादग्धामुरक्ताचवृहच्चक्रातिभीषणा । बहुरेखासमायुक्ताभ म्रचक्रानयैवच । दीर्घचक्रापारित्याज्यापृष्ठचक्राविशेषतः । भस्तकासाहचक्राचवज्र्यंक्षिताःसदाबुधैः । क्रूरदंष्ट्रासमायुक्तास्फोटाबुद्बुदस युता । वचिरान्धुष्कतांयातियसालिमंतुचंदनम् ॥ इति ॥

अथकारयतीन्यक्रमहिमा । प्रह्लादसंहितायां हलायुधे च । शालग्रामशिलायत्रयद्वारवतीशिला । उभयोः संगमो यत्र मुक्तिस्तत्र । प्रनसंगुः । शिखे निविशे यो तेनां श्लिचक्राणां पूज्यता । प्रयोगपरिजते स्कां दे । सर्वस्वरंतु यः कुर्यात्पूजास्पर्शनदर्शने । विना सांख्येन यो

मेनमुच्यतेनात्रसंशयः । चन्द्रसंख्यायास्तद्वाभानिमह्लादसंहितायाम्—एकःसुदर्शनोद्गोत्र्यालक्ष्मीनारायणःपरः । त्रिभिस्त्रिविक्रमोना
 मचतुर्भिश्चजनार्दनः । पंचभिर्वीसुदेवः स्यात्पद्भिःप्रद्युम्नउच्यते । सप्तभिर्वैलदेवश्चवष्टाभिःपुरुषोत्तमः । नवमिश्चनवव्यूहोदशभिर्दशमूर्तिकः ।
 एकादशाऽनिरुद्धोवैद्वादशद्वादशात्मकः । अत ऊर्ध्वपरमत्सप्तसुखं च्छतिपूजितः । अग्निपुराणे—चैकैर्द्वादशभिर्द्युक्तोहृषीकेशउदाहृतः ।
 अत ऊर्ध्वमनंतः स्यात्पूजितो नंतकामदः । श्वेताः क्षिग्धाः शिलाः पूज्याश्चच्छिद्राश्चसुसंयताः । सुखदाः समचक्राश्चविपमादुःखदाः स्मृताः ।
 सुदर्शनाद्यास्तुशिलाः पूजिताः सर्वकामदाः । एकः एकचक्रः । गालवः—वर्तुलाचतुरक्षाचनराणांचसुखप्रदा । प्रह्लादसंहितायाम्—
 कृष्णामृत्युप्रदानित्यंकपिलाचभयावहा । रोगात्किंकर्षुरादद्यात्पीतावित्तविनाशिनी । धूम्रमावित्तनाशायभग्नभार्याविनाशिका । सच्छिद्राचत्रिको
 षाचतथाविपमचक्रिका । अर्धचंद्राकृतितर्यातुपूज्यास्तानभवंतिहि । एकचक्रविपयेविशोपत्रस्तत्रैव—एकचक्रेविशेषोस्त्वितंविशेषंतुव
 च्यहम् । शुक्लीलतथारक्तं द्विवर्णचत्रिवर्णकम् । यद्येकचक्रेस्युरेवतेपांसंज्ञानिवोधमे । पुंढरीकः प्रलंबघ्नो रामो वैकुण्ठएवच । विष्वक्सेनइतिब्रह्मन्
 तेषांपूजाफलंशृणु । मोक्षमृत्युंविवादंचदारिद्र्यभक्षवंतथा । पाद्मचाराहयोः—द्वेचैकैद्वारकायास्तुनार्च्यसूर्यद्वयंतथा । विष्णुधर्म—
 चक्रांकमिषुनंपूज्यंनैकंचक्रांकमर्चयेत् । इति ।

तज्जल्लादिमहिमास्कांदे—शालग्रामोद्भवोदेवोयत्रद्वारवर्तीभवः । उभयोः स्नानतोयेनब्रह्महत्यानिवर्तते । हेमाद्रौस्कांदे—कुंकुमं च
 दर्शनंपनैवेधंचफलंजलम् । शालग्रामशिलालसतीर्षकोटिश्रुताधिकम् । पाद्मे—संस्नातः सर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः । शालग्रामशिलातोयैर्योभि
 पेकंममाचरेत् । गौतमांचरीपसंवादे—हरेः स्नानीयशेषंतुजलंयस्योदरेस्थितम् । अंचरीपप्रणम्योच्चैः पादपांसुप्रगृह्यताम् । जन्मप्रभृतिपापा
 नांप्रायश्चित्तंयदीच्छसि । शालग्रामशिलाधारिपापहारिनिषेव्यताम् । येतुद्वादयल्पत्वेतीर्थपानाभ्यानाम्नोजनस्यानीयंतन्मत्वोपवासदिनेश्राद्धादे

ध्यप्रोक्तश्चेच्छंतिभ्राताः । तस्यशरीरशुद्धयर्थत्वात् । गारुडे—जलनयेपांतुलसीविमिश्रपादोदकचक्रशिलासमुद्भवम् । नित्यंनिसंच्यंभुवतेहगा
 ग्रंसर्गेद्रतेधर्महिष्कृतानराः । अगह्निकमदीपे—सूतकेसूतकेवापिआशौचनैवविद्यते । येषांपादोदकंमूर्ध्निग्राशनयेचकुर्वते । अंतकालेपियस्ये
 हदीयतेपादयोर्जलम् । सोपितदतिमासोतिसदाचारैर्धहिष्कृतः । धाराहेविष्णुपूजाप्रकरणे शृद्रंअकृत्य—चरणामृतपानेनसर्वपापक्षयोभवेत् ।
 अत्रकेचिच्छालग्रामोदकमेवग्रालंनचक्रांकोदकमित्याहुः । तन्न । विष्णुपादोदकंयस्यमुखेशिरसिविग्रहे । इतिच्छसिंहपुराणात् । शालग्रा
 मशिलातोयमस्थिचक्रशिलाजलम् । मिश्रितंतत्पिबेद्यस्तुदेहेशिरसिधारयेत् । तस्यचक्रांकितोदेहोभवत्सेवनसंशयः । तीर्थपानचिधिर्गारुडे—
 शालग्रामशिलातोयमपीत्वायस्तुमस्तके । प्रक्षेपणप्रकुर्वीतब्रह्महत्यासंमसृतम् । शालग्रामशिलातीर्थपिबेत्तोर्यंकरेणतु । अज्ञानादैर्द्वंभ्रोक्तज्ञाना
 दन्दंसमापरेत् । विष्णोःपादोदकंपीत्वाकोटिजन्माघनाशनम् । तदेवाष्टगुणंपापंभूमौबिंदुनिपातनात् । भक्तिचंद्रोदये—आयसेचतथाकां
 खेकाष्ठेवालादुकेतथा । उद्धृत्यपादसलिलंकेकृत्वामुखेक्षिपेत् । अदत्त्वातुपिबेत्तोर्यरेवेनरकेवसेत् । करेणतीर्थपानंतत्पानोत्तरंचजलपानंनकार्य
 मित्यर्थः । चित्रपादोदकमग्रहणमुक्तंकाशीखंडे—निःस्पृहाःसोमपायेवैविप्रपादोदपाश्रये । तएतेमस्त्रियाभक्तास्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहाः ।
 अद्वावीजोविप्रपादांबुसिक्तइति । तत्रपूर्वविप्रपादोदकंग्राह्यं ततःशालग्रामशिलोदकमितिशिष्टाः । श्कांदे—कृत्वापादोदकंशंखैवैष्णवानांम
 क्षात्मनाम् । यददातितिलैर्मिश्रंचांद्रायणफलंलेभेत् । ग्रहणमंत्रोदत्तासुधे—अकालमृत्युहरणंसर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णोःपादोदकं
 पीत्वाशिरसाचारयाम्यहम् । इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजरामहृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृताचारलेपूजाविधिः ।

अथवैश्वदेवः । तनाधिकारिणआह पंद्रिकार्यांसंवर्तः—ततःपंचमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः । ततोविवाहानंतरमितिस्मदनपा
 रिजातः । शौरः—पंचयज्ञविधानंचयष्टीयज्ञंनहापयेत् । अद्रस्याप्यधिकारइत्युक्तप्राक् । नास्तिस्त्रीणांघृग्न्यश्नइतियाज्ञचलक्योक्तेः,

नग्रीदुष्टयात्रागुपेतइति आपस्तंबोक्तेश्च क्षीणानाधिकारः । यत्तु स्मृत्यर्थसारे—क्षीयालशकारयेदितितद्विधवापरम् । यदपि स्मृति
सारे—यातकोममचापि पृथक्त्वैश्वदेवंकुर्यादिति । तत्र । भिक्षेणवर्तयेन्नित्यमिति मन्त्रेर्जघ्नाचारिणः पाक्ताभावात् पंचमहायज्ञाधिकारे गृहीति
पदश्रयणाच्च नत्वेनमग्निहवनवलिहरणयोर्निधुंज्यादिति । शौनकः—ह्रातकेनापितत्कार्यपृथक्पाको भवेद्यदि । वानप्रस्थस्याप्यधिकारः ।
अत्र वैश्वदेवमठुलैयथादंडं कुर्यादनधिकइति विशिष्टोक्तेरनग्रेरप्यधिकारः । शौनकः—पुत्रोभ्राताथवापत्नीशिष्योदासो वलिहरेत् । मदनरत्ने-
ऽग्निः—पुत्रोभ्राताथवाऋत्विक्शिष्यश्च श्रुरमातुलाः । पत्नीश्रोत्रिययाज्याश्च दद्यात्सो धलिकर्मणि । प्रतिनिधय इत्यर्थः । अतो बलावेव प्रतिनिधिरिति
मदनरत्ने । बलिपदं वैश्वदेवोपलक्षणमिति पृथ्वीचंद्रः । अन्यैस्तु कारयेदेतानातुरोपि स्पृशन् द्विजः । सूतकाधिस्त्वशुद्धालानकुर्यान्नचका
रयेदिति होमोपीति चंद्रिका । एतत्प्रवासादिपरमिति खंद्रिकाममदनरत्नयोः । ऋत्विक्साहचर्यस्सामिकपरमित्याचारादर्शः । नक्षी
जुष्टयादित्यापस्तंबोक्तेः । पत्नीवलिकुर्यान्नहोममिति पृथ्वीचंद्रः । सायंत्यवस्यसिद्धस्य पत्न्यमंत्रं वलिहरेदिति मनुरस्मृतेरुपलक्षणत्वात्पदया
श्रपिहोमइति पृथ्वीचंद्रः । वस्तुतस्तु सदास्वयंकर्तृकत्वविकल्पः । स्वयंत्वेवैतान्यावद्गृहेयसन् वलिहरेदपि वान्यो ब्राह्मणइति गोभिलोक्तेः ।
निरमेस्तु सदास्वकर्तृकत्वमेवैश्वदेवइत्याचारादर्शः । वौधायनः—भवासंगच्छतोयस्य गृहे कर्तारं न विधत्ते । पंचानां महताभेपां सयज्ञैः सह ग
च्छति । ग्रामे कुस्तेनैतदधदन्नमुपपच्यते । न चेदुत्पद्यते भंतु अग्निरेतान्समापयेत् । मिताक्षरायां नारदः—मातृणामभिभक्तानामेकोयमः
प्रजर्तते । मिगोमतिपमोपि भवेत्तेपां पृथक् पृथक् । चंद्रोदये मरीचिः—वहवः सूर्यदापुत्राः पितुरेकत्रवासिनः । सर्वे स्वादुभृतं कृत्वा ज्येष्ठेनै
वतु परकृतम् । द्रव्येण चाग्निमत्तेन सर्वैरेव कृतं भवेत् । एकपाकेन वसतां पितृदेवद्विजार्चनम् । एकं भवेद्विभक्तानां तदेव त्याग्य गृहे गृहे । आश्वला
यनः—वसतामेकपाकेन त्रिभक्तानामपि प्रभुः । एकस्तु चतुरोयज्ञान्कर्त्वा द्वाग्न्यं सुपूर्वकान् । वाग्यं सुपूर्वकानित्यतद्गुणसंविज्ञानो यदुग्रीहिः ।

अतएव चतुरइत्युक्तम् । एकपाकेनवसतामविभक्तानामितिकथितम् । तत्र अस्यविभक्ताविभक्तससाधारणत्वात् विभक्तानामित्यस्यानुवादकत्वेनसं
 कोचकत्वायोगाच्च अविभक्तेषुसंश्लेष्येकेनापि कृतं तु वेति व्यासोक्तेश्च । अतःपाकैक्यएवाविभक्तानांयज्ञैक्यम् । नचैवंकदाचित्पाकभेदेभ्यो
 दापतिः । वसतामित्येनेन बहुकालिकपाकैक्योक्तेः । यद्येकस्मिन्कुलेन बहुधाग्रपच्येत गृहपतिमहानसदेवतद्वलितं त्रंकुर्वतेति गौर्भिलोक्तेश्च ।
 यत्विभक्तसमात्रप्रकारेणोभिलः—यस्यत्वेपामग्रतोन्नसिद्धेत्सतियुक्तमशौकृत्वाग्रद्वयायदत्वाभुञ्जीतेतितत्कनिष्ठप्रातुःकदाचित्पाकभेदे
 न्येयमिति पृथ्वीचंद्रः । निरुक्तंभोज्यमन्नं । अग्नौकृत्वाहुत्वेत्यर्थः । इदमपिप्रथममन्नसिद्धौज्येष्टेनकृतेवैश्वदेवेपश्चात्कनिष्ठस्यपाकभेदेतेनाहुत्वे
 वभोक्तव्यम् । अयंचान्नग्रक्षेपस्तृष्णीमित्युक्तं चंद्रोदये । देशांतरगमनेपाकभेदेत्वेकपाकेनवासाभावात्पृथग्वैश्वदेवः । अविभक्ताविभक्तावा
 पृथक्पाकाद्विजातयः । कुर्युःपृथक्पृथग्यज्ञान्भोजनात्प्राग्दिनेदिने । इति प्रयोगपारिजातेआश्वलायनोक्तेः । आट्टणामविभक्ता
 नांपृशकोभवेद्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथगितिवाक्यमेतद्विषयकमेव । नचेदंनिर्मूलम् । अन्येतु—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटांड
 प्रमाणकम् । अन्नमग्नौसंप्रहृतकिल्बिपात्तुप्रमुच्यते इतिजीवत्पितृकनिर्णयेकुक्कुटांडप्रमाणाग्रक्षेपइत्याहुः । पाकासाध्येतुजपोपवासादाव
 विभक्तानापृथगधिकारः । पृथगप्येकपाकानांब्रह्मयज्ञोद्विजन्मनां । अग्निहोत्रसुरार्चाचसंध्यामित्यंपृथगभवेदितिप्रयोगपारिजातेआश्व
 लायनोक्तेः । यत्तु—एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनमेकमिति तत्रदेवार्चनवैश्वदेवइतिपृथ्वीचंद्रः । आट्टणामविभक्तानापृथक्पाकोभवे
 द्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथक् । इतिवाक्यमेतद्विषयमेव । नचेदंनिर्मूलम् । एकपाकेनवसतामित्यादिवाक्यनिचयेनविभक्तानामपि
 पाकभेदंपचयज्ञेनानुत्तरविभक्तानामपिपाकभेदंपचयज्ञेभेदोक्तेरन्वययतिरेकाभ्यांपाकभेदस्यैवर्गपचयज्ञाभेदानुष्ठानेप्रयोचकत्वात्पृथ्वीोक्तवचननि
 चययितोपायमाशय । यत्वेकेनापीतितत्पारुषभेदेइतिअयंप्रतीपः । पृथ्यदेवतामृतिभेदेइतिवचनम् ।

अथ वैश्वदेवकालः । तेन निरग्निना नित्यथाद्धोत्तरं सकार्यः । दद्यादहरहः आद्धं ० इत्सु न्त्यवैश्वदेवश्च यद्वैश्वदेवो विधिपूर्वकमिति मनूक्तैः ।
 पितृभ्यो यमनुष्येभ्यो दद्यादहरहर्द्विज इति कालायनेन आद्धोत्तरं मनुष्ययज्ञोक्ते वैश्वदेवोत्तरं नित्यथाद्धमिति पक्षद्वयं चंद्रोदये उत्तरं । आहिता
 ग्निना आद्धात्प्राक्कार्यं दत्तुं मदनरत्ने । आद्धांतरे तु बृद्धं रत्नैः । पितृथाद्धमकृत्वा तु वैश्वदेवं करोत्येति । आसुरंतद्भवे च्छ्राद्धं पिष्ट
 णानोपतिष्ठते । एतदनमिकपरम् । आद्धात्प्रागेव कुर्वीत वैश्वदेवं च सामिकः । एकादशाहिकं मुभन्त्वा तनखेत द्विधीयते इति । एकादशाहिकपदं प्रे
 तश्राद्धोपलक्षणमिति मदनरत्ने यहुचपरिशिष्टे । स्मात्तोमिरनमिश्रामौकरणोत्तरं प्राक्षणविसर्गोत्तरं वा कुर्यात् । आद्यउक्तो हेमाद्रौ
 ब्रह्माण्डे—वैश्वदेवाहुतेरावर्षाग्नाक्षणेन भोजनात् । जुहुयाद्भूतयज्ञादि आद्धं कृत्वा तु तस्मृतम् । भूतयज्ञोचलिः । आद्धं प्रक्रम्य मनुः—ततो गृ
 ह्णतु कुर्यादिति प्रमो व्यवस्थितः । बलिपदं वैश्वदेवोपलक्षणार्थमित्युक्तं । काकादिबलिपरमिति दिवोदासः । विकिरमित्यन्ये । द्विती
 यउक्तो हेमाद्रौ भविष्ये—पितृन्संतर्प्य विधिवद्बलिं दद्याद्विधानतः । वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ग्राहणवाचनम् । बलिये अभिदग्धा इति दी
 यमानम् । तृतीयोऽप्युक्तस्तत्रैव—कृत्वा आद्धं महाबाहो ग्राहणांश्च विगृह्य च । वैश्वदेवादिकं कर्म ततः कुर्यान्नराधिप । एतदनमिपरम् ।
 यदा आद्धं पिष्टुः कश्चित्कर्तुं भिच्छल्यनग्निमान् । वैश्वदेवं तदा कुर्यात्क्रियते आद्धकर्मणि । वृद्धावदौक्षये चान्ते मध्ये जुहुति पार्वणे । एकोद्विष्टतथाचां
 ते वैश्वदेवो निधीयत इति हेमाद्रौ स्मृतिस्मृतिरप्येवं । वृत्तिकृता विसर्जनं तं आद्धमुक्त्वा उच्छेपणं त्विति मनुचाक्यो
 दाहरणाद्धृचानां आद्धांतरे एव वैश्वदेवः । मध्यपक्षस्तु यच्छाखायामुक्तं लच्छाखीयपर इति बोधः । स्मृतिस्मृतिर—बलिकारादयो पितृभ्यस्तु
 त्युक्तत्वाल्लभ्येपां विसर्जनं तै वैश्वदेव इति मे निरे । साम्रितैस्तिरीयाणां तु सर्वत्रादौ वैश्वदेवः । पंचयज्ञाश्चादावंते चेति सुदर्शनभाष्ये दिवोदासी
 ये स्मृतिः—याजुषाः सामगाः पूर्वमग्नये आद्धं तु बहृचाः । अथर्चापाकश्रेणेन वैश्वदेवे विधिः स्मृतः । याजुषतामगौसाग्नी । इतरौ निरग्नी । सर्वशास्त्रि

नामनमिकानामपि प्रागेवेति दिचो दासः । तत्र पिण्डदानात्पूर्ववैश्वदेवपक्षे भिन्नः । पितृपाकात्समुद्भूत्य वैश्वदेवं करोति यः । आसुरं तद्भवेच्छ्राद्धं पितृ-
पांनोपतिष्ठत इति पैठीनसि स्मृततेः । पितृसधयश्चापि ण्डानात् । श्राद्धोत्तरं तु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण च — श्राद्धं निर्वर्त्य विधिवद् वैश्वदेवा-
दिकंततः । कुर्याद्विश्रांततो दद्याद्धंतकारादिकंतत इति पैठीनसि स्मृततेः । द्वितीयस्ततः शब्दः श्राद्धशेषपर इति हेमाद्रिः । नित्यश्रा-
द्धं तु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण वा । ततो नित्यक्रियां कुर्याद्भोजयेचततोऽतिथीन् । पृथक्पाकेन नैत्यमिति हेमाद्रौ मारुतेऽप्यपुराणात् ।
एकादशाहश्राद्धेऽप्युपपत्त्येनैव । एकोदिष्टशेषेण ब्राह्मणेभ्यश्च उत्सृजेदिति देवलोक्तेः । एकोदिष्टमहैकोदिष्टमिति हेमाद्रिः । दार्शवैश्वदेव-
योरेकः पाक इति रूद्ररिहरी । तत्र । पित्रर्थं निर्वर्त्येत्पाकं वैश्वदेवाय भवेच । वैश्वदेवो न पित्रर्थं न दार्शवैश्वदेवो विकम् । दार्शवैश्वदेवो न तद्विकृतयो-
युगादिमन्यादय इति हेमाद्रिः ॥

अथपाकः । सस्यं पण्ड्यावाकार्यः । आश्रमधर्मविरोधेन तदुलान्वाप्रातः पण्ड्यै दद्यात्स्वयं वाधिश्रयेदिति चंद्रिकायां शांखलिङ्गितोक्तेः ।
आपस्तम्बः — आर्याप्रयतार्यैश्वदेवान्नकर्तार इति छंदोगपरिशिष्टे । पत्नीभूतप्रवचने यद्यसंनिहिता भवेत् । रजोरागादिना तत्र कथं कुर्येति या-
जुकाः । महानसेन वा कुर्यात्सर्गतां प्रवाचयेत् । प्रणवाद्यपि वा कुर्यात्कालायायनवचोयथा । श्रातातपः — नैवेद्यार्थं पृथग्भण्डे स्नातापत्नीपचेत्तथा ।
वैश्वदेवायैव न्यसिन्व्यंजनानि पृथक् पृथक् । एकस्मिन्वाप्यशतौ चेत्पूर्वविष्णुनिर्देनम् । वैश्वदेवं ततः शिष्टाह्वासास्यवचनं यथा । विष्णुपदं यजनी-
योपलक्षणमिति शुभ्र-नीचंद्रः । माधवीयेपिनारसिंहकौर्मयोः — पौर्णेये च सुक्तेन ततो विष्णुं समर्चयेत् । वैश्वदेवं ततः कुर्याद्वलिकर्म तथेयम् ।
चंद्रिका माधवभागयतदीकासु चैवं । इदं यद्व्यभिन्नपरम् । तमेव वैश्वदेवं शेषेण कुर्यात्प्राप्त्यं शेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति यत्तु च परिशिष्टात् ।
केचित्सर्वतु पूर्वं दिति मारुतेऽप्यपुराणात् देवजादीनामेकपाक इति हेमाद्रिः । मदनरत्ने तु सर्वेषां पृथक्पाकः । पितृयज्ञमन्यायापृथक्पाकः

इत्युक्तम् । मनुः—यथाहिकेनो रुर्यातगाक्षीकर्मयथाविधि । पंचयज्ञविधानं च पत्तिर्देवं दिनीमपि । काशीखंडे ज्येष्ठम् । मदनरत्ने परि
 शिष्टे—प्रामेदाहिताग्निश्रेत्कदाचिच्छालपर्ययात् । यस्मिन्नग्नीभवेत्पाको वैश्वदेवस्तुतत्रैव । श्रान्तातपः—लौकिकैर्वैदिके वापि हुतोत्सृष्टेज
 लेक्षितौ । वैश्वदेवस्तु कर्तव्यः पंचसूनापनुत्तये । वैदिके स्मार्ते । अग्निसंभवे भूम्यादाविति वृद्धपराशरः । अभावादग्निहोत्रस्य तथाचावसंय
 म्य । यस्मिन्नग्नीपचेदं तत्र होमो विधीयते । सर्वाधानि परमिदमिति चंद्रिका । आपस्तम्बः—औपासने पचने वापद्धिरादैः प्रतिमंत्रं हस्तेन लु
 लुयादिति । पचनः सर्वाधानि परमिदमुक्तं द्वाप्ये अंगिराः—शालाग्नौ तु पचेदं लौकिके वापि नित्यः । माधवीये देवलः—चांडालाग्ने
 रमेव्यापेः सृतिस्त्रमेधकहिंचित् । पतितान्नेद्यतोन्नेद्यैर्ग्रहणं स्मृतम् । अत्रायं निष्कर्षः—आपस्तम्बस्य स्मार्ते लौकिके वापि पापके स्मार्ते एव होम
 मदमात्रे लौकिके । यदृचस्तु पचने लौकिके वापाकः । स्मार्ते पचने लौकिके वा होम इति वृत्तिः । देशांतरस्थितौ वा शाकलहोमः । छंदोगानामप्येवम् ।

स्मार्ते पाकपक्षे विशेषः कर्ममदीये—श्रातर्होमं च निर्धत्यसमुद्धृत्य हुताशनम् । शेषमहानसे कृत्वा तत्र पाकं समाचारेत् । तमग्निं पुनराह
 ल्य शालाग्नौ वै निक्षिपेत् । ततोऽस्मिन् वैश्वदेवादिकर्मकुर्यादतं द्रितः । गृध्रेण वैश्वदेवो लौकिकेऽग्नौ कार्य इत्यपरार्कमेधातिथिः—शूद्राचारश्चि
 रोमणौ तु वैवर्णि कानामग्न्यभावे जलोदेरुत्कृत्वा च्छद्रस्यापि जलादावित्युक्तम् । एतस्मायं श्रातश्चकार्यम् । सायं श्रातर्वैश्वदेवः कर्तव्यो बलिकर्म च ।
 अनश्रताग्निमतमन्यथा किल्बिषीभयेदिति चंद्रिकायां कात्यायनोक्तेः । श्रातः शुब्दो मध्याह्नपरः । पूर्वाह्नो वैश्वदेवानां मध्याह्नो मनुष्याणां मि
 निक्षुनेः । अनश्रताग्नीस्युक्तेरेकादश्यादावपि कंचेदं कार्यमिति नारायणवृत्तिः । इदमपि बहुचरम् । अन्येषां तु तंडुलादिना तदभावे ज
 लेन । न गेदुत्सपतेनंतु अद्विरेतान्समापयेदिति बोधायनोक्तेः । दधिघृतादितु बहुचान्यपरम् । पक्वाभावे प्रवासो च तंडुलानोपधीं स्तथा । दद्या
 रथिगृतां पाणिं कंदगुलफलानि च । योजयेत्स्वयञ्चादौ जले वापसुखाजलमिति चंद्रोदये वचनात् । पक्वाभावा इति शुद्धोपवासपरमिति चंद्रोदयः ।

शुद्धलघनेनैश्वदेवादिनकार्यम् । आमंशुद्रस्सयत्किचिच्छ्रद्धिकं प्रतिगृह्यते । तत्सर्वभोजनायालंनित्येनैमित्तिकेनचेतिषट्त्रिंशन्मतात् ।
 शुद्धपराशरः—शुद्ध्यात्सर्पिपाभ्यक्तंगव्येनपयसापिवा । क्रीतेनगोविकारेणतिलतैलेनवापुनः । संग्रोक्ष्यपयसावापिनानक्तंजुहुयादपि ।
 अरेहायवगोधूमशालयोहवनीयकाः । इति ।

चैश्वदेचेनिपिद्धद्रव्यमुक्तंकाशीखंडे—निष्पावान्कोद्रवान्पाप्मान्कलायांश्चणकांस्त्यजेत् । तैलपकंचपक्वान्नसर्वलवणयुक्त्यजेत् ।
 आदकीचमसूतंश्वर्तुलान्धदरांस्तथा । युक्तशेषपर्युपित्तैश्वदेवेविवर्जयेत् । निष्पावा वहाः । आपस्तंबः—नक्षारलवणहोमोविघते
 तथापराजसंस्पृश्येति । क्षारलवणमूपरलवणमितिकल्पतरुः । व्यासः—शुद्ध्यात्सर्पिपाभ्यक्तैलक्षारविवर्जितम् । क्षाराश्चाग्नेये—
 तिलमुद्रास्तेऽश्विन्यंससेगोधूमकोद्रवौ । चीनकंदेवधान्यंचशमीधान्यंतथार्गेयंमूलक्षारगणःस्यूतः । जुहुयाब्जंजनक्षारवर्ज्यं
 मत्तंहुताशने । व्यंजननिपेधोहविःपरःकेवलव्यंजनपरोवा । हविष्यव्यंजनान्वितैःपूर्वोक्तैः । चीनकं कलायः । चतुर्विंशतिमते—
 पयोदधिघृतैःकुर्यादैश्वदेवंछुवेणतु । हस्तेनाज्जादिभिःकुर्यादद्रिंरंजलिनाजले । अन्नमूसंस्कारादिनभवतीतिवृत्तिःकर्कश्च । मार्कंडेये—
 सप्तलयेत्ततोवह्निदद्याच्छाहुतयःकृमात् । हविःपरिमाणमुक्तंप्राक् । चंद्रोदयेस्मृतिः—उत्तानेनतुहस्तेनअंगुष्ठोत्तरेणपीडितम् । सह
 तांगुलिपाणिस्तुवाग्यतोशुद्ध्याद्धविः । बह्वचपरिशिष्टे—नात्रपांक्तंत्रंसिंहहविष्यमंधिश्रित्याद्भिःप्रोक्ष्योदगुद्रास्माग्नेःप्रत्यग्रदर्शेषुनिधायस
 व्यपाणितलंद्वेयेन्यससकृदवायशुद्ध्यादतेचपरिसमुद्वापर्युक्ष्यपर्युद्धनोक्षेणअपिवानकुर्वतीति । शौनकः—प्रियाविभज्यसिद्धांत्रिःप्रो

१ पाठनेत्रम्याचदिरित्यादि । २ अधिश्रित्याग्नेयादिरित्या ।

द्वयपुतःस्थितम् । काशीखंडे—पृष्टोदिवीतिमंत्रेण्युक्षणमथाचरेत् । एषोहिदेवमंत्रेणकुर्याद्वह्निं चतुर्मुखम् । तथादेवकृतस्याद्यालुहु
याचपडाहुतीः । यमायतूष्णीमेकां चतयास्विष्टकृदाहुतिम् । अग्निः—सामिकः पितृयज्ञाद्यादलिकर्मसमाचरेत् । अनग्निर्हुतयोगेणवर्लिका
कचलिहरेत् । नरयज्ञादतेनास्तिनरमेस्तुमहामरः । हुत्वाकाकबलिरेव । चसिष्ठः—अनग्निकस्तुयोविप्रः सोऽनंब्याहृतिभिः स्वयम् ।
हुत्वाशाकलमंत्रैश्चशिष्टाहुतबलिहरेत् । न्यासः—शाकलेनविधानेनलुहुयाह्नौकिंकेऽनले । ध्यस्ताभिश्चब्याहृतिभिः समस्ताभिस्ततः परम् ।
पद्भिर्देवपृतसेतिमंत्रवद्विर्यथाक्रमम् । अयंविधिः कातीयपरइतिकेचित् । निरग्रेपितस्वसूत्रोक्तएवहोमः । जयंतकृष्णभट्टीययोस्तुव्या
हृतिभिर्यस्तसमस्ताभिर्जुहुयादित्युक्तम् । मनुः—वैश्वदेवस्यसिद्धस्यगृध्रेद्यौविधिपूर्वकम् । अभ्यः कुर्यादेवताभ्योब्राह्मणोहोममन्वहम् ।
अग्नेः सोमस्यचैवादीतयोर्धैर्वसमस्तयोः । विश्वेषांचैवदेवानां धन्वंतरयएवच । कुह्वैचैवानुमलैचप्रजापतयएवच । सहधावापृथिव्योऽथतथा
स्विष्टकृदाहुतिः । विष्णुपुराणे—अपूर्वमग्निदोवंचकुर्यात्प्राग्ब्रह्मणेततः । प्रजापतिसमुद्दिश्यदद्यादाहुतिमादरात् । गृध्रेभ्यः कश्यपा
यायततोनुमतयेरुमात् । अयमेववैश्वदेवः शुद्रसेतिशूद्राचारशिरोमणिः । मनुक्तइतिकौमुदीराघवानंदत्तीर्थीच । शूद्रस्यशाक
लमंत्रोक्तेदेवतानामाहोमइतिगोविंदराजः । पाकयज्ञैः स्वयंयजेतेत्येकेइतिगौतमोक्तेः स्वयंकरणविकल्पः शूद्रसेतिहरिहरः । पाकयज्ञाः
प्रयोगगपारिजातेहेमाद्रीच । आसुरेभ्यः प्रहीणेभ्यः शिशुभ्योयज्ञदीयते । वैश्वदेवंतत्कुर्याच्छ्राद्धार्थयज्ञपच्यते । इति ।

अथभूतयज्ञः । मनुः—एवंसम्यग्वह्निर्हुत्वासर्वदिक्षुप्रदक्षिणम् । इंद्रांतकाप्पतीदुभ्यः सानुगेभ्योबलिहरेत् । मरुद्भ्यइतितुद्रारिहरेद
प्सद्भ्यइत्यपि । वनस्पतिभ्यइत्येवंमुसलोदुखलेहरेत् । उच्छीर्षकेथ्रैकुर्याद्भद्रकाल्यैतुपादतः । ब्रह्मवास्तोष्पतिभ्यांतुवास्तुमध्येबलिहरेत् ।

१ संवत्तमितिपठ. । २ अग्नीरोमान्याभिति । ३ अमयेस्विष्टकृतेसाहेति ।

विभेद्यभेदेवेभ्योबलिमाकाशउत्क्षिपेत् । दिवाचारिभ्योनक्तंतुनक्तचारिभ्यएवच । शुष्वास्तुनिरुधीतधलिंसर्वानुगतये । पितृभ्योषलिशेषंतुस
 र्वदक्षिणतोदरेत् । शुनांचपतितानांचषपांषारोगिणाम् । कायसानांरुमीणांचशनकैर्निक्षिपेदुवि । सायत्वन्नस्यसिद्धसपश्यमंगंमर्लिहरेत् ।
 वैश्वदेवहिनामैतत्सायश्रूतविधीयते । यजमानतत्सुग्रादीनामसन्निधौपत्नीबर्लिहरेदितिकल्पतरुः । दंडचयुसलोत्तरलयोः । गुसलोत्तरालेक्षि
 स्नातौकोबलिरितिस्वयंनारायणः । युक्तचैतदेवलाघवात् । गुसलोत्तरबलोद्देश्यत्वात्प्रत्युद्देश्यबलिक्षेपविधेर्विद्वयमितिमेधातिथिः ।
 उत्तरुत्तरत्वेरुवचननिर्देशादितेतरयोगः । द्वाद्विवचनापत्तेः समादादद्वाश्रयणेनमुसलुक्तुत्तरलमितिवा समासाश्रयणेनयुसलयुक्तुत्तर
 समित्येकत्वम् । उर्ध्वर्षिक शय्याशिरःयास्तुशिरोवा । पादतः शय्यायाधास्तोर्वा । शुष्वास्तूरिर्यदृहमितिमेधातिथिः । पश्चाद्गृहकाश्री
 मंडे । निर्जेतनोदकांततुपायन्यां (१) यक्ष्मणेर्पेयत् । कात्यायनः—अयुर्व्यैनमइत्येवंबलिदानविधीयते । स्वपाकारःपितृणांचएत
 कारोचूणांकृतः । नारायणघृत्तौतुबलिदानेस्वाहाकारउक्तः । नेत्याशार्कः । शुद्धसवगइत्येव । आशार्क—स्वपाकारेणनिनयेतिप्रत्यय
 निमतमसदा । तदप्येकेनमस्कारकुर्वतेनेतिगीतम् । तत्रनेत्यर्थः । मार्कंडेये—स्वधानमइतिब्रुवत्वापितृभ्यश्चापिदक्षिणे । हुतावशेषमन्नंये
 तोयदयापयाविधि । चिच्छुपुराणे—तच्छेषमणिकेष्टृष्वीपर्जन्याद्भ्यःक्षिपेत्ततः । द्वारेधातुर्भिधातुश्रममध्येचघ्राण.क्षिपेत् । शुद्धम्यपुरुषने
 चदिग्देवानांचमेष्टु । इंद्रायधर्मराजायवरुणायतथेदये । आच्यदिपुत्रुयोदद्याद्भुतशेषेणामकंबलिम् । प्राशुत्तरेचदिग्भागेभ्यन्वतरिबर्लिभुभः ।
 चायप्यांतायेमेदिशुसमस्तामुततोदिशम् । ब्रह्मणेचांतरिक्षायवायवेचक्षिपेद्वलिम् । निग्नेदेवानिश्चगूतांस्ततोर्विश्चपतीन्पितृन् । यक्ष्माणंचसमुप्ति
 रययत्तिदयाजेश्वर । ततोन्त्यदन्नमादायमृमिभागेशुचीबुध । दद्यादशेषमभूतेभ्य म्येच्छयातल्पमाहितः । देवामनुया.पश्वोययांसिसिद्धाश्वय
 क्षोरगदैत्यमंथाः । प्रेताःपिशुचान्तरा समस्तायेचान्नमिच्छतिमयाप्रदत्तम् । विपीलिक्ता ऋषयस्तगतापाशुमुश्रिता ऋग्निबंधमन्त्राः । प्रयांज

तेतृप्तिमिदमयास्तेभ्योविष्टं सुखिनोगवंतु । येषांनमातानपितानवंधुर्नचाद्यसिद्धिर्नतथान्यदस्ति । तस्मादहंभूतनिकायभूतमंत्रंययच्छामिभ
वायेतेषाम् । चतुर्दशोभूतगणोपियस्तुतत्रस्थितायेखिलभूतसंघाः । तत्सर्वमंत्रं हिमयाविष्टतेषामिदंतेमुदितामवंतु । इत्युचार्यनरोदद्यादत्रं
श्रद्धासमन्वितः । सुविमलोपकारायगृहीतसर्वाश्रयोयतः । श्चचांडालविहंगानांमुविदधास्तोनरः । येधान्येषपतिताःकेचिदपुत्राभुविमानवाः ।
इदमेवचलिदानंशुद्रसेत्सुकंशुद्राचारशिरोमणौस्मृत्तिकौमुद्यांच ।

चलिदेशसंस्कारः । आपस्तंबः—वलीनांदेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिमृज्याबोध्यन्युप्यचेति । छंदोगपरिशिष्टे—नावराध्याबलयो
भवंतिमहामार्जारश्रवणप्रमाणात् । एकत्रचेदविकृष्टाभवंतिइतरेतरमसंस्तुक्ताश्चेदिति । नानास्थानेबलिदानासंभवे अविकृष्टा अव्यवहिताः ।
शौनकः—यदरीफलमावाह्नमंगुल्यग्नौर्विनिक्षिपेत् । चलिहरणेचिशोपोयहृचपरिशिष्टे—अथगृहबलिदेवतानांकीर्तयिष्यामोयत्र
यत्रवसंतिताः । द्वारेणितामहंविद्यालक्ष्मीकेतुउमापतिम् । आग्नेयामिलेग्रदर्शनात् द्वारे ग्रान्याम् । आग्नेय्यांबलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ।
नैऋत्यांस्कंदचरुणौसोमंसूर्यंचपद्मिमे । वायव्यामश्विनौ । वसवःसौम्यां । रुद्रईशान्यां । नैऋत्यांस्कंदं । वरुणसोमौपद्मिमे । सूर्योवायव्यामि
त्यर्थः । नक्षत्रेदुग्गहाःपूर्वादिशमाश्रिताः । गृहमभ्येवब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्बुद्धिःश्रीःकीर्तिरिति प्रदक्षिणंब्रह्मणःप्रागादिदिक्षिवत्सर्थः । निष्क्रम्य
गृहनिवेशनात्प्राशुखःप्रोक्ष्यवलींनिनयेत् । निवेशंगमुत्पगृहम् । ऐंद्रवारुणवायव्यायाम्यवैर्नैऋतास्तथा । तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडं
मयार्पितम् । इत्तिकाकचलिः । द्वौशानौश्यामशवलौवैवस्वतल्लोलोद्भवौ । ताम्यांपिंडंप्रयच्छामिसातोभेतावहिसकावितिश्वचलिः । येमू
ताःप्रचरंतिदिवानक्तंचलिमिच्छंतोविदुरस्यप्रेष्ठाः । तेभ्योचलिपुष्टिकाभोददामिमयिपुष्टिपुष्टिपतिर्दाल्वितिभूतचलिः । प्रक्षाल्यपाणिपादौ
गृहंप्रविश्यलपेत् शंतापृथिवीशिवमंतरिक्षंवौनोदेव्यभयनोअस्तु । शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःपरिपांतुसर्वतःशान्तिः ३ ॥

अनेकेचित्बलिहरणेनत्यागोहरणमात्रोक्तेः यजतिब्रह्मोतिचोदितत्वाभावाच्च । अन्यथातर्पणेत्यागापत्तेरित्याहुः । तन्न । सूक्तवाककरणत्वा
न्यानुपपत्त्याहतेर्यागकल्पवन्मन्वादिर्ब्रह्मादिषु चतुर्थो निर्देशान्यथानुपपत्त्यावत्रापिहतेर्यागार्थत्वौचित्यात् । इति ॥

यलिहरणभेदानाह शौनकः—चक्राकारमथाष्टाङ्कुर्यादग्निमपीपतः । आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रविद्यापशूतपि । कामश्रीधर्ममोक्षार्थचक्राकारं
बलिहरेत् । पंचस्तेषुविप्राणांमुल्याचक्राकृतिर्भवेत् । बहुचानानाकारोमुख्यइतिकृष्णभट्टीयेजयंतवृत्तौनारायणवृत्तौच । यतु व्यज
नाकारं बलिमापलंबाहरंतितत्रमूलंमुग्यम् । पृथ्वीचंद्रोदये—अनुदृत्यबलीनश्रन्प्राणायामान्यडाचरेत् । स्वयमुद्धरणेचैवप्राजापत्यंसमाच
रेत् । बलिप्रतिपत्तिमाहकात्यायनः—पिंडवचपश्चिमाग्रातिपत्तिरिति । यथापिंडप्रतिपत्तिर्गोजविप्राभ्यंबुपुतथाश्वादिवलिभिन्नबलीनामि
त्यर्थः । चंद्रिकायांकात्यायनः—वैश्वदेवंचपिभ्यंचबलिमग्नौविनिक्षिपेत् । शेषंभूतबलेर्विप्रस्त्यक्त्वाकाकचलेःसमम् । अग्निस्मृतौ—
वैश्वदेवचलेःशेषंनाश्रीयाद्ब्राह्मणोऽगृही । काकादिभ्यस्तुतदेयंविभ्रेभ्योवाविशेषतः । इति ।

अथपितृयज्ञः । सदेधाबलिहरणरूपोनित्यश्राद्धरूपश्च । श्राद्धंवापितृयज्ञःस्यात्पित्र्योबलिरथापिवेतिकात्यायनोक्तेः । द्विविधोपिव
त्युत्तरकाकचलेःपूर्वकार्यः । मृतयज्ञस्त्वयंनित्यःसायंग्रातर्यथाविधि । एकंतुभोजयेद्विप्रंपितृनुहिरययत्नतः । पूजयेदतिथिर्निर्वाणमस्येदच्येत्तथेति
कीर्मात् । मृतयज्ञस्तथाश्राद्धंनित्यंत्वतिथितर्पणम् । ऋषेणोनकर्तव्यंस्वाध्यायाध्ययनंतथेति शातातपोक्तेः । अदत्त्वावायसबलिनि
त्यश्राद्धंसमाचरेदितिकाशीखंडाच्च । वसिष्ठेनतु मनुष्ययज्ञोत्तरंश्राद्धमुक्तं—धोत्रियायाग्रंदत्त्वाब्रह्मचारिणेचानंतरंपितृभ्योदद्यादिति ।
एतद्वत्पुतरंश्रोत्रियादेरुपस्थितावित्याचारादर्शः । मनुस्मृतौ वैश्वदेवात्पृथ्वीनित्यश्राद्धमुक्तम् । श्रुतीनु देवयज्ञ पितृयज्ञोन्मत्तयज्ञोऽमृ

व्ययज्ञोपस्यज्ञइतिप्रमउक्तः । अपवर्गेतुसर्वत्रनित्यमेवप्रकीर्तितमितिशातातपोक्तेः, वैश्वदेवोत्तंसंनित्यश्राद्धमितिगोविंदराजः ।

अथनित्यश्राद्धम् । मनुः—दद्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येभ्योदेकेनवा । पयोमूलफलैर्वापिपितृभ्यःप्रीतिमावहन् । कात्यायनेनतर्पणेनापिनित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता पितृयज्ञस्तुतर्पणमिति । बौधायनोपि अपिवाअपस्तस्यितृयज्ञइति । अत्रतुल्यवद्विकल्पइतिकर्कः । शक्ताशक्तविपयत्वेनव्यवस्थेतिपित्र्यचलिनित्यश्राद्धयोःसमुच्चयः मनुमार्कण्डेयपुराणाद्विष्णुमयोर्नित्यत्वावगतेरित्युक्तंमदनरत्ने । प्रयोगपारिजातेतुपित्र्यचलेदैवपित्र्यर्धत्वान्नित्यश्राद्धसमनुव्यपित्र्यर्धत्वाद्बुभयोःसमुच्चयउक्तः । तत्र । देवताभेदेमानाभावात् । नारायणवृत्तिकृत्तुवहृचाणांपित्र्यचलिनैवनित्यश्राद्धसिद्धिमाह । तदयमर्थः—शक्तस्यनित्यश्राद्धंबलिश्च । श्राद्धाशक्ताबुद्धतान्नदगंबलिश्च । तदसंसेवबलिमात्रं । उद्धृतान्नप्रतिपत्तिश्चकौर्मै—उद्धृतवायथाशक्तिकिंचिदन्नसमाहितः । वेदतत्त्वार्थविदुषेद्विजायैवोपादयेत् । पितृयवलेर्नित्यश्राद्धत्वेतत्रगोत्राद्युच्चारोपिभवति । येषांतुपित्र्यचलौस्वपापितृभ्यइतिमन्त्रान्नागतंतेपांनगोत्राद्युच्चारःमन्त्रानर्थक्यापत्तेः । नित्यश्राद्धंचअमादौप्रसंगसिद्धेःपृथङ्कार्यम् । नित्यश्राद्धंनकुर्वीतप्रसंगाद्यत्रसिध्यति । श्राद्धांतरेकृतेन्यत्रनित्यत्वात्तत्रहापयेदितिहेमाद्रौनागारखंडात् । यत्रद्रव्यकर्त्रेक्ये । अन्यत्रतदभावे । श्राद्धंकृत्वातुतस्यैवपुनःश्राद्धंनतद्धिने । नैमित्तिकंतुकर्तव्यंनिमित्तानुक्रमोदयमितिजाचालिस्मृतेश्च । त्रिस्यलीसेतौतु—आमेनेहेमावातीर्धश्राद्धेकृतेनित्यश्राद्धंपृथक् । तस्यपक्वद्रव्यकत्वनियमात् । यत्तुनांदीमुखतीर्थश्राद्धाभ्यांनित्यश्राद्धस्यसिद्धिरितिहेमाद्रिरूचेतत्तीर्थश्राद्धस्याच्चेनकरणेज्यमित्याहुर्भट्टपादाः । अस्यदिवाकरणेलेपःरात्रौश्राद्धंनकुर्वीतितिवचनात्किंतुप्रायश्चित्तमेवेत्युक्तंमदनरत्नेगोविंदार्णेचप्रयोगपारिजातेच । अत्रकेचित्—नित्यश्राद्धंरात्रावधिकार्यम् । दिवोदितानीत्यादिचृहन्नारदीयात् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिचंद्रोदयेसंप्रहाच । नचैवंदार्शिकाद्यपिरात्रौसादितिवाच्यम् । तिथिसंबंधित्वेनदिवासंबंधित्वादित्याहुः । प्रांचाअप्येवम् । तच्च ।—संध्यारात्र्योर्नकर्त

येत् । यावेवाजेइतिमन्त्रविशिष्टविसर्जननिषेधो न केवलस्य नमस्कारैर्विसर्जयेदिति पूर्वमुक्तेरिति आह्वहेमाद्रिः । आसनादित्वोक्तेर्न पाद्यमिति स एव । किंपिदत्वेतिकाकिन्यादक्षिणामितिकल्पतरुः । यत्तु दानहेमाद्रौ—सुवर्णरजतं तत्र तदुल्लाधान्यमेव च । नित्यश्राद्धदेवपूजासर्वमेतददक्षिणमिति । यदपि च्यासः—तत्तु पादपुरुषज्ञेयदक्षिणापि षडवर्जितमिति । यदप्यपरांके प्रचेताः—नावाहनादौ करणेन पिडानां विसर्जनम् । अनुव्रज्योदक्षिणाचित्रिम्यश्रातिधिकल्पनमिति । तत्र दक्षिणाभावो द्विजानुपवेशनपक्षइति पृथ्वीचंद्रः । त्रिभ्योधिकस्य न नित्यश्राद्धे भोजनं किंत्वतिथिकल्पमित्यर्थः । पण्मुख्याइति दिवोदासः । दक्षिणाविकल्पइति मदनरत्ने मात्स्ये—यद्येकभोजयेद्द्विप्रत्रीनुद्दिश्य पितृंस्तथा । छंदोगपरिशिष्टे च—एकमप्याशयेद्द्विप्रत्र्यर्थं पांचयज्ञिके । शौनकः—आर्चव्रजपेन्मंत्रं दशवारं सदा बुधः । नित्यश्राद्धं यदान्यूनं कुरुते नानसंशयः । नित्यश्राद्धाश्च तौ मनुः—मिक्षां वासुष्कलं वा पिहंत कारमथापि वा । असंभवे सदा दद्यादुदपात्रमपि द्विजे । इति ।

अथ प्रयोगः । आचम्य प्राणानायाग्यापवित्रः पवित्रो वेति पुडरीकाक्षं स्मृत्वा गायत्रीं पठित्वा प्राञ्जुल्लो देशकालौ संकीर्त्य दक्षिणासुखः प्राचीना वीती सव्यं जान्वा न्यास्मस्ति नृपितामहं प्रपितामहं भूषणामभुक्तं शर्मणामभुक्तं गोत्राणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां सपत्नीकानां मातामहानां चैव विधानान्नित्यश्राद्धमहं करिष्ये इति सकल्प्य सकल्योत्तरमपसव्यादीति पृथ्वीचंद्रः । पित्रादीनां मातामहादीनां चेदमासनमिति द्विगुणभुशंकुशं वामतो दत्त्वा गंधादिदत्त्वा मण्डले निहितं भस्मादिनावेष्ट्य परिविव्य गायत्र्या न्युक्ष्य पात्रमालभ्य पृथिवीतइति पठित्वेदविष्णुरिति पचभिर्द्विजांगुष्ठहविषिनिवेश्य वामेन पाणिना पात्रमालभ्य नामगोत्रोच्चारणपूर्वंपित्रादिभ्यः सपत्नीकेभ्य इदमन्नयथाशक्तिसोपस्करममृत रूपेण स्वाधासंपद्यतां कव्यं नममेतित्यजेत् । एवं मातामहेभ्योपि । कल्पतरुरप्येवम् । त्रेधा विभज्या चंयुष्मभ्यं नमइति विशेषमाह । इदमन्नतु ग्यस्वधेति प्रत्येकं पद्भ्यो नमः पितृभ्य इति पद्भ्यः सकृद्वा त्यजेदिति श्रीदत्तः । गायत्रीमध्वित्तिजपित्वा पोशनं दत्त्वा गायत्रीं पठित्वा भोजनोत्तरं तृप्तान् पृष्टोत्तराचमनं दत्त्वा सुप्रोक्षितादिकृत्वा दक्षिणां दत्त्वा अ

दत्तावाचिसर्जयेत् । भोक्त्रभावेर्वाभिक्षवगोभ्योवादघात् असतीति चेदित्युक्ते सहाश्रवं नमुल्यम् इति निलश्राद्धम् ।

अथ मनुष्ययज्ञः । सचमनुष्यभोजनात्मकः । यन्मनुष्येभ्यो ददातीत्याश्वलायनसत्रात् । नियुज्यैकमनेकं वा श्रोत्रियं ग्राश्रुद्धं सदा । निवीतीतद्व्रतमनाऋषीन्ध्यायनमाहितः इति चंद्रिकायां नारायणोक्तः । ऋषीन् सनकादीन्मनुष्यान् । तत्राप्यतिथिभोजनं मुख्यम् । यत्तयाज्ञवल्क्यः—भोजयेच्चागतान्काले सखिसंबंधिचांधवानिति तदतिथेर्भोजनोत्तरमपि पंक्तौ सख्यादयो भोज्या इत्येतदर्थः । मनुष्ययज्ञार्थमिति भोजयेदित्यापस्तंबपरिधिष्ठात् । पितृभ्यो दद्यात्ततो तिथीन्भोजयेदिति वसिष्ठस्मृतौ नित्यश्राद्धोत्तरं मनुष्ययज्ञ इत्याचारादर्शः । कल्पतरौ मदनरत्नैवम् । नित्यश्राद्धात्पूर्वमनुष्ययज्ञ इति दिवोदासः । अतिथ्यभावेन्येनापि ब्राह्मणेन मनुष्ययज्ञसिद्धिः । अहरहर्ब्राह्मणेभ्यो दद्यान्मूलफलशोकेभ्योऽप्येवंमनुष्ययज्ञमाप्नोतीति यौचायनोक्तः । तत्राशुक्तौ चंद्रिकायां नारायणः—अशक्ता वन्नमुद्धं लहंतैत्येवं प्रकल्पयेत् इति ॥ यत्किंचिन्मनुष्यभोजनेन हंतं कारादिना वा कृते पितृभ्यो यज्ञेऽतिथिभोजनमावश्यकम्—अतिथिर्गृह्मण्येत्यस्य संप्रति निवर्तते । असंस्कृतो निराशश्च सद्यो हंतितत्कुलमिति माधवीये देवलोक्तः । विष्णुपुराणे—ततो गोदोहमात्रं वैकालं तिष्ठेद्गङ्गणे । अतिथिग्रहणार्थाय तदूर्ध्वं वायेच्छया । अतिथितत्र संश्रंसं पूजयेत्स्वागतादिना । अतिथिलक्षणं व्यासः—मुहुर्तस्याष्टमं भागमुद्वीक्ष्यो ह्यतिथिर्मवेत् । दूरावोपगतं श्रांतं वैश्वदेव उपस्थितम् । अतिथितं विजानीया श्रान्तिथिः पूर्वमागतः । मनुः—एकरात्रं तु निवसन्नतिथिं ब्रह्मणः स्मृतः । नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं सांगतिकं तथा । उपस्थितं गृहे विधाद्धार्यायैत्राग्रयोपि च । शान्तातपः—अर्चितं तमना हूतं देशकाल उपस्थितम् । अतिथितं विजानीयान्नातिथिः पूर्वमागतः । यमः—तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे त्यक्ता येन महात्मना । सोऽतिथिः सर्वभूतानां शिपानग्न्याग तान्निदुः । त्रतीयतिर्वैकरात्रं निवसन्ननुच्यतेऽतिथिः । श्राद्धहेमाद्रौ शान्तातपः—प्रियो वायदिवा द्वेभ्यो मूर्खः पंडित एव वा । ग्रासस्तु वैश्वदे

वांतेसोऽतिशिःस्वर्गसंक्रमः । चंद्रोदयेपाद्यो—देशनामकुलंविधांशुद्वायोऽन्नप्रयच्छति । नसतत्फलमावाप्नोतिदत्त्वास्वर्गनगच्छति । मनुः—
 ब्राह्मणस्यनत्वतिधिर्गृहेराजन्यउच्यते । वैश्यःशूद्रःसखाचैवज्ञातयोगुरेवच । यदित्वतिधिवर्मेणक्षत्रियोगृहमाव्रजेत् । भुक्तवत्सुचवि
 त्रेपुक्तांतमपिभोजयेत् । वैश्यशूद्रावपिप्राप्तौकुटुबेतिधिमिणौ । काममिच्छया नत्ववश्यं । कुटुबेतद्वदितिगृहे नप्रवासादौ । आपस्तंबः—
 शूद्रमभ्यागतंकर्मणिनियुंज्यादथास्मिदद्यादाहत्यातिथिवच्छूद्रंपूजयेत्युरिति । राजकुलं स्वस्वामिगृहम् । पूजामंत्रमाहपरा
 शरः—अतिपेडमरदेहस्त्वमुत्तारार्थमिहागतः । संसारपंकममंमामुद्धरस्वाधनाशन । अतिथिवहुत्वेविशेषमाहतुर्वोधायनशंखौ—ब्राह्मणक्ष
 नियदिदशूद्रानभ्यागतान्यथाशक्त्यापूजयद्यदिवहूनांनशक्नुयादेकस्मैगुणवतेदद्याद्योवाप्रथममागतः स्याच्छ्रोत्रियस्तस्माद्विति । आपस्तंबः—
 अतिथिनिराकृत्योपोव्यथोभूतेययामनसंतर्पयित्वाससाधयेदिति । संसाधयेत्येवमेतत् । पराशरः—यतिश्चब्रह्मचारीचपकात्रस्वामिनाधुभौ ।
 तयोरन्नमदत्वातुशुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । दद्याच्चभिक्षानितयपरित्रादब्रह्मचारिणाम् । इच्छयावाततोदद्याद्भिभवेसत्यवारितम् । कौर्मै—भिक्षां
 यभिक्षेदद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे । भिक्षूनाहव्यासः—ब्रह्मचारीयतिश्चैवविद्यार्थीगुरुपुत्रकः । अध्वगःक्षीणवृत्तिश्चपेदेतेभिक्षुकाःसृताः ।
 वैश्वदेवात्पूर्वप्येतेपूज्याः । अकृतेवैश्वदेवेतुभिक्षुकेगृहमागते । वैश्वदेवाथमुद्धृत्यभिक्षांदत्त्वाविसर्जयेत् । वैश्वदेवकृतंदोषंशक्तोभिक्षुर्व्यपोहितुम् ।
 नतुभिक्षुकृतंदोषवैश्वदेवोव्यपोहतीतिव्यासोक्तेः । चंद्रोदयेयातातपः—ग्रासमात्राभवेद्विधाचतुर्ग्रासंतुपुष्कलम् । पुष्कलानिचचत्वा
 रिहंतकारःप्रकीर्तितः । मदनरक्षेप्रकारंतरम्—ग्रासमात्राभवेद्विधाअग्रग्रासचतुष्टयम् । अग्रंचतुर्गुणीकृत्यहंतकारोविधीयते । मयूरंडप्रमा
 णोग्रासदतिभिताक्षरा । गौतमस्तु—ग्रासप्रमाणस्याविकारेणेति । कुकुटांडाद्रांमलकप्रमाणमप्युक्तंस्मृतंते । यातातपेनप्रकारंतरगु

तम् । यावन्मात्राशुनोवासादुताशीक्षातकोद्धिजः । तस्मान्नसर्चतुर्भोगंहतकारंविदुर्बुधाः । द्रुतकारादिदानंयुष्यभोजनेकृतेपिनित्यमितिकेचित् ।
मनुष्यभोजनाशक्ताविलम्बे । ब्राह्मे—यःपात्रपूर्णमिक्षांयतिभ्यःसंप्रयच्छति । विमुक्तःसर्वपापेभ्योनासीदुर्गतिमाशुयात् । व्यासः—
यतिहस्तेजलंदद्याद्भिक्षंदद्यात्पुनर्जलम् । तद्भिक्षंमेरुणातुल्यतज्जलंसागरोपमम् । पाखंडेभ्योपिभिक्षांदद्यादित्युक्तंचंद्रोदयेब्राह्मे—तेभ्योदेयं
गृह्णाद्दधिरिति । विष्णुः—भिक्षुकाभावेऽन्नंभोग्योदद्यादन्नौवाक्षिमेदिति । प्रोपित्तमर्तुकायाःपराशरः—भार्याभोजनवेलायांभिक्षाःसप्ता

वर्षं च वा । दत्त्वाशेषंमश्रीयात्सायंसाभृत्यकैःसह ॥

अथभोगोव्यासः । सचशिष्टाचारात्पंचयज्ञोत्तरमितिमदनरत्ने । प्रभासखंडे—तृणाच्चावपरगावःकर्तव्याभक्तितोऽन्वहम् । अकृत्वास्त
यमाहारंकुर्वन्प्राप्नोतिदुर्गतिम् । आरमाहारप्रमाणेनप्रत्यहंगोपुदीयते । आत्माहारप्रमाणाद्वाशक्तौचंद्रोदयेब्रह्माण्डे—सौरभेय्यःसर्वहिताः
यवित्राःपुण्यराशयः । प्रतिगृह्णंतुमेवासंगावल्लैलोक्यमातरः । दद्यादनेनमंत्रेणगवांआसंसदैवहि । सदैवेत्युक्तेरकरणेप्रत्यवायश्रुतेश्चायंनित्यइत्या
चारादर्शः । प्रभासखंडे मंत्रांतरमुक्तं—सौरभेवीजगत्पूज्यादेवीविष्णुपदेस्थिता । सर्वदेवमयीआसंमयादत्तंप्रतीक्षतु । अयंकाम्यश्च—
तृणोदकेनसंयुक्तंयःप्रदद्याद्दवाहिकम् । कपिलाशतदंगस्यफलंविद्यान्नसंशयइतिचंद्रोदयेभविष्यात् । इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजसूरिराम
कृष्णभट्टसुदिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतावाचारलेखंचमहायज्ञप्रकरणम् ॥

अथभोजनविधिः । वसिष्ठः—वारुण्यांभोजनगृहंनैर्ऋत्यांसुतिकागृहम् । इति । याज्ञवल्क्यः—चालःसुवासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरक
न्यकाः । संयोज्यातिथिभृत्यांश्चंदपलोःशैवैर्भोजनम् । कन्यानूढा । मनुविष्णु—सुवासिनीकुमारांश्चरोमिगोर्गर्भिणीस्तथा । अतिथिभ्योअपवै

१ चतुर्थांशम् । २ तेभ्योदद्याद्गृहात् । ३ इदंभोजनंभूत्यादिवर्गेभुक्तेपश्चादेकतोविधेयं—दंपत्योःशेषभोजनमिति याज्ञवल्क्योक्तेः । आहारनिर्हारविहारयोगःसदैवसद्भि
विजनेभिषयाइतिवचनाम् ।

तान्भोजयेदविचारयन् । अग्रेप्रथमम् । नात्रयथाश्रुतेतात्पर्यं किंत्वेतेषुभुक्तवस्तुस्वयंभुजितिलत्रेतिकल्पतरुः । वयंत्वेवकारानुपपत्तेर्यथाश्रुते
एवतात्पर्यं अतएवाविचारयन्नित्युक्तमितिब्रूमः । याज्ञवल्क्यः—चालः(स्व)सुवासिनीवृद्धगभिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिमृत्यां
श्चदंपत्योःशेषभोजनम् । भोजयेद्यागतान्कालेसखिसंबंधिवांधवान् । शक्ताविदम् । तथाचमाकंढेये—कुटुम्बिनोभोजनीयाःस्वसंभविभवे
सति । आचारादर्शेनंदिपुराणे—यतेद्वाह्मणपूर्वतुभोक्तुमन्नंसदागृही । पराशरः—एकद्वित्रिचतुर्विप्रान्भोजयेत्स्नातकान्द्विजः ।
शंखः—पंचाद्रोभोजनंकुयोद्भसौपात्रंनिधायच । उपवासेनतत्तुल्यंमनुराहप्रजापतिः । उपलिसेशुचौदेशेपादैप्रक्षाल्यवैकरी । आचम्याद्रान्न
नोक्षेवंपंचाद्रोभोजनंचरेत् । आचमनंचभोजनशालायावहिकार्यम् । यस्तुभोजनशालायांभोक्तुकामउपस्पृशेत् । आसनस्थोनचान्यत्रस
विप्र.पक्तिद्रूपकइतिचंद्रोदयेअपस्तंबोक्तेः । तस्माद्बहिरुपस्पृश्यआचांतःप्रविशेद्बृहमित्याचारादर्शोब्राह्मणच । यमः—आर्द्रपादस्तु
भुंजानःशतंवर्षाणिजीवति । इति ॥

अथभोजनपात्राणि । चंद्रोदयेग्निपुराणे—भुंजीतपात्रेसौवर्णेपद्मिन्यादिदलादिके । माधीयेमेधातिथिः—सौवर्णेराजतेताम्रे
पद्मपत्रपलाशयोः । भुंजीतेतिशेषः । चंद्रोदयेग्निः—पंचाक्षत्पलिकंकांस्यंद्वाधिकंभोजनायैव । गृहस्थैस्तुसदाकार्यमभावेद्देमरौप्ययोः ।
तैवमचेत्ताः—पलाद्विशतिकाद्वावर्गागतऊर्ध्वयदृच्छया । चंद्रिकायांपैठीनस्मिः—एकएवतुयोभुक्त्वेविमलेकांस्यभाजने । भाजनेभाजने
चैवन्निरानफलमश्नेते । चत्वारितस्यवर्धतेआयुःप्रज्ञायशोचलम् । भोजनंकांस्यपात्रेणयःकरोतिसकृद्विजः । वर्धतेतस्यचत्वारिआयुःकांतियशोव
लम् । हेमाद्रौहारीतः—राजतपर्णताम्रकांस्यपात्राणिभोजनेइति । ताम्रपात्रेनगृहस्थेतरपरः । ताम्रपात्रेनभुंजीतभिन्नकांस्यमलाविले । पलाश

पत्रपत्रेपुशुहीमुक्त्वैदवंचरेदितिष्टध्वीचंद्रः । ताम्रविधिःश्राद्धपरइत्यन्ये । यत्त्वपरांकं—सप्तम्यांनैवकुर्वीतताम्रपात्रेचभोजनमिति तत्पूवो
 क्तनिषेधोपसंहारार्थेदोषाधिक्यार्थया । ताम्रवत्तैत्तलेपिनिर्णयः । यत्तु—नायसान्यपिकायांणिवैत्तलानिनुकचिदितिआद्धहेमाद्रौवारहं तत्प्र
 करणाच्छ्राद्धपरं । भिन्नदोषोनकांसेष्वकिंतुतत्रदोषाधिक्यम् । नकाष्णायिसे नमृत्पात्रे नभिन्नावकीर्णेइतिहारीतोक्तः । शूद्रभाजनभिन्नमा
 जनेभुक्त्वोपवासोभिन्नकांसेत्रिरात्रमितिस्मृत्यथसारान्चभिन्नदोषस्ताम्राद्यन्यपरः । ताम्ररजतसुवर्णशंखमुक्ताश्मस्फटिकानांभिन्नमभिन्नमितिपे
 ठीनसिस्मृतेः । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—पत्रभोजीभवेदूर्जेकांखंलाज्यप्रयत्नतः । तथा—योत्रतीकांस्यभोजीस्यान्नसत्रतफलंलभेत् ।
 ज्योतिर्निर्वधे—भोज्यपात्रं सुधासिंधौघटयेद्वासमाहरेत् । तन्नाम्रप्राशनप्रोक्तेकालेभोजनमाचरेत् । सुधासिंधौ सोमे । स्मृतिरद्वाव
 ल्याम्—वहीपलाशपत्रेपुस्यलजपुष्करेतया । शुहस्यस्तुनचाश्रीयाद्ध्रुवत्वाचांद्रायणं चरेत् । करेकर्पटकेचैवआयसेताम्रभाजने । वटाकांश्चत्थ
 पत्रेपुष्पत्वाचांद्रायणं चरेत् । चंद्रिकायां वैठीनसिः—वटाकांश्चत्थपत्रेपुष्पंभीर्तिदुकजेपुच । श्रीकामौनैवमुंजीतकोविदारकरंजयोः । प्रच
 आग्नेये—वटाकांश्चत्थधवलसर्जभृहातकीस्त्यजेत् । स्कांदेप्रभासखंडे शूद्रप्रक्रम्य—मध्यपत्रेनमुंजीतमहावृक्षस्यभामिनि । प्रच
 ताः—सृग्मेयेपर्णपृष्ठेवाकापीसितांवेतया । नाश्रीयान्नपिधैवकरेणांजलिनापिच । यस्तुनकदलीपत्रमितिहेमाद्रौनिषेधःसश्राद्धपरः ।
 नृसिंहानुधिमहोदधौगोविंदार्णवेच—करंजपिणलवटपृक्षकुंम्यकर्तिदुकाः । एषापत्रेपुनाश्रीयात्कोविदारात्रयोरपि । विपर्यस्ते
 पुपत्रेपुतिर्यक्पत्रेचदारुजे । अजपीवक्षपत्रेपुशूद्रस्तूतेतदाहते । कंटकैःसीक्षितपत्रेतथावेणुदलेनच । अत्रमूलंमृग्यम् । चंद्रिकायां
 पुराण—पालाशेषुचपत्रेपुमध्यमेपुविशेषतः । यःकरोत्यशनंतस्यप्राजापत्यादिनेदिने । यदीच्छत्यूर्ध्वगामित्वंपरंस्थानंचशाश्वतम् । पत्रपत्रेपु
 भोक्तव्यंभासमेकंनिरंतरम् । इति ॥

अथ भोजने दिगादि नियमाः । यमः—प्राशुमुखोन्नानिमुंजीतसूर्याभिमुख एव च । ब्राह्मे—प्राशुखोदशुखोवापि स्वाचांते वा गतः शुचिः । मुंजीतांत्रचतुर्दशतर्जानुः सदानरः । यत्तु कौर्मे—यो शुक्ते वेष्टित शिरायश्च शुक्ले उदशुखः । सोपानत्कधयो मुक्ते सर्वविद्यात्तदा सुरमिति । तत्र विकल्प इति केचित् । भोजने उदशुखत्वादि नियेषो निष्कामपर इत्याचारादर्शः । पुत्रिपर इति वयम् । पुत्रवान्खगृहे नित्यं नाश्री यादुत्तपामुख इति स्मृतिमंजरी वचनात् । प्रयोगपारिजाते स्मृतिमंजरीम्—पितरौ जीवन्तौ चेन्नाश्रीयादुत्तरामुखः । तयोस्तु जीव वाने कस्तथैव नियमः स्मृतः । विष्णुपुराणे—विशुद्धवदनः प्रीतो मुंजीत न विदिशुखः । मनुः—आयुष्यं प्राशुखो मुक्तेयश्च संदक्षिणामुखः । श्रियं प्रत्यशुखो मुक्तेऽतः मुक्ते उदशुखः । आयुषे हितमायुष्य । श्रियं ऋतं चेच्छन्नि तिशेषः । सकृदनुष्ठानेनापि फलमिति केचित् । याव जीवं नियमः । फलाय विधीयत इत्यन्ये । कौर्मे—नांतरिक्षेन चाकाशे न च देवालयदिषु । मुंजीते तिशेषः । हारीतः—भूमावेव निदध्यान्नोपरि पात्राणीति । च सिष्ठः—जोत्संगेन भुवि न पाणौ नाकाश इति । पात्राणि निदध्यादिति शेषः । भुविके वलायाम् । अतएवापस्तंबः—नवा विमुंजीत कृतभूमौ तु मुंजीतेति । कृतत्वं नावो मृतप्रक्षेपेति कल्पतरुः । कृतायां गोमयादिना संस्कृतायामिति हरदत्तः ॥

मंडलविचारः । मदनरत्ने ब्राह्मे—अकृत्वा मंडले ये तु मुंजते ऽधमयो नयः । तेषां तु यश्चरद्वांसिहरं त्यन्नस्य तद्वलम् । तत्रैव चारंलः—आदित्यावसवोरुद्रात्राश्चैव पितामहः । मंडलान्युपजीवति तस्मात्कुर्वति मंडलम् । चतुष्कोणे द्विजाग्र्यस्य त्रिकोणं क्षत्रियस्य तु । मंडलकृतिवैश्यस्य शूद्रस्यामुष्मणं स्मृतम् । मदनपारिजाते व्यासः—चतुरस्त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकम् । कर्तव्यमानुष्येण ब्राह्मणादिषु मंडलम् । तत्रैव ब्राह्मे—मंडलं गोमयेन स्यादथ वा गौरि स्मृत्या । आचारादर्शे च धायनः—यस्मिन्नावारिणा वापि कारयेन्मंडलं ततः । अग्निस्मृतौ—नासं दी भोजने शस्ता विप्राणां तु कदाचन । यत्तु स्मृत्यर्थं सारं—प्राणाहुत्यूर्ध्वं मुखिष्य पात्रं ये विनिक्षिपेदिति तत्क्षत्रियादिपरं श्लोके विप्रग्रहणादि

१ आसदीर्घाहं प्रपदमुपवेक्षनदीपस्थापनादि साधनम् ।

तिकेचित् । पंचग्रासांस्तु सुक्त्वादीकाचिद्वेस्मनिसंकटे । पात्रमुज्ज्वल्यशेषंपुत्रमुक्षयेत्सांकराद्रयादिति ब्राह्मणेः । आसंदी आपत्यरेति मदन
रत्ने । आदे आसंदी निषेयो हेमाद्रौ ब्राह्मणे—पित्र्ये कर्मणि शुभानोभूगेः पार्थनचालयेत् ॥ स्मृत्यर्थे सारे—नयत्रिकायां यतिर्नितीगलचारी वि
धवांशुं जीतेति ।

भोजनकालविचारः । श्रुतौ—सायं ग्रातराक्षयेव स्यादिति । गौतमः—सायं ग्रातस्त्वन्नमभिपूजितमनिदंशुं जीतेति । ग्रातः
शब्दः पंचमभागपरः । सायं शब्दो चटिकात्रयोर्ध्वरात्रिपरः । चत्वार्येता निकर्माणि संख्यायां परिवर्जयेत् । आहारं मेशु न निद्रां स्वाध्यायं च चतु
र्थं कृमिति ग्रातातपोः । मुनिभिर्द्विरश्वत्थमुक्तं विप्राणां मर्त्ये वासिनां नित्यम् । अहनि च तया तमस्विन्यां सार्धं ग्रहरया मातइति छंदोगपरि
शिष्टात् । अत्र सार्धं ग्रहराजुज्ञा आपद्विपया । निशायाः प्रथमे यामे जपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायो भोजनं प्रोक्तं वर्जयित्वा महानिशा मिति
शौनकोक्तः । महा निशा शब्देन यामद्वयमुच्यत इत्युक्तं ब्राह्मणे । दिवा च न भोजनद्वयम् । सायं ग्रातद्विजातीनामश्वत्थमिति चोदितम् ।
नांतरा भोजनं कुर्यादग्निहोत्रसमो विधिरिति यमोक्तः । द्विग्रहणाच्छुद्रद्रव्यनायं नियमः । अंतरा निषेधादेव ग्रात्रापि भोजनद्वयं । अत
एवापस्तंभेन हरदत्तेन च द्विर्भोजनविधिः परिसंख्येत्युक्तं । परिसंख्यात्वोक्तेरेतदन्यते द्वितीयभोजनं नावश्यकम् । चिज्ञानेश्वरेण तु द्विभु
जीयापस्तंभेन हरदत्तेन च द्विर्भोजनमावश्यकम् । चंद्रिकाप्येवम् । अशक्तौ तु यात्किंचिदल्पं भक्ष्यम् । औपयस्तमेवंका
लांतरे भोजनमित्यापस्तंभोक्तः । औपयस्तं उपवासस्तुल्यमिति हरदत्तः । तदशक्तौ अग्निर्वासायमिति चौधायनोक्तं ज्ञेयम् ।
नांतरे ति फलमूलान्यपरम् । दिवा च नांतरांशुं बीतान्यत्र मूलफलेभ्य इत्यापस्तंभोक्तः । आचारादर्शोऽनुद्विरशन नियमः प्राणाग्निहोत्रमा
त्रपरः अग्निहोत्रसाम्यादित्युक्तम् । साम्योक्तिरुपासनापरेति वाचस्पत्ये । सायं च ब्रह्मचारिणोऽस्तु न द्विर्भोजन नियमः । आहिताग्नि रनहं

ब्रह्मचारीचतेनयः । अशतएवसिध्यंतिनैपांसिद्धिरनश्नतामित्यपराकैवसिष्टस्मृतेः । ब्रह्मचारीतु उपकुर्वाणकोनैष्ठिकश्च । अनङ्गुल्य
 देनकालानियमउक्तइत्युज्ज्वला । यतु—ब्रह्मचारिणः सायंप्रातर्मिक्षेधादितिनियमः सभिक्षायाएवर्नभोजनस्य । गृहस्थोब्रह्मचारीचयोनश्रंस्तु
 तपश्चरेत् । प्राणाग्निहोत्रलोपेनअवकीर्णभिवेचुसइत्यपराकैयौधायनोक्तेरुपवासादिरनयोर्न । एकादश्यादेस्तु नित्यत्वात्तयोरुपवासत्वा
 भावाच्चानुष्ठानम् । अत्रगृहस्थः साग्निः । अनग्रयस्तुयेविप्रास्तेपांश्चैयौधायनोक्तेरुपवासनियमैर्नानादानैस्तथानृपेतिमदनरत्नोभविष्यो
 क्तैः । अपराकैयौधायनः—प्राणाग्निहोत्रमत्रास्तुनिरुद्धेभोजनेजपेत् । भेताग्निहोत्रमत्रास्तुद्रव्यालोभेयथाजपेत् । दृहस्पतिः—दि
 वानिद्रापराह्नंचपुनर्भोजनमैथुने । क्षौद्रंकांस्यामिपतैलंद्वादश्यामष्टवर्जयेत् । पुनर्भोजनमध्वानंभारमायासमैथुने । श्राद्धकृच्छ्राद्धभुक्चैवस
 र्वमेतद्विचर्जयेत् । हेमाद्रौव्यासः—आदित्येहनिर्संक्रांतावसितैकादशीर्गृहे । व्यतीपतेकृतेश्राद्धेपुत्रीनोपवसेद्गृही । अपराकै—अयनेर
 विसंक्रांतोरविवारेभ्यर्धसु । मृताहेजन्मदिवसेनरुयार्द्रात्रिभोजनम् । हेमाद्रौजातूकर्ण्यः—अहन्येवतुभोक्तव्यंकृतेश्राद्धेनराधिप । हेमाद्रौ
 कौर्म—शाकमांसमसूरांधपुनर्भोजनमैथुने । द्यूतमलबुधानचदशम्यांससंयजेत् । कचिद्रतपरमितिहेमाद्रिः । दशम्यांपुनर्भोजननिषेधः
 कर्मैकादशीव्रते । सायमांधंतयोरह्नोः सायंप्रातश्चमर्थमे । उपवासफलप्रेप्सुरित्युक्तेरितिहेमाद्रिमाधवकालादर्शनिर्णयामृतादयः ।
 चंद्रिकायांतुनिलेपिफलसत्वाच्चित्यपरत्वमीत्युक्तम् । इतिविज्ञायकुर्वीतावश्यमेकादशीव्रतम् । विशेषनियमाशक्तोहोरात्रंभुजिवजितइतिमाध
 वीयेप्रश्नमैवचर्तात् । भूताष्टम्योर्दिवाभुक्त्वारानौभुक्त्वाचपर्वसु । एकादश्यामहोरात्रंभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । अत्र—शुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दशी
 चदशोऽधपाकारनिसंक्रमश्चेतिग्रंथांतरेशुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दश्योः पर्वत्वात्कृष्णाष्टमीशुक्लचतुर्दशीपरंभूताष्टमीपदम् । तेनतयोरेवदिवाभोजनंनैत्युक्तं

१ भोजनदुर्वारम् । २ तपोरूपराभायादितिगठ । ३ प्राणायम्याहेत्यादय प्राणाग्निहोत्रमत्रा । ४ एकादशीदिने । ५ दशमीद्वादश्यो । ६ एकादश्या ।

निर्णयामृते । स्मृत्यर्थसारे—अष्टमीचतुर्दश्योर्नक्तं कार्यमेकभक्तं चेति । अत्र केचिदुपवासार्हपूर्वादिनेदस्य सत्यत्वे दशमीमध्यपक्षभोजनं कार्यम् । एकादश्यां न सुंजीतेत्येकादश्यां भोजननिषेधात् । निषेधस्तु निवृत्त्यात्मा कालमात्रमपेक्षत इति न्यायाच्चेत्याहुः । तत्र । दशम्यामेकमक्तस्तु मांसमैथुनवर्जित इति च त्रिकायां देवलेन मध्याह्नकालिक्रैक्यत्वात् । निषेधकल्पने मानाभावात् । हविष्याशनमध्याह्नाद्यभ्राप्तिप्रसंगात् । परं क्राभावाच्च । न चायं न त्रत विभिः किं तु पुनर्भोजननिषेधमात्रमिति वाच्यम् । प्रयोगपारिजाते देवलः—श्राद्धं कृत्वा तु यो सर्वदेवकभक्तादीतथाप्रसंगाच्च । न च हविष्यादिकाम्यैकादशीमित्रतमात्रांगं संकोचे मानाभावात् । प्रयोगपारिजाते देवलः—श्राद्धं कृत्वा तु यो मर्त्यो न च भुङ्क्ते कदाचन । देवाहविर्न गृह्णति कथ्यानि पितरस्तथा । एकादश्यादौ तु स एव—उपवासो यदानित्यः श्राद्धं नैमित्तिकं भवेत् । उपवासं त दाकुर्यादन्नाय पितृसेवितम् । प्रयोगपारिजातस्त्वेकादशीमात्रपरम् । मातापित्रोः क्षये प्राप्ते भवेदेकादशीयदा । संभाव्य पितृदेवांश्च आजिघ्रे त्वितृसेवितमिति कात्यायनोक्ते लेन शिवरात्र्यादौ भोजनमेवेत्याह । पितृपदं जनकपरमिदं । तेनान्यश्राद्धेनावघ्राणम् । हेमाद्रिस्तु—चतुर्दश्यां यदा चैव श्राद्धं नैमित्तिकं तथा । उपवासं तदा कुर्यादाभ्राजपितृसेवितमिति प्रभासखंडाच्छिवरात्राप्यवघ्राणम् । एवं च यस्मिन्नुपवासे कृते पुण्यं त्यक्ते महत्सापंतनावघ्राणम् । यत्र द्वयमप्यल्पंतत्रायाचितमेकभक्तं वा कार्यम् । उपवासादिने श्राद्धं कथंचिद्यदि जायते । उपवासे श्वमेधाव्यराजसूयमयाचिते । याजयेयं लभेद्वोक्ता एकभक्तेऽग्निहोत्रमिति प्रभासखंडादित्याह ॥

अथ भक्ष्याभक्ष्यनिर्णयः । याज्ञवल्क्यः—अदत्तमग्निहीनस्य नान्नमादनापदि । कदर्थवद्बच्चौराणां ह्नीवरागावतारिणाम् । वैष्णभिश्च शस्त्रधारुव्यगणिकागणदीभिक्षिणाम् । अग्निहीनः शूद्रः । शूद्रान्ननिषेधोऽसच्छूद्रपरः । गौर्भूमिरन्नहोमार्थे सच्छूद्रस्वर्गहेतु इति तन्नाम्नादिति दोषरानंदः । तत्र । राजानं तेज आदत्ते शूद्रान्नं ब्रह्मवर्चसम् । आयुः सुवर्णकारा त्रयं शश्वर्मांश्च कर्तिनः । शुक्त्वा यो न्यतमस्यान्नमत्याक्षपणं न्यहमिति

मनुक्तेः । आत्मानं धर्मकृत्यं च पुनान्दारांश्च पीडयेत् । लोभाद्यः पितरौ भृत्यान्सकदर्ये इति स्मृतः । बद्धो वाचा निगडैश्च । गणोत्राविमक्तभिन्नानाम् । अन्यथा ते पापमपि स्वाग्नाभक्षणापत्तेः । चिकित्सका तु रकुटपूङ्खलीमत्तविद्विषाम् । क्रूरो ग्रपतितन्नास्यदोभिकोच्छिष्टभोजिनाम् । अधीरास्त्रीस्वर्णकारास्त्रीजितग्राभयजिनाम् । शल्वविक्रयिकर्मरितुं वायश्च वृत्तिनाम् । नृशं सराजरजककृतधवधजीविनाम् । चैलधावसुराजीविसहोपपतिवेदमनाम् । पिशुनानृत्तिनो धैवतथाचाक्रिकचंदिनाम् । एषामन्नं न भोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा । क्रूरो भयानकः । उग्रः क्रूरकर्मैति मिताक्षरा । राजन्याच्छूद्राया सुसन्नदतिमदनरत्ने । शंखः—भीतावगीतरुदितकंदितावधुष्टपरिमुक्तविस्मितोन्मत्तावधूतराजपुरोहितान्नानिवर्जयेदिति मदनरत्ने । यमः—स्वसुतान्तं तु योयुक्तेः सुमुक्तेः प्रथिवीमलम् । तत्रैव विष्णुपुराणे—विष्णुजामातरं मत्वा तस्य कोपं न कारयेत् । अप्रजायां तु कन्यायांनाश्रीयात्तस्यैव गृहे । मनुः—उग्रान्नं सुतिकां च चर्यां चांतमनिर्देशम् । नाद्याच्छूद्रस्य पक्वान्नं विद्वानश्राद्धिको द्विजः । आददीताममेवास्मादवृत्तावेकरात्रिकम् । सुतिकां च सुतिकां मुदिश्य पक्वं । पर्यां चांतं मुत्तराचमनोत्तरपात्रस्थितम् । पार्श्वो चांतं मिति पाठे पंक्तिस्थे उत्थिते स्वपात्रस्थमपि न भक्ष्यम् ॥

निषिद्धभोजने प्रामादश्चित्तम् । शौनकः—अराइवे जेपे न्मत्रं दशवारं न संशयः । सीमं ते च यदा मुंते मुच्यते कलुषा तदा । उपासानक्ता संपुंते जेपे दशजले पिवा । प्रमादाद्यस्ततो मुक्तेः सुतकां च न्नमप्यम् । प्रविष्टः प्रजेपे न्मत्रं शतवारं शिवालये । सुतकां च यदा मुक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । पर्जन्यवातावर्गचशतवारं जेपे जले । सुतकस्य गृहे भुक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । इंद्रोऽथ श्रायिमंत्रचयुतं चैव न कल्पमप्यम् । ज्ञानतो ज्ञानतः स्पृष्ट्वा भुक्तिकालेरजस्रलाम् । इदं न भोजेपे न्मंत्रं सहस्रं चेद्वदुक्तम् । ज्ञानतो ज्ञानतो द्वाभ्युक्तिकालेरजस्रियाः । अग्निभाजेपे न्मंत्रं दशकुत्वो विधेयतः । अंत्यजानां चार्निश्रुत्वा पश्चाद्भुक्ते न कल्पमप्यम् । अज्येष्टा सो जेपे न्मंत्रं दशवारं न कल्पमप्यम् । श्वानादिदर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुक्ते यदा तदा । आयेतस्थुर्जेपे न्मंत्रं दशवैविष्णुमंदिरे । हस्तदत्तं यदा भुक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । ते अज्येष्टा जेपे न्मंत्रं शतं विद्यालये सदा । दिवा द्विर्भोजनं कृत्वा तस्मान्मुच्येत कल्या-

पात् । ह्येनप्रजपेन्मंत्रं शतवारं जलेन वा । रात्री द्विर्भोजनं कृत्वा कल्मषाच्च ग्रमुच्यते । त्वंसुभेजपेन्मंत्रं दशवारं शिवा लये । अष्टम्यां वा चतुर्दश्यादि
 पात्रेन क्लित्यपम् । सदिदरो जपेन्मंत्रं शतं वै विष्णुर्मंदिरं । एकादश्यामहोरात्रे सुक्षेयदि च पातकम् । आपःपृणीतमंत्रं च शतवारं न क्लित्यपम् ।
 रात्रौ मुस्तावत्सरे तु मन्वादिषु गुणादिषु । अथाह जपेन्मंत्रं दशवारं जले पिवा । नित्यश्चाद्वेयदा मुक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । मयोमूश्च जपेत्सूक्तं वृषो
 त्समं तु रोद्रकम् । मुक्त्वा यदि विनश्ये तर्हि शतवारं जले तदा । त्वेपंगं जपेन्मंत्रं दशवै विष्णुर्मंदिरं । व्यतीपाते यदा मुक्ते तदा दोषा द्विमुच्यते ।
 आप्यायन् जपेन्मंत्रं दशवारं जले तदा । अथाह जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । वहवश्चैकपात्रं पुंसे जेत तन्न
 कृत्यपम् । अमेरुश्चिर्मंत्रं च शतं संख्यं जपेद्यदि । मुंजते स ह्यपात्रे तु वहवो ब्रह्मचारिणः । मानस्तोके जपेन्मंत्रं शतवारं न क्लित्यपम् । ग्रमादाज्ज्ञान
 तो भुद्रे गणांस्तु यदा तदा । यज्ञायज्ञा जपेत्सूक्तं एकरात्रं जले पिवा । गणकांस्तं यदा मुक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । अच्छानं द्रुसूक्तं तु एकवारं जले जपेत् ।
 िशुतांस्तं यदा मुक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । इले अग्निं जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । पंचयज्ञविहीनस्य गृहे सुक्ते न पातकम् । किमंगत्वा जपेन्मंत्रं त्रयमुत
 ये जले युधिः । आगतोऽपि यदा मुक्ते ऋषां चैकपातकम् । सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेद्विष्णुवालये यदा । उच्छिष्टे तु यदा मुक्ते तदा मुच्येत क्लित्यपात् ।
 सदसचारं गावत्री व्याहृतीभिः ससंयुताम् । क्लित्यपात्रं यदा मुक्ते दोषो नास्ति तदा जपेत् । इति ।

शत्रुग्रहे र्माष्यस्तु नि । अपरार्कस्तु मंतुः । गोरसंच वसच्छूधै तिलं पिण्याकमेव च । अपूपान्मक्षयेच्छुद्राद्यचान्यत्पयसाकृतम् ।
 तथा—कंदुपकं लेहपकं पायसं दधिसक्तवः । एतान्यश्चात्र भोजो भोज्यानि नुरवतीत् । तत्रैव कौर्मे—कंदुपकानि तैलेन पायसं दधिसक्तवः ।
 द्विवे रतानि भोज्यानि शूद्रे रेव कृतान्यपि । मदनरंजं गिराः—मांसं दधिघृतं धान्यं क्षीरं माज्यमथौषधम् । गुडोरसस्तयोदधिश्चो ज्यान्येता

निनिलयः । अमृतचारनालंबकंदुकाः सत्तवस्थिलाः । सकुपदमनार्द्रपक्कस्योपलक्षणम् । प्रायश्चित्तशूलपाणावंगिराः—स्वपात्रे यत्तुवित्यस्तंदुग्धयच्छतिनिलयः । पानांतरेण तद्वाह्यशूद्रात्स्वगृहमागतम् । शूद्रवेदमनिविश्रेणक्षीरं वायदिवादधि । निवृत्तेन न भोक्तव्यं शूद्राव्रान्तदपि स्मृतम् । तच्च भोक्ष्यग्राह्यमिति शूलपाणिः ।

निपिद्धाद्वादीनि । अपराकेशात्तातपः—गोकारुकदुशालायतैलयज्ञेष्वयत्रयोः । अमीमांस्यानिशौचा निस्त्रीपुचानंतरेषु च । कंदुपकादिचकलौनिषिद्धम् । एतानिलोकगुह्यर्थकलेरादौमहात्मभिः । निर्वर्तितानिकर्माणिब्यवस्थापूर्वकंबुधैरितितत्रैवशात्तातपोक्तेः । शंखः—नापणीयान्नमद्यादिति । सण्व—अपूपाःसक्तवोधानास्तनंदधिघृतंमधु । एतत्पण्येषुभोक्तव्यंमंडलेपोनघेद्धवेत् । शूलपाणौ शात्तातपः—दृततैलपयःक्षीरतथैवैक्षुरसोगुहः । अद्रमांडस्थिततक्रंतयामधुनदुष्यति । पयस्तुनवमांडस्थमेव । नवमांडेषुपानीयंशूद्रविदक्ष नवन्मनाम् । पेयतदपिप्रिणाणंपयोदधितथैवचेति तत्रैवजाचालोक्तेः । शंखः—धृतदधिपयस्तक्राणामाकरमांडस्थानामदोषइति । घाज्ञ यत्कयः—अगर्चितंघृथामांसकेशकीटसमन्वितम् । भुक्तपुंषितोच्छिद्यश्चस्पृष्टंपतितेक्षितम् । उदकस्यास्पृष्टसंघुष्टंपर्यायांच्रचवर्जयेत् । गोभ्रातृ शकुनोच्छिष्टंपदास्पृष्टंचकामतः । अगर्चितमवज्ञातम् । वृथामांसमात्मार्यमिवपकं । उपलक्षणमेतत् । उपलक्षणमेतत् । नपचेदन्नमात्मानइत्यात्मार्यमन्नमात्रपाकस्य निषेधात् । पिनाद्युच्छिष्टंभोज्यम् । मातापित्रोरथोच्छिष्टंकलौभुजन्भवेत्सुखीतिचंद्रिकायामादिपुराणात् । पितृज्येष्ठस्यभ्रातुरित्यव्येके । इति आपस्तंबस्मृतेश्च शुक्तंदध्यादिपिन्नम् । नपर्यायान्नमश्रीयाद्विःपकनशुष्कंनपुंषितमन्यवराशपाडवचुःकदधियुडगोधूमयवपिष्टविकारेभ्यइतिशंखोक्तेः । यस्यावसेकैकेनपाकेननखरूपसिद्धिस्तद्विःपकमपिभोज्यमितिमदनरत्नेआह्वहेमाद्रौच । एतेनयच्छाकादिसंकारार्थजीरकादिसंस्कारेणवत्सुनःपच्यतेतत्सुनःपकमितिमदनरिजातोक्तिःपरास्ता । पाकादावेवसंस्कारेषुनर्नसंस्कारः । यस्तुव्यजनादेराल्पमविनिगमार्थपु

नः संस्कारः सवर्ज्येति मदनपारिजातः । अन्यदीयं स्त्रीयत्वेन दत्तं पर्यायात् । शातातपः—केशकीटशुनास्पृष्टं वायसोपहतं च यत् ।
 स्त्रीवाभिश्चरतिः सुतिकोदक्यनास्तिकैः । दृष्टं च स्यादधदं तु तस्य निष्कृतिरुच्यते । अम्युक्ष्य किंचिदुद्धृतं जीतविशेषतः । भस्मना वापि संस्पृष्ट
 स्य संस्पृष्टे दुस्तुकेन च । सुवर्णरजताभ्यां वा भोज्यं भ्रातृमजेन वा । स्पृष्टमित्युक्तेः संप्रत्यये भोज्यं । नित्यमभोज्यं केशकीटावपत्रमिति गौतमोक्तेः ।
 द्दारीतः—पिपीलीकादिभिरन्नाद्युपघाते काचन भस्मरजतवैद्युगोवालाजिनदंतानामन्यतमेनाग्निः संस्पृष्टमंत्रोक्ष्णपर्यग्निकरणादित्यद
 शं नान्दुद्धमिति । मनुः—पक्षिजघंनवाप्रातमवधूतमवधुतम् । दूषितं केशकीटैश्च सुत्यक्षेपेण शुध्यतीति । जमदग्निः—शृताञ्जद्रेणमात्रं
 तु यकाकाद्युपघातितम् । आसमुद्धृत्वा म्रियोगाव्योक्षणं तत्र शोधनम् । माधवीये संवर्तः—विडालमृषिकोच्छिष्टे पंचगव्यं पिबेद्भिजः । तत्रैव
 उद्यानाः—आद्योच्छिष्टे प्राणायामशतमिति याज्ञवल्क्यः । अक्षेपयुषितं भोज्यं स्नेहाक्तं चिरसंस्थितम् । अल्लेहाजिगोधूमयवगोरसविक्रियाः ।
 चिरस्थितमविकृतं चेत् । पशुपितः शाकोपि भोज्य इति हरदत्ताः । कल्पतरौ घमः—अपूषाश्च करं भक्षयानावटकसक्तवः । शाकं मांसमपुपंच
 संपकृतसमेव च । यवांगूपायसं चैव यच्चान्यत्स्नेहसंयुतम् । सर्वपशुपितं भोज्यं शुष्कं चेत् पशुर्विजयेत् । मिताक्षरायां यावकमप्युक्तम् ।

पलांश्चादिनिषिद्धवर्गः । भविष्ये—लशुनं गुंजनं चैव पलांश्च क्वकानि च । वृताकनालिकालाबुजानीयाञ्जातिदूषकम् । गुंजनं लशुना
 कारकं दविशेष इति मिताक्षरायाम् । मदनरत्ने—यदीयं चूर्णगायकाः कंठशुद्धयर्थं भक्षयंति तानि पत्राणि । मूलविशेषो गजरापरपर्याय इति
 माधवो हेमाद्रिश्च । तत्र । हेमाद्रावेव पत्राणां दे—गुंजनं चुक्रिकां चैव गजराजं जीरकं तथेति । श्राद्धे गुंजनं भिन्नगजराजं निषेधात् । गुंजनो

यवनेष्टश्चपलाङ्गोर्दशजातयदतिस्तुश्रुतोक्तेरपिनगाजरंगुजनशब्दवाच्यम् । हेमाद्रावप्युत्तरत्रपलाङ्गुविशेषएवगुंजनमित्युक्तम् । चैजयंल्याम
प्येवम् । राजनिघंटौ—रसोनोहिमहाकंदोगुंजनोदीर्घपत्रकः । पृथुपत्रःस्थूलकंदोयवनेष्टोविलोहितः । गुंजनस्यमधुरंकटुकंदंनालमप्युपदिशं
तिकपायम् । पत्रश्वयसुशंतिचित्तंस्त्रयोऽलवणमस्त्रिवदंति । गाजरं पिंडमूलंचपीतकंदः सुमूलकम् । स्वादुमूलंसुपीतंचनागरं पीतमूलकम् ।
गाजरंमधुरंरुच्यंकिंचित्कटुकफापहम् । आधानकृमिशूलग्रंदाहपित्ततृपापहम् । यत्तुसारसंग्रहे—गुंजनपीतकंचान्यत्स्थौणैर्यंरक्तपित्त
कम् । गुंजनशीतलंग्राहिदाहमांधविपापहम् । तद्बीजवीर्यदंष्ट्रेष्टमुष्णगर्भहरंपरमिति । तन्न । गाजरेगुंजनशब्दोलाक्षणिकः । वैद्यके—
गुंजनंशिलिमूलंचयवनेष्टंचवर्तुलम् । ग्रंथिमूलंशिखाकंदंकंदंढिडीरभोदकम् । गुंजनंकटुरुष्णंचकफवातरुजापहम् । रुच्यंचदीपनंहृद्यंदुर्गधि
गुल्मनाशनम् । मदनचिनोदेपि—गुंजनःपित्तलोआहीतीक्ष्णोष्णोरोरोगनाशनः । गंधाकृतिरसैस्तुल्यःसूक्ष्मनालःपलाङ्गुना । तथागुंजनो
योमहाकंदोजर्जरीदीर्घपत्रकइतिलशुनभेदोप्युक्तः । तथा—कासमर्दःकर्कशःस्याद्गुंजनोगाजरस्तथा । गुंजनःकटुकस्तीक्ष्णस्तिक्तोष्णोदीपनो
लघुः । संग्राहीरक्तपित्ताशोग्राहणीकफवातजित् । त्रिविधेपिगुंजनेगार्जरंतांर्भवति । गुणभेदात् । लवणयुतंदुग्धंदुग्धयुतंदधिवचनभोज्यम् ।
चिनामयकशांतौचलिदानेब्राह्मणससुरांसंस्थानेतादृशयोस्तयोरुक्तेः । चतुर्विंशतिमते—मूलकंमातृमूलंचैवैतरक्तौचसूरणौ । च
त्वार्यभोज्यमूलानिपंचमीचार्द्रसूलिका । मातृमूलंमाइणीमूलमितिप्रसिद्धम् । कल्पतरौब्राह्मे—राजमापाःस्थूलमुद्रास्तथावृषपकवासकौ ।
मसूराःतशपुष्पाश्चकुसुलकनिकेतनम् । सस्यान्येतान्यभक्ष्याणिनचेद्यानिकस्यचित् । तत्रैवापस्तंबः—कृष्णधान्यंचशूद्रान्नयेचान्येना
न्यसंमिताः । वर्जयेदितिसंबधः । कृष्णधान्यंकलिंगकानि । शूलपाणौदेवलः—कुर्विदांश्चेतवृतांककृष्मांडंचनभक्षयेत् । कुर्विदा

पोटाः । तत्रैव हारीतः—छेप्मात कथाशनेसांतपनमिति । उपरार्कं हारीतः—कुसुमं श्वेतवृतांकुं मांडं च विवर्जयेत् । हेमाद्रौ विष्णुः—
 वर्जयेन्मृतपृताकमलांबुवर्तुल्यजेत् । धेतोक्तेः कृष्णवृताकस्यानिषेध इति रूपतरौ मदनरत्ने माधवीये च । स्मृत्यर्थसारेपि—क्षुद्रश्वेत
 कटफिचूताकानिवर्जयेदिति । तत्रैव—यतिप्रतिग्यांसदालांबुशिशुवृताकानिजातिमात्रेणवर्ज्यानीति । ब्रतहेमाद्राचम्रिपुराणे—ब्रतंप्रक
 म्य—कृष्मांडालांबुनातीकपालं कीज्योत्स्त्रिकास्यजेत् । मदनरत्नेपैठीनसिः—नलिकायौतकुसुमाशमंतकाश्चेतिशकानामभोज्याइति ।
 नलिकारत्नं विनेतिशूलपाणिः । तत्रैव कौर्म—गुंजनं किशुकं चैव कंडरं च तथैव च । उदुवरमलांबुचजग्घापततिवैद्विजः । अलांबुवर्तुलः ।
 पूर्वोक्तविष्णुस्मृततेः । स्मृत्यर्थसारेवैवम् । हारीतः—नवटप्लुक्षाश्वत्थदधित्थमातुलिंगानिभक्षयेदिति । दधित्थं कपित्थम् । तत्रैव च तु
 माधवीयेवृद्धयमः—नलिकानालिकेरीचछेप्मातकफलानि च । गूतुणं शिशुकं चैव खट्वांकं कंकणं कंतया । वर्जयेदिति शेषः । तत्रैव च तु
 विंशतिमते—तृणराजफलं वल्लीभुवत्वाचांद्रं चरेद्विजः । कंदमूलफलादीनि अज्ञात्वोपवसेत्तथा । ग्राजवत्त्वयः—देवतार्थहविः शिशु
 लोहितान्नश्चनांस्तथा । लोहितपदमुभयत्रान्वितम् । तेनरक्तशिशुर्निपिद्धइतिमाधवः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । विदज्जानितं दुलीयादीनि नि
 पिद्वानि । विदज्जानां फलानि भक्ष्याणीत्याहवौधायनः—अमेधेयुचयेवृक्षाउष्टाः पुष्पफलोपगाः । तेपामपिनदुष्यंतिपुष्पाणि च फलानि च ।
 तथाचोशानाः—नलिकाशणछात्राककुसुंभालांबुविज्ञवान् । कुंभीकेकुसुंताककोविदारांश्चवर्जयेत् । तथाकालप्रखट्टानिपुष्पाणि च फलानि च ।
 देवतलः—नवीजान्युपशुंजीतरोगापदमृतेबुधः । वीजानिकूष्मांडसेत्युक्तं रूपतरौ मदनरत्ने च । वर्ज्यानुवृत्तौ शंग्वः—कुनखीकुष्ठि
 सस्पृष्टमिति । कृष्णभट्टीयेस्कां दे—आज्यपात्रे स्थितं तं कंधुनिश्रंतुयद्वृतम् । ताम्रपात्रस्थितं क्षीरं त्रपुसर्पिः सुरासमम् । आर्द्रकंसगुडं गर्धसै

क्षवं वदन्तथा । नारिकेलरसंकां स्येदध्नासंमिश्रितो गुडः । वसिष्ठः—अभोज्यं स्वोच्छिद्योपहतं वसनकेशकीटोपहतं चेति । स्वोच्छिद्यं स्वमुक्तशि
 ष्ट्यं । वसनं परिहितमिति मदनरत्ने । सुमंतुः—क्षुतवचोभिहतमदधिपर्युषितं श्वां डालवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्र हिरण्योदकैः स्पृष्टादिति ।
 वचोभिहतं तात्कालिकमुखावातादिदुष्टं । दधिस्नेहलक्षकं स्नेहरहितं पर्युषितमित्यर्थः । स्पृष्टात्भावेक्तः । श्वां डालदृष्टं भोज्यमन्नांतराभावइति मदन
 रत्ने । वर्ज्यानुवृत्तौ यमः—लघुन गृज्जनं चैव विलयः संमुखंतथा । विलयो घृतफेनस्तन्मंडश्च । विष्णुपुराणे—
 भुंजीतोद्भूतसाराणि न कदाचिन्नरेश्वर । स्कांदे—वृताकं दृष्ट्वा हीचैव दग्धमन्नं मसूरिका । यस्योदरे प्रवर्तते तस्य दूतरोहरिः । अलाबुं भक्षयेद्य
 स्तु दग्धमन्नं कलं विकाम् । समिर्लज्जः कथं व्रते पूजयामि जनार्दनम् । स्कांदे—शिरः कपालमंत्राणि न खर्चमर्त्तिला निच । एतानि क्रमशो नित्यमष्टम्या
 दिपुवर्जयेत् । चर्मपदेन मसूरिका उच्यते इति कालनिर्णयदीपिका । हरिभक्तिविलासेयामले—यत्र मद्यतथा मांसं तथा वृताकमू
 लकी । निवेदयेन्नैव तत्र हरेरैकांतिकीरतिः । भारते—तिलान् भृष्टान् चाश्रीयत्तथा सायुर्न रिव्यति । गौतमः—उद्धृतस्नेहविलयनपिण्या
 कमधितप्रभृतीनिनाश्रियादिति । मथितं जलं विना लोडितं दधीति मदनरत्ने । आमिषं पात्रे कार्त्तिकमाद्वाहम्भे—प्राण्यंगमामिषं चूर्णे फले
 जंवीरामामिषम् । धान्ये मसूरिका शोकाश्चान्नं पर्युषितंतथा । गोकान्जिकंचमद्विपीडुग्धादिचतथा मिषम् । द्विजनीतारसाः सर्वे लवणं भूमिजंतया ।
 ताम्रपात्रस्थितं गव्यं जलं प्लव संभवम् । आत्मार्यपाचितं चान्नमामिषं तत्स्पृष्टं बुधैः । न चेदं प्रकरणात्कार्त्तिकमात्रपरम् । अन्यत्रापि तद्बहेबाध
 कामावान् । मदनरत्ने—घृतात्फेनं घृतान्मंडं पीथूपमथवाद्रंगोः । सगुडं मरिचाक्तंतथा पर्युषितंदधि । दीर्घतन्मये च नष्टस्वादुचफेनवत् ।
 गुडमगीचयुक्तं पर्युषितंदधि च न भक्षयेत् । दीर्घस्फुटितम् । हारीतः—नरजस्वलादत्तं न कुड्या न मलवद्वाससाना परया द्वारापन्नमिति ।
 याज्ञवल्क्यः—दृष्ट्या रुसरसंयावपायसापूपश्चकुलीः । अत्र न पचेदन्नमात्मने इत्यनेन निषेधे सिद्धे पुनर्निषेधो दोषाधिक्यार्थ इति मदनरत्ने ।

मनुः—अनिर्दशायागोःक्षीरमीश्रमैकशफ्रं तथा । आविकंसंधिनीक्षीरं विवत्सायाश्रगोःपयः । गोग्रहणमजामहिष्योरुपलक्षणम् । गोमहिष्यजानामनिर्दशानाप्योनयेयमिति च सिष्टोक्तैरिति मदनरत्ने । कत्सग्रहणेन सवत्साधेगुरानीयतामिति वद्रोग्रहणे सिद्धे न गौग्रहणमजामहिष्योरुपलयोःपयसो निषेधमिति मेधातिथिः ।

मंस्कारादिभोजननिषेधः—मदनरत्ने गिराः—जन्मप्रभृतिसंस्कारे चालस्यान्नस्य भोजने । असर्पिर्दैन्योक्तव्यं चूडायांच विशेषतः । नारीप्रथमगर्भेणुभुस्त्वाचांद्रायणं चरेत् । पराशरमाधवीयेधौम्यः—ब्रह्मोदने च सोमे च सीमंतोन्नयेन तथा । जातकर्मनवश्राद्धे सुक्त्वाचांद्रायणं चरेत् । तत्रैव—निवृत्तचूडहोमे तु ग्राह्णामकरणात् तथा । चरेत्सांतपनं सुक्त्वाजातकर्मणि चैव हि । अतो न्येपुतु संस्कारे पूषवासेन शुद्धाति । चंद्रिकायाम्—नवश्राद्धस्य च्छिष्टं गृहेषु पितृभ्यः । दंपत्योर्भुक्तशिष्टं च सुक्त्वाचांद्रायणं चरेत् । आचारदर्पणे—भानुवारे तथा रात्रावष्टम्यां च तथैव च । धात्रीफलं नरः खादन्नलक्ष्मीको भवेत्सदा । सप्तम्यारवि वारे च दिवा रात्रौ तथैव चेति कृष्णभट्टीपूर्वार्धपाठः । अमायास्यापितृश्राद्धे संक्रांती पारणे तथा । पराशरैव भोक्तव्यं यस्यान्नं तस्य तत्फलम् । हेमाद्रौ—दिवादधित्यधानासुरात्रौ च दधिसक्तुषु । क्षेप्मात्तत्रे तथा ऽलक्ष्मीर्नित्यमेव कृतालया । काशीखंडे—न दिवोद्धतसारं च मक्षयेद्दधिनो निशि । स्क्रांदे—रात्रौ दधिनभोक्तव्यं दिवान्नवनीतकम् । यमः—न मित्रभांडे भुंजीत न रात्रौ दधिसक्तुषु । भारतेप्येवम् । आचारादर्शे लघुहारीतः—पृथग्यानं पुनर्दानं मांसेन पयसानिशि । दंतच्छेदनमुष्णं च सप्तसक्तुषु वर्जयेत् । सच्छूनं तु दिनक्षय इति भारते शतपथ्याद्य । सुमंतुः—कूर्मांडं बृहती चैव तत्तृणौ मूलकं तथा । श्रीफलं च कर्लिगं च धात्रीप्रतिपदादिषु । शिरःकपालमंत्राणि न खर्चमर्कृता निच । उदुंबरफलं चैव तिलानपितथैव च । यदीच्छेत्स्वर्गं गमनमष्टम्यादिषु वर्जयेत् । रत्नमालायाम्—कूर्मांडं मातुलिगं च पटोलं बृहतीफलम् । श्रीफलं पित्रुमंदं च धात्रीपक्षादितस्त्यजेत् ।

नालिकेरशिरःश्रोतं कृपालुतुल्यं कंसस्यूतम् । अत्राग्निनलिकाशकं नखानि ग्रामशिचिकाः । चर्मख्यपोद्दकाशकं घृताकंतिलमुच्यत इति । धमे सारे—धानीफलभानुवारे श्रीफलं शुक्रवासरे । शमीफलमंदवारे श्रीकामः परिवर्जयेत् । गौडनिबंधे—रविचारे च संक्रांतौ पृष्ठया विससमी तिथौ । आरोग्यकामस्तु नरो निचपन्नमक्षयेत् । भारते दानधर्मे—आज्याहुतिविना चैव यत्किंचित्परिविष्यते । दुराचारैश्च यद्भुक्तं तं भागं रक्षया विदुः । इदं श्राद्धपरमितिकेचित् ।

अथ परिचयणम् । चंद्रोदयं गिराः—नीलरक्तेन वस्त्रेण यः पाकः श्रपितो भवेत् । तेन युक्तेन विप्राणां दिनमेकमभोजनम् । वैद्यः—भक्ष्यं च दधिणे पाश्चैप्ये लेखं च वामतः । हस्तदत्तानि चान्नानि प्रत्यक्षलवणं तथा । मृत्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्यूतम् । हेमाद्रौ यमः—एकेन पाणिना दत्तं शुद्रा दत्तं च यक्षवेत् । पैठीनसिः—लवणं व्यंजनं चैव घृततैलतथैव च । लेह्यपेयं च विविधं हस्तदत्तं न भक्षयेत् । एतदपवादः स्मृतिरन्वावल्यम्—अपकलेहपकयहस्तेनैव प्रदापयेत् । यत्किंचिदितरं क्षयं दर्व्यं दितुं यत्नतः । कल्पतरौ भविष्ये—आयसेन तु पात्रे णयदन्नमुपनीयते । भोक्ता विष्टासमभुक्ते दाता च नरकजनेत् । मात्स्येऽपि—उभयभ्यामपि हस्ताभ्यामाहृत्य परिवेपयेत् । मनुः—दर्व्योदयं श्रुतांस्तु समस्तव्यं जनानि च । उदकयच्च पकाग्रं यो दर्व्यां दातुमिच्छति । स भ्रूणहासुरापश्च संसेनो गुस्तल्पगः । काशीखंडे—फाणितं गोरसं चैव लवणं मधुकानि च । हस्तेन ग्राह्यो दद्यात्कुच्छ्रं चांद्रायणचरेत् । हेमाद्रौ हारीतः—पक्षौ सहोत्थितानां तु भोजनादिसंस्थुतम् । तत्रैव वसिष्ठः—यदेकपत्नौ त्रिपमददाति स्निहाद्भ्याम्यादिव अपि हेतोः । वेदेषु दृष्टा मृगिभिश्च गीतांतां ब्रह्महत्यां मुनयो वदंति ।

परिवेष्टुमिच्छेत् स्पर्शं हारीतः—द्रव्यहस्तस्तु संस्पृष्ट उच्छिष्टवाकदाचन । भूमौ निक्षिप्य तद्रव्यमपः स्पृष्ट्वा ततः शुचिः । अङ्गिरश्च यत्तद्रव्यं पुनरादाय दापयेत् । यत्तु मनुः—उच्छिष्टेन तु संस्पृष्टो द्रव्यहस्तः कथं चन । अनिधायैव तद्रव्यमाचांतं शुद्धिमाप्नुयादिति । आचार

चंद्रोदये—अंगधारणयोग्यमंगेनिधायाचामेत् तदयोग्यं स्पष्टम् । यद्वा मह्येतरद्रव्यं नूमावनिधायाचम्यशुचिर्भवेत् । मह्यं नूमानिधायाचामेत् । मार्कण्डेयः—पद्मार्जेन गृहीतेन मूत्रोचारं करोति यः । अनिधायैव तद्रव्यमंगेकृत्वा समश्रितम् । शौचं कृत्वा यथान्यायमपःस्पृश्य यथा विप्र । अन्नमभ्युक्षये वैव उद्धृत्यार्कप्रदर्शयेत् । त्यक्त्वा ग्रासमथैतस्माच्छेषं शुद्धिमवाप्नुयात् । द्रव्यस्यैव साक्षादुच्छिष्टस्पृशेत्यागदिति चंद्रिका । स्मृत्यर्थं भारे—परिपणं कुर्वन्मूत्रोच्छिष्टश्चेदन्नादिनिधाय शौचाचमनेकृत्वा द्वादिश्रोक्ष्याग्निमर्कं वा संस्पृश्य परिविष्यादिति ।

आपोदानवलिप्राणाद्युत्पाद्भिः । मार्कण्डेयः—अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्राञ्जलिः कथयेत्ततः । अस्माकं नित्यमस्त्वेतदिति भक्त्या यथैवन्दयेत् । आपस्तंभः—मापांकासंक्षवयुमित्यभिमुखोन्नैवर्जयेदिति । मापांशब्दोच्चारणम् । याज्ञवल्क्यः—अपोशानेनोपरिष्ठादधस्तादश्रुता तथा अनन्नममृतं चैव कार्यमन्नं द्विजन्मना । यत्र यद्यपि—अद्येतेति च मृतानि तस्मादन्नं तदुच्यते इति श्रुतौ सर्वमविशेषेणान्नत्वेन प्रतीयते तथापि जलादावपि तदापतेः । मिः साक्षीभक्तमधोन्नमिति कोशादन्नमोदनः । अतएव—अन्नाश्रितानि पापानीत्यत्राव्योदनवर्जनम् । तेन भक्तेष्वपोशनं नान्यमेति केचित् । अन्ये तु—संस्पर्शे व्रतं प्रादुःसतुपधान्यमुच्यते । आभवितुं पमित्युक्तं खिन्नमन्नमुदाहृतमिति निश्चितं चेव सिद्धोक्तः स्विन्नमाग्नेआपोशनम् । नचैवंगुडादवपितदापतिः । अन्नेन व्यंजनमित्यादियुग्रीक्षादिविकार एवात्रापदप्रयोगात् गुडादेश्वसरसत्वात् अतो गुडादौ नापोशनम् । मदनरदो माधवीये च कौर्म—महाव्याहृतिभिस्त्वं पुरिषि व्योदकेन तु । असृतोपस्तरणमसीत्यपोशानक्रियां चरेत् । मदनपारिजाते तु—व्याहृतिभिर्गीयव्याचान्नमभिर्मभ्याभ्युक्ष्य परिपिब्य धर्मराजादिवलीन्दद्यादिति । माधवीये—ऋतेन सायं सत्येन प्रातश्परिपिबयेत् । भविष्ये—भोजनार्त्तिकचिदन्नाग्रधर्मराजाय वैचलिम् । चित्राय चित्रगुप्ताय मेतेभ्यश्चेदगुद्धरेत् । यत्र कचन सं

स्थानां ध्रुवोपहृतात्मनाम् । प्रेतानां तृप्तये क्षय्यमिदं गतुं यथा सुखम् । स्कान्दे—अदद्याद्भूतपतये भुवनपतये तथा । भूतानां पतये स्वाहेत्यु-
 क्तत्वाभूमी बलित्रयम् । ब्राह्मे—अक्षणेन मह्येव ब्रह्मादिभ्यो बलीन्द्रयादिति । स्मृत्यर्थे सारे—यमायनमः चित्रगुप्तायनमः सर्वेभ्यो भूतेभ्य इति ब-
 लीन्द्रयादिति । श्रौतवृत्तिः—य. कश्चनास्मिन् छास्त्रे देवतो देशे न द्रव्यात्मको व्यापारो यागो होमो भ्यादा न बलिहरणदयो वामंत्रेण साध्यते तत्र सर्वे
 न स्वाहाकारः कर्तव्य इति । आश्वलायनानां स्वाहा तत्त्वमेव बलिदाने । एतानि बलिदानादीनि यथाशास्त्रं व्यवस्थितानि । इदं च परिपेचनो-
 क्तकार्यमित्युक्तं माधवीये मदनरत्ने च । यत्तु स्मृत्यर्थे सारे बल्युत्तरं परिपेचनमुक्तं तत्त्वदार्थगणनमात्रेण न तन्क्रमेतात्पर्यम् । परिपे-
 चनोत्तरं पादक्षालनोक्तेः । अत्र ब्रह्मरुद्रं च द्रार्कं च सवोमं डलांतरात् । निवेदितं नैरन्नं यस्माद्बहुति नान्यथेति ब्राह्मात् ब्रह्मादिभ्यो मुजिकाले
 बलिर्देयः । मडलार्थे वा दोयमिति चेत् तस्यापि सालंघनत्वात् । अर्थोभावोपि स्तुतिरिति चेत् असंभवे ह्येवं स्यात् । न च वाक्यभेदः । सूक्तवाका-
 दीघट्टत्वादित्याचारादर्शः । तत्र । तद्धितादीनामेव देवतात्वयोपकल्पात् । सूक्तवाक्यकरणत्वेऽप्युक्तं हरतौ देवताकल्पकत्वम् । अर्थ-
 वेदेव तु देवताकल्पत्वमत्यन्तं भवीत्यलंभीमांसां गंधशून्यहृदयप्रलापेन । आद्धे बलिदानाभावमाह हेमाद्राचन्निः—दत्ते वाप्यथवा
 दत्ते भूमीयो निक्षिपेद्वलिम् । तदन्ननिष्फलं याति निराशौ पितृभिर्यतैः । स्मृत्यर्थे सारे—पायसेन तथा ज्येन मापाञ्चनेन तथैव च । न कुर्याद्वलि-
 दानं तु ओदेन प्रकल्पयेत् । कृष्णभट्टीये—भोजनार्थं बलिमुक्तं समुद्धृत्य तु यो मुञ्चेत् प्राणायामाष्टकं चरेत् । आबुमा-
 जौरसस्पर्शोऽप्येवैव तथा चरेत् । तत्रैव—दत्ताथ चित्रगुप्ताय हस्तं प्रक्षालयेत्ततः । अप्रक्षाल्य करौ भुजनीरेवेन केवसेत् ।

अपोशानविचारः । ब्राह्मे—अपोशनं च गृह्णीयारसं सर्वतीर्थमयं च तत् । हस्तेन लघयेन्नाग्रं सो देवेन कदाचन । आपोशनाकरणे दोष-
 स्थितामणी—अपोशानमकृत्वा तु यो मुञ्चेन्नापदि द्विजः । भुजानो यदिवानूयाद्वाग्य एतं जपेत् । इदं च बलिं दत्त्वा हस्तं प्रक्षाल्य कार्यमि-

लुप्तमागरीये—हर्मप्रशालयेऽथपथाप्रयतमानसः । धारयेत्सव्यहस्तेनपावंतद्वाग्यतोद्विजः । अपोश्चानंशद्वेगनकार्यम् । द्विजश्रुतेः ।
 नरेपमक्षणमत्रमिष्या । लोके—उच्छिष्टभोजिनस्तस्यवयमक्लिष्टकारिणः । येनलीलावरादेणहिरण्याक्षोनिपातितः । स्मातोपीदंलिलेत । पात्र
 पारणेपिअपश्चिन्तामणौ—अंगुष्ठस्वर्जनीचैवमध्यमाचतृतीयका । तिस्रोद्वेयांगुलीचैवप्रशस्ताःपात्रधारणे । बृहद्भारदीये—याव
 द्वितोऽत्रमथीयात्सानेनैवपरित्यजेत् । आपस्तंभः—नापजिहीतापजिहीतवेति । अपजिहीतत्यजेत् । अतःपात्रधारणेविकल्पः । सोपि
 प्राणादुत्पन्नमिति । मदनरक्षे—प्राणादुत्पत्तंरपात्रंभृत्स्वानमुंचेदन्यथासुंचेदितिरूपपन्नकः । यचुपश्चिंशन्मते—समुत्थितस्तुयो
 भुक्तेषोभुक्तेमुक्तभाजने । एवंवैवम्यतःप्रादुर्भुक्त्वासांतपन्नंचरेदिति तद्भोजनोपक्रमेपात्रंभृत्त्वातन्मध्यत्यागे । स्मृतिमंजरीम्—पात्रस्य
 पारलेमीनंलक्षेत्रप्राप्तुमान्गृही । शान्तात्तपः—अग्रासनोपविष्टस्तुयोभुक्तेप्रथमंद्विजः । चहृन्नांभुजतांसौतःपंचत्याहरतिकिल्बिषम् ।
 अत्रिः—भोजनत्रतंमहाकाष्ठदुंक्षारेणनिनश्यति । एतत्पंचग्रासपरम् । पंचग्रासान्महाभौनंप्राणाद्याप्यायनंचतदितिचिच्छन्पुपुराणादिति
 माग्यः । गृहमीनंकाष्ठमीनम् । तथाचस्मृतिमंजरीम्—काष्ठभौनेनभुंजीतप्राणादिग्रासपंचकम् । प्राणादुत्पत्तंरनभौननियमः ।
 भोमीतप्यययमौनीग्रहृष्टःपंचतैद्रियः । भुंजीतपिथिविद्विज्ञेनचोच्छिष्टानिदापयेदितिब्रह्मासोक्तैरितिमदनरक्षे । रक्षाचल्याम्—यवी
 यान्यपितायमभुक्त्वाश्वाद्यादिभोजनम् । प्राणमिहोत्रादन्यत्रनासौभौनंसमाचरेत् । यवीयान्कनिष्ठः । अतोभ्रातृमतोभौननिषेधोऽपि
 ज्ञेयग्राप्तानृक्परः । तत्रैव—यदिभुंजीततूष्णीतुसर्धैवतुभोजने । सपापोभ्रातरंहंसितसंततिचाचिराद्भुवम् । गोभिलः—अथातःप्राणाहु
 तिरुत्प्रेष्यहतिगिर्यायव्यात्ममभिमन्यकृतेत्यसत्येनपरिषिचामीतिसायं सत्यंत्वर्तेनपरिषिचामीतिभ्रातरंतश्चरतिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः ।

ल्वंयज्ञस्त्वंपद्वारस्त्वंब्रह्मत्वंप्रजापतिस्त्वंतदापधापोज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूषुवःसुवरोममृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वा दशहोतारंमनसानुष्टुत्यात्वरन्यं चग्रामान्यृद्धीयात् प्राणायस्वाहापानायस्वाहाव्यानायस्वाहोदानायस्वाहासमानायस्वाहेति । दशहोत्राश्रितिः सुगित्याद्याः । अमृतोपस्तरणमसिस्वाहेत्याचारादर्शः कृष्णभट्टश्च । तत्र । स्वाहातत्त्वेमानाभावात् । गोपिलायल्लिखनाच्च ।

प्राणाहुतिविचारः । कौर्म—स्वाहाप्रणवसंयुक्तांप्राणायान्नाहुतिततः । शौनकः—तर्जनीमध्यमांगुष्ठलप्राणाहुतिर्भवेत् । मध्यमानामिकांगुष्ठैरपानेसुहृद्याहुषः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्व्यनेतुसुहृद्याहुषः । तर्जनीचवह्निःकृत्वाउदानेसुहृद्याहुषः । समनेसर्वहस्तेनसमुदायाहुतिर्भवेत् । एताश्चदत्तैर्नच्छेद्याः । प्राणायस्वाहेतिसमस्तानिगिरतीत्याचारादर्शः । अंगुष्ठानामिकामात्राद्यानान्येनताआहुतयइतिहारीतव्याख्यातारः । सर्वाभिरगुलीभिरश्रीयादितिसामान्यविधेःपंचास्यपित्तैवेत्याचारादर्शः । उभयमप्ययुक्तम् । पूर्वोक्तशौनकविरोधात् । भारते—यथारसनंजानातिजिह्वाप्राणाहुतौनृष । तथासमाहितंकुर्यात्प्राणाहुतिमतंद्रितः । अपरांकेवौघायनः—अथशालीनयायावरात्मयाजिनांप्राणाहुतिंव्याख्यास्यामः प्रक्षालितपाणिपादआचम्यशुचौदेशेप्रास्तुखउपविश्य ध्रुवाद्यौरितिष्टिधीवीमावाहयेदृतवतीमितिभूमौपात्रंनिधायमूर्धानदिवइत्युद्धृतमाह्वियमाणंभूषुवःस्वरोमित्युपस्थापवाचंयच्छेत्प्राक्तुमहाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमन्नमुदकंपरिपिच्यस्येनपाणिनाविमुचन्नमृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वापंचाक्षेनप्राणाहुतीहुंहेतिप्राणेनिविष्टोऽमृतंशुहोमिशिवोमाविशप्रदाहायप्राणायस्वाहाअपानेनिविष्टोऽमृतंशुहोमिशिवोमाव्यानेनिविष्टोऽउदाने०इतिसमाने०हुत्वातुष्णींभूयोन्नतयेत् प्रजापतिंमनसाध्यायन्नांतरावाचंविष्टजेत्भूषुवःस्वरोमितिजपित्वापुनर्भुजीत त्वक्केशनखकीटाखुरीपाणिद्वद्वतदेशात्पिडमुद्धृत्याभ्युक्ष्यभस्मावकीर्यपुनःप्रोक्ष्यवाचाशस्तंभुजीतसर्वंभक्ष्यापूकंदरुलमांसानांदत्तैर्नोघेत्रातिसुहितोमृतापिधानमसीत्युपरिष्ठादपःपीत्वाचांतोहृदयमभिमृशतिप्राणानांग्रंथिरसिरुद्रोमाविशोतकइत्यतस्तेनात्रेनाप्याय

१ त्वयश्चत्त्वविष्णुस्त्वयपदंरुक् । २ विशातर्गतेनात्रेन ।

नेति पुनरागम्यदधिष्णपादां गुष्टेषां निघ्राययति । अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः । ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः श्रीणा तु विश्वमु गिति ह्रस्वान्तु
मंत्रणमूर्त्यहन्तः समाचरेत्—श्रद्धायां प्राणे निविश्यामृतं हुतं शिवो मा विशिष्येति पंचमब्रह्मणि म आत्मा मृतत्वायेत्यनेन चाक्षरे
जालमानं योजयेत् देवमेवाहरहः सार्यप्रातर्बुध्यादद्विर्वासायमिति । अत्रिः—अपोजानं वामभगे सुरापानसमं भवेत् । दक्षभगे तु यः कुर्यात्सो
मपानसमं भवेत् । पुनरापद्रवोऽपानं नुरापानसमं भवेत् । इदं श्राद्धपरमिति केचित् । नित्यभोजनेपीति कृष्णभट्टः ।

भोजनविचारः । प्राणानुत्तरमाहवसिष्ठः—सर्वा भिरंगुलीभिरश्रीयादिति चोपायनः । यावद्वासंसन्नयन्नस्कंदयन्कृत्स्नं ग्रासे
ग्रभीत । विष्णुपुराणे—अश्रीयात्तन्मनाभूत्वापह्नुतुमधुरंसम् । लवणाग्लौतथामध्ये कदुतिक्तादिकंततः । प्राकृद्रवं पुरुषोऽक्षीयान्मध्येतु क
टिने पुनः । अंतपुनर्द्रवागीतु वलारोग्ये नयुं चति । कौर्म—ततो न्यदन्नमश्रीयात्पूराणयोदरस्य च । स्मृतिमंजरी काशीखंडे—दर्भ
पाणिस्तयोभुज्जतस्सदो योन विद्यते । केशकीटादिसंभूतस्तदश्रीयात्सदर्भकः । यस्वाश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेण नभुंजीयात्तत्राचभेदिति
तदतु न्यान्यपरम् । भोजनेवर्तुल इत्यत्रिस्मृत्युतेः । विष्णुः—नवतीयमयाश्रीयात्तापश्यंश्चकदाचन । अपश्यन्नंधकारादौ । कौर्म—नाश्री
यात्प्रेक्षणाणा नामप्रदायैवदुर्मतिः । नायज्ञशिष्टमद्याद्धानकुब्धेनान्यमानसः । आत्मार्यभोजनं यस्त्वर्थयस्यमैथुनम् । वृत्त्यर्थयस्य चाधीते
निष्कृतं तस्मज्जीवितम् । नोच्छिद्यो धृतमादद्यान्नमूर्धनं रष्ट्येदपि । नन्नब्रकीर्तयन्वापिन निशेपेन भार्यया । नैकवस्त्रस्तुभुंजीत नवापिशयन
स्त्रितः । नपादुक्ताधिष्ठितो वानहस्तन्विलपन्नपि । पराशरः—अदृष्टा संतता धारावातोऽद्भुताश्चरेणवः । भोजनपात्रमुद्धृत्य जलादिनपेयभित्तुं
माग्यीयेद्युद्धन्नारदीये—द्विजो नभोज्यमश्रीयात्प्रात्रैवपरित्यजेत् । संक्ष्वाप्यक्ष्वासेन पादौ वस्त्रार्धपरिधाय च । मुखेन धमितिं भुक्त्वा सु
रापीत्युच्येत्युपैः । सादितार्थपुनः खादन्मोदकानि फलानि च । प्रत्यक्षं लवणं खादन्मोमांसांशीनि गच्छते । नृसिंहाब्धि महोदधौ—सामुद्रं

सैधवंचैवलवणेपरमाहुते । ग्रत्यक्षेअपितेग्राह्येनिषेधस्त्वन्यगोचरः । हेमाद्रौत्रस्मांडे—सैधवंलवणंयच्चतथामानससंभवम् । पवित्रेपरमे
 क्षेतेप्रत्यक्षेअपिनित्यगः । देवलः—नभुंजीताघृतनित्यंगृहस्थोभोजनंस्वयम् । पवित्रमयद्वयचसर्पिराहुरघापहम् । ब्राह्मे—यस्तुपाणि
 तलेभुङ्क्षेयश्चफृत्कारसमुत्तम् । प्रयतांगुलिभिर्भ्यश्चतस्यगोमांसवच्चतत् । हस्त्यश्चरययानोद्रमास्थितोनैवभक्षयेत् । श्मशानाभ्यंतरस्थोवादे
 बालयगतोरिवा । शयनस्थोनभुंजीतनपाणिस्थनचासने । तत्रैव—नार्द्रयासानार्द्रशिरानचायज्ञोपवीतवान् । नप्रसारितपादस्तुपादारोपि
 तपाणिमान् । नावसन्त्रियकसस्थश्चनचपर्यंकिकास्थितः । नवेधितशिराथापिनोत्संगकृतभाजनः । नचमोपरिसंस्थश्चचर्मवेष्टितपार्श्ववान् ।
 भारते—निपणश्चापिलादेतनतुगच्छन्कदाचन । क्षत्रियेचिशेषस्तत्रैव—क्षत्रियःप्राघृतशिराभुजीतासन्नशस्त्रभृदिति । अन्नस्य
 जन्मकालुप्यंदुप्यर्क्चिनकुत्सयेत् । ग्रासशेषंचनाश्रीयात्पीतशेषपिबेत् । शाकमूलफलेक्ष्वादिदंतच्छेदैर्नभक्षयेत् । संवपेन्नान्नमन्नेनविक्षि
 म्पानसस्थितम् । बहूनाभुजतांमध्येनाश्रीयात्स्वरयान्यितः । दृथानविकिरेदन्ननोच्छिष्टतुष्टुतल्यजेत् । तिलकलंकजलक्षीरंदधिक्षौद्रघृतानिच ।
 नत्यजेदूर्ध्वजग्धानिसक्तुश्चाथकदाचन । सर्वपेद्राशीकुर्यात् । त्रिकांडमंडनः—शिरोवेष्टयतुयोमुक्तेयोमुक्तेदक्षिणामुखः । वामपादेकरं
 न्यस्ततैर्दक्षीणासिगच्छति ।

भोजनकालेस्पर्शास्पर्श । शुद्धितत्वेवृद्धशातातापः—यदाभोजनकालेनुअशुचिर्भवतिद्विजः । भूमौनिक्षिप्यतंत्रासंख्यात्वाविप्रो
 निशुध्यति । भक्षयित्वातुतंत्रासमहोरात्रेणशुध्यति । अशित्वासर्वमेवान्नप्रिरात्रेणविशुध्यति । अशुचिपदंनखानार्द्रमात्रपरंखानविधिवैय
 र्थ्यापतेरित्युक्तम् । तत्रैवमार्कंडेये—अंगुलिचोदरेषस्तुगोमांसाशनवत्स्मृतम् । अत्रिः—मुखेनचान्नमश्नातितुल्यंगोमांसभक्षणैः ।
 मुखेनगवादिबत् । चंद्रिकायांवृद्धमनुः—नपिबेन्नचगुंजीतद्विजःसव्येनपाणिना । नैकहस्तेनचजलशृङ्गेणवर्जितपिबेत् । पीत्वावशेषितं

कृत्वाग्राहणः पुनरापिषेत् । त्रिराग्रं पुनर्तंकुर्याद्ग्रामहस्तेनयापुनः । इदं भोजनकाले एव । अन्यत्रास्य प्रायश्चित्तोक्तैः । कौर्म्ये—नवामहस्तेनोदृत्यापिषेद्भक्तैर्नैजलम् । ग्रामहस्तेन केवलेनेत्यर्थः । एकहस्तेनेत्यस्य ग्रामहस्तेनोपसंहारइति रुशित् । तत्र । पुनरेकहस्तनिषेधात् । अतः स योजनपिषेत् । एकहस्तेनास्येनापि निषेधित्वर्थः । ननु भोजने पात्रधारणे सव्यहस्तस्य व्यापृतत्वादक्षिणहस्तस्य चोच्छिष्टत्वात्कं वंजलपानमिति चेत्—दक्षिणेन पात्रं धृत्वा ग्रामेन द्रोणादीजलं कृत्वा ग्रामेन पात्रं धृत्या दक्षिणेन जलपानं संभवात् । एकहस्तनिषेधो भोजनभिन्नकालविययः । न चैकहस्तनिषेधादस्तद्वयग्राही जलं पिबेत्तां जलिनेत्यादिवाम्यविरोधः । तस्यानुद्धृतजलपानपरत्वात् । एतस्य पात्रादिद्वारा जलपानपरत्वात् हस्तद्वयग्राह्यवपिमव्येनान्वारंभणात् आचमनादौ तयैव दर्शनादिति चंद्रिका ।

भोजने ग्रासप्रमाणम् । अपराकंच सिष्ठः—अष्टौ ग्रासामुने भैक्षं षोडशारण्यवासिनः । द्वात्रिंशतं गृहस्थस्य अमितं ब्रह्मचारिणः । वक्रप्रमाणपिंडं च भक्षेदेकैकशः पुनः । वक्राधिकस्तु यः पिंडात्मोच्छिष्टः स उच्यते । पिंडानां शिष्टमन्नं च दंतनिःसृतमेव च । अभोज्यं तु द्विजानीयाद्गुह्यत्वाचांद्रायणं चरेत् । आदित्यपुराणे—नोच्छिष्टो ग्राहयेदाज्यं जग्धशेषं न संत्यजेत् । शूद्रभुक्तावशिष्टं तु नाद्याद्वांडस्थितं त्वपि । भारते दानधर्म—समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं कदाचन ।

भार्यया सह भुक्तिनिषेधः । मनुः—नाश्नीयाद्भार्यया सार्धे नामीक्षेत वा श्रुतीम् । न भार्यादर्शनेऽशीयादिति । वसिष्ठः—भार्यया सह नाश्नीयाद्भार्यया सह योऽशीयादुच्छिष्टं वा कदाचन । न तत्र दोषं मन्यते सर्गवर्गमनीषिणः । उच्छिष्टमितरक्षीणां योऽशीयाद्ग्राहणः क्वचित् । प्रायश्चित्तीसविज्ञेयः संकीर्णो भूदचेतनः । ब्राह्मणीपदं भर्तृसवर्णोऽपलक्षणम् । अतएवाग्नेश्वरान्नग्रहणम् । तेन क्षत्रिययादिरप्यसवर्णया सह नाश्नीयादित्यर्थ इति पृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मेपि—ग्राहण्या

भार्ययासार्धकचिदुज्जीतचाध्वनि । असवर्णस्त्रियासार्धभुक्त्वापततितत्क्षणात् । चंद्रिकायामादित्यपुराणे तु—अधोवर्णस्त्रियासार्धमिति तृतीयपादोक्त । कचिदिदिदेशकालाद्यसवविषयविवाहविषयवेति विज्ञानेश्वरः । इदमपि दाक्षिणात्यभिन्नपरम् । पचधाविप्रतिपत्तिर्दक्षिणातोऽनुपपत्तिर्नभार्ययासहभोजनमित्युक्त्वा इतरस्मिन्दुष्यतिनेतरइतरस्मिन्देसप्रामाण्यादिति माधवीये बोधयनोक्तेः । यत्तु माधवीयेऽपि नृह्वामः—माताचभगिनीवापि भार्याचान्याश्च योषित । नताभि सहभोक्तव्यभुक्त्वा चाद्रात्रणचरेदितितदसवर्णापरम् । यदपि प्राग् अस्ति हेमाद्रौ गालवः—एकयानसमारोहएकपात्रेचभोजनम् । विवाहे पथिया त्रायाकृत्वा विप्रो न दुष्यति । अन्यत्र दोषमाभोति पञ्चाञ्चा द्रायणचरेदितितदव्यसवर्णापरम् ।

पंक्तिभेदावश्यकता । मदनरत्नेवृहस्पतिः—अध्येकपत्तयानाश्रीयात्सयुत स्वजनैरपि । कोहिजानातिर्किं कस्यग्रच्छत्रपातकं भवेत् । एकपङ्क्त्युपविष्टानादुष्कृतयदुरालम्बाम् । सर्वपातत्समतावद्यवत्पक्तिर्नभिद्यते । बृहस्पतिः—अग्निनाभस्मान्चैवस्तभेनसलिलेनवा । द्वारेणचैवमार्गेणपक्तिर्भेदोद्भूयै स्मृत । तृणेनापिपक्तिर्भेदइतिमाधवीयेमदनरत्नेच । तथाचचंद्रिकायांहा रीतः—तृणेनातरितकृत्वापक्तिदोषो न विद्यते । सएव—नस्पृशेद्दामहृस्तेनभुजानोहिक्काचन । नपादौनशिरोवस्तिनपदाभाजनतथा । गोभिलः—एकपत्तयुपविष्टानाविभ्राणासहभोजने । यद्येकोपित्यजेत्याग्रनाश्रीयुरपरेष्यन् । मोहाद्भुतेतुयस्तत्रसमातपनमाचरेत् । सदृएककाले ।

उदस्यादिशब्दश्चवणनिषेधः । माधवीयेआश्वमेधिके—उदक्यामपिचाडालशानकुङ्कुटमेववा । मुजनोयदिप्रश्येतक

१ दत्तरेडिगक्षिणालअनुपनीतेनभायायासहदतरस्मिनुसरदेशेनहुव्यतिगीदीकमोवाइतरस्मिन्दक्षिणेनदुध्यनीत्यर्थं ।

तदन्तर्गुपरित्यजेत् । कात्यायनः—चांडालपतितोदक्याबाक्यंश्रुत्वादिजोत्तमः । सुंजीतयासमाग्रं तु दिनमेकमभोजनम् । उत्तरार्धेयदीति शेषः । वृहन्नारदीये—स्नानदानजपदीर्घाभोजनाध्वरयोस्तथा । मध्येशृणोति यद्येषां शब्दं कुर्यात्कदाचन । उद्धमेहुक्तमखिलं खात्वा चोप वनेत्सदा । द्वितीये द्विधृतं प्राश्य शुद्धिमाप्नोति मानवः । माधवीये गौतमः—काहलभ्रमं ग्राह्याणां च कस्यो लूखलस्य च । एते पांनिनदाया यत्तामस्तकालमभोजनम् । कात्यायनः—दृणां भोजनकाले तु यदि दीपो विनश्यति । पाणिभ्यां पात्रमालम्ब्य भास्करं मनसा स्मरेत् । पुनश्च दीपिकां कृत्वा तच्छेषं भोजयेन्नरः । पुनरन्नं न भोक्तव्यं भुक्त्वा पापैर्विलिप्यते । अन्नं गृहीत्वेत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—अन्नभोजनकालेऽस्थनादृषिते ग्रानं श्रुतप्राशनं च दंतपाते चैवमिति । विष्णुपुराणे—जठरं पूरयेदर्धमक्षैरर्धजलेन च । वायोः संचरणार्थं यच्चतुर्थमवशेषयेत् । पुलस्त्यः—भोजनं तु न निशेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन । अन्यत्र दधि सक्त्वा ज्यपललक्ष्मीरमध्वपः । चंद्रिकायां वृद्धमनुः—भार्या भर्तृकदासेभ्य उच्छिष्टं शेषयेत्ततः । भारते—पानीयं पायसं सत्सूत्रं सर्पिर्भिधुदधीन्यपि । निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयं तु कस्यचित् । टोडरानंदे चिच्छुपुराणे—नाशे पंपुरुषोऽधीयादन्यत्र जगतीपतेः । ओदनोपि सद्यो भोज्य इति टोडरानंदे । मदनरत्ने द्वाहमे—कुर्यात्क्षीरं तमाहारं न दव्यंतं कदाचन । का दगिरंते—अनुपीयततः क्षीरं तं पानीयमेव च । अमृतापि धानमसीत्वेवं आशयोदकं सकृत् । भीतेशोपक्षिपेद्भूमौ तोयं त्रिमं पठन् । अप्रक्षा दितश्चन्मप्यदक्षिणां गुप्सु मूलतः ।—तैरेष्य निलये पद्मावुदनिवासिनाम् । उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् । देवलः—भुक्तोच्छिष्टा त्समादाय सर्वस्मार्त्तिकं चिदाचमन् । उच्छिष्टभागधेयेभ्यः सोदकं निर्वेदुवि । उत्तराचमनं चाक्षालितहस्तेन कार्यम् । हस्तं प्रक्षाल्य गङ्गुपयः पिबे त्वापमोहितः । सदैवे चैव पिब्ये च आत्मानमवसादयेत् । अर्धपीत्वा गुण्डूपमर्धत्यक्त्वा महीतले । रसातलगतानागास्ते न प्रीणंति नित्यश इति ज्यासोक्तेः । गंडूपममृतापि धानमसीति जलपानम् । एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं भारते—यद्युत्तिष्ठत्यनाचातो भुक्त्वानासनात्ततः । सद्यः

खानंप्रकुर्वीतसो नयप्रयतेभवेत् । शात्तातपः—आचम्यपात्रमुत्सार्य किंचिदार्द्रेण पाणिना । केचिदुत्तरापोशनोत्तरप्रथमंगंडूपः पश्चाद्धस्तप्रक्षाल
 नमाहुः । तत्र । पूर्वोक्तप्रथमविरोधात् । देवलः—भोजनेदंतलया निर्वहृत्या च मनचरेत् । दंतलग्नमसंहार्यं श्लेयंतदपि दंतवत् । नतत्रवदुशः
 कुर्याद्यलमुद्धरणमिति । मार्कंडेये—अनूत्तिष्ठन्नकुर्वीत मुक्त्वा दंतविशोधनम् । दंतलग्नकालांतरच्युते यौधायनः—तत्त्यक्तैव शुचिर्न पुन
 स्त्यागोत्तरमाचामेदिति । निगिरन्नेव तच्छुचिरितियाज्ञवल्क्यः । अतस्त्यागनिगिरणयोर्विकल्पः । भदनरत्ने गौतमः—गंडूपस्याथ सम
 येतर्जन्यावक्रघर्षणम् । यः करोति समूढात्मारौरेवरकेवसेत् । हस्तक्षालनोत्तरहस्तादौ स्नेहशेषेन दोषः । द्वावेवोष्ठीश्मश्रुकौ सस्नेहौ भोजनादनु ।
 अदुष्टान् शक्तिजग्राहवालवृद्धस्त्रियो मुखमिति वृद्धपराशरोक्तेः । गंडूपप्रक्षेपक्षकां स्य पात्रेन कार्यः । तथा चांगिराः—गंडूपपादशौचं च कृ
 त्वा वैकांक्षभाजने । भूमौ निक्षिप्य पणमासात्पुनराहारमादिशेत् । पुनराहारंतक्ष्णपात्रांतरानयनं वा । माघ
 वीयेऽप्यासः—तस्माद्देशान्मनगपमृत्युविधिवदाचामेदिति । तदुत्तरद्विराचामेदित्युक्तं । विष्णुपुराणे—अंतर्वेलाय मे भूमेरपामद्वय
 निलस्य च । भवत्वेतत्परिणतं ममास्त्वव्याहृतं सुखम् । अगस्तिर्कुम्भकर्णचशर्निचवडवानलम् । आहारपरिणामार्थं संस्मरामि वृकोदरम् । आता
 पिर्भक्षितो येन वातापिश्च महासुरः । समुद्रशोपितो येन समेऽगस्त्यः प्रसीदतु । इत्युच्चार्य स्नेहस्तो न परिमृज्यात्तथोदरम् । अत्रिः—आचातोप्य
 शुचिस्तावद्यावत्सामनुद्धृतम् । उद्धृतेष्वशुचिस्तावद्यावद्भगिर्न लिप्यते । भूमावपि हिलिप्तायां तावत्स्यादशुचिः पुमान् । आसनादुत्थितस्तस्मा
 घावन्नस्पृशेत महीम् । आपस्तंबः—यत्र भुज्यते तत्समूहानि हृत्या बोध्यतदेशलेपात्संस्त्याद्धिः संश्रित्योत्तरतः शुचौ देशे रुद्राय निनयेदं वा
 स्तु शिवमवत्सिति । आश्वलायनः—ततः शतपदगत्वा वीक्ष्यादित्यंशवैः शनैः । पाणिनोदकमालम्ब्य मंत्रमेनं समुच्चेत् । काशी खंडे—
 इत्यत्र परिसंस्कृत्य प्रक्षाल्य चरणौ करौ । ततोऽत्र परिणामार्थं न प्रनितानुदीरेयेत् । अग्निराप्याययन्धातून् पार्थिवान्परिचारितः । दधानकाशो न भसो

जपयत्तस्तुमेतत् । प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा । अन्नंपुष्टिकरंचास्तुममाप्यव्याहृतं सुखम् । समुद्रोऽवडवाग्निश्च ब्रह्मो ब्रह्मस्य न
दनः । गम्यवद्वर्तयत्तदशेषं जयंत्वमी । चिप्पुः—विष्णुः समस्तं द्रियदेहदेहिप्रधानं भूतोपगवान्यथैकः । सत्वेन तेनाजमशेषमेतदारोग्यदेभेप
रिणामहेतु । इत्युभार्यस्वहस्तेनपरिश्रज्याचयोदरम् । ऋत्रिप्रधानेशोभवेतिहान्यांतुमुक्त्वा त्रयतः शुचिः । हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योत्स्नीवेद
गदः मुग्धी । दहारीतः—पश्चात्तदन्नशेषं चलिहरेदिति । एतच्च पाकशिष्टेन रौद्रचलिहरणमिति जयस्वामी । धर्मप्रश्ने ब्रह्मचारिप्रकरणे—
मुपत्तास्तयमनं क्षालयतीति । अमनं भोजनस्य । भिक्षापात्रस्य त्वन्येन क्षालनेन दोष इत्युल्लंघना । उभयोरपि पात्रयोर्ग्रहणमित्यन्ये । स्नातका
दीनामप्येतत् ।

तां बूलभक्षणविचारः । विशेषानुपक्रमेण मार्कण्डेये—भूयोप्याचम्य कुर्वीत ततस्तां बूलभक्षणम् । माघवीये च सिष्टः—सुपूरां
चपुत्रं च सुपूरां न समन्वितम् । अदत्ताद्विजदेवेभ्यस्तां बूलं वर्जयेद्ब्रह्मजः । एकपूरां सुखारोग्यं द्विपूरां निःफलं भवेत् । अतिश्रेष्ठं त्रिपूरां च अधिकं नैव दु
ष्यति । मार्कण्डेये—पयोर्ग्रपणं शृङ्गं च चूर्णपणं द्विपणं कम् । दंतधावनपणं च शकस्यापि श्रियं हरेत् । अकृत्वा च मुखे पूर्णपूरां स्वादतियो नरः । दशजन्म
दरिद्रस्तु अंते च गहरिस्मृतिः । निखं खादति तां बूलं वक्रभूपाकरं नरः । नमुच्यत्यनुतस्येव तस्य मंदिरमिदिरा । चूर्णपूरादलापिक्ये साम्ये चापि सति क्रमा
त् । दुर्गभारंगसौमं ध्ययदुर्गान्विदुर्बुधाः । मदनरत्ने च सिष्टः—पर्णमूले भवेद्वाधिः पर्णत्रिपापसंभवः । चूर्णपर्णं हरेदायुः शिराबुद्धिनिशि
नी । तस्मादग्रं च मूलं च शिराश्चैव विगतेतः । चूर्णपर्णं वर्जयित्वा तां बूलं भक्षयेद्बुधः । आश्वलायनः—यत्तेश्वविधवायाश्च दीक्षितस्य च दोरपि ।

१ यारद्वि सर्कभृगुर्नायाचद्वि स्वभावजा । तदुदीनामिनायायनारदं संस्मराम्यहम् । इति धचित्यं पुंजानं दृष्टिदोषेन चापते । अजनीगर्भं संभूतं कुमारं ब्रह्मचारिणम् ।
दृष्टिदोषमिनायायदन्तर्गतं संस्मराम्यहम् ।

तांबूलभक्षणं वज्र्यमैथुनं च विशेषतः । विद्याकामोऽनिशं रात्रौ तांबूलं नुनभक्षयेत् । कृष्णभट्टीये—मातापित्रोः क्षयश्चाद्धेतयैव क्षयसूतेक । तांबूलं चर्वयेद्यस्तु पितृहासनिगद्यते । हेमाद्रौ जाचालः—दंतधावनतांबूलं तैलाभ्यंगमभोजनम् । रत्नौषधपरान्नं च श्राद्धकृतसर्वर्जयेत् । घृतुकृष्णभट्टीये—नित्यश्चाद्धेतत्त्वमाश्नाद्धे चापरपक्षिके । तांबूलचर्वणे दोषो नेति शतातपोऽब्रवीदिति तन्निर्मूलम् । उक्तविरोधात् । लघुनारदीये—दशम्यादिमहीपालनिदिनं परिवर्जयेत् । गधतांबूलपुष्पाणि स्त्रीसंभोगं महाशयः ।

दिनशेषभागकृत्यम् । चिष्टपुरहस्ये—गानाभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं चानुलेपनम् । व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वयज्ञान्यञ्च निराकृतम् । दक्षः—भुक्त्वा तु सुखमास्थाय तदत्र परिणामयेत् । इतिहासपुराणाद्यैः पष्ठसप्तमकौनयेत् । अष्टमेलोकयात्रा तु बहिःसंध्याततः पुनः । आयुर्वेदे—भुक्त्वोपनिशतस्तु देवलमुत्तानशायिनः । आरोग्यं चामकुक्षौ तु मृत्युर्धावति धावतः । इति श्रीमद्भारतीयभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्नमोक्षणप्रकरणम् ॥

सायं संध्याविचारः । व्यासः—सच्छास्त्रादिविनोदेन सन्मार्गस्याविरोधिना । दिनं न येस्ततः संध्यामुपतिष्ठेत्समाहितः । यमः—चत्वारिंशत्तु रूर्मागि संध्याकाले पुवर्जयेत् । आहारमैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकम् । संवर्तः—सादित्यां पश्चिमां संध्यामर्धां स्तमितभास्कराम् । अत्र सायं संध्यायाः कालकर्तव्यतादि संध्याप्रकरणे ज्ञेयम् । विशेषमाह चंद्रिकायां व्यासः—प्रत्यक्षुषोऽपि विष्टुगायत्रीं तु जपेत्ततः । बह्वृचसूत्रेऽपि—उत्तरापरामिमुखोऽन्वष्टमदेशाविनीजेदिति । आद्धे सुक्तवतः संध्यानिषेधमाह आद्धं चंद्रोदये यमः—पुनर्भोजनमध्वानं

१ पृञ्जीतरत्नटीट्ठण्णापीतवद्व्राचतुर्मुचम् । शस्यचक्रमदापमहसागदवाहनाम् । चदयोऽथमवासातामायात्तीमुचं मड्डलान् । वैष्णवीं न्यक्षरां याक्षदेवीमात्ताह-
वाम्यदम् ॥ इति ।

भारग्यामभिपुने । संख्यां प्रतिप्रदं होमं श्राद्धभोक्ता एवर्जयेत् । अयं संख्यानिपेधः प्रायश्चित्तकरणे । तदाह—सायं संख्यां प्रक्रम्य—दशकृत्वः
 त्रिवेदाभोगाय च्याश्राद्धमुद्दिनः । ततः संख्यामुपासीत शुभे यत्नतः । अत्र दशकृत्वः विवेदितसंबंधः । इदं मनूक्तं प्रायश्चित्तं श्राद्धीयविषय
 मिति मान्यः । संख्याभिरासार्थमिति पृथ्वीचंद्रः । गौडास्तु—सायं संख्यापराव्रंचयेदनेच वनस्पतेः । अमावास्यां कुर्वीतरात्रिभोजनमेव च ।
 पूनंच हलहं नवमायं व्यादिवाशयम् । श्राद्धकृती च भोक्ता च पुनर्भुक्तिं च वर्जयेदिति कामधेनौ चाराहात् कर्तुरपि सायं संख्यानिपेधमाहुस्तत्रि
 मुं नम् । यत्तु—द्वादश्यां च दश्यां च संक्रांती श्राद्धवासरे । सायं संख्यां कुर्वीत कुर्वीत शुभेदिति कालकौमुद्यां वचनंतदपि निर्भूलम् ।
 मुक्तं गेत्तम् । ततः संख्यामुपासीतैत्युक्तेः । तेन श्राद्धभोजनमिति अन्यत्र प्रायश्चित्तम् । पार्वणश्राद्धे तु पद्प्राणाया मादिति विध्यादक्षः ।
 तदिदं न संख्याभिरासार्थं किंतु श्राद्धभोजनमिति मितम् । मत्तु—प्राणायामत्रयंकृत्वा प्रणवेनाभिमुख्यपद् । ततः संख्यामुपासीत शुद्धिः स्याच्छ्राद्ध
 भोविनामिति तत्रयश्राद्धपरम् । प्रायश्चित्तगोस्वादिति मय्योगपरिजातः । याज्ञवल्क्यः—उपास्य पश्चिमां संख्यां हुत्वा मीनसमुपासाच ।
 गृह्यैः परित्युक्तो गुरुत्तानातिगुप्यायमं विधेत् । चकारो वैश्वदेवः पाकं तरेण कार्गोन पुनर्भुक्तं शिष्टेन । नवश्रा
 द्धनयच्छिष्टं गृहे पर्युपितं नयत् । दंपत्योर्भुक्तं शिष्टं च शुभत्वाच्चां दायणं चरेदिति चंद्रिकायां वचनात् । यदार्थाणामभोज्यं स्यान्न त्रेतेन ये तदस्या
 पस्तं चोक्तेः । विष्णुपुराणे—तत्रापि पच्यदिग्यस्तं भेषाद्यापवर्जनम् । तत्रैव—पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते । वैश्वदेव
 निमित्ती पठ्यासात्तर्पयति हरेत् । सायं त्वन्नस्य सिद्धस्यान्नमंत्रं वलिहरेत् । दक्षः—ग्रहोपपश्चिमौ यामौ वेदाभ्यासरतो नेवेत् । यामद्वयं शयान
 सुप्रसन्नं यामं कुरुते । शौनकः—निशायाः प्रथमे यामे जपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायोभोजनं योक्तं वर्जयित्वा महानिशास् । व्यासः—
 महानिशातु विज्ञेयामध्ययागद्वयं निधि । शौनकः—पश्चात्तेन थायमे जपयज्ञार्चनादिकम् । ब्रह्माभ्यासोपितत्रैव वर्जयित्वा तु भोजनम् । इति

शयनचिचारः । हारीतः—नसंधिवेलायांशयीतननशोनाशुचिर्नग्रेनोच्चैर्निशायांभापेतेति । प्रगेप्रातः । अतएवपृथ्वीचंद्रोदयेस्मृ-
 त्यंतर—आसनंशयनंजायापत्यंकमंडलुम् । शुचीन्यास्मनएतानिपरेपाभशुचीनि तु । कौर्मे—अश्रद्धोऽशुचिःशयितःस्वाध्यायंस्नानभोज-
 नम् । यद्विनिष्क्रमणंचैवनकुर्वीतकदाचन । नवीजयेच्चक्षेणनदेवायतेनेखेत् । चंद्रिकायांगोभिलः—स्नातकःस्नायकालेवैणवंदंड-
 मुपनिधातीति । स्वय्यादित्यनुवृत्तौशांखलिस्त्रितौ—नदीर्णायांखट्टायांनान्यसेवितायामन्युक्ष्यनभूतग्रहायतेनेनश्मशानवृक्षच्छायासु
 नपर्वणिभसोत्सवेचेति । पर्वणिप्रतिपत्संचदश्याःसंधौ । रभसोत्सवेपुत्रजन्मादौ । हारीतः—नप्रत्यकृतिर्येगुदक्रशिराःकोणशिराःपश्चिम
 शिराउत्तरशिराध्वेति । मार्कंडेये—श्राक्शिरःशयनेर्विद्याद्धनमायुश्चदक्षिणे । पश्चिमेप्रबलांधितांहानिमृत्युतथोत्तरे । शून्यालयेश्मशा
 नेचपयिद्वक्षेचतुष्यथे । महादेवगृहेवापिमातृवेदमनिनखेत् । नयक्षनागायतेनेस्कंदस्नायतेनेतथा । कूलच्छायासुचतथाशर्करालोष्ठयां
 मुषु । नखेपेचतथादर्भेविनादीक्षांकथंचन । धान्यगोदेवविप्राणांगुरूणांचतथोपरि । नाकाशेसर्वतःशून्येनचचैत्यद्रुमेतथा । गार्ग्यः—स्व
 गृहेश्राक्शिराःशेतेभ्याशुर्येदक्षिणाशिराः । प्रत्यक्शिराःप्रवासेतुनकदाचिदुदक्रशिराः । भारते—शय्यार्धतस्यचाप्यत्रस्त्रीपूर्वमधितिष्ठति ।
 तदक्षिणेशयीति । उशाना—नैलेनाभ्यक्तशिराःखेपेदिति । पैठीनसिः—नादीक्षितःकृष्णचर्मणिसुप्यादिति । आपस्तंबः—
 सदानिशायांदाराप्रत्यलंकुर्वीति । विष्णुपुराणे—शुचौदेशेविविक्तेतुगोभयेनोपलेपिते । प्रागुदवप्रवणेचैवसंविशेत्सुसदाबुधः । मंग
 त्वंपूर्णकुंचशिरोदेशेनिधायतु । वैदिकैर्गुरुद्वैत्रैरक्षांकृत्वास्वेततः । हारीतः—क्षालितचरणःसर्वेतरक्षांकृत्वोदकपूर्णघटादिमंगलोपे
 तआत्माभिरूपितामनुपहृतांसुनामाणभित्तिपठनशुभ्यामभिधायरात्रिभूतंजत्वाविष्णुंनमस्कृत्य । सर्पोपसर्पमद्रतेदूरंगच्छमहाविष । जनमेजयस्य
 यज्ञांतेआम्नीरुचचनंस्मर । आस्तीकचचनंथुत्वायःसर्पोननिवर्तते । शतपाभिघतेर्भूभिर्निशुशुक्षफलंयथा । इत्येतच्छ्लोकद्वयंजत्वेष्टेदेवतांस्मृत्वा

साधियास्यान्यांश्चैदिकान्मन्त्रान्जहन्मंगलश्रुतिशंखचशृण्वन्दक्षिणशिराःस्वयेदिति । विष्णुपुराणे—रात्रिसूक्तं जपन्सुखवादेवांश्चसुखशायिनः । तानाहुगोभिलः—अगस्तिर्माधवश्चैवसुबुक्तुंदोमहामुनिः । कपिलोमुनिरास्त्रीकःपचैतेसुखशायिन । शयीतेत्यधिकृत्यद्वारासीतः—नान्ययूरेनानुवंशास्तीर्णैर्नामपीठोपधानेनचासनेदिति । अन्यपूर्वेअन्योपसुक्ते । चंद्रोदयेस्मृतिः—आसनंशयनंयानंजायापत्यंकमंडलम् । शुचीन्यात्मनएतानिरेपामशुचीनि । विष्णुः—नाकाशेनपालाशेनपंचदारुहृतेनगजभग्नकृतेनभिन्नेनाग्निघृतेनघटसिक्तद्रुमजेनदेवापतनेनगणमध्येनहुताशोपरिभस्मनिनाशुचीदेशेनपर्वतमस्तकेशयीतेति । पंचदारुजपंचज्जातीयदारुहृतेइतिटोडरानंदः । तत्र । वक्ष्यमाणविष्णुपुराणतिरोधात् । शंखल्लिखितौ—नविशीर्णखट्वायामन्युक्ष्यनभूतयक्षग्रहायतनेपुनरमशानवृक्षच्छायासुशयीतेति । चंद्रिकायांमचेताः—नविशीर्णसट्टायांनान्यवर्णोपशयितायांस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—नैकांशालंनवांभार्गानासमांमलिनांतथा । नचदंतमयीशय्यामधितिष्ठेदनास्तृताम् । मृतदंतमयेविशुद्धगन्धेदर्भेपलाशजे । नशयीतनरोधान्येशयनेपंचदारुजे । पंचदारुरूणिचोक्तानिचूतजंबूद्रुमास्तथा । अमपीठोत्थितांश्चैवघटसिक्ततरूस्तथा । करिभग्नकृतैश्चैवनशयीतक्वचिन्नरः ।

संभोगेनिषिद्धदेशविनादि माधव्यामादित्यपुराणे संभोगेनिषिद्धेशउक्ताः—चैत्यचत्वरसौधेषुनैवदेवचतुष्पथे । नैव रमशानोपवनसलिलेषुमहीपते । काशीखंडे—एककाष्ठमयीशय्यांनानितृप्तोऽथसंविशेत् । विष्णुः—नविशुद्धगन्धेनवाल्पधान्योपरिनसंध्यायांनार्हेति । कल्पतरुरीकात्यायनः—पौर्णमास्याममावास्यामघःशय्याविधीयते । अनाहिताग्नेरयेपापश्चादग्नेर्विधीयते । टोडरानंदे तीर्थस्तौख्येस्कांदे—वाग्निकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तैर्वैजनादीने । पंचखट्वादिशयनंवर्जयेत्क्षतिमात्ररः । अग्नौवर्जयेद्धार्यामांसंमधुपरोदनम् ।

निधिमत्स्वरूपां दे—खंडनं खल्वेकेशानां मैथुनाध्वगमेतथा । आमिपंकलहं हि सां वर्यवृद्धौ विवर्जयेत् । पराशरः—नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि । नमोस्तु नमो देतुभ्यं त्राहि सां विपसर्पतः । यमः—भुंजीत ह्यार्द्रपाणिस्तु नार्द्रपाणि स्वपेक्षिणि । विष्णुः—निद्रा समयमासायता ब्रूलं वदनात्यजेत् । पर्यं कात्प्रमदां भालात्सुंदुष्पाणि गमस्तकात् । वौधायनः—न पर्वेणि न श्राद्धे न व्रती न दीक्षितश्चेति । दीक्षितो दीक्षां त्यसं स्मरन् । सोप्यवभृथेष्टियावत् । पर्वोऽपि विष्णुपुराणे—चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्या च पूर्णिमा । पर्वोऽप्येतानि राजेन्द्र विस्मंतिरेव च । तैलक्ष्मीमांससंभोगीपर्वस्वेतेषु यः पुमान् । विष्णुत्रयभोजनं नमस्कं प्रतिपद्यते । सामान्यतश्चतुर्दश्यष्टमी ग्रहेऽपि कृष्णपक्षस्य ते ग्राह्ये । कृष्णाष्टमी चतुर्दश्योः पूर्णिमादर्शसंक्रमद्वितस्कां दादिति पृथ्वीचंद्रः । तच्च । पष्ठचष्टम्यावमावास्या उपपद्यते चतुर्दशी । मैथुनं च न सेवेत द्वादर्शी च मम प्रियामिति टोडरानंदे वाराहविरोधात् । संस्कारटोडरानंदे कौर्म—ब्रह्मचारी भवेन्नित्यं तद्वज्रं नमः त्रयाहनि । करुणतरौ चंद्रिकायां वामने—नाभ्यंगमैकै न च भूमिपुत्रे क्षौरं च शुक्ले कुजे च मांसम् । बुधे च योऽपि त्वपरिवर्जनीया शेषेषु सवर्षाणि सदैव कुर्यात् । मूले षष्ठे भाद्रपदासु मांसयोऽपि न्न घातकृतिकयोत्तरासु । वर्ज्येति पूर्वार्धांनुपगः । याज्ञवल्क्यः—एवं गच्छन् स्त्रियं क्षामां मांघां मूलं च वर्जयेत् । घसुरक्षमा लायां मूलोत्तरयोः शक्तिः सैतद्विरोधादनित्या । क्रतुः—ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा । यः स्वदारानुत्तुल्लान् स्वस्थः सन्नोप गच्छति । भ्रूणहत्यामभोतिनाऽकायार्थो विचारेणेति देवलोक्तेः ।

ऋतुदिननिषेधः संभोगोत्तरं शौचं च । ऋतुमाह याज्ञवल्क्यः—षोडशर्तुर्निशाः क्षीणांतस्मिन् युग्मासु संविशेत् । ब्रह्मचार्येव

१ विष्णुपुराणे—पराशरोर्बे रत्नाचार्यसमुत्पन्नो महायज्ञा । आस्तौक सत्यसंधो माप नो न्योऽपि रक्षतु । रात्री व्यह्व दामतीदति रात्री मूका जप्त्वा नमोनदिकेऽश्वरा मेति नरत्वाग्रा व्यादधिगतां च गिर उल्लास्येति स्म ललाट । २ वामनपुराणे—उपेच योऽपानसमाकृते तपूनां सुयोऽपि रक्तेर्वर्जनीया ।

धेण्याद्याभतस्तथावर्जयेत् । मनुः—तासागाद्याभतस्तस्तु निर्दितैकादशीचया । चतुर्दशीचयेयाः स्युः प्रशस्तादशरात्रयः । मैथुनप्रशस्त ऋतुकालिकद-
 शरात्रमथैमैथुननिषिद्धतिथिनक्षत्रवारादीनां दशानां कर्णेण संभवस्तत्र पर्यस्त्रिभिर्धुनेदोषाभावाः । ऋतावुपेयादित्यलंतायोगात्प्रयोगव्यवच्छेदस्य वि-
 धयर्थादिति शंकरोपाध्यायाः । तत्र । पर्यस्त्रिनिषेधात् । अतोयत्र दृष्टार्थो निषेधः स्तुत्यर्थशास्त्राद्योर्विरोधो वा तत्रार्थशास्त्राद्योः । वौधायनः—
 एवमजरो ब्रजेत्काम्ययावत्सन्निपातं च सहशयाततो नोदकस्पर्शनमपि बालेपानप्रक्षाल्याचम्य प्रोक्षणमंगानामिति । यावत्स्खलनं तावत्सहवाशया-
 ततो नाना पृथक्शयीयातामित्यर्थः । उदकस्पर्शनं स्नानमिति हरदत्तः । एतद्वतौ । अन्यत्र लेपान्प्रक्षालयेत्यादि । ऋतौ तु गर्भशं कित्वा स्नानं मै-
 थुनिनः स्यूतम् । अत्र तौ तु यदा गच्छेच्छौ च मूत्रपुरीषवदिति वृद्धश्याता नपात् मूत्रपुरीषवच्छौ च द्वयं कार्यमित्यर्थ इति चंद्रिका । अनृतावपि स्नान-
 मुक्तं चंद्रिकायाम्—अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा पर्यं णिमैथुनम् । कृत्वा सचैलं स्नात्वा तु वारुणी मिथमार्जयेत् । याज्ञवल्क्यः—नमः स्नात्वा च
 गुग्गाचगत्वा चैव दिवा क्षियम् । यचुशंखः—दिवा तु मैथुनं गत्वानमः स्नात्वा तथां यसि । नगां परस्त्रियं दृष्ट्वा दिनमेकं व्रती भवेदिति तदभ्यासपर-
 मिति गृह्यपणिः । अथ मैथुनोत्तरं सहशय्यानिषेधात्तदभावे सहशय्या । सन्निहितमर्तुकायाः पृथक्शयनस्य दंडत्वात् । पृथक्शय्या तु नारीणामश-
 खपथ उप्यत इति वचनात्—तस्मात्सर्वो स्त्रियो बालेन व्रतं सहापि वा पृथक् । निशिनो शयनं कुयुः कंतुकी कर्णमूपैः । ह्यैश्वकं संसक्तैः सह चेद्विध-
 वास्तुताः । भविष्यंति न संदेहः कुर्युः शय्यां पतिव्रता इति सद्याद्रिखंडाच्च हारादिभिः सहेत्यर्थः । स्नानं पुंसः न स्त्रियाः । तस्याः शुचित्वात् ।
 तदा ह्ययोग्याज्ञचल्क्यः—उभाष्य शुची स्यातां दंपती शयनं गतौ । शयनादुत्थितानारीशुचिः स्यादशुचिः पुमान् । वृद्धपराशरः—
 चातुर्धर्ष्यां शुचिर्नारी कृताभिगमनामिवा । विप्रेमैथुनि स्नानं राजकेपि क्षिरोविना । नार्भियावद्विशुस्तद्वह्निगशौचं च शूद्रेके । स्त्रिया विशेषमा-
 ह्वमप्य—न च कुर्वीत सा स्नानं नाभेरधस्तु शोभयेत् । गौतमः—न मैथुनीभूय शौचं प्रतिविलंबेदिति । मनुः—अमावास्यामष्टमीं च पौर्णमासीं

चतुर्दशीम् । ब्रह्मचारीभवेन्नित्यमनृतौस्नातकोद्विजः । ऋतौनिरवकाशेऽश्राद्धादावपिगच्छेत् । यथापोढशेषेहनिपरदेशादागतस्याग्रेऋत्वभा
वाद्गमनेदोयोगमनेदातुर्गोक्तुश्चादोषः । तथाचविज्ञानेश्वरः—एवंगच्छन्नब्रह्मचार्येवभवतीति । यजुर्हेमाद्रौशिचरहस्ये—दिवाज
न्यादिनैवैवकुर्वन्मैथुनमती । आहं दत्त्वाचमुक्त्वाचश्रेयोर्थानिचपर्वस्विति तदनुत्तरम् । ब्रह्मचार्येवभवतियत्रतत्राश्रमेवसन्नितिमनूक्तेः ।
माधवीयेतु—ऋतुकालंनियुक्तोवानैवगच्छेत्स्त्रियकचिन् । तत्रगच्छन्समाग्रीतिष्ठन्फलमेवत्वितिबृद्धमनूक्तेः । श्राद्धेब्रह्मचर्यमावश्यकमि
त्युक्तम् । यस्तुधर्मप्रदीपे—आमेहैमेतथानिलेनांदीश्राद्धेतथैवच । व्यतीपातादिकेश्राद्धेनियमान्परिवर्जयेदिति तन्निर्मूलम् । भारते—
स्नातांचतुर्थेदिवसेरात्रौगच्छेद्विचक्षणः । यत्तुनारदः—रजोदर्शनतोऽस्पृश्यानायांदिनचतुष्टयम् । ततःशुद्धक्रियाश्चैताःसर्ववर्णेष्वन्येविधि
रिति । तत्रास्पृश्यत्वकर्मनिधिकाररूपंज्ञेयम् । स्मृत्यंतरेचतुर्थेनिषेधोऽपत्याल्पायुद्व्यादिदोषार्थः । चतुर्थीप्रभृत्युत्तरोत्तराःप्रजानिःश्रेयसार्थ
मित्यापस्तंबोक्तेः । रात्रौचतुर्थ्यापुत्रसादल्पायुर्धनवर्जितइतिव्यासोक्तेऽश्रेतिदोडरानंदः । अन्येतुस्नानंरजस्वलायास्तुचतुर्थेहनि
शस्यते । गम्यानिवृत्तेरजसिनानिवृत्तेकथनेत्यापस्तंबोक्तेःरजोनिवृत्त्यनिवृत्तिभ्यांव्यवस्थेत्याहुः । सर्वास्वयुग्मासुगमनंयुग्मास्त्विवहुवचना
दिति विज्ञानेश्वरः । अनृताचपिगमनमाहगौतमः—ऋतादुपेयात्सर्वत्रवाग्रातिपिबृहज्जमिति । यत्तुभारते—अनृतौमैथुनं
गच्छेद्वीजस्तैव्यकरोम्यहमिति तत्त्वयनिच्छापरम् । वाराहे—यस्तुपाणिगृहीतायांमासेकुर्वीतमैथुनम् । भवंतिपितरस्तस्वतंमांसं
रेतसोभुजः ॥

अगम्याःस्त्रियः । आश्वलायनः—प्राग्गजोदर्शनात्पत्नीनेयाद्वत्त्वापतत्यधः । एतदपवादःव्यवहारचमत्कारेकश्यपसंहि
तायाम्—वर्षाद्वादशकादूर्ध्वयदिपुष्पंरहिर्नहि । अंतःपुष्पंभवत्येवपनसोदुचरादिवत् । अतस्तत्रप्रकुर्वीततत्संगंशुद्धिमात्रः । छंदोगपरि

शिष्टे—अजातव्यं जनालोभानतया संहरति । औघायनः—स्वदारे पुनातीर्थ उयेयादिति । तीर्थयोनिः । स एव—नदिवासंध्ययोर्न मलिनानवयो धिकानाम्भक्तो नरो गण इति । वयो धिका गतरजस्का । आयुर्वेदे—ग्राम्यधर्मैस्तत्पक्षीमनुत्तानां रजस्वलाग् । अश्रियामप्रि याचारां दुष्टसंकीर्णमैथुनाग् । अतिरथूलं कृशां मृतांगं भिणीमन्ययो निचगुरुदेव नृपालये । चैत्य इमशानायतनचत्वारंबु चतुष्पथे । पर्णनंगदिवसे शिरोहृदयताडिनिग् । अत्याशितो धृतः क्षुद्रान्दुःस्थितांगः विपासितः । चालवृद्धो न्यवेगा तैस्त्यजेद्रोगी च मैथुनम् । ग्राम्यधर्मैर्मैथुनम् । केनोधिष्णूनादिः । प्रव्यक्तगर्भापतिरश्चियानं मृतस्य बाहं क्षुरकर्मसंगम् । तस्यानुयत्नेन गयादितीर्थयागादिकं वास्तुविधिं न कुर्यात् । प्रव्यक्तगर्भावनिता भवेन्मासव्रयात्परम् । संगतैत्यर्थः । सांघपुराणे—नदिवा मैथुनं गच्छेद्वंधकीमविवक्षिताम् । प्रव्राजिनीनो ल्कृष्टांगिगलांकुष्ठिनी योगिनी चित्रिणी स्वकुलजां संबंधिनी हीनामपस्मारिणी च वर्जयेदिति । गारुडे—शुष्कमांसाः क्षियो वृद्धा चालार्कस्त र्णंदधि । प्रभाते मैथुनं निद्रासयः प्राणहराणि पदइति ।

सुखसंभोगयोगः । तथा—शिरःसुधौतं चरणी सुमाजितौ वरांगनासेवनमल्पभोजनम् । अनमशायित्वमपर्वमैथुनं चिरप्रनष्टां श्रियमानं यति । तथा—सामार्यो यागदेहदक्षा सामार्यो यापतिव्रता । सामार्यो याप्रियश्राणा सामार्यो यापतिव्रता । नित्यह्यता सुगंधाचनित्यं च प्रियवादिनी । अल्पशुक्चाल्पयादा च सततं मंगलैर्युता । सततं धर्मधुला सततं कृतगामिनी । एवं यासत्किं या युक्ता सर्वसौभाग्यवर्धिनी । यस्येदृशीमेव द्वा र्यासदेवेंद्रो न मानुषः । कौर्मे—इत्येतदखिलं प्रोक्तमहं न्यहं निवद्विजाः । ब्राह्मणानां क्लृप्तजातमपवर्गफलप्रदम् । नास्ति क्वा दथवालस्या द्वा ब्रह्मणो न करोति यः । स याति नरकान्यो राक्का कयो नौ च जायते ।

अथ द्रुःस्वप्नशान्तिः । शौनकः—स्वप्नोत्पत्तेषु चैते पुकालरात्र्यधिदेवता । पूजाविधानं पूर्वोक्तं कुर्यादत्रापि द्रवतः । पूर्वोक्तं रात्रि सूक्तक

त्पनत् । होमंकुर्यात्प्रयत्नेनरानवेचद्विजोत्तमः । उक्तेनैवविधानेनसधृतंपायसंहुनेत् । प्रत्यूचंपायसंहुत्वारात्रीव्यख्यदितिक्रमात् । अष्टोत्तर
शतंहुत्वासुक्तेनानेनवित्तया । स्वप्नाधिपतिमंत्रेणहुनेदष्टोत्तरंशतम् । कालरात्रेर्नाममंत्रेणेत्यर्थः । गुरवेदक्षिणांदद्याद्वह्नेमपशूनपि । तद्युक्त
दक्षिणामावेप्यशक्तोहोमकर्मणि । हिरण्यंदक्षिणांदद्यात्तदानीमेववाबुधः । वरूकुंगादिसकलंतद्धोत्रेप्रतिपादयेत् । ब्राह्मणान्भोजयेच्छतया
मुशीलान्वेदपारागम् । भक्ष्यैश्चपायसाद्यैश्चरत्नानिसुबहूनिच । अनेनविधिनायस्तुशांतिंकुर्वीतसंयतः । तत्प्रवर्षशतायुष्यंभवत्येवैनसंशयः ।
इतिदुःस्वप्नशान्तिः ।

अथाशौचकार्यकार्यनिर्णयः । तत्रप्रयोगपारिजातेजावालिः—संध्यांपंचमहायज्ञानैत्यकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्येह्यापयेत्तेषां
दद्यादतिपुनःक्रिया । नैत्यकंनित्यश्चाद्धम् । पचयज्ञसाहचर्यात् । स्मृतिकर्मस्मृत्युक्तेदेवतार्चनादि । पुनस्त्वर्थे । यत्पुलस्त्यः—सं
ध्यामिष्टिचरंहोमंयावशीमंसमाचरेत् । नत्यजेत्सूतकेवापित्यजगच्छेदधोगतिमिति । यज्ञयोगीश्वरः—संध्यास्नानंत्यजन्विप्र.ससाहान्छूद्रतां
नजेत् । तस्मात्संध्यांचस्नानंचसूतकेपिनसंत्यजेदिति तन्मानससंध्यापरम् । निषेधस्तुभंनोच्चारणपरः । सूतकेमृतकेचैवसंध्याकर्मसमा
चरेत् । मनसोचारयेन्मघ्नान्प्राणायाममृतेद्विजइतिपुलस्त्योक्तेः—मनसेत्यर्घ्यदानान्यपरम् । सूतकेसावित्र्यांजलिप्रक्षिप्यप्रदक्षिणंकृत्वासूर्य
ध्यायन्नमस्तुर्यादितिपैठीनसिस्मृतनेः । अर्घ्ये सावित्र्याःप्रासावपिपुनर्वचनंमानसोच्चारनिवृत्त्यर्थम् । अत्रदशसंख्ययागायत्रीजप्या । आप
तथागुचौकालेतिष्ठत्तपिजपेदेशेत्याश्वलायनोक्तेरितिप्रयोगपारिजातः । अष्टाविंशतिकृत्वोत्रगायत्रीमनसाजपेदितिदेवजानीघेभर
द्राजः । सूतकेमृतकेकुर्वात्याणायाममंत्रकम् । तथामार्जनमत्रांस्तुमनसोच्चार्यमार्जयेत् । गायत्रीसम्यगुच्चार्यसूर्यायार्घ्यंनिवेदयेत् । मार्जनंतु
नत्राकार्यमुपस्थानंचैवहि । अमंत्रकमितिप्राणायामेमानसोच्चारस्यापिनिवृत्त्यर्थम् । मनसोच्चार्येतिपुनर्वचनमानसोच्चारप्राप्तेपिस्मृत्यंतरत्वाद्

शेषः । तेनार्पदानत्रयमभिनमन्तुनेतिमाचम्ययोगपारिजातस्मृतिरक्षाबल्यादयः । संध्यायामर्घ्यदानस्य श्रौतत्वात्तदे-
 वाग्रीचतुष्टयमितिचंद्रिका । विज्ञानेश्वरस्तु—उक्तवचनेषुषट्कार्यगणनंतदन्यपरिसंख्याभिन् । अन्यथाविशेषगणनस्यवैयर्थ्योपपत्तेः ।
 नेनयानुष्ठुमेमनमाहर्घ्यं उपग्याननेतिविकल्पार्थमित्याह । दशगायत्रीजपस्तुचंडालादिरुष्टाक्षानाद्यसंभवपरः । एकादशाहप्रातःसंध्या
 प्याग्रीचतुष्टु नारदसम्पदभूतप्रातःपतात् । तद्धर्तुशुद्धिदशावत् अशुचित्वाभावात् । नचमुख्यकालवदेवगौणकालेपितत्करणमिति
 युक्तं उक्तदेवोतिनिर्दिष्टं । निष्कर्षस्तु धुर्योदयोत्तरदंडत्रयस्यमुख्यकालत्वोक्तेः प्रधानविध्यनुग्रहाच्च सूर्योदयोत्तरंशुद्धकालइवसांगसंध्या
 बंदनमिति । अर्घ्यतामानगीमंध्याप्राणायामविचरितेतिचयवनोत्तरार्ध्यातासंध्येति तच्चचंद्रिकाथलिखनान्निर्मुलम् । एतेनाशौचेर्ध्याता
 मंध्येतिदयकिमानपारिजातोपपत्तः । कालायनः—सूतेकमृतकैवैवरोगत्यतौतयाच्यनि । मानसीतुजपेरसंध्यांकुशवारिविवर्णि-
 तात् । अशौचेकर्मणांत्यागःसंध्यादीनांविधीयते । होमःश्रौतेतुक्कृतव्यःशुष्कात्रेनापिवाफलैः । होमःसायंप्रातर्नतुवैश्वदेवः ।
 अनुष्ठानांगीयोगोपसंख्यागोनपिद्यते । शालाग्रीकेवलहोमःकार्येष्वन्यगोत्रजैरितिजायालस्मृतेः । त्रयोदशाहमासीतवैश्वदेवविबर्जित
 इतिसंभर्तुंरिक्तम् । पंचयज्ञविधानंमुनिकुर्यान्मृत्युजन्मनोरितिस्त्रयर्तेनपंचयज्ञनिषेधाद्वैश्वदेवनिषेधेसिद्धेपुनःपृथङ्निषेधस्तैत्तिरीयादर्थः । तेष
 पंचयज्ञश्रितौषदेयोक्तेः । हरदत्तस्तु—षट्चानांसूतेकेपिवैश्वदेवोभवति—तानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वन्तिसर्वेषांनित्यत्वोक्तावपि—तस्यद्वाव
 नायागोपदालाशुभिर्यरेषादलनेनाशौबादौषज्जस्रसैवविशेषतोनिषेधादित्याह । तत्र । द्वावेवेत्यन्येनानध्यायांतरस्यैवव्यावृत्तेः । अत
 एतदुक्तिः—तजज्ञासीनःशायानोयेति । नतुतस्यैवेत्यनध्यायांतराध्यावृत्तिर्नस्यात् । वैश्वदेवादिनिषेधविरोधाच्च । अत्रवैश्वदेवनिषेधेप्यसंस्कृ-
 त्पञ्चोत्तरनिषेधारससंस्कारोभवत्येव । तथापि—वैश्वदेवासंभवेतुक्कुटांडप्रमाणकमितिमृतपितृकस्यपाकांतरपक्षइवसूतकिंनोपिभवतीत्याहुः ।

आशौचिनोदीक्षाश्रौतयोर्विचारः । मदनपारिजातः—शिवविष्णवर्चनदीक्षायस्य चापि परिग्रहः । श्रौतकर्मोणिकुर्वीतनात शुद्धिमाप्नुयात् । श्रौतातिदेशादुपासनादीनि अहरह स्वाहाकुर्यादन्नाभावे येन केन चिदाकाष्ठादिति श्रुतावुपासनहोमोक्ते । अत्र—कर्मवैतानिक कार्यत्वानोपसर्शनात्स्वयमिति हारीतोक्तौ अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेदिति गोभिलोक्तौ च वैतानिकपदस्योपलक्षणार्थत्वादा शौचे श्रौतस्वयंकुर्यात् । स्मार्ते तु त्यागएव न स्वयं कर्तृत्वमिति प्रयोगपारिजातः । अन्यएतानि कुर्विरिति पैठीनसिस्मृत्युतेः । सूतके मृतकै चैव अनुचौ श्राद्धभोजने । प्रवासादिनिमित्ते पुहावयेन्न तु हापयेदिति बृहस्पतिस्मृत्युतेः श्रौतस्मार्तचान्येन कारयितव्यम् । त्यागमात्रे तु स्वयं कर्तृत्वम् ।

यज्ञादावाशौचिनोभ्यनुज्ञा । याज्ञवल्क्यः—ऋत्विजादीक्षितानां च यज्ञियकर्मकुर्वताम् । सत्रिब्रतिब्रह्मचारिदातु ब्रह्मविदा तथा । सद्य शौचमिति सर्वत्रानुपग । दीक्षितस्त्वैतानोपासना कार्योऽइत्यनेन सिद्धेऽप्यधिकारे पुनर्वचनयाजमानेपु स्वयं कर्तृत्वनिधानार्थं सद्य स्वा नविध्यर्थे चेति चिज्ञानेभ्यः । वस्तुतस्तु हारीतवचनादिपु वैतानिकग्रहणादुपलक्षणार्थत्वे मानाभावादन्त्यद्वाराकरणस्य वचनविनानुपपत्तेश्च स्वय होम श्रौतविषय । अन्यएतानि कुर्विरित्यादीनां विशेषोपादानात् । सूतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् । पिंडयज्ञच रुहोमससगोत्रेण कारयेदिति कर्मप्रदीपे जातूकण्येर्क्तेऽनस्मार्तविषयत्वम् । श्रौतात्कालिकशुद्धिस्तु सत्कल्पात्पूर्वक्षणमारभ्य कर्मोपवर्गपर्यंतधर्मयोग्यत्वल न्यद्वा राहोमादिकारेयत् नित्याग्निहोत्रादीनि स्वयमेव कुर्यादित्युक्तम् । तात्कालिकशुद्धिस्तु सत्कल्पात्पूर्वक्षणमारभ्य कर्मोपवर्गपर्यंतधर्मयोग्यत्वल क्षणाद्वेया । अतएव गोभिलः—अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेत् । पचयज्ञान्नकुर्वीत ब्रह्मशुद्ध पुनरेव स इति । हारीतोऽपि—कर्मवैतानिककार्यस्नानोपसर्शनात्स्वयम् । एतेनाशौचे सपूर्णं अग्निहोत्रे स्वयं कर्तृत्वमुक्तम् । न च वैतानिकत्वेन दर्शेऽपि स्वयं कर्तृत्वापत्तिः । तत्र कार्यत्वमनोत्तया समाख्या प्राप्तकर्तृत्वापेनानुपपत्तेः । अग्निहोत्रे तु लाघवाद्बिकल्पप्राप्तस्वकर्तृत्वनिर्णयमकत्वेनोपपत्तेः । यद्यप्ययोग्यपारि

ज्ञानः—अग्निहोत्रेभ्यस्तु कुर्यान्त्यक्तुं कृत्वा त्रिकल्पः । यद्यस्मृत्यन्तरम्—वर्जयेत्सुतकेकर्मनित्यनैमिषिकादिकम् । आहिताग्नेः सदाशुद्धिः सद्यः
प्राप्तिरित्यतश्च न प्रपूर्वमेवागौ चैकतयेत्येनाभिहितनित्यनैमिषिकप्रम् । उत्तरार्धतुयेतानिकपरमिति । तत्र । श्रौतेऽन्यकर्तृकत्वविध्यभावात् ।
न कर्तृरुग्ननिषेधमात्रम् । न चैव श्रौतं कार्यमिति वचनैव ध्यं श्रौतनियेधाभावादित्युक्तम् । अशुचित्वेन भ्रमप्राप्तश्रौतनिवृत्तिरित्यसार्थत्वात् ।
भैतानोपायानादनिगाडग्यल्लग्नयो र्क्तिरित्यरुमपरा । दीक्षितानामित्यादितुप्रारब्धकर्मणियाजमानप्राप्त्यर्थमिति स्मृत्यर्थसारः । स्नानशौचाचम
नभोजननियमारभ्य सप्तोऽग्रानं कुर्यादिति द्रोहरानन्दे । कालिकापुराणे—जानूर्ध्वक्षते जेतो नित्यकर्मनचाचरेत् । नैमित्तिकं च तदधः स्रवद्र
ष्टेन चानरेत् । आर्त्तिजन्यं मन्त्रयज्ञं च आर्द्धदेवयुतं च यत् । गुरुमाक्षिप्य विभ्रं च ग्रहलैव च पाणिना । न कुर्यान्नित्यकर्मणिरेतः पतेच भैरव ।

अभ्यभोजनोत्तरं कार्यं निश्चयः । स्नानं कार्यं सायं संध्यादेः पूर्वतदधिकाराधीतदूर्ध्वतु । प्रदोषपश्चिमेयमेदिनस्नानं समाचरेदिति
पराशरैरुक्तं । एतच्च दिनानुक्रमेणैव निश्चितमादिश्वं द्विक्रान् । अतः संकल्पः स्नानांगतर्पणाद्यभिभवति । न चानश्रद्धाधिकारित्वाहोपः । स्नाना
धिकारैतदगमो लोपग्रयं गात् । अतएव गौणस्नानाद्यंगीकारइति चेत् । अत्रापि गौणकालांगीकारइति तुल्यम् । न ह्यस्य भोजनार्थत्वे किंचित्प्रमा
णमस्ति । अतएव गाने जीवदधिकारित्वमित्याचारादर्शः । संध्याग्रयं च कार्यम् । संध्याग्रयं च कर्तव्यं द्विजेनात्मविदासदेति मनूक्तेः ।
मर्गकालउपगमनं संध्ययोः पार्श्वे वेत्येते । अन्यत्र सूतकाशीच विभ्रमातुरभीतितइति चिण्णपुराणे सूतकादिमध्ये पिकथितत्वाच्च । सायंसंध्यावद्वो
जगोपास्तेष्वप्यविरोधाच्च । न चैवं सर्वदा तदपत्तिः कालनियमात् । ब्रह्मयज्ञस्तुन—अनिवर्त्यमहायज्ञान्यो मुक्तेः प्रत्यहं गृही । अनातुरः सति धने
मरुत्प्रार्पेन शुष्यतीति दक्षो र्क्ता वगो जने एवाकरणे प्रत्यवायोक्तेः । अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु सुक्त्वा चान्द्रायणं चरेदिति च । अतएवो ज्ज्वलायां हर
दराः—मध्यपञ्चमनित्ये विभ्रतराशे कृते प्रायश्चित्तमेव न ब्रह्मयज्ञः । सर्वत्रानश्रद्धाधिकारित्वनियमे पितृव्ययज्ञप्रकरणे अपापं स्तंबकृतावकृतप्रात

राशद्विधिशेषोक्तिरिति । अंगत्वेतर्पणमपि न अंगत्वेतुभवति । देवताश्चमुनीश्चैवपितृन्वैयोनतर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वानरकंस्रज
त्यधइतिहेमाद्रौब्रह्मवैवर्तेअकरणेप्रत्यवायश्रुतेः । नचात्राभुजानस्यप्रत्यवायउक्तः । प्रातर्होमस्तुद्वादशदिनोर्ध्वमपिकिमुत—भोजनोर्ध्व
देवपूजामकृत्वादेवतार्चनम् । भुक्तेसयातिनरकान्सूक्तोष्विहजायतइत्यनर्चन्भोजनकरणेप्रत्यवायोक्तेरिति । तत्रएकरात्रपूजाविच्छेदेवौघाय
नेनपुनःप्रतिष्ठोक्तेः । अतःपूजापिभवति । प्रातर्वैश्वदेवस्तु न अनश्नतेत्युक्तेरितिकेचित् । तत्र । पंचैतान्योमद्वायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजइतिसं
वर्तोक्तेः—आपद्यपिचकष्टायांपंचयज्ञाद्वाहापयेदितिष्ठयासोक्तेश्चावश्यकत्वावगतेर्भोजनोर्ध्वमपिभवति । अतोसंस्कृतान्नभोजननिमित्तमेवप्रा
यश्चित्तनतुवैश्वदेवाकरणनिमित्तमिति । अभुक्त्वायलिकर्मचेतिभारताद्दल्लिदानेतिकेचित् ॥ प्राच्यानुदीच्यानथदाक्षिणात्यान्ज्ञात्वाप्रती
च्यामहतोनिबंधान् । आचाररत्नसुधियाथ्यधायिश्रीरामकृष्णात्मजलक्ष्मणेन ॥ निगदितमिहसाध्वसाधुवायधृतमतितानाप्रविचार्यलक्ष्मणेन ।
तदखिलमपहायदोषदुष्टंचिरमवलोक्यविलोकयंतुसंतः ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसायंकर्त
व्यप्रकरणम् ॥ आचाररत्नग्रंथःसंपूर्णः ॥

इदमाचाररत्नम्—

गोभातकातर्गतपेडणेग्रामयास्तव्येन पणशीकरोपाह्विद्वद्रश्रीमहलक्ष्मणशर्मंतनुजनुपा वासुदेवशर्मणा सरकृतं तच्च मुन्नय्या श्रेष्ठिवरै.
तुकाराम जावजील्यगिह्यै. स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयत्रे रामचंद्र येसु शेडगेद्वाराकयित्वाप्राकाशयन्तीतम् ।

शकः १८३७, सन १९१५

Published by Tukaram Javaji, and Printed by Ramchandra Yeshu Shedge at the
Nirmaya sugar Press 23, Kolhat Lane, Bombay